

दयाचार्यकृत्यभिः सह मंगलवाचैरभियेककुम्भोदकंपात्रांतरे आदाय प्रत्यङ्मुखः स्थितः पलाशयादुर्बयाद्रयाशाखया सहिरण्यपवित्र
 यासज्जुदादूर्वापल्लवपाहस्तमंतर्धायोदकपुष्पज्जिरालिंगाभिर्वा रणीभिः पावमानीभिरन्याभिश्च शान्तिपवित्रालिंगाभिर्ग्रहाभियेकमंत्रैः सु
 रस्त्यामिति श्लोकेः श्रीसूक्तेनेमाअपः शिथलमाहति कृत्वेन देवस्तवेति च यजुषा भूयः स्वरिति च व्याहृतिभिरभिषेचेत् । तेचमंत्राः ।
 आपो हि घेति नवर्चससूक्तस्यांघरीपः सिंहुद्वीप आपो गायत्रीपंचमीवर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठांत्ये द्वे अजुष्टभौ । अभियेके वि० । ॐ
 आपो हि षामं ग्रीभुव ॥ ९ ॥ प्रसज्या जहत्यष्टर्चससूक्तस्यान्निर्वरुण खिष्टुष्ट । अभियेके विनि० । ॐ प्रसज्या जेव हर्दं चार्ग
 भीरं ब्रह्म प्रियं यत्तृणाय श्रुतार्थ । चियोजयानं दक्षमिधेयवर्चमोषु स्तिरेष्टु प्रियवीसूर्याय ॥ वर्नेपुष्यं तैरिक्षं ततान्वाज्जमवैरसपयजुस्त्रियासु ।
 हस्तकृतं वरुणो अस्व ॥ त्रिदिवि सूर्यं मदध्यात्सो मुमदौ ॥ नीचीनवारुंवरुणः कवंधुं प्रसज्यैरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य
 राज्ञाय वृषयुष्टिर्धुनो नक्षत्रम् ॥ जुनक्षिभ्यो भिषु प्रियवीमतद्यां युदादुभयं वरुणो वष्टादित् । समन्त्रेण वसतु पर्वता सस्त विधीयंतः श्रययंत
 धीराः ॥ इमा मध्वान् सरस्य श्रुतस्य महीमायां वरुणस्य पर्योचं । मानेनेव तस्त्रिषुवा अंतरिक्षे विधो मुमेष्टु प्रियवीसूर्येण ॥ १ ॥ इमाम्
 नुकृतिमस्य प्रायामहीदियस्तान्किरादधर्ष । एकं यदुद्भानपुणस्त्यनीरासि च तीरवनं यः समुद्रं ॥ अर्धं न्यवरुणमिन्द्र्यं वा सखायं
 वा सद्रुमिञ्जातं रवा । वेदां वानित्यं वरुणार्णं वा यत्सीमार्गश्च कृमांश्चिश्रश्च सत् ॥ कित्वा सोषद्रिं रिपुर्नदी विचक्षा वा सत्यं भूतयन्न
 विद्व ॥ सर्वा ता विव्यशिशिरे वेदेषु वाधा तस्याम वरुण प्रियासः ॥ स्वादिष्ठयेति दशर्चससूक्तस्य मधुच्छंदाः पवमानः सोमो गायत्री ।
 अभि० । ॐ स्वादिष्ठयामदिष्ठया पवस्य सोमधारया । इन्द्राय प्रातवे सुतः ॥ रक्षोहा विश्वचर्पणि रभियो निमयो हतं । द्रुणा

सधस्यमातदत् ॥ दूरिवोधातमोभवमंहिष्टोवृत्रहंतमः । परिपथोमघोनां ॥ अभ्यर्पमहानां देवानां वीतिमंधसा । अभि
 वाजसुतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदधीद्विवेदे । इदोत्वेनऽआशसः ॥ १ ॥ पुनाति ते परिस्रुतं सोमं सूर्यस्य दुहित ।
 वारेण दशवृतातना ॥ तमीमर्ष्याः समर्प्य आगभ्यां तियोर्धणोदश । स्वसारः पार्थदिवि ॥ तमीहिन्यत्प्रभुवो धर्मतिवाकुरदति ।
 त्रिधातुवार्णमधु ॥ अभीष्टममदया जतश्चीर्णं तं धेनवः शिशुं । सोममिद्रावृपातवे ॥ अस्वेदोमद्रेभ्या विवर्धुवाणि जिह
 ते । शूरोमुपाचमहते ॥ २ ॥ शनं इंद्राग्नीतिपंचदशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो विभ्वे देवास्त्रिष्टुप् । अभिये० । ॐ शनं इंद्राग्नीभ
 वतामयोभिः शनं इंद्रावरुणारातहव्या । शमिंद्रासोमा सुवितप्रशयोः शनं इंद्रापुष्पावाजसातौ ॥ शनो भगुः शमुनः शंसो अस्तु
 शनः पुरंधिः शमुसंतरायः । शनः सत्यस्य सुवर्मस्य शंसुः शनो अर्यमा पुरुजातो अस्तु ॥ शनो धाता शमु धतानो अस्तु शनं उरूचीभ
 वतुस्त्वधाभिः । शरोदसीबृहती शनो अद्भिः शनो देवानां सहवानि संतु ॥ शनो अग्निर्ज्योतिरनीको अस्तु शनो मित्रावरुणावश्वि
 नाशं । शनः सकृतांस्तु कृतानि संतु शनं इतिरो अग्निवातुवातः ॥ शनो द्यावापृथिवी पूर्वहृता शमंत रिक्षं दृशयेनो अस्तु । शनं ओ
 षधीर्धनिनो भवतु शनो रजसु स्याति रस्तु जिष्णुः ॥ १ ॥ शनं इंद्रो वसुभिर्देवो अस्तु दामादित्येभिर्वरुणः सुशंसः । शनो रुद्रो रुद्रे
 भिर्यज्जपुः शनं सत्वष्टाग्नाभिर्दृष्टाणोतु ॥ शनः सोमो भवतु ब्रह्म शनः शनो प्रावाणः शमु संतु यज्ञाः । शनः स्वरुणां मितयो भवतु
 शनः मुखः शनं वरतु वेदिः ॥ शनः सूर्यवरुक्ष्मावदेतु शनं श्वतसः प्रदिशो भवतु । शनः पर्वताश्च वयो भवतु शनः सिधवः शमु सं
 त्वापः ॥ शनो अदि तिर्भवतु व्रतेभिः शनो भवतु मरतः स्वकीः । शनो विष्णुः शमु पृथानो अस्तु शनो भवित्रं चाम्यस्तु वायुः ॥ शनो

देवः संचिताजायमाणः शंनो भवंतु प्रसो विभ्रातीः । शंनः पुर्जन्यो भवतु प्रजाभ्युः शंनः क्षेत्रस्य परितरस्तु शंभुः ॥ २ ॥ शंनो देवा वि
 भवेद्य भवंतु दासं स्वती सह प्री भिरस्तु । शर्म भिपाचुः शंमुरातिपाचुः शंनो दिव्याः पाथीवाः शंनो अर्घ्याः ॥ शंनः सत्यस्य पतयो
 भवंतु शंनो अर्धतः शंमुरातिपाचुः । शंनं क्रमचः सकृतः सहस्ताः शंनो भवंतु पितरो हवेषु ॥ शंनो अजय कर्पादेवो अस्तु शंनो हिवुर्देवः पु
 दासमुद्रः । शंनो अथानपारुरस्तु शंनः पुश्चि भवतु देवगोपा ॥ आदित्यारुद्रावसवोजुषते दं ब्रह्मा क्रियमाणं नवीयः । शंनो वतु नो
 दिव्याः पाथीवा सो गोजाता जतये यज्ञियासः ॥ ये देवानां यज्ञिया यज्ञिया नाम नो र्यजत्रा अमृता कृतज्ञाः । तेनो रासता मुरुगायमद्य
 यपातस्तु सिभिः सदानः ॥ ३ ॥ पवित्रं ते विततमिति पंच चरसां गिरसः पयमानः सोमोजगती । अभिपेके विनियोगः । ॐ
 पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गार्वाणि पर्यपि चिभ्वतः । अतस्तनूनर्तदामो अश्रुतश्रुता सह हतस्तसमादात ॥ तपो व्युचित्रं वित
 तं दिवस्पदे शोचते अस्तु तं व्युच्य स्थिरम् । अथैत्यस्य वीतारं साश्रवो दिवस्पष्टमधि तिष्ठति चेतसा ॥ अरुरुचदपसः पुश्चिरत्रिय
 बुधानि भर्तुं युवानामिवाज्युः । साया विनोममिरे अस्तमाययानचक्षंसः पितरोगर्भमादधुः ॥ गंधुर्वइत्थापदमस्त्यरक्षति पार्तिदेवानां
 जनिमान्यद्भुतः । गम्भ्यातिरिपुं निधयानि धापतिः सकृत्समाप्तुनो भक्षमादात ॥ हविर्हविष्मो महिसद्भद्व्यं न भोवसानः परिया
 सधुरं । राज्ञापुयि चरथो वाज्जमारुहः सहस्रभृदि र्जयसि श्रवो वहत् ॥ १ ॥ अथ ब्रह्मन्नाः ॥ ब्रह्मणा मादि रादित्यो लोकरक्षणका
 रकः । विषमस्थानसंभूतां पीडां हरतुरे रविः ॥ रोहिणीयाः सुधामूर्तिः सुधागात्रः सुधाश्रानः । विषमस्थानसंभूतां पीडां हरन्
 तेषिधुः ॥ भूमिपुत्रो महातेजा जगतां भयदृत्सदा

द्युतिः । सूर्यप्रियकरोविद्वान्पीडांहरतुतेबुधः ॥ देवमंत्रीविद्यालाक्षःसदलोकहितैरतः । अनेकशिष्यसंपूर्णःपीडांहरतुते
 गुरुः ॥ दैत्यमंत्रीगुरुस्तेपांप्राणदश्चमहामतिः । प्रभुस्तारामहाणांचपीडांहरतुतेभृगुः ॥ सूर्यपुत्रोदीर्घदेहोविद्यालाक्षःशिवप्रि
 यः । मंदचारःप्रसन्नात्मापीडांहरतुतेशानिः ॥ महाशिरामहावक्रोदीर्घदंष्ट्रोमहाबलः । अतनुश्चोर्ध्वकेशश्चपीडांहरतुतेतमः ॥
 अनेकरूपणैश्चशतशोधसहस्रशः । उर्यातरूपोजगतःपीडांहरतुतेशिखी ॥ अथदेवमंत्राः ॥ सुरास्त्वामभिपिंचंतुब्रह्मविष्णु
 महेश्वराः । वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणोविभुः ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चभवंतुविजयायते । आखंडलोन्निर्भगवान्यमोवैनि
 र्भूतिस्तथा ॥ वरुणःपवनश्चैवधनाध्यक्षस्तथाशिवः । ब्रह्मणासहिताःसर्वोदिकपालाःप्रांतुतेसदा ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मैधापुष्टिः
 श्रद्धाक्रियामतिः । बुद्धिर्लज्जावपुःशान्तिःकांतिस्तुष्टिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिपिंचंतुदेवपत्न्यःसमागताः । आदित्यश्चंद्र
 माभौमोबुधजीवसितार्कजाः ॥ महास्त्वामभिपिंचंतुराहुःकेतुश्चतापिताः । देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋषयोमुन
 योगावोदेवमातरएवच । देवपत्न्योद्भुमानागदैत्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ अस्त्राणिसर्वशस्त्राणिराजनोवाहनानिच । औषधानिच
 रत्नानिकालस्यावयवाश्चये ॥ सरितःसागराःशैलास्तीर्थानिजलदानदाः । एतेत्वामभिपिंचंतुसर्वकामार्थसिद्धये ॥ एतैर्मन्त्रैः
 प्रतिमंत्रमभिपिच्यहिरण्यवर्णाहरिणीमित्यादिनाशीसूक्तेन इमाजापःशिवतमाइतितुचेनदेवस्यत्वेतिचयजुषाभूर्भुवःस्वरितिद्या
 हतिभिश्चाभिपिंचेत् । एवमभिपिकोवजमानःश्वेताहतवस्त्रयुगंधमाल्याभरणंचविभूयात् । ततआचार्योदिक्षुविदिक्षुचबलि
 मुक्षिष्यसुधासिनीभिर्निराजनंकारयेत् । अथयजमानोप्रहदेवताभ्यश्चतुर्थतदेवतानामभिःपुण्याणिसमर्प्याचार्येणव्याहृत्युच्चार

णपूर्वकंप्रहोदासनंकारयित्वातत्रमंत्रः । ॐ भूर्भुवःस्वः उर्तिष्ठवक्ष्णरपतेदेव्यंतस्वमेहे । उपप्रथंतुम रतःसुदानवुईद्रमशूभया
 सत्त्वा ॥ ॐ अभ्यारमिदद्रशोनिषिकुण्ठरेमधु । अवतस्यविसर्जने ॥ यांतुदेवाणाःसर्वेपूजामादायपार्थिवात् । इष्टका
 मपसिद्धार्थपुनरागमनाय च ॥ ततोयजमानआचार्यप्रभृतिभ्योजपहोमफलंगृहीत्वातभ्योदक्षिणांदद्यात् । गौःशंखोरकोन
 द्वात्रहिरण्यपीतवातःश्वेताश्वःकुण्ठागौःकालावसंहस्तीछागोवेतिप्रहक्रमेण । अत्रन्यूनदक्षिणाबुधदक्षिणयाहिरण्येनसमाकार्या
 आद्यगवाया । एतदभावेसर्वेभ्योयथाशक्तिहिरण्यवादद्यात् । आचार्यायद्विगुणं । अन्येभ्यश्चयथाशक्तिभूयसीदक्षिणां । ततः
 कांस्यपात्रातज्ये । ॐ रूपंरूपमर्तिरूपोवभूततदस्यरूपमर्तिचक्षणाय । इंद्रोमायार्भिःपुरुषैर्यतेयुकाह्यस्यहरयःश्रुतादर्श ॥
 इतिमंत्रेणसकुटुंबःस्वप्रातिरुपमेदय । आज्यंतेजःसमुद्दिष्टमाज्यपापहरस्मृतम् । आज्यसुराणामाहारआज्येदेवाःप्रतिष्ठिताः ॥
 इतिमंत्रपठित्वातदाज्यंसदक्षिणंवाक्ष्णायदद्यात् । ततोभूरिदक्षिणांदत्वासंकल्पया । एकस्याआहुतेरेकंशतस्यैकंसहस्रस्यवा
 एकंयथाशक्तिचाक्षाक्ष्णान्भोजयित्वा तेभ्यःशान्तिःपुष्टिस्तुष्टिश्चास्त्वित्याद्याग्निपोगृहीत्वा तानसंप्राश्र्यप्रणिपत्य । यस्यस्मृत्या
 चनामोत्तयातपोयज्ञक्रियादिषु । न्यूनंसंपूर्णतायातिसद्योवेदतमच्युतमितिपठित्वा । प्रमादात्कुर्वताकर्मप्रच्यवेताध्वरेपुयत् ।
 स्मरणादेवतद्विष्णोःसंपूर्णस्यादिति श्रुतिरित्युक्त्या । न्यूनातिरिक्ताच्छिद्रत्वायथयाशक्तिअच्युतानंतगोविंदेतिनामत्रयजपंकु
 ल्यामहयज्ञफलंश्रीविष्णवेसमर्प्यस्वयंहृष्टमनावधुभिःसहभुंजीत ॥ अयंचाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टोक्तोग्रहमखःसार्ताग्निमतामा

१ अग्रस्मार्तोभिमतमितिपदंमंत्रंसापतरम् । तथाहि गृह्येनयाम्किमतागृह्याभिमतत्वाभाज्यम् । किंचस्मार्तोभिमतता सायंप्रातर्होमादिनित्यकर्म

भूलायनानामेव । बह्वर्थास्वगृह्योक्तयस्यकर्मप्रचोदितम् । तस्यतावतिशास्त्रार्थोक्ततेसर्वकृतंभवेदितिवचनात् । एवमन्येषा
मप्येदित्स्वगृह्यादावुक्तस्तदासएव । येषांतुस्वगृह्यादीनोक्तसैर्वाज्ञवल्क्यादिस्मृत्युक्तोमत्स्यपुराणाद्युक्तोवानुष्ठेयःस्मृत्यादेःसा
धारण्यादितिदिक् ॥ इतिश्रीमद्विद्वन्मुकुटमाणिक्यश्रीरामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टकृतःनवग्रहमन्त्रप्रयोगः ॥

अथविवाहोत्तरकर्तव्योपिस्थालीपाकःप्रथममुच्यते ॥ तत्रांगानामुक्तानामन्येव्यतिदेशेनप्राप्तेः । सचविवाहानंतरकर्तव्यगृह
प्रवेशनीयहोमोत्तरभांविन्यापूर्णमास्यामारंभणीयोनत्वमावास्यायाम् । चतुर्थीहोमाद्यागपिपूर्वमासीचेत्तत्रारंभः । यदिचारंभ
कालेमलमासगुरुशुक्रास्तवात्यवार्धकप्रहणर्पणमासादिनिषिद्धकालोभवतितदापिप्रारंभःकार्यः । यानितुतत्रारंभनिषेधकानि ।
उपरागोधिमासश्चयदिप्रथमपर्वणि । तथामलिभुजैर्पौषेनान्वारंभणमिध्यते ॥ गुरुभार्गवयोमाढ्येचंद्रसूर्यग्रहेतथेत्यादीनि
संग्रहकारादिवचनानितानिआलस्यादिनास्वकालानुपक्रांतस्थालीपाकादिप्रारंभविषयाणीतिप्रयोगपारिजातकारः । तथाचापरा
कस्यगर्गचनमुदाजहार । नामकर्मचदर्शोष्ट्रियथाकालंसमाचरेत् । अतिपातेसतितयोःप्रशस्तेमासिपुण्यमेइति । इतिस्थालीपाक
प्रारंभकालः ॥ अथपर्वनिर्णयः ॥ पूर्णिमादर्शश्चपर्व । तत्रान्वाधानंप्रतिपदीष्टिरित्युत्तराः । तत्रपर्वचतुर्थांशःप्रतिपदश्चाद्या

रतेनापि । सतिनिमित्तेशातिकाष्टिकादावधिकार्यः । नायप्रयोगोगृह्येष्टौ । गृह्यादिकामदर्शनात् । निरमिषिधुरग्नहचारिणामप्यय-
मेव गृह्यादिवैश्वदेववत् । सर्वथागृह्यामिश्रंकांतकार्या । १ इष्टिकालनिर्णयः-पक्षांतउपवस्तव्याः पक्षाद्यायष्टव्याः । उपवातोऽन्वाधा-
नाख्यंकर्म । पर्वणोयश्चतुर्थांशभाद्याःप्रतिपदखयः । यागकालःसविज्ञेयःप्रातरुक्तोमनीपिभिः । प्रतिपदुच्येचरणेनयष्टव्यमितिस्थितिः । तत्र

स्वयंश्राःसूर्योदयोत्तरमुहूर्तत्रयेविद्यमानोद्यागाकालः । सूर्यास्तमानपर्वतंवत्रपर्वज्जंडतन्ननसंदेहः । यदितुल्यज्जंडपर्वतत्रविशेष
 निर्णयः । अहोमभ्येततःपूर्वपार्ष्वप्रतिपदोःसंधौतदहर्भागः पूर्वोदुरन्याधानम् । मध्याह्नपरिसंधौतदहरन्याधानंपरेद्युर्भाग
 पर्वप्रतिपदोःपूर्णवेसंदेहाभावः । पर्वप्यन्याधानस्तोत्तरदिनेयागस्यथोककाललाभात् । पर्वप्रतिपदोःसंधिनिर्णयः—पर्वणःखंडत्वेतु पर्वपे-
 क्षयामतिपदोद्भासयुद्धिपटिकगणयित्वा तद्वर्गश्रासेपर्वणिवियोज्ययुद्धौसंयोज्यसंधिकालंज्ञात्वाधानादिकालोनिर्णेतव्यः । यत्रश्रासयुद्धी-
 नस्तस्तन्यथासितःस्पष्टपर्वसंधिः । तत्रसंधिश्चतुर्विधः—पूर्वाह्नसंधिर्मध्याह्नसंधिरपराह्नसंधीरात्रिसंधिश्चेति । द्वेधाविभक्तदिनस्यपूर्वाध्वपूर्वाह्नः ।
 अपराध्वमपराह्नः । पूर्वाह्नापराह्नसंधिभूतोपटिकाद्वयात्मकोमुहूर्तोमध्याह्नभावर्तनापरपर्यायइतिर्कोस्तुमे । उभयसंधिरेकपलत्तमकएवमध्याह्नो
 ननुपटिकाद्वयात्मकइतिप्रायेणानुशिष्टाचारः । तत्रोक्तरीत्याह्नासयुद्ध्यर्धवियोजनसंयोजनेननिर्णेतःपर्वप्रतिपदोःसंधिर्यदिपूर्वाह्नेमध्याह्नेवाभ-
 यतिवशांसंधिस्मात्पूर्वदिनेऽन्याधानसंधिदिनेयागः । यद्यपराह्नेरात्रौवासंधिस्तादासंधिदिनेऽन्याधानंतत्परदिनेयागः । अथोदाहरणम्—
 पर्वसप्तमशषटीमितं प्रतिपदेकारशषटीमिता तत्रपृथ्वटीमितःप्रतिपदक्षयस्तद्वर्धपटीत्रयंपर्वणिवियोजितंजातःसंधिश्चतुर्दशषटीमितः । अयं
 त्रिशद्वर्धमितेदिनमानेपूर्वाह्नसंधिः । अष्टाविंशतिषटीमितेतुदिनमानेऽयमेवमध्याह्नसंधिः । अत्रसंधिदिनेयागःपूर्वदिनेऽन्याधानं । पर्व १४
 प्रतिपत् १९ अत्रपंचपटिकायुद्धिः तद्वर्धसाध्वपटीद्वयंपर्वणिसंयोजितंजातःसंधिःसार्धपोडशषटीमितः अयमपराह्नसंधिः । अत्रसंधिदिनेऽ
 न्याधानंपरेद्युर्भागः ॥ अत्रबालवोषार्धपंचकात्तरम्—सूर्योदयोत्तरंविद्यमानाःपर्वनाडिकाःप्रतिपश्चादिकश्चैकीकृताःसस्तोयदिदिनमानतोन्म्य-
 नास्तत्पूर्वाह्नसंधिः । यदिदिनमानसमानास्तदाभ्याह्नसंधिः । यदिदिनमानाधिकस्तदापराह्नसंधिरिति । इत्थंसूर्योदयोत्तरमनुवर्त-
 मानपर्वप्रतिपदोःक्षययुद्धिभ्यामेवसंयच्यलोकनमिदानींसर्वत्राश्रयाचारेणुप्रसिद्धम् । इतिपर्वोक्त्यः ।

इति । संधिश्चप्रतिपदोद्रासवृक्षोरधर्पवर्षणिप्रक्षिप्यज्ञेयः । इष्टेःपर्वणिसमाप्तौपुनरिष्टेःकर्तव्यतापत्तेः । साप्रतिपद्येवसमाप-
नीयानपर्वमभ्ये । अपराहसंधोपरेष्टुःप्रतिपच्चतुर्थाष्टोपियागेतदोयः । चंद्रदर्शनादिनेहृदिनिषेधवचनानिनिर्णायकानितानिसं-
भवंयोज्यानि । यातुर्षाण्मासीसंगवाट्ध्वर्मावर्तनात्पूर्वसंधिमतीसासद्यस्कालेतितास्मामेवान्याधानंयागश्च ॥ ॥ अथविकृतौ
निर्णयः ॥ आवर्तनेततःपूर्ववापर्वसंधौतदहरादौप्रकृतियागंकृत्वापश्चादामयणादिविकृतिःकार्या । परसंधौतुविकृतियागएवसंधिदि-
ने प्रकृतिस्तुतदुत्तरदिनइति ॥ ॥ अथस्यंडिलकरणादिनिर्णयः ॥ तत्रचौलादिहोमोलौकिकामौ । पावणस्यालीपाकश्चव

१ सुतिसंपदे—वराहकूर्मानगाश्चयसतिषमुधातले । पन्नगास्तत्रतिष्ठन्तिवर्धस्यंडिलंस्वतमिति । इषुमानाधरंसर्वतःस्यंडिलमिति सूत्रम् ।
रूपेणाग्नेरमानावस्ततत् । चतसृष्वपिदिक्षुइषुप्रमाणमष्टादशांगुलम् । तेनद्विसप्तत्यंगुलःपरिधिरित्युक्तं ॥ शतपथब्राह्मणेइषुप्रमाणंतुपंचप्रादे-
शाहपुर्भवतीति । तेनपंचाशदंगुलःपरिधिरित्युक्तं । द्वादशांगुलमात्रोर्ध्ववितस्त्रिःपरिकीर्तितः । अंगुष्ठस्यप्रदेशिन्ध्याव्यासःप्रादेशद्वयते । दशां-
गुलःप्रादेशइत्यर्थः । निररन्निरिष्टुःस्यवहृत्युक्तत्वात् । तेनचतुर्विंशत्यंगुलमितारन्निषक्षेत्रन्नित्रितयस्यद्विसप्तत्यं ७२ गुलानि । तेषुचतुर्धाविभाजि-
तेत्येषोभगोष्टादशां १८ गुलः । सार्धद्वाविंशत्यंगुलरन्निषक्षेसार्धसप्तपष्टि ६७॥ रंगुलः । तेषुचतुर्धाविभाजितेत्येकोभागोययोनसप्तदशां-
१७गुलः । पंचप्रादेशाहपुर्भवतीतिप्रमाणेनदशांगुलमितप्रादेशेनपंचाश ५० दंगुलानि । तेषुचतुर्धाष्टैवेत्येकोभागःसार्धद्वादशां १२॥ गुलः । चतु-
र्विंशत्यं ४४गुलयोऽरन्निस्त्रिदधंप्रादेशकतिरित्यापस्तंबः । पारिजातेत्येवम् । अंगुलस्यंडिलव्यासचतुर्विंशंशद्वितीयेतामणिः । चौलकर्मदितश्चैव
यावदेवाहिकर्मवेत् । तावत्स्याह्यैकिकोवह्निरितिदेवविदोविदुरित्याश्रयायनः । गर्भपुंसवसीमंतवलिचौलचनिष्कृतिरित्यादि । सर्वाधानि-
नस्तुशोपासनाभावाद्देवानिकप्राप्तेश्चतेनगार्हालौकिकएवकार्यम् ॥ यजुनारायणवृत्तौसर्वाधानिनासीमंतोन्नयनादिगार्हकर्मार्थंस्मार्तोन्निरुत्पाद-

णाकर्मादिहोमोपह्याग्नौ । तत्रलौकिकाग्नौहोमस्यंडिलकरणादिरग्निप्रतिष्ठापनांतोविधिर्नियतः । गृह्याग्निहोमेष्विगृहप्रवेद्यावा
स्तुहोमशूलगान्घटकयादिपुनियतः । धार्यायतनेतदसंभवात् । यदापिसमिदादावाग्निसमारोपस्तदागृह्याग्निकर्तव्येपिस्था
लीपाकारौनियतः । एतत्सर्वमग्निमेत्य यत्रक्षचहोप्यन्त्स्यादितिगृह्योक्तमग्निप्रतिष्ठापनविधेर्विषयं प्रदर्शयितुमाहकारिका
कारः—अतिष्ठाप्याधलेखास्तुहोमायालंहविर्भुजम् । एतदंतंप्रकुर्यात्तहोप्यन्त्संस्थापितेऽनले । इति । अन्यथासंस्थापितेऽनले
होप्यधितिव्यर्धंस्यात् । एवंस्थंडिलकरणादिविषयंनिर्णयस्यांडिलादिकुर्यात् ॥ तत्रयजमानःकृतनित्यक्रियःशुचिःपरिहि
तयोतवासादर्भपाणिःपीठोपविष्टःप्राङ्मुखोवाग्यतोद्विराचम्यप्राणानायम्यदेशकालासंकीर्त्यश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थममुककर्मकरिष्ये ।
तदंगहोमंकर्तुंस्थंडिलादिकरिष्ये । इतिसंकल्प्य । गोमयादिलिसेशुद्धदेशेशुद्धमृदाईशान्यारंभमुदकसंस्थंचतुरंगुलोन्नतमंगु
लोन्नतवाचतुर्दिशुमिलित्वाद्द्विसप्तत्यंगुलपरिधिकंफलितमष्टादशांगुलविरतंहोमानुसारेणतदधिकंयानतुततोन्मूतमध्योन्नतस्यं

नीयरस्युकंतनमूलमन्वेप्यमिश्रिणांतिमयूत्रे । चोलादिभ्योन्यत्रोपासनस्ययत्रकचिन्निहितस्येवयहिःशुक्लधर्मस्मार्तमेवोपलेपनादिकरोति । अस्यापि
देशांतरनीयमानस्योपलेपनोद्देश्यतादिकंसर्वकरोति । केचिदेतन्नेच्छंतीतिजयंतः । १ स्थांडिलकेवलमष्टादशांगुलविरतुएवपश्चिममागस्यरेखायांप्रा-
देशमात्रविलारोनास्यात् । तत्रैवंव्यवस्था—दक्षिणेष्टावितिनियमःप्राक्संस्तदक्षिणरेखायाः । प्रतीच्यांचतुरसिर्दक्षिणोपक्रमोदकसंस्थायाःप्रत्य-
मेखायाः । एवमुदमेखायांस्त्र्यंगुलस्यागच्छतरसां । प्राच्यामर्धमितिप्राक्संस्थानांपंचानां इत्यनेनसर्वोपिष्टेशोनिरस्ताःस्यात् । अंगुलंस्थंडिल-
व्यासचतुर्विंशंशद्विचितामणिमतेत्वापद्गुद्रमएवेतिज्ञेयम् ।

विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.
गर्भोधानम्	६५	वर्धोपनिधिः	७७	समावर्तनप्रयोगः	९४
पुंसनानवलोभनयोस्तंजप्रयोगः	६७	चूडाकर्म	७९	मिनाहसंस्कारः	९७
सीमंतोन्नयनम्	६८	उपनयनम्	८१	सापिण्ड्यविचारः	९७
त्रिपुण्ड्रलिः	७०	उपनयनेकर्तृक्रमः	८१	वरगुणाः	९८
जातकर्मप्रयोगः	७३	उपनयनप्रयोगः	८२	कन्यादातारः	९८
पंचमरुदिनयोर्जन्यदानापूजनम्	७४	अनुप्रवचनीयहोमः	८७	विवाहमेदाः	९९
नामरक्षणप्रयोगः	७४	मेधाजननम्	८८	वाग्दानम्	९९
पर्यङ्करोहणम्	७५	महानान्त्र्यादिब्रतानि	८९	वधूवरयोस्तैलहरिद्रोपणम्	१००
दुग्धपानम्	७५	महानास्तीव्रतम्	८९	मंडपवेदिकाप्रकारः	१०१
वर्णविधेः	७५	महाव्रतम्	९२	विवाहपूर्वदिनकर्तव्यम्	१०१
सूर्यावलोकननिष्कर्षणे	७५	उपनिषद्गतम्	९२	मंडपदेवताप्रतिष्ठा	१०१
उपवेशनविधिः	७६	गोदानम्	९२	वरस्यवधूगृहगमनं	१०२
अन्नप्रारानप्रयोगः	७६	ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्तम्	९३	मधुपर्कः	१०३

दिलंकुर्वात् । तद्धोमयेनप्रदक्षिणमुपलिप्यदक्षिणैःप्रतीच्यांचतुःउदीच्यांद्वेप्राच्यामर्धमित्यंगुलानित्यक्त्वा दक्षिणोपक्रमामुद-
 कसंस्थांप्रादेशमात्रमेकालेखालिलित्वा तस्यादक्षिणोत्तरयोःप्रागायतेपूर्वरेखयाअसंसृष्टेप्रादेशसंमितेद्वेलेखलिलित्वा तयोर्मध्ये
 परस्परमसंसृष्टाउदकसंस्थाःप्रागायताःप्रादेशसंमितास्तिष्ठइतिपङ्कलेखायज्ञियशकलमूलेनदक्षिणहस्तेनोद्दिल्यलेखासुतच्छकलमु
 दगग्रंनिधायस्थंडिलमद्भिरभ्युक्ष्यशकलमाग्नेय्यांनिरस्यपाणिंप्रक्षाल्यवाग्यतोभवेत् ॥ अथकारिका ॥ उल्लिखेदुदगायामां
 तस्याउभयतोऽपरे । पूर्वायतेउदकसंस्थेअसंसृष्टेचपूर्वया ॥ मध्येतिखण्डकसंस्थाःपूर्वायामाअसंहताः । लिखितायेनशकलं
 यज्ञियंतन्निधायच ॥ अद्भिरभ्युक्ष्यशकलमाग्नेय्यांनिरस्यापउपस्पृशेत् । ततस्तैजसेनासंभवेमृन्मयेनवापात्रयुग्मेनसंपुटीकृत्यसु
 वासिन्याश्रोत्रियागारात्स्वगृहाद्वासमृज्जंनिर्धूममग्निमाहृतंस्थंडिलादाग्नेय्यांनिधाय । जुष्टोदमूनाआत्रेयोवसुश्रुतोभिस्त्रिष्टुप् ।
 एह्यग्नेराहूणोगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् । अद्यावाहनेविनियोगः । ॐ जुष्टोदमूनाअर्तिथिर्दुरोणइमनोयज्ञमुपयाहिद्विद्वान् ।
 विभ्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशन्नूयतामभराभोजनानि ॥ एह्यग्नेइहहोतानिपीदादब्धःसुपुर्णताभवानः । अवतांत्वारोदसी
 विभ्वग्निन्वेयजोमुहसौमनसार्यदेवान् ॥ इत्यक्षतैरावाह्यआच्छादनंदूरीकृत्य । समस्तन्याहूतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिःप्रजापतिर्द्वे
 हती अग्निप्रतिष्ठापनेविनियोगः । ॐभूर्भुवःस्वरित्यात्माभिमुखंपाणिभ्यांपङ्कलेखासुतत्तत्कर्मसुविहितनामकममुकनामानमग्निं
 प्रतिष्ठापयामीत्यग्निंप्रतिष्ठाप्यपात्रेऽक्षतोदकंप्रास्यपात्रद्वयमेकीकृत्य । प्रोक्षितंघनानिनिक्षिप्यवेणुधमन्याप्रबोध्यध्यायेदेवम् ।

१ नाप्रोक्षितमिधनमप्रावादध्यादितिबचनात्प्रोक्षितैरिधनैरग्निबोधयेदितिपारिजातेआपस्तंबः ।

चत्वारिंशंगोतमोयामदेवोभिस्त्रिष्टुप् । अग्निभूर्तिध्यानेविनियोगः ॐ चत्वारिंशंगान्नयौ अस्य पाद्वा द्वे शीर्षे सप्तहस्तांसो अस्य ।
 त्रिषाण्वद्धोष्टृपभोरैरधीतिमहोदयो मर्त्याऽऽर्वा विंश ॥ स्मृतिमंत्राश्च । अग्निरूपमहं वक्ष्ये सिद्धयर्थं सर्वकर्मणां । यतस्तस्मिन्न
 विज्ञाते होमो भवति निष्फलः ॥ सप्तहस्तश्चतुःशृंगः सप्तजिह्वो द्विशीर्षकः । त्रिपात्प्रसन्नवदनः सुखासीनः शुचिस्मितः ॥ शिखा
 भिर्दोस्रमालाभिरुर्ध्वबाहुश्च संयतः । स्वाहांतु दक्षिणे पार्श्वे देवी वामे स्वधांतथा ॥ विभ्रद्दक्षिणहस्तैस्तु शक्तिमन्नं स्रुचं स्रुवम् ।
 तोमरं वज्रं वामे मधृतपात्रं च धारयन् ॥ मेघारूढो जटावद्धो गौरवर्णो महौजसः । धूम्रवज्रलोहिताक्षः सप्तार्चिः सर्वकामदः ॥
 आत्माभिमुखमासीन एव रूपो हुताशनः । ध्यायेत्सर्वार्थसिद्धयर्थं होमे विगतकल्मषः ॥ इति । ततो यदि स मिदादौ समारोपितो भिस्त
 द्विप्रत्यवरो हणं कार्यम् ॥ तथैवम् ॥ प्रत्यवरो हेत्यस्य हिरण्यगर्भो भिस्त्रिष्टुप् । अग्निप्रत्यवरो हणे विनियोगः । ॐ प्रत्यवरो ह
 जातयेद्दुःपुनस्त्यं देवभ्यो हव्यं यहनः प्रजानन् । प्रजां पुष्टिरयि मस्मा सुधेह्यार्था भव्यजमानाय शंभोः ॥ इति मंत्रेण समारोपिताग्नि
 समिधं स्थापिते गौप्रक्षिपेदिति । एतदंतं संस्थापिते गौहोमे कार्यम् । नित्यधारित होमे तु नैतावत् । ततः पार्वणस्थालीपाके प्रधा
 नदिनात्पूर्वदिने सद्यस्का लायां पौर्णमास्यामशौचौ प्रधानदिने एव वा प्रातरौपासनं हुत्वान्वाधानं कुर्यात् । तथैवम् ॥ आचम्य प्रा
 णानायग्यसमिद्धयंत्रं वादाय देशकालौ स्मृत्या । ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं दशपूर्णमासाभ्यां स्थालीपाकाभ्यां
 यक्ष्ये । तत्रेदानीं पौर्णमासस्थालीपाकेन यक्ष्ये । दशैतु पूर्वसंकल्पितेन दशस्थालीपाकेन यक्ष्ये इति विशेषः । तत्र देवतापरिग्रहार्थं म
 न्याधानं करिष्ये इति संकल्प्य । अस्मिन्नन्याहिते गौजाते वेदसमग्निमिधमेन प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येनाग्नीषोमौ च क्षुपी आ

ज्येन । अग्निमग्नीषोमौ च प्रधानदेवते च रुद्रव्येण । दर्शेतु अग्निमिन्द्राग्नी च प्रधानदेवते च रुद्रव्येणेति विशेषः । शेषेण स्वियष्टकृत
 मग्निमिध्मसन्नहनेन रुद्रमया समग्निदेवान् विष्णुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं चैताः प्रायश्चित्तदेवता आज्येन ज्ञाता ज्ञातदोषनिवर्हणार्थं त्रि
 वारमग्निमरुतश्चाज्येन विश्वान् देवान्संस्त्रावेण यक्ष्ये । अंगदेवताः प्रधानदेवताः सर्वाः सन्निहिताः संतु । एवं सांगोपांगेन कर्मणा
 श्वो यक्ष्ये सद्यस्काले तु सद्यो यक्ष्ये इति संकल्प्य तूर्णं समस्तव्याहृतिभिर्वासमिद्धो मंकुर्यात् । व्याहृतिपक्षे व्याहृतीनामित्यादि पूर्व
 यत् । अन्याधानसमिद्धो मे विनियोगः । ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहेति प्रजापतय इदं नममेतित्यागः । तं चाग्निधारयेत् । संकटे तु
 तुभ्यं ता इत्युच्चाज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेत् । तद्यथा । तुभ्यं ता विरूपोन्निर्गायत्री । कृतान्वाधानाग्नेः समारोपाधिकाराथं प्रा
 यश्चित्ताज्यहोमे विनियोगः । ॐ तुभ्यं ता अंगिरस्तम विन्धाः सुक्षितयः पृथक् । अग्ने कर्मायये मिरे स्वाहा ॥ अग्नय इदं ॥ तत
 स्त्रिभिस्त्रिभिः कुशदलैः सव्यं पाणिमधो दक्षिणं चोपरि कुर्वन् पूर्वदलाग्रैरुत्तरदलमूलैश्च त्रिसंधिं द्विगुणं रज्जुं कृत्वा पुनर्दक्षिणमधः स
 व्यं चोपरि कुर्वन् तथैव त्रिगुणयेत् । अतएव दक्षिणं त्र्यंथिदद्यात् । एवं पद्मं त्रिशद्वर्भदलैरेकारज्जुर्भवति । ततस्तस्यामुदग्रायां प्रा
 देशमात्रान्मुष्टिपरिमितान्दर्भां निधाय । तया वर्हिर्द्विरेवैश्वरज्ज्वेन रज्जुमूलं सकृदावेष्ट्य तदग्रशेषं पूर्ववेष्टितरज्ज्वधस्ताद्विनीय
 परिस्तरणाद्यर्थदर्भैः सह शय्याय तनापश्चाद्भागोपरि निदध्यात् । ततो न्ययातादृशैव कृतयारज्ज्वा उदगग्रयापालांशत्वादि रमसं भवे
 शमीवटादियज्ञियवृक्षभवनरक्षिमात्रं पांचदशदारुका मिध्मं प्रागग्रं सकृदावेष्ट्य रज्जुमूलं सकृदावेष्ट्य पूर्ववन्निदध्यात् । अत्र
 ध्मावर्हिषोर्वधने केचिन्मंत्रा विच्छंति । तत्र वर्हिषि । इन्द्राण्यसन्नहनं । पूषते ग्रंथिर्वध्नातु । सते मास्थात् । इति । इध्मे यत्कृष्णोरूपं

द्रुत्याप्राविशस्त्वयन्स्पतीन् । ततस्तत्पञ्चदशधासंभरामिसुसंभृता ॥ इत्येकविंशतिधेत्यत्रपञ्चदशधेत्यूहेन । अन्येत्यन्तूह
 माहुः । अपरेतुमन्त्रीनेच्छन्ति । ततःपत्नीअश्यायतनालंकरणंकुर्यात् । ततोगंधादिभिःस्वशरीरेअलंकृत्यतद्विनेकलहक्यविक्र
 यप्रहासानृतवहुभाषणचौर्यादिव्यसनपर्यंकशयनदंतधावनकरंभकुलित्यकोद्रवचणकमसूरुंताकक्षारलवणकोरुद्रूपकमधुमापमांस
 मद्यपराधोपवाप्तैलमैथुनानिवर्जयंतौ दधिघृतपयोमिश्रंहविष्यान्नदिवैवसकृन्जुंजीयाताम् । श्राद्धकर्तानुश्राद्धशेषमापाद्यन्नंभु
 जीत । व्रतलोपेयात्यैःसहसंवेदनेवाउपोष्यत्वमेवव्रतपाइत्युचाज्याहुर्तिजुह्यात् । त्वमग्नइत्यस्यवत्सोभिर्गायत्री व्रतलोपजनि
 तदोपपरिहारार्थमाज्यहोमेविनियोगः । ॐ त्वमेवव्रतपाअसिंदेवआमर्त्युज्या । त्वंयुज्ञेष्वीड्यःस्वाहा ॥ व्रतपायाग्नयइदं० ।
 यद्वानिर्चोपादिपूर्वकंव्रतपायाग्नयेपार्वणस्यालीपाकेनसमानतंत्रचरुंप्रधानात्पूर्वजुह्यात् । ततःप्रतिपदिप्रातरौपासनंहुत्वाग्निपरि
 समुह्यपरिस्तृणीयात् । तच्चेत्यम् । अश्यायतनादष्टांगुलपरिमितेदेशेऐशानीदिशमारभ्यग्रदक्षिणंसमंतात्सोदकेनपाणिनात्रिः
 परिमृग्य पूर्वमुपरिनिहितदर्भेदांगुलमितेदेशेप्राच्यादियुपरिस्तृणीयात् । तत्रप्राच्यांप्रतीच्यांचोदगग्रादर्भाः । अवाच्यामुदी
 च्यांचग्राग्राः । पूर्वपश्चात्परिस्तरणमूलयोरुपरिदक्षिणपरिस्तरणंउत्तरपरिस्तरणंतुतदग्नयोरधस्तात् । तेचदर्भाअनियतसंख्याएकै
 कस्यादिशिचत्वारश्चत्वारइत्येवंपोडदावा । ततोभेर्दक्षिणतोब्रह्मासनार्थमुत्तरतश्चपात्रासादनार्थंकांश्चिद्भागान्दभानास्तृणीयात् ।
 अग्नेरीशानीतस्त्रिरंभसापरिगिच्यउत्तरास्तीर्णेपुदभेपुदक्षिणसव्यपाणिभ्यांक्रमेण चरुस्थालीप्रोक्षण्यौदर्बोन्वौप्रणीताज्यपात्रेइध्मा
 १ करंभोदधिसत्त्वः । २ कोद्रवोहरीकसंस्तः । अत्रकोद्रवनिषेधेनकोरुद्रूपस्यापिनिषेधेसिद्धेपुनर्महंगव्यर्थं विशेषतोनिषेधार्थवेतिज्ञेयम् ।

चार्हिपीशूर्पकृष्णाजिनेउल्लुखलमुसलेचेतिद्वेद्वेउदगपवर्गप्राक्सस्यंचन्युब्जान्यासादयेत् । आज्यमात्रहोमेतुप्रोक्षणीसुवौप्रणीताज्य
 पात्रेइध्मावर्हिपीचेत्येतावतामेवासादनम् । ततःप्रोक्षणीपात्रमुत्तानंकृत्वातत्रानंतर्गभितसाग्रसमस्थूलप्रादेशमात्रेकुशद्वय रूपेण
 विन्नेनिधायशुद्धाभिरद्भिस्तपात्रंपूरयित्वागंधपुष्पादिक्षिप्त्वाहस्तयोरंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यांपाणिभ्यामुदगग्रेपृथक्पवित्रे
 धृत्याअपस्त्रिरूपपात्राप्युत्तानानिकृत्वाइध्मंचविस्त्रस्यसर्वाणिपात्राणित्रिःप्रोक्षेत् । उत्तानेनतुहस्तेनकर्तव्यंप्रोक्षणंभवेत् । अवा
 चीनेनहस्तेनकर्तव्यंस्यादवोक्षणम् ॥ मुष्टीकरोतियत्तोयमभ्युक्षणमितिस्मृतम् । ताअपःकिंचित्कमंडलौक्षिपेदित्येके । ततोय
 धोचलक्षणमीशानदिगवस्थितंब्रह्माणमस्मिन्कर्मणिब्रह्माणंत्वामहंवृणइतितत्पाणिपाणिनागृहीत्वावृणुयात् । ततोब्रह्मावृतोस्मी
 ल्युक्त्वाप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यतीर्थेनप्रविश्यसमस्तपाण्यंगुष्ठोभूत्वाग्रेणाग्निपरीत्यदक्षिणतउदङ्मुखःस्थित्या आसनाथदर्भेषु

१ पात्रासादनाज्याधिश्रयणसुगादिमार्जनरज्जुग्रहरणानीच्छातइत्युक्त्वात्कृताकृतानीतिज्ञापयति । पूर्णपात्रनिधानमाज्यस्योत्पन्नंचनित्य-
 मिति वृत्तिकृदाशयः । २ अनंतर्गभिणंसाग्रं कौशद्विदलमेवच । प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् । ३ प्रोक्तं प्रोक्षणमुत्तेन तदवाचीनेनचा
 वोक्षणंतिर्यक्स्यस्तरिपेचनंचविहितंपर्युक्षणंमुष्टिनाइतिप्रयोगचूडामणिः । ४ तीर्थेनप्रविश्येत्यत्रतीर्थंप्रणीतापश्चिमदेशः । अत्रभगवान्—तत्पा-
 णिपाणिनागृहब्रह्माणंवरयेद्बुधः । द्वितीययाविभक्तयाथनामोदिर्ययुणेइति ॥ उक्तोऽवृतोस्मीतिवदन्नग्रेणाग्निपरीत्यच । (परीत्येत्यग्निहोमकर्त्रो-
 र्मयेनदक्षिणेनपादेनदक्षिणाऽतिक्रम्येति सं० २०) तस्मिन्नुदङ्मुखःस्थित्वादक्षिणेचासनेतृणम् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुसमादायनिरस्यच ।
 निरसइत्यनेनैवतत्प्रत्यग्दक्षिणांदिशम् ॥ अपःस्पृष्ट्वेदमहमित्युपस्पृश्यतृणेतुसः । समस्तपाण्यंगुष्ठश्चदक्षिणेपर्युपस्थितः ॥ अत्रवामोरूपयंक

दक्षिणभागस्य मेरुदंभं गुप्तानामिकाभ्यांगृहीत्वा निरस्ताः परावसुरितिनैर्ऋत्यां निरस्यापः स्पृष्ट्वा इदमहमर्वावसोः सदने सीदामीत्यु
 फत्योदज्जुत्तपवचामोरूपरिदक्षिणपादं संस्थाप्योपविश्य गंधाक्षतादिभिरर्चितः सन् ब्रह्मांजलिं कृतो जपेत् । ॐ बृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मस
 दन आशिष्यते बृहस्पते यज्ञं गोपाय (स यज्ञं पाहिस यज्ञपतिं पाहिस मां पाही) तिजपित्वा सदा यज्ञमना एव वर्तेत । ततो यज्ञमानः प्रणी
 ता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्निधाय तत्र प्राग्नेयपवित्रे निधायोत्पूताभिरद्भिस्तत्पात्रं पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षताभिश्चिप्य ब्रह्मन्नपः प्रणेष्यामीति पृ
 च्चेत् । ततो ब्रह्माभूर्भुवः स्वर्गहस्पतिप्रसूतः ॐ प्रणयेत्यनुजानाति । कर्ता पूर्णपात्रं मुखसममुद्धृत्याग्नेरुत्तरतो दर्भे पुनिधाय तेष
 वित्रे गृहीत्वा न्यैर्दर्भैराच्छादयेत् । ततः प्रत्यगग्नेः कुशेषु दर्भे निधाय तत्र प्राग्नेयपवित्रे निधाय अग्नये त्वा जुष्टं निर्वपामि इति मंत्रावृत्त्या
 ग्रीहीणां ययानां वाचतुरथ तुरो मुष्टीच्चिरुच्य अग्नीपोमाभ्यां त्वा जुष्टं निर्वपामीति तथैव निरुच्य तेष वित्रे ब्रीहीणां मुपरि निधायोत्पूता
 भिरद्भिरप्रयेत्वा जुष्टं प्रोक्षामीति निर्वापसंख्ययोत्पूताभिरद्भिः प्रोक्षेत् । एवमग्नीपोमाभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति तथैव प्रोक्षेत् । दश
 तु अग्नीपोमस्यानेंद्राग्निभ्यां त्वेत्यादि निर्वापे प्रोक्षणे च विशेषः । एवं नाम मंत्रकहोमे निर्वापः प्रोक्षणं च यथा प्रधानं देवं तदेव तानामग्न
 हणेन कार्यम् । समं त्रकहोमे तु श्रवणाकर्मादौ तूष्णीं च तुरथ तुरो मुष्टीच्चिर्वपेत्प्रोक्षेच्च । ततः पात्राणामुत्तरतः प्राग्नीधमास्तीर्णे

स्मृतदक्षिणपाददक्षिण्यास्येयम् । अत्रोपवेशनानंतरं समस्तपाण्यं गुप्तत्वेन न ह्यण इति भगवन्मते विशेषः । कृताकृतमिदं—निरासोपवेशनह्यज
 पत्राग्निच्छहोमसंस्थाजपेति पंचानामेयकर्मणां न ह्यणोनियतत्वात् प्र० पा० । १ यज्ञं गोपायेत्येव जपः सर्वयज्ञां त्रेषु इति सूत्रात् यज्ञं गोपायेत्यंत
 एवाचंभं त्रुतिप्रमाणनिर्दिष्टः । तदभिमतश्चिद्विदोभागः प्रचुरप्रचारोऽप्यत्रामागि कृदिति हेय एव ।

ऊर्ध्वलोमिकृष्णाजिनेनिहितेजद्वखलेमुसलेनपल्यघहृत्यशूर्पेणतुपादीन्तंशोध्यन्निःशुक्लीकुर्यात् । तांस्त्रिःप्रक्षालितान्पृथक्पत्राएक
 पत्रेयाअविदग्धमनवस्त्रावित्तमंतरुष्मपक्कंसुशृतंचरुपचेत् । ततःतेपत्रेआज्यपात्रेनिधायतत्पात्रंपुरतःसंस्थाप्यतस्मिन्नाज्य
 मासिच्य अग्नोरुत्तरतःस्थितांगारान्भस्मनासहार्द्रोरुदक्परिस्तरणाद्धहिर्निरुह्यतेष्वज्यपात्रमधिश्चित्यज्वलतादर्भोल्मुकेनावज्वल्यां
 गुष्ठपर्धमात्रंप्रक्षालितंदर्भाग्रद्वयमाज्येप्रक्षिप्यपुनर्ज्वलतातेनैवदर्भोल्मुकेनचरुणासहाज्यंत्रिःपर्यग्निकृत्वा तदुल्मुकमपास्यापःस्पृष्ट्वा
 तत्रस्थमेवाज्यम् । सवितुष्ट्वाहिरण्यस्तूपःसवितापुरउष्णिक् । आज्योत्पवनेविनियोगः । ॐ सवितुष्ट्वाप्रसवउत्पुनाभ्यच्छिद्रे
 णपत्रेणवसोःसूर्यस्यरश्मिभिरितिमंत्रेणैकश्रुत्योच्चारितैकवारंद्विस्तूष्णींउत्तानपाणिद्वयांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामंतयोरसंसृष्टगृ
 हीताभ्यामुदगग्राभ्यांपवित्राभ्यांप्रागुत्पूयतेपत्रेअद्भिःप्रोक्ष्यान्नौप्रहरेचूष्णीम् । (स्कंदायस्वाहेतिमंत्रेणेतिकेचित्) । अथाम्नेः
 पश्चात्परिस्तरणाद्धहिरात्मनोग्रतोभूमिंप्रोक्ष्यतत्रवर्हिःसन्नहर्नीरज्जुमुदगग्रांप्रसार्यतस्यांवर्हिःप्रागग्रमुदगपवर्गमविरलमास्तीर्यतस्मि
 न्नाज्यपात्रंनिधायस्रुवादिसंमार्जयेत् । तद्यथा । दक्षिणेनहस्तेनस्रुक्स्मृवौगृहीत्वासव्येनकांश्चिदर्भानादायसहैवाग्नौप्रताप्य स्रुचं
 निधाय स्रुवंवामहस्तेगृहीत्वादक्षिणहस्तेनस्रुवस्यविलंदर्भाग्नेःप्रागादिप्रागपवर्गंत्रिःसंमृज्याधस्ताद्दर्भाग्नेरेवाभ्यात्मं विलपृष्टंत्रिःसं
 मृज्य ततोदर्भाणामूर्लेर्दंडस्याधस्ताद्विलपृष्टादारभ्ययावदुपरिष्टाद्विलंतावत्रिःसंमृज्याद्भिःप्रोक्ष्यस्रुवंनिष्टप्याज्यस्याल्याउत्तरतः
 स्रुगंसंसृष्टंनिधायोदकंसृष्ट्वा तैरेवदर्भैर्जुह्वैवमेवसंमृज्यस्रुवादुत्तरतोनिधाय दर्भानद्भिःक्षालयित्वाग्नावनुग्रहेत् । ततःशृतं

१ अनाथत्वादानाहुतित्याश्वस्कंदायस्वाहेतीदंनिर्मूलम् ।

षण्मुमुक्षुर्गृहीतेनाग्येनाभिधार्योदगुद्धास्याग्न्याग्नयोर्मध्येननीत्वाज्यादक्षिणतोर्वाहिपिसांतरमासाद्यपुनरव्यभिधार्यं नवाभिधार्यं
 हविःपृथक्करणायपानांतरं चर्वाग्नयोर्मध्येनिधायअग्न्यायतनादेकादशांगुलिमितदेशेगंधाक्षतपुष्परग्निसमंत्रमर्चयेत् । तत्रमंत्रौ ।
 विश्वानिनिइतितिरुणामात्रेयसुश्रुतोश्निस्त्रिष्टुप् । अग्न्यर्चनेविनियोगः । ॐ विश्वानिनोदुर्गहाजातवेदः । ॐ सिधुं
 नामादुरितार्तिपायं । ॐ अग्नेअत्रियन्नमसागृणानः । ॐ अस्माकंवोध्यवितानूना । ॐ यस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानः ।
 ॐ अमर्त्यमत्योजोहनीमि । ॐ जातवेदोयशोअस्मासुधेहि । ॐ प्रजाभिरग्रेअमृतत्वममयाम् । ततःकृतप्रणतिमुद्रोऽग्निप्रार्थ
 येत् । ॐ यस्मैत्वंसुकृतेजातवेदउलोकमग्नेकृणवःस्योनम् । अश्विनंसपुत्रिणंवीरयंतुंगोमन्तर्यिनशतेस्वस्ति ॥ ततआत्मानंचालं
 कृत्यहस्तांशाल्यइधमंधनरज्जुमिधमस्थानेनिधायपाणिनेधमादाय मूलमध्याग्रेपुस्रुवेणत्रिरभियार्थमूलमध्ययोर्मध्यभागेगृहीत्वा ।
 अयंतेयामदेवोजातयेदाअग्निस्त्रिष्टुप् । इधमहवनेविनियोगः । ॐ अयंतइधमात्माजातयेदुस्तेनेध्यस्ववर्धस्ववर्धयचास्मान्प्र
 जयापशुर्भिर्ब्रह्मचर्येसेनाद्याधेनसुमेधयःस्वाहा ॥ इतीधमन्नावाधाय जातवेदसेग्रयइदंनममेतित्यजेत् । ततःस्रुवेणाज्यमादायाग्ने
 रायतनस्यरायव्यकोणमारभ्याग्नेयकोणपर्यंतंप्रजापतयइतिमनसास्मरन्स्वाहेत्युचार्यनैरंत्येणाज्यधारामग्नाविधमदारूपरिहुत्वा ।
 पुनराज्यमादायाग्नेरायतनस्यनैऋत्यकोणतईशानीपर्यंतं तथैवहुत्वात्यक्त्वाच । स्रुवेणाज्यमादायाग्नेयस्वाहेत्यग्नेरुत्तरपार्श्वपूर्वभागे
 हुत्वा । पुनराज्यंसेमायस्वाहेत्यग्निदक्षिणपार्श्वेतत्समप्रदेशे हुत्वा । पूर्वनिहितपार्श्वेचरुमुहुत्यपृथक्कृत्यइदमग्नेयइदमग्नीपोमान्या
 १ द्वयोरग्नेयत्वागउपस्थानेविनियोगादतिमुष्म ॥ २ मूलादिपुत्रलेकत्रिखिरभिचारणमिच्छत्यभिमुच्चाः ।

मितिचरुभागद्वयमुत्तरतस्तथमभिमृश्यावदानधर्मेणजुहुयात् । एवंनाममंत्रकहोमेयथादैवतंविभक्तस्यचरोरभिमर्शः । समंत्रक
 होमेनविभागोनाभिमर्शश्च ॥ ॥ अथावदानधर्मः ॥ सुवेणस्रुच्याज्यमुपस्तीर्यप्रथमप्रधानदेवताचरुभागमध्यादंगुष्ठपर्वमात्रं
 तिरश्चीनाभिरंगुष्ठमध्यमानामिकारुदगग्राभिर्नखसंस्पर्शमकुर्वन्नवदायदव्यामोष्य ततश्चरूपूर्वभागंग्राग्राभित्ताभित्तथैवावदा
 यदव्यामोष्य पात्रस्थंहविरभिघार्यदवींस्थमवत्तंचाभिघार्यविधूमज्वालाग्नौ अग्नयेस्वाहेत्याज्यभागयोर्मध्यदेशेतत्प्रत्यग्देशेवाऽऽ
 च्छादयन्नवदव्यापार्थ्वेनहुत्वा अग्नयइदंनममेतित्यक्त्वा पुनःपूर्ववदुत्तरहविर्भागादवदाय अग्नीपोमाम्यांस्वाहेतिपूर्वाहुतेःप्राग्भा
 गेहुत्वाग्नीपोमाम्यामिदंनममेतित्यजेत् । पंचावत्तीतुदव्यामुपस्तीर्यमध्यात्पूर्वाधत्पश्चाध्वाच्चत्रिहविषोवदायाभिघार्यजुहुयात् ।
 पंचावत्तिनस्तु । जामदग्यावत्सविदावाष्टिपेणास्तथैवच । भार्गवच्यायनाऔर्वःपंचावत्तिनईरिताः ॥ दशेतुअग्नीपोमस्थानेइंद्रा
 ग्निर्यांस्वाहाइंद्राग्निर्यामिदंनममेतिविशेषः । पुनर्दव्यामुपस्तीर्यप्रथमहविर्भागस्योत्तरार्धतःपूर्वावदानतोभूयोन्चीनाभिरवांगु
 लिभिरवदायदव्यामोष्य द्वितीयहविर्भागस्यतथैवावदाय । पंचावत्तीतुहविर्भागद्वयेपिउत्तरार्धात्पूर्वाध्वाच्चद्विहिरवदायपात्रस्थ
 मनभिघार्यावत्तंतुद्विरभिघार्य । यदस्येतिहिरण्यगर्भोग्निःस्विष्टकृदतिधृतिः । स्विष्टकृद्धोमेविनियोगः । ॐ यदस्यकर्मणोत्यरी
 रिचंयद्वाग्यूनमिहाकरं । अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्तसर्वस्विष्टंसुहंतंकरोतुमे ॥ अग्नयेस्विष्टकृतेसुहंतुतेसर्वप्रायश्चित्ताहुतीनांकामा
 नांतसमर्धयित्रेसर्वाद्वाःकामान्तसमर्धयस्वाहेतिएकश्रुत्योच्चार्यअग्नावीशानदेशेजुहुयात् । स्विष्टकृतेग्नयइदंनममेतित्यागः । ततोऽग्ने

१ संग्रहे-मध्ययोस्तदुर्गार्थाभ्यांसकृत्प्रागर्धयोरेपि । अवयवचततःपंचावत्तित्वंस्विष्टकृद्विधौ ।

रुत्तरतः स्थितामिध्मं धनं रज्जुं विन्धस्वरुद्राय स्वाहेति हुत्वा पः स्पृष्ट्वा सुवेण प्रायश्चित्ताज्याहुतीः सप्त जुहुयात् । तत्र मंत्राः । अथा
 श्वेति विमदोया अग्निः पंक्तिः । प्रायश्चित्ताज्यहोमे विनियोगः । ॐ अथाश्वाग्नेस्य न भिशस्तीश्च सत्यमित्यमया असि । अया साव
 यसा रूतोया सन्हव्यमूहि पेयानो धेहि भेषजं स्वाहा ॥ इत्येकं श्रुत्या जुहुयात् । अया सेमय इदं नमम ॥ अतो देवामेधातिथिर्देवागायत्री ।
 प्रायश्चित्ताज्यहोमे विनियोगः । सर्वत्र प्राग्वत् । ॐ अतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याः सुसधार्मभिः स्वार्हा ॥
 देवेभ्य इदं । इदं विष्णुर्मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री । प्रायश्चित्ताज्यहोमे वि० । ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदं । समूढम
 स्पपानुरे स्वार्हा ॥ विष्णय इदं । व्यस्तसमस्तव्याहुतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजप्रजापतयऋषयः अग्निवायुसूर्यप्रजापतयोदे
 यताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् हत्यश्च दंसांसि प्रायश्चित्ताज्यहोमे वि० । ॐ भूः स्वाहा । अग्नय इदं० । ॐ भुवः स्वाहा । वायव इदं० ।
 ॐ स्वः स्वाहा । सूर्यायेदं० । ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा । प्रजापतय इदं० ॥ ७ ॥ ततो ब्रह्माकर्तारं परीत्याग्नेर्वायव्यदेशोतिष्ठन्नेता
 एव सप्तान्याहुतीर्जुहुयात् । त्यागं यजमान एव कुर्यात् । ततस्तत्रस्थो ब्रह्मैव मंत्रविपर्यासादिनियतनिमित्ते संति । अनाज्ञातमि
 तिमंत्रद्वयस्य हिरण्यगर्भो म्रिरनुष्टुप् । ज्ञाताज्ञातदोषनिवर्हणार्थं प्रायश्चित्ताज्यहोमे वि० । ॐ अनाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते

१ अपः शुद्धे निच्छेदे भेदे निरपेक्षे च एतन्नेपि दृश्यते । योद्राभिचारिर्न श्रुतिव्यपांस्पर्श इति स्मृतः । रौद्रपिब्यासुरतन्मंत्रांस्तथाचैवाभिचार
 ऋत् । व्याहृत्यालभ्यत्मात्मानमपः स्पृष्ट्वा न्यदाचरेत् । इति । यत्र रौद्रादिपाठोत्तरं कर्म नोक्तं तत्र नोदकस्पर्श इत्याचाररत्नम् । २ यद्यप्यत्रैवादौ
 मरुदेवलाभादुतिर्वहुः प्राचीनपुस्तके पुंरुदरयेतथा व्यवस्थाधानं क्रमानुसारेणास्माभिर्यथाभ्यासं योजितं स्ति ।

विषयः	पत्रं.	विषयः	पत्रं.	विषयः	पत्रं.
विष्टक्षणात्	१०४	द्वितीयादिविवाहविधिः...	११७	नास्तिक्याद्विष्टाग्नेःपुनःसंधानम्	१२८
गौरीहरपूजनम्	१०४	अर्कविवाहनिर्णयः	११८	विवाहोत्तरंदंपत्योर्गृहप्रवेशः	१२९
सत्येनोत्तमितासूक्तम्	१०५	अर्कविवाहप्रयोगः	११९	अथसप्तपाकसंस्थाः	१३०
अद्यतारोपणमंत्राः	१०६	अग्निद्वयसंसर्गविधिः	१२०	श्रवणाकर्मप्रयोगः	१३१
कन्यादानादि	१०७	औपासनग्नौःसायंप्रातर्होमनिर्णयः	१२२	सर्पबलिप्रयोगः	१३३
त्रिग्राहहोमः	१११	औपासनहोमः	१२३	आश्वयुजीकर्म	१३४
गृहप्रवेशनीयहोमः	११३	आशौचेहोमविधिः	१२४	आभ्रयणप्रयोगः	१३५
ऐरिणीदानम्	११४	आप्लुतालेहोमद्वयसमासप्रयोगः	१२४	प्रत्यवरोहणम्	१३६
देवकोत्थापनमंडपोद्वासने	११५	गुर्वापदिपक्षहोमः	१२५	पिंडपितृयज्ञप्रयोगः	१३९
यधूप्रवेशः	११६	समार्गस्यप्रवासेऽग्निसमारोपः	१२५	पिंडपितृयज्ञपार्वणयोर्व्यतिपंगप्रयोगः	१४२
विवाहेऽशौचादिप्राप्तौनिर्णयः	११६	पुरुषस्यैवप्रवासकालेकर्तव्यम्	१२६	अष्टकाश्राद्धप्रयोगः	१४३
त्रिग्राहकालेकन्याश्रुतुमतीचेत्	११६	अग्निसंसर्गदोषप्रायश्चित्तम्	१२६	अष्टमीश्राद्धप्रयोगः	१४४
प्रसंगात्पुनर्विवाहः	११७	नष्टाग्नेःपुनःसंधानप्रयोगः	१२६	अन्वष्टक्याह्वयनवमीश्राद्धम्	१४५

मिथु । अग्नेतदस्यकल्पयत्वः हि वेत्थयथातयः स्वाहा ॥ यजमानः । अग्नयइदं० । ॐ पुरुषसंमितोयज्ञोयज्ञः पुरुषसंमितः ।
 अग्नेतदस्यकल्पयत्वः हि वेत्थयथातयः स्वाहा ॥ यजमानः । अग्नयइदं० । यत्पाकनेत्यस्यास्यस्त्रितोमिस्त्रिष्टुप् । ज्ञाताज्ञातं०
 प्रायश्चित्ताज्यहोमिवि० । ॐ यत्पाकज्ञासनंसादीनदक्षानयज्ञस्यमन्यतेमर्त्यासः । अग्निष्टद्धोताः कर्तुर्विद्विजानन्याजघोद्विवाऽ
 कर्तुंशोयजातिस्वाहा ॥ यजमानः । अग्नयइदं० । यद्गोदेवाअभितपामरुतस्त्रिष्टुप् । मंत्रविपर्यासादिनिमित्तकमायश्चित्ताज्यहो
 मवितिनियोगः । ॐ यद्गोदेवाअतिप्रातर्यानिवाचाचप्रयुतीदेवहेळनं । अग्नयोअस्योऽअभिदुच्छुनायतेन्यत्रासन्मरुतस्तत्रिधे
 तजस्वाहा ॥ यजमानः । मरुद्वयइदं० । रक्ताभिन्नायनियतनिमित्तेसतिवक्ष्यमाणप्रकारेणतत्तत्प्रतिपदोक्तजपहोमान्कुर्या
 द्वक्षा । नक्षणोऽभावेयजमानएवैतान्प्रायश्चित्तादीन्कृत्यान्यस्यैवरदद्यात् । ततोयजमानः सर्वकर्मप्रपूर्णाभिद्रद्रव्यदांपूर्णाहु
 तिविजुर्यात् । तद्यथा । सुचेणाज्यंगृहीत्या सुचंसमविलापूरयित्वा तस्यांसुवमूर्ध्वविलंनिधायपुनरधोविलंनिक्षिप्य सुवामे
 वुसुमावतान्निधायसव्यपाणिनासुकुसुवमूलेधृत्वादक्षिणपाणिनासुकुसुवौशंसमुद्रयागृहीत्यातिष्ठन्तसमपादक्रजुकायः सुवाम्नन्य
 स्तदष्टिः प्रसदात्मा । समुद्रदूर्मिरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवआपस्त्रिष्टुवंत्याजगती पूर्णाहुतिहोमेविनियोगः । ॐ सुमु
 द्रादूर्मिर्मधुमाऽउदार्द्रुप्राशुनासममृतत्वमानद् । दृतस्यनामगुह्यंयदस्तिजिह्वादेवानाममृतस्यनाभिः ॥ वृचनामप्रब्रवामापृत
 स्यासिन्त्यज्ञेधरयामानमोभिः । उपब्रह्माऽणवच्छस्यमानंचतुःशृंगोयमीहोरपुतत् ॥ चत्वारिःशृंगान्नयोअस्यपादाद्वेशीपुसु

१ विधादादिप्रियायाचशालायावास्तुपूजने । नित्यहोमेष्टयोत्सर्गेनपूर्णाहुतिरित्यते ।

सहस्रासो अस्य । त्रिधा ब्रह्मोऽष्टाभोरारतीति सहोद्वयो मत्स्योऽप्यभिषेकः ॥ त्रिधा हितं पुण्ड्रिभिर्गुह्यमानं गविदेवा सोऽष्टममन्त्रविदं
न । इदं ऽष्टकं सूर्योऽष्टकं ज्ञानवेनादकं स्वधयानिष्टतद्धुः ॥ एता अर्थं तिहृद्यात्समद्राच्छतप्रजारिपुणानावचक्षे । धृतस्य धारा
अभिषाकशीमिहिरपययोधेतोममर्थ आसां ॥ १ ॥ सम्यक् सर्वं तिसृतिरितो न धेना अंतर्हृदमनसाप्यमानाः । एतेषां पत्युर्मयो ध
तस्य मगाईयाशिपुणोरीपमाणाः ॥ सिंघोरिव प्राच्यनेशं पुनासो वातप्रमियः पतयंति यद्वाहाः । धृतस्य धारा अरुपो न वा जीकाष्ठाभिद
धर्मिभ्यः पिन्वमानाः ॥ अभिप्रवंतु समनेव योपाः कल्याण्याः स्वयमाना सोऽग्निं । धृतस्य धाराः समिधो न सतता जुषाणो हयंति
जातयेदाः ॥ कन्या इव यव हतुमेतवा इञ्ज्यं ज्ञाना अभिषाकशीमि । यत्र सोमः सूर्यतेयं यज्ञो धृतस्य धारा अभितप्यंते ॥ अन्य
पतसुष्टुतिगव्यमाजिमस्मात्सुभद्रा विष्णानिधत्त । इमं यज्ञं न यत देवतानो यतस्य धारा मधुमत्पयंते ॥ धामंति विह्वं भुवं नुमार्थं श्रि
तमंतः समेद्रे ह्यं । तरायुषि । अपामनी केसमिधेय आर्धतस्तम इयाममधुमंततज्जामस्वाहा ॥ २ ॥ इति पठन्त्यवपरिमितां धारां सं
ततां सुगमप्राप्तये पृहत्या अन्य इदं नममेत्युद्दिश्य त्यक्त्वा । विज्योतिषे त्यस्य जारो वृद्धो मिच्छिष्टुः प्रायः ॥ ॐ विज्योतिषा वृ
हताभालुमिदरा विधेयानि कृणुते महित्या । प्रादवीर्मायाः सहते देवाः दिव्यातिशये रक्षसे विनिक्षे ॥ इत्यनेन चतथैवावाशिष्टं हुत्वा ।
अग्नय इदं नमते त्यक्त्वा । ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति संस्थां हुत्वा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं । ततस्तं दुलकणान्समिद्धं
शकलान्यग्निः प्रोक्ष्य प्रोमहरेत् ॥ पूर्णाहुत्या ये तदंतं समूलं प्रयोगपारिजातकरेण लिखितमपीदानीं शिष्टान् कुर्वति । अथावभृ
धस्थानीयपूर्णपात्रजले नमार्जनं कुर्यात् ॥ तद्यथा—पूर्वासाद्वितं पूर्णपात्रमास्तीर्णं वाहिं पिदक्षिणपाणिना निधाय तन्नगंगादिपुण्यन

दर्शःसरन्दक्षिणपाणिनास्पृशन् । ॐ पूर्णमसिपूर्णमैभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमैभूयाःसर्वमसिसर्वमैभूयाः । अक्षि
 तिरसिमाभेष्टाःइतिजपित्वा कुशाग्रैःप्रभादिपंचदिक्षुजलमंत्रैर्यथालिङ्गसिंचेत् ॥ तत्रमंत्राः—प्राच्यादिदिशिदेवाक्रत्वजोमार्ज
 यतां । दक्षिणस्यादिदिमासाःपितरोमार्जयतां । (अपजपस्पृश्य) प्रतीच्यादिदिशिग्रहाःपञ्चवोमार्जयतां । उदीच्यादिदिश्याप
 ओषधिवनस्पतयोमार्जयतां । ऊर्ध्वायादिदिशिरक्षःसंवत्सरःप्रजापतिर्मार्जयतामित्येकश्रुत्यापठन्मतिदिशंसिक्त्वाकुशाग्रैःस्वाक्षिर
 सिमार्जयेत् ॥ तत्रमंत्राः—आपोअस्मानित्यस्यदेवश्रवाआपास्त्रिष्टुप् मार्जनेविनियोगः । ॐ आपोअस्मान्मातरःशुंभयंतुघृतेननो
 घृतयःपुनरु । विश्वंहिदृग्प्रवर्हतिदेवीरदिदाभ्युःशुचिरापतएमि ॥ इदमापःसिंधुद्वीपआपोत्रुष्टुप् मार्जनेवि० । ॐ इद
 मापुःप्रवहंतुयात्किंचदुदितमर्थे । यद्वाहमभिद्रोहयद्वाशेषजतानृतं ॥ सुमित्र्यानुआपुओषधयःसंतु । इत्येतैर्मन्त्रांतेमार्जनं
 कृत्वा दुर्मुत्र्यास्तसंसंतु योस्मान्देष्ट्रियंचवयंदिष्मस्तहन्मि इतिनिर्गतिदेशेकुशाग्रैरपःसिंचेत् ॥ ततोब्रह्मा यजमानवाम
 पार्श्वेस्थितपदयंजलापूर्णपात्रस्यजलम् । ॐ माहंप्रजांपरासिचंयानःसयावरीःस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथ ॥ इतिमं
 त्रमेकश्रुत्यापठ्यायाचयन्स्वयंपाठन्प्रत्यङ्मुखनिषिच्य अंजलिस्थजलैःपापापनोदार्धमात्मानं(यजमानं)पलींचप्रोक्षेत् । पलीत
 जलंवाहंनिषिचेत् । अथयायजमानएवस्ववामपाणावुत्तानेवाहंनिधाय तत्रदक्षिणपाणिनापूर्णपात्रमादाय माहंप्रजामित्यने
 नतज्जलंप्रत्यङ्मुखंनिषिच्य ताआपःसमुद्रंगच्छंतीतिध्यात्वापाणिरस्यजलैरत्मानंपलींचप्रोक्षेत् । ततःकर्ताग्नेर्यायव्यदेशेस्थितः
 संस्थाजपोपतिष्ठेत् ॥ तद्यथा—अग्नेत्वंनइतिचतसृणांगौपायनालापायनावाचंधुःसुचंधुःश्रुतचंधुर्विप्रचंधुश्चैकर्त्तकप्रपयः अग्नि

देवतादिप्रदायिरादृष्टदः अद्रुपस्थानेति० । ॐ अमेतन्तोभंतमजुतज्ञाताशिवोभवावरूढ्यः ॥ वसुदेविसुश्रवाअच्छानक्षि
 द्यमत्तमंरुपिदाः ॥ सनोवोधिश्रुधीहर्वमुक्त्याणोअथावृतःसमस्मात् ॥ तत्त्वायोचिष्ठदीदिवःसुभ्रायन्ननमीमहेसखिभ्यः ॥ ॐ
 चम्रेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूततसैतजपयत्तेतिरिक्तसैतेनमः । अमयेनमः । स्वस्ति । श्रद्धामेवायश्राःप्रज्ञांवि
 धांजुद्धिश्रियंवलम् । आयुष्यंतजआरोरयंदेहिमेहव्यवाहन ॥ ततोब्रह्मापितत्रैवस्थित्वापुत्रैरेवोपतिष्ठेत् । ततःकर्ताआचा
 रात् । मानसोकइतिहुत्सोरुद्रोजगती । विभूतिमहणेवि० । ॐ मानस्तुकेतनंयुमानंआयोमानोगोपमानोअश्वेपुरीरिपः ।
 यीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मंतःसद्रुमित्वाहवामहे ॥ इतिस्त्रयविलपुष्टेनविभूतिंगृहीत्वा । ॐ ज्यायुषंजमदशेरितिल
 लते । कद्रुपस्यज्यायुपमितिकंठे । अगरत्यस्यज्यायुपमितिनाभौ । यद्देवानांज्यायुपमितिदक्षिणस्कंधे । तन्मेअस्तुज्या
 युपमितिवामस्कंधे । सर्वमस्तुदातायुपमितिशिरसिधारयेत् । केचनोपस्थानात्पूर्वविभूतिधारणमाहुरिति । ततःकर्तापरि
 स्तरणानिविसृज्यांश्रपरिसमुद्यपरिपित्यविभ्यानिनइत्यर्चयित्वानत्वाचपुष्पाविभिरलंकृत्यनैवैवंतांवूलंचनिवेद्य ब्रह्मणेयद्योक्तद
 क्षिणां दक्षिणाभावेहुतयोपपृतादिसहिरण्यंदत्वा ब्रह्माभावेन्यसैवाह्मणापदत्वा पात्राणिप्रक्षाल्यपूर्वक्रमेणद्वंद्वशालरसज्ययस्य
 स्मृत्येतिश्रीविष्णुंनत्वाचम्यपृतपयित्रंमार्थविस्रस्यशुद्धदेशेक्षिपेत् । दद्येत्तुअग्नीषोमस्थानेइंद्राग्नी इतरत्सर्वसमानं तच्चदर्शित
 मेव । सद्यरकालायापोर्णमास्याममावास्यायांचोभयत्रवायागदिनएवमातर्होमानंतरमन्यायायेध्मावर्हिणीसन्नहोदिप्रयोगंकुर्यात् ॥
 इतिश्रीरामेश्वरसूरिसुमुनारायणभट्टविरचितमेवगेरक्षोपार्चणस्याष्टीपाकप्रयोगःसंपूर्णः ॥

अथेष्टिप्रापयश्चितानि ॥ प्रमादादन्याग्नौचेतस्ययंजेतस्याग्नावन्योवायजेतचेत्तदाप्रापयश्चितपथिकृच्छरहीमंकृत्वापुनस्तृतीया
 दितिथिषुअन्याधानपूर्वकमिष्टिकुर्यात् । अतिपन्नोष्टौविशेषः । अन्याधानात्पूर्वचेत्स्त्रीरजस्वलाभवतितदापंचमादिदिर्नेसद्य
 रकालान्याधानपूर्वकंजुहुयात् । अन्याधानात्परतोरजस्वलाचेत्तांगृहांतरेस्यापयित्वाप्रतिपद्येवजुहुयात् । सूतकादिनोष्टिरतीता
 वेदागामिपर्वपूर्वतिथिषुद्वितीयांचतुर्थीचविहायान्यासुतिथिषुतामतिपन्नोष्टिकुर्यात् । तासामप्यतिक्रमेऽनंतरेपर्व
 णिपथिकृच्छागपूर्वकमतिपन्नयगंकृत्वातत्पर्वणोन्याधानंकुर्यात् । तत्राप्यतिक्रमेऽतिपन्नस्यपादकृच्छ्रप्रापयश्चितंकृत्वाकालमाष्टां
 प्रतिपादित्सद्यरकालान्याधानपूर्वकंकुर्यात् । द्वितीयपर्वतिक्रमेपूर्ववदागामिपर्वमध्येकुर्यात् । तत्राप्यतिक्रमेतत्पर्वणिपथि
 कृत्पूर्वकंकार्यं । पथिकृदिष्टिस्वतंत्रांप्राक्पर्वेष्ट्यासमानतंत्रांवाकुर्यात् । तत्राप्यतिक्रमेतृतीयप्रतिपदिअतिपन्नद्वयप्रापयश्चितंकृ
 च्छ्रापंचरित्वाप्राप्तकालामिष्टिकुर्यात् । तत्राप्यतिक्रमेआगामिपर्वपर्यंतपूर्वोक्तवक्तुर्यात् । तत्राप्यतिक्रमेस्मार्तानिर्नदयति
 तेनविधिनापुनःसंधानंकृत्वाप्राप्तेपर्वणितदिष्टिकुर्यात् ॥ अन्याधानोष्टिमध्येचंद्रग्रहणंचेदिष्टिदिनेहविरासादनांतंकृत्वा अन्या
 धानोष्टिमध्येचंद्रग्रहदोषप्रापयश्चितार्थमाज्यहोमंकरिव्यहृतिसंकल्प्य । नवोनवोभवतीत्यस्यसूर्यासावित्रीचंद्रमास्त्रिष्टुप् । अन्या
 धानोष्टिमध्येचंद्रग्रहणप्रत्यवायपरिहाराधेमाज्यहृतिहोमे० । ॐ नवोनवोभवतुज्जायमानोहोक्तेतुरूपसामेत्यमं । आगंदेवेभ्यो
 विदंधात्यायनंचंद्रमास्त्रिरतेद्रीर्धमायुःस्याहं ॥ चंद्रमसइदं० । ॐ यमादित्याअ५शुमाप्याययतियमाक्षितुमक्षितयुःपिवीति ।
 तेनेनोराज्ञावर्णोवृहस्पतिराप्याययंतुभुवनस्यगोपाःस्याहं ॥ चंद्रमसइदं० । आभ्यांक्षेप्रकृताज्येनैवदुवाहुतीहुत्वाअदयलं

करणादितंत्रुयात् । सूर्यग्रहणंचक्रविरासादनांततिस्रआज्याहुतयः ॥ ताश्च । चित्रंदेवानामित्यस्यागिरसःकुत्सःसूर्योस्त्रि
 ष्टुप् । अन्वाधानोष्टिमध्येसूर्यग्रहणप्रत्यवायपरिहारार्थमाज्याहुतिहोमेवि० । ॐ चित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुण
 स्यामः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्यआत्माजगतस्तस्युपश्चस्याह ॥ सूर्यायेदं० । उदृत्यमित्यस्यकाण्वःप्रस्कण्वःसूर्योगायत्री ।
 सूर्यग्रहणप्रत्यवायं विनि० । ॐ उदृत्यजातवेदसंदुर्वयर्हतिक्रेतवः । इत्येविश्वायुसूर्यस्याह ॥ सूर्यायेदं० ॥ उदृत्यमित्यस्यकाण्वः
 प्रस्कण्वःसूर्योनृष्टुप् । सूर्यग्रहणप्रत्यवा० विनि० । ॐ उदृत्यंतमसस्परिज्योतिष्प्रदयंतउत्तरम् । देवदेवत्रासूर्यमगन्मज्योति
 रत्तमस्याह ॥ सूर्यायेदं० । एतर्हुत्वाअद्वयलंकरणादितंत्रयोपसमापयेत् । इदंप्रयोगपारिजातसंमहोक्तंमायश्चितं ॥ । ग्रंथां
 तत्तुशानकोकमुक्तवद्यथा । इष्टिदिनेहविरासादनांतकृतेन्वाधानोष्टिमध्येचंद्रग्रहणजनितवैगुण्यपरिहारार्थंशौनकोकामाज्या
 हुतिमुपस्थानंचकरिव्येइतिसंकल्प्य । अत्राहगोरित्यस्वराह्मणोगोतमश्चंद्रमगगायत्रीइष्टिमध्ये० । ॐ अत्राहगोरमन्वतनाम
 त्वष्टुर्येच्यं । इत्थाचंद्रमसोगहेस्याह ॥ चंद्रमसइदं० । नवोनवइत्यस्याःसूर्यासावित्रीचंद्रमास्त्रिष्टुप् । चंद्रोपस्थानेवि० । ॐ
 नवानवोभवतुजायमानोहोत्रेनुरुपसाभेत्यमं । भुगंदेवेभ्योविदधात्याचन्द्रमास्त्रिचंद्रमास्त्रिरतेद्रीर्धमायुः ॥ इति ॥ सूर्यग्रहणे
 संकरणादौचंद्रपदस्थानेसूर्यपदंपयोक्तव्यं । उदृत्यमित्यस्यकाण्वःप्रस्कण्वःसूर्योनृष्टुप् । सूर्योपस्थाने० । ॐ उदृत्यंतमसस्परि
 ज्योतिष्प्रदयंतउत्तरं । देवदेवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरत्तमम् ॥ चित्रंदेवानामित्यस्यकुत्सःसूर्योस्त्रिष्टुप् । सूर्योपस्थाने० । ॐ
 चित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्यामः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्यआत्माजगतस्तस्युपश्च ॥ इतीष्टिमध्येग्रहणे

निर्णयः ॥ ॥ अन्याधानेष्टिमध्येननुगतौअयाश्चेतिमंत्रेणवध्यमाणयत्पुनःसंधानंकृत्वा । ॐ भूर्भुवःस्वःस्वाहेतिमंत्रेणसंकल्पपूर्वकंप्रायश्चित्संसंस्कृताज्येनहुत्वापुनरन्याधानपूर्वकमिष्टिकुर्यात् । अन्याधानेष्टिमध्येप्रयाणोपस्थितातुभ्यंताअंगिरस्तमेतिसंकल्पपूर्वकंसंस्कृताज्यंहुत्वा । अरण्यादिपुसमारोप्यहोमकालेग्निप्रतिष्ठाप्यप्रातर्होमपूर्वकमिष्टिकुर्यात् । अन्याधावप्रतिपदिप्रमादादिप्रकरणेतृतीयादितिधिपुप्रातरोपासनोत्तरसंकल्पपूर्वकंसंस्कृताज्यंव्यस्तसमस्तव्याहृतिभिर्हुत्वापुनरन्याधावयागंकुर्यात् ॥ इतिप्रधांतरोकानीष्टिप्रायश्चित्तानि ॥

नैमित्तिकप्रायश्चित्तानि ॥ दान्यापरिमितदेशादर्वाग्वहिरायतनाद्गतश्चेदग्निःसचप्रायश्चित्तसमाप्तिपर्यंतस्थितियोग्यस्तदा । ॐ इदं संप्रकंपुरऊतएकंतृतीयेनूज्योर्तिप्रासंविदास्य । सुवेदानेतून्याध्वारोरेधिप्रियोद्वानांपरमेजुनिर्धे ॥ इतिमंत्रेणायतनेमाक्षिप्यव्याहृतिभिराज्याहुतीर्जुह्यात् ॥ अत्रकारिण—अर्वाक्षदाम्यापरासात्तुवहिरायतनाद्गतः । प्रायश्चित्तसमाप्त्यंतसमर्थोजीवितुं यदि ॥ इदंतद्वत्प्रातस्तस्यस्थानेग्निप्रक्षिपेरपुनः । आज्याहुतीश्चजुह्याद्याहृत्यास्यैश्चपूर्ववत् ॥ दान्यापद्रन्निशदंगुलेत्यापस्तंबः । दान्यापरिमितदेशाद्गहिरायतनाद्गतैर्वापथिकृतेऽग्नयेचरंनिर्धेत् । अशकौद्रादशगृहीतेनाज्येनकुचपूरयित्वाअग्नयेपथिकृतेस्वाहेतिपूर्णहुतिर्जुह्यात् सुवाहुतिंवा । तदुक्तंकारिकायाम्—अतिक्रान्तेयदाशम्यापरासमनलोभवेत् । चरःपथिकृतेकार्यःपूर्णहुतिरथापिवा ॥ पूर्णाहुतिलक्षणंकारिकायामुक्तम्—आज्यंद्रादशकृत्वस्तुगृहीत्वापूरयेत्कुचम् । तयाचाज्याहुतिःकार्यासापूर्णाहुतिरित्यते ॥ सुचपूर्णाहुतिर्वास्यादित्येकेयान्निकाविदुः ॥ यद्यग्निःस्वयंज्वलतितदा । उद्दीप्यस्वजातवेदोपद्धानिर्धत्तमम ।

पशुःश्चमह्यभावहजीवनंचदिद्योदिद्य ॥ मानोहिःसीर्जातिवेदोगामभ्वंगुरुपंजगत् । अविभ्रदन्नआगहिश्चियामापरिपातय ॥ इति
 मंत्राभ्यांसमिद्वयमन्नावादध्यात् ॥ इति ॥ ॥ अग्नेश्चमलमूत्राद्युपघाते । ॐ पुनस्त्वादित्यारुद्रावसवःसर्षपेतांपुनर्ब्रह्माणोवसु
 नीधयुज्ञेः । घृतेनृत्वंतुनुवोवर्धयस्त्वसृत्याःसंत्यजमानस्यकामाः ॥ इतिसमिधमादध्यात् । तदुक्ककारिकायाम्—स्वयंज्वलेच्च
 दुर्हप्यस्वेतिद्वाराभ्यांसमिद्वयम् । आर्धेयमुपघाततुपुनस्त्वेत्यनयासमित् ॥ इयमानाहुतिर्यदिवहिःस्कंदेत्तदादेवांजनमित्यनेनता
 मभिमृश्यदप्सश्चस्कंदेत्यज्याहुतिर्जुह्याद्याहृतिभिश्च । ततःस्कन्नमनलेक्षिपेत् ॥ मंत्रौच—देवांजनमग्नयज्ञस्तस्यमाशिरयतुव
 र्धतां । भूतिर्धृतेनमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमरंहसः । भूपतयेस्वाहा । भुवनपतयेस्वाहा । भूतानांपतयेस्वाहा । यज्ञस्तत्त्वाप्रमयोनम
 याभिमयाप्रतिमया । ॐ द्रप्सश्चस्कंदप्रथमाऽअनुष्टुप्निमंचयोनिमनुयश्चपूर्वः । सुमानंयोनिमनुसंचरतंद्रप्संजुहोभ्यनुसुषहोत्राः
 स्वाहा ॥ अन्नकारिका—आहुतिर्हयमानातुयहिःस्कंदेतवैयदा । देवांजनमग्नयज्ञइत्यनेनाभिमृश्यतां ॥ द्रप्सश्चेत्याहुतिर्हुत्वा
 प्रक्षिपेदनलेपुनः । देवांजनेतिसर्वत्रस्कन्नंत्वभिमृशोद्धविः ॥ होतव्याज्याहुतिस्रवव्याहृत्यार्यैःसमुच्चायात् ॥ यागाद्यागन्वाधा
 ननिर्वापादिदुज्जातोदेवताव्युत्क्रमोयदाज्ञातस्तदाव्याहृतिभिर्हुत्वाविहितदेवतांपजेत् । यागादूर्ध्वदेवताव्युत्क्रमज्ञानेतुव्याहृतिभि
 र्हुत्वातंयागमावर्तयेत् । यदात्वप्रहृतांकांचिदेवतांपजेत्तदाव्याहृतिभिर्हुत्वाप्रहृतदेवतावैयगमावर्तयेत् ॥ अन्नकारिका—प्रा
 यगाग्न्युत्क्रमेज्ञातेइदंहुत्वायजेत्तदा । अविज्ञातविपर्यासेविहितदेवतांस्मरन् ॥ इष्टयांस्ततश्चत्तुव्युत्क्रमायगमेसति । प्रायश्चि
 त्तमिदंहुत्वायागंत्वायतयेत्तदा ॥ यदात्वविहितंकांचिदेवतामिष्टयांस्तदा । प्रायश्चित्तमिदंहुत्वायागंत्वायतयेत्कृतम् ॥ इदं

द्याहतिहोमाख्यं ॥ अन्यान्यपि प्रायश्चित्तानि कारिकायाम्—पवित्रं यदि नश्येच्चोत्सारापवित्रवते चरुः । यदाहविरपक्वं स्यात्तेनैव ह
 विप्रायजेत् ॥ चतुःशरावमात्रं तु पंचेद्वीहिभिरोदनम् । भोजयेत्तेन चाक्षेपेन चतुरोन्नाह्वयानथ ॥ बहुदग्धमदग्धं चाकिंचिदेव यदा
 हविः । शिष्टेनेद्वा पुनर्यागः स्यादारभ्यादितस्तदा ॥ कृत्स्नं दग्धं यदा तत्स्यारपुनरुत्पादयेद्धविः । स एव यागः कर्तव्यः पुनर्यागस्तु
 नेष्यते ॥ माध्याह्नपूर्वार्धे तोव संपदिदुष्टं हविर्भवेत् । तस्यैव हविषो वधे न्मध्याह्नपूर्वार्धतः पुनः ॥ इध्माधाने कृते दुष्टं प्रधानहविर
 त्रचेत् । तत्स्याने जुहुयादाज्यममुष्टं च जुहोत्यथ ॥ एवं सप्ताप्ययहुष्टं तदप्सु प्रक्षिपेत्पुनः । अन्याधानादिको यागः पुनः कर्तव्य ए
 वतु ॥ प्राणिभ्याधानतो ह्युष्टं प्रधानहविषित्वथ । तद्धविः पुनरुत्पाद्य पूर्ववत्तत्समापयेत् ॥ अंगानां चेद्धविर्दुष्टं तदप्सु प्रक्षिपेत्पुनः ।
 स्थिष्टकृद्धविषादोषाज्येनैव समापयेत् ॥ प्रच्युतैस्तु तस्यैः केशैः कीटैर्वाऽभेष्यत्सोविभिः । वसासृक्शुक्रमज्जास्थिमूत्रविद्रव्ये ददृ
 पकं ॥ श्लेष्माद्यैरपि यो भग्सर्दुष्टानि स्युर्हर्षा पिचेत् । भिन्नानि चैवासि कानि दुष्टानि स्युः क्षिपेज्जले ॥ सुक्त्रेद्धिद्येत तर्ह्यन्यामा
 हत्य जुह्याद्धविः । वानस्पत्यानि भिन्नानि प्राग्दंष्ट्रान्यनलोक्षिपेत् ॥ अन्यच्चाशुचिसंवद्धं नृमयं भिन्नमेव वा । भूमिर्भूमितुमं
 त्रेण प्राक्षिपेदेव तज्जले ॥ मंत्रः—भूमिर्भूमि मगन्माता मातरमप्यगात् । भूयास्मपुत्रैः पशुभिर्योनोद्देष्टिसि भिद्यताम् ॥ इति ॥ संसृ
 ष्टोपस्य गृह्याग्निरन्य गृह्याग्निनायादि । चरुविंविचये कार्यो यद्वा पूर्णाहुतिर्भवेत् ॥ अग्निगुणी भवेद्देष्टुविचित्रादिको गुणः ।
 चरुः क्षामाय कर्तव्यो गृहदाहे तु वै भवेत् ॥ श्याघ्रिना तु संसर्गो कुर्वीत शुचये चरुम् । पचनाग्नेस्तु संसर्गो संसर्गाय चरुर्भवेत् ॥ वैद्युते
 न तु संसर्गो ह्युर्वादप्सु सते चरुम् । प्रायश्चित्तचरुस्यानेवा पूर्णाहुतिरिष्यते ॥ पर्वण्यात्प्राशुपाते तु कुर्वाद्भुतभुते चरुम् । समानतंत्रं

दुर्यात्पार्षणेनतु कर्मणि ॥ अकृताप्रयणोऽश्रीयाक्षवाक्षयस्तुर्वेततः । वैश्वानरायकर्तव्यश्चरुः पूर्णाहुतिस्तुवा ॥ द्विपदत्रयदासुं
 कृतत्रायपचरुर्भवेत् । कपालनाशोऽप्येषः स्याच्छ्रवणाकर्मनामभिः ॥ कपालंतद्भवेद्विन्नंप्रागेवश्रवणाद्यदि । तदातत्रोक्तमंत्रेणक
 पालसंभाल्यथ ॥ अभिन्नोपर्मइत्याभ्यामप्सुतत्प्रक्षिपेदथ । तच्चेदशुचिसंवल्लभाभ्यामेवक्षिपेज्जले ॥ भिद्येद्यादिपुरोडाशचद्रच्ये
 दथवायदि । किमुत्पतसिमंत्रेणवर्हिष्येनंनिधायतु । अभिमंत्रयतेतनुमाहिंसीरितिमंत्रतः ॥ मंत्रस्तु—किमुत्पतसि किमुत्प्रोधाः
 दातः दातेरिहागदि । अघोरोयज्ञियोभूत्यासीदसदनंस्वमाहिंसीरिति ॥ श्रूयतेमृतशब्दश्चेद्यजमानेतुजीवति । अन्नयसुरभिमत
 चरुः पूर्णाहुतिस्तुवा ॥ अथयस्त्वधूर्गावर्जजनयेच्चयमौततः । समरुन्धश्चरुं कुर्यात्पूर्णाहुतिमथापिवा ॥ समारुढसमिन्नाशोपुनराधे
 यमिष्यते । श्रोतोकमविरोध्यन्यन्मृग्यंतुशतशस्तिवदम् ॥ प्रायश्चित्तविशेषस्ययत्रनोक्तोभवेद्विधिः । होतव्याज्याहुतितत्तत्रभूर्भु
 यःस्वरीतीहस्तु ॥ निमित्तानंतरत्तर्चप्रायश्चित्तंभवेद्विह । प्रागेवेत्यद्यतेदोपआज्यसंस्कारतोयदि ॥ प्रायश्चित्तंभवेदाज्यसंस्कारानं
 तंरतदा । व्युत्क्रमोदेवतानांतुसंस्कारादौभवेद्यदि ॥ मंत्राणांव्युत्क्रमस्तद्वद्भोमादौतुभवेद्यदि । मध्यात्पूर्वार्धतश्चेतिव्युत्क्रमोस्यभ
 वेद्यदि ॥ द्रव्याणांव्युत्क्रमः स्याच्चेत्तथानिर्वपणादिषु । यद्धोदेवेत्युच्चाग्रह्माजुह्यात्तुसुवाहुतिम् ॥ यन्मुख्यंस्वगृहेद्रव्यंहोमकर्त्रे
 ददातितत् । यजमानस्तुजुह्याद्ब्रह्माभावेसुवाहुतिम् ॥ कसैचिद्ब्राह्मणायास्मिन्पक्षेद्रव्यंददातितत् । होतव्यैकाहुतिश्चात्रव्याह
 र्त्वाह्यः समुच्चयात् ॥ सत्रैवप्रायश्चित्तरूपंजपहोमंवाग्नहविकुर्यात् । जुहोतिजपतीतिप्रायश्चित्तेन्नह्माणामिति सूत्रकृदुक्तेः ।
 तदभावेतुयजमानः समानन्यायत्वात् । यत्रस्वकालेकमोकरणा निमित्तप्रायश्चित्तमुक्तं तस्मिन्प्रायश्चित्तेकृतेतीतं कर्मकार्यंनवेति

विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.
माध्याह्नप्रयोगः	१४७	द्वि. आश्वयुजीकर्मप्रयोगः	१५२	द्वि. पिंडपितृयज्ञपावणयोर्व्यतिपंगः	१५६
पौर्णमासत्यालीपाकाश्वयुज्याप्रयणानां	...	द्वि. आप्रयणप्रयोगः	१५३	द्वि. अष्टकाप्रयोगः	१५६
तंत्रेणप्रयोगः	१४८	आश्वयुज्याप्रयणयोस्तंत्रप्रयोगः	१५३	तत्रपूर्वेद्युःश्राद्धप्रयोगः	१५६
प्रमंगारंगधरशाल्युद्धृताःप्रयोगाः	...	आप्रयणपूर्णमासाश्वयुजीनतंत्रम्	१५४	द्वि. अष्टमीश्राद्धप्रयोगः	१५७
द्वि. पिंडपितृयज्ञप्रयोगः	१४८	स्यामाकाप्रयणम्	१५४	द्वि. अन्वष्टक्यश्राद्धप्रयोगः	१५८
द्वि. श्रमणाकर्मसर्पबलिप्रयोगः	१५१	द्वि. प्रत्यरोहणप्रयोगः	१५५	द्वि. माध्याह्नश्राद्धम्	१५८

मतभेदः । तदुक्तंकारिकायाम्—प्रायश्चित्तेकृतेपश्चादतीतमपिकर्मवै । कार्यमित्येकआचार्यानेत्यन्येतुविपश्चितः ॥ कर्मसमाप्ति
समर्थेगलोपेज्ञातेऽज्ञातेवाप्रजापतिः प्रायश्चित्तमाह । प्रमादात्कुर्वतां कर्मग्रन्थवेताध्वरेपुयत् । स्मरणादेवतद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति
श्रुतिरिति ॥ एवमन्यान्यपिप्रायश्चित्तानिग्रन्थांतरतोऽवगंतव्यानि ॥ इतिप्रयोगरत्नेइष्टिप्रायश्चित्तानिनैमित्तिकप्रायश्चित्तानिच ॥

अथसकलकर्मसाधारणपरिभाषा ॥ तत्रकारिका—आज्यैकद्रव्यकेहोमस्याच्चेदाज्यपरिग्रहः । स्यात्परिस्तरणंतत्रकृता
कृतमित्येतिस्थितिः ॥ नोच्चारयति यत्राज्यपदं कर्मसु सूत्रकृत् । अनादिद्राज्यहोमेपुतत्रनित्यापरिस्तुतिः ॥ सर्वस्मिन्पाकयज्ञे
तुआज्यभागौकृताकृतौ । सर्वेषुपाकयज्ञेषुभवेद्ब्रह्माकृताकृतः ॥ धन्वंतरिमुखेब्रह्मानित्यः शूलगवेतथा । ऊर्चेहोमंक्वचिन्ना
न्नाकचिन्मंत्रेणसूत्रकृत् ॥ नोभयंयत्रतत्रेष्टहवनंनामधेयतः । नैकेकांचनपक्षोयंचौलादावाश्रितोयदा । तदग्निरिन्द्रइत्या
द्याहोतव्याइतिवृत्तिकृत् ॥ अनेकेपाकयज्ञाःस्युरेकस्मिन्कालएवतु । समानतंत्रकाःकार्यानतत्रावृत्तिरित्यते । पात्रासादन
मिच्छतआज्याधिथ्रयणादिच । स्रुवादिमार्जनंचेध्रज्जुप्रहरणंतथा ॥ पूर्णपात्रंभवेन्नित्यमाज्यस्योत्पद्यनंतथा । द्रव्याना
देशआज्यंस्यादनुकेसाधनेस्रुवः ॥ जपा १ नुमंत्रणे २ मंत्र ३ उपस्थाना, ४ भिमंत्रणे ५ । मंत्रोयःकर्मकरणे ६ गृह्यकर्म

१ अत्रपरिस्तरणविकल्पः । २ नित्यमत्रपरिस्तरणम् । ३ चौलादिविवाहान्तेपुक्रमंमुआज्यभागौनभवतःआज्यग्रहणात् । तेनगृहप्रवे-
शनीयादावाज्यमह्णाभावाद्विकल्पःसिद्धः । पाकयज्ञेषुपुष्टताकृतावित्युक्तेपिआज्यभागौद्रुत्वेतिउत्सर्जनादौस्यादेव । तेनसर्वत्राज्यभागयो
र्विकल्पः । ४ मार्जनंतं संमार्गः ।

पुण्यपाशुपद् ॥ इदं कार्यमनेनेति न काचिद्दृश्यते विधिः । लिंगादेवेदमर्थत्वं ये पाते मंत्रसंज्ञिताः ॥ मंत्राते कर्मकर्तव्यं मंत्रस्य करण-
त्वतः । कर्मावृत्तौ तु मंत्रस्याप्यावृत्तिर्गृह्यकर्मणि ॥ मंत्रोक्ते देवतानां तु तूष्णीमेवायं निर्वपेत् । चतुरश्वतुरो मुष्टीन् प्रोक्ष्य च तथा भ-
जेत् ॥ संहिवश्च पथेत्तत्र नास्ति व्युद्धरणं तथा । आदिष्टं मन्त्रहोमे पुनर्वचनं प्रतीयताम् ॥ इति । कृताकृतं वै कल्पिकम् । ऊच इति गृ-
ह्यवृत्तकारः । कचिन्नाम्ना होममाह यथा—सा विज्यै ब्रह्मण इति । कचिन्मन्त्रेणाह यथा—अग्नेन यमुपधारये अस्मानि निति च तत्सुभि-
रिति । यत्र तु न नाम तो न यामं त्रतो होम उच्यते केवलं तद्विज्ञादिना देवता विधानं यथा—प्राजापत्यस्थालीपाकस्य ह्युत्वा काम्याश्चर-
य इत्यादौ तत्र चतुर्थ्यतेन देवतानाम्ना होम इत्यर्थः ॥ अनेक इति यथा—आग्रयणाभ्ययुजीकर्मणी यदाभ्ययुज्यां क्रियेते तत्र तयोरेक-
कालता । जपेति । जपादिपुनरुपसृत्तयो मन्त्र उक्तस्तस्य लक्षणमेतत् । लिंगादर्थे प्रकाशनसामर्थ्यादिदमर्थत्वं तत्तत्कार्यार्थ-
त्वं न तु मन्त्रसामान्यलक्षणमिदम् । अव्याहयति व्याह्यादिदोषापत्तेः । तस्माद्विशेषस्यैव मन्त्रलक्षणम् । एवं च मन्त्रशब्दो व्यर्थः

१ सहस्रपणपक्षे तु पृथगुद्धरणाय वै । निदध्यात्पात्रमितरन्मध्यै च वर्जय योस्ततः । इति गृ० का० । २ नामहोमे प्रत्यक्षदेवता प्रकाशकस्य अग्ने-
रत्राजुष्टनिर्गपानीति मन्त्रस्य शीघ्रोपस्थितिः । ऋग्भिर्होमे साक्षाद्नामाभावाद्दृष्टिर्लिंगानामनुमानेन विंशोपस्थितिकत्वमितितत्र तूष्णीमेव निर्वपः ।
प्रोक्षणमप्येवं । यत्र तूष्णीं निर्वपस्तत्र देवतां मनसा ध्यायन् तूष्णीं निर्वपेदिति मन्थान्तरे । ३ आज्यद्रव्यमनादेशे जुहोतिपुविधीयते । मन्त्रस्य देव-
तायाश्च प्राजापतिरिति स्थितिः । स च महाव्याहृत्यात्मक इति हेमाद्रिः । केवलं व्याहृतिप्रयमितिकमलाकरः । जीर्णपुस्तके समस्त व्याहृतिभिरित्युक्तं ।
यत्र देवतानोष्ठां मन्त्रनोष्ठां मूलं गोवेदितव्यः । ४ यत्र पूर्वकंचतुर्थ्यंतं नामैव मूलं मन्त्रः ।

सामान्यार्थो विशेषार्थश्चेति भगवान्—यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुरंगतुनोच्यते । दक्षिणस्तत्रविज्ञेयः कर्मणांपारगः करः ॥ यत्रदि
 द्रियमोनोक्तोजपहोमादिकर्मसु । तिस्रस्तत्रदिशः शस्ताएद्रीसौग्याऽपरजिता ॥ अपराजिता ऐशानी । आसीन ऊर्ध्वः प्रहो
 यानियमो यत्रनोच्यते । तदासीनेन कर्तव्यं न प्रह्वेण न तिष्ठता ॥ तथा—अनादेशस्वयं कर्ता सर्वैकत्विकपुरोहिताः । प्राक्कलतासाध
 नानांप्राक्संस्वत्वं च कर्मणाम् ॥ तथा—अविज्ञातस्वरा मंत्राः प्रयोक्तव्याः प्रयोक्तृभिः । एकश्रुत्यैव होमेषु विज्ञाताश्च विकल्पतः ॥
 यस्मिन्मंत्रेण पठितः स्वाहाकारो भवेद्यदि । स्वाहातेन प्रयोक्तव्यो होमेषु प्रणवादिकः ॥ यत्र स्यात्प्रत्यृचं शब्दस्तत्रैव होम इष्यते ।
 म्रगं ते तत्र होतव्यं स्वाहाकारं पठेत्ततः ॥ जानीयात्प्रत्यृचं मंत्रं तदन्यानुपदेशतः । ॐ भूर्भुवः स्वधेति तिस्रो व्याहृतयो जपेत् ॥ आभि
 श्रद्धो मे तिसृभिश्च नुधीं स्यात्समासतः । अथ प्रयोगं मंत्राणां पठि धंधक्षणं स्मृतम् ॥ जपानुमंत्रणाप्यायनाभि मंत्रस्तथैव च । उप
 स्या कर्मकरणं पदुपांशुप्रयोगतः ॥ जपमुच्चारणं विधात्कृत्वर्थमपि तद्भवेत् । अर्थतः कार्यलाभश्चेदर्थ एव कर्तौ भवेत् ॥ मंत्रमुच्चा
 रयन्नेव मंत्रार्थत्वेन संस्मरेत् । शेषिणं तन्मना भूत्वा स्यादेतदनुमंत्रणम् ॥ एतदेवाभि मंत्रस्य लक्षणं चेक्षणादिकम् । अग्निः संस्य
 र्नागाधिक्यात्तदेवाप्यायनं स्मृतम् ॥ उपस्थानं तदेव स्यात्प्रणतिस्थानं संयुतम् । वाह्यं कर्म यदेतेषु कर्मकाले क्रियेत यत् ॥ कर्मणः

१ करणवददन्तं अमनः प्रयोग उपशु रिति वृत्तिः । उपशु रूपस्योच्चारणस्य लक्षणं प्रातिशाख्येभिहितं करणवत् औष्ठव्यापारयुक्तं न तु मनः प्रयो
 गमात् । तस्य परैरत्रवगादशब्दं इति द्वितीयारण्यके भाष्ये उक्तं । शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदोष्टो प्रचालयेत् । किंचिच्छ्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥
 इति षोडशपदीपिकायाम् ।

करणंतस्यविहितार्थप्रकाशनम् । मंत्रेणकृत्वामंत्रांतैक्रियतेकर्मयेयुतु ॥ तथा—प्राजापत्यमुपांशुस्थान्मध्यंसावित्रमेवच । कृता
 कृतं ब्रह्मवरणं ब्रह्माचाज्यस्य संस्कृतिः ॥ संमार्गः स्तुवद्व्योश्च आज्यभागौ परिस्तुतिः । ग्रीहीणामवघातश्च तंडुले पुकृताकृतः ॥
 द्रवीभूतघृतस्यापि धिलपनविधिस्तथा ॥ इति ॥ अत्र विहितं कर्म पवित्रपाणिः कुर्वीत । यदा ह हारीतः—जपहोमहराह्ये ते असुरादिव्य
 रूपिणः । पवित्रकृतहस्तस्य विद्रवंति दिशो दश ॥ अग्निः—उभाभ्यामपि पाणिभ्यां विप्रैर्दर्भपवित्रके । धारणीये प्रयत्नेन ब्रह्म
 ग्रंथि समन्विते ॥ ब्रह्मग्रंथिलक्षणं रुडपुराणे—अस्त्यन्यो वैष्णवो मार्गो ब्रह्मग्रंथि विनिर्मितौ । सकृत्प्रदक्षिणीकृत्य पवित्रमभि
 धीयते ॥ तद्ब्रह्मग्रंथि मत्प्रोक्तं पवित्रं देवेदिभिः । पवित्रकर्तुरभिमुखं प्रदेशो ब्रह्ममार्गः ॥ पवित्रदर्भसंख्या च तत्रैव—सप्तभिः
 कुदापि जलैः कुर्याद्ब्रह्मपवित्रकम् । पंचभिः क्षत्रियस्यैव चतुर्भिस्तु तथा विशः ॥ द्वाभ्यां शूद्रस्य विहितमितराणां तथैवच ॥ मार्क
 ण्डेयस्तु—चतुर्भिर्दर्भैः पिजलैर्ब्राह्मणस्य पवित्रकम् । एकैकन्यूनमुद्दिष्टं वर्णयेयथाक्रमम् ॥ सर्वेषां वा भवेद्द्वाभ्यां पवित्रं ग्रंथितं
 नवा । त्रिभिस्तु दांतिके कार्योपैष्टिकं पंचभिस्तथा । चतुर्भिर्वा भिचाराख्ये विप्रः कुर्यात्पवित्रकम् ॥ हेमपवित्रं विशिष्य प्रशस्तम्
 कहेमाद्रौ—अन्यानि च पवित्राणि कुदादूर्वात्मकानि च । हेमात्मकपवित्रस्य ह्येकानाहंति वै कलां ॥ इति । द्रव्यभेदेनाहुतिप्रमाण
 भेदवचः सिद्धांतशेखरे—कर्प्यप्रमाणमाज्यं स्यान्मधुक्षीरं च तत्समम् । तंडुलानां शुक्तिमात्रं पायसं प्रसृतेः समम् ॥ कर्पमात्राणि भ
 द्याणि लज्जामुष्टिमितामताः । अन्नं प्रास समं ग्राह्यं दाकं ग्रासा धर्मात्रकम् ॥ मूलानां तु त्रिभागः स्यात्कंदानां मष्टमोशकः । इक्षुः

१ रभिचाराख्यं कुर्येत्पवित्रकं इति पाठः ।

पर्वप्रमाणः स्यादंगुलद्वितयं लता ॥ प्रादेशमात्राः समिधो ब्रीहीणां मंजरीसमा । तिलसक्तुकणादीनां नृगीमुद्राप्रमाणतः ॥ पत्रपु
 ष्पफलानां तु स्वमानाहुतिरिष्यते ॥ चंद्रश्रीखंडस्तूरीकुंकुमागरुकर्दमाः । हरिमंथसमाः प्रोक्ता गुग्गुलुर्वदरीसमः ॥ आहुती
 नाभिदंमानं कथितं वेदेदिभिरिति । हरिमंथश्चणकः । मृगीमुद्रालक्षणमुक्तं तत्रैव — स्यात्त्रिमुद्रानृगीमुद्राहोमे सर्वफलप्रदेति ।
 अरणिजन्यादेरुत्तमादित्वमुक्तं तत्रैव — उत्तमोऽरणिजन्योऽग्निर्मध्यमः सूर्यकांतजः । उत्तमः श्रोत्रियागारान्मध्यमः स्वगृहादि
 जः ॥ एतमाद्रिताग्रसौवर्णरजतादिपात्राभ्यां प्रणयेत् ॥ तथा चाग्निः — पात्रांतरेण पिहिते तावपात्रादिकेशुभे । अग्निप्रणयनं
 कुर्याच्छ्रावेताद्दशेपिवा ॥ आपस्तंबः — नाप्रोक्षितामिधनमग्नावादध्यात् ॥ बर्हिर्दशकुशां भावेति निधयः स्मृत्यर्थसारे —
 बर्हिः कादामयं ग्राह्यं न लभ्यते कुशायदि । शरोदरीरमुच्यथाश्चवालमुंजाजुनेक्षवः ॥ सुगंधितेर्जुनादारुदूर्वाक्षीरद्रुमा अपि । यद्वा
 सर्ववृणेभ्योऽपि शस्तं बर्हिर्दशेपिवा ॥ शुक्लमूलकृष्णमूलदुर्गंधितृणवर्जितम् ॥ शातातपः — समित्युष्पफलादीनि ब्राह्मणः स्व
 यमाहरेत् । शूद्रानीतैः रुयक्रीतैः कर्मकुर्वन्ब्रजत्यधः ॥ विष्णुः — दशैश्रावणमासस्य समंत्रोत्पादिताः कुशाः । अयातयामा
 स्ते ज्ञेयानियोग्याः सर्वकर्मसु ॥ वर्षमिति शेषः । कुशोत्पादनं ब्रमाह कश्यपः — शुचौ देशे शुचिर्भूत्वा स्थित्वा पूर्वोत्तरामुखः । ॐ
 कार्णेवमंत्रेण कुशान्स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः ॥ विरिचिना सहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज । नुदसर्वाणि पापापानि दभंस्वस्ति करोमम ॥ इमं
 मंत्रं समुच्चार्य ततः पूर्वोत्तरामुखः । हुंफद्कारेण दभंस्तु सकृच्छित्त्वा समुद्धरेत् ॥ हरीतः — अच्छिन्नाग्रान्पवित्रांश्च समूलान्को

मलान्शुभान् । पितृदेवद्विजायै हि स मादद्यात्कुशान्द्विजः ॥ मासेन भस्यमावास्या तस्यां दर्भोच्चयोमतः । अयातया मासे दर्भो
नियोज्याः स्युः पुनः पुनः । गोभिलः—कुशमूले स्थितो ब्रह्माकुशमध्ये जनार्दनः । कुशाग्रे शंकरं विद्यात्रयो देवाव्यवस्थिताः ॥
हारीतः—चितौ दर्भोः पथि दर्भाये दर्भायज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषु पद्मकुशान्परिवर्जयेत् ॥ ब्रह्मयज्ञेषु ये दर्भाये दर्भोः पितृत
र्पणे । हतामत्रपुरीषाभ्यां ते पांत्यागो विधीयते ॥ माकंडेयः—कुशपाणिः सदा तिष्ठेद्ब्राह्मणो दंभवर्जितः । स नित्यं हंति पापानि
तूळराशिभिर्मानलः ॥ इधमवृक्षानाह मरीचिः—पलाशः खदिरोऽन्वत्यः शमी वट उदुंबरः । अपामार्गार्कदूर्वाश्च कुशाश्चेत्यप
रेषुः ॥ दशद्वादशांगुल्यः समाः पंचदश स्मृताः । नाल्यंगुष्ठाः सत्वचश्च सार्द्रा इधमइहोत्तमाः ॥ ब्रह्मपुराणेऽपि—शमीपला
शान्यग्नोऽथ पुद्गलैकं कृतोद्भवाः । अन्वत्योऽदुर्वरौ चित्त्व्यं दनः सरलस्तथा । शालश्च देवदारुश्च खदिरश्चैव यज्ञियाः ॥ दक्षिणा
यां विदोऽप्युक्तो महाभारते—वेदोऽपि निपदैश्चैव सर्वकर्मसु दक्षिणा । सर्वत्र तु समुद्दिष्टा भूमिर्गोविथकांचनम् ॥ वैजयापः—शिव
नेत्रोन्नयं यस्माद्रजतं पितृवद्भम् । अमंगलं तद्यत्नेन देवकार्येषु वर्जितम् ॥ अन्यच्च—यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रौतेस्मार्ते च कर्मणि ।
तृतीयमुत्तरीयार्थं यस्त्राभावे तदिष्यते ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा ब्रह्मशिलेन च । विशिखोऽन्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतम् ॥ इति ।
अत्र पूर्वोर्ध्वेन सदा शब्दवशात् पुरुषार्थता । उत्तरार्धेन विपर्ययनिदाद्वारेण स शिखसोपवीताभ्यां कर्तव्यं कर्मेति कीर्तनात्कर्मार्थता ।
एवं च कर्मकाले शिखाधोपवीताभावे कर्मांगलोपनिमित्तं पुरुषार्थलोपनिमित्तं चेति प्रायश्चित्तद्वयं भवति । दर्शपूर्णमासयोरिवानृत
वदने । कर्मणोऽवहित्पुरुषार्थलोपनिमित्तमेकमेवेति विवेकः ॥ संग्रहे—प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते । स नाम्नोति

फलतस्त्यपरत्रेति श्रुतिः स्मृतिः ॥ बहुल्यं वा स्वगृह्योक्तं यस्त्यकर्मप्रचोदितम् । तस्य तावतिशास्त्रार्थे कृतं सर्वः कृतो भवेत् ॥ ॥
 अथ कर्मविशेषेऽपि विनामानि—यावको लौकिको ह्यग्निः प्रथमः संप्रकीर्तितः । अग्निस्तु मरुतो नाम गर्भाधाने विधीयते ॥ ततः पुंसव
 ने ज्ञेयः पचमानस्तथैव च । सीमंते मंगलो नाम प्रवलो जातकर्मणि ॥ नाम्नैवै पार्थिवो ह्यग्निः प्राशने तु शुचिः स्मृतः । सभ्यो नाम
 सचो ले तु न तादोऽसमुद्भवः ॥ गोदाने सूर्यनामाग्निर्विवाहे योजको मतः । आवसस्ये द्विजो ज्ञेयो वैश्वदेवे तु रुरुक्मकः ॥ प्रायश्चि
 ते चिदध्वं च पाकयज्ञेऽपु पावकः । देवानां हव्यवाहश्च पिदूणां कव्यवाहनः ॥ शांति के वरदः प्रोक्तः पौष्टिके वलवर्धनः । पूर्णाहुत्या
 मिलो नाम क्रोधोऽग्निश्चाभिचारिके ॥ वदयार्थे कामदो नाम वनदा हेतुदूषकः । कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेयः क्रव्यादो मृतदाहने ॥ वह्निना
 मालक्षहो भेकोऽपि होमेऽहुताशनः । वृषोत्सर्गेऽध्वरो नाम सुचये ब्राह्मणः स्मृतः ॥ समुद्रे वा ड्यो ह्यग्निः क्षये संवर्तकस्तथा । ब्रह्मा
 देवगार्हपत्यश्च ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥ विष्णुराहवनीयः स्यादग्निहोत्रे त्रयोऽग्नयः । ज्ञात्वैव सग्निना मानि गृह्य कर्म समारभेत् ॥ स्मृत्य
 र्धसारे—बहुशुक्ले धने चान्नौ सुसमिद्धे विधूमके । सांगरे लेलिहाने च होतव्यं नान्यथा क्वचित् ॥ ॥ सुवद्युवादिप्रकृतिवृक्षाः ।
 स्मृत्यर्थसारे—जुहूः पालादप्युपभृदाश्चार्थी वैकं कती भ्रुवा । यद्वा सर्वोऽनुचः कार्योऽपेता मन्यवृक्षजाः ॥ शमीमयः स्रुचः कार्यः
 सर्वावाभूर्जवृक्षजाः । तदलाभे यथा लाभमन्ययन्नियवृक्षजाः ॥ खादिरस्तु स्रुचः कार्यः शम्या प्राशिन्नमेक्षणे । खादिरो मुसलः का
 र्यः पालाशः स्यादुल्लसलः ॥ यद्धो भौवारुणौ कार्यौ तदभावे न्यवृक्षजौ । मुख्यभावे तु सहशं द्रव्यं प्रति निधीयते । यावद्यावत्सुस

? यस्य यत्कर्म प्रचोदितमिति पाठः ।

दृशंतत्तदेवाहिगृह्यते ॥ संग्रहे—प्रशस्तौ पूर्णपात्रार्थेदारुकांस्यमयौ मखे । खादिरेणस्रुचः कार्यः पालाशेन जुहूर्भवेत् ॥ त्वक्प्र
 देशोऽत्रिलौ स्यातामन्यैर्नायज्ञिर्यैर्द्रुमैः । तदभावे पलाशस्य पर्णाभ्यां हूयते हविः ॥ पलाशपर्णाभावे तु पर्णैर्वीपिप्लोद्भवैः । पर्ण
 मत्र मध्यमं श्रेयम् । मध्ये मेन पर्णेन जुहोतीति श्रुतेः । चमसंवा प्रणीतायाः कांस्यपात्रमथापि वा ॥ घटनाप्रकारः । संग्रहे—
 आयामंपंचधा कृत्वा द्विभागं प्रात्रमुच्यते । त्रिभागं दंडमित्याहुरेतदायामलक्षणम् ॥ पात्रायामोऽर्धतः पात्रविस्तारश्च तदर्थतः ।
 ग्रीया विस्तारस्तस्यार्धाद्विलस्योच्छ्राय इष्यते ॥ विस्ताराद्विगुणं पात्रं ग्रीया विस्तारमर्धतः ॥ अन्यानि तु लक्षणा निविस्तरभयेन नो
 फानि ॥ तथा—काम्ये प्रतिनिधिर्नास्ति नित्ये नैमित्तिके च सः । काम्येऽप्युपक्रमादूर्ध्वमन्येऽप्रतिनिधिर्विदुः ॥ न स्यात्प्रतिनि
 धिर्मत्रस्याभिदेशा[वा]ग्निकर्मसु । सदेशकालयोर्नास्ति नारणे रश्मिरेव सा ॥ नाभावस्य प्रतिनिधि रभावांतरमिष्यते । नापि प्र
 तिनिधतन्व्यं निषिद्धं यस्तु कुत्रचित् ॥ इत्यादि ॥ तथा—स्वकालादुत्तरो गौणः कालः सर्वस्य कर्मणः ॥ कुशदव्यादयो मंत्राव्रा
 क्षणाश्च बहुश्रुताः । न ते निर्माल्यतायां तिधिनियोज्याः पुनः पुनः ॥ कुशाः पदसु तु निर्माल्यादव्याद्या आभिचारिके । मंत्रास्त
 त्रच शूद्रार्थे ब्राह्मणाः प्रेतभोजिनः ॥ पदसु तर्पणश्राद्धासनभोजनमूत्रपुरीषकालधारणेषु । तत्र आभिचारिके ॥ कृतं विहितं
 कर्म विष्यत्तर्पणं कार्यम् । तथाच बृहन्नारदीये—विष्यत्तर्पितानि कर्मणि सफलानि भवंति हि । अनर्पितानि कर्मणि भस्मनित्य
 स्त हव्यमत् ॥ नित्ये नैमित्तिकं काम्यं यच्चान्यन्मोक्षसाधनम् । विष्णोः समर्पितं सर्वसात्त्विकं सफलं भवेत् ॥ भगवद्गीतायां—

यत्करोपियदश्रासियजुहोपिददासियत् । यत्तपस्यसिक्तैतेयतत्कुरुष्वमदर्पणम् ॥ इति । विहितभितिशेषः इत्यादि । एवमन्या
अपिपरिभाषाज्ञेयाः ॥ ॥ इतिश्रीभट्टरामेश्वरसूरिस्सुनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेपरिभाषाप्रकरणम् ॥

अथगर्भाधानाद्याः संस्कारा उच्यन्ते ॥ तत्रप्रथमेरजोदशनेमासादौदुष्टेसतिगर्भाधानस्यशान्तिकपूर्वकं कर्तव्यत्वाच्छान्तिकं यक्तुं
दुष्टकालाद्युच्यते । प्रथमेरजसिचैत्रज्येष्ठआषाढभाद्रपदकार्तिकपौषाशुभाः आश्विनोमध्यमः शेषाः शुभाः । क्वचिद्वैशाख
फाल्गुनपूर्वाधयो रधमत्वमुक्तम् । तिथिपुत्रतिपच्चतुर्थीपष्ठपटमीद्वादशीचतुर्दशीपौर्णमास्यामास्याशुभाः । शेषाः शुभाः ।
क्वचित्सप्तम्येकादश्यावशुभेअष्टमीद्वादशौचशुभेइत्युक्तम् । आसांशुभाशुभत्वाभ्यांमध्यमत्वमितिसांप्रदायिकाः । वारेपुरवि
भौममंदवाराशुभाः अन्येशुभाः । कैश्चित्सोमोप्यशुभउक्तः । नक्षत्रेषुभरण्याद्रौपुष्याश्लेषापूर्वाज्येष्ठामूलपूर्वाषाढापूर्वाभाद्र
पदारेवत्योऽशुभाः । चित्राविशाखाश्रवणाश्विनीमघास्वातयोमध्यमाः । अन्यानिशुभानि । कैश्चित्तुक्तात्तिकापुनर्वस्वनुराधार
वत्योप्यशुभाउक्ताः । एवंचतांसांमध्यमत्वम् । एवमन्यत्रापि । योगेषु व्याघातस्याद्यानवनार्योगंगंडातिगंडयोः पट्पट् शूलस्यपं
चदशपरिघपूर्वाधैघृतिर्व्यतीपातश्चैत्यशुभाः । वज्रोमध्यमः । अन्येशुभाः । करणानिविष्टिविनासवर्षाणिशुभानि । अहित्रे
धाविभक्तेआद्योभागः शुभः । द्वितीयोमध्यमः । तृतीयोऽशुभः । एवंरात्रौ । सूर्योदयास्तमयावप्यशुभौ । रविसंक्रमादधो
नाडीचतुष्टयमूर्ध्वचाप्यशुभम् । संक्रांत्यादिदधदिनेष्वशुभम् । रविचंद्रोपरागयोरप्यशुभम् । संध्योपसुवशावाशौचेषुभर्तु
रात्मनश्चतुर्थाष्टमद्वादशस्थेचंद्रेजीर्णरचनीलमलिनकृष्णवस्त्रेषुपरिहितेषुचनशुभम् । संमार्जनीकाष्ठमृत्तुणाग्निशूर्पेषुपशुष्काक्षतलो

ह्यप्रापणशस्त्रादिधारिण्यापैतैर्युक्तदेशेचाशुभम् । देहलीद्वाररथ्यापितृमातृगृहेष्वशुभम् । ऊर्ध्वस्थितायानिद्रितावाश्चाशुभम् ।
 पित्रादिसत्स्वभर्तृभिर्दृष्टमशुभम् । शय्यादौचाशुभमित्यादिज्ञेयम् ॥ दुष्टमासादौप्रथमरजोदर्शनेतांवूलभक्षणादिमंगलाचारं
 नकुर्यात् । द्वितीयेशुभेनुतत्रकुर्यादितिकेचित् । प्रथमेदुष्टेरजोदर्शनेद्वितीयंप्रतीक्ष्यतस्मिन्नप्यशुभेविस्तरेणशांतिंकुर्यादित्यपि
 केचित् । प्रथमएवयथाशक्तिशांतिंचरेदित्यपरे । अत्रैकस्मिन्नप्यशुभेवक्ष्यमाणाशांतिःकार्या । द्वित्राद्यशुभसंनिपातेनुतत्सू-
 चितवहशुभनिरासार्थवक्ष्यमाणाहुतिसंख्यादिविवृद्धाकार्यायथाशक्तीत्यादिज्ञेयम् ॥ इतिशुभाशुभविचारः ॥ अथ
 ऋतुशांतिरुच्यते ॥ तत्र—एवंविनायकंपूज्यग्रहांश्चैवविधानतः । कर्मणांफलमामोतीतियाज्ञवल्क्येनकर्मफलसिद्धावविघ्नार्थं
 त्येनग्रहयज्ञस्यावश्यकत्वोक्तेः । इहचदौनकेन । आर्तवानांनुनारीणांशांतिवक्ष्यामिशौनकइत्युपक्रम्यग्रहातिथ्यपुरःसरमितिप्रक-
 रणोक्तेरावश्यकत्वादेवदेशकालकर्तृकाणांचविशेषवचनाभावेतंत्रेणकर्तव्यत्वाद्ग्रहमत्वपूर्वकस्तंत्रेणशांतिकप्रयोगउच्यते ॥
 रजोदर्शानान्तरंपंचमादिदिनेचंद्रताराद्यानुकूल्येशुचिदेशेसुखातयापहयायुतःपतिःप्राड्मुख उपविश्यप्राणानायम्यदेशकालौस्मृ-
 त्वा ममपत्न्याःप्रथमरजोदर्शनेऽमुकदुष्टमासादिस्मृचितसकलारिष्टनिरसनद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थसग्रहमखांशौनकोक्तोक्तदुष्टरजो-
 दर्शनशांतिंकारिष्यइतिसंकल्प्य गणेशपूजनपुण्याहवाचनगौर्यादिपोडशमातृकापूजनद्वाह्यादिसप्तमातृकापूजननांदीश्राद्धानिकृ-
 त्वा शांतंदांतंकुटुंबिनमंत्रतंत्रज्ञमाचार्यब्रह्माणं चजपहोमार्थमष्टौपदचतुरोत्राकृत्वजोपिवृत्वांगंधादिनापूजयेत् । ततआचार्योगृहे
 शानदेशेशुचौ ॥ महीद्यौःऋण्योमेधातिथिर्भूमिर्गायत्री भूमार्धेन० । ॐ महीद्यौःपृथिवीचर्चनइमंयुजंभिमिक्षतां । पिपृतान्नो

अथोत्तरनारायणभट्टी(अंलेष्टिपद्धति)विषयानुक्रमः ।

विषयक्रमः	पृष्ठं.	विषयक्रमः	पृष्ठं.	विषयक्रमः	पृष्ठं.
संप्रप्रायश्चित्तप्रयोगः	१५८	स्मार्तप्रिमतोविशेष.	...	दशमदिनकृत्यम्	१७१
ब्रह्मरूपचंपचगव्यविधिः...	१६१	और्ध्वदेहिकविधिः	...	एकादशाहकृत्यम्	१७२
प्रायश्चित्तोत्तरांगानि	१६१	प्रेतोपासन...	...	कुपोत्सर्गः	१७२
उत्क्रातिधेनुदानम्	१६२	तिलजलिदानम्	...	महैकोद्विष्टम्	१७३
वैतरणीधेनुदानम्	१६२	प्रेतकृत्यविशेषनिर्णय.	...	महैकोद्विष्टविधिः	१७३
तिलपात्रदानं	१६२	नवश्राद्धम्	...	रुद्रगणश्राद्धम्	१७५
आतुरमनिधौजाप्यम्	१६२	नम्रप्रच्छादनश्राद्धम्	...	वसुगणश्राद्धम्	१७५
मरणोत्तरविधिः	१६३	पाथेयश्राद्धम्	...	आद्याब्दिकश्राद्धम्	१७६
गृहाच्छाशनेशवनयनप्रकारः	१६३	अस्थिसंचयनश्राद्धम्	...	सर्पिडीकरणम्	१७६
प्रेतस्याग्नेःपुनःसथानम्	१६३	द्वितीयादिनवाह्यतकृत्यम्	...		

भरीमभिः ॥ इतिधूमिरुष्टा तद्वक्षिणोत्तरयोश्चतथैवधूमिरुष्टा । ओषधयइत्यस्याध्वर्णोभिपगोषधयोजुष्टुप् ओषधिक्षेपेवि० ।
 ॐ ओषधयुःसर्वदेतेसोमेनसहराज्ञा । यस्मैऋणोर्विब्राह्मणस्तरांजनपारयामसि ॥ इतिद्रोणप्रमाणप्रीतिभिर्मध्येतद्वक्षिणोत्तर
 तश्चरुष्टदेशेमंत्रावृत्याराशिचक्रत्वा तेनैकमेणाराशिचयेनयमकालकमभयंकुंभजयं आकलशोव्यतिमंत्रावृत्यारास्थापयेत् । एवं
 सर्वत्रमंत्रावृत्तिः । आंकलशोव्यित्यस्यकारयपोदेवलःपवमानःसोमोगायत्रीकलशस्यापनेवि० । ततःप्रमुवआपइतिनवचस्यसू
 कस्यसिधुक्षितेयमेधोनयोजगती । कलशेष्टकपूरणेवि० । ॐ प्रमुवआपोमहिमानंमुत्तमंकुंभारव्योचातिसर्दनेविवस्वतः ।
 प्रसप्तसप्तत्रेधाहिक्रमुःप्रसत्वररीणामतिसिधुरोजसा ॥ प्रतैरद्वद्वरुणोयातवेधयःसिधोयद्राजाऽअभ्यद्रवस्त्वम् । भूम्याअधि
 प्रवतायासिसाजुनायदेयमभ्रजगतामिरुज्यासि ॥ द्विविस्वनोयततेभूम्योपर्यन्तंशुष्ममुदियतिभानुना । अभ्यादिवप्रस्तनयंति
 दृष्टयःसिधुयदेतिवृषभोनरोरुवत् ॥ अभित्वासिंधोशिङ्गमिन्नमातरौवाश्राअर्पतिपयसेवधेनवः । राजेवयुध्वानयसित्वमितिसिचौ
 यदेयमभ्रप्रवतामिर्क्षसि ॥ इमंमेगोयमुनेसरस्वतुश्शुर्विस्लोभंसचत्तपरुष्या । अस्मिन्मयामरुद्धधेवितस्तयाजीकीपेष्ट
 ण्यासुयोमया ॥ (सितासितेसरितेयत्रसंयतेज्राहुतासोदिवमुत्पतति । धेवैतन्वंश्विस्वजंतिधीरास्तेजनासोअमृतत्वंभजते)
 ॥ १ ॥ तृष्टमयाप्रधुमयातवेसजुःससत्वारस्यारहेत्याला । त्वंसिधोऋभयागोमतीऋमुंमेहृदयासरध्वंयाभिरीयसे ॥ ऋज्जीत्ये
 नोरशतीमाहुत्वापरिज्यासिभरतेरजांसि । अदंवाशिसिधुरपसामपस्तमाद्वानचित्रावपुधीवदशेता ॥ स्वध्वासिधुःसरधासुवा
 साहिरण्ययसिष्ठकलावाजिनीवती । ऊर्णावतीयुवतिःसीलमावत्पुताधिवस्तेसुभगामधुवधं ॥ सुखरथंयुयुजोसिधुरश्विनंतेनवा

जंसनिपट्टसिद्धान्तो । महान्यस्यमहिमापनुस्यतेदन्धस्यस्वयंशसोविरुचिर्नः ॥ २ ॥ याःप्रवतइतिवसिष्ठेनद्यःशकरी अभि
मन्त्रणेदि० । ॐ याःप्रवतोनिवतंउद्धतंउदन्वतीरनुदुकाश्चयाः । ताअस्सभ्यंपर्यसापिन्वमानाःशिवादेवीरंशिपुद्गभवंतुसर्वा
नद्योअशिमिदाभवंतु ॥ गंधद्वाराभित्यस्थानंदकर्मचिह्नीतोरिसासुताःश्रीरनुष्टुप् । विनियोगःप्रावत् । एवमद्येपितत्रतत्र
विनियोगोज्ञेयः । ॐ गंधद्वारादुराधुर्पानित्यपुष्टांकरीपिणी । ईश्वरीसर्वभूतानांतामिशोपह्वयेश्वर्यं ॥ इतित्रिव्यपिगंधं
क्षिप्य । याओषधीरित्यस्याधर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । ॐ याओषधीःपूर्वाज्ञातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा । मनेनुवृश्चणामहंश
तंधामानिसप्तच ॥ इतिसर्वाओषधीः । ततोमध्यकुम्भे । यवमीहितिलमापानकंशुद्रयामाकमुद्गानिक्षित्यागायत्र्योदंवरकुशद्वार
कोरपलचंपकविल्वविष्णुकांतातुलसीवाहंपदांखपुष्पीदातावर्धश्वगंधानिगुंडीरकपीतसर्पपापामार्गपलाशपनसजीरकांप्रियंगुगोधूम
मील्यश्वत्थदधिदुरधधृतपद्मपत्रनीलोत्पलसितरकपीतकुरंदकगुंजावचाभद्रमुस्तकारल्यानिद्राविंशदौषधानिसर्वाणि यथासंभवंचा
क्षिपेत् । ततस्त्रिपुल्लशेषु कांडात्कांडादित्यस्याग्निर्वाजिक्वजपनिपदोनुष्टुप् । ॐ कांडात्कांडात्प्ररोहंतीपरुहःपरुहःपरि ।
एवानोदूर्ध्वमर्तनुसहस्रैणशूतेनच ॥ इतिदूर्वाः । अश्वत्थेयइत्यस्याधर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । ॐ अश्वत्थेर्वोनिपदंनपूर्णेवा
वसतिष्ठता । गोभाजुइतिकलांसधुयस्तनवंधुपूरुषं ॥ इतिपंचपल्लवान् । अश्वत्थोदुंबरलक्षचूतन्यग्रोधपल्लवाः । गजांश्च
स्थानरथावल्मीकसंगमद्गोष्ठस्यामृदः । स्थानाष्टाधिकिकाण्योमेधातिधिर्धूमिर्गायत्री । ॐ स्थानाष्टाधिकिभवानृक्षरानिवे
दनी । यच्छानुःशर्मसुप्रथः ॥ इतिमृदःक्षित्या । याःफलिनीरित्यस्याधर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । ॐ याःफलिनीर्वा

अंफुलाभं पुष्पायाश्च पुष्पिणीः । बृहस्पतिप्रसूतास्तानि मुञ्चन्तवः ॥ इति पूगीफलानि ॥ सहिरजानीत्यस्य श्वाश्वः सविता
 गावत्री । ॐ सहिरजानि द्राक्षुर्षे सवार्तिसवितभगः । तं भृगां चित्रमीमहे ॥ इति कनककुलिशानीलपद्मरागभौक्तिकानि पंच
 रत्नानि क्षिपेत् । हिरण्यरूप इत्यस्य शौनकोपांनपात्रिष्टुप् । ॐ हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहृणपांनप्रात्सद्बृहिरण्यवर्णः । हिरण्य
 यात्परियोनेति पद्या हिरण्यदादद्रत्यन्नमसै ॥ इति हिरण्यंच क्षिपेत् । शुवासुवासा इत्यस्य विश्वामित्रो यूपस्त्रिष्टुप् । ॐ शुवांसु
 वासा परीवीतु आग्रात्सजुश्चेयान्मवाति जायमानः । तंधीरासः कृवयुजन्नयन्ति स्वाध्वोऽमनसा देवयंतः ॥ इति सूत्रेण वाससाचकल
 शकठान्वेष्टयित्वा गंधाक्षतपुष्पमालाभिः कलशान्भूषयेत् । ततः कलशत्रयोपरितेनैव क्रमेण सौवर्णराजतं कांस्यमयं ताम्रमयं वैष्णवं
 मृन्मयं वायवादिपूरितं पात्रत्रयं । पूर्णादर्वीत्यस्य विश्वेदेवाः शतकतुरनुष्टुप् । ॐ पूर्णादर्वि परापतसु पूर्णा पुनरापत । वृक्षेव
 विक्रीणावहृद्दृष्टुमूर्जं शतकतो ॥ इति तिथाय तदुपरि श्वेतं वस्त्रत्रयं न्यस्य तत्र चंदनादिनाष्टदलानि कुर्यात् । मूर्तित्रयस्यादावष्टु
 सारणं कृत्वा यथाक्रमं स्थापनं कुर्यात् । तत्र मंत्राः ॥ अग्निपदत्यागेन ॐ साक्षिं वाजं भुरंददाति वीरं श्रुतं कर्मनिष्ठां । रोदसी वि
 चरत्समं जज्ञारं वीरकुक्षिं पुरंधिं ॥ अमंसः संमिदं सुभद्रा मुहीरोदसी आर्विवेश । एकंचोदयत्समत्सु वृजार्णिदयते पुरुर्णि ॥ हृत्यंज
 रतुः कर्णमावाज्यो निरंदहृज्जखं । अत्रिधुमं उरुष्यदंतर्न मेधं प्रजया सृजत्सम ॥ द्वाद्वर्णिं वीरपेशान्मपुष्यः सहस्रासुतोति । दि
 विहृव्यमाततान्धामातिविश्रुता पुरुजा ॥ उक्थैर्कपयुो विह्वयते नरो यामनिवाधितासः । वयोऽंतरिक्षेपततः सहस्रापरिधाति

गोनीं ॥ विदर्हल्लतेमानुपीर्यामनुषेनहुंपुगेविज्जाताः । गांधर्वापुश्यामतस्तुगन्धूतिर्धृतआनिपत्ता ॥ ब्रह्मऋभवस्ततश्चुर्महामवोचामासु
 धुकिं । प्रावज्जितारयविष्टुमाहिद्रविणुमायजस्य ॥ ॐ अग्निःसार्धवाजंभुरंददात्यन्निर्वोरंश्रुत्यंकरमनिष्ठां । अग्नीरोदसी
 विचरत्समंजज्ञग्निर्गारंभीरकुडिपुगांध ॥ अग्नेरमसःसमिदस्तुभद्राग्निर्महीरोदसीऽआविवेश । अग्नेरकंचोदयत्समत्स्वाग्निर्वृजा
 णिंदयतेपुलाणं ॥ अग्निर्हृत्यजर्तःकर्णमावाग्निरभ्योनिर्दहृज्जरुधं । अग्नेरग्निद्रुमवर्तुरुष्यद्वृतरग्निर्मेधंभ्रजयामृजत्सं ॥ अग्नि
 द्राद्रिर्धणंभीरपेशाऽअग्निर्नर्गपुषःसहस्रासुनोति । अग्निर्दिविहृद्व्यमातंतानुग्नेर्धामानिविधृतापुरुजा ॥ अग्निमुकधैर्नपयोविह्वयते
 अग्नेरुपामनिवाधुतासः । अग्निवयोअंतारक्षेपतंतोभिःसहस्रापरियातिगोनीं ॥ अग्निविशऽईल्लतेमानुपीर्याऽअग्निमनुषेनहुंपुगेवि
 ज्जाताः । अग्निर्गांधर्वापुश्यामतस्तुगन्धूतिर्धृतआनिपत्ता ॥ अग्नेयुब्रह्मऋभवस्ततश्चुरग्निमहामवोचामासुधुकिं । अग्नेप्रावज्जितार
 रंयविष्टुमाहिद्रविणुमायजस्य ॥ ऋक् ७ । ततः तन्नमध्यमेगायत्र्याविश्वामित्रोभुवनेश्वरीगायत्री । भुवनेश्वर्यावाहनादैवि ० ।
 ॐ तत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवत्यधीमहि । धियोयोनःप्रचोदयात् ॥ भुवनेश्वर्येनमःभुवनेश्वरीमावाहयामीतियथाशक्तिमुवर्ण
 निमित्तंभुवनेश्वरीप्रतिमांस्थापयेत् । तदक्षिणकुंभोपरिवस्त्रे । इंद्राणीवृषाकपिरिंद्राणीपंचिकः । इंद्राण्यावाहनेवि ० । ॐ
 इंद्राणीमासुनारिपुसुभर्गामहमश्रवम् । नृहंस्याअपूरचुनज्जरसामरतेपतिर्विश्वस्मादिंद्रजन्तरः ॥ इंद्राण्येनमः इंद्राणीमावाह
 यामीतितथैवसावर्णीमिंद्राणीप्रतिमांस्थाप्य । उत्तरकलशोपरि । इंद्रत्याविश्वामित्रइंद्रोगायत्री । इंद्रावाहनेवि ० । ॐ
 इंद्रत्यावृषुभंयुपसूतेसोमंहयामहे । सपाहिमज्योअंधसः ॥ इंद्रायनमः इंद्रमावाहयामीतितथैवसावर्णीमिंद्रप्रतिमांस्थापयेत् ।

ततः कर्मनेरुक्तकर्मणेन देवतात्रयस्याकाङ्क्षानुसमयेन षोडशोपचारैः पूजां कुर्यात् । ततो मध्यकुम्भे आचार्योऽष्टसहस्रमष्टशतं वा गायत्रीं
जप्त्वा श्रीसूक्तं जपेत् । यथा । हिरण्यवर्णा मिति पंचदशार्चसूक्तस्य आनंदकर्मचिह्नीर्तोदिरासुताक्रमयः । आद्यायाः श्रीरन्निश्चेत्यु
भेदेन अन्ये आशांश्रीः आद्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः चतुर्धा बृहती पंचमी षष्ठा त्रिष्टुभो ततोऽष्टावनुष्टुभो त्यागस्तारपंक्तिः जपे विनियोगः ।
ॐ हिरण्यवर्णा हारिणी ० १५ । तत एकवक्त्रादक्षिणकुम्भेरुद्रसूक्तानि जपेत् । यथा । कद्रुद्रायेति नवर्चस्य सूक्तस्य धौरः कण्वोरुद्रो
गायत्र्यं त्यानुष्टुप् । जपे वि० । ॐ कद्रुद्राय प्रचतसे मीढुष्टमाय तव्यसे । वोचे मुशतं मंहदे ॥ यथानो अर्दितिः कर्त्तव्ये नुभ्यो यथा
गवो । यथा तोकाय रुद्रियम् ॥ यथानो मित्रो वरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति । यथा विश्वेसु जोषसः ॥ गायथर्तं मे यथर्तं रुद्रं जलां
पभे पुत्रम् । तच्छ्रयोः सप्तमी महि ॥ यः शुक्र इव सूर्यो हिरण्यमिव रौचते । श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ १ ॥ शनः कर्त्तव्ये तसुगं
मेपाय मे प्ये । नृभ्यो नारिभ्यो गवो ॥ अस्सेसो मश्रियमधिनिधेहि शतस्य नृणाम् । महिश्चर्वस्तु विनम्यम् ॥ मानः सोमपादि
वाधो मारुतयो जुहुरत । आनंदं देवा जेभज ॥ यास्तं प्रजा अमृतस्य परस्मिन् धाम न्नतस्य । मूर्धाना भासो मवेन जाम्भवीः सोमवेदः
॥ २ ॥ इमारुद्राय तव स इत्येकादशार्चस्य कुत्सोरुद्राद्या नवजगत्या लोत्ये द्वे त्रिष्टुभौ । जपे विनि० । ॐ इमारुद्राय तव स केषु दिने
क्षयर्दीराय प्रभरामहे मतीः । यथाशमसं द्विपदे चतुर्ष्वदे विश्वेषु पृथग्मासेऽअस्मिन्ननातुरम् ॥ मल्लानोरुद्रो तनो मयस्कृधि क्षयर्दीरा
य नमसा विधेमते । यच्छं च योश्चमनुराये जेषु तात ददयामुत वरुद्रं प्रणीतिषु ॥ अदयामते सुमति देवयुज्यया क्षयर्दीरस्य तव रुद्र
मीढुः । सुभ्राय निदिशो अस्माकुमाचरारिष्टवीरा जुहवामते हविः ॥ त्वेप्यं वरुद्रं यज्ञसाधैर्बुक्कमिव सुनिहं यामहे । अरि

अस्मद्भ्यं देह्योऽथ स्य तु सुमतिमिद्वयमुत्सावृणीमहे ॥ त्रिवो वराहमरुपकंपुटिनं त्वेपुरुपं नमस्तु निहंयामहे । हस्ते विभ्रं प्रज्जावायी
 णि शर्मयमच्छादिरसभ्यं वसत् ॥ १ ॥ इदं प्रिये मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राध्ववर्धनम् । रास्वाचनो अमृतमर्तुभोजनं रत्नं
 लोकालतर्थाय मृद ॥ मानो मृदांतं मुतमानो अर्भकमान उक्षंतं मुतमानं उक्षितम् । मानो वधीः पितरं मोतमातरं मानः प्रियास्तन्वोरुद्र
 रीरिपः ॥ मानस्तोकेतनं ये मानं आयमानो गोपुमानो अश्वेपुरीरिपः । वीरान्मानो रुद्रभाभितो वधीर्हविष्मंतः सद्रमि र्वाहवामहे ॥
 उपतेस्तोमान्पशुपाहवाकर्ं रास्वापितमरुतां सुभ्रमस्मे । भद्राहिते सुमतिर्हृदयत्तमाधावयमवृद्धं तैवृणीमहे ॥ आरते गोध्रमतरपूरुपं
 क्षयद्दीरसप्तमस्ते अस्तु । मृदाचनो अर्धचन्द्राहिदेवाधाचनः शर्मयच्छहि वहीः ॥ अयो चामुनमो अस्मा अवस्यवः द्रुणो तु नो हव्यं रुद्रो म
 रत्नान् । तद्यो भित्रो वरुणो मामहंतामदितिः सिंधुः पृथिवी जलदौः ॥ २ ॥ आते पितरिति पंचदशार्चस्य सूक्तस्य गृत्समदोरुद्रं खिपुम् ।
 जपेयिनि० । ॐ आते पितमरुतां सुभ्रमस्तुमानः सूयस्य संहयो युयोधाः । अभिनो वीरो अर्वातिक्षमेतमर्जधेमहि रुद्रं प्रजाभिः ॥
 त्वादत्ते भीरुद्रशतमेभिः शतं हिमा अदीय मे पुजोभिः । व्यृ सद्देवो वितरं व्यंहो व्यमीवाध्यातयस्या विपूचीः ॥ श्रेष्ठो जातस्य रुद्रश्चि
 यासितु वस्ते मस्तवसां वज्रावाहो । पर्षिणः पुरमंहसः स्थलितिविश्वा अभीतिरपसो युयोधि ॥ मात्वा रुद्रं चुक्रुधामानमो भिर्मातुर्धृती
 यपुभ्रमासद्गती । उद्यो वीरा उअर्पय मे पुजोभिर्भिषक् मंत्वा भिपर्जा दृणो मि ॥ हवीमभिर्हवस्ते यो हविर्भिरवस्तोमभीरुद्रं दिपीय ।
 क्रुद्रः सुहवोमानो अस्त्यवभुः सुशिप्रो रीरधन्मुनायै ॥ १ ॥ उन्माममंदवपुभो मरुवान्त्वधीयसावयस्तानार्थमानम् । दृणीव
 च्छावामर्षा अग्नीया विवासे वरुद्रस्य सुभ्रम् ॥ कर्ष्यते रुद्रं हृदयं कुरुहस्ते गो अस्ति मे पुजो जल्यः । अप्रभृतरिपसो देव्यं स्याभीनु

मातृपथचक्षमीधाः ॥ प्रवच्येवप्रभायन्वितोचेमहेमहीमुष्टुतिमीरयामि । नमस्याकल्मषीकिन्तनमीभिर्गुणिमसित्वेपंरुद्रस्य
 नाम ॥ स्थिरभिरंगैःपुरुषपुत्रमोघशुःशोकेभिःपिपिशोहिरप्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेर्नवालयोपद्रुद्रादसुर्यम् ॥ अहंनिव
 भूप्रसायकानिधन्यार्हद्विकयजतंविश्वरूपम् । अहंनिदंयसेविश्वमभ्युनवाओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ २ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तुसदं
 युवानमंगनभीममुपहृलुममम् । मळाजंरिजेरुद्रस्तवानोन्यतैअस्मान्निवपंतसेनाः ॥ कुमारश्चित्पुतरुवंदमानंप्रातिनामरुद्रोपुयं
 तम् । भूरेद्रातरंसर्पतिगुणीपेस्तुतरस्त्वभेषुजारस्तुसे ॥ यार्वोभेषुजामरुतःशुचीनियायातमावृणोयामयुभु । यानिमनु
 रवृणीतापुतानुलाद्रांच्योश्चरुद्रस्यवदिम ॥ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेपस्यदुर्मतिर्महीगात् । अयस्थिरामुपवद्व्यस्तनुव्य
 मीढस्त्रिकायतनयायमृळ ॥ एवावभोवृपमचोकितानुयथादेवनहृणीपेनहंसं । हवन्शुन्नोरुद्रहवाधिवृहददेमविदयेसुवीराः
 ॥ ३ ॥ इमारुद्रायस्थिरधन्वनइतिचतसृणांवसिधोरुद्रस्त्रिओजगत्योत्यात्रिष्टुप् । जपेवि० । ॐ इमारुद्रायस्थिरधन्वनेगि
 रःक्षिप्रेपदेवायस्त्रुधावै । अपाह्वयसहमानायवुधसौतिममायुधायभरताशृणोतुनः ॥ सहिक्षयेणक्षम्यस्यजन्मनःसाव्याजयेनदि
 व्यस्यचेतति । अवव्रवतीरुपनोदुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनोभय ॥ यार्तेद्विद्युदवसृष्टाद्विरसपरिक्षमयाचरतिपरिसावृणकुनः । सुह
 रतैस्वपिवातभेषुजामानस्त्रोकेपुतनयेपुरीरपिः ॥ मानोवधीरुद्रमापरद्राभातेभूमप्रासिताहील्लितस्य । अनोभजवृहिर्षिजीवशं
 सेयुयपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १ ॥ आगोरजानंवामदेवोरुद्रस्त्रिष्टुप् । जपेविनि० । ॐ आगोरजानमध्वरस्यरुद्रहोतारं
 सत्यपञ्जरोदस्योः । अग्निपुरातनयिजोरुचित्ताद्विरप्यरूपमवसेकृणुध्वमम् ॥ तमुष्टुहिभौमोत्रीरुद्रस्त्रिष्टुप् । जपेवि० । ॐ

तमुष्टुष्टियःस्त्रियुःसुधन्यायोविभ्वसुक्षयतिभेपुजस्य । यद्व्यामहेसोमनसायथुरुदंनमोभिर्देवमसुरदुवस्य ॥ भुवनस्यपितरमृजिभ्वारुद्र
स्त्रिष्टुप् । जपेधि० । ॐ भुवनस्यपितरंगीभिराभीरुद्रं दिवावर्धयारुद्रमर्कौ । वहंतमव्यमजरसुपुन्नमृधगधुवेमकृविर्नोपितासः ॥ ज्वं
वकयसिष्ठोरुद्रोनुष्टुप् । जपेविनि० । ॐ ज्वं वकयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं । उवार्कमिवुवंधनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् ॥ अथान्य
ऋषियुत्तरसुभेपकादशावृत्तिभीरुद्रं जपेत् । तत्रादन्यासानुकृत्याक्रव्यादिसरेत् ॥ यद्यथा ॥ नमकानांप्रथमानुवाकेआ
द्यायाःकश्यपोद्वितीयायाआत्रेयस्तृतीयायाःकश्यपस्ततोद्वयोर्गौतमस्तएकस्याःकण्वस्ततोद्वयोर्मरुत्वांस्तएकस्याभगवांस्तस्ति
ष्टणानारदस्तस्तिष्टणांभगवान् । द्वितीयानुवाकस्यमंडूकस्तृतीयानुवाकस्यभगवांश्चतुर्थानुवाकस्यदुर्वासाःपंचमपष्ठानुवाकयोर्भ
गवान्सप्तमानुवाकस्यहेमकोशोऽष्टमानुवाकस्यनवमानुवाकेचनमोवइतियावद्भगवानवशिष्टस्याद्भिर्दशमानुवाकेप्रथमस्यपुलहोद्वि
तीयस्यस्कंदस्ततोद्वयोमांडव्यस्तएकस्यदेवरादृतएकस्यभगवांस्तएकस्यात्रिस्तएकस्यवैव्याघ्रस्तएकस्यभगवांस्तएकस्यवैरा
जस्तएकस्यपुलहस्तएकस्यनारदस्तएकादशानुवाकेआद्यानांचतुर्णादुर्वासास्तआसमाप्तिदेवलइत्युपयः । प्रथमानुवाकेआ
द्यास्तुद्रस्तएकस्यशंभुस्तएकस्यस्कंदारमा रुद्रस्ततोद्वयोरुद्रस्तएकस्यशंभुस्ततोद्वयोरदित्यारमारुद्रस्तएकस्यशंभुस्तस्तिष्टणां
रुद्रस्तस्तिष्टणांभगवांस्ततोद्वितीयतृतीयानुवाकयोरुद्रस्ततश्चतुर्थपंचमपष्ठानुवाकानांशंभुःसप्तमानुवाकस्यरुद्रोऽष्टमानुवाकस्यनमो
वःभिरिकेभ्यइत्यतस्यचनवमस्यभगवानवशिष्टस्यरुद्रोदशमानुवाकेचतुर्णोरुद्रस्तएकस्यतंदीभ्वरारमारुद्रस्तएकस्यभगवांस्तए
कस्यशंभुस्तएकस्यरुद्रस्तएकस्यभगवांस्ततोद्वयोःशंभुस्ततोवशिष्टानांरुद्रइतिदेवताः । प्रथमानुवाकेआद्येनुष्टुभौततएकस्व

[illegible]

शान्तो भवतूपसी विभ्रतीः । शान्तः पुर्जन्या भवतु प्रजाभ्यः शान्तः क्षेत्रस्य परितरस्तु शंभुः ॥ २ ॥ शान्तो देवा विश्वदेवा भवतु शंसरस्व
 ती सुहृधी भिरस्तु । शर्मभिषाचः शमुरातिषाचः शान्तो दिव्याः पार्थीवाः शान्तो अन्धाः ॥ शान्तः सत्यस्य परतपो भवतु शान्तो अर्बुतः शमु
 संतगायः । शान्तं शुभयः सकृत्सहस्राः शान्तो भवतु पितरो हवेषु ॥ शान्तो जल एकपादे यो अस्तु शान्तो हिर्वप्यः शंसमुद्रः । शान्तो अपां
 न परितुरस्तु शान्तः पृथिव्यवतु देवगाणां ॥ आदित्यारुद्रावसवोजुषस्तदं वसं क्रियमाणं नवीयः । शृण्वंतु नो दिव्याः पार्थीवा सो गोजाता
 वृतयेयुर्जियासः ॥ ये देवानां वृजिया युजियानां मनोर्यजत्रा अभूता क्रतुज्ञाः । ते नो रासंता मुरगामयमययुषां तस्वस्तिभिः सदानः ॥ ३ ॥
 ततः शुंभश्चिभमदेशस्य डिले द्विप्रतिष्ठाप्य तदीशान्यां विद्यादौ नवमहादींस्तत्तन्मंत्रैरावाहापोडशोपचारैः संपूज्य तदीशान्यां प्राग्वक्तुं
 भंसंस्थाप्य तत्र वरुणमावाह्यामिसमीपमेतान्याधानं कुर्यात् । यथा द्वे स मिधावादाय सप्रह-भुवने ० देवतापरिग्रहार्थमन्याधानं
 करिष्ये अस्मिन्नन्याहिते प्रावित्यादि च धृषी आश्रयेनेत्यंतमुक्त्वा नवग्रहान्प्रत्येकममुकसंख्याभिः (१०८ वा २८ वा ८) समित्ति
 लान्यद्भुतिभिः । आधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्चैतरेव द्वयैः (२८ वा ८ वा ४) क्रतुसाद्रुपयदेवताः क्रतुसंरक्षकदेवताश्च (४ वा
 २) । पुनरत्र प्रधानं । भुवनेश्वरी प्रत्येकममुकसंख्याभिः (१००८ वा १०८ वा २८) दूर्वातिलमिश्रगोधूमपायसाज्याहुतिभिरित्युक्त्वा
 ज्यहुतिभिः । इंद्राणीमिंद्रं च प्रत्येकममुकसंख्याभिः (१०८ वा २८ वा ८) दूर्वातिलमिश्रगोधूमपायसाज्याहुतिभिरित्युक्त्वा
 शेषेण रियष्टकतमित्यादिसर्वायश्च इत्युक्त्वा शुद्धयात् ॥ अन्येतु—गायत्र्यैव तु होतव्यं हविरत्र चतुष्टयम् । ततः स्विष्टकृतं हुत्वे
 ति शान्तं केनोद्राणीन्द्रयोर्होमानभिधानात्तयोर्होनासीत्याहुस्तन्मतेऽन्याधानादौ तत्कीर्तनाभावः । आहुतिसंख्यावक्ष्यते । ततः

विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.	विषयक्रमः	पत्रं.
पाथेयश्राद्धम् १७८	रात्रौजननमरणरजोदर्शनादिनिर्णयः	१८३	पंचकमरणेविधिः १८५
उदुंभश्राद्धम् १७८	रात्रौदाहादिनिर्णयः १८३	पंचकमृतेदाहविधिः १८६
मातापियोगेप्रयमाब्देविहितनिधिः १७८	दशाहान्तर्दर्शयते १८३	सर्पहतेनागव्रतम् १८६
स्नानि १७८	दाहकालेऽग्निनाशे १८४	पापव्यादीर्नानारायणवलिः १८७
पालशप्रतिकृतिदाहविधिः १७९	आहिताग्नेर्देशात्तरमरणे १८४	सहगमनेविधिः १८७
पुनः सस्कारेकालशुद्धिः १७९	पिंडप्रमाणम् १८४	रजस्वामरणेविधिः १८८
अधिकारिनिर्णयः १८०	अथाऽनयवनिष्पत्तिः १८४	सूतिका मरणेविधिः १८९
विभक्ताविभक्तकर्तव्यनिर्णयः १८०	विधानानि १८५	सूतिकादिनभेदेनप्रायश्चित्तम् १८९
प्रकीर्णकनिर्णयः १८०	ब्रह्मचारिमरणेऽर्कविवाहः १८५	गर्भिणीमरणेविधिः १८९
षोडशश्राद्धनिर्णयः १८१	कुष्ठिमरणेविधिः १८५		

परिसमूहनादिपूर्णपात्रनिधानांतंकृत्वाभुवनेश्वरीं द्राणीं द्रेभ्योमुष्मैत्वेति मनसा ध्यायन्तूर्ण्योच्चतुरश्चतुरोमुष्टीन्निरुह्याहुतिबहुत्वाच्चा
निरुह्य गोदुग्धेपायसंश्रपयित्वाज्यसंस्काराद्याज्यभागांतंकुर्यात् । ततोयजमानोदक्षिणतउपविश्य । होमार्थंचजपार्थंचवर
येदृत्वजोबहून् । आचार्योद्विलैः सहेति चोक्तेराचार्योद्विजाहोमावगमात्तेपांचस्वल्पत्वेन त्यागायोगात्तैश्चक्रियमाणेहोमेयजमानेन
प्रत्याहुतित्यागस्याशक्यत्वात्तदानीमेवांगप्रधानेदेवताउद्विश्य एताभ्य इदं न मेतित्यजेत् । तत आचार्यः सत्त्विक्नवग्रहेभ्योऽष्टश
ताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्याकाघृताक्ता अर्कादिसमिधस्तिलाज्याहुतीश्चहुत्वा अधिदेवताप्रत्यधिदेवताविनायकादिपंचलोकपाले
भ्यस्तनून्संख्ययाजुहुयात् । ग्रहाणांयदाष्टौतदान्येभ्यश्चतस्रइतिसंप्रदायः । ततोभुवनेश्वर्यैगायत्र्यादधिमधुघृताकाभिस्तिस्र
भिस्तिस्रभिर्दूर्वाभिरेकाहुतिरित्येवमष्टसहस्रमष्टशतं वा दूर्वाहुतीर्घृताकतिलमिश्रगोधूमाहुतीः पायसाहुतीर्घृताहुतीश्चजुहुयात् । ए
वमिद्राणींद्रयोः प्रागुक्तं त्राभ्यांक्रमेणहविश्चतुष्टयं प्रत्येकमष्टशतसंख्ययाभुवनेश्वर्या अष्टसहस्रपक्षेजुहुयात् । तस्याष्टशतपक्षे
तयोरष्टाविंशतिरितिसंप्रदायः । इतरपक्षेचतुतयोर्नहोमः । ततःस्विष्टकृदादिप्रायश्चित्तहोमांतंकृत्वा इंद्रादिदिक्पालेभ्योनवग्रहे
भ्योभुवनेश्वरीं द्राणीं द्रेभ्यः क्षेत्रपालाय च सदीपमापभक्तवलीनतत्तन्मन्त्रैर्दद्यात् । तद्यथा ॥ सपत्नीकोयजमानः प्रतिवर्लिसंक
ल्पसाक्षतजलंक्षिपेत् । अद्यपूर्वोच्चरितः । कृतस्यसनवग्रहमखदुष्टरजोदर्शनशांतिकर्मणः सांगतासिद्धिद्वारा तत्संपूर्णफलावाप्त्य
र्थं इंद्रादिलोकपालेभ्य आदित्यादिग्रहेभ्यः प्रधानेदेवताभ्यः क्षेत्रपालाय च वलिदाना निकरिष्ये ॥ तत्रक्रमः । त्रातारमिंद्रगर्गइ
द्रस्त्रिष्टुप् । इंद्रग्रीत्यर्थवलिदानेविनियोगः । ॐ त्रातारुमिंद्रमवितारुमिंद्रहवैहवैसहस्रं शूरमिंद्र । हव्यामिश्रं कर्पुरुद्रुतमिंद्रस्वस्ति

नोभूधवाध्रत्विन्द्रः ॥ इन्द्रायनमःसर्वोपचारार्थेगंधाक्षतपुष्पसमर्पयामि । इन्द्रायसांगायसपरिचारायसायुधायसशक्तिकायइमंस
 दीपमापमचक्रचलिसमर्पयामि । भोइन्द्रअमुंवलिंगगृहाणदिशंरक्षमयजमानस्यवासकुटुंबस्यसपरिवारस्यआयुःकर्ताक्षेमकर्ताशान्ति
 कर्तापुष्टिकर्तातुष्टिकर्तानिविघ्नकर्ताकल्याणकर्तावरदोभव । इत्यंतपठित्वागंधपुष्पाक्षतजलानिपूर्वाभिमुखस्त्यजेत् । अनेनव
 लिदानेनइन्द्रःप्रीयताम् । एवमग्न्यादिभ्योदिक्पालेभ्यस्तत्तन्मंत्रैर्वलिदद्यात् । ततआग्नेय्याम् । अग्निद्रुतंकाण्वोमेधातिथिर
 श्रिर्गायत्री । अग्निप्रीत्यर्थेवलिदानेचि० । ॐ अग्निद्रुतंवृणीमहेहोतारंविश्वेदेवसम् । अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ॥ अग्नयेसांगा
 य० । भोअग्नेइमंचालिंगगृहाणदिशंरक्ष० । अनेनवलिदानेनअग्निःप्रीयताम् ॥ २ ॥ ततोदक्षिणस्याम् । यमायसोमंवैव
 स्वतोयमोयमोनुष्टुप् । यमप्रीत्यर्थेवलि० । ॐ यमायसोमंसुनुतयमार्यजुहुताहुविः । यमंहयज्ञोर्गच्छत्यग्निद्रुतोअरंकृतः ॥ यमा
 यसांगाय० । भोयमइमंचालिंगगृहाणदिशंरक्ष० । अनेनवलिदानेनयमःप्रीयताम् ॥ ३ ॥ ततोर्नैर्ऋत्याम् । मोपुणोघौरः
 कण्योर्नैर्ऋतिर्गायत्री । निर्ऋतिप्रीत्यर्थेवलि० । ॐ मोपुणःपरापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टतृष्ण्यासह ॥ निर्ऋत
 येसांगाय० । भोनिर्ऋतेअमुंवलिंगगृहाणदिशंरक्ष० । अनेनवलिदानेननिर्ऋतिःप्री० ॥ ४ ॥ ततःपश्चिमे । तत्त्वायामि
 शुनःशेपोयरुणस्त्रिष्टुप् । वरुणप्री० । ॐ तत्त्वायामित्रिह्मणावंदमानस्तदाशास्तेयजमानोहृविभिः । अहेळमानोवरुणहृद्वो
 ध्युरुशंसमानआयुःप्रमौषीः ॥ वरुणायसांगाय० । भोवरुणइमंचालि० । अनेनवलिदानेनवरुणःप्री० ॥ ५ ॥ ततोवाय
 व्ये । तववायोव्यश्वांगिरसोचायुर्गायत्री । चायुप्रीत्यर्थे० । ॐ तववायवृतस्येतत्त्वष्टुर्जामातरन्नुत । अवांस्यावृणीमहे ॥

वायवेसांगय० । भोवायोइमं० । अनेनवलिदानेनवायुःप्री० ॥ ६ ॥ ततउत्तरे । सोमोधेनुंगोतमःसोमस्त्रिष्टुप् । सोम
 प्रीत्यर्थे० । ॐ सामोधेनुंसोमोअर्वतमांशुसोमोवीरंक्रमण्यं ददाति । सादुन्यविदुथ्यंसुमेर्यं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै ॥ सोमा
 यसांगय० । भोसोमइमं० । अनेनवलिदानेनसोमःप्रीयताम् ॥ ७ ॥ ततईशान्याम् । तमीशानंगोतमईशानोजगती ।
 ईशानप्रीत्यर्थे० । ॐ तमीशानं जगतस्तस्थुपस्यातिथियं जिन्वमवसेहमहेवयम् । पूषानोयथावेदसामसंहृधेरिक्षितापुयुरदब्धः
 स्वस्तये ॥ ईशानायसांग० । भोईशानइमं० । अनेनवलिदानेनईशानः० ॥ ८ ॥ आदित्यप्रलस्यवत्सआकाशोगायत्री ।
 आकाशप्रीत्यर्थेवलिदाने० । ॐ आदित्यप्रलस्यरेतसो ज्योतिष्पदयंति वासुम् । पुरोयद्विध्यते दिवा ॥ आकाशायनम० । अने
 नाकाशःप्री० । स्योनामेधातिथिर्भूमिर्गायत्री । भूमिप्रीत्यर्थेवलि० । ॐ स्योनापृथिविभवानृक्षरानिधेयानी । यच्छानः
 शर्मसुप्रथः ॥ भूम्यैनमः० । अनेनभूमिःप्री० ॥ ततोम्रहवलयोदेयाः । तत्रपूर्वे । आकृष्णेनहिरण्यस्तूपःसवितान्नि
 ष्टुप् । सूर्यप्रीत्यर्थेवलि० । ॐ आकृष्णेनुरजसावर्तमानोनिवेशयन्मृतमर्त्यं च । हिरण्येनसपितारथेनादेवोयोतिमुवनान्नि
 पदयन् ॥ आदित्यायसांगयसपरिवारायईश्वरागिरूपाधिदेवतासहितार्थेमंसदीपमापभक्त्यालिसमर्पयामि । भोआ
 दित्यइमं वलिगृहाणममयजमानस्यसकुटुंबस्यसपरिवारस्यायुःकर्ता० । अनेनवलिदानेनादित्यःप्रीयताम् ॥ ९ ॥ आग्नेय्याम् ।
 आप्यायस्वराहूगणो गोतमःसोभोगायत्री । सोमप्रीत्यर्थे० । ॐ आप्यायस्वसमेतुत्तेविश्वतःसोमवृण्यं । भवावाजस्यसंग्रहे ॥
 सोमायसांगयसपरिवारायोमात्रूपाधिदेवतासहितार्थेमंस० । भोसोमेमं वलिगृहाण० । अनेनवलिदानेनसोमःप्री

यताम् ॥ २ ॥ दक्षिणस्याम् । अग्निर्मूर्धाविरूपेणारकोगायत्री । भौमप्रीत्यर्थे० । ॐ अग्निर्मूर्धाद्विदः क्रुत्पतिः पृथि
 व्या अयम् । अपारेतांसि जन्वति ॥ भौमाय सांगाय सपरिवाराय स्कन्दभूमिरूपाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय० । भौमी
 मेमंवलिंगगृहाण० । अनेन वलिदानेन भौमः प्रीयताम् ॥ ३ ॥ ईशान्याम् । उद्बुध्य चं सौम्यो बुधो बुधस्त्रिष्टुप् । बुधप्री
 त्यर्थे० । ॐ उद्बुध्य चं सर्मनसः सखायः ममग्निर्मिध्वं बृहवः सनीळाः । दुधिक्रामग्निमपसंवदेवीमिन्द्रावतोर्वसिनिह्वयः ॥ बुधा
 यसां० । नारायणविष्णुरूपाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय० । भोबुधे मंवलिंगगृहाण० । अनेन वलिदानेन बुधः प्रीयताम्
 ॥ ४ ॥ उत्तरस्यां । बृहस्पते शौनको बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । बृहस्पतिप्री० । ॐ बृहस्पते अतियदुर्यो अहो ह्यमद्भिभाति क्रतुम्
 जनेषु । यद्दीदयुच्छर्वसः क्रतुप्रजातुतदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ बृहस्पतये सांगाय० ब्रह्मद्रूपाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहि
 ताय० । भोबृहस्पते इमंवलिंगगृहाण० । अनेन वलिदानेन बृहस्पतिः प्री० ॥ ५ ॥ पूर्वस्यां । शुक्रः पाराशरः शुक्रो द्विपदा वि
 राट् । शुक्रप्री० । ॐ शुक्रः शुक्राङ्गोऽप्येन जारः पुम्रासमीचीदिवोनज्योतिः ॥ शुक्राय सांगाय० इंद्रद्राणीरूपाधिदेवता
 प्रत्य० । भोशुक्रमंवलिंगगृहाण । अनेन व० शुक्रः प्रीयताम् ॥ ६ ॥ पश्चिमे । शमन्निरिं विठिः शनैश्चर उष्णिक् । शनैश्चरप्री
 त्यर्थे० । ॐ शमन्निरग्निभिः कर्चुर्चनस्तपतु सूर्यः । शंवातो वात्वरूपा अपुस्त्रिधः ॥ शनैश्चराय सांगाय० यमप्रजापतिरूपाधिदेवता प्र
 त्यधिदेवता सहिताय० । भोशनैश्चर इमंवलिंगगृहाण० । अनेन वलिदानेन शनिः प्रीयताम् ॥ ७ ॥ नैर्ऋत्याम् । कयानोवा
 मदेवो राहुर्गायत्री । राहुप्रीत्य० । ॐ कयानश्चित्र आमुवदूती सुदाधुधः सखा । कयाश्च चिष्ठया वृता ॥ राहवे सांगाय०

कालसंपरूपाधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय० । भोराहोइमंवलिंग० । अनेनवलिदानेनराहुःप्री० ॥ ८ ॥ वायव्ये । केतुं
कृण्वन्मधुच्छंदाःकेतुर्गायत्री । केतुप्रीत्यर्थे० । ॐ केतुकृण्वन्नकेतवेपेशोमर्याअपेशसे । समपद्भिरजायथाः ॥ केतवेसां
गाय० चित्रगुप्तब्रह्मरूपाधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय० । भोकेतोइमंवलिंगृहाण० । अनेनवलिदानेनकेतुःप्रीयताम् ॥ ९ ॥
ततः । गणानांत्वाशौनकोगुत्समदोगणपतिर्जगती । गणपतिप्रीत्यर्थेव० । ॐ गणानांत्वागुणपतिर्हवामहेकुर्विकधीनामुपमश्रवस्त
मम् । ज्येष्ठराजब्रह्मणांब्रह्मणस्पतानःशृण्वन्नूतिभिःसीदुसादनं ॥ गणपतयेसांगांयसपरिवारायऋद्धिबुद्धिसहिताय० । भोग
णपतेइमं० । अनेनव० गणपतिःप्री० ॥ जातवेदसेमारीचःकश्यपोदुर्गात्रिष्टुप् । दुर्गाप्रीत्यर्थेवल्लि० । ॐ जातवेदसेसुनवामसोम
मरातीयतोनिदह्रातिवेदः । सनःपर्पदतिदुर्गाणिविश्वानावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ दुर्गायैसांगायैसपरिवारायैसायुधायैसशक्तिकायै
इमंवल्लिसमर्पयामि । भोदुर्गे० ममयजमानस्यकुंदुवस्यायुःकर्त्रीपुष्टिकर्त्रीतुष्टिकर्त्रीऋद्धिकर्त्रीवरदाभव । अनेनव० दुर्गाप्री० ।
तववायोव्यभंगिरसेवायुर्गायत्री । वायुप्रीत्यर्थे० । ॐ तववायवृतस्पतेत्वष्टुर्जामातरन्तुत । अवांस्यावृणीमहे ॥ वायवे
सांगाय० भोवायोइमंवलिंगृहाण० । अनेनव० वायुःप्रीयताम् । आदिप्रलस्यवत्सआकाशोगायत्री । आकाशप्री० । ॐ
आदिप्रलस्यरेतसेज्योतिष्पश्यंतिवासुरं । पुरोयद्विध्यतेद्विवा ॥ आकाशायसां० भोआकाश० आयुःकर्तृपुष्टिकर्तृतुष्टिकर्तृ
ऋद्धिकर्तृभव । अनेनव० । एषोऽपामप्रस्कण्वोऽश्विनौगायत्री । अश्विप्रीत्यर्थेव० । ॐ एषोऽपामप्रस्कण्वोऽश्विनौगायत्री । अश्विनौ
स्तुपेवामश्विनावृहत् ॥ अश्विभ्यांसपरिवाराभ्यांसायुधाभ्यांसशक्तिकाभ्यांइमंवल्लि० । भोअश्विनौअमुंवल्लिगृहीतंममयज

मानस्यायुःकर्तारी० भवतं । अनेनवल्लिदानेनाश्विनौप्रीयेताम् । वास्तोष्पतेवसिष्ठोवास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् । वास्तोष्पतिप्री० ।
 ॐ वास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मान्स्वविशोअनमीवोर्भवानः । यत्त्वेमहेप्रतितन्नौजुपस्वशर्नोअस्तुद्विपदंशंचतुष्पदे ॥ वास्तोष्प
 तयेसांगाय० । भोवास्तोष्पतेइमंवल्लि० । अनेनव० । वास्तोष्पतिःप्री० ॥ ६ ॥ ततोगायत्र्याविश्वामित्रोभुवनेश्वरीगायत्री ।
 भुवनेश्वरीप्रीत्यर्थ० । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं० ॥ भुवनेश्वर्यैसांगायै० भोभुवनेश्वरिइमंवल्लि० ममआयुःकर्त्री० । अनेनभुवने
 श्वरीप्री० । इंद्राणीवृषाकपिरिंद्राणीपंक्तिःइंद्राणीप्री० वलिदानेवि० । ॐ इंद्राणीमासुनारिपुसभगमहर्भश्चवम् । नृह्यस्याअपरं
 चनजरसामरतेपतिर्विश्वस्मादिंद्रुवत्तरः ॥ इंद्राण्यैसांगायै० भोइंद्राणीत्यादिपूर्वत् । अनेनवल्लिदानेनइंद्राणीप्रीयतां० । इंद्रं
 वोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । इंद्रप्रीत्यर्थव० । ॐ इंद्रवोविश्वतस्परिहृवामहेजनेभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ इंद्रायसांगायेत्या
 दिपूर्ववत् । अनेनव० इंद्रःप्रीयताम् ॥ ततोगृहाह्विरैशानीदिशंगत्वातत्रक्षेत्रपालवल्लिदद्यात् । अद्यपूर्वोच्चरित० कृत
 स्वशातिकर्मणःसांगतासिच्यर्थं सर्वारिष्टशान्त्यर्थक्षेत्रपालवल्लिदानंक० । क्षेत्रस्यपतिनावामदेवःक्षेत्रपालोनुष्टुप् वलिदाने० ।
 ॐ क्षेत्रस्यपतिनावयुर्द्वितेनवजयामसि । गामश्वपेपयित्वासानौमृच्छतीदृशे ॥ क्षेत्रपालंसांगसपरिवारंसायुधंसशचिकंआ
 वाह्यामीत्यावाह्यपोडशोपचारैःसंपूज्य क्षेत्रपालायसागायभूतप्रेतपिशाचयक्षराक्षसशकिनीडाकिनीवेतालादिपरिचारसहितायइ
 मंसदीपंस्तांदूलंसदक्षिणाकंमापभक्तवल्लिसमर्पयामि । भोक्षेत्रपालइमंवल्लिगृहाण ममसकुंडुधस्येत्यादि० । अनेनव० क्षेत्रपा
 लःप्रीयताम् । ततःप्रार्थयेत्-वल्लिगृह्णंस्तिमं देवा आदित्यावसवस्तथा । मरुतश्चाश्विनौरुद्राःसुपर्णाःपक्षगाःखगाः ॥ असुरायातु

धानाश्च पिशाचामातरोरगाः । डाकिन्यो यक्षवेताला योगिन्यः पूतनाः शिवाः ॥ जंभकाः सिद्धगंधर्वा नागा विद्याधरास्तथा । दि-
 व्पालालोकपालाश्चैव विघ्नविनायकाः । सर्वेषां शांतिकर्तारो ब्राह्मणाश्चैव मातरः ॥ माविघ्नमाचमेरो गमास्तु परिपंथिनः ।
 सौम्या भयंतु तस्माश्च भूतप्रेताः सुखावहाः ॥ भूतानियानीह वसंति तानि च लिंगहृत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् । अन्यत्र वा संपरिकल्पयंतु क्ष-
 मंतु तान्यत्र न मोस्तु तेभ्यः ॥ ॐ शांताष्टविधौ ॥ शांतिः शांतिः शांतिः । हस्तौ पादौ प्रक्षाल्या च मय्य अग्रे रतिकमागत्य पूणा हुतिस-
 मुद्रादूर्ध्वमिरितितृचस्य गेतमो वामदेवो शिखिद्वयः । पूर्णाहुतिहोमे विनियोगः । ॐ समुद्राद्-
 भूमिर्धुमाँ उदारदुर्धुमाँ शुनासर्ममृतत्वमानन्द । घृतस्य नामगुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानां मृतस्य नार्भिः ॥ वयं नाम प्रब्रूयामाधृतस्य
 स्मिन्यन्ने धारयामानमोभिः । उपब्रूह्या शृणवच्छस्यमानं चतुःशृंगो वमीक्षुरपुतत् ॥ चत्वारिंशद्गन्त्रयो अत्युपादाद्वेशीपुससह-
 स्तासो अस्य । त्रिधा वृद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्या आ विवेश स्वाहा ॥ अग्नय इदं ॥ ततः प्रणीता विमो कंकृत्वा भुवनेश्वर्या-
 दिक्कलशोदकं ग्रहकलशोदकं च पान्नांतरे गृहीत्वा तेन तत्स्य पंचपल्लवैः सकुशदूर्ध्वधृतनववस्त्रं यजमानं धृतनववस्त्रं कंचुकीं च तद्ग्रामस्यां
 ऋतुमतीं सत्विगुदञ्जुख आचार्यो भिषिचेदेभिर्मन्त्रैः । ते च मन्त्राः । आपो हिष्ठा मयो भुवः ॥ १ ॥ य एक इद्विदयत इति गोतमो राहू ग-
 नासप्तमी प्रतिष्ठा अंत्ये ह्ये अनुष्टुभौ अभिपेके विनियोगः । ॐ आपो हिष्ठा मयो भुवः ॥ १ ॥ य एक इद्विदयत इति गोतमो राहू ग-
 इंद्राणिक् । अभिपेके वि० । ॐ य एक इद्विदयते वसुमती यदाशुपे । ईशानो अग्रतिष्ठतु इन्द्रो अंग ॥ त्रिभिर्द्वेदेवैतिसप्तर्च-
 स्य सूक्तस्य वसिष्ठ आद्यानां त्रयाणामग्निस्ततश्चतुर्णां विश्वेदेवाः आद्या गायत्री द्वितीयानुष्टुप ततस्तिन्नो गायत्र्योत्ये ह्ये अनुष्टुभौ । अभि-

पेकेवि० । ॐ त्रिभिर्देवसवितुर्वपिष्टैः सोमधामभिः । अग्नेदक्षैः पुनीहिनः ॥ पुनंतुमादेवजनाः पुनंतुवसवोधि० । विभ्वे
 देयाः पुनीतमाजातवेदः पुनीहिमा ॥ प्रयायस्वप्रस्यंदस्वसोमविभ्वेभिर्शुभिः । देवभ्यउत्तमंहविः ॥ उपप्रियपनिप्रतुयुवान
 माहुतीवृधं । अगन्मविभ्रतो नमः ॥ अलाय्यस्वपरशुर्ननाशतमापवस्वदेवसोम । आहुंचिदेवदेवसोम ॥ यः पावमानीरुध्येत्युपि
 भिः संभृतं रसं । सर्वसपुतमश्नातिस्वद्वितं मातरिभ्यना ॥ पावमानीर्यो अध्येत्युपिभिः संभृतं रसं । तस्मै सरस्वती दुहक्षीरसुपिमधूद
 कम् ॥ उभयं शृणवच्चन इति भार्गव इन्द्रो वृहती । अभिपेके० । ॐ उभयं शृणवच्चनु इन्द्रो अर्वागिदं वचः । सुत्राच्यामयवा सोमपो
 तये धियाशार्धिषु आगमत् ॥ स्वस्तिदाविशो भरद्वाज इन्द्रो नुष्टुप् । अभिपेके० । ॐ स्वस्तिदाविशस्पतिर्वृत्रहा र्विमधोवृशी । वृषे
 द्रः पुरे तु नः सोमपा अभयंकुरः ॥ त्र्यं वकमिति वसिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् । अभिपेके० । ॐ त्र्यं वकं यजामहे० ॥ जातवेदसे मारीचः क
 न्यपो दुर्गा त्रिष्टुप् । अभिपेकेवि० । ॐ जातवेदसे सुनवाम० ॥ समुद्रज्येष्ठा इति चतसृणां वसिष्ठो आपस्त्रिष्टुप् । अभिपेकेवि० ।
 ॐ समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य० ॥ ४ ॥ त्रायंतामिति तिसृणां सप्तर्षय आपो नुष्टुप् । अभिपेके० । ॐ त्रायंतामिह देवा० ॥ ३ ॥
 इमा आप इति तिसृणां सप्तर्षय आपो नुष्टुप् । अभिपेकेवि० । ॐ इमा आपः शिवतामा० ॥ ३ ॥ देवस्य ते त्यापस्तं वशाखागतैस्त्रिभि
 र्मैत्रैः । ॐ देवस्य त्यासवितुः प्रसवे । अश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां । अश्विनोर्भैषज्येन । तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिर्षिचामि ॥
 देवस्य त्यासवितुः प्रसवे । अश्विनोर्वाहुभ्यां । पूष्णो हस्ताभ्यां इन्द्रस्य द्विरेण । श्रियै यशसे वलायाभिर्षिचामि ॥ देवस्य त्यासवितुः प्र
 सवे । अश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां सरस्वत्यै वाचो यंतु ये त्रेणाग्नेस्तवासाद्यज्येनाभिर्षिचामि । द्रस्य बृहस्पतेस्तवासाद्यज्येनाभिर्षि

चामि । तमीशानं गौतमोद्यामेदेवईशानोजगती । अभिपेके० । ॐ तमीशानं जगतः० ॥ त्वमग्रे रुद्र इत्यापस्तवं शखागतं नैकेन । ॐ
 त्वमग्रे रुद्रो अगुरो महोदियः । त्वं शर्धो मारुतं पृक्षईक्षिपे । त्वं वा तैररुणैर्यसि शंगयः । त्वं पाविधतः पासिनुत्मना ॥ तमुष्टुहि
 भीमो वीरुद्रस्त्रिष्टुप् । अभिपेके० । ॐ तमुष्टुर्हियः स्त्रियुः० ॥ भुवनस्य पितरस्मृजिश्वा रुद्रस्त्रिष्टुप् । अभिपेकेवि० । ॐ भुव
 नस्य पितरंगीभिर्भिराभीरुद्रं दिवावुर्धयारुद्रमृत्तौ । बृहत्तमं प्वमजरसुपुत्रमृधं घुवेमकुर्वि नैपितासः ॥ याते रुद्रेतिकथय पोरुद्रः स्वरा
 ङनुष्टुप् । अभिपेके० । ॐ याते रुद्रशिवातनूरधोरापापकाशिनी । तयानस्तनुवाशतं मया गिरिशं ताभिचाकशीहि ॥ यज्जाग्रत
 इति पण्णां शिचसंकल्पमंत्राणां प्रजापतिर्मनस्त्रिष्टुप् । अभि० । ॐ यज्जाग्रतोदरमदैतुदं वतदुसप्तस्य तथैवैति । दूरंगमं ज्योतिषां
 ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ येन कर्माण्युपसोमनी पिणोयुञ्जे कृण्वंति विदधे पृथीराः । यदपूर्वयक्षमंतः प्रजानां तन्मे मनः
 शिचसंकल्पमस्तु ॥ यत्प्रज्ञानमृतचेतो धृतिश्च यज्ज्योतिरंतरमृतं प्रजासु । यस्मान्न क्रतुकिंचन कर्म क्रियत तन्मे मनः० ॥ येनेदं भूतं
 भुवनं भविष्यत्परिगृहीतममृतं न सर्वं । येन यज्ञस्तायते सप्तहोता तन्मे० ॥ यस्मिन्नृचः सामयजूंश्च पियस्मिन् प्रतिष्ठितारथनाभाविवा
 राः । यस्मिंश्चित्रश्च सर्वमोतं प्रजानां तन्मे० ॥ सुपांरुधिरश्चानिव्रयं मनुष्यान्नेनीयते भीशुभिर्वाजिन इव । हृत्प्रतिधं यदजिरय विष्ट
 तन्मे० ॥ इंद्रत्वावृषभं वयमिति पंचानां विश्वामित्र इंद्रो गायत्री । अभिपेके० । ॐ इंद्रत्वावृषभं वयं सुते सोमै हवामहे । सर्पाहिमध्वो
 अंघ्रसः ॥ इंद्रं क्रतुविदं सुतं सोमं हर्यं पुरुष्टुत । पिवावृष स्वतार्तपि ॥ इंद्रप्रणो धितावानं यज्ञं विश्वेभिर्देवेभिः । तिरस्तवानविदपते ॥
 इंद्रसोमः सताम्रेतयुप्रयति सत्यते । क्षयंचंद्रासु इंद्रवः ॥ दुधिष्व्याज उरैस्तं सोममिंद्रवरण्यं । तव द्युक्षासु इंद्रवः ॥ १ ॥ ततः ।

सुरास्त्वामभिषिंचंतु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वामुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणोविभुः ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चभवंतु विजयायते । आखं
डलोद्भिर्भगवान्यमोर्वनिर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथाशिवः । ब्रह्मणा सहिताः सर्वे दिक्पालाः पांतु ते सदा ॥ कीर्तिं
लक्ष्मीर्धृतिर्मैधापुष्टिः श्रद्धा क्रियामतिः । बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः कांतिस्तुष्टिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिषिंचंतु देवपत्न्यः समागताः ।
आदित्यश्चंद्रमाभौमो बुधजीवसितार्कजाः ॥ ग्रहास्त्वामभिषिंचंतुराहुः केतुश्चतुर्पिताः । देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋषयो
मनवो गायो देवमातर एव च । देवपत्न्योऽद्रुमाना गादैत्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च । औषधा
नि चरत्तानि कालस्यावयवाश्च ये ॥ सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः । एते त्वामभिषिंचंतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ९ ॥
इति पौराणैर्नैरभिषिंचेत् । ततः कलशोदकेनान्येन चोदकेन सुस्नातौदंपती शुक्लयाससौ गंधमात्यादि धृत्योषविशेषां तत्र पत्नीद
क्षिणतः । ततो यजमानोऽग्निसंपूज्य विभूतिं धृत्याचार्यादीन् गंधपुष्पवस्त्रालंकारादिभिर्यथाशक्तिं पूजयित्वा चार्याय धेनुं दक्षिणां द
द्यात् । दक्षिणात्वेन चास्यानदक्षिणांतरं अनवस्थाप्रसंगात् । ततो ब्रह्मणे यथाशक्तिं दक्षिणां दत्त्वा रुद्रजापिने सदक्षिणमनङ्गाहं दक्षि
णां दद्यात् । अत्र धेनुन्यायेन दक्षिणात्वे प्राप्ते सदक्षिणमनङ्गाहं प्रदद्याद् रुद्रजापिने इति प्रसवकरणात् सदक्षिणत्वम् । ततोऽन्येभ्य
ऋत्विग्भ्योऽन्येभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यः भूयसीं दक्षिणां दद्यात् । ततो ग्रहपीठे देवतानां भुवनेभ्यर्चादीनां चोत्तरपूजां पंचोपचारैः कृत्वा क्षमाप्य
यांतु देवगणाः संपूजामादाय पार्थिवीम् । इष्टकामप्रसिद्धार्थपुनरागमनाय चेति विसृज्य आचार्यहस्ते प्रतिपाद्याग्निं संपूज्य । गच्छ
गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थाने परमेश्वर । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशनेति विसर्जयेत् । ततो ब्राह्मणाः महाशान्तिं पठेयुः । सायथा-

सप्तपाकसंस्थौपयिकयज्ञपात्राकृतयः ।

अथोपयुक्तपात्रप्रकृतिवृक्षाडच्यंते । प्रयोगपारिजाते स्मृत्यर्थसारे । 'जुहूःपालाशुपसृदाधत्थीवैकंकतीध्रुवा । यद्वासर्वाःसुचःकार्योपते
 पामन्यवृक्षजाः ॥ शमीमय्यःसुचःकार्योःसर्वावाभूर्जवृक्षजाः । तदलामेयथालाभमन्ययक्षियवृक्षजाः ॥ खादिरस्तुसुवःकार्यःशम्याप्राशित्रमे
 क्रमे । ग्नादिरेमुसलःकार्यःपालाशःसादुल्लसलः॥ मुल्याभावेतुसदृशद्रव्यंप्रतिनिधीयते ॥ संग्रहेतु—'मृणमयानिचपात्राणि तैजसादममयानिच ।
 सर्वेषामेवपात्राणांशरःशुक्तिश्चशस्यते ॥ तयोश्चशंसज्जट्टोद्विहीयाद्यज्ञकर्मणि । दारवाणिचकार्योणियथाशस्यनुरूपतः ॥ पूर्णपात्रादयोप्राह्याः
 शस्यायशदुमोद्भवाः । प्रशस्तीपूर्णपात्रार्थेदारुकांस्वमयौगुले ॥ सादिरेणसुवःकार्यःपालाशेनजुहूभवेत् । त्वक्प्रदेशेविलेस्यातामन्यैर्वायक्षियैर्द्वैमैः ॥
 तदलामेपलशस्यपणभ्यांहूयतेहविः । पलाशपणभावेतुपणैर्वोपिपलोद्भवैः ॥ पलाशस्यपणभ्यामित्यत्रद्वयोःपणयोर्मध्यगतेनमध्यमपणनेतिवेदि
 तव्यम् । "मध्यमेनपणंनजुहोति" इति श्रुतेः । चमसंवाप्रीतायाःकांस्यपात्रमथापिवा' इति । पात्रप्रमाणमत्रिराह—'अङ्गुष्ठपरिमाणान्य
 दंडंभकभूपितम् । पुष्करंपुष्करमेतुमध्यरेखोच्छ्रितांकितम् ॥ सुक्स्नुवावप्यर्धकैरदंडंभुचंसुशोभितम् । अंगुष्ठपरिणाहाढ्यंस्तुतिंयत्रविनिर्भि
 तम् ॥ अंगुलंमूलदेशेदुक्तुम्भपुष्करसूलगम् । एकगंतद्विजानीयात्रिभागेनतुपुष्करम् ॥ वेदिःसप्तांगुलाकार्योपंचतुप्तंप्रकल्पयेत् । त्रीणिखातंसं
 कार्यमंगुल्यात्पडंगुलम् ॥ गोकर्णाकृतिशोभाढ्यंकनिष्ठांगुलपंचकम् । घृतनिष्कप्रमाणंचयत्रयसुरेखितम् ॥ एवंचसुचंस्तुवंकृत्वाताभ्यांहोमाः
 मुरावहाः' पात्रघटनाप्रकारः संग्रहे—'आयामंपंचधाकृत्वाद्भिभागंपात्रमुच्यते । त्रिभागंदंडमित्याहुरेतदायामलक्षणम् ॥ पात्रायामार्धतः

आनोभद्रा इति दधानां गौतमो राह्वणो विश्वेदेवाः आद्याः पंचजगत्पथः पृथीविराट् सप्तमी जगती ततस्तिषास्त्रिष्टुभः । ॐ आनो
 भद्राः कर्तव्येयं तु विश्वतो दद्यात् सोऽअर्धरीता सज्जिदः । देवानो यथा सदृमिद्धं असुन्नम्रा युवोरक्षितारो दिवेदिवे ॥ देवानां भद्रास्तु
 मतिर्कञ्जयतां देवानां रातिरभिन्नो निर्यतां । देवानां सख्यमुपसेदिमावय देवानां ऽआयुः प्रतिरंतु जीवसे ॥ तान् पूर्वयानि विदाह्रम
 ह्वयं भगीमित्रमर्दित्तिदक्षं मास्त्रिधं । अयमण्वरं णुं सोमं मभिवता सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् ॥ तन्नो वातामयो भुवतु भेषजं तन्मा
 ता पृथिवी तत्पिता द्यौः । तक्रवाणः सोमसुतो मय्यो भुवस्तदभिनोऽशुणुतं धिषण्यायुवं ॥ तमीशानं जगत्तत्सृष्टुष्यति धियां जिन्वम
 वसेह्रमह्वयं । पूषानो यथा वेदं सामसं ह्रधेरक्षिता प्रायुरदवधः स्वस्तये ॥ स्वस्ति नऽइन्द्रो बुद्धश्च वाः स्वस्ति नः पूषा विश्वेदेवाः । स्वस्ति
 नस्तार्योऽआरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्चामरुतः पृथिमा तरः शुभं यावानो विदधे पूषा जमं यः । अग्निं जिह्वामनवः सूर
 यक्षसो विश्वे नो देवाऽअवुसानां मश्निह ॥ भुद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भुद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिररगं स्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम दे
 वाहितं यदायुः ॥ शूतमिन्द्राशरदोऽअर्तिदेवा यत्रातश्चक्राजरसंतनुतां । पूषा सो यत्र पितरो भवांति मानो मध्यारीरिपुतायुगताः ॥
 अर्दित्यारोति रतरीक्षमर्दितिर्माता सपुत्रः । विश्वेदेवाऽअर्दितिः पंचजना अर्दितिर्जातमर्दितिर्जनित्रं ॥ स्वस्ति नो मि
 मांतामिति पंचानां स्वस्ता त्रयो विश्वेदेवास्त्रिष्टुभः आद्यास्तिषास्त्रिष्टुभः ततो ह्यवनुष्टुभौ । ॐ स्वस्ति नो मिमांतामाभिवना भर्गः
 स्वस्ति देव्यादितिरनुवर्णः । स्वस्ति पूषा ऽअसुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुवेतुनां ॥ स्वस्तये वायुमुपन्नवानहू सोमं स्वस्ति भुवन
 स्वस्तरपातेः । बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तये ऽआदित्या सो भवंतु नः ॥ विश्वेदेवानो अद्या स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निः स्वस्तये

देवाऽर्धवत्तुभवंःस्वस्तयेस्वस्तिर्नोरुद्रःपातवंहसः ॥ स्वस्तिर्मित्रावरुणास्वस्तिपथ्येरेवति । स्वस्तिनऽइंद्रश्चाग्निश्चस्वस्तिर्नोअदिते
 कृषि ॥ स्वस्तिपशुमनुचरेमसूर्याचंद्रमसायिव । पुनर्दत्ताम्रताजानतासंगेममहि ॥ शंनइंद्राग्नीतिपंचदशानांवसिष्ठोविश्वेदेवा
 स्त्रिष्टुप् । जपेविनि० । ॐ शंनइंद्राग्नीभवतामर्वाभिः० ॥ १५ ॥ त्वमूच्यतितिसृणांताश्चर्योरिष्टनेमिस्ताश्चर्यश्चिष्टुप् । ॐ त्व
 मयुवाजिनैवजर्जस्तुहाधानंतकृतांरधानां । अरिष्टनेमिपुतनाजमाशुस्वस्तयेताश्चर्यमिहाहुवेम ॥ इंद्रस्वेवरातिम्राजोहुवानाःस्व
 स्तयेनार्यमिवारहेम । उर्वनिपृथ्वीवहुलेगभीरुमायामेतौमापरैतौरिपाम ॥ सद्यश्चिद्यःशयसापंचकुष्टीःसूर्येऽहवज्योतिप्रापस्तान् ।
 सृष्टृसाःशतृसाऽर्धस्युरहिर्नस्मापरतपुवर्तिनशर्या ॥ तच्छंयोःशंयुविश्वेदेवाःशक्करी । शांतिपाठेविनि० । ॐ तच्छंयोरारवृ
 णीमहेगातुंशयग्नातुंयज्ञपतयेदेवास्वस्तिरस्तुनःस्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वार्जिगातुमेपुजं । शंनोअस्तुद्विपदेशंचतुष्पदे ॥
 ॐ नमोब्रह्मणे० इतिशांतिः ३ ॥ ४ ॥ ततोयजमानोनवग्रहीत्यथंवीन्मुवनेश्वरिंद्राणींद्रमीतयेचमत्येकंत्रीस्त्रीव्याह्मणान्भोज
 यित्वासंकल्पयायिमाशियोपदीत्यासुहृद्युतोमुंजीत । एवंकृतेसर्वारिष्टशांतिर्भवति । ततःशुभकालेगर्भाधानंकुर्यात् ॥ इति
 श्रीनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेदानकोकादुष्टरजोदर्शनशांतिः ॥

॥ ६७ ॥

॥ ६७ ॥

अथचंद्रस्योपरगणकालेप्रथमरजोदर्शनेशांतिविशेषउच्यते । सचोपरगणस्यपौर्णमास्यमावास्याभ्यामविनाभावात्तदतिरिक्त्वा
 रादौदुष्टप्रागुक्तशांत्यासमुच्चीयते निमित्तभेदात् अदृष्टार्धत्वाच्च । प्रत्यक्षविध्यभावेतत्कार्यकारित्वानवगमेनामनहोमैर्नारिष्टहो
 मानामिवानयातन्नित्येतियोगात् । ग्रहणभावोत्त्वयमेव । अन्नचपुनःश्रवणाभावाद्नवग्रहमलःकृताकृतइतिविवेकः । तत्रके

यत्नायाः प्रयागः । पूजायुक्तकाले सखीकः शुचिः प्राङ्मुख उपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्या मम पत्न्याश्चंद्रोपरगोप्रथमरजोदर्शन
 सूचिता रिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थां तिक रिष्यति संकल्प्य मागवद्विषमपूजां कुर्यात् । नवग्रहमुखे सनवग्रहमिति । सूर्यो
 परागे तु सूर्यो परागे प्रथमेत्यादिवदेत् । तत आचार्यः शुचिदेशे गोमयेनोपलिप्य तत्र पंचवर्णरजोभिरष्टदलपद्मं कृत्वा तदुपरि निवंध्वेत वस्त्रं
 उदन्द्वांसं स्याप्य यथाशक्ति रजतनिर्मितां चंद्रप्रतिमां । आप्याय स्वगोतमः सोमो गायत्री चंद्रावाहने विनियोगः । ॐ आप्यायस्व
 सर्वे तु ते विश्वतः सोमं पृथग् । भूया वाजं स्वसंग्रहे ॥ चंद्राय नमः चंद्रमावाहयामीति स्थापयेत् । सूर्यग्रहे तु यथाशक्ति सुवर्णनि
 र्मितप्रतिमां । आकृष्णेन हिरण्यस्तूपः सधितान्निष्ठुप् । सूर्यावाहने वि० । ॐ आकृष्णे नृराजं सावर्तमानो निवेशय शुभृतुं मर्त्यं च । हि
 रण्ययेन सधितारथेनाट्टयोयाति शुर्वना निषश्यन् ॥ सूर्याय नमः सूर्यमावाहयामीति स्थापयेत् । ततो यथाशक्तिसीसनिर्मितं राहुप्र
 तिमां । स्वर्भानोरग्रीराहुरनुष्टुप् राह्वावाहने वि० । ॐ स्वर्भानोरध्वयदिंद्रमाया अयोदिवो वर्तमाना अवाहन् । गृहं सूर्यं तमसा प्र
 तेन तुरीयेण ब्रह्मणा विदुर्द्विः ॥ राह्वेनमः राहुमावाहयामीति तदुत्तरतः स्थापयेत् । ततो यस्मिन्नक्षत्रे ग्रहं तन्नक्षत्रदेवताप्रतिमां
 यथाशक्ति सुवर्णनिर्मितां तत्तन्मंत्रेनाभिमंत्र्या । ॐ अभिनावावाहयामीति नम इति प्रणवादिनमोतैः स्थापयेत् । मंत्रास्त्वापस्तंबा
 नामष्टौ वाक्यानीति प्रसिद्धाः । नामानितु । अभिर्नौयमः अग्निः प्रजापतिः सोमः रुद्रः अदितिः बृहस्पतिः सर्पाः पितरः भगाः अर्यमा
 सधिता त्वष्टा वायुः इंद्राग्नी मित्रः इंद्रः निर्वृतिः आपः विश्वे देवाः विष्णुः वसवः वरुणः अजैकपात् अहिर्बुध्न्यः पूषेति । एवं देवता
 त्रयमापाद्यैभिरेव मंत्रैः कांडानुसमयेन षोडशोपचारैः पूजयेत् । तत्र चंद्रग्रहे चंद्राय भवेता निवस्त्रां धाक्षतमाल्यानि देयानि । सूर्यग्रहे

तुसूर्यापरत्तत्ररक्तचन्दनरक्तक्षतकरवीरयुष्पाणिदेयानि । राहवेकृष्णानि । नक्षत्रदेवताभ्यः श्वेतानि । ततः पश्चिमतोऽग्निप्र
 तिष्ठाप्यपक्षेन ब्रह्मनप्यावाहनपूर्वसंपूज्यान्याधानंकुर्यात् । तद्यथा । द्वे ससिधौ गृहीत्वा चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा पक्षे पूर्ववन्नव
 ब्रह्मनुद्दिश्या दद्यात्ताद्या विंशत्यन्यतमसंख्यामुद्दिश्य चंद्रममुकसंख्याभिः पालाशसमिदाज्यचरुतिलाहुतिभिः राहुं अमुकसंख्याभि
 र्दूर्वाज्यचरुतिलाहुतिभिः नक्षत्रदेवताममुकसंख्याया पालाशसमिदाज्यचरुतिलाहुतिभिर्दक्ष्य शेषेणेत्युक्त्वा जुहुयात् । सूर्यग्रहे च
 द्रस्थाने सूर्यममुकसंख्याकंसमिदाज्यचरुतिलाहुतिभिरिति वदेत् । एवमन्याया यप्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा त्रिभ्यो मुष्मत्वेति चतुरश्र
 शुरे मुष्टीक्षिरप्यचरं श्रपयित्वा ज्यभागांतं कुर्यात् । ततो यजमानो दक्षिणतो देवता उद्दिश्य त्यजेत् । ततो न्याधानक्रमेण जुहुयुः ।
 तत्र तिसृणां दूर्वाणामेकैकाहुतिः समिधश्च त्रिमध्वकाः कार्याः । ततः स्विष्टकृदादि पूर्णाहुत्यंतं प्रागवत् । तत आचार्य एकस्मिन्कलशे
 जलपूर्णं पंचगव्यानि पंचरत्नानि वटानि वटोदुंबरास्त्राचिरानां त्यचः पंचपल्लवान्सर्वाणि धिक्करकंदर्वाः कुशांश्च निक्षिप्य सक्नरिव दंपती पूर्व
 वदभिषिचेदेभिर्मन्त्रैः । आपो हि द्वे तितृचस्यां वरीयः सिंधुद्वीप आपो गायत्री । अग्निपेके विनि । ॐ आपो हि धाम यो ० ३ । इमं
 मंगं गोसंधुक्षितं यमेधा आपो जगती । अभिये ० । ॐ इमं नैर्गं ये मुने ० । तत्त्वायामि शुनः शेषो वरुणस्त्रिष्टुप् । अभिये ० । ॐ
 तत्त्वायामि ० । समुद्रज्येष्ठा इति च तसृणां वसिष्ठ आपस्त्रिष्टुप् । अभिये ० । ॐ समुद्रज्येष्ठाः सखिलस्य ० ४ । त्रायं तां भित्तिस्व
 णां सक्नपयऽ आपो जुष्टुप् । अभिये ० ३ । ॐ त्रायं तां भिहृदेवाः ० । इमा आप इति तिसृणां सप्तर्षय आपो जुष्टुप् । अभिये ० । ॐ
 इमा आपः त्रिज्यवंता ० । सुरास्त्यामभिषिचंतु ॥ ५ ॥ इत्यादिभिर्वेदोक्तै रारोपै र्भै रभिषिच्य । ततः स्नानादक्षिणादानप्रतिमा

प्रतिपादनादिपूर्ववत् । यदातु पूर्वशांति समुच्चयः तदा कालैक्यात्कत्रैक्याच्चाग्रेयादिवचनप्रयोगः । तत्र यजमानो देशकालौ स्मृतत्वा
ममास्थाः प्रव्याः प्रथमरजो दर्शनमुकदुष्टमासति ध्यादिअमुकमहणसुचितेत्यादिसंकल्प्यक्रमविकपूजातं विद्म्यात् । तच्च आचार्याभुव
नेश्वर्यादिपूजातः प्राक्पश्चाद्वा तत उदीच्या चंद्रादीन्संपूज्य यथोपक्रमं निर्वापहोमाभिपेकान्कुर्यादिति विशेषः । अन्यत्सर्वसमानं ।
इति महणरजो दर्शनशांतिः । इति श्रीविद्वन्मुमुक्षुमाणिक्यश्रीमद्रामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्टकृते प्रयोगरत्नौ तज्ज्येष्ठसुतरामकृष्णोन्नी
लादुष्टरजो दर्शनशांतिः समाप्ता ॥

॥

॥

॥

अथ गभालंभनारय्यं गभार्धानम् ॥ रजो दर्शनारण्योऽज्ञाहोरात्राणि क्रतुस्तन्मध्ये आद्यं रात्रिचतुष्कं पर्वोदिनिषिद्धदिनानि च वर्ज
यित्वा मघामूलादिव्यतिरिक्ते देवज्ञेचेष्टुभकाले दंपत्योश्चंद्रानुकूल्ये गभार्धानं कार्यम् । तत्रापि युष्मासुरात्रिष्टुत्राः अयुग्मासुक
न्याजायते इत्यादिज्ञेयम् । अत्रायं क्रमः । कर्ता प्रातरभ्यंगस्नानं कृत्वा पत्नीमपिनयोदकुंभसलिलैः सस्नयुचितिकापंचपल्लवपंचत्वक्सहि
तैः स्नापयित्वा सदा सह गलवस्थाभरणादिभूत्वा च भ्यस्वस्तिवाचनाभ्युदयिके कुर्यात्पासनाग्निमारुतसंज्ञं प्रतिष्ठाप्य प्रज्वाल्य देशका
लौ स्मृत्वा अस्याममभार्यायाः प्रतिगभैः संस्कारातिशयद्वाराऽस्यां जनिष्यमाणसर्वगभार्णां जीजगभैः समुद्भवैर्नो निवर्हणद्वारा श्रीपरमे-
श्वरधीत्यर्थं गभार्धानाख्यं कर्म करिष्ये । तदंगं गणपतिपूजनपूर्वकं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नां दीशाल्दं च करिष्ये इति संकल्प्य एतानि
१ श्रुत्वोत्तुप्रथमे बुध्याद्र्गभार्धानं द्विजोत्तमः । अतस्त्रयोदशे चाद्विकुर्यादं नवल्लोभनं । तर्धेमासि तृतीये तु कुर्यात्सुं सवनं क्रियां । चतुर्थे चाष्टमे पष्ठे सीमं-
शेषयत्न क्रियां । क्षीं संस्कारास्तु चत्वारो गभार्धानादितः क्रमात् । इति चतुर्विंशति मते ।

दृक्त्वासमिद्भ्यमादायगर्भाधानं कर्तुं प्राजापत्यहोमं करिष्ये तत्र देवतापरिग्रहार्थमित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा तत्र प्रधानं प्रजापतिं
 चरणा विष्णुपङ्कजरमाज्येन प्रजापतिं चाज्येन शेषेण स्विष्टकृतमित्यादिसद्योपक्ष्य इत्यंतमुक्त्वा समिद्भ्यमन्नावाधापपरिसमूहना
 दिपूर्वपात्रनिधानांतं कृत्वा प्रजापतयेत्याहुष्टं निर्वपामीत्यादि आज्यभागान्तं कृत्वा ऽवदानधर्मोपावदाय ० । ॐ प्रजापतये स्वाहेति
 चरुणं काहुतिहुत्वा । विष्णुर्धो निमितितितिसृणां त्वष्टा विष्णुरनुष्टुप् । गर्भाधानप्रधानाज्यहोमेवि ० । ॐ विष्णुर्धो निं कल्पयतु त्वष्टा
 पाणिपदातु । आसं चतुप्रजापतिवर्तागर्भं दधातु ते स्वाहा ॥ विष्णव इदं ० । ॐ गर्भं धेहि सिनिवालिगर्भं धेहि सरस्वति । गर्भं ते अ
 भिनो द्विवाधा धत्तां पुंश्चैरस्वजा स्वाहा ॥ विष्णव इदं ० । ॐ हिरण्यपीञ्जराणि यं निमर्थतो अभिना । तं ते गर्भं हवामहे ददुमेमासि सुतवे
 स्वाहा ॥ विष्णव इदं ० । नेजभेपेति तिसृणां त्वष्टा विष्णुरनुष्टुप् । गर्भाधानप्रधानाज्यहोमेवि ० । ॐ नेजभेपुपरापतु सुपुत्रः पुनरापत ।
 अस्मै पुत्रकामाये गर्भमाधे हि यः पुमान् स्वाहा ॥ विष्णव इदं ० । ॐ यथेयं पृथिवीमह्यं तानागर्भमादधे । एवं तं गर्भमाधे हि ददुमेमासि
 सुतवे स्वाहा ॥ विष्णव इदं ० ॥ ॐ विष्णोः श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्थागवीन्या । पुर्मांसं पुत्रानाधे हि ददुमेमासि सुतवे स्वाहा ॥
 विष्णव इदं ० । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । गर्भाधानप्रधानाज्यहोमेवि ० । ॐ प्रजापतेन त्वद्वृता न्योवि श्वज्जाता
 निपटितानं भूय । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु यं सानुपतयोरद्वीणां स्वाहा ॥ प्रजापतय इदं नमः । एवं ससाज्याहुतीहुत्वा ।
 अपनः शोशुचदधमित्यष्टर्चस्य धूकस्य हुत्सोर्गिरायत्री । एव्यामूर्ध्याभि मर्दने वि ० । ॐ अर्धनूः शोशुचदधमद्वोशुशुचदधायि । अ
 र्धनूः शोशुचदधं ॥ सुहोत्रियास्तु गतया वसूया च यजामहे । अर्धनूः शोशुचदधं ॥ प्रयन्ति दिष्टेषु प्राप्तास्माका सश्वसुरयः । अर्धनः

शो० ॥ प्रयत्नेऽग्नेः सुरयो जायते महिप्रतेवयं । अर्पन्तुः० ॥ प्रयदग्नेः सहस्वतो विभ्वतो यं तं भानवः । अर्पन्तुः० ॥ त्वं हि विभ्वतो मुख
 विभ्वतः परिभूरसि । अर्पन्तुः० ॥ द्विषे नो विभ्वतो मखातिना वेपथारय । अर्पन्तुः० ॥ सन्तुः सिंधुमिव नावयाति पर्यास्वस्ये । अर्पन्तुः
 द्रोष्टुं च द्रुपं ॥ याः फलिनी रित्यस्या धर्वणो भिपगोपधयो नुष्टुप । जपे वि० । ॐ याः फलिनी र्या अं फलार्थं पुण्यायाश्च पुत्पिणीः । बृहस्प
 तिमसूतांस्तानो मुंचं त्वंहसः ॥ एतां जपित्वा । उदीर्योति द्वाभ्यामभ्यगन्धारसंभार्यायादक्षिणतासां विलेनिषिच्य । वधेन दस्युमिति
 पण्णां वसुश्रुतो मिस्त्रिष्टुप । अद्रुपस्थाने वि० । ॐ वधेन दस्युं प्रहिता तपस्व वयः कृष्णानस्तनुवै इ स्वायं । पिपायै तत्सहसस्युज्ज्वान्तो
 अग्ने पाहि नृत्तमवाजं अस्मान् ॥ वयं ते अमृजुवथै विधेम वृचहृद्व्यैः पावकभद्रशोचै । असुरयि विभ्वतः परं स्मिन्नासो विभ्वानि द्रविणा
 निधेहि ॥ अस्माकमग्ने अध्वरं जुषस्व सहसः सूनो जपधस्य हृद्वयं । वयं देवैर्दुसकृतः स्याम शर्मणानि खिन्नवल्धेन पाहि ॥ विभ्वानि नो दु
 र्गहां जातवेदः सिंधुं न नावा दुरितां तेषां । अग्ने अज्जिवन्नमसा गृणानो ई स्या कं चो ध्यावृता तू नूनां ॥ यस्तवा हृदा क्रीरिणामन्यमानो म
 र्त्तमल्यो जोहवीमि । जातवेदो यत्रो अस्मा सुधे हि प्रजाभि रग्ने अमृतत्वमं दयां ॥ यस्मै त्वं सुकृते जातवेद उल्लोकमग्ने कृणवस्त्वनं ।
 अभ्यनंतं सपुत्रिणं वीरयंतं गोमंतं रयिं न शते स्वस्ति ॥ १ ॥ अग्निस्तु विभ्वस्तममिति द्वयोर्वसू यवो अग्निस्तुष्टुप । अद्रुपस्थाने विनि० ।
 ॐ अग्निस्तु विभ्वस्तमंतं विभ्रं ह्याणुस्तमम् । अतूर्तं श्रावय तपति पुत्रं ददाति द्राशुपे ॥ अग्निर्देवा तिसृषां तिसृसा हवो यधा नृभिः ।
 अग्निस्तं रघुष्वदं जेता रमपराजितं ॥ इत्यष्टाभिरग्निमुपस्था च स्थिष्टकृदादि होमद्योपसमाप्य । सूर्यो नो दिवस्या त्विति पंचवसूक्त
 स्य च धुः सूर्यो गायत्री । सूर्योपस्थाने० । ॐ सूर्यो नो दिवस्या तु वातोऽअंतरिक्षात् । अग्निर्नुः पाथी वेभ्यः ॥ जोषां स वितुर्वस्य ते हरः

शतं सूर्याऽर्हति । प्राहिर्नोद्विद्युतः पतन्त्याः ॥ चक्षुर्नाद्वयः सवित्ताचक्षुर्नजतपर्वतः । चक्षुर्धाता दधातुनः ॥ चक्षुर्नोधेहि चक्षुषे च
 धृष्टिर्वैतनूभ्यः । संचेदं विचपश्येम ॥ सुसुहृदां त्वावुयंप्रतिपश्येम सूर्य । विपश्येम न चक्षुःसः ॥ अनेन सपत्नीकः सूर्यमुपस्थापयन्ना
 स्तृणानभोजयित्वा तेभ्यः स्वस्वयनपूर्वकमाशिषोऽग्रहीत्वा भुंजीत । ततः सायंकालीन नित्यकर्मकृत्योभौ शुक्लां वरानुलेपनमात्माभर
 णादिभिरलंकृतोऽलंकृतं सुधूपितं गंधमात्मा मलदीपयुक्तं गृहं प्रविशेताम् । ततो भर्ता अभयं जनुवर्जितं सुखस्पर्शवितानोपरिमंडितं
 मंचकमारुह्य प्रागुक्तशोभने मुहूर्तं स्थियमारोप्याभ्यगंधाकरलंकृतं चार्कलंकृतं वा सूक्ष्मवस्त्रे निक्षिप्य । उदीर्ष्योतिद्वयोः सूर्यासावित्रीसूर्या
 सावित्री आद्या त्रिद्वयं त्वा नुष्टुप् । भार्यायादक्षिणनासापुटे भगंधादिरससेचने विनियोगः । ॐ उदीर्ष्यातः पतिवती ह्येधे पाविश्वावं
 संनमसा गीर्भरीं के । अन्यामिच्छापितृपद्व्यं क्रांते भ्रातृनुप्रातस्त्यविद्धि ॥ उदीर्ष्यातो विश्वावसो नर्मसेकामहेत्वा । अन्यामि
 च्छपद्रव्यं संजायां पत्न्यां सुजुस्वाहेति वामभागे पविद्राया भार्यायादक्षिणनासाधिले भगंधादिरसं सिकत्या तद्रसे उदरं गते तामाचम
 योपेयात् । इदानीं शिष्टानस्तद्वयवस्त्रिद्वद्वाद्विहोमशेषं समापयन्ति । उपगमने चायं क्रमः । गंधर्वस्य विश्वावसोर्मुखमसीति मंत्रेण
 होमोक्तं च आदिभिर्विष्णुपाणिमिति तिसृभिर्नेत्रमेषेति च तस्य भिस्त्रिंशु लीभिर्धोनिमभिर्मृदय । तां पूषन् नित्यस्य सूर्यासावित्रीसूर्या
 सावित्री त्रिष्टुप् । जपे वि० । ॐ तां पूषन् नित्यवत्सुभार्यस्य सूर्यां जीमन्तु प्याधे वयंति । यानं कुरु दशती विश्रया त्वेयस्यामं शतः प्र
 हसं श्रेयं ॥ योगर्भमिस्तस्य सप्तसिद्धः पर्जन्यो नावत्री । जपे विनियोगः । ॐ योगर्भमोषधीनां गवां कृणोत्यवतां । पूजेन्यः पुरुषी
 णां ॥ अहंगर्भं प्रजावान्प्राजापत्यगर्भं द्रोवाचिष्टुप् । जपे वि० । ॐ अहंगर्भं मद्यामोषधीं पृच्छं विध्वं पुमुर्वने प्वतः । अहं प्रजा अ

जनयं पृथिव्यामुद्वर्जनिभ्योऽपरीपुत्रान् ॥ इति श्रीनमंत्राब्जपित्वासकद्रुपगच्छेत् । ततः प्राणोत्तरे तो दधाम्यसाधिल्यनुप्राणय । यथा
भूमिरग्निर्मायया चैरिद्रेण गर्भिणी । वायुर्यथा दिशो गर्भेऽप्यवतर्गमद्धान्यसाविति स्त्री हृदयमभिममृश्यात्वा मेत् । मंत्रद्वयेऽपि असा
विलस्य स्थाने प्रथमैकवचनात् स्वनामवदेत् । अस्मिन्कर्मणि शतं ब्राह्मणाभ्युज्याः दद्यात् । यदि प्रथमरजो दर्शनं दुष्टतिथिवारनक्ष
त्रादिपुजाय तत्तदा दोषपरिहारयाचनकोत्सांशान्तिं कृत्वा प्रशस्ततिथ्यादिष्वुदरदर्शनपर्यंतं तस्यां मननं कर्त्तव्यं । तदा हज्योतिर्वसिष्ठः—
प्रभूतदोषे यदि दृश्यते चेत्पुण्यं ततः शान्तिकर्मकार्यम् । विवर्जयेद्देवतयैकशय्यां चावद्रजो दर्शनमिष्टकाले ॥ एतत्कर्मकरणे प्राय
श्चित्तं—गर्भाधानस्याकरणात्तस्यां जातस्तु दुष्यति । अकृत्यागां द्विजेदत्वाहुर्यार्तुं सवनं पतिः ॥ इति प्रयोगरत्ने गर्भाधानं ॥

अथ पुंसवनानवलोभनयोः प्रयोगः ॥ गर्भमासप्रभृति तृतीयमासे गर्भाभिव्यक्तौ तत्रानभिव्यक्तौ चतुर्थे पष्ठमेवामासि अरि
क्यादिति धौ पुष्यादिपुंनक्षत्रे शुक्रसोमबुधशुक्रवारेषु विद्यादिदोषरहिते देवज्ञोक्ते काले पुंसवनानवलोभने कुर्यात् । अत्र नियतकाल
त्वाद्गुरुशुक्रास्तवात्यर्धकमलमासादिव्यपिन दोषः । दोषरहितकालालाभे तु शुक्रास्तादौ न कार्यं । सीमंतदिने वा कार्यं । एते क
रिष्यमाणः पतिः पूर्वेषु पुंसवनार्धसमानरूपवत्साया गोस्तदलाभेऽन्यस्यावाक्षीरं दध्यर्धं पुष्टं माषपुष्टं यवज्वयंच संपाद्य वृत्ताकारमविर
लच्छायमच्छावकाशं गृह्णन् दद्यात्कृत्वा विधिवत्स्वस्तिवाचनमहयज्ञाभ्युदयिकानि कृत्वा गर्भाभिवृद्धय विरोधि हविषा कृतैकभक्तां भा
यां कृत्वा ब्रह्मचारी सन् परेशुरनुकूलकालमंगलज्ञातां परिहिताहतयाससंप्राप्तप्रावरणीयां भूषणभूषितां भार्यां पूर्वकृतदेशे स्वदक्षिणत
उपवेश्य सद्यो बाहुतस्वस्तिवाचनादिदेशकालौ स्मृत्या । अस्यां भार्यायामुत्पत्स्यमानस्या गर्भस्य वैजिकगार्भिकदोषपरिहारपुंरूपता

ज्ञानोदयप्रतिरोधिपरिहारद्वाराशीपरमेभ्वरमीत्यर्थं पुंसवनमनवलोभनंचतंत्रेणकरिष्येइतिसंकरव्य । विधिवत्कौतुकसूत्रमाव
 ध्य । विधिवदौपासनाग्निप्रयमानसंज्ञेप्रतिष्ठाप्य अद्याकियमाणेपुंसवनानवलोभनहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानंकरिष्ये । अस्मि
 न्न्यायाहितेप्रावित्यादिचक्षुषीआज्येनेत्यंतमुक्त्वा प्रजापतिंचरुद्रव्येण ओषेणास्विष्टकृतमित्याहुक्त्वा न्यायाधायपरिसमूहनपरिस्तरणा
 दिप्रणीताप्रणयनायधिप्राक्तनतंत्रं कृत्वा प्रजापतयेत्याहुष्टं निर्वपामीतिचतुरोमीहिमुष्टीन्निरुप्यप्रोक्षणावधातादिबर्हिषिहविरासाद
 नांतंकृत्वा स्वदक्षिणतःप्रत्यग्भीषमुत्तरलोमानहुहंचमार्त्तीयंआत्मानमग्निंचांतरापक्षीमाचांतसलिलामानीयचर्मपुण्युपवेदयतयान्या
 रव्यइहमाधानाद्याज्यभागंतंकृत्वा प्रक्षालितेप्रसृतीकृतेदक्षिणेपक्षीपाणौप्रसृतिमितंतद्गोर्दधितिदक्षिप्यतदुपरिलिगवयवंतत्पाभ्वयो
 रद्वयवन्मापद्रयंनिधाय किंपिबसीतित्रिःपतिःपर्वीपृच्छेत् । साचपुंसवनमितित्रिरुक्त्वासवयवमापंतद्वधिनिःशेषपीत्वाजलेनाच
 म्यपुनरेवांदिःप्रश्नप्रतिवचनपूर्वकंमाश्रयाचामेत् । एतत्पुंसवनम् ॥ अनवलोभनंतु । दूर्याःकन्ययाहपशुपलेनपेययित्वापिंडीकृ
 त्यशुक्लवसनांचलेसंगृह्यप्रजावदाह्यजीवपुत्रसंज्ञकंचसूकंजपित्वा मंडलगारच्छायायामुपविष्टायाःप्राङ्मुख्याःपह्याःपश्चिमतस्ति
 घ्नन्पतिःतदाननमुन्नमय्यदक्षिणेनासाविलेस्वांगुष्ठाम्रेणदूर्वारसमासिंचेत् ॥ तत्रप्रजावदाह्यंसूक्तम्—आतेगर्भोयोनिमैतुपुमा
 न्याणइवेयुधिम् । आयीरोजायतांगुत्रसेदशमास्यः ॥ करोमि तेप्रजापत्यमागर्भोयोनिमैतुते । अनूनःपूर्णोजायतामश्वजोपोपि
 शाचधीतः ॥ पुमांस्तेपुत्रोनारितंपुमाननुजायतां । तानिभद्राणिवीजान्युपभाजनयंतुनौ ॥ यानिभद्राणिवीजान्युपभाजनयंति
 तः । तैस्तंचपुत्रान्निदस्वसाप्रसूयेनुकाभय ॥ कामःसमृद्धतांमह्यमपराजितमेवमे । यंकामंकामयेदेवतमेवापोसमर्थय ॥ अथ

पात्रविस्तारश्चेत्तदर्थतः । मीयाविस्तारस्वार्थाद्विलस्योच्छ्रायइष्यते ॥ विस्ताराद्विगुणंपात्रं मीवाविस्तारमर्थतः' इति । पुनरप्याह—'सुब
 मुचोःप्रमाणं च लक्षणं सम्यगुच्यते । अरत्रिमात्रमायामस्तयोर्मध्ये सुबस्तु ॥ विलमंगुलमानेन तद्व्यंगुलमानतः । मूले व्यंगुलमात्रे तु द्वेलेखे विलि
 रोत्ततः ॥ दूर्याविशेषतश्चैव दंडस्त्रगुलो भवेत् । चतुरंगुलमानेन मीवांकुर्यात्ततः परम् ॥ पंचांगुलप्रमाणेन विलंकुर्यात्तु सर्वतः । विलाचपूर्वभागे
 तु पुच्छं सप्तगुलं भवेत् ॥ सर्वतो विलमाख्यातंकुर्याद्व्यंगुलमानतः । मृत्तियं पुच्छभागे कारयेद्यवमानतः ॥ काकपक्षाकृतिवापंकुर्याद्व्यंगुलमात्रा
 ऋति । मीयाविस्तारंतु कुर्यात्सार्धं व्यंगुलमानतः ॥ मीवोपरिसमं ताचद्वरे रसास्तु कारयेत् । इदं सौल्यंकुं भयोश्च कुर्यादंगुलमानतः' इति ।
 विशेषविस्तारो गृह्याप्रि सागरादावालोचनीयः ॥

जीवपुत्राल्यं सूक्तम्—अग्निरेतुप्रथमो देवतानां सोऽस्यै प्रजां मुंचतु मृत्युपाशात् । तदयं राजा वरुणो नुमन्यतां यथेयं स्त्रीपौत्रमधनरोदा
त् ॥ इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यैनयतु दीर्घमायुः । अशून्योपस्थाजीवतामस्तु मातापौत्रमानंदमभिप्रवृध्यतामियम् ॥
मातेगृहे निशिधोपउत्थादन्यत्र त्वद्भुदत्यः संविशंतु । मात्वं विक्रेन्दुरावधिष्ठाजीवपत्नीपतिलोके विराजपश्यंती प्रजां सुमनस्यमा
ना ॥ अप्रजस्तां पौत्रमृत्युं पाप्मानमुतवाधम् । शीर्ष्णः स्रजमिवोन्मुच्य द्विपद्भ्यः प्रतिमुंचामि पाशम् ॥ देवकृतं ब्राह्मणकल्पमानं तेन
हन्मियो निषदः पिशाचान् । क्रव्यादो मृत्यून धरान्पातयामि दीर्घमायुस्तव जीवंतु पुत्राः ॥ एतैर्दशभिर्मन्त्रैर्नस्येदत्ते आचांतजल
यापल्यास्पृष्टः प्राजापत्यचरुमयदानधर्मेणावदाय । ॐ प्रजापतये स्वाहेत्येकामाहुतिं हुत्वा यत्ते सुशीम इति मंत्रेण पल्याहृदयं पाणिना
स्पृशेत् । यत्ते सुशीम इति मंत्रस्य हिरण्यगर्भः प्रजापतिरनुष्टुप् । भार्यायाहृदयालंभनेचि० । ॐ यत्ते सुशीमे हृदये हितमैतः प्रजापतौ ।
मन्ये हूं मां तं द्विद्वांसं माहं पौत्रमयं निर्याम् ॥ ततः स्विष्टकृदादिहोमशोपसमाप्य शतं ब्राह्मणाभोज्याः । इदं कर्म भर्भसंस्कारत्वात्प्रति
गर्भकार्यम् । प्रथमगर्भएवेतिकेचित् । अस्य कर्ता पतिस्तदसंभवे देवरोवा ॥ इति श्रीरामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्ने
पुंसवनानवलोभनेकर्मणी ॥

अथ सीमंतोन्नयनम् ॥ तच्च गर्भमासापेक्षया चतुर्थे पष्ठे मेवामासि असंभवे वा तत्प्रसवं शुक्लपक्षे पुनर्वसुपुष्याभिजिह्वस्तप्रोष्ठपदा
नुराधाश्विनीमूलश्रवणरेवतीरोहिणीमृगशिरः संज्ञकानां पुंनक्षत्राणां चतुर्धा विभक्तानां मध्यमपादद्वये पष्ठ्यष्टमीद्वादशीचतुर्थीनवमी
चतुर्दश्यमावास्याव्यतिरिक्तितथौ सोमबुधबृहस्पतिशुक्रवारेषु चंद्रानुकूल्ये विष्ट्यादिदोषाभावे शुभलम्नादौ कार्यम् । अत्राप्यधिक

मासगुरुशुक्रास्तादीनांनदोषः । कालांतरासंभवेनपूर्ववन्नियतकालत्वात् ॥ अथप्रयोगः ॥ सीमंतकर्मकरिभ्यन्यपतिरानडु
 ह्रमजिनमपक्वफलुग्मयुताहुंदुवरस्तनकौतदलाभेऽन्यस्तवकौवा त्रिःशुक्लवर्णाशललीत्रीणिकुशपिंजूलानिचसंपाद्यपुण्याहवाचना
 भ्युदयिकग्रहयज्ञादीनितदहरेवानुष्ठाय मंगलस्तातांपरिहितमावृताहतवासेयुगुलामलंकृतांपल्लींस्वदक्षिणतउपवेश्यदेशकालौस्मृ
 त्वा तनुरुधिरप्रियालक्ष्मीभूतराक्षसीगणदूरनिरसनक्षेमसकलसौभाग्यनिदानभूतभहालक्ष्मीसमावेशनद्वाराप्रतिगर्भवीजगर्भसमु
 द्भवंनोनिवर्हणजनकातिशयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं स्त्रीसंस्काररूपंसीमंतोन्नयनारख्यंकर्मकरिभ्येइतिसंकल्प्य । वधूंकृतकौतुक
 वंधामाचिंतयेदेवतांकृत्वाशुभमुहूर्तेऔपासनाग्निमंगलनामानंविधिवत्प्रतिष्ठाप्यसमिध्य ससिद्धयमादायपुनर्देशकालौस्मृत्वाद्यकरि
 प्यमाणेसीमंतोन्नयनहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानंकरिष्यइत्यादिचक्षुपीआज्येनेत्यंतमुक्त्वा द्विधर्तारद्वीराकांत्रिविष्णुंप्रजापतिं
 चैताःप्रधानदेवताआज्येनशेषेणस्थितकृतमित्यादिपूर्ववदुक्त्वा ससिद्धयमग्रावाधायपरिसमूहनादिकृत्वा प्रत्यगग्नेःस्वस्यदक्षिणतः
 प्राग्प्रीयमुत्तरलोमकमानडुहमजिनमास्तीर्योदगग्नेर्देभ्युप्रोक्षणीपात्रस्रुवौप्रणीताज्यपात्रेइध्मावर्हिपीचक्रमादासाद्याज्यसंस्कारांते
 कृते तस्मिन्नजिनेतामाचांतोदकांप्राड्मुखींपल्लीमुपवेश्यतयान्वारब्धइध्माधानाद्यास्यभागंतंक्रमंकृत्वा । धाताददातुदाशुपइति
 मंत्रद्वयस्यहिरण्यगर्भोधातानुष्टुप् द्वितीयात्रिष्टुप् । सीमंतोन्नयनप्रधानाज्य० । ॐ धाताददातुदाशुपेप्राचीजीयातुमर्क्षिताम् । वयं

? औंदुवरफलैःसार्धमेकविंशकुशान्सदा । शक्तयाथतावेदेवाज्जुयर्त्सीमंतकर्मणीतिलिगपुराणम् । अथवा—एकविंशतिसंख्याकानुदुंयरफला
 निवृत्तान् । कुशानानीयशषत्रायकुयर्त्सीमंतकर्मचेतिदानमयूरे ।

देवस्य धीमहि सुमर्ति वाजिनी वतः स्वाहा ॥ धात्र इदं ० । ॐ धाता प्रजानां मृतराय ईश धाते दं विश्वं मुर्व न ज जान । धाता कृष्टारानां मया
 भिर्घटे धात्र इद्भ्रव्यं धृतं वज्रु होतु स्वाहा ॥ धात्र इदं ० । राकाम ह मिति द्वयो र्युत्स म दो राका ज गती । विनियोगः प्राग्वत् । ॐ राकाम हं
 सह यो सुष्टु ती हु ये श णो तु नः सुभगा वो ध तु त्मना । सीव्य त्वपः स च्या च्छ मान या द दा तु वी रं श त दा य मुक्थ्यं स्वाहा ॥ राका या इदं ० ।
 अथास्तरा के सु मत र्यः सुपे श सो या भिर्द दा सि द्वा शु पे व सू नि । तर्भि नो अद्य स म ना ज पा र्ग हि स ह स्र पो पं सु भगे र णा स्वा हा ॥ राका
 या इदं ० । नेज मे पे ति ति सृ णां त्व ष्टा वि ण्णु र नु ष्टु । विनियोगः प्राग्वत् । ॐ नेज मे प रा प त्त सु पु त्रः पु न रा प त । अस्व मे पु त्र कां मा यै
 गर्भ मा धे हि यः पु मा न् स्वा हा ॥ वि ण्ण व इदं ० । ॐ यथे यं पृथि वी म ह्यु च्चा ना ग भै मा द धे । ए वं तं ग भै मा धे हि द श मे मा सि सू त वे स्वा हा ॥
 वि ण्ण व इदं ० । ॐ वि ण्णो श्रे ष्ठे न रू पे णा स्या नार्यी ग वी न्यां । पु मां सं पु त्रा ना धे हि द श मे मा सि सू त वे स्वा हा ॥ वि ण्ण व इदं ० ।
 प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । विनियोगः प्राग्वत् । ॐ प्रजापते न त्व दे ता न्य न्यो वि श्वा ज्ञा ता नि परि ता र्वा भू व । य त्का
 मा स्ते जु हु म स्त न्नो अ स्तु य यं स्या म्प त्त यो र यी णां स्वा हा ॥ प्रजापतय इदं ० ॥ ८ ॥ एवमष्टाज्याहुतीः स्रुवेण हुत्वा । ततः पढ्याः पश्चि
 मतः प्राङ्मुखः स्तिष्ठन्नपक्व फलयुगमान्वितमौदुंवरस्तव कर्द्धयन्निःशुक्लां शल्लो कुशां कुरत्रयं चैकीकृतं पाणिना गृहीत्वा तन्मूलेन पढ्याः
 केशललाटयोः संधिमारभ्यामूर्ध्वप्रदेशात् ॐ भूर्भुवः स्वरो मिति मंत्रेण त्रिश्चतुर्वारं प्रत्युच्चयनं मंत्रमावर्तयन्सीमंतमुच्चयेत् । ॐ भूर्भु
 वः स्वरिति मंत्रस्य प्रजापतिः प्रजापतिर्वृहती । सीमंतव्यूहने वि० । ततो यथाचारं सगोधूमामौदुंवरफलमालां तत्कंठे निधाय वीणा

गाधिनौद्विजौसोमंराजनंसंगायेतामितिप्रयेत् । तौच । ॐ सोमोनोराजावतुमानुषीःप्रजानिविष्टचक्रासावितिमंत्रंअसाविति
स्यानेंगेइत्यादिसमीपस्थनद्याःसंबुद्धांतंनामनिर्दिशतौवीणयागायेताम् । सामगानापरिज्ञानेमंत्रमात्रंत्रिःपठताम् । ततः
स्विष्टकृदादिहोमशोपसमाप्यब्रह्मणेऋषभंदक्षिणांतदभावेऽन्यस्मैविदुपेवाह्मणायदत्त्वापतिपुत्रवतीभिर्बुद्धाभिरुपदिष्टमंगलाचारं
कारयेत् । अस्मिन्कर्मणिशतंत्राह्मणाभोज्याः इदंकर्मभर्त्रैवकार्यम् । इदंचप्रतिगर्भनावर्तते । तथाचहारीतः—सकृत्सुकृतसंस्का
राःसीमंतेनद्विजातयः । ययंगर्भप्रसूयंतेससर्वःसंस्कृतोभवेत् ॥ कारिकापि—नावर्ततइदंकर्मप्रतिगर्भमितिस्थितिरिति । अकृ
तसीमंतायाःप्रसवेयिदोषःसत्यव्रतेनोक्तः—स्त्रीयद्यकृतसीमंताप्रसूयेतकथंचन । पुत्रंगृहीत्वाविधिवत्पुनःसंस्कारमर्हतीति ॥ ॥
इतिश्रीभट्टरामेश्वरसुतनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेसीमंतोन्नयनप्रयोगः ॥

अथविष्णुर्नलिः ॥ गर्भाष्टमेमासेपूर्वेद्युदंपतीस्नातौधृताहतवाससावलंकृतौभवतां । ततःपतिःप्रागुक्त्वदाभ्युदयिकंपुण्याह

१ सीमंतसाम—हौ उ । ३। सा ३५५ ऊर्मा ३ उर्ना ३ उ रंजो । वतु मैनुपीः । प्रेजी औ ३ हौ हौइ । नौ २३ इवौइ । द्यौ
हौ ३ हौ ३ हुम्मा २३ चौक्को ३५५ हौइ गौगे ३५५ हौउ । ३। वौ ३। इ २३४५। हौउ । २ आश्वलायनः—तथाविष्णुर्बलिध्या-
पिसप्तवधेऽस्तुष्टये । प्रतिगर्भवलिःकार्यःसीमंतव्रतशस्यते ॥ अकृतेचभवेदोषःकृतेपुष्टिसमृच्छति । गर्भवाधानिष्टस्यार्थसुखसूत्यर्थमिवच ॥
महोदोषापनुत्वायंवल्लिःकार्योयथाविधि । अत्रमासादिविधानंवसिष्ठः—मासष्टमेचगर्भस्यकुर्वीद्विष्णोर्वेलिक्रियां । श्रवणक्षेत्रोहिण्यांपुण्ये-
वै नमशस्यते ॥ द्वितीयाप्तमनीचैवद्वादशीयद्युग्मातिथिः । शुभमहोदयाःश्रेष्ठास्तेपांचविचसाअपि ॥ पापाकवायारिगाःश्रेष्ठा नेष्टाःसर्वेऽष्टमे-

वाचनं कृत्वा तदहरेव वा इदं कृत्वा देशकालौ स्मृत्वा गुर्विण्याममपह्याः गर्भस्य निर्वाधपरिपोषणपूर्वकं सुखप्रसूतिसिद्ध्यर्थं गर्भाधिदेवता
 विष्णुप्रीतिकामो हं विष्णुबलिनामंक्रमकर्मकरिष्ये इति संकल्प्य द्वितीया सप्तमी द्वादशी पुत्रवर्णरोहिणी पुण्ये पुत्रं द्रवले विष्ट्यादिदोषा
 भावे पूर्वाह्णे गृहांगणे वा स्यादिले गृह्यादिप्रतिष्ठाप्य पुनर्देवकालावुक्त्या करिष्यमाणे विष्णुबलिहोमे देवतापरिग्रहार्थं मित्यादिचक्षुषी
 आज्येनेत्यंतमुक्त्वा विष्णुप्रधानदेवतांचतुःपट्टिवारं चरुणाशेषेण स्वित्कृतमित्याद्युक्त्या न्वाधायापरिसमूहनादि आज्येदभान्नद्वयप्र
 क्षेपांतं कृत्वा सिद्धान्तेन सहजान्यं त्रिःपर्यन्तिकृत्वा च वसंमार्जनांतं कृत्वा चरुपात्रांतरे पृथक् कृत्वा प्रावधि श्रित्याभिघार्योदगुद्धास्याज्याद्
 क्षिणतो वहिष्यासाद्य प्रत्यभिघारणाद्याज्यभागांतं कृत्वा दक्षिणतो ग्रेः स्यादिलेऽष्टदलं पद्मं स्वस्तिकं यात्रकल्यतत्र विष्णुमावाह्यपोडश
 भिरुपचारैरभिपूज्य पुनर्यथासनमासित्वा पत्न्या न्वारब्धो वदानधर्मेण चरुमवदाय चतुःपट्टिमैत्रश्चतुःपट्टिमाहुतीर्जुह्यात् ।
 तत्रायं क्रमः । अतो देवा इति पट्टचस्य मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री । विष्णुबलिप्रधानचरुहोमे विनियोगः । ॐ अतो देवा अवंतु नो
 यतो विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याः सप्तधामभिः स्वाहा ॥ विष्णव इदं नमम । ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पुदं । समूढ

स्थिताः । पूजाप्रकारोपि वसिष्ठेनोक्तः—पीतांबरं कुण्डलवर्णशंखचक्रगदां युजं । वैकुण्ठवासिनो देवं भृक्षुं भेस्थापयेत्ततः ॥ विष्णोश्चरुं कनकेन कृत्वा
 तद्विभक्त्यैत्रैर्यगंधपुष्पैः । वस्त्राश्चैतरे गुणुधूपदीपैर्नैवेदां बूलफलैश्च सम्यक् ॥ विष्णुं वैदेवतां पूज्य गर्भोणां रक्षणाय च । ब्राह्मणाय ब्रह्मातज्या
 प्रतिमावस्त्रसंयुता ॥ संग्रहे—वैष्णवो ह्यष्टमो मासो विष्णुर्गर्भस्य देवता । बलिचतुर्णीं वा कुयार्द्रं भस्म परस्मिपुष्टये ॥ होममंत्रैः पूर्वबलिं रुक्ता त्रतूणीं
 वेति विकल्पः संस्कारकौमुद्याम् ।

मस्यपांसुरेस्वाहा ॥ विष्णव० । ॐ त्रीणिपदाविचक्रमेविष्णुर्गोपाअदाभ्यः । अतोधर्माणिधारयन्स्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ विष्णोः कर्माणिपदयतुयतोन्नतानिपस्पृशे । इंद्रस्ययुज्यः सखास्वाहा । विष्णव० । ॐ तद्विष्णोः परमंपदंसदापदयंतिसूरयः ।
द्विर्वाचधुराततंस्वाहा ॥ विष्णव० । ॐ तद्विप्रसोविपुन्यवौजागवांसुःसमिधते । विष्णोर्यत्परमंपदंस्वाहा ॥ ६ ॥
विष्णव० । विष्णोर्नुकमितिसप्तदशस्यसूक्तस्यौचस्थोदीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् सप्तम्याद्याजगत्यः विष्णुवलिप्रधानचरुहोमेवि० ।
ॐ विष्णोर्नुकवीर्याणिप्रवोचंयः पार्थिवानिविममेरजांसि । योअस्कंभावदुत्तरं सुधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः स्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ प्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणमुगोनभीमः कुचरोर्गिरिष्ठाः । यस्योर्युत्रियुविक्रमणेज्वधिक्षियंतिभुवनानि विभ्वास्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ प्रविष्णयेद्रूपमंतुमन्मगिरिक्षितं उरुगायायवृष्णे । यइदंदीर्घप्रयंतं सुधस्थमेकोविममेत्रिभिरिस्पदेभिः स्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ यस्यत्रीपूणमर्धुनापुदान्यक्षीयमाणाः स्वधयामदति । यजत्रिधावुष्टुथिमीमतद्यामेकोद्वाधारभुवनानि विभ्वास्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ तदंस्यप्रियमभिपाथोअद्यानरोयत्रदेव्यवोमदति । उरुकमस्यसहिवंधुरिस्थाविष्णोः पदेपरमेमच्वजत्सुः स्वाहा ॥ विष्णव० ।
ॐ तावांवारतून्युदमसिगमंध्ययत्रागोभूरैरंशाअयांसः । अत्राहुतदुरुगायस्यवृष्णः परमंपदमवभातिभूरिस्वाहा ॥ विष्णव० ॥ १ ॥
ॐ प्रवः पातमंधसोधिपायुतेमहेदशरायविष्णवेचार्चत । यासानुनिर्पवतान्नामदाभ्यामहस्तस्थतुर्वतवसाधुनास्वाहा ॥
विष्णव० । ॐ त्वेपमित्यासमरणं शिभौचतोरिद्राविष्णुसुतपावामुरुन्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरु
प्यधुः स्वाहा ॥ विष्णव० । ॐ ताईयर्धतिमहास्यपैत्यं निमातरानयतिरेतसेभुजे । दधातिपत्रोवरं परंपितनार्भननीयमधिगेचने

द्विवःस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ तत्सदिदस्यपैथैगुणीमसीनस्यत्रातुरवृकस्यमीहृपः । यःपाथिगानोत्रोभोरद्वेगामाभेरुहक
 भिष्टोरुगायार्जीवसेस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ द्वेइदस्यक्रमणेष्वेदशोभिल्यायुमत्योभुरण्यति । तृतीयमस्यनकिरादधर्वतिवय
 श्वनपतयतःपतत्रिणःस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ चतुर्भिःसाकनवतिचनार्मभिश्चक्रनवृत्तव्यतारवीविपत् । बृहच्छरीरोविमिमान
 ऋक्षभिर्गुवाकुमारःप्रत्येत्याहुवस्वाहा ॥ २ ॥ विष्णु० । ॐ भवामिन्नोनेशेव्याघृतसुतिविभूतद्युम्नपयवसप्रथाः । अधति
 विष्णोविदुपाचिदर्थःस्तोमायज्ञश्चराध्याहुविष्मतास्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ यःपव्यायवेधसेनवीयसेसमजानयेविष्णवेददाश
 ति । योजातर्मस्यमहुतोमहिब्रवत्सेदुश्रवोभिर्युज्यचिदुभयसुत्स्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ तमुत्तोतारःपव्ययथाविदक्रतस्यगर्भज
 नुपपिपतेन । आस्यजानंतोनामचिद्विचिकनमहस्तैविष्णोसुमतिर्भजामहेस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ तमस्यराजावरुणस्तमश्विना
 ऋतुसंचतमारुतस्यवेधसः । द्राधारक्षमुत्तममहृविद्वजंचविष्णुःसखिवाअपेणैतेस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ आयोविचार्यसचर्था
 यदैव्यइंद्रायविष्णुःसुकुतसुकुतरः । वेधाअजिन्यत्रिपधस्यआर्यमृतस्यभागेयजमानुमाभजस्वाहा ॥ ३ ॥ १७ ॥ विष्णु० । संवांक
 मणेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोविष्णुस्त्रिष्टुप् । विष्णुवलिप्रधानचरुहोमे० । ॐ संवांकर्मणासमिपाहिन्नोर्मांद्राविष्णुअर्पसस्पारे
 अस्य । जुपेथायज्ञद्रविणंचधत्तुमरैरैर्नःप्रथिर्भैःपारयतास्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ याविश्वसांजनितामतीनामिन्द्राविष्णुक
 ल्वांसोमधाना । प्रवांगिरःशुस्यमानाअवंतुप्रस्तोमांसोगीयमानासोअंकःस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ इंद्राविष्णुमदपतीमदाना
 मासोर्भयातंद्रविणोदधाना । संवांमंजत्वकुर्भिमतीनांसंस्तोमांसःशुस्यमानासवृक्थैःस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ आवामश्वसोअ

भिमातिपाहृद्राद्रिष्णुसपथमादौवहंतु । जूपेथांविश्वहवनामतीनामुपब्रह्माणिशृणुतंगिरोमेस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इंद्रावि
 ष्णुतत्पनयार्थंवांसोर्मस्यमर्ददुरुचक्रमाथे । अकृणुतमंतरिक्षंवरीयोप्रथतंजीवसेनोरजांसिस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इंद्राविष्णू
 हुचिपायायुधानायादानानमसारातहव्या । घृतासुतीद्रविणंधत्तमसेसमुद्रस्थःकलशःसोमधानःस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इंद्रावि
 ष्णुपितृमध्वोअस्यसोर्मस्यदस्त्राजठरपृणेथां । आवामंधांसिमदिराण्यगमद्वुपब्रह्माणिशृणुतंहवमेस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ उभाजि
 ग्यधुर्नपरजयेधेनपराजिग्येकतरश्चनैनोः । इंद्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथात्रेधासहस्रंवितादैरयेथास्वाहा ॥ ८ ॥ विष्णो ॥ परोमा
 त्रयेतिचतुर्दशचस्यवसिष्ठोविष्णुस्त्रिष्टुप् । विष्णुवलिप्रधानचरुहोमे ॥ ॐ परोमात्रयातुन्वावृधानुनतैमहित्वमन्वंश्रुवंति ।
 उभेतैविम्रजसीगृध्रिव्याविष्णोदेयुत्वंपरुमस्यचित्सेस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ नतैविष्णोजार्थमानेनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप ।
 उदस्तभ्रानाकमुन्वंदृदुहंतदुधयुप्राचीकुकुभंशृध्रिव्याःस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इरावतीधेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या ।
 व्यस्तभ्रारोर्दसीविष्ण्वेतेदुधार्थंशृध्रीमभितोमयूखैःस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ उरुयुशार्थचक्रयुरुल्लोकजनयन्तासूर्यमुपासमग्नि
 म् । दासस्यचिद्वृषशिप्रस्यमायाजम्रथुर्नरापृतनाज्येषुस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इंद्राविष्णूदंहिताःशंवरस्यनवपुरेनवतिचश्नश्चि
 ष्टम् । शतंवर्चिनःसुहस्रचसांकहयोअप्रत्यसुरस्यवीरानस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ इयंमनीषावृहतीवृहंतोरुक्रमातुवसावृधयंती । रुरेवां
 स्तोमंविदयेषुविष्णोपिन्वतुमिषेवृजनेष्विदुस्वाहा ॥ विष्णो ॥ ॐ वपद्वेतेविष्णवासाकृणोमितन्मैजुपस्वशिशिपिविष्टहव्यं । वधि
 तुत्वासुष्टुतयोगिरोमियुंपातस्वस्तिभिःसदानुःस्वाहा ॥ १ ॥ विष्णो ॥ ॐ नूमतोदयतेसन्निप्यन्योविष्णवउरुगायायुदारशत ।

प्रयःसुत्राचामनमायजातएतावतनयमाविवासात्स्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ त्वविष्णोसुमतिविश्वर्जन्यामप्रयुतामेवावोमतिदाः ।
 पचोयथानःसुवितस्यभूररथावतःपुरुश्चंद्रस्यरायःस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ त्रिदुवःपृथिवीमेपएताविचक्रमेशतचंसमाहित्वा । प्र
 विष्णुरस्तुतवसस्तर्वायान्तेपह्यस्यस्थविरस्यनामस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ विचक्रमेष्टुथिवीमेपएताक्षिन्नायविष्णुर्मनुषेदशस्यन् ।
 भुवासाअस्यनीरयोजनासउरुक्षितिसजनिमाचकारस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ प्रतत्तेअद्यादिपिविष्टनामार्यःशसामिवयुनानिवि
 दान् । तंत्वागुणामितवसमतव्यान्धयंतमस्वरजसःपराकेस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ किमिसेविष्णोपरिचक्ष्यभूत्प्रयद्वक्षेशपिवि
 ष्टेअस्मि । मावर्षोअसदपगूहएतद्यदन्यरूपःसमिधेवभूथस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ वर्षदत्तेविष्णवासाआकृणोमितन्मेजुपस्वशि
 मिचिष्टहुयं । वर्धतुत्यासुष्टुतयोगिरोभेय्यंपातस्वस्तिभिःसदानःस्वाहा ॥ १४ ॥ विष्णव० । तथा सहस्रशीर्षेतिपोडशचर्चस्यसू
 कस्यनारायणःपुरुषोनुष्टुप् अंत्यान्निष्टुप् । विष्णुवलिप्रधानचरु० । ॐ सहस्रशीर्षापुरुषः० । विष्णु० । ॐ पुरुषएवेदंस० ।
 विष्णु० । ॐ एतावानस्य० । विष्णु० । ॐ त्रिपादूर्ध्वउदुत्० । विष्णु० । ॐ तस्माद्विराळं० ॥ १ ॥ विष्णु० । ॐ यत्पुरुषे
 णहुविषा० । विष्णु० । ॐ तंयुजंवाहिपि० । विष्णु० । ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसं० । विष्णु० । ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसं० ।
 विष्णु० । ॐ तस्मादश्वाअजायंत० ॥ २ ॥ विष्णु० । ॐ यत्पुरुषंव्यदधुः० । विष्णु० । ॐ ब्राह्मणोस्यमुख० । विष्णु० ।
 ॐ चंद्रमामर्नसोजा० । विष्णु० । ॐ नाभ्याआसी० । विष्णु० । ॐ सम्रास्यासन्० । विष्णु० । ॐ यज्ञेनयज्ञमयजंत०
 ॥ ३ ॥ विष्णु० । विष्णुर्योनिमितिस्त्रिषणाहिरण्यगर्भोविष्णुर्नुष्टुप् । विष्णुवलिप्रधान० । ॐ विष्णुर्योनिकल्पयतुत्वष्टा

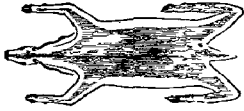
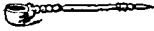
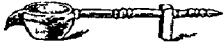
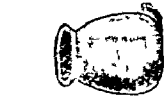
रूपार्णविंशतु । आसिचतुप्रजापतिर्धातागर्भदधातुतेस्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ गर्भेहिंसिनीवालिंगर्भेहिंसरस्वति । गर्भेतेअश्वि
 नोदुयावार्धत्तांपुष्करंस्त्रजास्वाहा ॥ विष्णु० । ॐ हिरण्ययीअरणीयंनिर्मथतोअश्विना । तंतेगर्भेहवामहेदशमेमासिसूतवे
 स्वाहा ॥ ३ ॥ विष्णवइदंनमम ॥ ६४ ॥ अनंतरमग्नेशान्यांद्वात्रिशदंगुलायामविस्तारोगोमयेनोपलिप्तेस्थंडिलेचतुरंगक्री
 डाग्रत्समचतुरस्रंचतुरंगुलंचतुःपट्टिपदंसितेनरजसामंडलंकृत्वातेपुपदुर्नैऋत्यपदादिक्रमेणप्रथमंवाह्यवृत्तौततस्तथैवानंतरावृत्तिपु
 चंप्रागुरुचतुःपट्टिमैत्रैःप्रणवाद्यैःस्वाहातैःप्रादक्षिण्येनचरुदोषेणवलीन्दत्त्वा सर्वत्रविष्णवइदंनममेत्युद्दिश्यत्यक्त्वा तन्मंडलमध्ये
 ॐ नमोनारायणायेतिबलिंदत्त्वापूर्ववत्त्यक्त्वा तेनैवमंत्रेणाध्यंचदत्त्वाबलेशोपात्किंचिदन्नमादायपिडद्वयंकृत्वादंपतीपृथगश्रीया
 ताम् । तत आचम्यपतिःस्विष्टकृदादिहोमशेषंसमाप्यगुरवेदक्षिणांदत्त्वायथाशक्तिब्राह्मणान्भोजयित्वादंपतीभुंजीयातां । अयंच
 विष्णुनलिःप्रतिगर्भमावर्तते । प्रतिगर्भवलिःकार्यःसीमंतश्चप्रशस्तइत्यान्वलायनोक्तैः । इमंचगृह्यसूत्रानुक्तत्वादिदानींदिष्टा
 नाचरंति ॥ इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टविरचितेप्रयोगरत्नेविष्णुबलिःसमाप्तः ॥

अथजातकर्म ॥ ॥ जातमात्रेपुत्रेपितातस्यमुखंनिरीक्ष्यनद्यादाबुदड्मुखःस्नात्वाअसंभवेदिवाहताभिःशीताभिरद्भिःसुवर्ण
 युताभिर्गृहपवत्स्नात्वाचम्यसितचंदनमाल्यादिभिरलंकृतोनालच्छेदनात्पूर्वसूतिकादिव्यतिरिक्तरस्पृष्टमकृतस्तनपानंप्रक्षालितमलं
 कुमारमातुरुत्तंगेप्राङ्मुखमवस्थाप्यदेशकालौस्मृत्याममात्यकुमारस्यगर्भांबुपानजनितसकलदोषनिर्वाहणायुर्मेषांभिवृद्धिबीजगर्भस
 मुद्भवोनिर्नर्हणद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंजातकर्मकरिष्येइतिसंकल्प्य ब्राह्मणैःसहपुण्याहवाचनंकृत्वाभ्युदयिकश्चाद्रंहिरण्येनधि

यज्ञपात्राणिकिंपरिमाणानीत्यपेक्षायां“वितस्तिर्गृह्यकर्मणि”इतिप्रमाणत्तावन्तीतिज्ञेयानि ।

१ परत्वाली. २ श्रोत्रणी. ३ दर्पी, मुष्ट. ४ घुवः ५ मणीता, ६ आज्यपात्रं. ७ इष्म. ८ वाहि. ९ शयं. १० कृष्णाजिनं.

चमसः

१ इयंताप्रमयीमार्तिरीयाअष्टांगुलासंदुचितानना. २ इयंभुगाकारावारणवृक्षजाविस्तारार्धनिम्ना. ३ इयंपालाशीद्वादशंगुला. ४ अयं
मादिरोवितस्तिप्रमाणोऽध्यागुलच्छिद्रः. ५ अयंपैण्ड. पंडंगुलश्चतुंगुलदंडः. ६ इदंकांसजंमृन्मयंवापंडंगुलं. ७ इदंगार्होन्वरत्निप्रमाणं
पंगदरायनियसमित्कं, प्रादेशमितमन्यत्र. ८ इदंप्रादेशमानमुष्टिपरिमितदुर्भरूपं. ९ इदंयंशनिर्मितं. १० इदंपुरूपहरिणस्यचर्म.

धाय होमकरणपक्षे व्याहृतिभिर्लोचिकाग्निप्रबलसंश्लेषविधिवत्प्रतिष्ठाप्यदेशकालौ सप्तत्वासिन्जातकर्महोमे देवतापरिग्रहार्थमन्याधानं
 करिष्य इत्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्या अग्निमिदं प्रजापतिविश्वान्देवान्ब्रह्माण्मन्येन यक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादिसद्यो यक्ष्यइ
 त्यंतमुक्त्या न्याधाय परिसमूहनाद्याज्यभगांतं कृत्वा प्रधानदेवताभ्यश्चतुर्थ्यंतनाममंत्रेण राज्यं हुत्वा देवतोद्देशेन त्यागं कुर्यात् । ततो
 यिषममातेन मधुसर्पिणीमिश्रीकृत्य शिलातले निक्षिप्य तत्र सुवर्णरजोविमोके यावदवधृष्य भाजने निधाय ॐ प्रतोददास्मि धनुषं
 तस्य वेदं स विज्ञापदंतं मयोनां । आयुष्मान्गमो देवताभिः शतं जीवशूरदूलोके अस्मिन् ॥ इति मंत्रेण तनवहिरण्येन कुमारं पाययित्वा त
 द्विरण्यं प्रक्षाल्य कुमारस्य दक्षिणकर्णे निधाय तन्मुखसमीपं स्वमुखमानीय ॐ मेधातैद्रवः सवितुर्मेधां देवी सरस्वती । मेधातैश्च नै
 देवायाधत्तां पुष्करस्रजौ ॥ इत्युचंजपित्वा पुनस्तद्विरण्यं सव्ये कर्णे निधाय तामेव क्रचंजपेत् । ॐ मेधातैः ॥ ततः शिशोरं सौयुगपद
 भिमृशेत् । ॐ अन्नमाभयपरशुर्भवहिरण्यमरतृतं भव । वेदो वै पुत्रनामासि स जीवशूरदः शतं ॥ इति मंत्रेण । इन्द्रश्रेष्ठानि गृत्संम
 द इन्द्रं स्त्रिष्टुप् । अंसाभिमुदानीं वि० । ॐ इन्द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि ये हि विचिंतुं दक्षस्य मुभगत्वमस्मे । पोषं रथीणामरिं पितृनुतां
 स्वाह्वानं ब्राह्मः सुदिनं त्वमहो ॥ अस्मे प्रयं धि विश्वासि त्र इन्द्रं स्त्रिष्टुप् । अंसाभिमुदानीं विनि० । ॐ अस्मे प्रयं धिमयवद्भृजीषि वि
 दंरायो विभ्वारस्तुभूरः । अस्मे शतं शूरदो जीवसे धा अस्मे वीरान्छभ्वत इन्द्रं शिमिन् ॥ इति मंत्राभ्यां चाभिमर्शः । ततोरक्षायुषोर
 भिष्वद्ब्रह्म ॐ अंगां दं ग्रात्सं भवसि हृदयादधिजायसे । आत्मां वै पुत्रनामासि स जीवशूरदः शतं ॥ इति मंत्रमुच्चार्य मूर्धोर्नंत्रिराजिधेत् ।
 ततः शिशोः करिष्यमाणं नाम तदैव स्मरेत् । ततः स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य यथाचारं हिरण्योदकेन मातुर्दक्षिणस्तनं प्रक्षाल्य ।

ॐ इमां कुमारो जरां धयतु दीर्घमायुः प्रजीवसे । अस्मै स्तनौ प्रयुजाना आयुर्वर्चो यशो बलं ॥ इति मंत्रेण मात्रा कुमारं प्राययित्वा ब्राह्मणे
 भ्योगोभूतिलहिरण्यादिकमन्त्रवर्जितं यथाशक्ति दत्त्वा तैराशिशो वाचयेत् । जन्मलभेदुष्टस्थानस्थितमहजनि तं पीडानिवृत्तयेत् तस्मात्स्य
 धर्मि शेषतो दक्षिणा देया । तमवतमिति पंचानां वामदेवो शिर्षार्थिनी । आशी ० । ॐ तमवतं न सानुसि मरुपं न दिवः शिशुं । मूर्धज्यं तं
 दिवोर्दिवे ॥ यो धृष्यन्माहारीभ्यां कुमारः साहदेव्यः । अच्युतानहुतवदरं ॥ तुतत्यावजुताहरी कुमारः साहदेव्यात् । प्रयतासुखभा
 दंदं ॥ पुणवादेवावश्विना कुमारः साहदेव्यः । दीर्घार्थुरस्तु सोमकः ॥ तं यवं देवावश्विना कुमारः साहदेव्यं । दीर्घार्थुपं कृणोत न ॥
 इति पंचभिराश्विपः । होमोत्रकृताकृतः । कुमार्याश्चैतज्जातकमामंत्रकं कार्यम् । रात्रौ संध्यायां ग्रहणे जाता शौचांतरमध्ये पीदं कार्यम् ।
 मृताशौचमध्ये जातश्चेत्तदेवाशौचांतो वा कार्यम् । पितरि ग्रामांतरं गते पितृव्यादिर्गोत्रजो ज्येष्ठक्रमेण दं कुर्यात् ॥ ॥ इति श्री भट्टरा
 भेश्वरस्तनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्ने जातकर्मप्रयोगः ॥

अथ षष्ठी पूजा ॥ ॥ पंचमेष्टे च दिने षष्ठपववा पूर्वरात्रे पित्रादिराचम्य प्राणानां यम्य देशकालास्मृत्या अस्थिशिशोः आयुरारोग्या
 वाक्षि स कलारिष्टशांतिद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं विशेषस्त्यजन्मदानां षष्ठीदेव्या जीवंतिकायाश्च यथामीलितोपचारैः पूजनमहं करिष्ये
 इति संकल्प्य षोडशोपचारैस्त्रेण पूजयेत् । पृथग्यासं कल्प्य पृथगेव पूजाकार्या । एतत्प्रतिमाश्चालेपनादिना हुल्येलेखनीयाः भी
 ढादी वाक्षतपुंजरूपेण निवेदयाः । पुरुषाः शस्त्रहस्ताः स्त्रियश्च नृत्यगीतकारिण्योऽस्त्रां रत्नौ जागरणं कुर्युः । सूतिकाग्रद्वंसधूमाम्निदी
 पदास्त्रमुसलां वृषिभूतिपुतं कार्यं । सर्पपांश्च सर्वतो विकिरेत् । अन्यदपि यथाचारं सर्वं कार्यम् । जन्मदाभ्यो द्वादिना वलिर्देयः । विघ्ने

भ्यश्च तां वृत्त्याद्यदक्षिणादिदद्यात् । जन्माशौचमध्ये प्रथमपष्ठदशमादिने पुदाने प्रतिग्रहे च न दोषः अत्रांतु निषिद्धं । अथ पूजाक्रमः ।
 आर्द्रापङ्कगन्यासं कृत्वा कलशविपूजां विधाय । अपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थानतो विना । यः सरेत्पुंडरीकाक्षं स बाह्याभ्यंतरः शुचिः ॥
 इति मंत्रेण प्रोक्षणं कृत्वा पश्चाद्देवता स्थापनं । ॐ विघ्ने शायनमः विघ्ने शमावाहयामि । जन्मदाभ्यो० जन्मदाआ० । पृथीदे
 व्यनमः पृथीदेवीमा० । जीवंतिकार्ये० जीवंतिकामा० । (इत्यावाह्यपूजयेत्) । ॐ सयवसाह्नर्गवती हि भूया अर्थावयं भ
 र्गवतः स्वाम । अद्धितृणमद्भ्ये विश्वदानीं विवशुद्धमुद्रकमुच्चरंती ॥ इति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ संप्रार्थ्य गौरीपुत्रो यथा
 रकंदः शिशुत्वे रक्षितः पुरा । तथा ममाप्ययं बालः पष्ठिकेरक्ष्यतां नमः ॥ इति षष्ठीप्रार्थना । आनो भद्रादीनि सूक्तानि सूतिकावाल
 क्योः सर्वा रिष्टशान्त्यर्थं ब्राह्मणाः पठेयुः ॥ इति श्रीनारायणभट्टविरचिते प्रयोगरत्ने षष्ठीपूजाविधिः ॥

अथ नामकरणप्रयोगः ॥ : ॥ जन्मत एकदशे द्वादशे वा यथाचारं नियतादिने वानामकरणं कार्यम् । नियतकाले पि विधिद्वैधु
 तिव्यतीपातग्रहणसंक्रांत्यमावास्याश्चाद्धदिने पुनर्कार्यम् । नियतकाले क्रियमाणे गुरुशुक्रास्तवात्यवार्धकवक्रातिचारमलमासादि
 निषेधे नास्ति । नियतकालातिक्रमे तु ज्योतिःशास्त्रोक्ते शुभे काले कार्यम् । सर्वथात्र पूर्वाह्णः प्रशस्तः । अन्नहोमः कृताकृतः । उक्
 काले शिशोर्नामचिकीर्षुर्विमानाद्द्वयपूर्वे ह्युस्तदहरे वधास्वस्तिवाचनमुपक्रम्य पुण्याहत्रयमुक्त्वा करिष्यमाणानामचतुर्थ्यंतमुक्त्वा त्रिः
 प्लवशाक्षे स्वस्ति भवंतो ब्रुवंति त्युक्ते विघ्नैरतन्नाम्ने स्वस्तीति त्रिः प्रत्युक्ते शेषं स्वस्तिवाचनं समाप्य इदमार्थाः कुमारस्य नामाहं विदधामीति

१ करिष्यमाणं तन्नाम्ने स्वस्ति इति वदेत् । एतदित्यस्य स्थाने करिष्यमाणानामोहेतु विकल्पः ।

विमाननुत्ताप्य तत्रिथीयतामित्रनुमोदितो देशकाट्यानिर्दिरयास्यदिशोःवीजगर्भसमुद्भवोनिवर्हणापुरभिषृङ्खिव्यवहारसिद्धि
 द्वात्तार्थापरमेश्वरमाल्यधेनामकरणांकरिष्यदतिसंक्रल्प्य महयज्ञान्मुदयिकेयधाशकिभृत्वा यथाचारंस्वकुलदेवताभक्तइतिनामकु
 र्यान्नमस्तर्तनमागतममुपात् । तच्च । कृष्णोर्नलोच्युतधर्कधुंनोधजनार्दनः । उपेद्रोयज्ञपुरोपाधुदेवस्तथाहरिः । योगी
 शःपुंन्दरीकाशोभासनामान्यनुक्रमत् ॥ अत्रयथाचारंश्चादिर्मर्शिर्षादिर्याक्रमः । ततःस्त्रीपुरुषवाचिदेवतावाचिविमानमस्वे
 एवायुभाधरं कथारं प्रतिष्ठाकामधनुरक्षरंमलयर्चसकामोत्तमहत्वा ततोभियादनीयनामविप्रादिवर्णक्रमेणशर्मयमगुह्यदासान्यत
 मपरदातमुपांशुमुपात् । तच्चामोर्त्तवधनानमातापितरायवजानीयाताम् । उपनयनकालेचानेननाम्नाभियादयेतिहुमरंमति
 धारय । अत्रायंदिष्टाधारः । तंहुतान्कांस्यादिपात्रमसार्यतदुपरिमुख्यार्थाद्यत्ताकयाकुलदेवताप्रयुक्तमादौअमुकदेवताभक्तइतिना
 मतेत्यं ततोभासनाम ततोयकद्वदाचनरत्यज्योतिःशाखोपचक्रानुसारेणजन्मनक्षत्रपादप्रयुक्ताक्षरादिनाम ततोव्यावहारिकं
 रयेदनामोतिषनुद्वयंतिष्ठितत्वा नामदेयताभ्योन्नमइतिमंजुष्य अमुकनाम्नात्वममुकोसीतिस्यदक्षिणस्थमाशुल्लसंगस्थस्यादिशोदक्षि
 णकर्णैश्चधित्वा तदरतुमिन्द्रानरत्येत्यादिमंत्रपाठाते विप्रर्तमसुमतिष्ठितमस्त्वित्युक्तेअमुकनाम्नाअमुकनामायंभवतोभियादयत
 इत्युत्तरत्वा नामकृत्वप्रतिनामविमानभियादयेत् तेषाशुष्मान्भवत्यमुकइतियदेत्युति । नक्षत्रनामयाभियादनीयंगुप्तंवेत्यपि
 दति । ततःकृतोदितताभ्योभाकणेन्यध्नतयाययानिभवंविमानमोजयेदक्षिणांचदद्यात् । विप्रादिपञ्चमाद्याः । कुन्तार्या
 अपिनामस्वरत्यन्नमंत्रंकर्ययेम् । विप्रभाक्षरंनुतक्षान । क्षेमपदेनुपायिंयाम्राजातकर्मदेवप्रधानाहुर्वहुत्तानामयथोक्तेषुत्वा

स्विष्टकृदादिहोमशेषतंत्रकुर्यात् । अत्रजातकर्मवर्षत्रिजाद्याःकर्तारः ॥ इतिश्रीनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेनामकरणप्रयोगः ॥
अथपर्यंकारोहणं ॥ तत्रनामकरणदिनेधवापोऽश्वेद्वात्रिंशेऽन्यस्मिन्वाज्योतिःशाखोचमृदुध्रुवक्षिप्रनक्षत्रादियुक्तेशुभेकाले
यथाचारकुलदेवतादिपूजाविधायालंकृतंशिशुंहरिद्राघलंकृतेपर्यंके मात्राद्याःसौभाग्ययुक्ताःस्त्रियोयोगशायिचंद्रहारिस्सरंत्योगीतवा
द्यादिसमकालंप्राविशारसन्यसेयुः । स्वस्वाचारप्राप्तंचान्यदधिकार्यम् ॥ अधहुनधपानम् ॥ एकत्रिंशदिनेद्वितीयजन्मनक्षत्रेवा
न्यस्मिन्वाद्यप्राशननक्षत्रयुक्तेशुभदिनेकुलदेवतादिपूजांतो गोक्षीरंश्वेनधानीमातान्यावासुभगालंकृतंकुमारंदक्षिणशिरसंप्राविशार
संपापाययेदिति ॥ अधिकर्णवेधः ॥ जन्मदिनाद्वादशेत्रिंशेवादिनेषष्ठसप्तमाष्टमदशममासान्यतममासेऽन्यद्वादतज्जननारपू
र्वमेवज्योतिःशाखोचमासशुक्लपक्षतिथिवारनक्षत्रादिशुभकालेपूर्वाह्णेमध्याह्नेवापिपुशियत्रह्वाचंद्रसूर्यादिगीशानासत्यसरस्वतीकुल
देवतागोत्राक्षणान्यथाविभवंसंपूज्यमाशुत्संगस्यस्यशुभासनस्यसालंकृतस्याशिरोःकर्णयोर्वेधस्यलमलककरसेनांकपित्यायथावि
भवंसुवर्णरूप्यताम्रलोहसूच्यामांगलिकदिशुणपट्टादिसूत्रोपेतयासौचिकेनान्येनवाकुशलेनसुभगास्त्रियावाप्राज्जलस्योदज्जुलस्यवा
कणोवेधयेत् । अनावृतेसूर्यरश्मिपातस्थलेऽगणादीपिजादिना ' कुमारस्यपूर्वदक्षिणः कुमार्यारतुपूर्ववामःकर्णोवेधः । वेधन
क्षत्रतृतीयनक्षत्रेकर्णक्षालनमुष्णवारिणारोहणार्थकार्यं । रुढौचकणोयथाभरणधारणक्षमताभवतितथावर्धनीयौ । पुंसःसूर्यर
श्मिप्रवेशयोत्परंअपर्यंतवर्धयेत् । लंबकर्णतातुनिषिद्धा । स्त्रीणांयधेच्छम् ॥ इतिनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेपर्यंकारोहण-दुग्धपा
न-कर्णवेधप्रयोगाः ॥

11 3 11

11 3, 11

अथसूर्यावलोकननिक्रमणे ॥ जननात्तृतीयेमासिजन्मदिनेजन्मनक्षत्रेवाहृददेवतापूजनपूर्वकमलंकृतेनशिशुनासोत्सवंसूर्यद-
 र्शनकारयित्वाचतुर्थमासशुभकालोक्तचंद्रधेनुचंदर्शयेत् । केचित्सु । स्वस्तिनआत्रेयोविश्वदेवास्त्रिष्टुप् । शिशोरंकारोपणोवि-
 नियोगः । ॐ स्वस्तिनोमिमीतामृधिनभर्गःस्वस्तिदेव्यादेतिरनुर्यणः । स्वस्तिपृष्ठाअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावापृथिवीसुचुतुर्ना ॥
 अर्चनेपित्रादिःशिशुभंक्रमारोप्य । आशुःशिशानइतिजयोदशार्चस्याप्रतिरथस्यसूक्तस्यएंद्रोप्रतिरथइंद्रश्चतुर्थ्याबृहस्पतिस्त्रिष्टुप्
 त्रयोदश्यनुष्टुप् शिशोरायुःप्याभिषुद्ध्यर्जयेयि० । ॐ आशुःशिशानोषुषभोनभीमो० ॥१३॥ तच्चक्षुर्वसिष्ठःसूर्यःपुरजष्णिक् ।
 धुमारस्यादित्यावेक्षणेयि० । ॐ तच्चक्षुर्वहितंशक्रमुच्चरत् । पश्येमशरदःशतंजीर्वेमशरदःशतम् ॥ इतिसूर्यानिरीक्षयेदितिवदंति ।
 तृतीयमासेसूर्यावलोकनंकारितंचान्निक्रमणेनसहवकार्यम् ॥ । अधनिक्रमणविधिः । ततश्चतुर्थेमासिपष्ठेयाशुक्लपक्षेशुभातिश्या-
 दापितासभार्याशिशुरभ्यंगस्नातः ममशिशोःआयुःश्रीवृद्धिबीजगर्भसमुद्भवैनोनिवर्हणद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थान्निक्रमणारह्यंकर्म-
 करिष्ये इतिसंकल्प्य तदंगतयास्वस्तिवाचनाभ्युदयिकमहयज्ञानकृत्वा इन्द्राग्निधमनिर्ऋतिवरुणवायुकुबेरशानानांप्राच्यादिदि-
 शांचंद्रार्कवासुदेवागगनानांचयथाक्रमतंदुलपुंजेपुंजांकृत्वा ब्राह्मणानभोजयित्वातैःस्वरत्ययनंवाचयित्वासायंसंध्यादिकंकृत्वा शि-
 शुंसेवयणैःशुचिर्भर्गभरणैर्यथाशकत्पलंकृत्यपूर्वनकृतंचेदिदानींशिशुनाग्निचंद्रधेनूनांदर्शनंकारयित्वाऽश्वादिवाहनस्थंशिशुंभातुले-
 नथाच्यवायाहयित्वाभार्यापुत्रविद्वद्ब्राह्मणज्ञातिवांधवपुरंधीगणदर्पणपूर्णकलशयुक्तकन्यागणपुष्पहरिद्राक्षतदीपमालाध्वजलज्ज-
 मंगलवाद्यघोषयुक्तः । ॐ कर्तिकेदल्लनुयं० ऋ० ॥ ३ ॥ ॐ प्रदक्षिणिदभिर्गुणंतिकारवोवयोवदंतऋतथाशुकुंतयः । तुभेवाचौवद-

तिसामगाईवगायत्रंचत्रैष्टुभंचानुरजति ॥ उद्गतेवंशकुनेसामगायसिब्रह्मपुत्रहृत्सर्वनेपुशंससि । पुण्यव्याजीशिशुमतीरपीत्या
 सर्वतोऽनःशकुनेभद्रमावद्विश्वतोऽनःशकुनेपुण्यमावद ॥ आवदस्ववंशकुनेभद्रमावदतूष्णीमासीनःसुमतिर्चिकिद्भिनः । यदु
 स्यतन्वदसिकर्कुरिथधावृहद्वदेमविदर्थसुवीर्यः ॥ इत्यादिशकुंतादिसुभंगलसूक्तपठनगृहाद्बहिर्गत्वाभंजमेतमुदीरयेत् । चंद्रा
 क्योर्दिगीशानादिशांचवरुणस्यच । निक्षेपार्थमिमंदधितत्वारक्षंतुसर्वदा ॥ अप्रमत्तप्रसत्तंवादिवाएजावथापिवा । रक्षंतुस
 ततसर्वदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ एवंशिशुरक्षणाधैवान्संप्रार्थ्यविष्णुशिवालययोरन्यतरद्वंधुगृहवागत्वातत्रदेवंसुभंगलयाद्ययोपु
 व्योपहारदिभिःप्रपूज्यगोमयाद्यनुलिप्तचतुरस्रदेशोधान्यादिनिधायतत्राशिशुमासयित्वामंत्रेणरक्षांकुर्यात् । मंत्रश्च । इयं व
 मित्यस्यवसिष्ठोमृत्युंजयस्यवकोनुष्टुप् शिशोरक्षायांवि० । ॐ हौंजूंसः ॐ भूर्भुवःस्वः ॐ इयं वकंयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं ।
 वृष्टुरुकमिवुवंधनान्मृत्योर्मुक्षीयुमामृतात् ॥ ॐ स्वःभुवःभूः ॐ सःजंहौं ॐ । इत्येवंरूपंमृतसंजीवनीमंत्रंजपन्विवृत्याक्षतैर्वा
 मूर्ध्निपेल्लटेचरक्षांकृत्याअपूपादिभिर्भूतेनानंगोशमभ्यर्च्यशिशुंभक्ष्यादिभिसोपयित्वाशिषोवाचयित्वादेवताप्रणामंप्रदक्षिणत्रयं
 चाशिशुनाकारयित्वामातुलयासन्नवंधुगृहेपूर्ववन्नीरया तत्रदानोपहारादिभिःशिशुतोपयित्वास्वगृहंगत्वाब्राह्मणैराशिषोवाचयित्वा
 तेभ्यःसुवासिनीभ्यश्चयथाशक्तदक्षिणांदत्वावंधुभिःसहभुंजीत । कुमार्याअप्येतत्समानम् । होमोत्रकृताकृतः । होमपक्षेदि
 शोरलंकरणानंतरंलौकिकाग्निंप्रतिष्ठाप्यजातकर्मवदनादेशदेवताभ्योहुत्वाअग्निचंद्रदर्शनादिस्वगृहगमनानंतंकृत्यास्विष्टकृदादिहोम
 शेषंसमाप्यब्राह्मणाशीर्वादादिकारयेदितिक्रमः ॥ इतिश्रीनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेसूर्यावलोकनानिष्क्रमणप्रयोगौ ॥

अपोपवेदनविधिः ॥ जननात्यंभमेमासिशुक्लपक्षेज्योतिःशाखोचशुभतिथ्यादापूर्वाह्णस्तिवाचनंकृत्वा वराहपृथिवी
 गुरुदेवद्विजान्पूजयित्वाभूभागमुपलिप्य तत्रमंडलकृत्वाशांखतूर्यादिमांगलिकध्वनौ क्रियमाणेभूमांशिशुभपवेशयेतमन्त्रैः । रक्षै
 नंयसुधेदेविसदासर्वगतंशुभे । आयुःप्रमाणंनिखिलंनिक्षिपस्वहरिप्रिये ॥ अचिरादायुपस्त्वस्ययेकेचित्परिपंथिनः । जीविता
 रोयवित्तेशुनिर्दहस्याचिरेणतान् ॥ धारिष्यशेषभूतानांभातस्त्वमधिकाह्यसि । कुमारंपाहिभातस्त्वंब्रह्मातदनुमन्यताम् ॥ इति ।
 ततोब्राह्मणान्पूजयित्वादिशोवाचयित्वानीराजनाद्युत्सवंकुर्यात् । एवंकुमार्या अपि ॥ इतिनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेउपवेशनम् ॥
 अथाक्षप्रदानप्रयोगः ॥ ॥ जन्मतःपष्ठमासेऽष्टमेवादंतेशुजातेपुवाज्योतिःशाखोक्ततिथिनक्षत्रादिशुभकालेपूर्वाह्णपित्रादिः
 शिशोरक्षप्रदानंकुर्यात् । पष्ठमासेचैत्क्रियतेतदागुरुशुक्रमौढ्यादिदोषोऽधिकमासादिदोषश्चनस्ति । पित्रादिःसभार्यःशिशु
 नासहभंगलक्षानंकृत्वादेशकालोत्सृज्या ममास्यशिशोर्भातुर्गर्भमलप्रदानशुद्ध्यज्ञाद्यन्नहवर्चसतेजइंद्रियायुलक्षणफलसिद्धिबीजग
 र्भसमुद्भवंनोनिगर्हणद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंअन्नप्रदानाख्यकर्मकरिष्यइतिसंकलंभ्य तदंगस्वस्तिवाचनाभ्युदयिकेकृत्वाशिशुम
 लंकृत्य ज्ञातकर्मवर्द्धाधिकामिश्रुचिनामानंप्रतिष्ठाप्यानादेशाज्याहुतीहुत्वा पूजोपहारादिभिरिष्टदेवतामभ्यर्च्य तत्पुस्तःस्वदाक्षि
 णेशुभयत्नोपरिमाहुतंगेमाड्मुखोपविष्टस्यशिशोःप्रथमाक्षप्रदानंकरयेत् । दधिमधुपुतमिश्रमदांशुभेभाजनेप्रक्षिप्य । अन्नपत
 हस्यस्नलकृजरोन्नपतिर्जगती । शिशोरक्षप्रदानेविनियोगः । ॐ अन्नपुतत्रस्यनोधेह्यनमीवस्यशुचिर्मणः । प्रप्रद्रातारंसारि
 पुरुषंनोधेहिद्विपदेचतुष्पदे ॥ इतिमंत्रेणसमुत्सर्पहस्तोऽन्नमादाय प्रथमकवलंप्रादायित्वायथेष्टंभोजयित्वामुखंप्रक्षाल्य चात्तंभू

मातृपुत्रेभ्यः तदग्रेपुस्तकशस्त्रवर्त्तादिशिल्पानि विन्यस्य जीविकापरीक्षां कुर्यात् । शिशुः स्वेच्छया यस्य स्वधर्मं स्पृशेत् सास्य जीविकेति विधात् । ततः स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्य याज्ञाचिकग्राहणभोजयित्वा दक्षिणां दत्त्वा शिषो वाचयित्वा वंशुभिः सह स्वयं भुंजीत । होमोन्नतकृतः । होमपक्षे पूर्वहुना दीक्षां कुर्यात् । अनवकाशे तद्दिन एव वा कुर्यात् । कुमार्या अप्येतद्भक्तं कर्तव्यम् । किं तु पंचमादिविप्रमेमासे ॥ इति श्रीनारायणभट्टकृते प्रयोगरत्ने अन्नप्राशनप्रयोगः ॥

अथ वर्धोपनयिधिः ॥ ॥ आदित्यपुराणे । सर्वैश्च जन्मदिवसे स्नातैर्मंगल्यारिभिः । गुरुदेवाग्निविप्राश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ स्वनक्षत्रं च पितरस्तथा देवः प्रजापतिः । प्रतिसंवत्सरं यत्नात्कर्तव्यं क्षमहोत्सवः ॥ स्वनक्षत्रं स्वनक्षत्रदेवता । स्वनक्षत्रं चित्तपश्चेति कचि स्यात्सदा चित्तपः कुबेरः । अन्नप्रयोगः । प्रतिवर्षं जन्मदिने सौरमानेन जन्मनक्षत्रे वा यजमानः पूर्वार्द्धे न्यज्य स्नात्वा सर्वोपधिभ्युत्तजलपूरितकलशं संपूज्य तद्गुदकेन स्नातः शुक्लां रथरोयया विभूषय लंकृतो विधिवत्स्वस्तिवाचयित्वा कौतुकमावध्यद्वा होमं कुर्यात् । तत्रायं क्रमः । देशकालौ स्मृत्या ममाब्दपूर्तिर्जन्मदिवसे आगुरभिबुद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पूर्वार्द्धो भक्तं रिप्ये इति संकल्प्य विधिवदग्निं बलवर्धनं प्रतिष्ठाप्य पुनर्देशकालौ संकीर्त्य समिधा वादायाऽस्मिन् पूर्वार्द्धो मे देवतापरिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये इत्युक्त्वा अस्मिन्नन्वाहि तैश्चावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा प्रधानदेवतां गुरुं जयमष्टोत्तरशतं पूर्वार्द्धव्येण शोषेण स्विष्टकृतमित्यादिसद्योपक्ष्य इत्यंतमु क्त्या समिधा वन्वाधायाय परिसमूहनाद्याज्यभागानां तं कृत्वा दधिमधुप्लुतां तं केवलं जया चंकादूर्वात्रयं त्रयम् । त्र्यं वकस्मि त्यस्य वासिष्ठो

१ वासिष्ठाकाले स्थापयेत्तत्पुरस्ताद्वस्त्रं शस्त्रं पुस्तकं लेखनीं च । स्वर्णरीथं यच्च गृह्णाति वालस्ते राजीवंतस्तदृचिः प्रदिष्टा । सुहृद्वर्चितामणिः ।

मयुजयव्यवकोनुष्टुप् । दूर्वाहोमेविनियोगः । ॐ ह्रीं जूंसः ॐ भूर्भुवःस्वः । ॐ त्र्यंशकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनं । तूर्वारुक्मि
यवर्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॐ स्वः भुवः भूः ॐ सः जूं ह्रीं ॐ स्वाहा ॥ इत्यनेन मंत्रेणाष्टोत्तरशतं हुत्वा स्विष्टकृदादि होमयो
यसमापयेत् । ततो विधिवद्ब्रह्म ऋतं हुत्वा आद्युपचरहोमसं कल्पपूर्वकं कुर्यात् । तत्रायं क्रमः । देशकालौ संकीर्त्या सिन्धोमे देवता
परिमहार्धमित्यादि चक्षुषी आज्यं नैतत्तमुक्त्वा विश्वान् देवान् दशवारमग्निं षोडशवारं जातवेदसमग्निमेकवारं चरद्ब्रह्मणे शेषेण स्विष्ट
कृतमित्यादि सद्योपक्ष्य इत्युक्त्वा समिधावग्नावाधाय परिसमूहनाद्याज्ये दर्भाध्वयप्रक्षेपांतं हुत्वा सिद्धाक्षमाज्यसमीपे निधायाज्येन
सह तदक्षत्रिः पर्यग्निकृत्वाज्योद्भासनादि सुवसं मार्जनांतं हुत्वा त्र्यंशे प्रथमं हुत्वा प्रावधि शिल्पसुवेणाभिधायोद्गुह्रास्याज्याद्दक्षिणतो
वाहं व्यासाद्य पुनरभिधारणाद्याज्यभागांतं हुत्वा । आनो भद्रा इति दशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो विश्वे देवाः आद्याः पंचसप्तमी च जगत्यः षष्ठी
विराट्स्थाना अष्टभ्याघासि सखिष्टुभः । सर्वेषां चरहोमे वि० । ॐ आनो भद्राः कर्तव्यं तु विश्वतो दं ब्रथा सोऽप्यरीता सजुद्भिर्दः ।
देवानो यथा सद्रमिद्धये अस्त्रप्रयुवोरक्षितारो दिवो देवे स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं नमम । ॐ देवानां भद्रा सुमतिर्ऋतयुतां
देवानां इति रभि नो निर्वर्ततां । देवानां सुख्यमुपसेदिमावयं देवान् ऽ आयुः प्रतिरंतु जीवसे स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ तान् पूर्वयानि
विदा ह्रमद्वयं भर्गं मित्रमर्दितुं दक्षं सुखिधं । अयमृणं वरुणं सोमं भिना सरस्वतीनः सुभगामयत्कर स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ तद्भो वा
द्योमयो भुवतु भेषजं तन्माता पृथिवी तस्मिन् ताद्याः । तद्वायाणः सोमसुतो मयो भुवस्तदं भिन्ना शृणुतां धिष्ण्यायुवं स्वाहा ॥ विश्वे० ।
तमीदानीं जगतस्तस्युपस्थाति धियं जित्स्वमवसे ह्रमद्वयं । पृथानो यथा वेदं सामसद्वधेरक्षिता प्रायुरदं ब्रधः स्युस्तये स्वाहा ॥ विश्वे० ।

११ उपपल.

१२ इपत्.

१३ उपल.

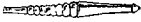
१५ मेक्षणं.

१६ विष्टोदपनी.

१७ शम्या.

१८ वेदः.

१९ उपवेप.

११ इक्षुपालाशदाहकृतं. १२ इक्षुखादित. १३ इक्षुपापाणमयी. १४ अयंपापाण. पेपणसाधनं. १५ इक्षुशियदाहकृतं. १६ इक्षुशियदाहकृतं. १७ इक्षुखादिरी. १८ अयंर्भमुष्टिकृतो गोपत्सजान्याकारो वस्तुविशेषः, अयंकुशमार्जनीरूपभायतनाघकरोन्मार्जनसाधनं. १९ अंगाराणां यद्विनिर्गहणार्थो समित्.

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु स्वाहा ॥ विभ्वे ० ॥ १ ॥
 ॐ पृषदश्वामरुतः पूश्रमातरः शुभं यावानो विदधे पूजमयः । अग्निजिह्वामनवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा अवसागमन्निह स्वाहा ॥
 विश्वे ० । ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैर्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः स्वाहा ॥
 विश्वे ० । ॐ शतमिन्द्रशरदो अंति देवा यत्रानश्चक्रा जसंत नूना । पूत्रा सो यत्र पितरो भवन्ति मानो मध्या रीरिपता युगंतोः स्वाहा ॥
 विश्वे ० । ॐ अदितिद्यौरदितिरक्षमदिति मता सपिता सपुत्रः । विश्वे देवा अदितिः पूञ्जना अदितिर्जातमादितिर्जातमदितिर्जनं त्वं स्वाहा ॥
 विश्वे ० ॥ २ ॥ इमंस्तोममिति पोडश च स्वसूक्तस्यांगिरसः कुत्सो गिरा दितश्चतुर्दश जगत्यः अत्येद्वे त्रिष्टुभौ पूर्वो देवा भवत्वित्यादि
 त्रयः पादो देवदेवत्याः तन्नो मित्रो र्धवा लिंगोक्ते देवतो ऽग्निदेवत्यश्च । सर्वेषां च रुहो मे वि ० । ॐ इमंस्तोममर्हते जातवेदसे रथमियुसं
 मेहमामनीपया । भद्राहि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सुख्ये मारिषामा वयंत वु स्वाहा ॥ अग्नय इदं नमम । ॐ यस्मै त्वमायजेसे ससाध
 त्यनुवाक्षेति दधेते सुवीर्य । सर्वताव नैनर्म श्रोत्य हूतिरग्ने ० स्वा ० ॥ अग्नय ० । ॐ शुकेर्मत्वा सभिधं साधया धियस्त्ये देवा हूतिरदुत्या
 हुंत । त्वमादित्या आर्चय हूतान् ह्यु १ इमस्यग्ने ० स्वा ० ॥ अग्नय ० । ॐ भरामि धं कृणवामा हूवो पिते चितयंतः पर्वणा पर्वणा वयं । ज्नी
 वात वे प्रतरं साधया धियो ऽग्ने ० स्वा ० ॥ अग्नय इदं नमम । ॐ विशांगो पा अस्व चरं तिजंत वीर्यो द्विपच्चयदुत चतुष्पदकुभिः । चित्रः प्र
 केतु पसामहौ अस्यग्ने ० स्वा ० ॥ अग्नय ० । ॐ त्वमध्वर्यु रुत होतो सिपूर्यः प्रशास्ता पोत जनुपा परोहितः । विश्वा विद्वा आत्विज्याधी
 रपुव्यस्यग्ने सुख्ये ० स्वा ० ॥ अग्नय ० । ॐ यो विश्वतः सुप्रतीकः सदृङ् सिदरे चित्तं तच्छिदित्वा तरे चसे । राज्याश्चिदं धो अति देवप

दयस्य० स्वा० ॥ अग्नय० । ॐ पूर्वोदियाभवतुसुतोरथोस्माकंशंसोअभ्यस्तुदुह्यः । तदार्जानीतोतपुष्यतावचोम्रेसख्ये० स्वा० ॥
 अग्नय० । ॐ वृधेर्दुःशंसोअपदुह्योजहिदूरेवायेअतिवाकेचिदुत्रिणः । अर्थायज्ञायगृणतेसुगंध्र्यग्ने० स्वाहा० ॥ अग्नय० ।
 ॐ यदयुष्मांअरुपारोहृतायेवातजृतावुपभस्यतेरवः । आदिन्वसिवनिनोधूमैकतनाग्नेसख्यमारि० स्वाहा० ॥ अग्नय० ॥ २ ॥
 ॐ अथस्वनादुतनिभ्युःपतत्रिणोद्वृत्सायत्तयवसाद्रोव्यास्थिरन् । सुगतत्तैतावकैभ्योरथेभ्योग्ने० स्वाहा० ॥ अग्नय० । ॐ अयंमित्र
 स्यवरुणस्यधायसेवयातामरुतामरुताहेळोअद्भुतः । मृळ्यसुनोभूत्वेषामनःपुनरग्ने० स्वा० ॥ अग्नय० । ॐ देवोदेवानामसिमित्रोअ
 भुतोवसुवसूनामसिचारुरथ्यरे । शर्मन्यामतवसप्रथस्तमेग्ने० स्वाहा० ॥ अग्नय० । ॐ तत्तैभद्रयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोजरसे
 मृळ्यत्तमः । दधसिरुद्रविणंचद्राशुपेग्ने० स्वाहा० ॥ अग्नय० । ॐ यसैत्वंसुद्रविणोददशोनागास्त्वमदितेसुवर्ताता । यंम
 द्रेणशर्वसाचोदयोसिप्रजावर्ताराधसुतेस्यामस्वाहा० ॥ अग्नय० । ॐ सत्वमग्नेसौभगत्वंस्यविद्वानुस्माकमायुःप्रतिरेहदेव । तन्नो
 मित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिधुःपृथिवीवृत्तद्यौःस्वाहा० ॥ अग्नय० ॥ ३ ॥ जातवेदसइत्यस्यमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निस्त्रि
 षुप् । चरुहोमेवि० । ॐ जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिर्दहातिवेदः । सनःपर्पदतिदुर्गाणिविभ्वानुवेवसिधुर्दुरितात्यग्निः
 स्वाहा० ॥ जातवेसेमयइदं० ॥ १ ॥ २७ ॥ एतैःसप्तविंशतिमंत्रैरवदानधर्मेणहुत्वास्विष्टकृदादिहोमशेषंसमाप्यवासुदेवंनक्षत्रदे
 वतांचंद्रंस्वनक्षत्रंवरुणंचपोडशोपचारैरभ्यर्च्य तत्तत्प्रकाशकमंत्रैर्घृतेनतेभ्योयथाशक्तिहोमंकृत्वा ग्रहयज्ञोक्तविधिनभिपिक्तोयथा
 शक्तिगोभूरिहिरण्यादिदत्त्वा देवगुरुब्राह्मणसुहृद्भुजनपूजांस्ववाहनायुधपीठच्छत्रपूजांचकृत्वा विधिवद्वादीश्राद्धंचकृत्वाब्राह्मणा

न्मोजयित्वाशुभमुहूर्तगंधादिभिरलंकृत्यस्त्रभूषणधारणपूर्वकं सुवर्णमयकटिसूत्रं नूतनवस्त्रं च धृत्वा पतिपुत्रवतीभिः स्त्रीभिर्नाराजि
 तोव्राह्मणाशिषोगृहीत्यास्त्रयंहविष्याशीर्जितेन्द्रियो वततेति । इदं सर्वयावद्बाल्यं पित्रादिभिः कार्यम् । पश्चात्तु प्रतिवर्षं स्वयमेवेति ।
 इति प्रयोगपारिजातोक्तोऽब्दपूर्तिविधिः । अन्यत्र तु — वर्षपर्यंतं प्रतिमासंततः प्रतिवर्षं मांगल्यस्नानं कृत्वा कुमुदादिदेवताः संपूज्य
 याशक्तिव्राह्मणभोजनं कृत्वा दक्षिणां च दत्त्वा सुवासिनीभिर्नाराजितो धृतनूतनवस्त्रो ब्राह्मणेभ्यः शिशुभ्यश्चापूपपूरिकाः साज्याः कुमु
 दादिप्रीत्ये आयुर्वृद्धये च वायना निजन्मर्क्षदेवताप्रीत्यै च दद्यात् । वर्षते तु सुहृद्वादशवंशपेटिका मुमोदकादिखाद्यं निधाय नूतनव
 स्त्राच्छादिताः पेटिकाः जीवत्यतिपुत्राभ्यो दत्त्वा तदा शिषोगृहीयात् । इदं सर्वजीवंतीमातैवापत्यायुपेकुर्यात् । ग्रंथांतरे तु — गणेशं
 ग्रहानिष्टे देवतां मार्कण्डेयं च प्रपूज्य प्रार्थयेत् — मार्कण्डेय नमस्तेस्तु सप्तकल्पांतं जीवन । आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं प्रसीद भगवन्मुने ॥ चिर
 जीवीयथात्वं तु मुनीनां प्रवरद्विज । कुरुष्व मुनिशार्दूलतथामां चिरजीविनं ॥ ततः — मार्कण्डेय महाभाग सप्तकल्पांतं जीवन । आयु
 रारोग्यसिद्ध्यर्थं मस्माकं वरदो भव ॥ सतिलं गुडं संमिश्रं जल्यधिमितं पयः । मार्कण्डेयाद्वरं लब्ध्वा पिवाभ्यायुर्विवृद्धये ॥ इति सतिल
 गुडमंजल्यधिमितं दुग्धं पिबेत् । अश्वत्थामावलिव्यासो हनूमाश्च विभीषणः । कृपः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ सप्तैतान्यः स्मरे
 न्नित्यं मार्कण्डेयमथाष्टमं । जीवेद्द्वर्षशतं साग्रं सर्वव्याधिं विवर्जितः ॥ इति वचनादश्वत्थामादीन् मार्कण्डेयां तानष्टौ स्मरेत् ॥ इति । इदं च
 धर्मापनं यदि जन्ममासः असेकांतस्तदा शुद्धमास एव कार्यं न त्वधिके ॥ इति श्रीनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्ने वर्णपनप्रयोगः ॥

अथ चूडाकर्म ॥ तत्र कालस्तावत्प्रथमे द्वितीये तृतीये पंचमे सप्तमे वायव्ये गततृतीये भागे अगतत्रिभागे वा उपनीत्या सह वा यथा कुला

दयस्य० स्वा० ॥ अग्नय० । ॐ पूर्वादेवाभवतुसुन्वतोरथोस्माकंशंसोअभ्यस्तुदुह्यः । तदजानीतोतपुष्यतावचोन्नसूत्ये० स्वा० ॥
 अग्नय० । ॐ वरुधुःशंसोअर्पदुह्योजहिदुरेयायेअर्तिवाकोर्ध्वद्वित्रिणः । अर्थायज्ञायगृणतेसंगकृध्यन्ने० स्वाहा ॥ अग्नय० ।
 ॐ यदयुकांअरुपारोहितारथेयवार्तजृतावृषभस्यैवतेरवः । आर्दिन्वसियुनिनोधूमकेतुनाग्नेसूत्येमारि० स्वाहा ॥ अग्नय० ॥ २ ॥
 ॐ अर्धस्वनदुतार्धभ्युःपतत्रिणोद्रुप्साथसैयवसादोव्यास्थिरन् । सुगंतैत्ततावकेभ्योरथेभ्योऽग्ने० स्वाहा ॥ अग्नय० । ॐ अयंमित्र
 स्यवरुणस्यधायसेवयातामरुताहिहोअंश्रुतः । मुळ्यसुनोभूत्वैपांमनःपुनरग्ने० स्वा० ॥ अग्नय० । ॐ देवोदेवानामसिमित्रोअ
 नुतोयसुर्वसुनामसिचारुध्वरे । शर्मन्स्यामत्वसप्रथस्तमेग्ने० स्वाहा ॥ अग्नय० । ॐ तत्तैभद्रयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोर्जरसे
 मृळ्यत्तमः । दर्धासिरलंभ्रर्विणंचद्राशुपेग्ने० स्वाहा ॥ अग्नय० । ॐ यस्मैत्वंसुद्रविणोददोशोनागास्त्वमदितेसुवताता । यंभ
 द्रेणशर्यसाचोदयोसिप्रजावृत्ताराधसातेस्यामस्वाहा ॥ अग्नय० । ॐ सत्वमग्नेसौभगत्वस्यविद्वानस्माकमायुःप्रतिरेहदेव । तन्नो
 मित्रोयरुणोमामहतामर्दितिःसिधुःप्रथिवीवृत्तद्यौःस्वाहा ॥ अग्नय० ॥ ३ ॥ जातवेदसइत्यस्यमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निस्त्रि
 ष्टु । चरुहोमेवि० । ॐ जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिदहातिवेदः । सनःपर्यदतिदुर्गाणिविश्वानावेवसिधुदुरितात्यग्निः
 स्वाहा ॥ जातवेसेप्रयइदं० ॥ १ ॥ २७ ॥ एतैःसप्तविंशतिमंत्रैरवदानधर्मेणहुत्यास्विष्टकृदादिहोमशोपंसमायवासुदेवंनक्षत्रदे
 यतांचंद्रस्वनक्षत्रंवरुणंचपोदशोपचारैरभ्यर्च्य तत्तत्प्रकाशकमंत्रैर्धृतनतेभ्योयथाशक्तिहोमंकृत्वा ग्रहयज्ञोक्तविधिनाभिषिक्तोयथा
 शक्तिगोभूरिहिरण्यादिदत्त्वा देवगुरुब्राह्मणसुहृद्वंधुजनपूजांस्ववाहनायुधपीठच्छत्रपूजांचकृत्वा विधिवन्नादीश्राद्धंचकृत्वाब्राह्मणा

आग्नेन शेषेण स्विष्टकृतमित्याद्युक्त्वा समिद्धयमग्नावाधाय पूर्णपात्रनिधानांतं पट्टपात्रप्रयोगादितंत्रकृत्वाऽग्नेरुदगास्तीर्णपुदभेऽपुत्री
 हियवमापतिलैः पृथक्पृथक् पूरितानि नवानिशरावाणि चित्वा रिक्तेषु केशः प्राक्संस्थान्यासादयेत् । माताप्रत्यगग्नेरासीनस्य कर्तुं द
 क्षिणतः कुमारमुत्संगे कृत्वा सीत । ततः कर्ता मातुः पुरस्तात्पश्चाच्चाग्नेरानुहगोमयं युतशरावंशमीपर्णयुतशरावंशं च निदध्यात् । ततो
 ब्रह्मा एकविंशतिकुशापिज्जलान्यादाय मातुर्दक्षिणतस्तिष्ठेत् । पिता वा तथा तिष्ठेत् । अस्मिन्पक्षे अन्य एव चौलकर्ता । ततः कुमार
 णान्वारब्धः कर्ता पुरस्तनमाधारांतं कर्म कृत्वा । अग्न्यायुं पीतितिष्ठणां शतं वै खानसाक्रमयः अग्निः पवमानो देवता गायत्री छंदः चूडा
 कर्मप्रधानाज्यहोमे वि० ॥ ॐ अग्न्यायुं पिपवसु असुवोर्जुमिपंचनः । आरेवाधस्वदुच्छुनां स्वाहा ॥ अग्नये पवमानायेदं नममेतित्यागः ।
 एवमग्रेपि । ॐ अग्निर्ऋषिः पर्वमानः पांचजन्यः पुरोहितः । तर्मीमहे महारागं स्वाहा ॥ अग्नये पवमानायेदं ० । ॐ अग्ने पर्वस्व
 पा असेव चः सुवीर्य । दधद्वायिमयि पोपं स्वाहा ॥ अग्नये पव ० ॥ ३ ॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । चूडा कर्मप्रधानाज्य
 होमे वि० । ॐ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विभ्यां जाता निपश्रिता च भूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां स्वाहा ॥
 प्रजापतय इदं ० ॥ ४ ॥ ततः शीतमुष्णं चोभे जले दक्षिणवामकराभ्यां क्रमेण पात्रयोः पृथग्गृहीत्वा शिशोः पश्चिमदेशे स्थित्वा तदुदक
 द्रव्यमन्यस्मिन्पात्रे पाणिभ्यां ॐ उष्णेन वाय उदकेनेहि । इति मंत्रेण युगपद्विनीय तदेकदेशं गृहीत्वा नवनीतेन दधिद्रप्सेन वामिश्च यि
 त्या कुमारस्य वामकर्णमारभ्य प्रदक्षिणं । ॐ अदितिः केशान् च पृत्वा पुदं दतु वचसे । इति मंत्रेण शिरस्त्रिवारं क्लृदयेत् । प्रतिक्लृदनं मंत्रा
 प्रप्तिः । ततो ब्रह्मा हस्तस्थितैकविंशतिक्लातिं नूलमध्वे त्रीणि पिज्जलान्यादाय । ॐ ओपधे त्रायं स्वैनं । इति मंत्रेण कुमारं अभिमुखं पश्चि

चारचौलंकार्यम् । तत्रापि द्वितीयादौ वर्षे जन्मतो मुख्यं गर्भतो गौणं । उदगयने शुक्लपक्षे गुरुशुक्रयोर्बाल्यवार्धकास्तमयाभावे अक्षये अनधिके च मासि गयोतिः शास्त्रोक्तप्रशस्ततिथिचारलक्ष्मे शुभे मुहूर्ते दिव्यनतुरात्रौ कार्यम् । इदं कर्म लौकिकाम्नौ । यदि गर्भाधानादिसंस्कारलोपस्तदा प्रायश्चित्तं कृत्वा कालात्ययनिमित्तं प्रायश्चित्तहोमं च कृत्वा चौलहोमः कार्यः । तदा ह भगवान्—
 आरभ्याधानमाचौलारकाले तीते तु कर्मणाम् । व्याहृत्याज्यं सुसंस्कृत्य हुत्वा कर्म यथाक्रमम् ॥ कार्यमिति शेषः । प्रायश्चित्तं च स एवाह—
 एतेनैकलोपेऽपि यादृक् चूंष्टं समाचरेत् । चूडायाश्चार्धे कृच्छं स्यादापदित्वेव मीरितम् ॥ अनापदितु सर्वत्र द्विगुणं द्विगुणं चरेत् ॥
 मनुः—जातरुर्मादिसंस्काराः स्वकालेन भव्यं तिचेत् । चौलादवार्धकं प्रकुर्वीत प्रायश्चित्तादनंतरम् ॥ प्रायश्चित्तहोमे कृतं तत्कर्म कृताकृतम् । तथा च कारिका—प्रायश्चित्ते कृते पश्चादतीतमपि कर्म वै । कार्यमित्येक आचार्यो नेत्यन्येतु विपश्चितः ॥ प्रायश्चित्तहोमस्तु प्रधानहोमात् पूर्वसमस्ताभिव्यङ्ग्यहतिभिः प्रतिकर्मलोपमैकैः नृज्याहुतिः कार्येति ॥

अथ चूडाकर्म प्रयोगः ॥ उच्यते तृतीयादौ वर्षे उदगयने शुक्लपक्षे प्रशस्ततिथिचारनक्षत्रयोगयुते शुभे मुहूर्ते कुमारस्य चौलकर्म करिष्यन्कर्मपूर्वेद्युः स्वस्तिमाचनपूर्वकं नादीश्राद्धं ग्रहयज्ञं मङ्गलस्नानं कुमारमलंकृत्य मात्रां कुमारं दक्षिणत उपवेश्य देराकालीं स्मृत्वा अस्य कुमारस्य नीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणेन वलायुर्वचो भिद्युद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं चौलाख्यं कर्म करिष्ये इति संकल्प्य ब्राह्मणैः पुण्याहं वाचयित्वा शुभे मुहूर्ते उपलेपादिसंभ्याग्निप्रतिषांतं कृत्वा पुनर्देशं समिद्धयमादाय क्रियमाणे चौलकर्मणि होमे देवतापरिग्रहार्थं मन्याधानं करिष्ये अस्मिन्नन्याहि तेनापि त्याघाघारायाज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रिरात्रिपचमानं प्रजापतैश्चैताः प्रधानदेवता

दशसंख्याकेभ्योभोजनंचसंकल्प्यकर्मपूर्णतावाचयित्वायस्यस्मृत्येत्युक्त्वाविष्णुनमस्कृत्याशिपोब्राह्मणोक्ताःस्वयंकुमारश्चगृह्णी
यात् । एतत्सर्वकुमार्याअप्यमंत्रकम् । होमस्तुसमंत्रकइति । मध्येशिरसिचूडास्याद्वासिष्ठानांतुदक्षिणे । उभयोःपार्श्वयोरत्रिकदय
पानांशिखामता ॥ शिशोर्मातरिगर्भाण्यांचूडाकर्मनकारयेत् । पंचमब्दादधोर्ध्वतुगर्भाण्यामपिकारयेत् । सहोपनीत्याकुर्वाचै
त्तदादोपोनविद्यते ॥ इतिश्रीनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेचूडाकर्मप्रयोगः ॥

अथोपनयनम् ॥ तद्वर्भाष्टमेपेष्टवाब्देकार्यम् । मनुः—ब्रह्मवर्चसकामस्यकार्यविप्रस्पृषंमे ॥ विष्णुः—पष्टेतुधनकामस्य
विद्याकामस्यसप्तमे । अष्टमेसर्वकामस्यनवमेकांतिमिच्छतः ॥ तथासंग्रहे—सप्तमेचाष्टमेवर्पेनवमेदशमेतथा । एकादशेद्वादशे
वाह्युपनेयाद्विजातयः ॥ ब्रह्मवर्चस्यमायुष्यंतेजोब्राह्मणमुपनीत । वराहः—माघादिपंचमासेषुमेखलाबंधनंशिशोः । ज्येष्ठमासेनज्ये
मेसूयैकर्तव्यंह्युपनायनम् ॥ श्रुतिः—वसंतेब्राह्मणमुपनीत । वराहः—माघादिपंचमासेषुमेखलाबंधनंशिशोः । ज्येष्ठमासेनज्ये
ष्ठस्य । जन्ममासेनसर्वेषाम् । शुक्लपक्षेद्वितीयादिस्वाध्यायतिथिपुनानध्यायेननैमित्तिकानध्यायेपूर्वाह्नेशुभमुहूर्तेशुभचंद्रादौगुरुशु
क्रयोर्वात्ययार्धक्यास्तराहित्यादौज्योतिर्विद्वोर्केशुभकालेउपनयनंकार्यम् ॥ उपनयनेकर्तृक्रममाहदृष्टगर्गः—पितापि
तामहोभ्राताज्ञातयोगोन्नजाग्रजाः । उपनयेधिकारीस्यात्पूर्वाभावेपरः ॥ तथा—पितैवोपनयेत्पुत्रंतदभावेपितुःपिता । तद
भावेपितुर्भ्रातातदभावेपुत्रोदरः ॥ अधिकारसिद्धयेप्रायश्चित्तमाह दृढविष्णुः—कृच्छ्रत्रयंचोपनेतात्रीन्कृच्छ्रांश्चदुश्चरेत् ॥
आचार्योद्वादशसहस्रगायत्रीजपेत् । तथा—नांदीश्राद्धकृतेपश्चादनध्यायस्त्वकालिकः । मौजीबंधतदाकुर्वाद्देदारंभंनकारयेत् ॥

माप्राणितस्यदक्षिणेकेशभागेनिधाय तेषुताम्रमयंधुरं । ॐ स्वधितुमैनंहिंसीः । इतिमंत्रेणनिधाय । ॐ येनावपत्सविताक्षुरेणसो
 मस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् । तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथासत् ॥ इतिमंत्रेणसकेशानिपिंजूलानिछित्वाप्रागग्राणिक्क
 त्याशरावस्थशमीपणरेकीकृत्यमातुःकरेदद्यात् । साचतानिसकेशान्यानहुहेगोमयेप्रागग्राणिनिदध्यात् । एवंद्वितीयादिच्छेदनेपु
 पिंजूलनिधानादिसमंत्रककार्यम् । छेदनमंत्रेणुविशेषः । ॐ ओपधेत्रायस्वैनं । स्वधितुमैनं० । ॐ येनधाताबृहस्पतेरग्नेरिंद्रस्य
 चायुपेपत् । तेनतआयुपेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तये ॥ इतिद्वितीयच्छेदने । ॐ ओपधे० स्वधितु० । ॐ येनभूर्यश्चरात्र्याज्योक्क
 पदयातिसूर्य । तेनतआयुपेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तये ॥ इतितृतीयच्छेदने । ॐ ओपधे० स्वधितु० । ॐ ओपधे० । ॐ येना
 यपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् । तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथासत् ॥ येनधाताबृहस्पतेरग्नेरिंद्रस्यचा
 युपेपत् । तेनतआयुपेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तये ॥ येनभूर्यश्चरात्र्याज्योक्कपदयातिसूर्य । तेनतआयुपेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्त
 ये ॥ इतित्रयोपिमंत्राः । एवंदक्षिणेकेशभागेचत्वारिच्छेदनानिकृत्वोत्तरेपिकेशभागेएवमेवप्रत्येकमंत्रेणानित्रीणिछेदनानिकुर्यात्
 नतुसर्वमंत्रैश्चतुर्थं । ततः । ॐ यक्षुरेणमर्चयतासुपेशसावसावपसिकेशान् । शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीः ॥ इतिमंत्रेणाम्रत
 आरभ्यामूलंधुरधारानिमृज्यनापितमाहूयशीतोष्णाभिरद्भिरवर्धकुर्वाणोऽधुष्वन्कुशलीकुर्वितिप्रैपेणानुशास्य तमैपार्थचावचोध्य
 नापितेनपूर्वावदोषितशीतोष्णांबुभिराद्रौकृतंकुमारशिरोयथाकुलाचारंकल्पितशिलांवापयित्वा कुमारंस्तापयित्वा भूपयित्वा पूर्वव
 न्मातुरुत्संगेऽवस्थाप्य स्विष्टकृदादिहोमशेषसमाप्य ब्रीह्यादिपूर्णशरावचतुष्टयंनापितायदद्यात् । भूर्यसीदक्षिणांदत्त्वाब्राह्मणेभ्यो

तत्रसंकल्पः । अस्यकुमारस्योपनयनग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वाराश्रीपरमेस्वरप्रीत्यर्थग्रहयज्ञंकरिष्ये । ग्रहयज्ञं समाप्य । अस्यकुमारस्यद्विजन्तसिद्धिदेवाध्ययनाधिकारार्थं श्वउपनयनं करिष्ये । तदंगभूतमद्यगणपतिपूजनपूर्वकं स्वस्तिवाचनं मालुकापूजनं नां दीश्राद्धं मंडपप्रतिष्ठांकुलदेवतादिस्थापनं च करिष्ये । उपनयनेन सह चौलकरणपक्षे तदपि संकल्पे कीर्तयेत् । तत्रेण च स्वस्तिवाचनग्रहयज्ञनां दीश्राद्धादीनिकुर्यात् । अथापरेद्युःकृतनित्यक्रियः कृतमंगलस्नानमलंकृतंकुमारमुक्तस्वरस्य नंकृतकौतुकवंधमाद्रुतसंगे भोजयित्वा देशकालीसंकीर्त्य अस्यकुमारस्योपनयनं कर्तुं तत्प्राच्यांगभूतं वापनादिकरिष्ये इति संकल्प्य कृतवापनं स्नापितं वद्धशिखंकुमारमौहूर्तिं क्रोके शुभमुहूर्तमंगलपाठपूर्वस्वस्तीपमानीय तन्मुखं संन्यगीक्षेत । ततस्तं स्वोरूपयुपवेश्य ब्राह्मणाये यज्ञेनेत्यादिमंत्रैर्यथाचारं हरिद्रादियुक्ताक्षतारोपणं कुर्यात् । तद्विमेमंत्राः । ॐ ये यज्ञेन दक्षिणया समं क्ता इन्द्रस्य सुख्यममृतत्वमानुश । तेभ्यो भुद्रमंगिरसो वो अस्तु प्रतंगृष्णीतमानुवंसु मेधसः ॥ यद्रुदार्जन्पितरोगोमयं च सृष्टेनाभिं दन्परिवत्सरेव लं । दीर्घायुत्वमंगिरसो वो अस्तु प्रतंगृष्णीतमानुवंसु मेधसः ॥ यद्रुतेन सूर्यमारौहयन् दिव्यप्रथयन् पृथिवीमातरं वि । सुप्रजास्त्वमंगिरसो वो अस्तु प्र० ॥ अयं न भावदतिवल्गुवोगूहदेव पुत्राः पयस्तच्छृणोत न । सुब्रह्मण्यमंगिरसो वो ॥ विरूपास इह पयस्तद्वद्भूमीरवेपसः । ते अंगिरसः सुनवस्ते अग्नेः परिज

यगो निष्कर्म्यीभूतयथाशक्तिरजतद्रव्यदानेनाहमाचरिष्ये । चौलस्योपनीत्यासहकरणस्य कुलधर्मप्राप्तये कालातिपत्तिहोमं चौललोपप्रायश्चित्तं च न कर्याम् । ततो न दुर्ममकामचारकामवादेकामभक्षणादिदोषपरिहारद्वारोपने यत्पयोग्यता सिद्ध्यर्थं कृच्छ्रत्रयप्रायश्चित्तं तत्प्रत्याग्रायेत्यादिक्षेयम् ।

१ अत्र घटीस्थापनम् । तद्विधिरमेविवाहे द्रष्टव्यः ।

अक्कलितोर्गर्जननिर्घातादिनिमित्तकः । आश्वलायनानामुपनयनदिनेवेदारंभाभावात् । वेदारंभकरणंतुयजुर्वेदिविषयम् । आश्वलायनस्तुष्टिश्चाद्धदिनात्तद्विषयमुहूर्तांतरे सति तेनैवनांदीश्राद्धेन तत्रोपनयनं कुर्यात् । तदूर्ध्वं तु मुहूर्तेश्राद्धांतरपूर्वकमुपनयनं यथा कालं कुर्यात् ॥ इत्युपनयनोपयुक्तविचारः ॥

उपोपनयनप्रयोगः ॥ उक्तकाले उपनिनीयुराचार्यः पूर्वद्युर्वदोः परिधानार्थं शुक्लमीपद्धातं नवसदशपरेणाधृतं वस्त्रमुत्तरीयार्धं च क्षपाययस्त्रमजिनं चारूष्णमृगस्य ज्योषीं पथीतं मौजिमिसलां पालाशमव्रणमृजुं सौम्यदर्शनं वदोः केशसंमितं सान्द्रदंडं कौपीनं तद्वधनयूत्रं भिक्षाभाजनं च संपाद्य स्वस्योपनेतृत्वाधिकारसिद्धये कृच्छ्रत्रयं द्वादशसहस्रं गायत्रीं च जप्त्वा कुमारेणापिकामचारकामवादकामभक्षणादिदोगापनोदार्थं कृच्छ्रत्रयं कारयित्वा स्वस्तिवाचनां कुरारपणग्रहयज्ञनांदीश्राद्धानि संकल्पपूर्वकं कृत्वा मंडपप्रतिष्ठां कुर्यात् ।

१ प्रथममाचार्योऽग्नौ ममोपनेतृत्वं योग्यतामिद्वार्थं कृच्छ्रत्रयं तत्प्रत्याग्रायगोनिष्कयीभूतयथाशक्तिरजतद्रव्यदानेनाहमाचरिष्ये तथा द्वादशाधिकमहम्मगग्रीजपमुपनेतृत्वं योग्यतासिद्धये कुरिष्ये इति संकल्पयेत् । यदि पूर्वसंस्काराव्यतीतास्तदा अस्य कुमारस्य पुंसवनादीनामथवाजातकर्मोदीनां चोत्तानां संस्कारानां कालानि पत्तिजनितप्रत्यवायपरिहारद्वारा थीपर० प्रति संस्कारमेकं अभूवः स्यः स्वाहेति समस्तव्याहृत्याज्याहुतिर्दोष्यामीति संकल्प्या प्रित्याग्नेष्माधानादिपाक्यशतव्रतसिद्धिवायद्विषापनाज्यसंस्कारपात्रसंमार्गमात्रसिद्धिवाऽतीतसंस्कारसमयसंख्यसमस्तव्याहृत्यागगृहीतुं द्रुगार । ततोऽभ्यकुमारस्य पुंसवनावलोभनसीमं वोऽग्नयनजातकर्मनामकरणसूर्यावलोफननिष्क्रमणोपवेशनात्राशनचौलसंस्कारावलोभेति नितप्रत्यवायपरिहारार्थं त्रिसंस्कारपादकृच्छ्रत्रयव्रित्तं चोल्भ्यार्थं कृच्छ्रं युद्धिपूर्वकलोपे प्रति संस्कारमर्थं कृच्छ्रं चूडायाः कृच्छ्रं तत्प्रत्याग्रा-

॥ अथ प्रयोगारत्नं=नारायणभट्टी

उत्तरनारायणभट्टी=अन्त्येष्टिश्च ॥

२० मंदीपात्रं.

२१ रथः २२ वैकंकी

सूतः.

२३ कपालं.

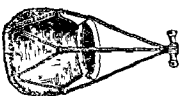
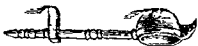
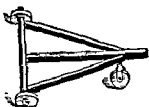
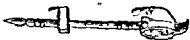
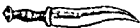
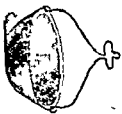
२४ राकटः

२५ धुवा.

२६ संदंशः २७ शिष्यस्था

सकुस्थाली.

२८ पिष्टोद-
पनसाधनं.

२० इदंजलसंतपनपात्रं. २१ काष्ठलङ्घःस्फयः. २२ इयंयुक्वैकंकरतदारुजा.

२३ इदंयुक्मयमभ्यशफाकारपुटोडाशपणसाधनम्.

२४ अयंयज्ञियदारुजाःयजनोपवेदनपरिमितोमुख्यःअसंभवेमोहिस्थापनपर्याप्तः २५ आन्यधारणार्थपात्रं. २६ अयंयज्ञियदारुकरतभाय

सोपा आयतनाद्विर्गतस्याग्निर्गहणादिसाधनं. २७ इयंस्पर्शव्यंगसकुतिधानकल्पाश्लिष्यस्थापितास्थाली. २८ इदं पिष्टोदपनसाधनं.

स्वस्तये ॥ ४ ॥ विश्वेयजत्रा अधिवोचतोतयेत्रार्थध्वनोदुरेवाया अभिहुतः । सत्ययाचोदुवहृत्याहुवेमशृणुतोदेवा अवसेस्वस्तये ॥
 अपामीयामपविश्यामनाहुतिमपारातिदुर्विद्वामघायतः । आरेदेवाद्देवोअस्मद्युयोतनोरुणःशर्मयच्छतास्वस्तये ॥ अरिष्टःसम
 त्तोविश्वेपधतेमम्रजाभिजायतेधर्मणस्परै । यमादित्यासोनर्यथासुनीतिभिरतिविश्वानिदुरित्तास्वस्तये ॥ यदेवासोवथयाजसातो
 यंशूरसातामरुतोहितेधने । प्रातृयार्वाणरथामिद्रसानुसिमारेप्यंतमारुहेमास्वस्तये ॥ स्वस्तिनःपृथ्यासुधन्यसुस्वस्त्य १ सुब्रुजेस्व
 र्धति । स्वस्तिनःपुत्रकृथेपुयोनिष्ठस्वस्तुरायेमरुतोदधातन ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथेश्रेष्ठारैकणःस्वत्यभियाग्राममेति । सानोअमासोऽ
 अरणेनिपातुस्वावेशाभवतुदेवगोपा ॥ एवाप्तुतेःसुनुरवीवृधद्वोविश्वआदित्याअदितेमनीपी । ईशानासोनरोअमर्त्यनास्ताविज
 नोदिव्योगेयेन ॥ ५ ॥ ॐ बृहस्पतेप्रथमंवाचोअग्र्यत्प्रैरतनामधेयंदधानाः । यदेपांश्रेष्ठयदरिप्रमासीत्येणातदैपांनिहितंगुहा
 विः ॥ सक्तुमियुतितेउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमक्रत । अत्रासखायःसख्यानिजानतेभृद्रांलक्ष्मीनिहिताधिवाचि ॥ युद्धे
 नवाचःपदुवीर्यमायुन्तामन्वविदुर्वापिप्रविष्टा । तामाभृत्याव्यदधुःपुरुत्रातांसप्तरेभाअभिसनंवते ॥ उतत्वःपश्यन्नददशवाचम
 तत्यःशण्वन्नशृणोत्येनां । उतोत्थस्मेतन्वां १ विसृजेजयेयपत्यउशतीसुवासाः ॥ उतत्वसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्यत्यपिवाजिने
 पु । अधेन्वाचरतिमायवैपवाचंशुश्रुवाँअफलमपुष्पां ॥ १ ॥ यस्तित्याजसचिविदंसखायंततस्यवाच्यापिभागोअस्ति । यदौश्र
 णोत्पलंकंशृणोतिनुहिप्रवेदसुकृतस्वपथां ॥ अक्षण्वंतःकर्णवंतःसर्वायोमनोजेवज्वसमावभूदुः । आदमासउपकक्षासजत्वेहृदाईव
 स्नात्वाउत्पेददृश्रे ॥ हृदातटेपुमनसोजेवपयद्राक्षणाःसंयजतेसखायः । अत्राहृत्यविजहुवद्याभिरोहन्नक्षणाणोविचंरत्युत्ये ॥ इमेये

निरे ॥ १ ॥ ये अग्नेः पारं जज्ञिरे विरूपासो दिवस्पारं । नवग्वो नुदशग्वो अंगिरस्तमः सचादेव पुमंहते ॥ इद्रेण युजानिः सृजंत वाघ
 तो प्रजंगो मंतमभिननं । सहस्रमेददतो अष्टकुर्यः १ श्रचो द्वेवर्चकृत ॥ प्रननं जायताभ्यं मनस्तो वमैरोहतु । यः सहस्रं शताभ्यं सद्यो
 दानाय मंहते ॥ नतमं श्रौतिकश्च न दिव इव सान्यारभं । सावर्ण्यस्य दक्षिणा विसिंधुरिव प्रथमे ॥ उत दासापरि विपेस्मादिष्टी गोपरीण
 सा । यदुस्तुर्यश्च मामहे ॥ सहस्रदात्रा मणीमो रपुष्मनुः सूर्येणास्य यतमाने न तु दक्षिणा । सावर्णे दुवाः प्रतिरुत्वा युयुर्धस्मिन्नश्राता असं
 नाम राजं ॥ २ ॥ परावतो ये दिधि पंत आव्यं मनुम्रीता सो जनिमा विवस्वतः । युयाते यनं ह्रुव्यस्य वाहापि देवा असते ते अधि द्रुवंतु नः ॥
 विश्वाहो नमस्या निवद्यानाम नि देवा उत युजिया निवः । ये स्थजाता अर्दिते रश्मिपरि यै पृथिव्या स्तम इह श्रुता हव्यं ॥ येभ्यो माताम
 पुम रिपन्ते पर्यः प्रीयूंघो रादितिर दिवर्हाः । उक्थ्य शुष्मान् पृभरान् स्वप्नस्तौऽ आदित्याऽ अनुमदा स्वस्त्यै ॥ नृचक्षुः सो अ निमिपतो
 अर्हणा नृह देवा सो अमृतत्वमानश्चुः । ज्योती रथा अहिमाया अनांग सो दिवो वृष्माणं वसते स्वस्त्यै ॥ सम्राजो ये सुवृधो यज्ञमाययुरप
 रिमृतादधिरे द्विषिष्यं । तौऽ आर्यवा सनमसा सुवृचिर्भिर्महोऽ आदित्याऽ अर्दितं स्वस्त्यै ॥ ३ ॥ को वृः स्तोमं राधतियं जुजो पथचि
 भ्यं देवा सोमनु पोयतिष्ठनं । को वोऽ च्यंतुं विजाता अरं कर्द्योनः पर्वदत्यंहः स्वस्त्यै ॥ येभ्यो होत्रा प्रथमामाये जमनुः सभिच्छाश्चिर्मनसा
 समहो वृभिः । तर्थादित्या अभ्युदामं यच्छतसगानः कर्तुं सुपथाः स्वस्त्यै ॥ यद्दिशे र्मुवनस्य प्रचेतसो विथ्यस्य स्यातु जंगतश्च मंतवः ।
 तेनः कृतादरुतादेन सस्पृद्यो दयासः पिपृताः स्वस्त्यै ॥ भरेण्विद्रं सुहवहवामहे ह्यो मुचैः सकृत्तुं देव्यं जनं । आग्निमित्रवरुणं सातये भगं
 द्यावा पृथिवी मरुतः स्वस्त्यै ॥ मन्त्रामाणं पृथिवी चामने हसं सुसामाणमर्दितं सुप्रणीति । देवीनां स्वस्विरा मनंगा समं वंती मारुहेमा

जिनं त्रिष्टुप् । अजिनधारणे विनियोगः । ॐ मित्रस्य च द्युर्धरुणं नलीयस्ते जौ यशस्वी स्योर्विरसमिच्छं । अनाहुनस्यं वसं नंजरिष्णुपरीदं वा
 न्यजिर्नदधेहम् ॥ ततो द्विजत्वचिह्नार्थं यज्ञोपवीतं दध्यात् । यज्ञोपवीतमित्यस्य परब्रह्म परमात्मा त्रिष्टुप् । श्रौतस्मात्तर्कमनुष्ठानसि
 द्धार्थं द्विजत्वसिद्धये यज्ञोपवीतधारणे वि० । ॐ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं परस्तात् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिसुचशुभ्रं य
 ज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥ इति मंत्रवाचयित्वा तदक्षिणनाहुमुद्धार्य उपवीतं धारयित्वा कुमारमात्मनोऽग्नेश्च मध्येन यज्ञपात्रोत्तरभा
 गं मयित्वा तत्र विधिं नृदाचमय्य पुनस्तथैवानीयस्व दक्षिणे उपवेश्य बर्हिस्तास्तरणादि सुब्रह्मसंमार्जनांतं कृत्वा ब्रह्मचार्यं न्वारब्ध्वा ध्याया
 नाद्याधारांतमाग्यभागनर्जं कुर्यात् । ततः अग्न्यायूषीतितिसृणां शतं तैव खानसा ऋषयः अग्निः पवमानो देवतागायत्री च्छंदः । उपन
 यनप्रधानाज्यहोमे विनियोगः । ॐ अग्न्यायूषिपवस आसुवोर्जमिपंचनः । आरेवाधस्व दुच्छुनां स्वाहा ॥ अग्नये पवमानाये दं नम

१ केशनगरायणमाधवेति नामभिराचमनम्, गोविंदनाम्ना दक्षिणकरमार्जनम्, विष्णुना अधरमुजेत्, मधुसूदेन ओष्ठमुजेत्, त्रिवि
 त्रमेण ओष्ठानुमार्जयेत्, यामनेन उदकाभिमंत्रणं कृत्वा, श्रीधरेण वामहस्तप्रक्षालनम्, हृषीकेशेन दक्षिणपादस्पर्शनम्, पद्मनाभेन वाम-
 पाद०, दामोदरेण मलप्रक्षोषणम्, संकर्षणेन उन्मोष्ठस्पर्शं अंगुल्यग्रेः, वासुदेवेन दक्षिणनासामंगुष्ठजर्जनीभ्यां स्पृशेत्, मधुसूतेन वामनासामं-
 गुष्ठजर्जनीभ्यां, अनिरुद्धेन दक्षिणनेत्रांगुष्ठानामिकाभ्यां स्पृशेत्, पुरुषोत्तमेन वामनेत्रं तथा, अधोक्षजेन दक्षिणकर्णस्पर्शः अंगुष्ठकनिष्ठिकाभ्यां,
 नारासिंहेन वामकर्णस्पर्शस्तथा, अच्युतेन नाभिस्पर्शः अंगुष्ठकनिष्ठिकाभ्यां, जनार्दनेन हृदयस्पर्शः तलेन, उपेद्रेण मूर्धनं पाणिना स्पृशेत्, हरिणा
 दक्षिणमुजस्पर्शः अंगुल्यग्रेः, श्रीकृष्णेन वाममुजस्पर्शस्तथा । इति विधिवदाचमनम् ।

नार्वाङ्मनपरश्चरति न ब्राह्मणा सो न सुते कंरासः । त एते वार्चमभिपद्य पापया सिरीस्तत्रैतन्वते अप्रजज्ञयः ॥ सर्वे नंदं तियुशसागतेन सभा
 माह न सख्या सखायः । किल्विपुश्च त्वत्पणिर्ह्येषामरहितो भवति वाजिनाय ॥ क्रुचांत्यः पोपमास्ते पुपुष्वान्गोयंत्रत्वोगायति शक्करी
 पु । ब्रह्मात्वो वदति जातविद्यां युजस्य मात्रां विर्मितीत इत्यः ॥ २ ॥ तदस्तु मि० गृहवै प्रतिष्ठासूक्तं तत्प्रतिष्ठितं तमयावाचां शंस्तव्यं तस्मा
 द्यद्यपि दूर इव पश्येत् गृहं भवेनैव नानाजिगमिपति गृहाहि पशूनां प्रतिष्ठाप्रतिष्ठा ॥ नर्यप्रजाभे गोपाय । अमृतत्वाय जीवसे । ज्ञातां जनि
 व्यमाणां च । अमृतैस्त्ये प्रतिष्ठितां ॥ अन्येपि माध्यंदिनीयादीनां मंत्रायाशाखं यावकां शं पठनीयाः ॥ ॥ तत्तत्सं कुमारं स्वदक्षिण
 उपवेदय उपलेपाद्यग्निं प्रतिष्ठांतं कृत्वा समिद्धयमादाय तिथ्यादि समुच्चार्य अस्य कुमारस्य द्विजता सिद्ध्यर्थं क्रियमाणे उपनयनहोमे देवता
 परिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये । अस्मिन्नन्याहि ते ब्रावित्याद्याघारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रिरग्निपवमानं प्रजापतिं चाज्येन शोपेण स्वित्कृत
 मित्यादिसद्यो यक्ष्य इत्यंतमुक्त्वा समिधौ व्याहृतिभिरग्नावाधाय परि समूहनाद्याज्यसंस्कारांतं कृत्वा आचार्योन्नेः पश्चादवस्थाय कुमारं
 प्राञ्जुलमवस्थाय कौपीनार्थं त्रिवृतं कार्पाससूत्रं कटावावध्य कौपीनं परिधाप्य द्वितीयजन्मन्युल्वप्रतिनिधिभूतमहतं शुक्लं वासः समंत्रकं
 परिधाप्य अन्येन कापाय वाससातथैव प्रावारयेत् । तत्र मंत्रः । युवं त्वाणीत्यस्यौ च श्वो दीर्घतमामित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । वासो धारणे वि० ।
 ॐ युवं त्वाणि पीयूषावसाथे युयोरौ च्छिद्रा मंतवो हुसर्गाः । अवातिरतु मनुता निविश्वं क्रतेन मित्रावरुणा सचेधे ॥ प्रावरणार्थं कृष्णाजि
 नंवा तच्च । त्र्यंगुलं च वहिर्लोमयद्वास्याच्चतुरंगुलम् । अजिनं धारयेद्विप्रश्चतुर्विंशष्टाष्टोडशैः ॥ इति । मित्रस्य च धुरित्यस्य वामदेवोऽ

युवाधुवासाइत्यस्यकौशिकोविश्वामित्रोयूपस्त्रिष्टुप् पूर्वार्धचस्यप्रदक्षिणावर्तनेउत्तरार्धचस्यपाणिभ्यांचटोर्हृदयालंबनेविनियोगः ।
 ॐ युवासवासाःपरिवीतआगात्सउश्रेयान्भवतिजायमानः । इत्यर्धचमुच्चारयन्नुप्रदक्षिणमावत्यप्राङ्मुखमवस्थापयेत् । ततः
 कुमारसंयोरुपरिस्वपाणीगमयित्वा । ॐ तंधीरासःकुवयउन्नयंतिस्वाधयोऽमनसादेवयंतः ॥ इत्युत्तरार्धचमुच्चार्यतद्धृदयप्रदेशं
 सकृत्पाणिभ्यांस्पृशेत् । ततः आचार्यआत्मानमग्निंचांतरावदुनीत्वा प्रत्यगग्नेःस्वयमुपविश्यस्वस्यदक्षिणतःप्राङ्मुखतमुपवशयेत् ।
 ततोवदुरग्नेःपरिसमूहनपयुक्षणेकृत्वावृत्तिकारमतेत्वकृत्वा । अग्नयेसमिधमित्यस्यहिरण्यगर्भोऽग्निवृहती । समिदाधानेविनियो
 गः । ॐ अग्नयेसमिधमाहर्षिवृद्धतेजातवैदसे । तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधान्नह्मणावयंस्वाहेतिसमिधमाधाय अग्नयइदंनममेत्युद्दे
 श्यत्यागौकृत्वा पाणिप्रक्षाल्याग्निस्पृष्ट्वा ॐ तेजसामासमनजमीतिसंवृतोष्ठद्वयंमुखमवाङ्निमृज्यपाणिप्रक्षाल्यपुनरग्निस्पृष्ट्वाभंत्रेण
 तथैवमुखंनिमृज्यपाणिप्रक्षाल्याग्निस्पृष्ट्वाभंत्रेणतथैवमुखंनिमृज्यपाणिप्रक्षालयेत् । ततस्तिष्ठन्प्रणतिमुद्रांकृत्वा । मयिमेधामिति
 वृणांहिरण्यगर्भःप्रपिः पूर्वेषांत्रयाणामग्नीद्रिसूर्यादेवताः उत्तरत्रयाणामग्निदेवता गायत्रीच्छंदः । अग्न्युपस्थानेवि० । ॐ मयि
 मेधामर्थिप्रजांमय्यग्निस्तेजोदधातु । मयिमेधामर्थिप्रजांमयींद्रिंद्रियंदधातु । मयिमेधामर्थिप्रजांमयिसूर्योऽग्नाजोदधातु । यत्ते
 अग्नेतेजस्तेनाहतेजस्वीभूयांसं । यत्तेअग्नेवृचस्तेनाहवृचस्वीभूयांसं । इतिपणमंत्रैरग्निमुपस्था
 य । मानस्तोकइतिकुत्सोरुद्रोजगती । विभूतिग्रहणेविनियोगः । ॐ मानस्तोकेतनयेमानंआयामानोगोपुमानोअश्वपुरीरिपः ।
 वीरान्मानोरुद्रभामितोवर्धोर्विपमंतुःसदुमिर्यवहवामहे ॥ इत्यनेनभस्मादायथाचारंन्यायुपंजमदग्नेरितिललाटे कश्यपस्यन्या

भेतित्यागः । एवमग्रेपि । ॐ अग्निर्ऋषिः पर्वमानुः पांचजन्यः पुरोहितः । तमीमहे महागुं स्वाहा ॥ अग्नये ० । ॐ अग्ने पर्वस्व
 स्वर्पा अस्मे वर्चः सुवीर्यं । दधद्रिं मयि पोषं स्वाहा ॥ अग्नये ० । प्रजापत इत्यस्य हि रण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । उपनयनप्रधानाज्य
 होमे वि० । ॐ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विभ्यां जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां स्वाहा ॥
 प्रजापतय इदं ० । अथाचार्य उत्तरतो ग्रेः प्राङ्मुखः स्तिष्ठेत् । कुमारोऽप्यन्याचार्ययोर्मध्ये न गत्वा आचार्याभिमुखः स्तिष्ठेत् । अथाचा
 र्यः संयतात्मा कुमारस्य शुचित्वसिद्धये सवितुं देवता तृप्तये चांजलि क्षारणं कुर्यात् । तच्चेत्थम् । शुद्धो देकेन शिष्यांजलिमापूर्य स्वस्यांज
 लिमन्येन पूरयित्वा । तत्सवितुरित्यस्य दयावाश्वः सवितानुष्टुप् । अवक्षारणे वि० । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो रजः । श्रेष्ठं
 सधामनु रं भर्गो रस्य धीमहि ॥ अनेन स्वांजल्युदकं शिष्यांजलावक्षार्य तज्जलं कुमारंजलि नैवावक्षारयेत् । ततः शिष्यत्वसिद्धयर्थ
 यदोर्हस्तं गृहीयात् । तत्र मंत्रः । ॐ देवस्य त्वासधितुः प्रसूवे भिनोर्वाहुभ्यां पुष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामीति यजुरते मुकशर्मन्नि त्रिकुमा
 रस्याभियाद नि कं नाम शर्मन्तं संबुद्ध्यानिर्दिश्य दक्षिणेन पाणिना कुमारस्य सांगुष्ठं दक्षिणपाणिं गृहीत्वा पुनरपि पूर्ववदुदकं पूरणादि कृ
 त्वा सविताने हस्तमग्रभीदि तिमंत्रांते पूर्ववद्गुणामोक्त्वा हस्तं गृहीत्वा पुनरपि पूर्ववत्पूरयित्वा अग्निराचार्यस्तवे तिमंत्रांते पूर्ववत्तन्ना
 मनिर्दिश्य हस्तं गृहीयात् । अथाचार्यो ब्रह्मचारिणा सह निष्क्रम्य । देवसवितरे पते ब्रह्मचारी तं गोपाय समामृतं लुच्चार्य संरक्षणार्थं त्रतप
 तये आदित्याय च दुददामीति मनसा स्मरन् ब्रह्मचारिणमादित्यमीक्षयेत् । ततः उभावपि पूर्ववदुत्तरतो ग्रेः अन्योन्याभिमुखौ तिष्ठताम् ।
 अथाचार्यः कस्य ब्रह्मचार्यसि प्राणस्य ब्रह्मचार्यसि कस्त्या कमुपनयेत कायत्वा परिदामीति मंत्रं जपन् कुमारं प्रजापतये मनसा समर्प्य ।

दः व्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिर्बृहती गायत्र्या विश्वामित्रः सविता गायत्री उपनयने वि० । (भूर्भुवः स्वः पूर्वतु सावित्री
 वाचयेदथ । पादं पादं च सावित्र्याः स्वयमुक्तवैवाचयेत् ॥ ततस्त्वर्धचर्मर्धसर्वातामथवाचयेत् । एवं वक्तुमशक्ते च तं यथाशक्ति
 वाचयेत्) ॥ गायत्रीं वाचयित्वा । ततः मम त्रत इति मंत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः बृहस्पतिर्देवता त्रिष्टुप् छंदः वदो हृदये ऊर्ध्वा गुलिपाणि
 निधाने वि० । ॐ मर्ममूत्रे हृदये तैदधामि मर्मचित्तमनुचित्तैतस्तु । मम वाचमेकप्रतो जुपस्व बृहस्पतिं दानि युनक्तुमहं ॥ इति स्व
 पाणिमूर्ध्यां गुलिं ब्रह्मचारिणे हृदये देशे निधाय तत्स्पर्शार्थं शुद्धयर्थं च मेखलामावधीयात् । इयं दुरुक्तादिति द्वयोर्वा मदेवो मेखला त्रि
 ष्टुप् । मेखला बंधने वि० । ॐ इयं दुरुक्तात्पारिवर्धमाना शर्मवरुंधं पुनती न आगात् । प्राणापानाभ्यां विलमा भरती प्रिया दुवानां सु
 भगमि ललेयं ॥ ऋतस्य गोप्त्री तपसः परस्पी प्रतीरक्षः सहमाना अरातीः । सानः समंतमनु परे हि भद्रया भूतारस्ते मेखले मारिपाम ॥
 इति मंत्रं वाचयित्वा मेलं त्रिरावर्त्य नाभिप्रदेशे श्रुतिं त्रयं कुर्यात् । तदा बटुः सरहस्यां गसहितं वेदत्रयेणावृतो ह मिति मन्येत । ततस्त
 द्धर्मस्य योगक्षेमार्थमभिनृत्तये च के श संमितं पालाशं दंडं दद्यात् । स्वस्ति न इत्यस्य स्वस्वत्यात्रे यो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । दंडदाने वि० ।
 ॐ स्वस्ति नो भिमितामभिनृत्तये च के श संमितं पालाशं दंडं दद्यात् । स्वस्ति पपा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुचेतु नः ॥ ततो बटोस्त
 ग्रहणे मंत्रः । अदंतं दमयित्वा मां मार्गे संस्थापयन्स्वयं । दंडः करे स्थितो यस्मात्तस्माद्रक्षयतो भयमिति वाचयेत् । ततः कुमारस्याचा
 रमादिशेत् । ब्रह्मचार्यसि । अपोशान । शास्त्रविहितं आचमनं कुरु । मूत्रपुरीषादौ शुद्ध्यर्थं मित्यर्थः । कर्मकुरु । संध्योपासना
 दि कर्मकुर्वित्यर्थः । दिवामा स्वाप्सीः । आचार्याधीनो वेदमधीष्व । सायं प्रातः संमिधमाधेहि । द्वादशवर्षा

गुपमितिकण्ठे अगस्त्यस्यत्र्यायुपमितिनाभौ यद्देवानांत्र्यायुपमितिदक्षिणस्कंधे तन्मेअस्तुत्र्यायुपमितिवामस्कंधे सर्वमस्तुश
 तायुपमितिशिरसिधारयेत् । पुनःपरिसमूहनपयुक्षणेकृत्वाकृतांजलिस्तिष्ठन् ॐ चमेस्वरश्चमेयशोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूनंतस्मैत
 उपयत्तेतिरिक्तंस्मैतेनमः ॥ अग्नयेनमः । ॐ स्वस्ति । श्रद्धांभेधांयशःप्रज्ञांविद्यांयुद्धिंश्रियंवलम् । आयुष्यंतेजआरोग्यंदेहि
 मेहव्यवाहन ॥ हव्यवाहनोन्नमइत्यग्निमुपस्थाय । अग्नेरुत्तरतो गत्वा प्रत्यङ्मुखीभूयाचार्याभिमुखोभूत्वादक्षिणजानुभूतलेनिधाय
 पाणिभ्यांयथासव्यदक्षिणांश्रोत्रेसंपृश्यव्यस्तपाणिराचार्यस्यदक्षिणपादंस्वदक्षिणहस्तेनसव्यंचसव्यहस्तेनजानुप्रभृतिपादपर्यंतंस्पृ
 श्वाऽमुकगोत्रोमुकशर्माहंभोअभिवादयइत्युच्चारयन्शिरोवनतिपूर्वकमभिवाद्याचार्येणायुष्मान्भवसौम्यदेवदत्तशर्मन्इतिप्रत्यु
 क्ताशीर्वादोविनयावनतोभूत्वासावित्र्युपदेशंवाञ्छन् । (शिष्टाचारप्राप्तंसावित्रीपूजनंगोप्रदानंचकृत्वा) अधीहिभोःसावित्रीभोऽ
 अनुग्रहीत्याचार्यप्रत्युक्त्वास्ववामपाणिमुत्तानीकृत्यदक्षिणपाणिन्यङ्मुखीकृत्यसंधायपाणिपृष्ठमंगुलीश्चांगुष्ठौचट्टढीकृत्यकृतं ब्रह्मां
 जलिंदक्षिणांकेनिधायार्यांतिकआसीत् । (गायत्र्युपदेशस्त्वग्नेरुत्तरतएवस्यात् । यद्यपिआश्वलायनसूत्रेअग्नेरुत्तरतोदक्षिण
 तोवादेशस्यानुकृत्वादित्युक्तत्वात् ।) गायत्र्युपदेशस्त्वग्नेरुत्तरतएवोपदेशोविहितः । चेदैक्यात्तत्सूत्रमेवकार्यं सर्वश
 खाप्रत्ययमेकैर्मत्युक्तत्वात् अविरुद्धमन्यतोप्राह्यमित्युक्तेश्चसांख्यायनसूत्रेचैवमुत्तरेणामिमुपविशतः) । अथाचार्यस्तदंजलिं
 तत्परिधानीयवाससाच्छाद्य स्वपाणिभ्यांतदंजलिंपरिगृह्य प्रणवव्याहृतिपूर्वकंसावित्रीप्रथमंपादशःस्वयमुक्त्वावाचयेत् ततोर्ध्वं
 शस्ततःसर्वा । एवंग्रहणाशकौयथाशक्तिस्वयमुक्त्वावाचयेत् । तद्यथा । प्रणवस्यपरब्रह्मग्रन्थिःपरमात्मादेवता दैवीगायत्रीच्छं

अमृतत्वाय जीवसे । ज्ञातार्जनिप्यमाणांच । अमृतसत्ये प्रतीक्षितां ॥ इति । द्वे शतशतं वा ब्राह्मणा उपनयने भोज्याः । ततो गुरु
 संनिधावचपलस्तिष्ठन्नहः शोषं नीत्वा सायं यं दितसंध्यौ आपनाय निकोद्रेरंति कआसीनः प्राणानायम्य सायमग्नि कार्य करिष्ये इति संकल्प्य
 परिसमूह नपर्युक्षणे कृत्वा पूर्ववत्समिधमाधाय त्रिमुखं पूर्ववदवमृज्य उक्तपुष्पमंत्रैरुपस्थाप्य । ॐ मानस्तोके तनये मानं आर्यामानो गो
 पुमानो अश्वे पुरीरिपः । वीरान्मानो रुद्रभामितो र्वधीर्हविष्मंतुः सदुमिस्त्वाहवामहे ॥ इति मंत्रेण भस्मादाय ज्यायुषमित्यादि मंत्रस्तत्त
 रस्यानेषु पूर्ववद्भृत्यापुनः परिसमूह नपर्युक्षणे कृत्वा कृतांजलिस्तिष्ठन्नोचम इत्युपतिष्ठेत् ॥ अथानुप्रवचनीय होमः ॥ अथाचा
 योऽस्तमिते न्नः पश्चात्स्वासीनः प्राणानायम्य ब्रह्मचारिणं दक्षिणत उपवेदयति थ्यादिसंकीर्त्य उपनयनांगभूतमनुप्रवचनीय होमं करिष्ये
 इति संकल्प्य । अत्र करिष्यमाणे अनुप्रवचनीय होमे देवता परिग्रहार्थमन्याधानं करिष्ये । अस्मिन्नन्याहिते न्ना वित्याद्या धारावाज्येनेत्यं
 तमुपस्यान्नप्रधानं सदसस्पतिसवितारमृषीनि तिप्रधानं देवताश्च रुद्रव्येण शोषेण स्वष्टकृतमित्यादिसद्यो यक्ष्य इत्यंतमुक्त्वा भूमिवः
 स्वः स्वाहेतिसमिधौ हुत्वा परिसमूहनादि प्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा तद्भिक्षाद्रव्यं चतुरश्वतुरो मुष्टी नूत्तूष्णीं देवतात्रयस्य विप्रत्रयस्य भोज
 नपर्याप्तं निरुष्य तूष्णीं प्रोक्ष्य त्रिः फलीकृत्य त्रिः प्रक्षाल्य श्रपयित्वा शृतः स्थालीपाक इत्याचार्याय निवेदयेद्बहुः । वदो रे वं करणाशक्तौ त
 दंधुना न्येन वा कारयेत् । ततो ब्रह्मचारिणान्वारब्धो गुरुराज्यसंस्काराद्या धारान्तं कृत्वा प्रधान होमं कुर्यात् । अवदानार्थं मणावदाय
 सदसस्पतिमित्यस्य काण्वो मेधातिथिः सदसस्पतिर्गायत्री अनुप्रवचनीयप्रधानं चरुहोमे विनि० । ॐ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्र
 सुकाम्यं । सुनिमेधामयासिपुं स्वाहा ॥ सदसस्पतय इदं० । तत्सवितुरित्यस्य गाथिनो विश्वामित्रः सविता गायत्री । विनियोग

निवेदग्रहणां तत्राग्रक्षचर्यं चरेति । प्रैपार्थान्वोधयेत् । ततः स्विष्टकृदादिहोमशेषसमाप्याग्निमेधाजननांतरक्षेत् । तत्रैवसायंप्रातर
 मित्रार्यं कुर्यात् । ततोऽनुग्रयचनीयहोमब्राह्मणभोजनपर्याप्तांतुलरूपां भिक्षायां चेत् । तत्रक्रमः । भिक्षापात्रमादायादौमातरं
 भवती भिक्षां ददात्विति । अथपितरं भवान्भिक्षां ददात्विति । (आदिमध्यावसाने पुभवच्छब्दोपलक्षिता । ब्राह्मणक्षत्रियविशां
 भक्ष्यचर्यायां क्रममिति भनूक्तेः) । एवंमातुः स्वसारं स्वभगिनीमन्यानपित्रां धानप्रत्याख्यायिनोऽप्रत्याख्यायिनीश्च याचयित्वा
 भक्षमाचार्याय निवेद्य वर्ध्याहसंख्यां कुर्यादिति प्रयोगपारिजाते । नेतिकृष्णभट्टोकारः । ततो ब्राह्मणाशिपां ग्रहणम् ॥ तत्रमंत्राः ॥
 ॐ बृहस्पते प्रथमं वाच इति सूक्तं । ॐ तैवदन्प्रथमा ब्रह्म किल्विषे कूपारः सलिलो मातरि श्वः । वीळुहं रासपुत्रो मयुः भूरापो देवीः
 प्रथमजा क्रतेर्न ॥ सोमो राजा प्रथमो ब्रह्मजायां पुनः प्रार्यच्छदहणीयमानः । अन्वृतितावरुणो मित्रांसीदुग्निर्होता हस्तगृह्यानिना
 य ॥ हस्तैर्नयमाह्यं आधिरेत्या ब्रह्मजायेयमिति चेदयोचन् । नदुताय प्रह्येत स्य एपातथा राष्ट्रं गुपितं क्षत्रियस्य ॥ देवा एतस्यां भवदंतपू
 र्वसप्तऋग्यस्तपसे ये निरदुः । भीमाजाया ब्राह्मणस्योपनीता दुर्धा दधाति परमेव्योमन् ॥ ब्रह्मचारी चरति विषद्विपः स देवानां भवत्येक
 मंगं । तेन जायामन्यं विदुर्बृहस्पतिः सोमैर्ननीता जुह्वी न देवाः ॥ पुनर्वेदे वा अर्धदुः पुनर्भनूय उत । राजानः सत्यं कृण्वाना ब्रह्मजा
 यां पुनर्ददुः ॥ पुनर्दार्पण ब्रह्मजायां कृत्या देवानि किल्विपं । ऊर्जीपृथिव्या भुक्त्वा यौरुगायमुपासते ॥ ५ ॥ तदस्तु मित्रावरुणा तदग्ने
 शं योरुस्मभ्यं मिदमस्तु शस्तं । अशीमा हि गाधम तु प्रतिष्ठानमोदिवे बृहते सादनाय ॥ गृहवै प्रतिष्ठा सूक्तं तत्प्रतिष्ठिततमया वाचा शस्तं
 व्यंतस्माद्यद्यपि दूरद्वयपशून् भूते गृहानैवै नानाजिगमिपति गृहा हि पशूनां प्रतिष्ठाप्रतिष्ठा । आपस्तंबशाखायां । ॐ नर्यं प्रजां मे गोपाय ।

सर्वसामान्यतिकर्तव्यता ।

‘अनाश्रातेषु धर्मेषु कथं स्यादिति चेद्भवेत् । यं शिष्टा ब्राह्मणा ब्रूयुः स धर्मः स्यादशंकितः ॥

धर्मेणाधिगतो यैस्तु वेदः स परिबृंहणः । तेषां ब्राह्मणाज्ञेयाः श्रुतिप्रत्यक्षहेतवः ॥’ मनुः ।

‘केवलं शास्त्रमाश्रित्य न कर्तव्यो विनिर्णयः । युक्तिहीनविचारैर्तु धर्महानिः प्रजायते ॥’ कुल्लूकभट्टः ॥

अथाखिलमहानिबन्धेषु लघुष्वपि च सर्वत्र प्रयोगारम्भे—अथ यजमानः कृताभ्यंगस्नानः परिहिताहृतवत्स्रो धृतमंगलतिलकः पद्यासह पद्याऽन्वारब्धः संस्कारेषु करिष्यमाणेषु पुमपत्यस्य पत्यरूपसंस्कार्येण च सह आसन उपविश्य आचम्य पवित्रपाणिः प्राणानामयम्य यथाचारमिष्टदेवताकुलदेवतागुर्वादीन् ब्रूयाद् ब्राह्मणाननुज्ञाप्य सुमुखश्चेत्यादि नाना पद्यपाठपूर्वकं देवताः स्मरन् देवाकालासंकीर्त्य करिष्यमाणकर्मसंकल्पयेत् इत्येवमादिवाक्यैः समस्तैर्व्यस्तैरप्येतदन्यतमैः साधारण्येन सर्वेषां केवलमुपक्रमएव दृश्यते न तत्र तत्कारत्येपांस्वरूपादि निर्णय इत्यनाकलितविविधनिबन्धानामनायासेन तदवगमाय तानि प्रसंगाच्चिणीयन्ते । तदन्ते च सर्वत्रोपयोक्ष्यमाणमंत्राणामृषिदैवतच्छेदसांस्मृतिक्रमविचारः क्रियते ॥

करणेष्टुः प्रवृत्ताकारयेत् । अशक्योतत्प्रत्याप्रायत्वेनगोदानतिलाहुतिसहस्रदशसहस्रगायत्रीजपद्वादशब्राह्मणभोजनादिपूर्वेकं
 प्रायश्चित्तंकारयित्वाऽतीतानिजातकर्मादीनिष्कृत्वापूर्वोक्तप्रकारेणोपनयनतंत्रं सर्वमाचरेत् । उपनयनेनसहचौलकरणे पूर्वद्युःसं
 स्कारद्वयसंकीर्त्ययुगपरस्वस्तिवाचनप्रहयज्ञनां दीक्षाद्वानिष्कृत्वापरेद्युर्मंगलस्नानादिब्रीह्यादिपात्रचतुष्टयदानांतं पूर्वोक्तचौलप्रयोगं
 सर्वं कृत्वा पुनस्तिथ्यादिसंकीर्त्य उपनयनसंकल्पाद्यनुप्रवचनीयहोमांतं सर्वकार्यम् । इति श्रीरामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्टविर
 चितप्रयोगरत्ने उपनयनप्रयोगः ॥

॥ ७७ ॥

॥ ७७ ॥

अथभेषाजननम् ॥ ॥ प्रागुक्तक्रमेणचरितव्रतस्यब्रह्मचारिणोभेषासिद्ध्यर्थमाचार्यश्चतुर्थ्यदिवसेभेषाजननाख्यं कर्म कुर्यात् ।
 तत्रायंक्रमः । प्रत्यवायव्योदकप्रगुदकपूर्वान्यतमस्यादिशिशाखावर्जितं पलाशांतदभावेसशाखंवातदभावेकुशस्तंवातदसंभवेस्व
 गृह्येद्यानदिग्भागोसर्वतोद्वाद्दशांगुलां त्रिभेखलावेदिकृत्वातस्यापञ्जुरसमन्वितामाद्रां पलाशाशाखांसमूलं कुशस्तं वामातिष्ठाप्यन्न
 क्षचारिणान्वारब्धः संकल्पपूर्वकंपूजांकुर्यात् । तत्रक्रमः । तिथ्यादिसंकीर्त्यममकुमारस्योपनयनव्रतसमाप्तिवेदग्रहणसामर्थ्यं ल
 क्षणमेधासिद्धिद्वाराश्रिपरमेश्वरप्रीत्यर्थं भेषाजननाख्यं कर्म करिष्ये इति संकल्प्य द्वायनकमतेषुण्याह्वाचनमपि कृत्वा भेषाजननक
 र्मणिपूर्वोक्तफलसिद्ध्यर्थं भेषापरनामकसावित्रीपूजनमहं करिष्ये । इति संकल्पः । पलाशाशाखायामेधाधैनमइति नम्रं त्रेणायाह
 नाद्युपचारान्कृत्वा यावकसक्तुमोदकमिश्रमन्नं निवेद्य पुनश्च पूर्ववदभ्यर्च्य ब्रह्मचारिणाप्रणमय्य शुद्धजलपात्रोदकेन सेचनं कुर्यात्वावटु

१ अन्नकालनिर्णयेन फल्गुः—सावित्रीप्रहणादूर्ध्वतदिने वा चतुर्थके । प्रथमेव्देवतीये वा द्वादशे व्रतमुत्सृजेदिति गोभिलः ।

उच्यते । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्स्वहा ॥ सवित्रदं० । ॐ ऋषिभ्यः स्वाहा । ऋषि
 भ्य इदं० । एवं विभिर्भर्तृत्वास्विष्टकृदादि होमशोधसमाप्य तदवाशिष्टान्नत्रयवरान्नाह्वाणान्भोजयित्वा तैर्वेदसमाप्तिवाचयेत् । त
 तामक्षचारी अक्षारालवणमन्त्रमुक्त्वा ध्यायति । मेधाजननं यावत्तायदेव गुरुं प्रसादयन्वर्तेत । यदा गर्जनाद्यनध्यायशंका तदा दि
 धेयचरं श्रपयेत् । होमस्तु सायं संध्योत्तरमेव तदानानध्यायदोषः । तदुक्तं प्रह—न संध्यगर्जिते काले न वृष्टुत्पातदूषिते । ब्रह्माद
 नपचेद्गोपमन्त्रे दानिवर्तेते ॥ तथा ब्रह्मादनं पचेदहिषकमन्नं न दुप्यति । तथा चोपनयनानुप्रवचनीयचक्रश्रपणयोरंतरानध्यायेषु
 नरुपनयनम् । एष प्रयोगः स्वस्वकालकृतसंस्कारस्य । अतस्तद्वत्सवितुर्विधोपचर्यते । आचार्य उपनयनात्पूर्वदिने वदुना सह मंगल
 क्वातः प्राणानाधन्यतिध्यादिसंकीर्त्य मम कुमारस्य गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतं विष्णुवलिजातकर्मनामकरणं निष्क्रमणाद्यप्राशनं चौलांता
 नानवसंस्काराणां कालातिपत्तिदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं प्रायश्चित्तहोमं करिष्ये इति संकल्प्योपलब्ध्यादि पूर्णपात्रनिधानांतं
 कृत्वा विधिवदाज्यसंस्कृत्यापारांतं कृत्यातीतकर्मसंख्यया ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्याज्याहुतीर्हुत्वा स्विष्टकृदादि होमशोधसमाप्य
 चौलातिरिक्तसंस्काराणां प्रमादादकरणे प्रत्येकपादं कृच्छ्रं चौलाकरणेऽर्धकृच्छ्रं द्विपूर्वकं चौलातिरिक्ताकरणे प्रत्येकमर्धकृच्छ्रं चौला

१ पादकृच्छ्रार्धकृच्छ्रयोगोदानकदेकादशितोत्रपादिरुपप्रत्याश्रायासंभवात्तिलहोमावन्यतमएव प्रत्याश्रायः । सचतुर्दीयांशरूपोऽर्धरूप इति
 पादकृच्छ्रार्धकृच्छ्रागुसारोपकल्पनीयः । पादकृच्छ्रादीनामनुकल्पाः विष्णुः—पादकृच्छ्रे वक्ष्ये दानं कृच्छ्राधेतलकांचनम् । पादहीने तु गामेकां
 कृच्छ्रं गोभिर्जुनस्य तद्वत्संस्कारकौमुदी । तैल्युक्तं कांचनं तैलकं चनम् ।

श्रीव्रतसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थहोमंकरिष्ये । तदंगतयास्वस्तिवाचनांकुरार्पणमहयज्ञाभ्युदयिकश्राद्धानिकरिष्येइतिसंक
 ल्य पूर्वोक्तयत्नानि कृत्वा पूर्वद्युर्धक्षचारिणावपनक्षानेकारयित्वा वद्धादित्यंतं सुमुहूर्तं स्वदक्षिणतडपवेदय विधिवत्कौतुकमावध
 संकल्पपूर्वकमुपलेपनाद्याभिप्रतिष्ठातं कर्म कृत्वा तिथ्यादिसंकीर्त्यसमिद्धयमादाय अस्त्रब्रह्मचारिणो महानाश्रीव्रतांगभूतं होमं कर्तुं दे
 यतापरिश्रद्धान्वाधानं करिष्ये । अस्मिन्नन्वाहिते श्रावित्याद्याधारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रिरक्षिपवमानं प्रजापतिं चाज्येन शेषेण स्वि
 दृकृतमित्यादिसद्योयक्ष्यइत्यंतमुक्त्वा व्याहृतिभिरन्वावाधायोद्देश्यत्यागौ कृत्वा परिसमूहनाद्याज्यसंस्कारांतं कृत्वा अथाचार्य उ
 त्थायाग्नेः पश्चादवस्थाय ब्रह्मचारिणामाङ्मुखमवस्थाय कौपीनार्थाविवृतं कार्पाससूत्रमावधकौपीनं धारयित्वा । युवं वस्त्राणीत्य
 स्थौ च ध्योदीर्घतमामित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । वासो धारणे विनियोगः । ॐ युवं वस्त्राणि पीवसावसाधेयवोरर्च्येच्छद्रामंतवो हसर्गाः । अवा
 तिरतमर्तुतानि विश्वं कृतं नमित्रावरुणासचेधे ॥ इति मंत्रावृत्त्या ऽहतं शुक्लवासः परिधायान्येन कापायवस्त्रेण प्रावृणुयात् । ततोय
 ज्ञोपवीतं समंत्रकं धारयित्वा तमात्माद्रयोर्मध्ये नयज्ञपात्रोत्तरभागं मयित्वा तत्र विधिवदाचमय्यत धैवान्नीयोपवेदय चाहैष्याज्यासा
 दनांतं कृत्वा ब्रह्मचारिणादक्षिणहस्तेन स्पृष्टः सन्नापारांतं कृत्वा आज्यभागवर्जमन्नमायूरीत्यादिभिश्चतुर्भिश्च त्वआज्याहुतीर्जुह्वया
 त । अन्नमायूरीतितिसृणां शतं वै खानसां क्रपयः अग्निः पवमानो देवता गायत्री छंदः । महानाश्रीप्रधानाज्यहोमे वि० । ॐ अन्न
 आयूँ पिपवस आसुवोर्जमिपंचनः । आरेर्वाधस्वदुच्छुनां स्वाहा ॥ अन्नये पवमानायेदं० । ॐ अग्निर्ऋषिः पर्वमानः पांचजन्यः पुरो
 हितः । तमो महो महागुपं स्वाहा ॥ अन्नये० । ॐ अग्ने पवस्व स्वर्पाञ्जसो वचः सुवीर्यं । दधद्रविमयिषोपुं स्वाहा ॥ अन्नये० । प्रजा

नादिः प्रदक्षिणं कारयन्मंत्रं वाचयेत्प्रणामयेच्च । ॐ सुश्रवः सुश्रवा असि यथा त्वं सुश्रवः सुश्रवा अस्तु वं मां सुश्रवः सुश्रवः संकुरु । यथा
त्वं देवानां पुत्रस्तथानिधिपोस्तु वमहं नुभ्याणां वेदस्तथानिधिपोभ्यासं इति । प्रतिप्रदक्षिणं मंत्रावृत्तिं प्रणामं च कारयेत् । ततो ब्रह्मचारी
कालान्नान्यन्नोपवीताजिनमस्त्रलादंडानुपनयनवत्समंत्रकंधृत्वा पुराणानि पलाशसन्निधौ विसृज्य पूर्वधृतवाससीगुरवे दत्त्वा मे
धामह्यमिति सूक्तं विप्रैः पाठयित्वा विधिवत्स्वास्तिवाचनं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां यथाशास्त्रिकं दत्त्वा तानभोजयित्वानमस्कृत्याश्रयो
पह्नीयात् ॥ अधमेधामह्यमिति सूक्तम् ॥ ॐ मेधामह्यमंगिरसो मेधां सुसर्पयोददुः । मेधामिन्द्रश्चाग्निश्च मेधां धाता ददातुते ॥ मेधां
तेष्वरुणो राजा मेधां देवी सरस्वती । मेधां ते अश्विनो देवा वाधस्तां पुष्करस्तजा ॥ यामेधा अर्धस्तरसुगंधर्वेषु च युन्मनः । दैवी यामानुषी मे
धा सामा भार्गवा दुमाम् ॥ यन्मेनो कृतं वद्रं मतांशकं यं यदनुभवे । निशामतं निशामहमपि म्रतं सहस्रतं पुभ्यास्तब्रह्मणा संगमिमहि ॥
दारीं मे विचक्षणं वाज्जमेधुमुद्रहाम् । अर्धं ह्रमहमसासुयो ब्रह्मणा नीत्यः श्रुतं मेमाप्रहासीः ॥ मेधा देवी मनसुरजमानां गंधर्वजुष्टां प्र
तिनोजुषस्व । मद्रुं मेधामद्रुमह्यं श्रयं वद मेधावी भूयासमजराजिष्णु ॥ सद्सुस्वति मद्रुतां प्रियमिन्द्रं सुकाभ्यं । सुनिम्रे धामयासि वं ॥
यामेधां देवगणाः पितरश्चोपासते । तयामामेधवाममेधाविनैकुरु । मेधाव्यहंसमनाः सुप्रतीकः शृङ्गामनाः सुत्यमतिः सुशेवः ।
महायुशा धारयिष्युः प्रचकार्भ्यासमुस्त्रधयां प्रयुगे ॥ इति ॥ इति नारायणभट्टविरचिते प्रयोगरत्ने मेधाजननांतवपनयनप्रयोगः ॥
अथ महानाश्यादिव्रतानि ॥ ॥ तत्राष्टत्वावत् जन्मप्रभृति त्रयोदशे वर्षे उकोदगयनादिकाले महानाश्रीप्रतं कार्यम् । पूर्वेषु
राचार्योन्नत्तचारिणा सहस्रव्रतातः कृतमित्यक्रियः प्राणानायम्य त्रिव्यादिसंकीर्त्य नं ब्रह्मचारिणं महानाश्रीरध्यापयिष्यन् सदा दोषमहाना

दधिमुखजपविहरक्षसामंतरागमननिर्हरणाथस्वपृष्ठमाचार्यपृष्ठेनसहसंधाय महानास्त्रीर्भोजनुबूहीतिमनसागुरुंवेदे । ततोऽगुरुः
 कालप्रमाणेनतदुक्तंज्ञात्वापुनस्तदहस्वपन्नतलोपान्पृष्ठाऽनुतापिनेश्वधानायावद्वेस्ययमक्षिणीसंमिल्यविदामधवद्वित्याद्यानय
 र्चः एवाह्येववाह्यमाइत्यादिनवपुरीषपदानिचत्रिवारंब्रूयात् । शिष्योपित्रिवारंपठेत् । तेचमंत्राः । ॐ विदामधवन्विदाग्रातुमनु
 शंसिप्रोदिशः । शिक्षाशचीनांपतेपूर्वीणांपुंस्त्वसो ॥ आभिद्रुमभिर्दिभिःप्रचेतन्नप्रचेतय । इंद्रद्युन्मार्थनुइष्येवाहिशक्रः ॥ राये
 याजायवज्जिघ्रःशर्विषयज्जिन्नजसे । मंहिषयज्जिन्नजसुआयाहिपिबमत्स्य ॥ विदारयःसुवीर्यभुवोवाजान्पातिर्वशांअनु । मंहि
 षयज्जिन्नजसेयःशर्विषःशरणां ॥ योमंहिषोमयोनाचिकित्वोऽअभिनोनय । इंद्रोविदेतमुस्त्वप्रेवशोहिशक्रः ॥ तमतयेहवामहे
 जेताऽमपरजितम् । सर्गःपर्वदत्तिद्विपुःकतुंरुदंक्रतंवहत् ॥ इंद्रधनस्यसूतायेहवामहेजेताऽमपरजितम् । सर्गःपर्वदत्तिद्विपुः
 सर्गःपर्वदत्तिस्त्रिधः ॥ पूर्वस्यत्तंअद्रिःसुन्नआधोहिनोवसो । पृतिःशर्विषशस्यतइशोहिशक्रः ॥ नूनंतैनव्युंसन्यसेप्रभोजनं
 स्यवृजहन् । समन्येपुद्रवावहैरुरोयोगोपुगाच्छति सखांसुशेवोअर्द्रयाः । इत्येतानवर्चः । ॐ एवाह्येववाह्यमाइ । एवाह्ये वैवा
 हींइद्रम् । एवाह्येववाहिविष्णाइउ । एवाह्येववाहिपूषन् । एवाह्येववाहिदेवाइ । एवाहिशक्रोवशीहिशक्रोवशोअनु । आयो
 मन्यायमन्यवृउपोमन्यायमन्यवे । उर्पोहिविश्रुध । विदामधवनविदोइम् इति । ततस्तस्यशिरोवेष्टनमुन्मुच्यादित्यमीक्षस्वेतिव
 देत् । ततोवदुः । मित्रस्तत्वाचक्षुप्रप्रतीक्षे । मित्रस्तत्वाचक्षुप्रसमीक्षे । इतिमंत्रद्वयेनादित्यमवेक्षेत । ततोऽद्रमादिसंभारयुता
 दिशोमित्रस्ववश्चक्षुपानुवीक्षेइतीक्षेत । पुनरादित्यमीक्षस्वेत्युक्ते । मित्रस्तत्वाचक्षुपप्रतिपश्यामियोसान्द्रेष्टियंचवयंद्विष्मस्तंच

पुरएतुप्रभेदन् । अयंशत्रून्जयतुजहृपाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ अग्नयइदं० । ॐ असूयंत्येचानुमत्यैचस्वाहा । असूयंत्येचा
 नुमत्यैचेदनमम । ॐ प्रदात्रेस्वाहा । प्रदात्रइदं० ॥ ६ ॥ ॐ भूःस्वाहा अग्नयइदं० । ॐ भुवःस्वाहा वायवइदं० । ॐ स्वःस्वाहा
 सूयायदं० ॥ ९ ॥ एवंवाहुतीहुत्वास्विष्टकृदर्थंक्षुचिचरुमवदायतांवाहिंयिनिधायब्रह्मचारिणंशास्ति एतंस्थालीपाकंसर्वमशान
 इति । सचसर्वचरुमश्नीयात् । आचार्योभुक्कृतमाचांतत्रतवतमादित्यत्रतपूतयेवपतिष्ठस्येतिप्रयेत् । ततःसः—त्वंप्रतानांप्रतप
 तिरसिप्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतनशकेयंतनराध्यासइत्यादित्यमुपतिष्ठमानोद्भिःपूर्णांजलिंसिंचेत् । तदाचार्यस्तेनमंत्रेणकृतांजलि
 वहुमादित्यमुपस्थापयेत् । ततः अनालोक्यालोकनासंभाष्यासंभाषणनिवृत्तयेवहुनाक्षिसंमीलनंवाग्यमनंचकारयित्वा त्रयास्त्रिं
 शदेवतामीत्यर्धेवदत्रयमनुस्मरन्नाहतेनवाससाधदोर्मुखसहितंशिरोवामकर्णदेशमारभ्यत्रिःप्रदक्षिणंपेष्टयित्वा यथातद्वासोनपत
 तितथावध्याएकरात्रंजिरात्रंचैवंभूतोत्सपन्भवइतिप्रैष्यस्विष्टकृदादिहोमशेषंसमापयेत् । बहुस्त्ववश्यकर्तव्यसंध्यावंदनादन्यत्स्ना
 नभोजनाद्यहुर्वाणस्तंकालंनयेत् । ततएकरात्रपक्षेद्वितीयदिनेब्रामाद्बहिरपरालितायांदिशिस्त्रीसंचारशून्येभुच्चादेशेअन्योब्रह्म
 चारीअग्निस्थंडिलादुत्तरतोसिमुदककमंडलुमश्मनंचानिधायतत्प्रत्यगुदवदेशेमहानाश्रयसंश्रवणस्थलेपिसंगतानांयोगिनामाश्रयार्थं
 रम्यारचांद्विपर्यावत्सतरीं तदसंभवेभवेतांवावध्याचार्यायनिवेदयेत् । ततआचार्यस्तस्यंष्टिलेउल्लेखनादिपूर्यक्षणाद्यग्निप्रतिष्ठापनां
 तंहुत्वा तत्पश्चात्प्राग्प्रेषुत्प्रेषुप्रेषानस्यान्देवान्समानयन्निवतदभिमुखउपविशेत् । ततःशिष्योवेष्टितवस्त्रंकिंचिदपसार्य मुखंप्र
 क्षाल्यकंठकानंकुत्वाचभ्याचार्यमग्निचप्रदक्षिणीकृत्यगुरुमभिवाद्यतस्यैवासनदर्भमूलेष्वेवचैकैस्तिस्थान्द्राक्षसाक्षिरीक्षणेननिर्दहंस्त

दन्मिखलपविदयक्षसांमंतरागममुनिहरणाथंस्वपुष्टमाचार्यपुष्टेनसहसंधाय महानाश्रीर्भोअनुब्रूहीतिमनसागुरुवंदेत् । ततोऽगुरुः
 कालप्रमाणेनतदुर्किंज्ञात्वापुनस्तदहस्तयत्रतलोपात्पुष्टाऽनुतापिनेश्वधानापयचदवेस्वयमक्षिणीसंमील्यविदामघवन्नित्याद्यानव
 र्धः एवाह्यवैवाह्यमाइत्यादिनवपुरीषपदानिचत्रिवारंब्रूयात् । शिष्योपित्रिवारंपठेत् । तेचमंत्राः । ॐ विदामघवन्विदामागतुमनु
 शंसिषोदिशः । शिक्षायाचीनांपतेपूर्वीणांपुंस्त्वसो ॥ आभिद्रुमभिर्दिभिःप्रचैतनप्रचैतय । इन्द्रधन्वायनुहयंप्रवाहिशुकः ॥ राये
 वाजायवज्रिवःशार्धिववाज्रिवृजसै । मंहिष्ठवज्रिभ्रंजसुआयाहिपिवमत्स्य ॥ विदरायःसुवीर्यभुवोवाजानांपतिर्वशोअनु । मंहि
 ष्ववज्रिभ्रंजसेयःशार्धिष्ठःशराणां ॥ योमंहिष्ठोमुषोनाचिकित्वोऽअभिर्नोनय । इंद्रोविदेतमुस्तुपुवशीहिशुकः ॥ तम्रतयेहवामहे
 जेताऽरमपरजितम् । सनःपुर्दतितिद्विपुःकर्तुंरहदंक्रतंवहत् ॥ इंद्रधनंस्वसूतयेहवामहेजेताऽरमपरजितम् । सनःपुर्दतितिद्विपुः
 सनःपुर्दतितिद्विपुः ॥ पूर्वस्वयत्सैअद्रिवःसुन्नआर्धेहिनीयसो । पूर्तिःशार्धिवशस्वतुईशेहिशुकः ॥ नूनंतनव्युसन्वसेप्रभोजन
 स्वयन्नहत् । समन्त्येपुंनवावहैशरोयोगोपुगच्छति सखासुशेवोअर्द्धयाः । इत्येतानवर्चः । ॐ एवाह्यवैवाह्यमाइह । एवाह्ये वैवा
 ह्यैइद्रम् । एवाह्येवैवाहिविष्णाइह । एवाह्येवैवाहिपूषइन् । एवाह्येवैवाहिदेवाः । एवाहिशुक्रोवृशीहिशुक्रोवशोअनु । आयो
 मन्त्रायमन्त्रवृत्तुमन्त्रायमन्त्रये । उपेहिविभूय । विदामघवन्विदोऽम् इति । ततस्तस्याशिरोपेष्टनमुन्मुच्यादित्यमीक्षस्येतिव
 देत् । ततोऽगुरुः । मित्रस्यत्वाचक्षुषामतीक्ष्ण । मित्रस्यत्वाचक्षुषामतीक्ष्ण । इतिमंत्रद्वयेनादित्यमवेक्षेत । ततोऽश्मादिसंभारयुता
 दिशोमित्रस्यवक्षुषानुवीक्षेइतीक्षेत । पुनरादित्यमीक्षस्वेत्युक्ते । मित्रस्यत्वाचक्षुषामतिपइयामियोसान्द्रेष्टियंचवयंदिष्मस्तंच

धृषोर्हेतुर्न च्छुदत्यादित्यमीक्षेत । ततोमइळेत्याद्यष्टमंत्रैर्भुवःपुनरुपशेत् । तेचमंत्राः । ॐ अग्नइळानमुइळानमुअग्निभ्योमंत्रकु
 न्नोमंत्रपतिभ्योनमोवोअस्तुदेवेभ्यः । शिवानुःशंतमामवसुमृत्तीकासरस्वतिमातेव्योमसुहृदि ॥ भद्रंकर्णोभिरितिराह्वयणो गो
 तमोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप । भूमिस्पर्शनेविनियोगः । ॐ भद्रंकर्णोभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्येन्माक्षभिर्यजन्ताः । स्थिरैरंगैस्तुष्टुवांस
 स्तान्निर्व्यशेमदेवाहेतुंयदायुः ॥ शानंइद्राग्नीहितिवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप । भूर्युपस्पर्शनेविनियोगः । ॐ शानंइद्राग्नीभवतामवा
 भिःशानंइद्रावरणाशतहंव्या । शर्मिद्रासोमांसुव्रितायशयोःशानंइद्रापूषणावाजसातौ ॥ स्तुपेजनंसुव्रतमित्युजिभ्याविश्वेदेवास्त्रि
 ष्टुप । भूर्युपस्पर्शनेवि० । ॐ स्तुपेजनंसुव्रतंनव्यसीभिर्गुग्गुभिःसुत्रावरणासुश्रूयतां । तजगमंततइहशृवंतुसुक्ष्मज्ञासोवरुणोमि
 त्रोअग्निः ॥ कयानश्चित्रइतिवृषस्त्वामदेवइंद्रोगायत्री । भूर्युपस्पर्शनेवि० । ॐ कयानश्चित्रआभुवदूतीसदावृधुःसखा । कया
 शार्चिष्ठयाधृता ॥ कस्त्वास्त्योमदानांमोहोमत्सदंधसः । इहार्चिद्रास्त्रेवसुं ॥ अभीष्टुणःसखीनामव्रिताज्जरिवृणां । शतंभवा
 रयुतिभिः ॥ स्योनापृथिवीमेधातिथिर्भूमिर्गायत्री । भूर्युपस्पर्शनेवि० । ॐ स्योनापृथिविभवानक्षराग्निवेशनी । यच्छानुःशर्मसुप्रयः
 ॥ ८ ॥ इत्येतैर्मन्त्रैर्मिष्टुपवत्सतरीगुरवेदत्त्वाऽनुप्रवचनीयार्थमुपनयनवत्संजुलानिभक्षित्वागुरवेनिवेद्यदिववअक्षौदनहोमंजुर्व्या
 त् । तत्रक्रमः । द्वादशकालौनिर्दिश्य मममहानाश्रयध्ययनांगभूतमनुप्रवचनीयहोमंकरिष्यइतिसंकल्प्योल्लेखनांवाग्निप्रतिष्ठापनांतं
 कृत्वा पुनर्द्वादशकालौनिर्दिश्यवाजानुप्रवचनीयहोमेदं वतापरिब्रह्मधर्मन्वाधानंकरिष्ये इत्याद्याधारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा सदस्सर्पतिं
 महानाक्षीः अर्पयिष्य पृताःप्रधानदेवताश्चरुद्रव्येण शेषेणस्त्रिष्टुतमित्यादिसद्योयक्ष्यइत्यंतमुक्त्वासमिद्धयमग्नावाधायोद्देशत्यागौ

कृत्वा परिसमूहनादिपूर्णपञ्चनिधानांतंकृत्वा भैक्षतंडुलांश्चतुरश्वतुरोमुष्टींस्तूष्णीं देवतात्रयस्य विप्रत्रयभोजनाय च निरुप्य तथैव प्रो
क्ष्य श्रपयित्वा शृतोऽनुप्रवचनीय इति गुरवे निवेदयेत् । ततः शिष्येणान्वारब्ध आज्यसंस्काराद्याधारांतंकृत्वाज्यभागवर्जमवदानध
र्मेण चरुमवदाय । सदस्स रपतिकण्वोमेधातिथिः सदस्स रपतिर्गायत्री । अनुप्रवचनीयप्रधानचरुहोमेवि० । ॐ सदस्स रपतिमद्भुतं
प्रियमिंद्रस्य काम्यं । सुनिमुधामयासिपुंस्वाहा ॥ सदस्स रपतय इदं नमम । इति प्रथमाहुतिम् । ॐ महानाग्नीभ्यः स्वाहा इति द्वि
तीयाम् । ॐ ऋषिभ्यः स्वाहा इति तृतीयाहुतिं हुत्वा स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य कर्मांतं कर्तव्यं स्वास्तिवाचनंकृत्वा ब्राह्मणान्भोजयि
त्वा वेदसमाप्तिरस्त्विति भवंतो ब्रुवन्ति तितान्वदेत् । तेषु वेदसमाप्तिरस्त्विति प्रतिब्रूयुरिति ॥ इति श्रीनारायणभट्टकृते प्रयोगार
त्नमहानाग्नीव्रतप्रयोगः ॥

॥

॥

॥

अथ महाव्रतप्रयोगः ॥ ॥ आचार्यः पूर्ववदुदगयनादौ स्वास्तिवाचनादिहोमशेषसमाप्त्यंतं महानाग्नीव्रतवत्कृत्वा संवत्सरं
हाव्रतमाचरेति वटुं प्रैष्यतेन संवत्सरप्रत आचरिते ग्रामाद्बहिः शुद्धदेशे प्रागग्नेषु दर्भेषु प्राङ्मुखः पवित्र्य शिष्येण विधिवदभिवादनपूर्वकं
महाव्रतं भोजनं ब्रूहीति वचनेनैवोक्तं प्राङ्मुखमुपवेश्य अथ महाव्रतं एष्यं या एतत्कर्म इत्येतदारण्यकं विब्रूयात् । ततः शिष्यस्तथैव
त्रिवारमुक्त्वा पूर्ववन्मंत्रद्वयेनादित्यमवक्षेत । ततो गुरुरग्निष्यै महानाग्नीव्रतोक्तैरग्न्यदिभिरष्टमंत्रैर्भूमिं स्पृशेताम् । ततः शिष्यो
दिवा ब्रह्मादनं श्रपयित्वा चार्घ्याय निवेदयेत् । तत आचार्यो महानाग्नीभ्यः स्वाहेति स्थाने महाव्रताय स्वाहेति द्वितीयाहुतिं हुत्वा सर्वमनु
प्रवचनीयं ब्रूयात् ॥ इति महाव्रतप्रयोगः ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

अथोपनिषद्गतप्रयोगः ॥ ॥ आचार्यः पूर्ववद्भोमसमास्त्यंतमहानाशीव्रतवत्कृत्वा संवत्सरमुपनिषद्गतमाचरेति वदुं प्रैष्यते न त
 धाम तद्वत् प्राग्वदुपनिषदं भो अनुब्रूहीत्युक्तं प्राङ्मुखमथातः संहिताया उपनिषदित्यारण्यकं निर्ब्रूयात् । शिष्यस्तथैवात्रिरुक्त्वा पूर्व
 यदादित्यावेक्षणभूयः श्रद्धादौ दनश्रपणानिवेदनानि कुर्यात् । तत आचार्यो महाव्रतस्थाने उपनिषदं स्वाहेति हुत्वा पूर्ववदनुभवचनीयं कु
 र्यात् । आचार्याभावो शिष्यः स्वयमेव महाव्रताध्ययनादिकं कुर्यादिति ॥ इत्युपनिषद्गतम् ॥

॥ ६ ॥

अथ गोदानप्रयोगः ॥ ॥ जन्मतः षोडशे वर्षे वदन्ननयने शुक्लपक्षे चालोकतिथ्या दौ गोदानं कुर्यात् । तत्र पूर्ववद्गुराचार्यः कृतनि
 त्यक्रियः कृतक्षानो ब्रह्मचारिणस्त्वदक्षिणत उपवेद्यप्राणानायम्यतिथ्यादिसंकीर्त्य अस्त्रब्रह्मचारिणो गोदानं कर्तुं तदंगं स्वस्तिवाचनां
 धुरार्पणमदयज्ञाभ्युदयिकानि करिष्ये इति प्रत्येकं संकल्प्य तानि क्रमेण कृत्वा परेष्टुः कृतनित्यक्रियः कृतनित्यक्रियं वदुं दक्षिणत उपवे
 द्यकर्तुं कर्मावध्यं सुमुहूर्ते उपलेपनाद्यग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा पुनर्देशकालौ समुत्था मया क्रियमाणो गोदानहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्या
 धानं करिष्ये । अस्मिन्नन्याहिते प्रावित्याद्याधारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रिरग्निपवमानं प्रजापतिं चैताः प्रधानदेवता आज्येन शोषेण स्थि
 द्कृतमित्याद्युक्त्वा समिद्वयमन्नायाधाय पूर्णप्रात्रनिधानांतं कृत्वा उदयग्नौ रास्तीर्णदर्भेषु प्रीहियवभाषतिलैः पृथक् पृथक् पूरितनवथा
 रावचतुष्टयं क्रमेण कैकदाः प्राक्संस्त्यमासाद्य प्रत्यग्नौ रासीनस्य कर्तुं दक्षिणतो वदोर्माता प्राञ्जल्यसीत । मातुः पुरस्तादग्नेः पश्चादानु
 हसकृच्छरावंशमीपर्णाशरावचसंस्थापयेत् । ततो ब्रह्मकविं श्रातुकुशांशुरान्दधानो मातुर्दक्षिणे तिष्ठेत् । ततो वदुर्नान्वारब्धः कर्ता पूर्व
 तं त्रिमाधारांतं कृत्वा । अन्नमायुधीत्यादि चतुर्भिर्मन्त्रैः पूर्ववदाज्याहुती हुत्वोद्देशत्यागौ कृत्वा शीतोष्णजले पात्राभ्यां पृथगानीयवदोः

अभ्यंगलक्षणम् । आचारले योगरत्नाकरे—‘अभ्यंगमाचरेन्नित्यं सर्वेष्वंगेषु पुष्टिदम् । शिरःश्रवणपादपुतं विशेषेण शीलयेत् ॥ सार्धं गंधतैलंचयत्तैलुप्यवा सितम् । अन्यद्रव्ययुततैलं न द्रव्यतिकदाचनम्’ इति । प्रायश्चित्तश्रुत्याणां वायुर्वेदे—‘मृष्टिदत्तं यदा तैलं भवेत्सर्वांगसंगतम् । स्रोतांसितर्पयेद्ब्राह्मणः स उदाहृतः’ इति । अन्यत्रापि—‘तिलां मलककल्केन तिलकल्केन वा पुनः । सर्वांगोद्धर्तनं कृत्वा खायादुष्णो न वारिणा’ इति । एतदन्यतमद्रव्योद्धर्तनपूर्वकमुष्णोदकेन स्नानं भंगलक्षणं अभ्यंगस्नानं च संभवति । इत्यभ्यंगप्रकारसंक्षेपः ॥

अहववासोलक्षणम् । अहतलक्षणमाहाचारले पुलस्त्यः—‘इषद्धौ तनवं श्वेतं सदृशं यन्नधारितम् । अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु शोभनम्’ इति । ब्राह्मे—‘अच्छिन्नाप्रंचयद्वलं मृज्जाप्रक्षालितंचयत् । अहतं धातुरक्तं वा तत्पवित्रमिति स्थितिः’ इति । माधवीये प्रजापतिः—‘क्षौमं वासः प्रशंसति तर्पणे सदृशं तथा । कापायं धातुरक्तं वा नोत्पणं तत्तु कर्हि चित्’ इति । उल्लवणमारक्तम् । दुकूलं त्वारक्तमपीष्यते शिष्टैर्महावस्त्रत्वेन तस्यादरात्परंपर्याचारश्च । इति परिधानीयाहववासोलक्षणम् ॥

मंगलतिलकः । तिलकोपमं मंगलिकारंभे कृताभ्यंगस्नानस्य गोपीचंदनादेरधार्यत्वात् गंधकुंकुमकेशरसिंदूराद्यन्यतमेन मांगलिकद्रव्येण कार्यः । तदुक्तमाचारले हारीतेन—‘अभ्यंगो मृतके चैव विवहेषु व्रजन्मनि । मांगल्येषु च सर्वेषु न धार्यंगोपि चंदनम्’ इति । मंगलद्रव्योप्यपि ‘रोचनंचंदनंगंध’ इत्यादीनिकास्त्रायनपरिगणिता निललाटधार्याण्येवात्र योज्यानि । मदनपारिजाते ब्रह्मांडे तिलकं प्रक्रम्य—‘इयामं शालिकरं प्रोक्तं रक्तं च द्रव्यकरंतथा । श्रीकरं पीतमिलाटुः श्वेतं मोक्षप्रदायकम्’ इति कामनाभेदेन व्यवस्था कृताऽस्ति । तत्र दद्यात्संभ्रममदादेः । रक्तं कुंकुमासिंदूरादेः । पीतं गोरोचनादेरित्याचाररत्नात् । इति तिलकव्यवस्था ॥

पश्चिमतः स्थित्वा तदुदकमन्यस्मिन्पान्ने प्रसार्य उष्णेन वायु उदकेनेहीतियुगपन्निनीय तदेकदेशं नवनीतेन दधावाभेलयित्वा बटोर्वा
 ममश्चुप्रदेशमारभ्य प्रदक्षिणमदितिः इमश्चूणि वपत्वा पदं तु वचसे इति मंत्रावृत्त्या त्रिः इमश्चूण्येव हृदयित्वा ब्रह्महस्तस्थैकविंशतिकु
 शां कुरेपुत्रीनं कुरानादाय बटोरभिमुखं पश्चिमाग्रां कृत्वा ॐ ओं धेनुत्रायस्वेन इति दक्षिण इमश्चुभागे निधाय तेज्यं कुरेपुताच्च मयं क्षुर ।
 ॐ स्वाधेतुर्भैर्नाहिंसीः इति निधाय । ॐ येन वपत्सविताक्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् । तेन ब्रह्माणो वपते दमस्या युष्मान्जरा
 दष्टिर्यथा सत् इति स इमश्चुकान् कुशां कुरां दिष्ट्या प्रागग्रान्छरावस्थशमीपणैरेकीकृत्य मातुः करे दद्यात् । सा च तानानडुहे गोभये प्राग
 ग्रान्निदध्यात् । एवं द्वितीयादिच्छेदने कुशां कुरत्रयनिधानादिसमंत्रकं कार्यम् । विशेषस्तु । ॐ येन धाता बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य चा
 युपेव पत् । तेन तु आयुर्पेव पाभिसुश्लोक्याय स्वस्त्यै ॥ इति मंत्रो द्वितीयच्छेदने । ॐ येन भूयश्चराज्याज्योक्कपत्रया तिसूर्य । तेन
 तु आयुर्पेव पाभिसुश्लोक्याय स्वस्त्यै ॥ इति तृतीयच्छेदने । चतुर्थे त्वेते त्रयोपि मंत्राः । एवं दक्षिण इमश्चुभागे चत्वारिच्छेदना निवृ
 त्त्वोत्तरभागे ज्येष्ठी त्रीणिच्छेदना न्यादि तो मंत्रत्रयेण कुर्यान्न चतुर्थम् । ततः क्षुरधारां ॐ यश्चुरेण मर्चयता सुपे शसावसावपसि इमश्चूणि ।
 शुं धि शिरोमुखं मास्यायुः प्रमोषीः इत्यग्रत आरभ्या मूलमवमृज्य नापितमाहूय शीतोष्णाभिरद्भिरवर्धकुर्वाणोऽधुण्वन्कुशलीकेशक्रम
 शुलोमनखान्युदक् संस्थानि कुर्वति मेघ्य तैर्प्रार्थचावोध्य तेन पूर्वसेकावशिष्टैः शीतोष्णां बुभिरग्रपाणिना द्राक्कृत्य केश इमश्चुलोमन
 खान्युदक् संस्थानि वापयित्वा स्नातं वटुं पूर्ववदुपवेश्य स्वष्टकृदादि होमशेषं समाप्य तद्ग्रीह्यादि पात्रचतुष्टयं नापिताय दद्यात् । ततो वटु
 रहः शेषं मौनेन नीत्वा वां दितसायं संध्यो गुरोरंतिकं गत्वा यं रं ददाभीति वाचं विसृज्य तस्मा अनडुहं गां च दक्षिणा त्वेन याचयित्वा वा दद्या

त । ततः परं द्युःसंवत्सरंगोदानव्रतमाचरेत्याचार्येणोक्तं ब्रह्मचारीसंवत्सरं केशवमश्रूणि धृत्या पूर्वोक्तब्रह्मचारिनियमेन गुरुस्तमीपेव्रतं चरेत् ॥ इति श्रीभट्टरामेश्वरसूनुनारायणभट्टकृते प्रयोगरत्ने गौदानव्रतप्रयोगः ॥ ॥ २३ ॥

अयं ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ तत्र वैयासः—अब्रह्मोचाचमनसंध्यावंदनदर्भपाणिभिश्चाग्निकार्यराहित्यशूद्रादिस्पृशानकौपीनरुदिसूत्रयज्ञोपवीतमेखलादंडाजिनत्यागदिवास्वपलत्रधारणपादुकाध्यारोहणमालाधारणोद्धतनानुलेपनांजनजलक्रीडाद्यतनृत्यगीतवाद्याद्यभिरतिपालंडादिसंभाषणपर्युपितभोजनादिब्रह्मचारिव्रतलोपजनितसकलदोषपरिहारार्थं ब्रह्मचारीकुरुः श्रूयं चरेन्महाव्याहृतिहोमं च कुर्यात् । तद्यथा लौकिकाग्निप्रतिष्ठाप्यान्वाद्यात् । देशकालादिस्मृत्वा क्रियमाणे महाव्याहृत्यादिहोमे देवतापरिग्रहार्थं मन्याधानं करिष्ये । अस्मिन्नन्याहिंतेऽग्नावित्यादिचक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रप्रधानं आग्नें चायुं सूर्यं प्रजापतिं आग्नेश्वरिणो महान्तं चायुमंतरिक्षं महान्तं आदित्यं दिवं महान्तं चंद्रमसं नक्षत्राणि दिशो महान्तं अग्नएनसं विश्ववेदसं विभाषयुं शतक्रतुं द्विवारमग्निं आग्नें चायुं सूर्यं प्रजापतिं चाज्येन श्रेयेण स्विष्टकृतमित्याद्यन्वाधाय आज्यभागान्तं कृत्वा प्रथमं व्यस्तसमस्तव्याहृतिभिश्च तत्र आज्याहुतीर्हुत्वा ततोऽभूरग्रये चेत्यादिमंत्रैर्होमयेत् । तच्चैवं ॐ भूः स्वाहा अस्य इदं नमः । ॐ भुवः स्वाहा वायव इदं । ॐ स्वः स्वाहा सूर्याय इदं । ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय इदं । ॐ भूरग्रये च गृथिष्ये च महते च स्वाहा अग्रये गृथिष्ये महते चेदं । ॐ भुवो वायवे चांतरिक्षाय च महते च स्वाहा वायवेऽंतरिक्षाय महते चेदं । ॐ सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा आदित्याय दिवे महते चेदं । ॐ भूर्भुवः सुवश्चंद्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यो

महतेचेदं० । ॐ पाहिनोअग्रएनसेस्वाहा अग्रएनसइदं० । ॐ पाहिनोविश्वेदेसेस्वाहा विश्वेदेसइदं० । ॐ यज्ञं पाहि ।
स्वाहा विभावसवइदं० । ॐ सर्वपाहि शतक्रतोस्वाहा शतक्रतवइदं० । ॐ पुनरूर्जोनिवर्तस्वपुनरग्रइहायुषा । पुनर्नः पाहिविश्वतः
स्वाहा अग्रयइदं० । ॐ सहरथ्यानिवर्तस्वाग्नेपिन्वस्वधारया । विश्वयिस्त्रयाविश्वतस्परिस्वाहा अग्रयइदं० । पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा
स्विष्टकृदादिहोमशोपंसमापयेदिति । एतदल्पधर्मलोपे प्रायश्चित्तं । बहुधर्मलोपेतु प्रायश्चित्तविशेषोऽग्नविधानेनैकैकोक्तः—तं
वोधियाजपेनंत्रलक्षचैवशिवालये । ब्रह्मचारीस्वधर्मचन्यूनचेत्पूणमेवतदिति । महानाम्यादित्रतेपुष्टसेपुतारतम्येनत्रीनपट्टद्वा
दशवाक्छान्कृत्वापुनर्व्रतंभरेतेतिस्मृत्यर्थसारे ॥ इतिब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्तम् ॥

अथसमावर्तनप्रयोगः ॥ ॥ आचरितब्रह्मचारिनियममहानाम्यादिब्रतचतुष्टयोब्रह्मचारीविधातेगुरुमर्थदानेनसंपूज्यतेना
नुज्ञतो ज्योतिर्विदोक्तेऽशुभकाले आचार्यगृहे समावर्तनं नाम कर्म कुर्यात् । ब्रह्मचारिनियमव्रतचतुष्टयलोपपक्षे प्रायश्चित्तं कृत्वा शुद्धः
सन्निदं कुर्यात् । तत्रायंक्रमः । पूर्वद्युस्तिथ्यादिसंकीर्त्य ममशौचाचमनादिसर्वब्रह्मचर्यनियमलोपप्रायश्चित्तद्वाराश्रीपरमेश्वरप्री
त्यर्थहोमपूर्वकं कृच्छ्रत्रयमाचरिष्ये इति संकल्प्य लौकिकान्निप्रतिष्ठाप्याज्यहोमधर्मेणान्याधानपूर्वकं पूर्वोक्ताष्टादशाज्याहुती हुत्वा कृ
च्छ्रत्रयप्रत्यक्षान्नायत्वेन कल्पितगोदानसहस्रन्नतिलहोमदशसहस्रगात्रीजपादिष्वन्यतमंचरित्वाहोमशोपंसमापयेत् । महानाम्यादि
व्रतलोपपक्षे प्रत्येकं गायत्र्या शतसंख्याष्टाविंशतिमष्टौवाज्याहुती हुत्वा एकैकं कृच्छ्रं चरित्वा शुभदिने महानाम्नीव्रतं कृत्वा तथैव महाव्रता
दिव्रतत्रयं कृत्वा गुरवे दक्षिणां दत्त्वा तेनानुज्ञातो मण्यादीन्येकादशोपकल्पयेत् । तानिच । मणिकुण्डले वस्त्रयुगलं दंडं अजं एकवीजकरं

जफलपिष्टश्रीरांडाद्यनुलेपनमंजनमुष्णीपमिति । एतान्यात्मनेचाचार्यायच । यद्युभयोर्न विदेताचार्यायैवसंपाद्यानि । यस्मि
 ब्रह्मनि समाचर्तनं तस्मिन्प्रातरपराजितायां दिशि गत्वा यज्ञियवृक्षस्य दानं शाखां छिच्छ्वात्मप्रादेशमितां समिधमाहृत्य भूमेरन्यत्रोपरि
 निदध्यात् । तत्रक्रमः । ब्रह्मचारीकृतनित्यक्रियः कृतप्रातरग्निकार्यश्च प्राणानायम्यतिथ्यादिसंकीर्त्य मम गृहस्थाद्याश्रमांतरप्रा
 तिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समाचर्तनं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगभूतस्वस्तिवाचनां कुरापणग्रहयज्ञाभ्युदयिकानि संकल्पपूर्वकं कृत्वा
 प्रागुक्तलक्षणां समिधमाहृत्योपरि निधाय ब्रह्मचर्यव्रतसंपूर्तये ब्राह्मणाया गार्दस्वा द्विजान्भोजयित्वा विधिवत्कौतुकमावध्य शुभकाले
 स्थंडिलोद्देखनाद्यग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा पुनर्देशकालौ निर्दिश्य समिद्धयमादाय क्रियमाणे समावर्तनहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं
 करिष्ये । अस्मिन्नन्याहि तेन्ना वित्याद्या धारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रिराग्नौ पवमानं प्रजापतै चैताः प्रधानदेवता आज्येन अग्निमूर्ध्वस
 मिधा विभ्यान्देवान् दशसमिद्धिः शेषेण स्वष्टकृतमित्यादिसद्यो यक्ष्य इत्यंतमुक्त्वा समिद्धयमन्नावाधाय पूर्णपात्रनिधानांतं पुरस्तनं
 तंत्रमनुष्ठाप्योदगमेरास्तीर्णे पुद्भे पुत्रीहियमपतिलैः पृथक् पूरितानि च त्वारिशरात्राणि क्रमेणैकैकशः प्राक्संस्थान्यासादयेत् । ताम्र
 मयलोहं याशुरं दीतमुष्णंचोदकं नवनीतं दधिद्रप्सान्वा मण्याद्येकविंशतिद्रव्याणि चाग्नेरुत्तरत आसादयेत् । ततः प्रत्यगमेरासीनस्य
 कर्तुर्दक्षिणतो माताम्राज्जुल्यसीत् । तस्याः पुरः अग्नेः पश्चात् एकस्मिन् शरावे शमीपर्णान्यपरस्मिन् नानुहंगोमयमासादयेत् । ततो
 ब्रह्मरुचिं शतं कुशां कुरां दधानो मातुर्दक्षिणतस्तिष्ठेत् । ततो ब्रह्मचारी पुरस्तनं तंत्रमाधारांतं कृत्वा अग्न्याथूपीति तिसृणां शतं वै स्वा
 नसा अग्निः पवमानो गायत्री समावर्तनप्रधानाज्यहोमे वि० । ॐ अग्न्याथूपि पवस आसुवोर्जमिपंचनः । आरेवाधस्वदुच्छुनां

स्वाहा ॥ अग्नयेपवमानायेदं० । ॐ अग्निर्ऋषिः पर्वमानुः पांचजन्यः पुरोहितः । तर्मानहे महगयं स्वाहा ॥ अग्नयेपवमानायेदं० ।
 ॐ अग्नेपवस्वस्वर्पा अस्मेवचः सुवीर्यं । दधद्भूमि मयि पोषं स्वाहा ॥ अग्नयेपवमानायेदं० । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप्
 सभावर्तनप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वाज्ञातानि परितावभूय । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्ना अस्तु वयं स्याम
 पतयोर्ययीणां स्वाहा ॥ प्रजापतय इदं० । ततो ब्रह्मा शतोष्णवारिणी पात्राभ्यां पृथगानीयवटोः पश्चिमदेशे स्थित्वा तदुदकमन्य
 स्मिन्पात्रे ॐ उष्णेन चाय उदकेनेहि इति मंत्रेण युगपत्त्रिणीयते दकदेशं गृहीत्वा नवनीतेन दध्ना वामि श्रयित्वा वटो वामे दशमश्रुप्रदेशमार
 भ्यप्रदक्षिणम् । ॐ अदितिः इमं श्रूणि वपत्वा पुण्ड्रं तु वचसे । इति मंत्रं प्रतिक्लृदनमावर्तयन् त्रिवारं इमं श्रूण्येव क्लृदयित्वा स्वहस्तस्थि
 तेष्वेकविंशतिकुशांकुरेषु त्रीनंकुरानादाय दक्षिण इमं श्रुभागे ब्रह्मचार्यं भिमुखं पश्चिमाग्रं निदध्यात् । तदा ब्रह्मचारी ॐ ओषधे त्राय
 स्वामाम् । इति जपेत् । ततो ब्रह्मातेषु कुशांकुरेषु ताम्रमयं धुरं निदध्यात् । तदा ब्रह्मचारी ॐ स्वधिते मामाहिंसीः । ॐ येनावपत्स
 चित्ताक्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् । तेन ब्रह्माणौ वपते दम आयुष्मान् जुरदंष्ट्रियथासम् । इति जपेत् । ततो ब्रह्मचारिणा येना
 वपदिति मंत्रेण चारिते ब्रह्मास इमं श्रुकान् कुशांकुरांश्छिन्वा तानंकुरान् प्राग्ग्राह्यमण्डरावस्थशमीपणैः सह कीकृत्य मातुः करे दद्यात् । साच
 तान्स इमं श्रुशमीपणं कुशांकुरानान्डुहे गोमये निदध्यात् । एवं द्वितीयादिच्छेदनेषु कुशांकुरत्रयनिधानादिसमंत्रकंकार्यम् । छेदन
 मंत्रे विद्वेषः । ॐ येन धाता वृहत् पतरेरेन्द्रस्य चायुषे वपत् । तेन मायुषे वपामि सुश्लोक्या यस्वस्तये ॥ इति द्वितीयच्छेदने मंत्रः ।
 ॐ येन भूयश्चराभ्यां ज्योर्कप इयामि सूर्यं । तेन मायुषे वपामि सुश्लोक्या यस्वस्तये ॥ इति तृतीयच्छेदने । चतुर्थे तु ॐ येनावपत्०

ॐ येन धाता ० ॐ येन भूयश्चेति त्रयोपि मंत्राः । एवं दक्षिणश्मश्रुभागे चत्वारिच्छेदनानि कृत्वोत्तरश्मश्रुभागेऽप्यनयारीत्याद्यानि
त्रीणिच्छेदनानि प्रत्येकं मंत्रैः कुर्यात् न तु सर्वमंत्रैश्चतुर्थं । ततः धुरधारां । ॐ यत्क्षरेण मर्चयता सुपेशसावप्तावर्पसि श्मश्रूणि । शुं धिदि
रोमुत्तमाम् आयुः प्रमोषीः ॥ इत्यनेनाग्रत आरभ्या मूलमवमृज्य नापित माहूय शीतोष्णाभिरद्भिरवर्धकुर्वाणोऽक्षुण्वन्कुशलीकुर्विति
प्रेषेणानुशास्यैषार्धचाववोध्य नापितेन पूर्वोवशेषित शीतोष्णां बुभिरार्दकृत्य के शश्मश्रुलोमनखान्युदकं स्थानिवापयित्वा तद्ब्रीह्या
दिशरायचतुष्टयं नापिता यदद्यात् । ततः करंजवीजपिष्टेन स्वशरीरमुद्धृत्य शीतोष्णैरुदकैः स्नात्वा द्विराचम्य पुनर्वहेरंति कंगत्वा एकं
यत्नं समंत्रं कपरिधाया न्यद्वस्त्रं प्रावृणुयात् । तत्र मंत्रः । युवं वस्त्राणीत्यस्य दीर्घतमामित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । वासो धारणे विनियोगः ।
ॐ युवं वस्त्राणि पीयूषावसावधेयुवोराच्छिद्रा मंतवो हसर्गाः । अर्वातिरतमनृतानि विभ्वं क्रुतेन मित्रावरुणा सचेथे ॥ ततो द्विराचम्य पाणि
नां जलमादाय । ॐ अश्मनस्तेजोसि च धूमो माहि । इति मंत्रावृत्या सव्यदक्षिणचक्षुषी क्रमेणां क्त्वा तथैव । ॐ अश्मनस्तेजोसि श्रोत्रं मे
पाहि । इत्यनेन कुंडलाभ्यां दक्षिणसव्ये श्रोत्रे अलंकृत्य कुंकुमाद्यनुलिप्ताभ्यां पाणिभ्यां पूर्वमुखमनुलिप्य पश्चादितरांगान्यनुलिप्य करौ
प्रक्षाल्य । ॐ अनार्तास्त्यनातो हं भूयांसं । इत्यनेन शिरसि स्रजं बध्ना । ॐ देवानां प्रतिष्ठेस्थः सर्वतो मापातं । इत्यनेन चर्ममथ्यावुपानहो
दक्षिणसव्यपादाभ्यामारुह्य । ॐ दिवदछद्मासि इति मंत्रेण छत्रं धृत्वा । ॐ वेणुरसि वानस्पत्योसि सर्वतो मापाहि । इति वैष्णवं दंडगृही
त्वा । आयुष्यमिति सूक्तेन सुवर्णमणिं कंठे बध्नीयात् । आयुष्यमिति सूक्तस्य सनकसंनदनसनातनादयं ऋषयः हिरण्यं देवता आद्या
श्चत्वनोऽनुभः पंचमी त्रिष्टुप् पठ्यनुष्टुप् सप्तमी शक्करी अष्टमी नवम्यौ त्रिष्टुभौ दशम्यनुष्टुवेकादशी जगती । कंठमणिधारणे वि० ।

ॐ आयुष्यं च वेस्वराय सौपमौर्द्धिदम् । इदं हिरण्यं च स्वर्जज्ञाया विंशतादिमम् ॥ वृद्धैर्वर्जिपृतनापाइसंभासाहं धनं जयम् ।
 सर्वाः समग्राः क्रद्धयो हिरण्ये स्मिन्समाहिताः ॥ शुनमहं हिरण्यस्य पितुर्नैव जग्रभे । तेन मांसूर्यत्वं च मकरं परुषं प्रियं ॥ सम्राजं च वि
 राजं चाभिष्टिर्याच मे भ्रुवा । लक्ष्मीराष्टस्य यामुल्लेत यामाभिद्रुसं हज ॥ अग्नेः प्रजातं परियद्धिरण्यममृतं जज्ञे अधिमर्त्येषु । यएन देदु
 स इदं नमहं तज्जरा मृत्युर्भवति यो विभर्ति ॥ १ ॥ यद्धेदुराजा वरुणो यदुदेवी सरस्वती । इन्द्रो यद्दुव्रह्म वेदुत न मेव च स आयुषे ॥ न तद्र
 क्षां सिनर्पिशाचाश्चरति देवानामोर्जः प्रथमं जह्ये इतत् । यो विभर्ति दाक्षायणा हिरण्यं स देवेषु कृणुते दीर्घमायुः समनुष्ये दुकृणुते दीर्घ
 मायुः ॥ यदा वन्नन्दाक्षायणा हिरण्यं शतानीकाय सुमनस्यमाना । तन्न आर्वाधमिशतशार्द्राया युग्मान्जरदष्टिर्यथा सत् ॥
 घृता दुष्टं मधुमत्सवणं धनं जयं धरुणं धारयिष्णु । ऋणक्सपत्ना दधरांश्च कृण्वदारो ह्रमामहे तसौ भगाय ॥ प्रियं मां कुरु देवेषु प्रियं राज
 सुमाकुरु । प्रियं विश्वेषु गोप्स्वेषु मयि धेहि रुचारुचं ॥ अग्निर्मे न विराजति सुयूयं न विराजति । विराज्ये न विराजति तेनास्मान्न ह्यण
 स्पते विराजसमिधं कुरु ॥ अनन्तरमुष्णीपेण प्रादक्षिण्येन शिरः संवेष्ट्य उपरिनिहितां प्रागुक्तां समिधं गृहीत्वा तिष्ठ
 न्नेव स्मृतं च मइत्यादीन् स्वाहां तान्मन्त्रानुक्त्वा ग्रावाध्यात् । स्मृतं च मइत्यादीनां मन्त्राणां प्रजापतिरग्निरष्टी । समिदाधाने वि० ।
 ॐ स्मृतं च मे अस्मृतं च मे तन्मउभयव्रतम् । निंदा च मे अनिंदा च मे तन्मउभयव्रतम् । विद्या च मे अविद्या च मे तन्मउभयव्रतम् । श्रद्धा
 च मे अश्रद्धा च मे तन्मउभयव्रतं । प्रज्ञा च मे अप्रज्ञा च मे तन्मउ० । इष्टं च मे अनिष्टं च मे तन्म० । दत्तं च मे अदत्तं च मे तन्म० । अधीतं च मे अ
 नधीतं च मे तन्म० । कृतं च मे अकृतं च मे तन्म० । सत्यं च मे असत्यं च मे तन्म० । श्रुतं च मे अश्रुतं च मे० । व्रतं च मे अव्रतं च मे तन्मउभयव्रतम् ।

यदेतेषां तद्रथ सप्रजापतिकस्य सन्नपिराजन्यस्य सपितृकस्य सपितृराजन्यस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजन्यस्य साकाशस्य सा-
तीकाशस्य सानूकाशस्य सप्रतीकाशस्य सदेवमनुष्यस्य सगंधर्वाप्सरस्कस्य सहारण्यैश्च पशुभिर्ग्राम्यैश्च यन्मआत्मन आत्मनि ब्रतं तन्मे स
र्धनतमिदमहमग्ने सव्यं भवामि स्वाहा इति । अग्नय इदं नमम । अथोपविश्या न्याः प्रादेशं संमितादशसमिधो ममाग्नेव चो विहवेज्वि-
त्यनेन चूफेन प्रत्यूचं ऋगंते ग्रावादध्यात् पश्चात्स्वाहाकारमुच्चारयेत् । ममाग्नेव च इति सूक्तस्य विहव्यऋषिः विश्वेदेवा देवता आद्या
जगत्पन्यास्त्रिष्टुभः । समिदाधाने वि० । ॐ ममाग्नेव चो विहवेज्वस्तु वयं त्वेधा नास्तु न्यं पुपेम । मह्यं नमतां प्रदिशश्च तं ध्रुवस्त्यया
ध्वक्षिणपृतनाजयेम स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इ० । एवमग्नेपिसव्यं त्रत्यागः । ॐ मम देवा विहवेस्तु सवुद्रवंतो मरुतो विष्णुरग्निः ।
ममांता रक्षमरुतो कमस्तु मह्यं यातः पवतां कामैः अस्मिन् स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ मां चिदेवाद्रविणमायं जतां मय्याशीरस्तु मां चिदेव हंतिः ।
देव्या होतारो यनुपतु पूर्वो रथाः स्याम तु न्यासवीराः स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ मह्यं यजंतु मम यानि हव्या कृतिः सत्यामनसो मे अस्तु । एतौ
मानि गोकुतमच्युनाहं विश्वेदेवासौ अधिवो चतानुः स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ देवीः पलुर्वीरुणः कृणोत विश्वेदेवास इह वीरयध्वम् ।
माहात्महि प्रजया मातनूभिर्मारधाम द्विपुते सोमराजन् स्वाहा ॥ विश्वे० ॥ १ ॥ ॐ अग्नेमन्युं प्रति न दनुर्पाम दन्धे गोपाः परिपा-
हि नुस्तम् । प्रत्यं चोयं तु निगुतः पुनस्ते इमं प्राञ्चितं प्रयुधां विनेशत स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ घाता धातृणां भुवनस्य यस्य पतिर्देवं ब्रान्ता रम-
भिमाति पाहम् । इमं यज्ञमश्विनो भावृहस्पतिर्देवाः पातु यजमानं न्यथा स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ उरुव्यचानो महिषः शर्मयं सद्रस्मि-
न्हवैरु रदूतः पुरुधुः । सनः प्रजायं हव्यं धृक्पुत्र्यद्रुमानो रीरिपो मापराद्राः स्वाहा ॥ विश्वे० । ॐ येनः सपत्न्या अपुते भवत्विति द्वाग्निभ्या-

मर्धवाधामहेतान् । वसधोरुद्रा आदित्याउपरिस्पृशमोमं चेतारमधिराजर्मकृन्स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो० । ॐ अवाचमिद्रमुतोहवाम
ह्योगोजिह्वनजिह्वजिह्वः । इमनोयज्ञविह्वेषु पस्त्रास्यकुल्मोहरिवोमेदिनत्वास्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं नमः ॥ २ ॥
॥ १० ॥ इति दशमैर्दशाहुर्नीहुत्वा ततः स्विष्टकृदादिहोमशेषं समापयेत् । ततः स्नातकौ नैमिचित्किं विनानकं नश्च न स्नामि मैथु
नादन्यत्र न स्नांस्त्रियनेक्षे वर्षति न धावांमि वृधं नारोहामि कूपं नारोहामि नवाहुभ्यां नदीं तरेय प्राणसंशयं नान्यापद्ये इत्येवं संक
ल्पयेत् । ततः कौपीनं मेखलां च विस्मृजेत् । केशश्मश्रुनखलोमान्यपराजितायां दिशि निखनति । ततो यत्र मधुपकर्पादिपूजास्य सं
भाषिता तत्रैतारां विवसेत् । समावर्तनानंतरं मंतरितं त्रिरात्रमाशौचं कुर्यात् ॥ इति श्रीरामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्टविरचिते प्रयो
गरहस्ये समावर्तनप्रयोगः ॥ ॥ ४३ ॥

अथ क्रमप्राप्तो विवाहः ॥ तत्र तावत्तदुपयोगितया किंचित्संक्षेपेणोच्यते । अनाश्रमीनतिष्ठतक्षणमेकमपि द्विजः । आ
श्रमेण विनातिष्ठन्प्रायश्चित्तीयहोमसिः ॥ इति दक्षस्मृतः । गुरवे तु वरं दत्त्वा स्नायी ततः दनुज्ञया । वेदव्रतानि वा पारं नीत्वा ह्युभयमे
व वा ॥ अविष्टुतव्रतक्षयौ लक्ष्म्यां स्त्रियमुद्वहेत् । अनन्यपूर्विकां कांताम सपिंडाय वीयसीम् ॥ अरोगिणीं भ्रातृमतीम समानां प
गोत्रजाम् ॥ इति च यज्ञवल्क्यो कलि विधोपिवेदव्रतोभयस्नातकोऽविलंबेन लक्षणादिविशिष्टास्त्रियं नपुंसकव्याघृतये स्त्रीत्वेन परी

१ प्रायश्चित्तमयूले—अनाश्रमी संवत्सरस्थितश्चेत्प्राजापत्यं च रिक्त्वा श्रममुपेयात् । द्वितीयेऽति कृच्छ्रस्तृतीये कृच्छ्राति कृच्छ्रो त ऊर्ध्वं चांद्रायणम् ।
प्राजापत्ये गामेकां अति कृच्छ्रे द्वयं कृच्छ्राति कृच्छ्रे त्रयं चांद्रायणे विकल्पेन त्रयचतुष्टयपंचादिव्यवस्था ।

क्षितामुद्धरेत् । तत्रापि कुलमग्रे परीक्षेतेति गृह्यवचनादादौ सदाचारादिगुणवत्तया हीनक्रियत्वादिदोषहीनतया च परीक्ष्य कुलतज्जो
 द्वाह्या । तदनुलक्षणादपि परीक्ष्य । लक्षणानि च शुभाशुभसूचकानि—तनुलोमेकेशदशनत्वादीनि प्रत्यक्षगम्यानि बाह्यानि आभ्यन्तरा
 गिचाष्टौ पिंडान्कृत्येत्यादिना गृह्योक्तानि विविधान्यपिमहाग्रंथेभ्यो ज्ञेयानि । विस्तरभिया त्विह नोच्यंते । दानेनोपभोगेन वा पुरुषां
 तरपूर्विकानभयति साऽनन्यपूर्विकाताम् । अनेन वाग्दत्तामनोदत्ताग्निपरिगता सप्तमपदं नीता भुक्ता गृहीतगर्भाग्रसूताचेतिसप्तपुनर्भु
 यो व्यावर्त्यंते । कांतावो दुर्मनो नयनयोराह्लादकरीम् । समान एकः पिंडः पिंडदानक्रियामूलपुरुषशरीरं वायस्यां न विद्यते साऽसपिंडा
 ताम् । कथंचिदेकपिंडक्रियानुप्रवेशेन निर्वाप्य सापिंड्यं केचिदाहुः । एकशरीरावयवान्वयेनावयवसापिंड्यं विज्ञाने भवरादयो निर्दो
 षमे निरे । अत्र बहुतरं वफव्यं विचाररत्नापत्त्या प्रयोगरत्नाभंगभीत्या नोच्यते । नन्वेवं विधातृशरीरावयवान्वयेन सापिंड्यातिप्र
 सेगेन न काप्यसपिंडेत्यत आह याज्ञवल्क्यः—पंचमात्सप्तमादूर्ध्वमातृतः पितृतस्तथेति । मातृपक्षे पंचमात्पितृपक्षे सप्तमादूर्ध्वसापि
 ण्यं निवर्तत इति विशेषः । कूटस्थमारभ्या त्रगणना । तदुक्तम्—वध्यावरस्य वातातः कूटस्थाद्यदिसप्तमः । पंचमीचेत्तयोर्मातात
 त्सापिंड्यं निवर्तते ॥ इति । कूटस्थो मूलपुरुषो यतः संतानभेदः । एवं च मातृपितृद्वारकसापिंड्यवतीनां कन्यकानामियं संख्या सं
 कलना—उद्धोदुःपितरौ पितृश्रुपितरौ तज्जन्म कृद्दं पतीद्वंद्वं तस्य चतुष्कमष्टकमतोप्यस्य क्रमात्पोडशम् । यंशारंभकंदं पतीप्रभिति री
 त्या सप्तकश्यं दारैकैकान्ययकन्यकाः पितृकुलेत्या सप्तकश्यं ब्रूये ॥ १ ॥ यद्यप्येकस्य बह्व्योपि सुताः स्युस्तदपीह तु । संबंधसाम्या
 देकैव गणिते त्यवधार्यताम् ॥ २ ॥ एकस्मान्मिधुनात्सुतो यदुहिताद्वंद्वं यतद्वयात्तस्माद्द्वचतुष्कमष्टकमतोऽतः षोडशातोरदाः ।

पद्म्यासद्वेषवेशनविचारः । प्रतिष्ठेन्दौ 'स्यदक्षिणेपत्नीमुपवेशयेत् । सर्वेषुधर्मकार्येषुपत्नीदक्षिणतःसदा । विप्रपादक्षालनेचअभिषेकेच
वामतः ॥ इत्युक्तः ।

पद्मन्यारंभणम् । प्रतिष्ठेन्दौ । अन्वारंभश्चकर्तुर्दक्षिणहस्तप्रकोष्ठकर्तव्यः । तदुक्तंभरद्वाजेन । कुशेनान्वारंभोदक्षिणेदोतुःप्रकोष्ठेभव
तीति । स्यदक्षिणेपद्मपुपवेशनंसंकरपादौतत्कर्तृकान्वारंभादिकंचपत्नीसङ्गावविषयं नतुपत्नीसहितस्यैवसर्वकर्मस्थधिकारइतिनियमायं । पूर्व
प्रतादीनांदशपूर्णमासादिवत्सहाधिकारत्वाभावात् । तेनअपत्नीकस्याप्यधिकारःसिद्धः । पत्नीसत्त्वेऽपिकर्मकालेवत्सान्निध्यंकृतकृतं । ननु
'प्राणिप्रहणाद्विसहत्वंकर्मसु' इतिवचनेनगृह्यस्थस्यसर्वकर्मसुभार्ययासहैवाधिकारइतिचेन्न । सहाधिकारप्रतिपादकंप्राणिप्रहणाद्विसहत्वमिति
वचनं हिशब्दस्वरसादनुवादरूपन्यायभूलकंश्रोतस्मार्ताभिस्ताध्यकर्मविषयं । तेषूभयसंयोगेनोत्पन्नानामभीनानामधिकारिनिर्देशेपणभूतातामुभयस्या
भिकत्वेनोभयसाध्यकर्मपटितप्रयोगकत्वेनचसहाऽधिकारस्वन्याय्यत्वात् । अतएवपूर्वव्रतादिषुपृथगेवाधिकारइतिभिताक्षराकारादिभिककम् ।

आसनोपकरणवस्तूनि । तान्याहव्यासः—'कौशेयकंचैवअजिनंपट्टमेवच । दाकजंतालपत्रंवाआसनंपरिकल्पयेत्' इति । क्वालि
कापुराणे—'चतुर्विंशत्पुंशुलुत्तुदीर्घकाष्टासनंमतम् । षोडशांगुलविस्तीर्णमुत्सेवेचतुरंगुलम् ॥ पंचांगुलंवाह्व्यानुनोच्छ्रितंकारयेत्ततः । आसने
वष्टहस्तद्वयाभोदीर्घं सार्धहस्ताभविस्तवम् । 'उयंगुलंतुतथोच्छ्रायंपूजाकर्मणिस्संश्रयेत् । सर्वपातैजसानांचआसनंश्रेष्ठमुच्यते' इति । कचिच्छूद्रास
नउपविश्येत्सपिदृश्यते । भद्रासनशब्दश्चमप्यादिविरचितनृपासनवाचकः । तस्यचसर्वेषामसुखभत्वाभूपासनपद्यापच्छक्यंसर्वतःशोभनमा
सनंविषेयमितिप्रतीयते । इत्यासनोपकरणवस्तूनि ॥

यावत्सप्तमकक्ष्यमग्निऋतवःकन्याऽहैकान्वयेतादतैर्गुणितारसैकसहशोवंशोसर्पिडाःपितुः ॥ ३ ॥ मातुर्जन्मददंपतीचमिशुनद्वं
 दंतयोःसागरास्तस्याःपंचमकक्ष्यमश्वमतिरित्येकान्वयःपुंसुते । द्वंद्वोद्वंद्वयुगंततोन्वयइतोष्टापंचकक्ष्यंशरक्षोण्यःसप्तगुणाः श्वरा
 श्वविधयोमातुःसर्पिडाःकुले ॥ ४ ॥ कुलद्वयस्यकन्यकाद्युतामिधःसर्पिडका । हिमांशुदग्धरादशो २१२१ विवाहकर्मवर्जिता
 ॥ ५ ॥ इति यवीयसींस्वापेक्षयावयसावपुपाचन्यूनाम् । अरोगिणींअचिकित्सराजयश्मादिरोगरहिताम् । भ्रातृमतीमितिपु
 त्रिकाकरणशंकांनिवृत्त्यर्थम् । यत्रतुपुत्रिकाकरणाभावातिशयस्तामभ्रातृकामच्युद्धहेत् । असमानार्पणोत्रजां ऋषेरिदमार्प । गोत्र
 प्रवर्तकस्यमुनेर्व्यावर्तकःप्रवरइत्यर्थः । गोत्रवंशपरंपराप्रसिद्धम् । स्वसमानेआर्पणोत्रेवस्यतज्ज्ञानभयतितान् । यारकवाधूलभौन
 मौकानांभिन्नगोत्राणामपिभागवैतहव्यसावेतसेतिप्रवरैक्यमस्तितत्रविवाहोमाभूदित्यसमानार्पणोत्रजामित्युक्तम् । आंगिरसं
 धरीपयौवनार्थेतिमांधात्रांवरीपयौवनार्थेति । आंगिरसमांधातृप्रवरभेदेपियौवनार्थेगोत्रैक्यं तादृशोविवाहवारणायासमानगोत्र
 जामित्युक्तम् । तथाचगोत्रप्रवरौपृथक्पर्युदासेनिमित्तभूतौ । प्रवरैक्यविशेषमाहवौ धायनः—पंचानांत्रिपुसामान्याद्विवाहश्चि
 शुद्धयोः । भृग्वंगिरोगणेष्वेवंशोपेक्ष्येकोपिवारयेत् ॥ इतिगोत्रप्रवरनिर्णयः ॥ सर्पिडसप्रवरसगोत्रविवाहप्रायश्चित्तादिचमहाग्रंध
 तोऽवसेयं विस्तरभियेहनोच्यते । सपत्न्यमातामहकुलेष्यतिदेशिकात्सर्पिड्याद्विवाहः । तथाचसुभंतुः—पितृपत्न्यःसर्वाभात
 रस्तज्जातरमातुलास्तज्जगिन्योमातृष्वसारस्तदुहितरश्चभगिन्यस्तदपत्यानिभाग्निनेयान्यन्यथासंकरकारिणःस्युरिति । अत्रयावद्ध
 वनंवाचनिकमितिन्यायेनपरिगणितेष्वेवातिदेशिकंसर्पिड्युनपुंचसप्तपर्यंतम् । क्वचित्तुवचनादेवविवाहनिषेधः । तथागृह्य

परिशिष्टे—अथपिवाहइत्युपकल्पमध्येअविरुद्धसंवंधासुप्रपञ्चेतत्तुक्त्वातेदंपत्योर्मिथःपितृमातृसान्येविरुद्धसंवंधोयथाभार्यास्य
 सुदुहितापितृव्यपत्नीस्वसाचेतिस्वयमेवविरुद्धसंवंधेनिवृत्ते । तथानारदः—प्रद्युद्वाहो नैवकार्यो नैकसैदुहितद्वयम् । नचैकजा
 तयोःपुंसोरैकजन्येचकन्यके ॥ नैवंकदाचिदुद्वाहो नैकदासुंडनद्वयम् ॥ अन्यत्रापि—एकजन्येतुकन्येद्वेपुत्रयोर्नैकजनमनोः । न
 पुत्रीद्वयमेकसंप्रदयात्तुकदाचन ॥ इति ॥ ॥ अथवरगुणाः—तत्रयुद्धिमतेकन्यांप्रपञ्चेदितिगृह्यम् । यमः—कुलंचशीलंच
 वयश्चरूपविद्याचितंचसनाथतांच । एतान्गुणान्सपरीक्ष्यदेवाकन्यायुधैःशेषमर्चितनीयम् ॥ अन्योपिगुणदोषविचारोऽग्रंथात्
 रादवसेयः । अन्यच्च—कुलंक्रतुत्रयादर्थाङ्गमंडनान्तमुंडनम् । पुत्रीद्व्याहाक्षैवपुत्रीविवाहोपिऋतुत्रये ॥ अद्दांतरान्मुंडनंचनैक
 दामुण्डनद्वयम् । अद्भेदेतुनदोषइति संहितासारावल्याम्—फाल्गुनेचैत्रमासेतुपुत्रोद्वाहोपनायने । भेदाद्बदस्यकुर्वीतनव
 त्रयविलंबनम् ॥ इति । देयकन्याकालोमहाग्रंधतोज्ञेयः । वधूवरयोर्बृहस्पत्यादिशुद्धिर्विवाहकालशुद्धिर्वर्णवस्त्रादिषट्कालेपु
 साधकनाथकव्यवस्थाचज्योतिषग्रंथेभ्योविवेचनीयेतिदिक् । तथा ज्येष्ठमासेज्येष्ठगर्भस्यजन्मभादौचसर्वेषांमंगलकार्यनिषिद्धं
 दकोशे—जन्मक्षेत्रजन्मदिवसेजन्ममासेशुभंत्यजेत् । ज्येष्ठमासाद्यगर्भस्यशुभंवर्ज्यस्त्रिधाअपीति ॥ ॥ अथकन्यादातारः । त
 त्रयाज्ञेयस्वयः—पितापितामहोश्वातासकुल्योजननीतथा । कन्याप्रदःपूर्वनाशोऽप्रकृतिस्यःपरःपरः ॥ अप्रपञ्चन्समाप्नोतिभू
 णहत्यामृतावृत्तौ । गर्भंत्वभावेदावृणांकन्याकुर्वीत्स्वयंपरम् ॥ स्वकुल्यप्रत्यासत्तिकमेणादौपितृकुलस्यस्तदभावेमातामहकुलस्यः

सर्वाभावेजननी । प्रकृतिस्यजन्मादादिदोषहीनः । गम्यंगमनाहंसावर्ण्यादिगुणयुक्तम् । नारदोपि—पितादद्यात्स्वयंकन्यां भ्रा-
 ताच्चानुमतेपितुः । मातामहो मातुलश्च सकुल्यो गांधवस्तथा ॥ मातात्वभावे सर्वेषां प्रकृतायादिवर्तते । तस्यामप्रकृतिस्थायां कन्यां
 दद्युः स्वजातयः ॥ यदा तु नैव कश्चित्स्यात्कन्याराजानमावर्जेत् ॥ इति ॥ ॥ अथ विवाहभेदाः ॥ मनुः—ब्राह्मो देवस्तथा चार्यः
 प्रजापत्यस्तथासुरः । गांधर्वो राक्षसश्चैव पेशा च सत्त्वप्रभो मतः ॥ एते पांलक्षणं फलं चाऽलंकृत्य कन्यामिति गृह्यखंडेऽवगंतव्यम् । ए-
 ते पांव्यवस्थास्मृतौ—चत्वारो ब्राह्मणस्याद्याराज्ञां गांधर्वराक्षसौ । राक्षसश्चासुरो वैश्ये शूद्रे चां त्यस्तु गार्हितः ॥ अंत्यः पेशा चः । गांध-
 र्यादिष्वपि भार्यापतिभावाय पश्चाद्धोमादिसप्तपद्यंतं कार्यम् । गांधर्वासुरपेशा च विवाहो राक्षसश्चयः । पूर्वपरिग्रहस्तो गृह्यशास्त्रो मो-
 विधीयते ॥ इति परिशिष्टात् । होमाद्यभावे वरांतराय देया सति तु नेति । वौधायन आह—वलादपहृता कन्या मंत्रैर्यदि न संस्कृ-
 ता । अन्यस्मै विधिवद्देया यथा कन्या तथैव सा ॥ इति । वलादिति छलादेरप्युपलक्षणम् । इत्यादिसर्वा विचार्य परिचित्तिपरिवे-

१ भ्रातृणां संस्कृतानामेवाधिकारः—असंस्कृतास्तु सकार्या भ्रातृभिः पूर्वसंस्कृता रिति वचनात् । तेनानुपनीत भ्रातृमात्रादिसत्त्वेमात्रादेरेवाधि-
 कारो न तु भ्रातुः । मातुर्दोषत्वे तथैव स्वयंसंकल्पं कृत्वा न्यद्वारानां दीश्राद्धं कार्यम् । तत्र जीवत्पतिकयाः स्वीयान्येव मातृपितृमातामहपार्षणानि ।
 भर्तृप्रतिनिधित्वेन करणे तु भर्तुः पार्षणत्रयदेवताः । विधवा तु पार्षणद्वयं कुर्यात् । तथा चरम्यति चंद्रिकायां—स्वभर्तुप्रभृतिभिर्न्यः स्वपितृभ्यस्तथैव च ।
 विधवा कारयेच्छ्राद्धं यथा कालमर्तं द्रिता । चरस्तु संस्कृत भ्रात्रभावे स्वयमेव नानां दीश्राद्धं कुर्यान्नमाता । पुत्रसत्त्वे तस्याः श्राद्धनिषेधादिति प्रयोगचिंता-
 मणौ निर्णयसिद्धौ च विस्तरो हेतयः ।

तृत्वदिधिगुत्यादिचययानस्यात्तथाविवाहः कार्यः । अस्माभिसुवित्तरभीतेर्नल्लिख्यते ॥ इतिप्रयोगरत्नाविविवाहविचारः ॥ ७३ ॥

अथवाग्वानम् ॥

॥ अथमुख्यग्राह्यविवाहांगभूतपादनविधिर्गृह्यपरिशिष्टाचारसंमत्योच्यते । ज्योतिर्विदादिष्टेविवाह्ण

अनक्षरान्मज्जयः संतु पञ्चायेभिः सखायैर्यतिनोव
 क्षत्रादिदुतेशुभकादेर्द्वचत्वारोष्टादयोयामद्यास्तत्रेयाः परेणत्तपित्रादिनावा । ॐ

हेयम् । समर्पमासंभगो नो निनीयात्संजास्पृष्टं सुयममस्तु देवाः ॥ इति—प्रहितास्त्रावतीभिः पुरंधीभिर्मंगलगीतनृपैश्च सह शकुनद

नोनपूयकमलं कुतव रयुतास्तदयुतावाकन्यास्वभृहमेत्यशुभेवस्वपीठासनेमाङ्गुलीसांकांरांसुवेपांकन्या।मुपवेदयत्तद्भस्तेफलतांवृत्ता

दिदत्तातपिआदिपुरतःश्रीगणपत्यादिसरणपूर्वकप्रार्थनासीनाःप्रत्यङ्मुखान्वा अमुकप्रवरान्वितामुकगोत्रोत्पन्नायामुकप्रपौत्रा

यामुक्पत्तायामुक्पुत्रायामुक्कनाक्षराय अमुक्प्ररोपेताममुक्कगोत्रोत्पत्ताममुक्कपत्तौममुक्कपुत्रीममुक्कनार्क्षिकन्द्यांभा

यात्वा यवुणामह इति श्रुतं । अथ दाता भार्याज्ञाति च धनुर्मातृहेत्वा यथोक्तमनूधाननूद्य वा वृणीष्वं इति वदेत् । एवं द्विः पुनः प्रयुज्य प्र

दास्याभावात्तथाद्यास्त्रिवदत् । ततोपरपित्रादिगोपाक्षतशुभवक्त्रयमभ्युपगतांवरूपध्यादिभिः कन्यापूजयेत्संप्रदायागतमन्त्रैः ॥ ततः

कविष्वभाष्यविवारहांगभूतवारदानमहंकरिष्ये । तदंगणपति

पूजनाकारं व्यङ्ग्यं गन्धाददक्षिणातरुणचारणोपार्तपूजयित्वा च यथाचारं कलशपूजनादि कृत्वा स्वस्थाने कन्यापूजयितारमुप

नरसत्त्वधत्वात् । न्यायप्रत्यक्षमुत्तरावधारणाय । ततोदात्ताच्चाचारतोहिद्राह्यं पञ्चाष्टद्वयपुण्यफलानि च ।

अमुकप्रपत्तान्तामुकगोत्रायामुकपौत्रायामुकपुत्रायामुकनान्निवरायामुकप्रवरा
 नान्निवरायामुकप्रवरा ।

न्यताममुकगोत्रोत्पन्नाममुकप्रपौत्रीममुकपौत्रीममुकस्वममपुत्रीममुकनाक्षीमिमांकन्यांज्योतिर्विदादिदेष्टुहर्तदास्येइतिवाचासंप्रद
 देइतिचोक्त्वा । अव्यंगेऽपतितेऽङ्गीवेदशर्दोपविवर्जिते । इमांकन्यांप्रदास्यामिदेवाग्निद्विजसन्निधौ ॥ इतिवरपित्रादिर्वस्त्रमां
 तेतानिपूगफलानिप्रक्षिप्यप्रतिष्ठामंत्रेणतदस्त्वित्यादिनावल्लेखकृत्प्रार्थित्वेनचर्चयेदित्याचारप्राप्तम् । ततोहरिद्राखंडंपंचपूगफ
 लानितथैववरपित्रादिर्गृहीत्वामुकगोत्रामुक्वरविषयेभवंतोनिश्चिताभवंत्वितिदातवस्त्रप्रांतेप्रक्षेपादिजुर्थात् । ततोदाता । वाचाद
 स्तामयाकन्यापुत्रार्थंस्वीकृतात्त्वया । वरावलोकनविधौनिश्चितस्त्वंसुखीभव ॥ इतिदातारंप्रतिपठेत् । अत्रादौस्वीकर्तरिआचार्यमि
 त्याद्युहःकार्यः । ततोब्राह्मणाः । शिवाआपःसंतु । सौमनस्यमस्तु । अक्षतंचारिष्टंचास्तु । दीर्घमायुःश्रेयःप्राप्तिःपुष्टिस्तुष्टि
 श्चास्तु । एतद्वःसत्यमस्त्वित्युक्त्वा । ॐ समानीवआकूतिःसमानाहृदयानिवः । समानमस्तुवोमनोयथावःसुसहासति ॥
 ॐ प्रसुमंतोधिपसानस्यसुक्षणैर्वरेभिर्वराभिपुत्रसीदतः । अस्माकमिदंभयंजुजोषतिवत्सोभयस्यांधसोबुबोधति ॥ इतिमंत्रो
 पठेयुः । ततोदातापात्रस्थसिततंदुलपुंजेशचीमावाह्यपोडशोपचारैःपूजयेत्तांचकन्यैवंप्रार्थयेत् । देवीद्राणिनमस्तुभ्यंदेवद्रप्रियभा
 मिनि । विवाहभाग्यमारोग्यंपुत्रलाभंचदेहिमेइति । ततःपुरंध्रीभिर्निराजनादिमांगलिकंकार्यम् । विप्राश्चगंधतावूलादिपूजिता

१ दशदोषाःसंप्रहे—उन्मत्ता १ दृष्टिहीनाश्च २ तथापस्मार ३ दूषिताः । दूरस्थाः ४ कुष्ठिनो ५ मूर्खा ६ मोक्षमार्गानुसारिणः ७ ।
 दया ८ अवेद्या ९ निवृत्ता १० दशदोषयुक्तावराः । [अवेद्या अक्षरशून्याः । निवृत्ता विवाहेच्छापरान्छुत्वाः] तथापंडाश्चपत्तिवाश्चछुः-
 श्रोत्रविवर्जिताः । वर्जनीयाःप्रयत्नेनकन्यादानेनसंशयः ॥ इतिसंस्काररत्नमाला ॥

आर्याभिर्नामधेयुः । ते च । ॐ ह्रिष्टपुत्रीयसुपुत्रीयसूनां वृत्समिच्छंतीमनसाभ्यागात् । दुहामाश्विभ्यां पयो अद्रयेयं सावर्धतांम
 हृतसौभगाय ॥ १ ॥ ॐ सार्धस्त्र्यश्वर्यमाणः पुरस्ताद्भक्तवन्वानो अजरैः सुवीरं । अरे अस्मदमर्तिवार्धमान उच्छ्रयस्व महते सौभ
 गाय ॥ २ ॥ ॐ वनसते रातवरे शो विरोहसुहस्रवल्गुविद्युयरेहम् । यन्ताम्रयस्व धितिल्लजमानः प्रणिनाय महते सौभगाय ॥ ३ ॥
 ॐ इदुद्वानामुपसृत्य मायन्सुहस्रधारः पवते मदाय । नृभिस्तवानो धनुधामुपवृमगन्निद्रमहते सौभगाय ॥ ४ ॥ ॐ अस्वर्षिव
 धुमतः प्रस्य तस्य द्रसो मस्य वरमास तस्य । स्वस्ति दामनं सामादय स्वावर्चनीनो रेवते सौभगाय ॥ ५ ॥ ॐ घृतादुल्लिप्तं मधुमत्सवर्णीध
 नं जयं प्ररुणं धारयिष्यु । कृणवसुपद्मादधरांश्च कृणवदारो हुमामहते सौभगाय ॥ ६ ॥ इति सौभगायपदांताः पद् । ॐ तदरतुमि
 त्रावरुणा तद्भेदं योरसमभ्यमिदमरतुशस्त्रम् । अशीमर्हिणा धमुतप्रतिष्ठानमोदिवेद्वृहते सादनाय ॥ गृहवैप्रतिष्ठासूक्तं तत्प्रतिष्ठित
 तमया वाचा शस्त्रव्यं तस्माद्यथापि दुरद्वपशं ह्यभते गृहाने वनानां जिगमिषति गृहा हि पशूनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा । सुप्रतिष्ठितमस्तु । सुमुह
 र्तमस्तु । इति नमैः कन्याशिरस्य क्षतप्रक्षेपणाशीर्दानं कुर्युः ॥ इति नारायणभट्टविरचिते प्रयोगं रत्ने वाग्दानप्रयोगः ॥

ततो वैवाहिकेशु भेषु हर्तव्यं धूपवरयोस्तैलहरिद्रारोपणादियथाचारं कार्यम् । वाग्दानोत्तरं देवांतरगतवरे नारदः—प्रतिगृह्यतु यः
 कन्यां परोदशांतरं व्रजेत् । वीनन्तु समतिक्रम्य कन्याऽऽन्यं वरयेद्भरम् ॥ वरभरणे तु वसिष्ठः—अग्निश्च वाचा दत्तायां धिये तादौ व
 रो यदि । न च तौ दंपती स्यातां दुभारौ पिबुरे वसा ॥ यस्यैवाग्दत्ता तस्य दोषयोगो प्रश्नास्त्रवरांतरं तद्भाभे च तस्मै न देयेत्याह याज्ञवल्क्यः—

दत्तामपि हरेत्पूर्वाच्छ्रयांश्चेद्वरआव्रजेदिति । अत्रचपूर्वस्वदोपयोगइतिविज्ञानेश्वरः । प्रतिश्रुत्याप्यधर्मेषुकापनदद्यादिति
वस्मृतिः । अन्यथाहरणेतुसएवदंडमाह—सकृलदीयतेकन्याहरंस्तान्चोरदंडभागिति ॥ ॥७॥

अथयिवाहमंडपप्रकारमाहवासिष्ठः—पोडधारलिकंकुर्याच्चतुर्द्वारोपशोभितम् । मंडपंतोरण्युक्ततत्रवेदिप्रकल्पयेत् ॥ अष्ट
हस्तुरचयेनमंडपवाद्धिपदकरम् ॥ वेदिकानिर्माणप्रकारमाहनारदः—हस्तोच्छ्रितांचतुर्हस्तैश्चतुरन्कांसमंततः । स्तभैश्चतुर्भिःसुभ्र
क्षणावामभागेतुसन्ननः ॥ समांतथाचतुर्दिक्षुसोपानैरुपशोभिताम् । प्रागुदकप्रवणारंभास्तभहंसशुकादिभिः ॥ विचित्रामंकि
तांकुंभैर्विहितस्तोरणांबुरैः । शृंगारपुष्पनिकरैर्वर्णकैःसमलंकृताम् ॥ यिप्राशीर्वचनैःपुण्यैस्त्रीभिर्दीपैर्मनोरमाम् । वादित्रनृत्यगी
ताद्यहृदयानंदिनीशुभाम् ॥ एवंविधामारुक्षेन्मिश्रुनंसाग्निवेदिकाम् ॥ इति । हस्तोऽत्रवध्वाः । सोपानकरणंपश्चिमभागेऽप
रिचतुर्दिक्षुवाअधोयथाचारम् । सोपानातिरेकेणचतुर्हस्ताचतुरन्काश्चस्ता । इतिविवाहवेदी ॥ ॥७॥

अथविवाहपूर्वदिनकर्तव्यं ॥ ॥ वधूपितावरपिताचविवाहदिनारपूर्वेष्टुःपूर्वाह्नेसपत्नीकःकृताभ्यंगोधृतमांगलिकवेपःकृतले
पनरंगमांगलिकेप्रागणेशुभासनेप्राङ्मुखउपविश्यस्वदक्षिणतःपर्वांतद्दक्षिणतःकन्यावरंपोषयेदयाचम्यप्राणानायम्येष्टदेवतागुर्वादि
नमरकारं कृत्वा देशकालौसंकीर्त्यअस्यामुकशर्मणःपुत्रस्यश्वःकरिष्यमाणविवाहांगभूतस्वस्तिवाचनमंकुरार्पणानां दीश्राङ्गप्रहयज्मं

१ ममास्यपुत्रस्यसमावर्तनादेतावतंकालमनाश्रमित्वदोपपरिहारार्थेच्छत्रयप्रायश्चित्तं तत्रत्याभ्रायगोनिष्कयव्यावहारिकरजतदानेनाहमा-
चरित्वे ॥ इति । धर्मादयो तु—ममास्यपुत्रस्यद्वैवपिड्यम्बणापाकरणहेतुधर्मप्रज्ञोत्पादनसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरश्रीत्यर्थविवाहाख्यसंस्कारकर्मक-

उपदेवताप्रतिष्ठाचकारिष्यइतिसंकल्प्य लक्षरीत्यास्वस्तिवाचनादीनिकुर्यात् । ततोनांदीश्राद्धात्पूर्ववशापत्रोपरिवस्त्रेगणपत्याद्या
 गार्वादिपोडशान्नाहयादिसप्तचमातृकासंडुलपुंजेद्रुक्षरीत्याप्रतिष्ठापूर्वकंपूज्याः । प्रयोगपारिजातकारैस्तुनांदीश्राद्धमात्रं पितृक
 र्तकं स्वस्तिवाचनादिवरकर्तृकमित्युक्तम् । तद्विचारणीयम् । कन्यापितापि । अस्याधमुक्तानाद्याः कन्यायाः श्वइत्यादिविशेषे
 णसंकल्प्यसंवकुर्यात् । ततोवरपिताआचार्येणकौतुकवंधार्थसूत्रद्वयंपूर्वोक्षरीत्याकारयेत् । तद्वयमाचार्यः कौतुकवंधोक्तमंत्रैस्तत्रे
 णाभिपिच्यजातवेदसइत्युच्चातंत्राहृत्यागंधेनलेपयित्वाशुद्धदेवोऽप्रज्ञातं निदध्यात् ॥ मंडपदेवतादिप्रतिष्ठाचरेत्यंकार्या ॥
 दूर्वाशमीपद्मवकुलदेववृक्षपद्मानाद्यादिप्रशालवृक्षपत्रवेष्टितान्सूत्रेणपोढावेष्टयेत् । तत्रैकत्रमुसलमेकत्रचक्षुरिकादिशस्त्रं मध्येप्र
 क्षिप्यवेष्टयेत् । तानिपडंशपत्रेनिधायतन्मध्येउदक्संस्थेयुचतुर्भुक्तमेणनंदिनीनालिनीमैत्रोमास्तदुत्तरस्येमुसलगर्भेपशुवर्धिनीतदु
 तिसंशयस्त्रगर्भेभगवतीतंडुलपूर्णेहरिद्रासंडपूगीफलशुतहरिद्रादिमंडितेन्युज्जशरायेणसहसूत्रवेष्टितेसूक्ष्मकलशेअविघ्नसंज्ञं गणप
 तिचायाह्यतदस्तुगृहावेष्टितेतिप्रतिष्ठाप्यनीराज्यआसनाद्याचमनीयातोपचारैः पूजयित्वातैलोद्धर्तनोष्णोदकैरभ्यंगस्नानंपुष्पाणां
 रित्ये ॥ इति । कन्याविवाहेतु—जातकर्मदिशिणे ममास्याः कन्यायाः जातकर्मनामकर्मसूयावलोकननिष्क्रमणोपवेशनाभ्याशानचौलसंस्काराणां
 शुद्धिपूर्वकलोपत्रन्यप्रलवायपरिहारार्थं प्रतिसंस्कारमर्थकृच्छ्रं चूडायाः कृच्छ्रं तत्प्रत्याभ्रायगोनिष्कयीभूतयथाशक्तिरजतदानेनाहमाचरित्ये
 गर्भापानसीमन्त्रयोर्लोपे तयोरेष्यद्वहः । ततोऽस्याः कन्यायाः भर्त्रासहधर्मप्रजोत्पादनद्रव्यपरिग्रहधर्मोच्चरणेऽपधिकारसिद्धिद्वारा श्रीपर०
 विवाहाख्यं संस्कारकृत्ये इति विशेषः ॥

दितानांकारयित्वागंधादिदक्षिणांतपंचोपचारैः पूजयेत् । पुण्याजलिदत्त्वानीराज्योरथायसपत्नीकआग्नेयकोणस्थमंडपस्तंभोपरिनेदि
 नीनामकंवेष्टितं । ॐ तदस्तुमित्रावरुणातदग्नेश्वोरसमभ्यमिदमस्तुशस्तम् । अशीमहिणाधमस्तप्रतिष्ठानमोदिवेबुहतेसादनाय ॥
 गृहवैपतिष्ठासूक्तत्वातिष्ठिततमयावाचाशंस्तव्यंतसाधयापिदूरद्वयपशूळभतेगृहानेवैनांजागमिपतिगृहाहिपशूनांप्रतिष्ठाप्रति
 ष्ठा । सुप्रतिष्ठितमस्तु । इतिस्थापयित्वातत्रनंदिनीपूजयेत् । तच्चेदं ॥ ॐ समुद्रज्येष्ठाःसलिलस्रमभ्यात्पुनानायुं
 ल्यनिविद्यमानाः । इंद्रोबावृज्जीवृषभोररादत्ताआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ ॐ आपोहिष्ठामधोभुवस्तानज्जलंदातन । महेरणाय
 चक्षसे ॥ इतिमंत्राभ्यांप्रोक्ष्य । ॐ गंधद्वारादुराधुपानित्यपुष्टांकरीपिणी । ईश्वरीसर्वभूतानांतामिहोपह्वयेश्वियं ॥ इतिगंधा
 क्षतान् ॐ दधुक्राव्यांअकारिपंजिष्णोरश्वस्त्वज्जितः । सुरभिर्नोमुखाकर्त्तृप्रणआर्धुपितारिपत् ॥ इतिदधि । ॐ कांडाकांडा
 त्परोहृतीपर्यःपर्युःपरि । एवानोद्वृप्रतनुसहकौणशतेनच ॥ इतिदूर्वापुण्याणिसमर्पयेत् । ततोर्नैर्ऋत्यवायव्येद्यानस्तंभेषुमंड
 पमध्योपरिभागकोष्ठेचक्रमेणनलिनीमैत्रोमापशुवर्धिनीनामकवेष्टितानिउक्त्वस्त्यापयित्वापूजयेत् । ॐ याआपोदिव्यावुतवास्त
 धंतिह्रनिर्निमावुतवायाःस्वयंजाः । समुद्रार्धार्थाःशुचयःपावकास्ताआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ इतिनलिन्याःप्रोक्षणेमंत्रः । ॐ या
 सांराज्जावरुणोयातिमर्धेसत्यानृतंअवपश्यंजनानाम् । मधुश्चतुःशुचयोयाःपावकास्ताआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ इतिमैत्रायाः ।
 ॐ यासुरज्जावरुणोवासुसोमोविश्वेद्वयायासूर्जमदंति । वैश्वानुरोयास्त्वग्निःप्रविष्टस्ताआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ इत्युमायाः ।
 ॐ समुद्रज्येष्ठाइत्यादिचत्वारोपिपशुवर्धिन्याः । अन्यत्सर्वसमानम् । ततोवंशपात्रेणसहभगवतींगीर्पादिमातृकास्यापनवंशपात्रं

यस्ययंगृहीत्याअधिप्रकलदांचपद्याप्राहयित्वासमाह्वणः । ॐ कनिकदज्जुनुयंप्रभुचाणइयतिंवाचंमदितेवनावं । सुमंगलंश्चशकु
 नेभयासिमाहवाकाधिदभिमविश्व्याविदत् ॥ मात्वाइयेनजदंधीन्मासुपूर्णमात्वाविद्विदुमान्वीरोअस्ता । १. पित्र्यामनुम्रदिशंक
 निकदत्सुमंगलोभद्रवादीवदुह ॥ अथेकंदक्षिणतोगहाणासुमंगलोभद्रवादीशकुंते । मानस्तेनईशतुमाधवांसोवहद्वैदमविदथे
 सर्वाः ॥ १ ॥ इति सुमंगलसूक्तपठनमंगलवाद्यघोषेणमृदांतरंगत्वाप्रशस्तालंकृतेशानदेशेतंदुहादिपुंजत्रयोपरित्रीण्यपिस्थाप
 यित्वातदस्तुगृहावेइतिपठित्वाचंदनादिनापूजयेत् । अन्यदपियथाकुलधर्मसंवद्भ्यात् । एवमेवमंडपदेवकमतिष्ठात्पनयनेपि
 देया । ततःकर्मागदेवतामीत्यर्थद्विजसुवासिन्यादिभोजनकार्यम् । अगतांतुसर्वमेतद्विवाहदिनएवपूर्वकुर्यात् ॥ इतिप्रयोगरत्ने
 मंडपदेवतादिप्रतिष्ठा ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

अथपरस्परयूगृहगमनं ॥ ॥ वरःकृतनित्यक्रियोविधिवत्स्वास्तिवाचनोब्राह्मणैःसहसात्तिकाहारंभुक्त्वाअभुक्त्वावा ईपद्धौ
 तनयंभवेत्सदशंपरेणाधृतंवस्त्रशुगुलधृत्यालंकृतःसगंधीष्टदेवताःपित्रादीश्चनमस्कृत्यतैरनुमोदितोयथाविभवमभ्यादियानमासह्यधु
 तसितच्यत्रःस्वर्चित्तैर्ज्ञातिवांधवः कनिकदज्जुनुयमिति सुमंगलसूक्तपठनपूर्वब्राह्मणैःपुरंध्रीभिःपूर्णकलशदर्पणकन्यापुण्याक्षतदीप

१ व्यासः—भुक्त्वासमुद्रहैलकन्यांसावित्रीमहणंतथा । उपोषितःसुतांदयादर्शितायद्विजायतु । गंधर्वासुरयोरेवमुक्त्यैवपरिदीयते । ब्राह्म-
 क्षिप्रुविवाहेषुभोजनंतेतिकरयपः । कन्यादानंनिशीथेचेदिवाभोजनमिष्यते । पुनःक्रात्वात्रपेदेवीपिताकन्यांप्रयच्छति ॥ इतिरयुतिरत्ने ।

अथासनविचारः । तत्रप्रयोगपारिजातेभगवान्—‘अथशुद्धेसमेदेशआसीनःप्राङ्मुखःशुचिः ।’ इतिस्लल्लुद्धिपूर्वकंकर्तुःशुद्धिप्राङ्मुख्य-
सर्तनवांचानुज्ञे । आचार्यस्तु—‘ततःप्राङ्मुखआसीनःप्रागुद्भ्युत्सप्यवा ।’ इतिप्रागुद्भ्युत्स्रात्मकंविशेषंनिवबंध । एवमन्येपि । तथाचैवमा-
दिविधिप्रमाणेरासनोपविष्टपयष्टाऽऽचमनाद्यखिलकर्मधिकारीसंपद्यते । उपविशंश्चप्रायःप्रथममूर्ध्वहुःसन्नेवोपविशतीत्यस्तिनैसर्गिकीलोकप्र-
थुतिः । तथोपवेशनेचाचमनादौबहिर्जातुहस्तकर्मनिर्वर्तनजन्यप्रत्यवायोऽन्तर्भिन्नस्यकर्तुर्मोप्रसांक्षीदिति । भगवान्प्याज्ञावल्क्यः—‘अंतर्जानुःशुचौ
देशेउपविष्टउद्भुतः । प्राग्वाप्राक्षेणतीर्थेनद्विजोनित्यमुपसृष्टोत्’ इत्युपसृष्टोऽन्तर्जानुत्वमनुशशास । तत्रांतर्जानुःजानुनोर्मध्येहस्तौकृत्वेति
मिताक्षराकारोक्त्याचक्ष्ये । तस्तिद्धमूर्ध्वहुत्वंतर्जानुःकर्माचारिष्यत्कर्तानप्रत्यवैतीति । अतएवधर्माधिपकारोन्नहायज्ञोपक्रमेप्रथममासनबंध
मुपस्थापक्षांतरे—‘अथवायामपादांशुष्टोपरिदक्षिणपादांशुष्टनिधायैवमुपसृष्टत्वा’ इत्यासनबंधमंतरापिप्रकृतकर्मनिर्वर्तनमचूचुदत् । परंत्वेता-
दृशनिबंधकारानुज्ञावकर्मस्वेवोर्ध्वहुतायाःसमावेशेनसर्वत्रोलिनीधियते । कृतः । धर्माधिकृतैवादौ ‘वामजंघोपरिमूलदेशेदक्षिणपादंनिधाय’
इत्यनुशासनात्, तथान्यमहानिबंधकारैरपि ‘आसनबंधा’ ‘बद्धासनः’ इतितत्रतत्रोत्कीर्तनात्सर्वत्रासनबंधथावश्यकएव कचिदेवोर्ध्वजानुतेति
निरपवादोक्त्यांतः ।

अथप्रसंगतोज्ञानुनिपातविचारःक्रियते । प्रयोगपारिजातेस्वास्तिवाचनकारिकासुशौनकः—‘कर्त्ताऽथदक्षिणंजानुपातयित्वामहीतले’
इति, श्राद्धपरिभाषोपक्रमेधर्माधिः—‘निपात्त्यदक्षिणंजानुदेवान्परिचरेत्सदा । पितृणांपरिचर्यातुवामजानुनिपातनात्’ इति । (अत्रदैवपि
इयकर्मप्रविभागोविशेषः) । एतज्ज्ञानुनिपातं ‘आच्याजानुदक्षिणतोनिपद्य०’ (क्र० सं० ७।६।१८) इतिश्चुतो, तथा ‘विपर्यासेतरितिमंत्रेजा-
न्याच्याहुविजुह्यात्’ (४।२६।२५) इत्याश्वलायनसूत्रे, तथान्यत्रापिस्मृतिपुत्राक्येपुत्रकाचिज्ज्ञान्याच्येति कचिच्चजानुनिपात्येत्युभयथातादृश

मालाध्वजलजैर्मंगलगीततूर्वैश्वसहवधूटृहगत्वातद्धारदेशोऽप्राङ्मुखस्थितो' नीराजनपूर्णकुम्भयुतैःपुरंभीजनैःप्रत्युद्यातोनीराजितौत
गृहंप्रविश्यतदंगेमंडपाधःसोत्तरच्छदेहरितदर्भास्तीर्णेचतुष्पादभद्रपीठेप्राङ्मुखउपविशेत् ॥

अथमधुपर्कः ॥ तत्रकन्यादातावरस्यपुरतः सुस्नातामलंकृतामहतवाससंगंधादिलिप्तांगीक्षत्रिणीमुक्त्वतीकन्यांतथा
विधासनेप्रत्यङ्मुखीमुपवेश्य तांपुररक्त्यसामात्यःसपत्नीकउपविश्यागतायवरायतच्छाखोक्तविधिनामधुपर्ककुर्यात् । तत्रायं
क्रमः । पाद्यार्थमर्घ्यार्थमंत्रत्रिराचमनीयार्थशुद्धाष्टाचमनीयार्थचजलपात्रचतुष्टयंमधुयुक्तदध्याख्यंमधुपर्ककांस्यपात्रांगंपंचविंश
तिर्भैरवाग्रयामार्थेनकृतंविष्टरंचसंपाद्याचम्यप्राणानायम्यदेवशकलौस्त्व्याकन्यार्थिनेगृहागतायास्मिस्तातकायचरायकन्यादा
नांगभूतंमधुपर्ककरिष्यइति कन्यार्थिनमित्यादिद्वितीयांतमुक्त्वा मधुपर्केणाहोयिष्यइतिवासंकल्प्य प्रागुक्तलक्षणंदर्ममयकूचं
विष्टरोविष्टरोविष्टरइतित्रिनिविद्यासनार्थवरहस्तदद्यात् । वरस्तु । अहंवर्मेत्यस्यवामदेयोविष्टरोनुष्टुप् । विष्टरोपवेशनेविनियो
गः । ॐ अहंवर्म्मसंजातानांविद्युतांमिवसूर्यः । इदंतमधितिष्ठामियोमाकश्चाभिदासति ॥ इतिमंत्रेणोदगग्रेविष्टरउपविशेत् ।
विष्टरंमंत्रेणपद्भ्यामाक्रम्यधासीत् । प्रयोगपारिजातकारादयस्तुसौत्रमंत्रेऋष्यादिसरणंनेच्छंति । ततोर्चकेनपाद्यपाद्यंपाद्यमिति
त्रिनिविदितपाद्यवरोगृहीयात् । ततोर्चकस्तेनोदेकनवरस्यदक्षिणसव्यपादौक्रमेणक्षालयेत् । ततोवरोलौकिकेनजलेनाचम्य गंध
माल्यजलफलादिसंयुतंपूर्ववार्त्रिनिविदितमर्घ्यमंजलिनाप्रतिगृह्य पूर्वसंपादितशुद्धजलमाचमनीयपात्रंत्रिनिविदितंहस्तेगृहीत्वा भू

१ विष्टरंचसमैर्दूर्भैर्द्वांशंगुलदीर्घकम् । चतुर्गुलममंशद्वाधिमैकांगुलंतथा । विष्टरेसर्वयष्टेषुलक्षणंपरिशीतितम् । स्मृ. २. ।

मौनिषाय तस्यैकदेशगृहीत्वा अमृतोपस्तरणमसीतिपीत्वा लौकिकजलेनाचम्य । आनीयमानंमधुपर्कं मित्रस्यत्वांचक्षुषाप्रतीक्षे
इत्यवेक्ष्य मधुपर्कमधुपर्कमधुपर्कइतित्रिदार्त्रानिवेदितंमधुपर्कं ॐ देवस्यत्वासचितुःप्रसवेध्विनोर्बाहुभ्यां पण्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृ
ह्णामीतिमंत्रेणांजलिनाप्रतिगृह्णांजलिस्यमेवमधुयाताइतितृचेनावेक्षयेत् । मधुवाताइतितृचस्यराह्णगणोगोतमोविश्वेदेवागायत्री ।
मधुपर्कविक्षणेवि० । ॐ मधुवार्ताक्रतायेतमधुक्षरंतिसिंधवः । माध्वीर्नःसंतोषधीः ॥ मधुनर्कमतोपसोमधुमत्पाधिर्वरजः ।
मधुद्यौरस्तुनःपिता ॥ मधुमाद्भोवनस्पतिर्मधुमांअस्तुसूर्यः । माध्वीर्गवोर्भवंतुनः ॥ इतितृचेनतत्पात्रंसव्यहस्तेगृहीत्वांगुष्ठोप
कनिष्ठिकाभ्यांमधुपर्कत्रिःप्रदक्षिणमालोढ्यांगुलिगतंमधुपर्कलेपं वसवस्त्वागायत्रेणच्छंदसाभक्षयंवित्तिपुरस्तान्निक्षिपेत् । एवं
रुद्रास्त्वानैष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंवित्तिदक्षिणतः । आदित्यास्त्वाजागतेनच्छंदसाभक्षयंवित्तिपश्चात् । विश्वेत्वादेवानुष्टुभेनच्छंद
साभक्षयंवित्तिपुत्तरतःक्षिप्त्वा भूतेभ्यस्त्वेतित्रिरावृत्तेनमंत्रेणमध्यात्किंचिद्गृहीत्वात्रिरुध्वंक्षिप्त्वा मधुपर्कपात्रंभूमौनिधाय मधुपर्क
कदेशंगृहीत्वा विराजोदोहोसि इतिप्राश्य लौकिकोदकेनाचम्य पुनर्गृहीत्वा विराजोदोहमशीय इतिप्राश्य पूर्ववदाचम्य पुन
र्गृहीत्वा मयिदोहःपद्यायैविराज इतिप्राश्य पूर्ववदाचम्य मधुपर्कदेशेपमुदगुपविष्टायब्राह्मणायप्रयच्छेत् । लोकविद्विष्टत्वादभुवानि
क्षिप्य पूर्वनिवेदिताचमनीयैकदेशं अमृतापिधानमसि इतिपीत्वालौकिकोदकेनाचम्याचमनीयजलशेषंसर्वगृहीत्वा सत्यंयशःश्री
र्मयिप्रीःश्रयतां इतिप्राश्यलौकिकोदकेनद्विराचामेत् । ततोदात्रागौर्गौरितित्रिनिवेदितांगं मातारुद्राणामित्यस्यभागवोवोजम

१ अत्रांगुलिगतलेपस्यैवचतुर्दिक्षुप्रक्षेपोनपुनःपुनर्ग्रहणं । त्रिरुध्वंक्षेपेनपुनःपुनर्ग्रहणमितिब्यवस्था ।

दग्निर्गोस्त्रिष्टुप् । गोरुत्सर्जनेनवि० । ॐ मातारुद्राणां दुहितावसूनां स्वसादित्यानाममृतस्यनाभिः । प्रनुवौचंचिकितुपेजनायमा
गामर्नागामादितिवधिष्ट ॥ इतिमंत्रंजपित्वा । ॐ उत्सृजतेत्युक्त्वाविसृजेत् । ततोदातागंधमाल्यवस्त्रयुगोपवीतयुगाभरणादि
भिर्यथाविभवंवरंपूजयेत् । ततोवरेणसहागतांस्तद्धूननपिपूजयेत् ॥ ॥ अथविष्टरलक्षणंपरिशिष्टे—पंचाशताभवेद्ब्रह्मातदधेन
तुविष्टरः । ऊर्ध्वकेशोभवेद्ब्रह्मालंकेकदास्तुविष्टरः । दक्षिणावर्तकोब्रह्मावामावर्तस्तुविष्टरः ॥ इति । यद्धा—पंचविंशतिदर्भाणां
केययमेग्रंथिभूषितः । विष्टरःसर्वयज्ञेषुलक्षणंपरिकीर्तितम् ॥ मधुपर्कंदध्यलाभेपयोजलंवाप्रतिनिधिः । मध्वलाभेघृतंगुडो
वा । वरशाखायामधुपर्कंदानमुक्तंगृह्यपरिशिष्टे—वरस्ययाभवेच्छाखातच्छाखागृह्यचोदितः । मधुपर्कःप्रदातव्योह्यन्यशाखे
पिदातरि ॥ इतिमधुपर्कः ॥ ॥ ६३ ॥

गौरीहरपूजादि ॥ ॥ अथकन्यास्नातापरिहिताहृतवस्त्रागृह्णांतःसूत्रवेष्टितोपलसहितहृदुपरिहरिद्रानिर्मितौगौरीहरौसौभाग्या
दिकामनयापूजयित्वा इंद्राणींचतत्रैवाक्षतपुंजेपूजयित्वाप्रार्थयेत्—देवींद्राणिनमस्तुभ्यंदेवेंद्रप्रियभामिनि । विवाहंभाग्यमारो
ग्यंपुत्रलाभंचदेहिमे ॥ इति । ततो गौरीसौभाग्यादिप्रार्थयमानातत्रैवतिष्ठेत् । अथकन्यादानाद्यर्थजलशुद्धिः । पुरोधावरदक्षि
णतउदङ्मुखउपविश्यमध्येप्रागग्रानुदग्रान्यादर्भानास्तीर्यतेपुतजसंशुद्धतीर्थादिजलपूर्णकलशंनिधायत्रीहियवानोप्यगंधपुष्पादि
भिरलंकृत्यदूर्वापल्लवैर्मुलामवस्तीर्याल्लिंगाभिर्ऋग्भिरभिमंत्रयेत् ॥ अथकन्यादानादि ॥ ब्राह्मणाःस्वलंकृतेवस्मनिसुमंगलगीत

तूर्यादिनिर्णयेऽक्रियमाणेपूर्वापरभागयोर्दृष्टान्तरालविहायप्रत्येकं प्रस्थमितसिततंडुलैर्द्वाराशीकृत्यामभ्येकुंकुमादिकृतस्वस्तिकांकित
 मंतःपटारायोर्मध्येउत्तरदशंधारयेयुः । अथपूर्वराशौप्रत्यक्षुल्कीकृत्यामभ्येकुंकुमादिकृतस्वस्तिकांकित
 स्याप्य द्विजाःसत्येनोत्तभितेतिसूक्तं पठेयुः । तद्यसूक्तम् । ॐ सत्येनोत्तभिताभूमिःसूर्येणोत्तभिताद्यौ । ऋतेनादित्यास्ति
 धंतिदिविसोमोअधिश्चितः ॥ सोमैनादित्यावलिनःसोमेनपृथिवीमही । अथोनक्षत्राणामेणामपस्येसोमआहितः ॥ सोममन्यतेप
 पिधान्यत्सोर्पित्योर्पयिम् । सोमयंत्रद्वारोविदुर्नतस्याश्रातिकथन ॥ आच्छाद्विधानैर्गुपितोवाहैतैःसोमरक्षितः । श्राव्णाम्नि
 रदृष्टयन्तिष्ठसिततैअश्रातिपाधिपः ॥ यत्स्यादेयप्रपिधं तिततआप्यायेसेपुनः । वायुःसोमस्यरक्षितासमानमासुआकृतिः ॥ १ ॥
 रेभ्यासीदनुदेवीनाराशुसीन्योर्चनी । सूर्यायाभद्रमिद्धासोगाथवैतिपारकृतम् ॥ चिचिराउपवहेणचक्षुराअभ्यंजनम् । द्यौर्भू
 मिःक्षीर्नासीद्यदयात्सूर्यापतिम् ॥ सोमाआसन्प्रतिधयःकुरीरन्च्छंदओपुशः । सूर्यायाअश्विनावराशिरासीपुरोगवः ॥ सो
 मोरपूरुरभयदुश्विनास्तामभायरा । सूर्यायत्पत्येदं संतीमर्नससवितददात् ॥ मनोअस्याअनआसीद्व्यौरासीदुतच्छदिः । शु
 क्तानुद्धाहोयास्तांयदयात्सूर्यागहम् ॥ २ ॥ ऋक्सामान्यामभिहितौगावौतेसामुनार्धितः । श्रोत्रैतेचेक्रेआस्तादिविपंथाश्चरा
 द्युरः ॥ शुचैर्तिचेक्रेयात्याव्युनोअक्षआहितः । अनोमनुस्सयंसूर्योरोहद्वयतीपतिम् ॥ सूर्यायावहतुःप्रागात्सवितायमवासृजत् ।
 अपासुहन्त्येतायोर्द्विन्योःपयुहते । यदश्विनापृच्छमानावयातंत्रिचेक्रेणवहतुंसूर्यायाः । विश्वेद्वेवाअनुतद्दामजानन्पुत्रःपितरो
 वरुणीतपूरा ॥ यदयतिंशुभस्पतीरेयंसूर्यासुप । कैकंबुक्रंवामासीत्कैदुष्ट्रायतस्थयुः ॥ ३ ॥ द्वेतेचेक्रेसूयंब्रह्मणकृतुथावि

दुः । अर्धकंचक्रंयदुष्टुतदद्भातयइद्विदुः ॥ सूर्यायेदेभ्योमित्रायवरुणायच । येभतस्यप्रचेतसइदतेभ्योकरुनमः ॥ पूर्वो
 परंचरतोमाययेतांशिदाक्रीळतोपरियातोअध्वरम् । विश्वान्यन्योमुर्वनाभिचष्टक्रतूर्योविदधज्जायतेपुनः ॥ नवोनवोभवति
 जायमानोहोकिंतुरुपसामेत्यग्रम् । भागदेयेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरेदीर्धमायुः ॥ सुकिंशुकंशल्मालिविश्वरूपंहिरण्यव
 णंसधृतंसुचक्रम् । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनपत्येवहृदुंकुण्ड्य ॥ ४ ॥ उदीर्ष्वतःपतिवतीह्युपाविश्वार्चसुनर्मसागीभिरी
 णे । अन्यामिच्छपितुपद्व्यक्षांसतेभागोजुनुपातस्यचिद्धि ॥ उदीर्ष्वतोविश्वायसेनमसेकामहेत्या । अन्यामिच्छप्रफुव्यं संजा
 यांपत्यासृज ॥ अनक्षराक्रजवःसंतुंधायेभिःसखायोयंतिनोवर्यं । समर्थमासंभगोनोनिनीयात्संजास्पत्यंसयममस्तुदेवाः ॥
 प्रत्वामुचामिवरुणस्यपाशाद्येनत्वाध्व्रात्सवितासुशेवः । ऋतस्ययोनौसुकृतस्यलोकोरैष्टांत्वासहपत्यादधामि ॥ प्रेतोमुंचामिना
 मुतःसुवृद्धाममुतस्करम् । यथेयमिंद्रमीढःसुपुत्रासुभगांसति ॥ ५ ॥ पूपात्वेतो नयतुहस्तृह्याश्विनात्वाप्रवहतारथेन । गहान्
 च्छगृहपत्नीयथासौयसिनीत्वंविदथमावदसि ॥ इहप्रियंप्रजयानिेसमृज्यतामस्मिन्गृहेगाहपत्यायजागृहि । एनापत्यातुन्यं सं
 सृजस्वाधाजिघ्रीविदथमावदाथः ॥ नीललोहितंभवतिकृत्यासकिर्व्यज्यते । एधंतेअस्याज्ञातयःपतिर्वधेर्धुवध्यते ॥ परादिहिशा
 मृत्यंमक्षभ्योविभजावसु । कृत्येपापद्वर्तीभूत्याजायाविशतेपतिम् ॥ अश्रीरातनूभैवतिरुशतीपापयामुया । पतिर्यद्वृद्धो
 इवाससास्वभंगमभिधित्सते ॥ ६ ॥ येषुध्वंशंद्रवहंतुंयक्ष्मायंतिजनादनु । पुनस्तान्यज्ञियादेवानयंतयत्तुआर्गताः । मार्गद
 न्परिपुंथिनोयआसीदंतिदंपती । सुगेभिर्दुर्गमतीतामर्षद्रांत्वरारतयः ॥ सुमंगलीरियंवधूरिमांसमेतपदयत । सौभाग्यमस्यदृत्वा

यायास्तुं विपरेतन ॥ तदमेतत्कटुमेतदपाष्ठवद्विषयश्चैतदत्तये । सूर्यायो ब्रह्मा विद्यात्सद्द्व्याधूयमर्हति ॥ आशसन्नं विशसन्नम
 धोऽधिविकर्तनम् । सूर्यायाः पश्यरूपाणि तानि ब्रह्मा तु शुधति ॥ ७ ॥ गृष्णामिते सौ भगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासः ।
 भगोऽर्यमाम वितापुरधिर्महत्त्वादुर्गाहं पत्न्या देवाः ॥ तां पूषन्ष्टिवत्तमामेयस्वयस्यां वीजं मनूय्या इवपति । यानं ऊरुं शशती वि
 श्रयते यस्य मशतः प्रहरामशेपम् ॥ तुभ्यमशेपय हन्तसूर्यां विहनुना सह ॥ पुनः पतिभ्योज्ञायां दाअग्ने प्रजया सह ॥ पुनः पक्षामग्नि
 रंदा दारुणा सहवर्चसा । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जावति शूरदः शतम् ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वा विविदुश्चरः । तृतीयोऽग्निष्टपतिस्तु
 रीयस्ते मनुष्यजाः ॥ ८ ॥ सोमो ददद्गंधर्वाय गंधर्वो ददुर्गये । रयिचपत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथोऽहमाम् ॥ इहैव स्तुमा विर्यौष्टु विश्वमायुष्य
 श्रुतम् । क्रीळतो पृत्रैर्नमृभिर्मोदमानैस्वर्गहे ॥ आनः प्रजां जनयतु प्रजापतिरा जर्सायुसमनक्वर्यमा । अदुर्मगलीः पतिलोकमावैश
 रानो भवद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ अघोरचक्षुरपतित्र्येधि शिवापशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः । वीरसूदं कौमास्यो नाशनो भवद्विपदेशं चतुष्प
 दे ॥ इमां त्वमिन्द्र मीढः सुपत्रां सुभगां कृणु । दशोऽस्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशकृधि ॥ सुम्राज्ञी श्वशुरे भवसुचाज्ञी श्वश्र्वां भव । ननादरि
 सुचाज्ञी भवसुचाज्ञी अधिदेवृषु ॥ समं जंतु विश्वे देवाः समापोह दयानिनौ । समं तिरिश्वा संधाता समुदेष्टा दधातुनौ ॥ ततः पुरंभ्यो मंगल
 गीतीः कुरुः । वभूव रौमनसेष्टदेवतां ध्यायंतौ समाहितौ तिष्ठताम् । अथ ज्यौतिषिकं मंगलपद्यपाठपूर्वकं सुमुहूर्तोस्तु तदेवल्लभमिति
 पठिते प्रदिष्टे काले सद्योतः पटमुदगपसार्य कन्या वराभ्यां परस्परस्मिन्नं जलित्यतं दुलजीरकावकिरणं परस्परं निरीक्षणं च कारणीयम् ।
 तदारः । ॐ अन्नातृर्ग्रीवरूपा पतिर्ग्रीवहस्पते । इन्द्रा पुत्रर्ग्रीलक्ष्म्यं तामस्यै सवितुः सच ॥ इति जपन्वीक्षेत । ॐ अघोरचक्षु

रपतिन्येधिशिवापशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः । दीरसूदुर्वकामास्त्योनाशं नो भवद्भिपदेशं चतुर्गदे ॥ इतिकन्ययावेक्ष्यमाणोजपित्वाद
 भोग्रेण तस्याश्रुवोर्मध्यम् ॐ भूर्भुवः स्वरिति व्याहृतिभिः परिमृज्य दर्भेनिरस्यापडपस्पृशेत् । ततस्त्रिवारं पंचवारं वा परस्परं शिरसि
 ऋक् च आइत्यादिलं डान्ते वधूर्पूर्वकं मजलिस्थपीताक्षतारोपणं कारणीयमाचारात् ॥ ॥ तद्यथा ॥ अथ ऋगित्यादिब्राह्मणखंडानि ॥
 ॐ ऋक् च आइदमग्रे सामचास्तौ सैव नाम ऋगासीदमो नाम सामसा वाक् ऋक् सामोपावदन्मिथुनं संभवाव प्रजात्या इति नेत्यब्रवीत्सामज्या
 यान्वा अतो मम महिमेति ते द्वभूत्वोपायदत्तांतेन प्रतिचनसमवदत्ता स्तिष्ठो भूत्वोपायदंस्तत्तिसृभिः सम भवद्यत्तिसृभिः सम भवद्यत्तस्मा
 त्तिसृभिः स्तुवंति तिसृभिरुद्गायंति तिसृभिर्हिसामसंमिति तस्मादेकस्य वह्न्योजाया भवति नैकस्यैव हवः सहप तयो यद्वै तत्सा चामश्चसम
 भवतां तत्सामाभवत्तस्मान्नः सामत्वं सामभूवतिय एव देवो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्रुते सामभूवत्य सामन्य इति हि निर्दिं तितैवंपंचा
 न्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वा कल्पेतामाहावश्च हिंकारश्च प्रस्तावश्च प्रथमा च ऋगुद्गीथश्च माचप्रतिहारश्चोत्तमा च निधनं च पट्कारश्च ते
 यत्पंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वा कल्पेतां तस्मादाहुः पांको यज्ञः पांक्ताः पशव इति यदुविराजं दशिनीमभिसमपद्येतां तस्मादाहुर्विराजिय
 शो दशिन्यां प्रतिष्ठित इत्यात्मा वैस्तोत्रियः प्रजानुरूपः पक्षी धाट्या पशवः प्रगाथो गृहाः सूक्तं स वा अस्मिश्च लोके मुष्मिश्च प्रजया च पशुभि
 श्च गृहेषु वसतिय एव देव ॥ १ ॥ स्तोत्रियं शंसत्यात्मा वैस्तोत्रियस्तं मध्यमयावाचा शंसत्यात्मानमेव तत्संस्फुरते नुरूपं शंसति प्रजावानु
 रूपः स उच्चैस्तरामिवानुरूपः शंस्तव्यः प्रजामेव तच्छ्रेयसीमात्मनः कुरुते धाट्यां शंसति पक्षी वै धाट्या सानी चैस्तरामिव धाट्या शंस्तव्या
 प्रतिवादिनी हास्य गृहेषु पक्षी भवति यत्रैवं विद्वान्नीचैस्तरां धाट्यां शंसति प्रगाथं शंसति सस्वरवत्यावाचा शंस्तव्यः पशवो वै स्वरः पशवः

प्रगाथः पशूनामवरुध्याइंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमिति सूक्तं शंसति तद्वा एतत्प्रियमिंद्रस्यसूक्तं निष्केवल्यैर्हरण्यस्तूपमेतेन वै सूक्तेन हिरण्यरूपपुष्पांगिरस इंद्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयदुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद गृहं वै प्रतिष्ठासूक्तं तत्प्रतिष्ठितमया चाचांस्तव्यं तस्माद्यद्यपि दूर इव पश्यैध भते गृहानेवै नानाजिगमि पति गृहाहि पश्यूनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ २ ॥ उत्तमा प्रतिष्ठा तदैव क्षत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्भ्रमस्य विष्टपंतप्रजापते रायतनं तत्स्वाराज्यमृभो त्येतमेवैताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥ ३ ॥ द्याग्ययायजति प्रसिद्धैर्वाज्यापुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तद्वक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संस्क्रुते ॥ ४ ॥ यच्चायां चोद्यावापृथिवीयं शंसति द्यावापृथिवी वै प्रतिष्ठे इयमेव ह प्रतिष्ठा सा यमुन्नतद्यद्वावापृथिवीयं शंसति प्रतिष्ठयोरैवं न तत्प्रतिष्ठापयति ॥ ५ ॥ इन्द्रमिंद्रेण देवताः शस्यंते दं वै मिथुनं तस्माद्द्वान्मिथुनं प्रजायते प्रजायते प्रजायते पशुभिर्य एवं वेदाथै ह ते पोत्रीयाश्च नेट्टीयाश्च चत्वारः क्रतुयाजाः एकचः सा विराद्दक्षिणी तद्विराजियं दक्षिण्यां प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ६ ॥ महीद्यौः पृथिवी च नस्ते हि द्यावापृथिवी विश्वं भुवेति द्यावापृथिवी ये शंसति द्यावापृथिवी च प्रतिष्ठे इयमेव ह प्रतिष्ठा सा यमुन्नतद्यद्वावापृथिवी ये शंसति प्रतिष्ठयोरैवं न तत्प्रतिष्ठापयति ॥ ७ ॥ धारयन्धारयन्निति शंसति प्रसंसादा अंतस्य विभाय तद्यथा पुनराग्रं पुनर्निग्रं धर्मं तव भूयान्मयूखं वा ततो धारणा यनि हन्यात्ता ह कद्यद्धारयन्निति शंसति संतत्यै संतत्यै हरव्यवच्छिन्नैर्य तिय एवं विद्वांसो यंति यंति ॥ ८ ॥ दक्षिणा अनुसुब्रह्मण्या संतिष्ठेता ग्यै सुब्रह्मण्या नंदक्षिणा द्या एव तद्वाचियं न्तं तः प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ९ ॥ हिरण्यकशिपावासीन आचष्टे हिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगृणाति यशो वै हिरण्यं यशसैवं न तत्समर्धयत्योमित्युचः प्रतिगएवं तथेति गाथायाऽओमिति वैदवं तथेति

मानुषं देवेन चैवं तन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंचित तस्माद्योराजा विजितीत्यादप्ययजमान आख्यापयैतैवैतच्छैनः शेषमाख्यानं न ह
 स्मिन्नल्पचनेनः परिशिष्यते स ह स्वमाख्या त्रेदद्याच्छतं प्रतिगिरि त्रपते चैवासने श्वेतश्चाश्वतरी रथो होतुः पुत्रकामाहाप्याख्यापयेरुहभंते
 ह पुत्रां ह भंते ह पुत्रान् ॥ १० ॥ देवसवितर्देवयजनं मे देहि देवयज्यायाऽइति देवयजनं याचितिसयत्तत्रयाचित उत्तरं संपर्त्या तथा
 ददामीति ह वतदाह तस्य ह न काचन रिष्टिर्भवति देवेन स वित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरिणी ह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमु
 पस्थादयाचित्वा देवयजनमध्यक्षसायदीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ ११ ॥ तेऽएतेऽअभ्यनूच्ये अग्नेर्गायत्र्यभवत्सयुग्वतिकल्पते ह वा असौ
 योगक्षेम उच्चरो चरिणी ह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यम् ॥ १२ ॥ साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहा
 राज्यमाधिपत्यमयंसंतर्पयिषीत्यात्सार्वाभौमः सार्वभुप आंतादापराधत्पृथिव्यै समुद्रपर्यन्ताया एकराज्जिति ॥ १३ ॥ भ्रुवाद्यौ ध्रु
 वार्पृथिवी भ्रुवासः पर्वता इमे । भ्रुवं विश्वमिदं जगद्ध्रुवो राजा विशामयम् ॥ भ्रुवं ते राजा वर्णो भ्रुवं देवो बृहस्पतिः । भ्रुवं त इन्द्रश्चाग्नि
 र्भ्रातृभ्यो रयतां भ्रुवम् ॥ तदस्तु मित्रावरुणा तदग्ने शं यो रसम्यमिदमस्तु शस्तम् । अग्नीमाहि गार्धमत्प्रतिष्ठां नमो दिवे बृहते साद
 नाय ॥ इत्यादि खंडानि मंत्रांश्च पठेयुः । ततः ॐ अ॒न॒क्ष॒रा॒ऋ॒ज॒वः॒ सं॒तु॒प॒था॒ये॒भिः॒ स॒खा॒यो॒यं॒ति॒नो॒व॒रे॒यम् । समर्थमासं भगो नो निनी
 यात्संजास्पत्यं सुयममस्तु देवाः ॥ इति । ततो वरं प्राज्जुखं वधूं प्रत्यज्मुखीं च कृत्वा पित्रादिर्दाता वरदत्तवत्त्वादिरहितां स्वदेयाभरणा
 घटं कृतां वधूय खसं काह तव त्वपरिधानां वफस्वस्त्ययनाय वराय दद्यात् । तत्रायं क्रमः । दाता वधूवरदक्षिणतः स्वदक्षिणहस्तदेशस्थ
 पक्षी सहित उड्मुख उपविश्य वज्रशिलः शुचिराचम्य कुशपाणिः प्राणानागम्य देशकालावुत्कीर्त्य मम समस्तपिदृणां निरतिशयसानं

दन्नाक्षलो कावाह्यादिकन्यादानकल्पोक्तफलावाप्तये अनेन वरेणास्यां कन्यायामुत्पादयिष्यमाणसंतत्याद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुरुषांश्चपवित्रीकृतुमात्मनश्च श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीतये ब्राह्मविवाहविधिना कन्यादानमहं करिष्ये इति कुशाक्षतयुतजलेन संकल्प्य सपत्नीकउत्थायोदज्जुलपय कन्यां संप्रगृह्य । कन्यां केन कसंपन्नां कनकाभरणैर्युताम् । दास्यामि विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मलोकजिगीषया ॥ विश्वं भरः सर्वभूताः साक्षिण्यः सर्वदेवताः । इमां कन्यां प्रदास्यामि पितॄणां तारणाय च ॥ इति मंत्रोपठित्वा स्वदक्षिणस्य भार्यादत्तपूर्वकल्पितजलधारामविच्छिन्नां नयकां स्य पात्रोपरि धृतकन्यां जल्युपरि स्य वरांजलिदक्षिणहस्तेक्षिपन्वदेत् । कन्या तारयतु । पुण्यं वर्धतां । शिवा आपः संतु । सीमनस्य मस्तु । अक्षतं चारिष्टं चास्तु । दीर्घमायुः श्रेयः शांतिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु । यच्छ्रेयस्तदस्तु । यत्पापं तत्प्रतिहृतमस्तु । पुण्याहं भवं तोब्रुवंतु । स्वस्ति भवं तोब्रुवंतु । ऋद्धिं भवं तोब्रुवंतु । श्रीरस्मिन्ति भवं तोब्रुवंतु । अमुकगोत्रोऽमुकशर्माहं मम समस्तेत्यादिप्रीतये इत्यंतं पूर्योक्तमुक्त्वा अमुकप्रवरान्वितामुकगोत्रोत्पन्नायामुकप्रपौत्रायामुकपौत्रायामुकपुत्रायामुकशर्मणे श्रीधररूपिणे वराय अमुकप्रवरोपेताममुकगोत्रोत्पन्नाममुकप्रपौत्रीममुकपौत्रीममुकस्य मम पुत्रीममुकनाम्नीं कन्यां श्रीरूपिणीं प्रजापति

१ कन्यादानविशेषः—कन्यां रुनकसंपन्नामित्युक्तेः कन्यायाहस्ते दातुं समये किंचिद्विरण्यं देयम् । तदाह हरिहरः—दशसौवर्णिकं शृंगे बुराः पंचपलान्विताः । वरं च त्रिगुणं धेन्वादिदक्षिणाच चतुर्गुणा ॥ इति । जाया लेन च कन्यादानं भूदानं गोदानं नां सान्य त्वेनाभिधानाद्धर्मसाम्यमायाति । कदं रुग्मा अदादित्यस्मिन् नैवृत्ति कारेणापि गोदानस्य कन्यादानसाम्यकथनात् । तेन दशसौवर्णिकस्यादिद्रव्यसाहित्येनैव कन्यादानस्य सालंकृतत्वं सिद्धिरिति ।

सादृशकर्मोपक्रमेणुपद्रवरीदृश्यते । 'आच्याजान्वि'तिभवे 'जानुआच्य-निपात्य' इत्येवार्थं सायनाचार्योऽभाषिषत् । आच्येत्यत्राहुपसर्गा इत्यर्थकादश्चेःकत्वा । निपात्येत्यत्रानिपूर्वकणित्वतत्पत्वातोःकत्वा । नितरांपातोनिपातः । ऊर्ध्वोक्तयोरार्जुनोरधःपातनंतत्सार्थः । अत्रसंशेरेते बह्व्यः किंनिपातशब्देनजानुन्युब्जीकरणंविश्वितं आहोस्तिक्केवलमधःपातनंवेति । तत्रोर्ध्वजानोरधःपातनमेवनिपातनंप्रतीमःनतुन्युब्जीकरणम् । कुतः । स्वास्तिवाचनोपक्रमे—'कर्तोऽथद क्षिणंजानुपातयित्वामहीतले' इतिशौनकवाक्ये जानुनोमहीतलेसामान्यतःपातनमात्रविधानात्, न्युब्जीकरणपक्षंगीकारेसमप्रजानुनोभूतलपातनासंभवात्, यथोक्ताऽऽपातनेशास्त्रातिक्रमजन्यकर्मवैगुण्यापत्तेः, भूतलएवजानुनिपातस्यसाधी यत्त्वात् सुशकत्वाच्च । अतइममर्थप्रचिह्नपपविपुर्वाचि कृत् 'सर्वत्रजानुनिपातनमुपस्थस्योत्तानत्वाविरोधेनकर्तव्यंनन्यगभावेन' इत्यधीदृशत् । अस्त्यार्थः—जानुनिपातनं सर्वत्र उर्ध्वस्य—उत्संगपरनाशोत्रंघामूलदेशस्य उत्तानत्वाविरोधेन—उत्तानत्वस्यअविरोधेनउत्तानत्वभंगोपधानभवे स्यादवर्तव्यं, नन्यगभावेन—न्युब्जीकरणेननकर्तव्यमिति । यथामतिस्फुटीकृतेऽत्रजानुनिपातविचारेसदसद्विपयेसदसद्विवेकचणानिर्मत्स्नराविद्वांसपुत्रप्रमाणमित्यलंनहुलेतनेन । इतिजानुनिपातविचारः ।

आचमनम् । तद्यथा—अप्राद्वतक्षिरःकंठउपविष्टोऽनुप्रभूलेनमुक्तांगुष्ठकनिष्ठहस्तेनानुत्थंफेनदिरहितंजलहृदयंगतन्निःपिबेत् । केशवार्थेखिभिःपीरवेत्यादेःसर्वेषांसीकर्याचार्यैर्कउपन्यासः—ॐकारोनेमःशब्दश्चसर्वत्र केशवायनमः नारायणाय० माधवाय० इतिनिरूपःप्राश्य ।

१ उपस्थस्थानेऽनजानुमूलवचन.—(कृ. सं. ८।१।१) 'प्रहेताजलो०—दपामुपस्थे' इति । भाष्यं—'अपा अतरिक्षनामैतत् । अतरिक्षस्योपस्थेऽतसरो' इति । तथाचूटोपक्रमे (अ. सू. १।१७।३) 'पश्चात्तरिक्षमाणोमातुशब्धे' इति । द्युति.—'मातु शब्दस्येदत्सरो' इति । ब्रह्मयज्ञोपक्रमे ध. सि.—'यामनजंघोपरिमृद्वेदेशेदक्षि-
णपादनिपा०—'नैवमुपस्थ इत्येत्यादिभ्यलेषुद्रष्टव्यम् ।

दैवत्यां प्रजोत्पादनार्थं तु भ्यमहंसंपददेनमम कन्यां प्रतिगृह्णतु भवान् इति वरहस्ते सकृदाक्षतजलं क्षिपन् प्रजापतिः प्रीयतामिति मन
 सास्मरेत् । कन्यादानेन ममेति न वाच्यमिति केचित् । एवं वारत्रयं कन्या तारयति त्यादिकन्यादानं कार्यमिति यौनक आह । वरः
 ॐ स्वस्तीत्युक्त्वा कन्यायादक्षिणां समभिमुख्य । कइदं कस्माज्जदत्कामः कामायादत्कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामं समुद्रमावि
 श्र कामेन त्यागप्रतिगृह्णामि कामैतत्तेष्टुरसि द्यास्त्याददातुं शुधिर्वा प्रतिगृह्णतु इति जपित्वा धर्मप्रजा सिद्ध्यर्थं कन्यां प्रतिगृह्णामीति
 वदेत् । दाता । गौरी कन्यामिमां विप्रयथाशक्ति भूयिषिताम् । गोत्राय शर्मणे तु भ्यं दत्तां विप्रसमाश्रय ॥ कन्ये मम अतो भूयाः कन्ये मे
 देवि पार्थव्योः । कन्ये मे पृष्ठतो भूयास्त्वदानान्मोक्षमाप्नुयाम् ॥ मम वंशकुले जाता पालिता वत्सराष्टकम् । तुभ्यं विप्रमयादत्ता पुत्र
 पौत्रप्रवर्धिनी ॥ न्यूनवयस्कया पां पालिता ससर्वर्कमित्याद्याहः कार्यः । धर्मचार्थचकामे च नातिचरितव्या त्वये यम् । नातिचरामीति
 वरः । दाता देशकालौ स्मृत्या कृतस्य कन्यादानस्य प्रतिष्ठा सिद्ध्यर्थमिमां दक्षिणां तु भ्यमहंसंपददे इति सजलं यथाशक्ति सुवर्णदानं द
 क्षिणात्वेन वरहस्ते दत्वानममोति वदेत् । ॐ स्वस्तीति वरः । ततो दाता जलभाजनभोजनभाजनगोमहिष्यभ्यदासीदासभूवाहनालं
 कारादियथाविभवं संकल्पपूर्वकं वराय दद्यात् । तत्र मंत्राः— यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याघप्रणाग्निनी । विश्वरूपधरो देवः प्रीयता
 मनयागवा ॥ इति गोः । सर्वसस्याश्रया भूमिर्वराहेण समुद्धृता । अतंतसस्य फलदा अतः शांतिं प्रयच्छ मे ॥ इति भूमेः । इयं दासी
 मया तुभ्यं श्रीवत्सप्रतिपादिता । सदा कर्म करी भोग्याय यथेष्टं भद्रमस्तुते ॥ इति दास्याः । अद्भूतं श्रयर्न नित्यमनूनां शिष्यमुद्भ
 तिम । सौभाग्यं देहि मे नित्यं दद्यादानेन केशव ॥ इति शय्यायाः । हिरण्यगर्भसंभूतं सौवर्णं चांगुलीयकम् । सर्वप्रदं प्रयच्छा

मिप्रीणानुकमलापतिः ॥ इत्यंगुलीयकस्य । क्षीरोदमधनेपूर्वमुद्धतकुंडलद्वयम् । श्रियासहसमुद्भूतददेशीः प्रीयतामिति ॥ इति
 कुंडलयोः । इदं दृष्ट्वाणत्वं सर्वोपस्करसंयुतम् । तव विप्रपसादेन मामस्त्वभिमतफलम् ॥ इति गृहस्य । इंद्रादिलोकपालानां चारा
 ज्यमहिषी शुभा । महिषासुरस्य जननी सास्तु मे सर्वकामदा ॥ इति महिष्याः । परापवादपैशुन्यादभक्ष्यस्य च भक्षणत्वात् । उत्पन्न
 पापदानेन तास्य पात्रस्य नश्यतु ॥ इति ताव्यपात्रस्य । यानि पापान्यनेकानि कामोत्थानि कृतानि च । कांस्यपात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु
 मे सदा ॥ इति कांस्यपात्रस्य । अगमयागमनं चैव परदारारामिभर्तनम् । रौप्यपात्रप्रदानेन नश्यंत्यस्य च सर्वदा ॥ इति रौप्यपात्रस्य ।
 देवदेवनमस्तुभ्यं सहस्रार्कसमद्युते । दीप्तदीपप्रदानेन समेयिष्णुः प्रसीदतु ॥ इति दीपस्य ॥ ॥ अथ गरः । यत्कक्षीयांसंवननो
 विभवे देवा अनुष्टुप् । वधूकुक्ष्याभिभर्तने वि० । ॐ यत्कक्षीयांसंवननं पत्रोर्गिरसामर्षत् । तेन नोद्यविभवे देवाः संप्रियांसमजीज
 नन् ॥ इत्यनेन कन्याकुक्षिमभिभृदोत् । अथ पुरोधाः । कांस्यपात्रे पूर्वाचितकलशजलमासिच्य । अनाघृष्टमित्यस्य वामदेव आपो
 गृहती । उदकाभिर्गन्धर्वविनि० । ॐ अनाघृष्टमुत्सर्गं धृष्यं देवानामोजो अभिधास्ति पाः । अनाभिश्चरत्यंजसासुत्यमुपगेषां स्थिते मा
 धाः ॥ इति जलमभिर्गन्धर्वविनि० । अथाजगती द्वितीया विष्टुप् अत्यदे अनुष्टुभौ । अभिपेके वि० । ॐ आनः प्रजां जनयतु प्रजापति
 चतसृणां सूर्यासावित्री सूर्यासावित्री । आद्याजगती द्वितीया विष्टुप् अत्यदे अनुष्टुभौ । अभिपेके वि० । ॐ आनः प्रजां जनयतु प्रजापति
 राजरसायुसर्मनस्त्वयुमा । अर्दुमंगलीः पतिलोकमादिशुदानो भवहि पदुशं चतुष्टयदे ॥ अघोरचक्षुरपतिद्वयो धिश्चिवापुशुभ्यः समर्तनाः
 सवर्चाः । धीरसूदवकामास्त्योनादातो भवहि पदुशं चतुष्टयदे ॥ इमां त्वभिदमीद्वः सुपुत्रांसुभगां कृणु । दद्यात्स्यां पुत्रानां धेहि पतिद्वे-

दृशं कृधि ॥ सूखाग्नीश्वशुरेभवसूखाग्नीभवसूखाग्नीधर्धदेवु ॥ ४ ॥ समुद्रज्येष्ठाहतिचतसृणां व
 सिष्ठआपस्त्रिष्टुप् । अभिषेकेवि० । ॐ समुद्रज्येष्ठाःसलिलसुमभ्यारुणानांयुत्यनिविशमानाः । इन्द्रोपावृज्रीवृषभोररादृता आपो
 देवीरिहसामवंतु ॥ या आपो दिव्या जलवा सवतिषु निर्विमाजतवायाः स्वयंजाः । समुद्रार्थायाः शुचंयः पावकास्ता आपो देवीरिह
 सामवंतु ॥ यासां राजावरुणोयातिमध्ये सत्यानृतं अयुषयुंजनानां । मुधुश्चतुःशुचंयोयाः पावकास्ता आपो देवीरिहसामवंतु ॥ या
 सुराजावरुणोयासुसोमोविश्वेदेवायासृजमर्दति । वैश्वानरोयास्वप्तिः प्रविष्टस्ता आपो देवीरिहसामवंतु ॥ ४ ॥ आपोहिष्ठेति
 सृणामांवरीयः सिंधुद्वीपआपोगायत्री । अभिषेकेवि० । ॐ आपोहिष्ठा मयो भुवस्तान ऊर्जदधातन । मुहेरणायुचक्षसे ॥ योवः शि
 वतंसोरसस्तस्य भाजयते हतः । उग्रतीरिवमार्तरः ॥ तस्मा अरंगमामवोयस्यस्य क्षयायुजिन्वथ । आपोजिनयधाचनः ॥ वरएवोदका
 भिमंत्रणकन्याभिषेकौकुर्यादितिकश्चित् । ततो दुग्धाचेन द्विरुणशुक्लसूत्रेण दंपतीकंठदेशे कटिदेशे चैशानीमारभ्य पंचवारंचतु
 र्वारंवा प्रदक्षिणं वेष्टयेत् पुरोधाय तैर्मन्त्रैः । ॐ परित्वा गिर्वणो गिरऽहमाभवंतु विश्वतः । वज्रायुमनुवृद्धयोजुष्टाभवंतु जुष्टयः ॥
 तान्योसुहोमरुत एव यादो विष्णोरेपस्य प्रभये हवामहे । हिरण्यवर्णानककुहान्युतसुचो ब्रह्मण्यतः शस्तराधर्महे ॥ दशावनिभ्योद
 शंकश्येभ्योदशयोक्त्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्यो अर्चताजरेभ्योदशयुरोदशयुक्तावहंभ्यः ॥ ते अद्रयोदशयंजास आया
 वस्येष्टा माधानुं पयति हयुतम् । तजसुतस्य सोम्यस्याधसोऽग्नीः पीयूषप्रधुमस्य भोजिरे । ते सोमा सोहरी इन्द्रस्य निंसतुं शुद्धंतो अभ्यास
 ते गावि । तेभिर्दुग्धं पीवान् सोम्यं माध्विद्रोवधते प्रथते वृषायते ॥ वृषावो अंशुर्न किलारिषा धनोलावंतुः सद्रमित्स्य नाशिताः । रवत्ये

वमहंसाचार्यस्यनयस्यप्रावाणोअर्जुणश्चमभ्युरम् ॥ ६ ॥ ततःकंददेशस्यसूत्रमधोनिष्कास्यकुंकुमाकमूर्णायुतंचकृत्वातेनहरि
 द्रातइवभ्यातदधूयामहस्तप्रकोष्ठेयरोवधीयात् । ॐ नीललोहितंभवंतिहृत्पासाकिंनर्यज्यते । एधंतेअस्याज्ञातयःपतिर्वधेयुव
 ध्यते ॥ इतिमंत्रेण । कटिदेशस्यसूत्रमुपरिनिष्कास्यतादृशंकृत्वावरहस्तप्रकोष्ठेयधूर्वधीयात् । यद्वासूत्रवेदनाद्यकृत्ववपूर्वसंपा
 दितकर्तुकसूत्रद्वयमध्येएकसूत्रपुरोधसा । ॐ विश्वेत्तातेसर्वनेयुप्रयान्यायाच्चकर्ममयवनिद्रमुन्वते । पारावतुंयत्पुरुसंभूतंव
 स्थापणोःशरभायक्रन्धिपंधवे ॥ इतिमंत्रेपठितेकन्यावरस्यदक्षिणहस्तेवधीयात् । वरोप्यपरसूत्रंतथैवकन्यायायामहस्ते । यदि
 सूत्रवेदनांक्रियतेतदातत्सूत्रवंधनमेव । कौतुकसूत्रसंपादनंतुपूर्वाकनकार्यम् । ततः अग्नेविश्वेभिर्वातहव्योभिस्त्रिष्टुप् । ऊर्णस्तु
 कबंधनेवि० । ॐ अग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवरूपावंतंप्रथमःसीदयोनिम् । कलायिनंघतवतंसवित्रेयुज्ञंनयुयजमानायसाधुः ॥ इति
 मंत्रेणवरोवधा दक्षिणोत्तरकेशापक्षयोःक्रमेणमंत्रावृत्याऊर्णादशांवधीयात् । ऊर्णस्त्वुकबंधनमाचारतःकृताकृतम् । शिखेवि
 मुंचतिपदिहृतेभवतइत्यमेसूत्रनिर्देशात् । अथवधूवरावायुर्वधनकरमक्षतारोपणंकुर्याताम् । तद्यथा । तैजसपान्नगन्धक्षीरेषूत
 मासिच्यपान्नातरेणाद्रानक्षतशुक्लशालितंडुलानादायवरःक्षालितपाणिःप्रक्षालितवध्वंजलौक्षीरघृतंस्वहस्तद्वयांगुलिभिर्द्विरुपस्तीर्य
 द्विवारतथैवतंडुलानोप्यतथैवद्विरभिपारयेत् । ततोवरंजलावप्येवमेवदात्रान्येनवापूरितेदातातदंजल्योःसुवर्णनिधायवरांज
 लिंकन्यांजल्युपरिनिधाय । कन्यातातरयतु । दक्षिणाःषांतु । यहुदेयंचास्तु । पुण्यंवर्धतां । शांतिःपुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु । तिथिकर
 णमुहूर्तनक्षत्रसंपदस्तिच्युच्चार्य कन्यामुहृत्यतयांजलिस्थानक्षतान्भगोमेकामःसमुद्धृतामितिवरमूर्धन्यारोपयेत् । ततोवरःस्वां

जलिस्थान्यज्ञोमेकामःसमृद्धतामिति कन्याशिरसि क्षिपेत् । एवं पुनर्द्विवारं कार्यम् । तत्र द्वितीये श्रियोमेकामःसमृद्धतामिति
वधूः । धर्मोमेकामःसमृद्धतामिति वरः । तृतीये प्रजामेकामःसमृद्धतामिति वधूः । यशोमेकामःसमृद्धतामिति वरः । ततः
कन्या वरां जलं द्विरुपस्तीर्य द्विस्तंडुलैरापूर्याद्विरभिघारयेत् । ततो दात्रान्येन वा पूर्ववत् कन्यां जलावापूरिते दाता पूर्ववच्चिरण्यं निधाय
कन्यां जलं वरां जलौ निधाय पूर्ववत् कन्या तारयति तया दिवा कथपङ्कवेदेत् । ततो वरः यज्ञोमेकामःसमृद्धतामिति कन्यामूर्धन्यक्ष
तान्क्षिपेत् । कन्या तु भगोमेकामःसमृद्धतामिति वरमूर्धनि । एवं पुनर्द्विवारं कार्यम् । तत्र द्वितीये धर्मोमेकामःसमृद्धतामिति वरः ।
श्रियोमेकामःसमृद्धतामिति वधूः । तृतीये यशोमेकामःसमृद्धतामिति वरः । प्रजामेकामःसमृद्धतामिति वधूः । अथ वरो वध्वं
जालं पूर्ववदापूर्य जलमन्येन पूर्ववत् पूरयित्वा भौवधूपूर्वकं तूष्णीमक्षतानारोपयेताम् । एवं सप्तवारमक्षतारोपणं कार्यम् । केचिदक्ष
तारोपणे भगोमइत्यादि भन्नाज्ञेच्छंति । अथ वरः स्वशिरः पुष्पमेकं क्षीरघृतेनाप्लाव्य तेन कन्याललाटे तिलकं कुर्वीत् । सापि स्वाशिरः पु
ष्पेण तथैव वरललाटे तिलकं कृत्वा पुष्पमालां वरकंठे निदध्यात् । वरोपि कन्याकंठे । ततो वरपक्षसु वा सिनीवधूवरौ प्राङ्मुखौ प्राप्य वेद्यां चा
रप्राष्ठं अष्टपुत्री संज्ञकं वस्त्रद्वयं सकंजुकं कृष्णमणि सूत्रयुतं वध्वै समर्प्य तामेकपरिधाय पापरमुत्तरीयं कुर्यात् । ततो वरस्तत्सूत्रम् । मां गल्य
तं तु नानेनामजीवनहेतुना । कंठे वध्नामि सुभगे सा जीवद्यारदां शतं इति भन्ने षट् देवतां सारन्वधूकंठे वधीयात् । ततो वरस्तत्सूत्रम् । मां गल्य
मिति सूत्रं पठन् भूषयेत् । तच्च सूत्रम् । ॐ आयुर्व्यं च स्वराय सो पुमौ द्विदम् । इदं हिरण्यं वध्वै स्वजात्राय विंशतां द्रुमाम् ॥ तच्चैवा
जिपूतत्वा पादसंभासादधनं ज्ञयम् । सर्वाः समं प्राप्य षट् यो हिरण्यो सिन्तु समाहितः । शुनमदं हिरण्यं स्वपितुर्मनैव ज्ञयम् । तेन मां सूर्य

तच्चमकरं परमुपिप्रियम् ॥ सुवाजं च विराजं चाभिधियाचमेधवा । लक्ष्मीराष्टस्य यासु खेतशामाभिद्रसंज ॥ अग्नेः प्रयातुं परिधि विर
प्यममृतं जज्ञेऽधिमत्येषु । यत्पुनर्देवसदैनदहतिज्वरामत्युर्भवति यो विभर्ति ॥ १ ॥ यद्वेदराजावरुणो यदुद्देवी सरस्वती । इन्द्रो
यद्वज्रहावेदतन्मेव चैसायुषे ॥ न तद्रक्षां सिनर्पशाचाश्चरति देवानामोजः प्रथमजं ह्येषु तत् । यो विभर्ति दाक्षायणा हिरण्यं स देवेषु
कृणुते दीर्घमायुः समन्त्येषु कृणुते दीर्घमायुः ॥ यदाश्वा न दाक्षायणा हिरण्यं शतनीकायसु भनस्यमाना । तज्ज आचमामिश्रतया रदु
यायुष्मान्ज्वरदधियासात् ॥ घृतादुल्लेभं भुमरसवर्णधनं जयधरुणं धारयिष्यु । ऋणस्सपत्नादधरांश्च कृण्वदरौ हुमांमहते सो भ
गाय ॥ म्रियमांकुरदेवेषु प्रियं राजसुमाकुर । प्रियं विभेषु गोप्त्रेषु मरिचधेहि रुचारवं ॥ अग्निर्वेन विराजति सूर्यो येन विराजति ।
विराज्येन विराजति तेनास्मान्नक्षत्राण्यस्य ते विराजसमिधं कुर ॥ २ ॥ इति सूक्तं पठित्वा । ततो हरिद्राखंडयुतानि पंचपंचपूगानि आ
चाराच्छुक्नुतानि पात्रे निधाप्य तत्र पुरोधा उभाभ्यां गणपते रावाहनादिदक्षिणां तोषचारैः । ॐ गणानां त्वामृणं पतिं हवामहे कृत्वि कं वी
नामुपमश्रवस्तमम् । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मण्यस्तु अर्नः शण्वद्युतिभिः सीदसादन्तम् ॥ ॐ आतूनं हंद्रक्षमंतं चित्रं प्राभंसं गृभाय ।
मृदाहृस्तीदक्षिणेन ॥ इति मंत्राभ्यां पूजां कारयेत् । ततो ब्राह्मणभ्यो वरेण्यथाशक्ति गणपतिं प्रीतये दक्षिणा देया । ततः पुरोधास्ता
नि हरिद्राखंडयुतानि पूगानि दंपत्योरुत्तरीयां तयोः पृथक् पृथक् विवाहव्रतरक्षकं गणपतिमनुस्मृत्य पूजामंत्राभ्यां वधीयात् । यधूवरौ वि
वाहव्रतसमारयं तंतं द्विध्वजं न विस्मृजेताम् । ततः पुरोधाः । ॐ मीलुल्लोहितं भवति कृत्यासु चिर्ध्वज्यते । एधं ते अस्याज्ञातयुः पति
र्ध्वेषु वध्यते ॥ इति मंत्रेण तयोरुत्तरीयांतौ भिद्यो वधीयात् । ततः सभार्यादा तावृद्धाः पुरं प्रयो ज्ञातिवांधवाश्च क्रमादाशीभि रार्द्राक्षता

रोपणंशुः । ततोदंपतीपात्रस्थसिततंडुलपुंजत्रयेदक्कसंस्थयामहालक्ष्मीपार्वतीशर्वाचपोडशोपचारैर्नाममंत्रेणाभ्यर्च्यसौभाग्या
 दिप्रार्थयेताम् । अथतित्यादिसंकीर्त्यचतुर्थदिवसपर्यंतंविवाहव्रतंचरित्यावहेदतिसंकल्पप्रथमदिनेरोहिणीसोमौभूत्वादाक्षावर्णी
 चपूजयेताम् । ततोवधूहरीद्राजीरकादिमंगलद्रव्यपरिपूर्णवंशपात्रेवायनानिसुवासिनीभ्योलक्ष्म्यादिदेवतात्रयमीत्यथशक्तिद
 धात् । अथद्विजैराशिपोदेयाः । तेचायुःपदांताःपणमंत्राः । ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षीर्भयजत्राः । स्थिरैरङ्गै
 स्तुष्टुवांसस्तनूभिर्ध्वजोभ्युवाहंत्येयदायुः ॥ ॐ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्यद्रविणोदाः सनरस्यप्रयंसत् । द्रविणोदाध्रीरवन्तीमिषंती
 द्रविणोदारासतेदीर्घमायुः ॥ ॐ सवितापश्चातां सवितापुरस्तात्सवितोत्तरात्तां सविताधुरात्तात् । सवितानः सुवतु सुवर्ता तिसवि
 तानोरासतां दीर्घमायुः ॥ ॐ नवो नवो भवति जायमानो ह्यैकैतुरुषसां मेत्यमं । आगं देवेभ्यो विदधात्यायन्मत्रं द्रमां स्तिरते दीर्घ
 मायुः ॥ ॐ उच्चाद्विदिदक्षिणावंतो अस्य रथे अश्वदाः सहते सूर्येण । हिरण्यदा अमृतत्वं भजंते वासोदाः सोमप्रतिरतु आयुः ॥ ॐ
 दक्षिणावतामिदृमार्गं चित्रादक्षिणावतां दिवि सूर्यासः । दक्षिणावंतो अमृतं भजंते दक्षिणावतुः प्रतिरतु आयुः ॥ ६ ॥ ततोवधूवरौ
 परस्परहस्तधारणेनवाहिरंगणस्थांपूर्वोक्तलक्षणांवेदिमंत्रघोषेणागच्छेताम् । प्रयोगपारिजातेतुष्ट्यपरिशिष्टानुसारेण कन्यादानतत्त्व
 तिमहज्जवनि कापूर्वकमंत्रवद्विरीक्षणाक्षतारोपणदास्यादिदानपुरोधः कर्तृकाभिषेकपरस्परक्षीरघृततिलककरणमालारोपणपूर्वसंपा
 दितकौतुकमूत्रवधंनगणपतिपूजनकमुकवधनादीत्ययमनुष्ठानकमङ्कः सच देशाचारवशेनानुसर्तव्यः । अथखल्व्वावचाजानपद

धर्माग्रामधर्माश्चतान्विवाहप्रतीयादितिसूत्रतः पदार्थस्वरूपइवतत्कर्मोपिसमत्वाद्देशाचारप्रामाण्यस्येतदिक् ॥ इतनारायण
भट्टकृतप्रयोगरत्नेकन्यादानप्रयोगः ॥

॥ ७१ ॥

॥ ७१ ॥

॥ ७१ ॥

अथविवाहहोमः ॥

॥ वरः प्रागुक्तवैदिकायां पीठाद्यासने प्राङ्मुख उपविश्य पश्चिममार्गेण नियमितवाचं वधूमानो यस्य दक्षि

षात उपवेश्य द्विराचम्य प्राणानायम्य देवकालौ संकीर्त्य प्रतिगृहीतायामस्यावध्यां भार्यात्वसिद्धये गृह्याग्निसिद्धये च विवाहहोमं करि
ष्ये । तदंगं संहितो ह्येव नाद्यन्निप्रतिष्ठापनांतं करिष्ये इति संकल्प्यान्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वाग्नेः प्रत्यगृहपदं सोपलां प्रतिष्ठाप्य प्रागुदीच्यां
धान्यराशेरुपर्युदकपूर्णकुंभं निधाय तं पृष्ठवरपि धाय गंधपुष्पैरलंकृत्योदगग्नेः सप्ततंडुलराशीनुपकल्प्य समिद्भ्यमादाय अस्मिन्विवा
हहोमे देवतापरिग्रहाय मनवाधानं करिष्ये । अस्मिन्नन्याहिते श्रौजातवेदसमन्निधेन प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन । अत्र
प्रधानम् । त्रिरक्षिपवमानं सहृदक्षिं प्रजापतिं चाज्येन अर्यमाक्षिं वरुणाक्षिं पूषाक्षिं प्रजापतिं च लाजद्रव्येण शोषेण स्विष्टकृत्वमि
त्याहु कत्यासमस्तव्याहितेभिर्भावाधाय प्रजापतय इदं ० इत्युक्त्वा परिसमूहनादिकृत्वपात्रासादनं कुर्यात् । तत्र प्रोक्षणीं सुयंचमसा
ज्यभाजने इध्मावाहिणी आसाद्य पात्रात्पश्चिमतो लाजशूर्प्यासाद्या ज्याधिश्रयणांतं कृत्वा ज्यं लाजैः सह त्रिः पर्याग्निं कृत्वा ज्योत्पवनमात्रे
कृते लाजांस्त्रिः प्रोक्ष्य सुयंचमं नृज्यवधान्यारब्ध इध्माधानाद्याधारहोमो कुर्यात् । आज्यभागौ नस्तः । अथ प्रधानहोमः । अग्न आर्घ्यं
पीतितिसृणां शतं वेदानसां नृपयः अग्निः पयमानो देवता गायत्री छंदः । विवाहप्रधानाज्यहोमे वि० । ॐ अग्न आर्घ्यं पिपवस आस
वोर्जमिषं च नः । आरेवा धरवदुच्छृतां स्वाहा ॥ अग्नये पयमानायेदं नमः । ॐ अग्निर्ऋषिः पवमानुः पांचजन्यः पुरोहितः । तस्मा

महमहागुप्यं स्वाहा । अग्नये पव ० । ॐ अग्नये पव स्वस्वा अस्मे यवः सुवीर्यम् । दधद्भूमिं मयि पोषुं स्वाहा ॥ अग्नये पव ० । त्वमर्य
मायसुश्रुतो म्निस्त्रिष्टुप् । विनियोगः प्रागवत् । ॐ त्वमर्यमा भवसि यत्कनीनां नाम स्वधा वृन्गुह्यं विभर्षि । अंजोर्तिभिर्ब्रह्मार्धतुन
गोभिर्यदं पृतीसमनसा कृणोषि स्वाहा ॥ अग्नये इदं ० । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । विनियोगः प्रा० । ॐ प्रजापते न त्व
देतान्यन्यो विश्वं ज्ञाता निपु रितान्न भूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अरतु वयं स्याम पतयोरयूषीणां स्वाहा ॥ प्रजापतये इदं ० । एवं पंचाज्या
हुतीर्हुत्वा प्राञ्जस्योपविष्टायाः पुरतः प्रत्यङ्मुखोऽस्मि पृथग्वरजतानंदक्षिणपाणिं सानुष्ठमुत्तानेन न्यंचेन वा स्वदक्षिणकरेण गृभ्णामीति हस्तं
गृह्णीयात् । गृभ्णामीति सूर्यासा वित्रीस्त्रिष्टुप् । वधूपाणिग्रहणे विनियोगः । ॐ गृभ्णामीते सौभगा त्वय्यहस्तं मया पत्या
ज्वरदंष्ट्रिर्थासः । भगो अर्युमा संविता पुरंधिर्महत्वा दुर्गार्हे पत्या यद्व्याः ॥ इति । ततो वधूमुत्थाप्य तया करोक्षालयित्वांज
लिकारयित्वा प्राञ्जस्यस्तस्याभंजलौघरः सुवेणाज्यमुपस्तीर्य वधूभ्रात्रा तत्स्थानीयेन पितृव्यपुत्रादिना वा तिष्ठता शर्पस्थानलाजान्मु
ष्ट्याद्विरोप्य स्वयंचेत्यं चावसीत दात्रिरोप्य स्वयं शर्पस्थानाभिघार्थांजलिस्थानपिसकृदभिघार्थ । अर्यमणं नुवा मदेवोर्यमाग्निरनुष्टुप् ।
विवाहप्रधानलाजहोमे वि० । ॐ अर्यमणं नुद्वयंकन्याधुनि मयक्षत । सह मांदेयो अर्यमाग्नेतो मुंचातुना मुतु स्वाहा ॥ इति
मंत्रपठित्वा तिष्ठन्त्याधृतांजलि रंजल्यविच्छेदेनां गुल्यमैरंजलिपार्श्वेन वा हावयेत् । वरोऽर्यमाग्नये इदं नममेति त्यजेत् । ततो
इषदुपलवर्जमग्निमुदकुंभपात्राणि च वधूं प्रदक्षिणपरिणयन् स्वयमग्नेमाच्छन्जयेत् । ॐ अमोहमस्मि सात्वं सात्वमस्य मोहं द्यौरहं
धिर्वीत्वं सामाहमुक्त्वं तां वेव विवहावहै । प्रजां प्रजनयावहै संप्रियौ रोचिष्णुस्तुमन्स्यमानौ जीवेव शरदः शतम् ॥ इति । ततो

वधूं प्राञ्जुर्त्तिद्वाभ्यामपि पादाभ्यां हृषदं । इममश्मानं वामदेवो वधूरनुष्टुप् । अश्मारो हर्णे वि० । ॐ इममश्मानममारो ह्याश्मेव
 त्वं स्थिराभय । सहस्रपुतनाय तो भित्तिष्ठत न्यतः ॥ इति मंत्रेणारोहयेत् । पुनः पूर्ववदंजल्युपस्तरणादिकृत्वा । वरुणं नुवाम
 देवो वरुणाग्निरनुष्टुप् । विनियोगः प्राग्वत् । ॐ वरुणं नुद्रेवं कन्याञ्जग्निमयक्षत । सङ्सादेवो वरुणः प्रेतो मुंचातुनामुत्तस्याहं ॥
 इति पूर्ववद्धावयित्वा वरुणाभय इदं नमसे तिलकत्वा । पुनरमोहमस्मीति पूर्ववत्परिणीय ॐ इममश्मानमित्यश्मानमारोहये
 त् । पुनः पूर्ववदंजल्युपस्तरणादि । पूषणं नुवामदेवः पूषाग्निरनुष्टुप् । विनियोगः प्राग्वत् । ॐ पूषणं नुद्रेवं कन्याञ्जग्निमयक्ष
 त । सङ्सादेवः पूषा प्रेतो मुंचातुनामुत्तस्याहं ॥ इति पूर्ववद्धावयित्वा पूषाभय इदं नमसे तिलकत्वा पूर्ववदमोहमस्मीत्यग्निपरिणी
 येममश्मानमित्यश्मानमारोहयेत् । ततो वधूर्देवो वावाग्निष्टान्सर्वाह्या जानात्माभिमुखं शर्पकोणेन जुहोति । तदा वरः प्रजापतय इ
 तिरमृत्वा स्यादेत्युच्चार्य प्रजापतय इदं नमसे तिलकत्वेत् । अत्र परिणयनाश्मारोहणेन स्तः । ततो वरः । प्रत्वा मुंचामीति द्वयोः सूर्यासा
 वित्री सूर्यासा वित्री आद्या त्रिष्टुप् द्वितीयानुष्टुप् । शिखाविमोचने वि० । ॐ प्रत्वा मुंचाभिर्वरुणस्य पाशाद्येन त्वार्धघातस्वित्तास
 शोधः । ऋतस्य यो नैसिष्ट तस्य लोको रैष्टां त्वा सुहृत्पादधामि ॥ इति दक्षिण शिखां विमुंचति । ॐ प्रेतो मुंचाभिनामुत्तः सुबुद्धा मुमु
 तस्करम् । यथेयमिन्द्रमीदृः सुपुत्रास भगासीति ॥ इत्युत्तरशिखाम् ॥ शिखावंधनाभावे न विमोकः । अथाग्नेरुदीच्यां सप्ततंडु
 लराशीन्पश्चिमादितो वध्वादि क्षिणपादेन वरः क्रमेणाभ्युत्क्रामयेन्मंत्रैः । तत्र इष एकपदी भवसामानुव्रताभव । पुत्रान्विदावहैव
 हंसं संजुजरदपयः इति प्रथमं । ऊर्जो द्विपदी भवेत्यादिना द्वितीयं । रायस्योपाया त्रिपदी भवेत्यादिना तृतीयं । मायो भव्याय चतु

गोविदायेतिदक्षकर्तृभवेत् । विष्णवे० मधुसूदनयेतिद्वारभ्यां ऊर्ध्वधरोष्ठोभवेत् तत्रोर्ध्वोष्ठसांगुल्यम्रेःस्पर्शः । त्रिविक्रमायेतिओष्ठोभार्जयेत् ।
 दामनायेतिजलमभिमंड्य श्रीधरायेतिवामकर्णशालयेत् । हृषीकेशायेतिदक्षपादंप्रक्षाल्य पद्मनाभायेतिवामपादंप्रक्षालयेत् । दामोदरायेतिमूर्धानं
 प्रोक्षेत् । संकर्षणायेतिऊर्ध्वोष्ठप्रोक्षेत् । वामुदेवायेतिदक्षनासापुटंप्रोक्षेत् । मधुसूनायेतिवामनासापुटंप्रोक्षेत् । अयंतासिकयोःस्पर्शोऽङ्गुष्ठ
 तर्जनीभ्याम् । अनिरुद्धायेतिदक्षनेत्रस्पर्शः । पुरुषोत्तमायेतिवामनेत्रस्पर्शःअंगुष्ठानामिकाभ्याम् । अधोक्षजायेतिदक्षकर्णस्पर्शः । नारसिंहाये
 शिवामकर्णस्पर्शःअंगुष्ठकनिष्ठिनाभ्याम् । तारभ्यामेव अच्युतायेतिनाभिस्पर्शः । जनार्दनायेतिहृदयस्पर्शस्त्वेन उपेन्द्रायेतिमूर्धस्पर्शःपाणिना ।
 ह्रस्वपदविदक्षशुजस्पर्शः श्रीकृष्णायेतिवामशुजस्पर्शःअंगुल्यम्रेरिति । प्रणवपूर्वकाणामेवनासांसर्वत्रोहः । केचनकेशवायस्वाहेत्याकारकाणिस्वा
 दावान्येवतामानिप्रयुजते । एवमाचमनविधावराकलिःपीत्वाकरंप्रक्षाल्यदक्षकर्णंरुद्रेत् । अन्येऽपिप्रकाराः—त्रैवर्णिकेर्गायत्रीमंत्रपादत्रयेण
 त्रिःप्राप्यव्याहृतित्रयेणवा हस्तंप्रक्षाल्यदक्षिणकर्णस्पर्शःकार्यहत्यादयोविस्तरभियानात्रसंगृहीताः इत्याचमनविचारः ॥

पवित्रलक्षणम् । चंद्रोदयेऽग्निः—‘उभयानामिकाभ्यांगुधारेदं भेषवित्रके’ । मार्कण्डेयः—‘चतुर्भिर्दंभिर्पिजूलैर्बाह्याणस्यपवित्रकम् । एकैक
 म्भूनुसुरिष्टवर्षेणोपधाकमम्’ । स्मृत्यर्थसारेतु—‘सर्वेषांवाभवेद्वाभ्यांपवित्रंयत्रकुत्रचित्’ । भरद्वाजः—‘अत्रोक्तसंख्यापिंजूलान्येकीकृत्य
 समंयथा । मूलातिदक्षिणेहस्तेष्टुल्याऽप्राप्यन्यपाणिना ॥ दक्षहस्तेनतद्वाममनुवर्त्येददक्षिणम् । तथैवाग्रेणत्रावेष्टुकुर्याद्वांशंयथाह्वयम्’ । वृत्तग्रंथि
 लक्षणे हेमाद्रौगारुडे—‘अर्धप्रदक्षिणीकृत्यसिरांपाशंप्रवेदयेत् । वैष्णवेनैवमार्गेणवृत्तमंधीपवित्रके’ ॥ वैष्णवोमार्गःपद्माक्रान्तः । ब्रह्मग्रंथिरपि
 तत्रैव—‘संतत्यवैष्णवमार्गोब्राह्ममार्गोविमिश्रितम् । सहस्रप्रदक्षिणीकृत्यब्रह्मग्रंथिःसञ्चरते’ ॥ कर्तुरभिमुखप्रदेशोब्रह्ममार्गः । ब्राह्मे—‘मंत्रंवि
 नायुत्तयत्तरपवित्रमफलंभवेत् । तस्मात्पवित्रंमंत्राभ्यांधारयेदंभिमंड्यच ॥ पवित्रंतेतुहस्तदिमंत्राद्वितीयमस्यतु । प्रणवरत्नस्यमंत्रःस्यात्समस्तान्व्याह

पदीभवेत्यादिनाचतुर्थं । प्रजाभ्यः पंचपदीभवेत्यादिनापंचमं । ऋतुभ्यः षट्पदीभवेत्यादिनाषष्ठं । सखासप्तपदीभवेत्यादिनासप्तमंराशिं । भवेत्यादेः सर्वत्रानुपंगः । ततः पूर्वस्थापितमुदकुंभं केनचिदानाथ्यतत्रस्थएववरः स्वशिरसाबंधूशिरः संयोज्य कलशस्थमुदकमादायादावात्मशिरः पश्चाद्बधूशिरः शांतिरस्त्वित्यादिपंचदशमंत्रैरभिमिच्य स्वासने उपविद्याज्येन स्विष्टकृद्धोभं कृत्वा इध्मसंनहनहोमाविर्वाहिपिपूर्णापात्रनिनयनांतं समाप्य विभूतिवदं न कृत्वा च मइत्युपस्थाप्य पूर्ववद्बोत्तरीयांतौ तूष्णीं विभ्रस्य दिनविवाहे सायं संध्यामुपास्य ध्रुवारुंधती सप्तर्षिप्रभृतीन्यध्वासहृष्टा जीवपत्नी प्रजां विदेय इति वधावाचयेत् । ततो बधूर्वाङ्मियमं विसृजेत् । रात्रि विवाहे सायं संध्यामनुपास्यैव ध्रुवादिदर्शनं । प्रदोषकालोपलक्षणमेतत् । तेन मेघादिना नक्षत्रादर्शने पितृस्मिन्काले वाग्विसर्गः । उत्पातादिना च दिवानक्षत्रदर्शनेऽपि न विसर्गः । एतदादि विवाहाग्निमभिरक्षेत् । विवाहादारभ्य दंपती गृहप्रवेशनीयहोमोत्तरं त्रिरात्रं द्वादशरात्रं संवत्सरं वा यावदक्षारालवणाग्निना वलंकुर्वाणावधः शायिनौ ब्रह्मचारिणौ स्याताम् । ब्राह्मण्याश्च बृद्धाया जीवपतिकया जीवप्रजाया गृहे एतारात्रं निवसेताम् । ग्रामांतरे गंतव्ये यद्यंतरावासः स्यात्तदायं विधिः । स्वग्रामविवाहे होमः ॥

अथ गृहप्रवेशनीयहोमः ॥ अयं च गृह्यकृता प्रयाणविधेरनंतरं मुक्तत्वात्समाख्यावशाच्च विवाहदिने दिनांतरे वा स्वगृह एव गत्वा कर्तव्य इति मुख्यः कल्पः । इदानीं शिष्टास्तु भृशुरगृह एव कुर्वति । अत्र यथाचारं व्यवस्था । प्रयोगपारिजातेष्वेवम् ॥

अथ प्रयोगः ॥ वरः स्वगृहे देशकालौ संकीर्त्य मम विवाहाग्नेर्गृह्यत्वसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं गृहप्रवेशनीयहोमं करिष्ये । इत्यादिसंकल्प्य स्थंडिलकरणाद्यग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा भृशुरगृहे विवाहहोमानंतरं भैवैतत्करणे तु अग्नेः स्थापितत्वात्संकल्प

मानं कृत्वा प्रत्यगन्नेः स्वदक्षिणे देशे प्राग्ग्रीवमुपरिलोमकमानडुहं चर्मस्तीर्य तस्मिन्वधूमुपवेश्य तयान्वारब्धो गृहप्रवेशनीयहोमे देव
 तागरीग्रहार्धमन्त्राधानं करिष्यति संकल्प्य अस्मिन्नग्नाहिते ग्राचित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा सूर्यासावित्रीं चतुर्वारमाज्येन
 शेषेण स्विष्टकृतमित्याद्युक्तगव्याहृतिभिरग्नौ समिधा वाधायाय परिसमूहनादिकुर्यात् । तयान्वारब्ध इध्माधानाद्याज्यभागंतं कृत्वा
 आन. प्रजामिति चतसृणां सूर्यासावित्री सूर्यासावित्री प्रथमा जगती द्वितीया त्रिष्टुप् तृतीया चतुर्थ्या वनुष्टुभौ गृहप्रवेशनीयम्
 धानाज्यहोमे वि० । ॐ आनः प्रजां जनयतु प्रजापतिराज रसायुसमनस्वयमुमा । अदुर्मगलीः पतिलोकमाविशुशं नो भवद्विपदेशं
 चतुष्पदेऽस्याह ॥ सूर्यासावित्र्या इदं नमम । ॐ अघोरचक्षुरपतिष्ये धि शिवापशुभ्यः सुमनाः सुवचोः । वीरुसूदेव कर्मास्यो नाशं
 नो भवद्विपदेशं चतुष्पदेऽस्याह ॥ सूर्यासावित्र्या ० । ॐ इमां त्वमिद्रमीढुः सुपुत्रा सुभगा कृणु । दशं स्यापुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृ
 णि स्वाहा ॥ सूर्यासावित्र्या ० । ॐ सुस्वाजीन्धुरे भवसुस्वाजीन्धुश्यां भव । ननोदरिसुस्वाजी भवसुस्वाजी आर्धेदुष्टपुस्वाहा ॥ सूर्या
 सावित्र्या ० । समं जंत्वित्यस्य सूर्यासावित्री सूर्यासावित्र्यनुष्टुप् दधिप्राशने आज्यशेषेण बाहुदयां जने वि० । ॐ समं जंतु विश्वे देवाः समा
 पोहदयानिनौ । संमोतुरिभ्यां संधाता समेदधौ दधातुनौ । इत्यनेन सकृत्पठितेन सकृत्प्राश्य पत्नीमपि प्राशयेत् । हुतशिष्टाज्येन चास्व
 स्य पत्न्याश्च बाहुदयां जनं कार्यम् । हस्तं प्रक्षाल्याज्येन स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्य पतिपुत्रपतीभिः कृतनीराजनौ दंपती द्विजाशिशोः
 हीत्वामुदितौ तिष्ठताम् । अत्र विशेषमाहाचार्यः—अर्धरात्रे च्यतीते तु परेद्युः प्रातरे वहि । गृहप्रवेशनीयः स्यादित्यज्ञविदो विदुः ॥
 इति । ततो विगृह्याद्वितीयाहं पत्नीं अप्सरोगंधर्भैर्भूत्यामहादेवीं तृतीयाहं स्वाहा ग्रीभूत्या कालिकां चतुर्थीहं मानवौ भूत्या शां करीमा

वाहनादिभिः पूजयेताम् । गृहप्रवेशनीयांते पूर्वोक्तत्रिरात्रादिकालव्रतंचरित्वा विवाहकाले व्यव्यापारि हितं वासः प्रक्षाल्य सत्येनोत्त
भिताभूमिरित्यादिसूक्ताख्यसूर्यापाठतोऽर्थतश्च जानते ब्राह्मणाय वरो दद्यात् । ततो व्रतसंपूर्त्यर्थं यथाश्चिन्नाह्मणान्भोजयित्वा स्व
स्तिभवंतो ब्रुवंत्विति तानुक्त्वा ॐ स्वस्तीति तैर्वाचयेत् ॥ इति गृहप्रवेशनीयहोमः ॥ ॥ ७३ ॥

पेरिणीदानम् ॥ ॥ अथ विवाहाच्चतुर्थदिनरात्रौ तत्र भद्रादिसंभवे दिन एव वा शिश्याचारप्राप्तं वरमात्रे तत्समायैवापेरिण्याख्य
क्षुद्रपोडशवंशशूर्पयुतमहावंशपात्रदानं कार्यं कन्यादानम् । सखस्त्रफलतां वूलं दत्त्वा पत्योर्वशवर्धनम् । पेरिण्याख्यं वंशपात्रं पक्कान्नैः प
रिपूरितम् ॥ करैरुद्रसंख्याकैः सुवर्णपरिपूरितैः । एतावदैरिणीरूपं कर्तव्यं किल सूरिभिः ॥ एवं संपाद्य कन्यादाता सभायो देश
कालौ संकीर्त्य विवाहस्य संपूर्णफलप्राप्तये वरस्य तत्पितृमात्रादीनां तत्पक्षीयाणां च यथाविभवं वस्त्रादिभिः पूजनमहं करिष्ये इति संक
ल्प्य वरतरिपितृमातृभ्रात्रादिभ्यः क्रमेण यथाविभवं पट्टपटीदुकूलवस्त्रादिदत्त्वा पुनस्तिथ्यादिसंकीर्त्य ममोमामहेश्वरप्रीतिद्वारा क
न्यादानफलसंपूर्णतां वैवंशशूर्पयुतं पेरिणीपूजनं वरमात्रे पेरिणीदानं च करिष्ये । पेरिणित्वमुमादेवी महेशोगिरिजापतिः । अत
स्त्वां पूजयिष्यामि पेरिणीं सर्वकामदाम् ॥ सखस्त्रांच सदीपांच शूर्पैः पोडशभिर्युताम् । वरमात्रे प्रदास्यामि कन्यादानस्य सिद्धये ॥
इति संकल्प्य महावंशपात्रे उमामहेश्वरौ पोडशोपचारैः पूजयित्वा वंशपात्रं वरमात्रे दत्त्वा मंत्रान् पठेत् । वंशो वंशकरः श्रेष्ठो वंशो वंश
समुद्भवः । अनेन वंशदानेन तुष्टो वृद्धिं करोतु मे ॥ वंशपात्रमिदं पुण्यं वंशजातसमुद्भवम् । वंशानामुत्तमं दानमतः शान्तिप्रयच्छ
मे ॥ वंशपात्राणि मया संपादितानि वै । उमाकांता यदत्तानि मम गोत्राभिवृद्धये ॥ वंशवृद्धिं करंदानं सौभाग्यादिसमन्वि

तम् । वररेणाच्छादितं पूगफलेहमसमन्वितम् ॥ सर्वपापक्षयकरं नानाद्रव्यस्तु पूरितम् । दानानामुत्तमं दानमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥
इति । ततः कन्यां वरपितृमातुस्तंगयोः पृथगुपवेश्य पृथकौ प्राथयेत् । अष्टवर्षास्त्रियं कन्यापुत्रवत्पालितामया । इदानीं तव पुत्राय
दत्तास्ते हेनपाल्यताम् ॥ इति । वरमात्रावधूमात्रादितत्पक्षमुवासिनीभ्यः सकञ्चुकक्षुद्रवंशशूर्पवायनदानादिवध्वाकारणीयमित्या
द्याचारप्राप्तं यथाचारं श्रेयम् । इदमरिणीपूजादिवधूपितृमातृभ्याममुक्तवद्भ्यां कृत्वा भोजनं कार्यम् ॥ इति श्रीनारायणभट्टकृते प्रयो
गरलेपेरिणीपूजादिचतुर्थदिनकृत्यम् ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

[आनीरिचनमंत्राः ॥ ॐ अविधवा भववर्षाणि शतं साधुं सुव्रता । तेजस्वी च यशस्वी च धर्मपत्नी पतिव्रता ॥ जनयद्भू
तु पुत्राणि माचतुः खलु भक्तचित् । भुवनेति सोमं पानित्यं भवेज्जर्मपरायणः ॥ अष्टपुत्रा भवत्यं च सुभगा च पतिव्रता । भर्तुश्चैव पितुञ्चा
मुद्वेदय नं द्विनीसदा ॥ इन्द्रस्तु युयुद्राणां श्रीधरस्य युथाश्रया । शंकरस्तु युगागौरी तद्भर्तुरपि भर्तारि ॥ अत्रैर्यथानुसूया स्याद्भूति
स्यायुरुन्धती । कौशिकस्तु युयासती तथैव मपि भर्तारि ॥ ध्रुवैर्योष्यामयि मर्हत्या दाहदुःस्पतिः । मया पत्यां प्रजावती संजीव
शरदः शतम् ॥ ॐ प्रसुगमंता धियसानस्य सक्षार्णवो भविरात्रिभिर्पुत्रसीदतः । अस्माकमिन्द्र भयं जुजोपति यत्सोम्यस्यांधसो
तदिन्मेच्छन्सुहृदो यत्पुं पुरं पुत्रो यज्जानं पित्रो रधीयति । जायापतिवहति युधुना समरं स इन्द्रो वहुतुः परिकृतः ॥ तदिरस्य स्थ
१ अष्टवर्षे तत्र गृध्वावर्तमानवत्सरोक्षे मावृषि त्रेतराशुत्संगोपवेशने इदानीं च तत्र आनृत्यादियथायथमूहम् ।

मभिचारुदीधयगवोयच्छासन्त्यहंतुं न धेनवं । मातायन्मन्तुर्यथस्यपव्याभिवाणस्यसप्तधातुरिज्जनः ॥ प्रवोच्छोरिरिचेदेवयुष्प
 दमेकोरुद्रेभिर्यातितूर्वाणः । जरावायेष्वमृतपुदावनेपरिवृज्रमैभ्यःसिचतामधु ॥ निधीयमानमपगृह्णन्सुप्रमदेवानात्रतपाउ
 वाच । इन्द्रोविद्वाँअनुहित्वाचचक्षतेनाहमेन्द्रेअनुशिष्टआगाम् ॥ अक्षेत्रयिक्षेत्रविद्वह्यप्रादस्मैतिक्षेत्रविदानुशिष्टः । एतद्वैभद्रम
 नृशासनस्योतच्छ्रुतविदत्यंजसोनाम् ॥ अद्येदुप्राणीदममश्विमाहापीवृतोअधयन्मातुरुधः । एमैनमापजरिमायुवानमहळन्वसुः
 समनावभूय ॥ एतानिभद्राकलशक्रियामकुरुश्रवणददतोमघानि । दानइद्वौमघवानःसोअस्त्वयंचसोमाहृदियंविभर्मि ॥ ॥
 ॐ कर्निकदज्जनुप्रब्रुवाणइयतिवाचमरितेवनावम् । सुमंगलश्चशकुनेभयासिमात्वाकाचिदभिभाविभ्योविदत् ॥ मात्वाश्ये
 नउद्धधीन्मासुपर्णोमात्वाविदुर्दिपुमान्वीरोअस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशं कर्निकदत्सुमंगलोभद्रवादीवेदह ॥ अवक्कन्ददक्षिणतो
 हाणांसुमंगलोभद्रवादीशकुते । मार्तःस्तेनैशतमाघशंसोवहृदमविदथैसुवीराः ॥ प्रदक्षिणिद्रभिर्गणंति कारवोवयोवदतक्रतु
 थाशकुंतयः । उमेवाचौवदतिसामगाइवायत्रचत्रैष्टुभंचानुराजति ॥ उद्गातेवशकुनेसामगायसिब्रह्मपत्रइवसर्वनेपुशंससि ।
 वृषेववाजीशिशुमर्तरुपीत्यासुर्वतोःशकुनेभद्रमावेदविश्वतोःशकुनेपुण्यमावद ॥ उवाचंस्त्वंशकुनेभद्रमावदतप्यमीमांसिनः
 सुसुतिंचिकिञ्चिनः । यदुत्पत्तन्वदसिकर्करियथाचहृदमविदथैसुवीराः ॥] इत्याशीमन्त्राः ॥

अथदेवकोत्थापनमण्डपोद्वासनविधिः ॥ तत्रकालः—समेचदिवसेकुर्याद्विवकोत्थापननुधः । पष्ठचविपमनेष्टमुक्त्वा
 पंचमसप्तमौ ॥ समेषुपष्ठविपमेपुपंचमसप्तमातिरिफदिननात्रेष्टमित्यर्थः । उक्तकालेमण्डपांतःसपत्नीकःस्वास्तेनैवपविश्याचम्यग्रा

णानायग्यदेशैर्कोलैर्संकीर्तनादिकृत्वा अद्यविवाहांगत्वेनस्थापितदेवतानामुत्थापनमंडपोद्भासनपुण्याहवाचनचकरिष्येइतिसंक
 ल्य सर्वदेवताःप्रत्यहंरत्नपूजयित्वा ॐ उत्तिष्ठन्नक्षत्रणस्पतेदेवयंतस्त्वमहे । उपप्रयंतुमस्तःसुदानवइंद्रप्राश्रभैवासर्वा ॥ अभ्यार
 मिदद्रव्योनिर्षिक्तं पुष्करैर्मधु । अन्नतस्यविसर्जने ॥ इतिविद्युज्य भगवत्यादीनामंडपांतस्तैलाम्यगोद्वर्तनोष्णोदकस्नानानिकारयि
 त्वाग्नेष्टनसूत्रमुन्मुच्यस्वस्तिवाचनं कुर्यात् । ततोद्विजैरभिषेकः कार्यः । अभिषेकांतपुरोधास्तच्छाखादिवंशपात्रेनिधायतदुपरिप्रक्षि
 प्ताभिषेकजलंसकुंडुययजमानशिरसि किंचित्स्त्रापयेत् । प्रतिचेतिचेत्येतद्वैसर्वस्वस्त्ययनं यत्प्रेतिचेतिचेतितद्योस्यप्रियः स्यात्त
 मेतेनानुमंत्रयेत्प्रेतिचेतिचेतिस्वस्त्येवगच्छतिस्वस्तिपुनरागच्छति । इतिब्राह्मणंपठेत् । एवंत्रिःकुर्यात् । ततःकर्तास्वश्चिर
 सिद्धांजलिरस्माद्रौत्रेपदसुपदसुमासेपुशोभनमस्त्वितिद्विजान्प्रार्थयेत् । तेचतथास्त्वितिब्रूयुः । ततोद्विजांश्चंदनतांबूलद
 क्षिणादिनापूजयित्वातदाशिपोमंत्रोक्तागृहीयात् इत्यादिदेशकुलाचारानुसारेणकार्यम् । इतिनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्नेदेव
 कोत्थापनादिप्रयोगः ॥ ६३ ॥

अथपद्माःप्रथमगृहप्रवेशः ॥ ॥ यधूप्रवेशःप्रथमेतृतीयेशुभप्रदःपंचमकेतथाहि । द्वितीयेकैवाधचतुर्थेकैवाष्टेवियोगाम
 यदुःखदः स्यात् । लक्षः—स्वभग्नपुरप्रवेशेदेशानांविभुवेतथोद्वाहे । नववध्यागृहगमनेप्रतिशुक्रविचारणानास्ति । मांडव्यः—
 नित्ययानेनगृहेजीर्णप्राधानांतुसप्तसु । यधूप्रवेशेमांगल्येनमौढ्यंगुरुशुक्रयोः ॥ ज्योतिःप्रकाशे—यामेशुक्तेनवोढायाःसुखंहा
 निश्चदक्षिणे । धनंधान्यंचपृष्ठस्थेसर्पनाश.पुरःस्थिते ॥ नवोढायास्तुपधव्यंयधुक्रंसंमुखेभृगौ । तदेवंविधुर्धैर्ज्ञेयंकवलंतुद्विरा

गमे ॥ पूर्वतोभ्युदितेशुक्रेप्रयायाद्दक्षिणां परे । पश्चिमाभ्युदितैवैयायात्पूर्वोत्तरेदिशौ ॥ तथाभाद्रपदमासमारभ्यपूर्वादिमु-
ल्यदिक्षुप्रतिदिशं मासत्रयं कृपादं ज्ञेयम् । चैत्रमारभ्यपूर्वाद्यष्टदिक्षु मुख्यदिशि मासद्वयं विदिक्ष्वेकमासक्रमेण कण्टकं जानीयात् ।
इदं द्वयं ग्रामांतरेन वधूगमने वर्ज्यम् । नियतकालेपिकदाचिन्निषेधमाहर्गः—अतीपाते च संक्रांतौ ग्रहणवैधृतावपि । श्राद्धं वि-
ना शुभं नैव प्राप्तकालेपि र्मानयः ॥ तथा—अमासं क्रांतिविष्टा दौमासकालेपि नाचरेत् ॥ इति । 'ॐ इह प्रियं प्रजयति समृद्धता
मस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जागृहि । एनापत्यातन्वं । संसृज स्वाधा जिघ्रीं विदथु मावदाथः ॥ इति वधूगृहं प्रवेदय स वधूको वरोगणपतिल-
क्ष्मीं च यथाचारं संपूज्य पुण्याहं वाचयित्वा विप्रशिषो गृहीयात् । (नवोढानिवासविचारः) विवाहात्प्रथमैपौपे आपाढे चाधिमासके ।
भर्तुर्गृहे यस्य सन्नस्त्री चैत्रे तात गृहे तथा । इति वधूगृहगमनविधिः ॥ ६३ ॥

अथ विवाहे आशौचादिप्राप्तौ निर्णयः ॥ विधिवत्कृते कन्यावरणे त्रिरात्रादि द्रवतसमाप्तिपर्यंतं मध्ये आशौचप्राप्तौ तदपोह्य स-
द्यः शौचं विधीयत इति चंद्रिकाकार आह । तत्र याज्ञवल्क्यः—दाने विवाहे यज्ञे च संश्रामे देशविप्लवे । आपद्यपि च कष्टायां सद्यः शौ-
चं विधीयते ॥ इति । दातुर्वरस्य कन्यायाः सद्यः शौचं विधीयत इत्यर्थः । बृहस्पतिः—विवाहोत्सवयज्ञे पुत्वंतरा मृतसूतके । पूर्वसंक-
ल्पितार्थे पुनर्दोषः परिकीर्तितः ॥ पट्टं त्रिशन्मते—विवाहोत्सवयज्ञे पुत्वंतरा मृतसूतके । परैरन्नं प्रदातव्यं भोक्तव्यं च द्विजोत्तमैः ॥

१ उद्धाहात्प्रथमे शुचौ यदिवसे द्रुर्गृहे कन्यया हन्यात्तज्जननीक्षये निजतनुं ज्येष्ठेपतिज्येष्ठकम् । पौषे च बध्नु रंपतिं च मल्लिमे चैत्रे खपित्रालये तिष्ठं-
ती पितरं निहंति न भयंते पामभावे भवेत् ।

विष्णुः—अतयज्ञविवाहेषुश्राद्धेहोमेऽर्चनेजपे । प्रारब्धेसूतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकम् ॥ प्रारंभश्चतेनैवोक्तः—प्रारंभोवरणंयज्ञे
संरूप्योऽतस्तत्रयोः । नांदीमुखविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रिया ॥ इति । नांदीमुखावधिश्चावश्यकत्वेधिकउक्तः—एकविंशत्यह
र्यज्ञेविवाहेदशायासराः । त्रिपट्चौलोपनयनेनांदीश्राद्धविधीयते ॥ इति । तेनएकविंशत्याद्यहरंतःपातियथायज्ञादिभवतितथा
आवश्यकेयज्ञादौपूर्वनांदीश्राद्धंकुर्यादित्यर्थः । प्रारंभाभावेषिकन्यायाअधार्थत्वेसंनिहितलगांतराभावेचहोमादिपूर्वकंविष्णुर
नुज्ञामाह—अनारब्धविशुद्ध्यर्थकृष्णमंडैर्जुहुयाद्धृतम् । गांद्यात्पंचगव्याशीततःशुद्ध्यतिसूतकी ॥ इति । उपकल्पितवहुसंभा
रस्यापिसंनिहितलगांतराभावेनसंभारधाराणांशकावाशौचाभावमाहविष्णुः—नदेवप्रतिष्ठाविवाहयोःपूर्वसंभृतयोरिति ॥ ॥
अथविवाहकालेकन्याऋतुमतीचेत्तत्राहयज्ञपार्थः—विवाहेविततेतंत्रेहोमकालउपस्थिते । कन्यामृतुमतीदृश्वकथंकुर्वीतयान्नि
कः ॥ स्नापयित्वातुतांकन्यामर्चयित्वायथाविधि । गुंजानामाहुर्विहुत्वाततःकर्मणियोजयेत् ॥ आहुतिमंत्रस्तौत्तिरीयशास्त्रा
यां—गुंजानःप्रथमंमनस्तत्त्वायसवित्ताधियः । अग्निज्योतिर्निचाय्यपृथिव्याअध्याभरत् ॥ इति । यद्वा—विवाहहोमेप्रकां
तेयदिकन्यारजस्वला । त्रिरात्रंदंपतीस्यातांपृथक्शय्यासनाशनौ ॥ चतुर्थेहनिंस्तानौतस्मिन्नग्नौयथाविधि ॥ इति । जुहुयाता
मितिशेषः । इतिविवाहेआशौचरजोदोषादिनिर्णयः ॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

अथप्रसंगात्पुनर्विवाहउच्यते ॥ ॥ कृतेविवाहेपंचांगशुद्धिराहित्यादिदोषश्चेज्ज्ञातस्तदाज्योतिःशास्त्रोक्तकालविशेषेपुनर्वि
वाहःकार्यः । तदाहनृसिंहःश्रीधरीये—पुनर्विवाहंयस्यामिदंपत्योःशुभवृद्धिदम् । तत्रेदुलभयोर्दोषेगृहतारादिसंभवे ॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

अन्येष्वशुभकालेषु दुष्टयोगादिसंभवे । विवाहेचापि दुष्टयोगादिसंभवे ॥ तस्य दोषस्य शांत्यर्थं पुनर्विवाह्यमिष्यते । अयं
 चोत्तरं श्रेष्ठं वर्धयेत्तु विशेषतः ॥ आपादमर्गशीर्षौ द्वौ वज्रयोः शोषाः शुभावहाः । विवाहोक्तक्षीतिश्च शराशिवादि वर्गजाः ॥ कर
 णायोगसंज्ञानि ग्रहगोचरयोगकाः । तस्मिन् विवाहसमये शुभदाश्च तथैव हि । पूर्वोक्तपूर्वरात्रौ च विवाहः शुभदो भवेत् । इति ॥ ६३ ॥

अथ द्वितीयादि विवाहविधिः ॥ तत्राधिवेदनीया आहयाज्ञवल्क्यः—सुरापीव्याधिताधूताध्वार्थश्च प्रियंवदा । स्त्री
 प्रसूयाधिवेत्तव्या पुरुषे द्वे पिणी तथा ॥ अधिविद्वानुभक्तव्यामहदेनोन्यथा भवेत् ॥ अधिवेत्तव्या तदुपरि ख्यंतरं कर्तव्यमित्यर्थः ।
 आपस्तंबः—धर्मप्रजासंपन्ने दोरनान्यां कुर्वतेति । अधिवेदने प्रतीक्षा कालं मनुराह—यं व्याघ्रमेधिवेत्तव्या दशमे तु मृतप्रजा ।
 एकादशे स्त्रीजननी सद्यस्त्वप्रियवादिनी ॥ इति । संग्रहे—अप्रजां दशमे वर्षे स्त्रीप्रजां द्वादशे त्यजेत् । मृतप्रजां पंचदशे सद्यस्त्व
 प्रियवादिनीम् ॥ रत्यर्थे तु विवाहांतरे विशेषः—एकामुत्कन्यकामार्थं मन्यालब्धुं यच्छति । समर्थस्तोपयित्वा रथैस्त्वन्यारभ्यां
 समुद्वहेत् ॥ याज्ञवल्क्यस्तु—आज्ञासंपादिर्नो दक्षां वीरसूं प्रियवादिनीम् । त्यजन्दाप्यस्तृतीयां शमद्रव्योभरणं स्त्रियाः ॥ सद्य
 नो धनतृतीयां शमधनोऽशनाच्छादनात्मकभरणं दाप्य इत्यर्थः । यात्वेतावताऽपरितुष्टा गृहान्निर्गच्छेत्तां प्रत्याहमनुः—अधिविज्ञा
 तुयानारी निर्गच्छेद्रोपिता गृहत् । सा सद्यः संतिरोद्धव्या त्याज्या वा कुलसंनिधौ ॥ इति । बहुभार्येभ्यश्चैव सह वर्धर्मसपत्नीकसा
 ध्यं युव्यादिति हेमाद्रौ कात्यायनः—अग्निशिष्टादिशुश्रूषां बहुभार्यः सवर्णया । कारयेत्तद्वहुत्वं चेज्येष्ठया गर्हितानचेत् ॥ इति ।
 शिष्टशुश्रूषा आतिथ्यादिपूजा । सा च पत्नी संपाद्य धर्ममात्रोपलक्षणार्था । गर्हिता धर्मायोग्यत्वापादकपातित्यादि दोषवती न चेदि

त्वर्थः । तादृशीचेन्नतया किंत्वेनैवधिधयाकनिष्ठयापिकारयेत् ॥ याज्ञवल्क्यः—सत्यामन्यांसवर्णायांधर्मकार्यनकारयेत् । सव
 र्णास्तुविधौधर्म्येष्टयानविनेतरा ॥ आन्यां सवर्णा । इदंवाधानेसहाधिकृतानेकभार्याविषयम् । अनधिकृतायास्तुप्रसक्त्य
 भावएव । तत्रापिकेवलकृत्यर्थमाज्यावेक्षणादियजमानौदुर्वरीसन्मानयेदेकैवसवर्णयाज्येष्टयाकारयेत् । पत्नीसंनहनादितुकर्तु
 संस्कारकंसहाधिकृताभिःसर्वाभिरित्यादिमीमांसांमसलमनसांसुविज्ञानम् । स्मार्ताग्निसाध्येतुकर्मणि सर्वासंसहाधिकारः ।
 प्रथमविवाहाग्रावेवापरविवाहहोमाविधानात्तदसंभवेग्निद्वयसंसर्गविधानाच्च । अतस्तत्राप्युक्तएवकर्मसुकर्तृविवेकः । द्वितीया
 दिविवाहेअग्निनियममाहहोमायकाल्यायनः—सदारोन्यान्पुनर्दानुद्धोदुंकारणांतरात् । यदीच्छेदग्निमान्कुर्वन्कहोमोस्यविधी
 यते ॥ स्वाग्रावेवभवेद्धोमोलौकिकेनकदाचन ॥ इति । अयंचनियमःसंभवे । ग्रामांतरादावसंभवेतुलौकिकाग्राहुत्यातयोर्थथा
 कालंवक्ष्यमाणःसंसर्गविधिःकार्यः । अत्रद्वितीयादिविवाहेजीवत्पितृकोपिस्वयमेवनांदीश्राद्धंकुर्यात् ।—नांदीश्राद्धंपिताकुर्या
 दाद्येषाणिग्रहेपुनः । अतर्ज्यप्रकुर्वीतस्वयमेवतुनांदिकम् ॥ इतिस्मृतेः । तत्रपितृवर्गविहायमातृमातामहवर्गयोःकुर्यात् । मात
 रीजीयत्यांमातामहवर्गस्यैव । तस्मिन्नपिजीवतिद्वारलोपाद्विद्विश्राद्धलोपएव । सोपिसाग्निकश्चेद्भ्यःपितादद्यात्तेभ्यःस्वयमेवद
 द्यात् । येभ्यएवपितादद्यात्तेभ्यःकुर्वीतसाग्निकइतिवचनात् । अन्यःअसाग्निकोपिपितृदेवताभ्योदद्यात् नतुलोपः । दृष्टौतीर्थे
 चसंन्यस्तेतातेचपतितेसति । येभ्यएवपितादद्यात्तेभ्योदद्यात्स्वयंशुतः ॥ इतिमैत्रायणीयपरिशिष्टादित्यादिरस्सत्कृतेत्रिस्थलीसे

सीसुधा' ॥ पृथ्वीचंद्रोदये—'धृतं पवित्रं कर्मांतर्मथि सुकृत्वा तु तस्य जेत' । हेमपवित्रप्रशंसा—'सर्वार्थेष्वपवित्राणि कुशकाशमयानि च । तानि हेमपवित्रस्य कलानां दंतितपोऽशीम्' इति । इदं च शास्त्रीयपंचगुंजालूपमापमानेन पोडशमापमिव (अशीतिगुंजात्मकं) ब्रह्ममंधियुतं धार्यनन्यूता धिक्मिति प्रमाणविदः ॥ इति पवित्रलक्षणसंक्षेपः ॥

प्राणायामविचारः । माधवीपेहृहस्यतिः—'धृद्धासनं नियम्यासून्सुखाचर्यादिकंततः । संनिमीलितहृद्भौनीप्राणायामं समभ्यसेत्' ॥ योगीयाज्ञवल्क्यः—'कुंभकः पूरकोरेव्यः प्राणायामश्चिलक्षणः । नासिकादुष्टउच्छ्वासोभ्यातः पूरकउच्यते ॥ कुंभको निश्चलश्चासोरित्यमानस्तु रेचकः' इति । कृष्णभट्टीयेसंग्रहे—'दशप्रणवसंयुक्तांगायत्रीशिरसासह । त्रिःपठेदायतभाणः प्राणायामः स उच्यते' । समव्याहतीनामादौ सप्त सावित्र्याध्यादावेकइत्यष्टप्रणवाः शिरसाध्यादावतेचैकैकइति दशप्रणवाश्चेयाः । सचेरथम्—प्रणवस्य परब्रह्मकपिः परमात्मा देवता देवी गायत्री छंदः ॥ सामानां व्याहतीनां विधायि व्रजमदमिभरद्वाजगोतमात्रिवसिष्ठकश्यपाकृपयः अग्निवाय्वादित्यहृहस्यतिवरुणोद्रविश्वदेवादेवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्हदीर्घात्रिष्टुब्जगत्यरुद्रांसि ॥ गायत्र्याविधायि त्र्यम्बकपिः सवितादेवता गायत्री छंदः ॥ गायत्रीशिरसः प्रजापतिर्ऋषिः ब्रह्माग्निवाय्वादि त्यादेवताः यजुस्छंदः । प्राणायामो विनियोगः । सर्वांगुलिभिस्तर्जनीमध्यमाङ्गानि कान्गुलिभिर्वानासांधृत्वा दक्षिणेन वायुमाकुब्जरोधयेत् ॐ भूः ॐ भुवः ॐ सुवः ॐ महः ॐ जनतः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं ० प्रचोदयात् ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् इति सप्रणव समव्याहृति गायत्रीशिरसिः पठित्वा वा मनसा यावायुं विसृजेदिति प्राणायामः । विशेषविचारोऽन्यत्र मद्वा निबंधेषु द्रष्टव्यः । इति प्राणायामः ॥ ब्राह्मणाऽनुज्ञा । ब्राह्मणानुसृत्याप्यकर्मोऽऽरभेत । बौधायनः । येन ब्रह्महृणाः संति ताननुज्ञात्प्यक्षुर्वीत यत्कारीत्यात्समृद्धमेवाऽस्य तदिति । यद्यत्कर्म करोति तत्र ब्राह्मणाऽनुज्ञापूर्वकं कृतं चेत्सांगं भवतीत्यर्थः इति विद्यारण्याः ।

तौविस्तरोज्ञेयः । द्वितीयादिविवाहकालविशेषपञ्चकःसंग्रहे—प्रमदामृतवासरादितःपुनरुद्वाहविधिर्वरस्वच । विषमेपरिवत्सरेशु
भोगुल्लेचापिमृत्तिप्रदोभवेत् ॥ जीवत्यानुपूर्वपण्याद्वितीयादिविवाहेनायंकालनियमः ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

अथतृतीयमानुषीविवाहस्यनिषिद्धत्वात्तस्मिन्कर्तव्येऽर्कविवाहविधिः ॥ तृतीयानिषेधमाहमात्स्येकदशपः—तृतीयांमानुषीं
नैवचतुर्थीयःसमुद्रहेत् । पुत्रपौत्रादिसंपन्नःकुटुंबीसाम्प्रिकोज्ज्वलः । उद्गहेद्रतिसिद्ध्यर्थतृतीयांनकदाचन । मोहादज्ञानतोवापिपय
दिगच्छेत्सुमानुषीम् । नश्यत्येवनंसंदेहोर्गस्त्यवचनंयथा ॥ अन्यत्रापि—तृतीयायदिचोद्गहेत्तर्हिंसाविधवाभवेत् । चतुर्थीदि
विवाहार्थतृतीयेकसमुद्रहेत् ॥ अगदित्यदिवसेवापिहस्तर्क्षेयाद्यानैश्चरे । शुभेदिनेवापूर्वाह्णिकुर्यादर्कविवाहकम् ॥ देयादिब्रह्मपुरा
णेदर्शितम्—ग्रामात्प्राच्यामुदीच्यांवासुपुष्पफलसंयुतम् । परीक्ष्ययत्नतोभस्तात्स्थंडिलादियथाविधि ॥ व्यासः—स्नात्वालङ्क
तवासास्तुरकगंधादिभूषितम् ॥ सपुष्पफलशालैकमर्कशुल्मसं समाश्रयेत् ॥ सुलक्षणेनसंयुक्तमर्कसंस्थाप्ययत्नतः ॥ अर्ककन्याम
दानार्थमाचार्यकल्पयेत्पुरा ॥ अर्कसंनिधिमागततत्रस्वस्त्यादिव्याचयेत् । नांदीश्राद्धं हिरण्येनअष्टवर्गान्प्रपूजयेत् ॥ पूजये
न्मधुपर्केणनरंविप्रस्वहस्ततः । यज्ञोपवीतंयस्त्रंचहस्तकर्णादिभूषणम् । उष्णीषगंधमाल्यादिवरायासैप्रदापयेत् ॥ स्वद्याखोक्तम
कारेणमधुपर्कसमाचरेत् । ब्रह्मपुराणे—यथाविधीत्यस्यानंतरं—कृत्याकर्कपुरतस्तिष्ठन्प्रार्थयेत्तद्विजोत्तमः ॥ त्रिलोकवासिन्ससा
भ्यल्लाययासहितोरवे । तृतीयोद्वाहजंदोषंविचारयसुखंबुक् ॥ तत्राध्यारोप्यदेवंशंखाययासहितंरविम् । वस्त्रैर्माल्यैस्तथागंधैस्तन्मं
त्रेणैवपूजयेत् ॥ तन्मंत्रेणआहुत्प्येनेत्यादिना । अन्यत्रापि—श्वेतवस्त्रेणसंवेष्ट्यतथाकार्पासतनुभिः । गंधपुष्पैःसमभ्यर्च्यताहिं

रभिपिचयेत् । गुडैरनंतुनैवेद्यं तावूतच समर्पयेत् ॥ व्यासः—अर्कप्रदक्षिणं कुर्वन् जपेन्मंत्रमिदं बुधः—मम प्रीतिकरायेयं मया ख
 द्रापुरातनी । अर्कज्ञानं ह्यणासृष्टाभस्माकं प्रतिरक्षतु । पुनः प्रदक्षिणी कुर्यान्मंत्रेणानेन मंत्रवित् ॥ नमस्ते मंगले देवि नमः
 सवितुरात्मजे । आहिमां कृपया देवि पत्नी त्वमहं गता ॥ अर्कत्वं ब्रह्मणा सृष्टः सर्वप्राणिहिताय च । वृक्षाणामादिभूतस्त्वं देवानां प्री
 तिवर्धनः ॥ तृतीयोद्वाहजं प्रापं मृत्युं चाशुविनाशाय । ततश्च कन्यावरणं निपुरुषं कुलमुद्धरेत् । आदित्यः सविता चार्कः पुत्री पौत्री च
 नञ्जका । गोत्रं काश्यप इत्युक्तं लोकैकिकमाचरेत् ॥ मुहूर्तं किरीक्षतस्त्वस्मिन् कमुदीरयन् । आशीभिः सहितैः कुर्यादाचार्यप्रमु
 र्ताद्वज्रः ॥ अधाचार्यसमाह्वयविधिना तन्मुखाच्चताम् । प्रतिगृह्यततो होमं गृह्योक्तविधिनाचरेत् । आचार्यस्य दानमंत्रमाह व्यासः—
 अर्कं कन्यामिमां विप्रयथाशक्ति विभूषिताम् । गोत्राय शर्मणे तु भ्यं दत्तां विप्रसमाश्रयइति । अंजल्यक्षतकर्माणि कृत्वा कंकणपूर्वकम् ।
 यावत्पंचावृतसूत्रेतावदकंप्रवेष्टयेत् ॥ स्वशाखोक्तेन मंत्रेण गायत्र्या वा धवाजपेत् । पंचीकृत्य पुनः सूत्रं कंधे वधाति मंत्रतः ॥ बृह
 त्सामेति मंत्रेण सूत्ररक्षां प्रकल्पयेत् । अर्कस्य पुरतः पश्चाद्दक्षिणोत्तरयोस्तथा ॥ कुंभांश्च निक्षिपेत्पश्चादाग्नेयादिचवेष्टयेत् ॥ सवखं
 प्रतिकुंभं च त्रिसूत्रेण ववेष्टयेत् ॥ हरिद्रागंधसंयुक्तं पूजयेच्छीतलंजलं । प्रतिकुंभं महाविष्णुं संपूज्य परमेश्वरं ॥ पाद्याभ्यादिनि
 वेष्टातं कुर्यात्ताम्रमंत्रवित् ॥ अत्र होमप्रकारः दौनिकेन दर्शितः—तृतीयस्त्रीविवाहे च संप्राप्ते पुरुषस्य तु । अर्को विवाहं वक्ष्यामि
 दौनिको हविधानतः ॥ अर्कं संनिधिमागत्य तत्र स्तयादिव्याचयेत् । नांदीं श्राद्धं प्रकुर्वीत स्थंडिलं च प्रकल्पयेत् । अर्कमभ्यर्च्य सौर्या
 च गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ सौर्यास्तु र्येदं वल्लया आकृष्णेनेत्यादि क्रमात् । स्वयंचालं कृतस्तद्वदस्वमाख्यादिभिः शुभैः ॥ अर्कस्यो

स्तरदेशेतुसमन्वारब्धएतथा । एतथाअर्ककन्यथा । उद्वेचनानादिकंकुर्यादाधारांतमतःपरम् । आज्याहुतीश्चजुह्यात्संगोभिरन
 येकया ॥ यस्मैत्वाकामकामायेत्येतयर्चाततःपरं । व्यस्ताभिश्चसमस्ताभिलतश्चस्विष्टकृद्भवेत् ॥ परिपेचनपर्यंतमयाश्चेत्यादिकंक
 मात् ॥ प्रार्थनामंत्रादिविशेषमाहव्यासः—पुनःप्रदक्षिणंकृत्यामंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ मयाकृतमिदंकर्मस्यावरेषुजरायुणा ॥ अर्का
 पत्यानिनोदेहितत्सर्वक्षतुमर्हसि ॥ इत्युक्त्वाद्यातिसूक्तानिजह्यातांविस्जजेत्युनः ॥ गोग्रामंदक्षिणांदद्यादाचार्यायचभक्तितः ॥ इत
 रेभ्योपिविशेषेभ्योदक्षिणांचापिदाकितः । तत्सर्वगुरवेदद्यादंतपुण्याहमाचरेत् ॥ अन्नपंचमदिनेकर्तव्यमुक्तंब्रह्मपुराणे—चतुर्थे
 दिवसेतीतेपूर्ववत्तांपूज्यच । विस्तृज्यहोममग्निचिविधिनामानुपीपराम् ॥ उद्वेहदन्यथानैवपुत्रपौत्राभिवृद्धिमान् । नपशूद्वच
 मित्राणिमंगलनैयगच्छति ॥ एवमेतद्विजश्रेष्ठविधिनासम्यगुद्वहेत् । धनधान्यसमृद्धिश्चइच्छाशक्तिःपरत्रच ॥ इति ॥
 अथैवसंक्षेपतःप्रयोगः ॥ ॥ उक्तेआदित्यवाराद्वाहुक्तेदेशेयथोक्ताकंसमीपेगत्वाचन्यप्राणानायन्यदेशेकालौसंकीर्त्यममत्तवीथमा
 नुपीविवाहजदोषाभाथार्थअर्कविवाहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य । आचार्यवरणस्वस्तिवाचनान्भुदयिकंक्रमेणकुर्यात् । अन्नहोमविशेषः ।
 समिद्वयमादायदेशकालादिसंकीर्त्यार्कविवाहांगभूतहोमंकरिष्ये । तदंगतयान्व्याधानंकरिष्ये । आसिन्नन्याहितेन्नावित्याद्याधारां
 तमुक्त्वा अन्नप्रधानंतद्वहस्पतिमग्निमग्निवायुसूर्यमजापतिंचाज्येनशेषेणस्विष्टकृतमित्याद्यन्याधायाधारांतंकृत्वा । संगोभिरित्यस्यां
 गिरसोवृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । अर्कविवाहांगभूताज्यहोमेवि० । ॐ संगोभिरांगिरसोत्तक्षमाणोभगंवृषेर्दुर्मणोनिनाय । जर्नोमिजोन
 दंपतीअनाकिंवृहस्पतेवाजयाशूरिवाजौस्वाहा ॥ बृहस्पतयइदंनमम । यस्मैत्येत्यस्ययामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । अर्कविवाहांगभूताज्य

दोमं वि० । यस्मैत्याकामकामायययं सवाज्यजामहे । तमसभ्यंकामंदत्ताधेदत्वं धृतं पिबस्वाहा ॥ अन्नयद्दं० । ततोव्यस्तसम
स्तन्यादितिभिर्हुत्वा दोमदोषसमापयेत् । ततः प्रदक्षिणापार्थनादिकर्मदोषसमापनम् । इतिप्रयोगरत्ने अर्कविवाहः ॥

[अर्धार्कविवाहप्रयोगः ॥ ॥ रविशान्योर्वारे हस्तर्क्षेवान्यत्र शुभदिने वा पुष्पफलशुतमर्कं गत्वा अर्ककन्यादातारमाचार्यवृत्वारक
गंधादिभूषितो देशकर्तारस्मृत्या मम तृतीयमातृपीविवाहजन्यदोषपरिहारार्थं तृतीयमर्कविवाहं करिष्ये । आचार्यवृत्त्वानां दीश्राद्धां
तं कुर्यात् । दातामशुपर्कयज्ञोपवीतवस्त्रगंधमात्यादिभिर्वरपूजयेत् । अर्कस्य पुरतः स्थित्वा । त्रिलोकवासिन्ससाभ्यर्च्य यथासहि
तोरेय । तृतीयोद्वाहजंदोषं निवारय सुखं कुरु ॥ इति प्रार्थ्य ह्यावायुतरं विमर्कं ध्यात्वा त्रैलोक्ये रभिपिच्य वस्त्रादिभिराकुण्ठनेति मंत्रे
ण संपूर्य भूतवस्त्रेण सूत्रेण चापेष्टा मुहूर्तं निवेद्य तां बूलं दद्यात् । मम प्रीतिकरायेयं मया स्पृष्टा पुरातनी । अर्कजा ब्रह्मणा सृ
ष्टा यास्मान्संप्रतिरक्षतु ॥ इत्यर्कं प्रदक्षिणीकृत्य । नमस्ते मंगले देवि नमः सवितुरात्मजे । त्राहि मां कृपया देवि पत्नी त्वं मद्ब्रह्म
दाय ॥ इति च प्रदक्षिणी कुर्यात् । अंतःपटधारणादिकन्यादानपयंतं विधिं कृत्वा । कन्यादातादित्यस्य प्रपौत्रांसवितुः पौत्रीमर्कस्य
पुत्रीकारयपणोत्रामर्ककन्याममुकगोत्राय परायतुभ्यं संप्रददे ॥ अर्ककन्यामिमं विप्रयथाशक्ति यभूषिताम् । गोत्राय दामर्ष्यं तुभ्यं
दत्तां विप्रसमाश्रय ॥ दक्षिणादत्त्यागाय न्यायेदितसूत्रेण ॐ बृहत्सामं क्षत्रभृद्बृहस्पिण्यां त्रिष्टुभोजः शुभितममवर्षारम् । इन्द्रस्तो

१ प्रयोगसौकर्याय यं यमोऽपि सः प्रयोगः संपूर्णतोलि ।

मेनपंचदशेनमध्यामिदवातेनसंगरेणरस ॥ इतिमंत्रेणअर्कवरयोःकंकणंअध्वार्कस्यचतुर्दिक्षुभेषुविष्णुनाममंत्रेणपोडयोपचारैः
 संपूज्य अर्कस्रोत्तरैर्कपयान्वारब्धोवरः अस्याःसम्यग्भार्यात्वसिद्ध्यर्थपाणिप्रहहोमंकरिष्ये । आघारदेवतेआज्येनेत्यंते बृह
 स्पतिअग्निअग्निायुंसूयंप्रजापतिंचाज्यद्रव्येण शोषेणस्विष्टकृतं० । आघारांतंकृत्या संगोभिरित्यस्यांगिरसोबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।
 आज्यद्रोभेविनियोगः । ॐ संगोभिरांगिरसो० बृहस्पतयइदं० । यस्मैत्वैतिवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । यस्मैत्वाकामकामायव
 यंसवाटयजामहे । तमसम्यंकामंदत्वाधेदत्वंधृतांपिबस्वाहा ॥ अन्नयइदं० । ततोव्यक्तसमस्तव्याहृतिभिर्हुत्वाहोमशोषंसमा
 प्य । मयाकृतमिदंकर्मस्यावरपुजरायुणा । अर्कापत्यानिनोदेहितत्सर्वंक्षंतुमर्हसि ॥ इतिप्रार्थ्यशांतिसूक्तपाठांतैगोशुरममाच्चा
 यार्पदत्त्वास्वधृतवस्त्राणिगुरवेदत्त्वा न्यानिधारयेत् । दशत्रयोवाविप्रार्भोज्याः । इत्यर्कविवाहप्रयोगः] ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥

अथामिद्वयसंसर्गविधिः॥ ॥ यदिपूर्यगृह्यान्नावेवद्वितीयादिविवाहहोमःकृतस्तदातेनैवाग्निनाद्वितीयादिःपत्नीगृह्यकर्मसुसहा
 धिकारिणी । यदिदंवादन्यान्नाद्वितीयादिविवाहहोमःकृतस्तदाद्वितीयादिविवाहनिमित्तकत्रिरात्रादिव्रतांतंमिद्वयसंसर्गःकार्यः ।
 तत्रविधिमाहशौनकः—अथाद्रयोर्गृह्ययोर्गोसपत्नीभेदजातयोः । सहाधिकारसिद्ध्यर्थमहंवश्यामिशौनकः । अरेगामुद्धहेत्क
 न्यांधर्मलोपभयारस्वयम् । कृतेतत्रविवाहेचव्रतांतंतुपरेहनि ॥ पृथक्स्थंडिलयोरग्नीसमाधावयधाविधि । तंत्रंकृत्वाज्यभागांतम
 न्नाधानादिकंततः ॥ जुहुयात्पूर्वपक्ष्यन्नातयान्वारब्धआहुतीः । अग्निमीळपुरोहितसूक्तेननवर्चनेतु ॥ समिध्वेनंसमारोप्यअयं
 तयोनिरित्युवा । प्रत्यवरहेत्यनयाकनिष्ठाग्नौविधायतम् ॥ आज्यभागान्तंत्रादिंकृत्वात्वरभ्यतदादितः । समन्वारब्धएताभ्यांप

दाभ्यां जुहुयादृतम् ॥ चतुर्दशीतमेताभिर्ऋग्भिः पण्डित्यक्रमम् । अग्नावग्निश्चरतीत्यग्निनाग्निः समिधते ॥ अस्तीदमितितिसृ
 षिः पाहि नो अग्न एकया । ततः स्विष्टकृदारभ्य होमदोषसमापयेत् ॥ गोधुमदक्षिणादेवाश्रोत्रियायाहिताग्नये । पल्योरेकायदिन्म
 तादभ्यातनेयतां पुनः । आदर्धातान्यया सार्धमाधानविधिना गृही ॥ इति ॥ ॥ अयमग्नययोगः ॥ ॥ द्वितीयादिविवाह
 प्रतांते शुभदिने प्राणायामदेशकालसारणादिकृत्वा मम विवाहद्वयेन जातयोर्द्वयोर्गृह्यादयोः संसर्गमहं करिष्ये इति संकल्प्योदकसंस्थ
 योर्द्वयोः स्विष्टित्योरुपल्लपादि पूर्वैकक्रमेण गृह्याग्नीप्रतिष्ठाप्य प्रथमाग्नावन्यादध्यात् । तत्रक्रमः । अस्मिन्नाग्निद्वयसंसर्गकर्मण्यन्या
 धानं करिष्ये अस्मिन्नाद्याज्यभागांतमुक्त्वा अग्निप्रधानदेवतानयभिराज्याहुतिभिर्बध्यै । श्रोत्रेण स्विष्टकृतमित्यादिसर्गेन कर्म
 णा सधो यस्य इत्यंतमुत्त्यापरिसमूहनाद्याज्यभागांतं कृत्वा आधयापयया समन्वारब्धो नवाहुतीर्जुह्यात् । अग्निमीळइति नवानांम
 धुच्छंदाभिर्गार्वात्री । अग्निद्वयसंसर्गप्रधानाज्यहोमवि० । ॐ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रजुधातमं स्याहा ॥
 अग्नय इदं नमम । ॐ अग्निः पूर्वाभिरभिरीड्यो नृत्तं कृत । स देवाऽऽपृह्यं क्षतिस्याहा ॥ अग्नय इदं० । ॐ अग्निना रयिमं श्रव
 त्पोषमेनादिवेदे । दृशसं वीर्यं तमं स्याहा ॥ अग्नय इदं० । ॐ अग्ने यं यज्ञमन्वरां विभ्वतः परिभूरसि । स इद्वेव पुनच्छतिस्याहा ॥
 अग्नय इदं० । ॐ अग्निर्होता कविकर्तुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवो देवेभिरगं मुत्स्याहा । अग्नय इदं नमम ॥ १ ॥ ॐ यदुना द्राशु
 पूत्यमग्ने भूदं करिष्यसि । तवेतत्सत्यमंगिरः स्याहा ॥ अग्नय इदं नमम । ॐ जपत्याग्ने दिवेदिवेदो प्रावस्तार्धियाययम् । नमो भर्तु
 एमं सि स्याहा ॥ अग्नय इदं नमम । ॐ राजतमश्चुराणां गोपामुत्स्यदीर्घि विष् । वर्धमानं स्वेदमेत्स्याहा ॥ अग्नय इदं नमम ।

ॐ सर्गादिदेवसूनेवेभेसुपायनोर्भव । सर्वःस्वानःस्वस्तयेस्वाहा ॥ अग्नयद्दंनमम ॥ २ ॥ इतिनवाहुतीर्हुत्वा । स्विष्टकृदादिहोमयो
 यमुपस्थानांतं समाप्य । अग्नेत्वंनइतिचतसृभिर्धोपस्थानं कुर्यात् । तद्यथा । अग्नेत्वंनइतिचतसृणांगोपायनालीपायनावावंधुःसुवं
 धुःश्रुतवंधुर्विष्वं धुश्चैकर्वाग्नपयः अग्निर्देवता द्विपदाविराद्रुदं । अग्न्युपस्थानेवि० । ॐ अग्नेत्वंनोअंतमनुतत्राताशिबोर्भव
 षट्स्थः ॥ वसुर्वाग्निर्यसुंश्चवाञ्छानक्षिद्यमत्तंमर्यादाः ॥ सर्गोवोधिश्चधीहवंपुरुष्याणोअघायुतःसमस्मात् ॥ तंत्वाग्रोचिष्वदी
 दिवःसुम्नायंनभीमर्देसर्लभ्यः ॥ ॐ चमेइत्यादिमागवत् । ततस्तमग्निमयंतेयोनिरितिसमिधिसमारोपयेत् । तच्चैवं । अयं
 तेयोनिरित्यस्याधितोधिभ्यासिञ्जोश्चिष्विष्टुप् समिधिमग्निमारोपणोचिनियोगः । ॐ अयंतेयोनिर्कृत्वियुयतोज्ञातोअरोचथाः ।
 तंज्ञानसंज्ञासीदाधानोपध्यागिरः ॥ इतिमंत्रेणसमारोप्यकनिष्ठाग्नौप्रत्यवरोहेतिमंत्रेणसमारोपिताग्निप्रत्यवरोहयेत् । तद्यथा ।
 प्रत्यवरोहेत्यस्याप्रजापतिरितिष्विष्टुप् । अग्निप्रत्यवरोहणेवि० । ॐप्रत्यवरोहजातवेदःपुनस्त्वद्वेभ्योहव्यंवहनःप्रजानन् । प्रजां
 णिरयिमस्माह्वेष्टपथाभ्ययजमानाद्यशयोः ॥ इतिमंत्रेणतंप्रत्यवरोह्य अन्याधानेपूर्ववदाज्यभागांतमुक्त्वात्रप्रधानं षडारमग्नि
 षट्सर्गहीताभ्येन शेषेणस्विष्टकृतमित्यादिआज्यभागांतंकृत्वा ततःसुचिस्त्वेषणचतुर्वारंभूतमाज्यंगृहीत्वापत्नीभ्यामन्यारब्धस्तेना
 ज्येनापययथाः षडाहुतीर्जुह्यान्मनैः । तेच ॐ अग्नावग्निरतिप्रविष्टकृषीणांपुत्रोअधिराजपुषः । तस्मैजुहोमिहविपाधृतेनमा
 देवानांभोमुहस्यागयेवंभोअस्माकंभोमुहस्यागयेवंस्वाहा ॥ अग्नयद्दंनममेतिसर्वत्रत्यागः । अग्निनाग्निर्मधुच्यंदाअग्निर्गायत्री ।
 अग्निद्वयसंसर्गप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ अग्निनाग्निःसमिधयेत्कृविगेहर्पातिर्युवा । हव्यवाद्रुहोस्यःस्वाहा ॥ अग्नय० । अस्ती

दमधिभयनमितितिसृणांविभ्यामिचोभिरनुष्टुप् अंत्येद्वेजिष्टुभौ । अग्निद्वयसंसर्गप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ अस्तीदमधिभयंयन्म
 स्लिप्रजन्तंयुतम् । एसाधिरश्वहीमाभ्याममममममपूर्वध्यास्वाहा ॥ अग्नयइदं० । ॐ अरण्योनिर्हितोज्ञातवेद्भागभैवसुधितोनाभि
 र्णीधु । द्विवाद्वैद्योर्जागवाद्भर्हिनिर्मन्त्रिर्मनुष्येभिरग्निःस्वाहा ॥ अग्नय० । ॐ उत्तानायामवभराचिकित्वान्सुखःप्रवीतावृ
 षज्जान । अरुणस्त्वोररादस्त्रपाज्जइत्वायारुणोवृयुर्नजनिष्टस्वाहा ॥ अग्नय० । पाहिनोअग्नएकयेतिप्रगाथोन्निर्युहती । अग्नि
 द्वयसंसर्गप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ पाहिनोअग्नएकयागृह्युतद्वितीयया । पाहिणीभिस्तिसृभिरर्ज्वापतेपाहिचतसृभिर्यसोस्वाहा ॥
 अग्नयइदंनमम ॥ ६ ॥ इतिदौनकमतम् । गृह्यपरिशिष्टमतेसुवेणवअष्टाहुतयः । ताश्चाग्निनाग्निःसमिध्यतइत्युक्त्यैका । १ ।
 त्वह्यग्नेअग्निनेत्यस्यविरूपोभिर्गायत्री । अग्निद्वयसंसर्गप्रधानाज्यहोमेविनियोगः । ॐ त्वह्यग्नेअग्निनाविप्रोविप्रैणसन्तुता ।
 सत्यासत्यासमिभ्यसेस्वाहा ॥ अग्नयइदंनमम । २ । अस्तीदमितितुच्चउक्ताः । ५ । पाहिनोअग्नइतितुच्चस्यप्रगाथोन्निर्युहती
 अंत्येद्वेयुहत्वा । विनियोगःप्राग्वत् । ॐ पाहिनोअग्नइत्युक्त्या । ६ । ॐ पाहिविभ्वसाद्रक्षसोअरावणःप्रस्सयाजेषुनोव । त्वामि
 द्दिनेदिपुंद्देवतातयआपिनदांमहेषधेस्वाहा ॥ अग्नयइदंनमम । ७ । ॐ आनोअग्नेययोरुधृद्विंशिवकुरांस्वम् । रास्वाचनजपमाते
 पुहस्पृहंस्तुर्नीतीस्वयंशस्त्रंस्वाहा ॥ अग्नयइदंनमम । ८ ॥ एवंहुत्वास्विष्टकृदादिहोमशेषसमाप्यआयतनेदिनिधाययथापूर्वपरि
 चरेत् ॥ इतिश्रीनारायणभट्टविरचितेप्रयोगरत्नेअग्निद्वयसंसर्गप्रयोगः ॥ ७३ ॥

अथोपासनाख्यःसायंप्रातर्होमोविधीयते ॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

गृहप्रवेशनीयहोमप्रारंभणीयः । यथाहिविवाहहोमस्तदासायंकालेहोमप्रारंभः । रात्रौविवाहहोमेजत्तरेणुःसायंहोमप्रारंभः । तत्रकर्तारः स्वयंस्वस्यासंभवेपत्न्यादयश्च । तत्रभगवान्—पत्नीकुमारीपुत्रोवादिष्योवापियथाक्रमम् । पूर्वपूर्वस्यचाभावोविदध्यादुत्तरोत्तरः ॥ दक्षः—ऋत्विक्पुत्रोऽगुरुर्ध्वार्ताभागिनेयोधविदपतिः । एतैरेवहुतयत्तुतद्भुतंस्वयमेवतु ॥ विदपतिर्जामाता । एतैस्तुयजमानानुज्ञयापत्न्यनुज्ञयावाहोतव्यम् । पर्याणितुसायंहोमःस्वयमेवकार्योऽनान्येन । अन्येनहोमोदंपत्योःसंनिधानेअन्यतरसंनिधानेवाकार्यः । उभयोरसमक्षंहुतमहुतमेव ॥ ३ ॥

॥ ३ ॥

॥ ३ ॥

अथाग्निप्रादुष्करणकालः ॥ प्रादुष्करणमग्नेःप्रज्वलनम् । कालायनः—सूर्योत्थैलमप्रासेषादुद्दिशद्भिरिहांगुलैः । प्रादुष्करणमग्नीनांप्रातर्भासामदर्शने ॥ एतत्प्रादुष्करणकालात्सयमेसमस्तव्याहृतिभिरेकाज्याहृतिःकार्या ॥ ॥ अथहोमकालः ॥ आश्वलायनः—संभ्यङ्गिम्लोच्चतिरवौसायंचजुहुयुस्तदा । अथप्रातर्हुतिर्नित्यमुदितेर्केयथाविधि ॥ कालायनोपि—यावत्सम्यङ्भ्राज्यतेनभरयुक्षाणिसर्वतः । लोहितत्वंतुनापैतितावत्सायंवृहयते ॥ मनुः—लेखामात्रस्तुदृश्येतरश्मिभिरुसमन्वितः । उदितं तुविजानीयात्तत्रहोमंप्रकल्पयेत् ॥ अनुकरणमाहसूत्रकारः—प्रदोषांतोहोमकालः संगवांतःप्रातस्तमतिनीयच्चतुर्गृहीतमांजयंजुह्यात् । अस्तोत्तरत्रिमुहूर्तवदयोत्तरश्चत्रिमुहूर्तःकर्मणसायंप्रातश्चहोमकालइतिफलितोर्थः । अत्रमुख्यकालातिक्रमेसमस्तव्याहृतिभिरेकाज्याहृतिः ।—प्रायश्चित्तविशेषेणयजनोक्तोभवेद्विधिः । होतव्याज्याहुतिस्तत्रभूर्भुवःस्वरितीतिच ॥ इतिकारिकोक्तः । गणकालातिक्रमेतुमनोज्यातिरितिमंत्रेणचतुर्गृहीताज्याहुतिरेकेइतिप्रायश्चित्तविधेकः ॥ ॥ अथहोमद्रव्याणिगृह्यपरिशिष्टे—

पयोदधिसर्पिष्यवायुरोदनंतंडुलाः सोमास्तैलमापोऽग्नीहयोयवास्तिलाइतिहोम्यानि तंडुलानीवारइयांमाकयाधनालानांघ्रीहिशालिय
 यगोधूमाप्रयंगयः स्वरूपेणापिहोम्यास्तिलाः स्वरूपेणैवयातंचतुःपटिर्वाहुतिर्वाहितुल्यमानांतदर्धंतिलानांतदर्धंसर्पिस्तिलयोस्तैलंचति
 लजंतिलातसीकुसुमानां येनप्रथमादेवतांजुहुयात्तेनैवाद्वितीयांजुहुयात्तेनचसायंजुहुयात्तेनैवप्रातरितिप्रतिनिधिवर्ज्यं । बृहस्पति
 रत्वाष्ट्रतिपरिमाणमाह—प्रस्थधान्यंचतुःपटोराहुतेः परिकीर्तितम् । तिलानांतुतदर्धंचतंडुलाघ्रीहिभिः समाः ॥ प्रस्थश्च—प्रसृ
 त्तिद्वितयंमानं प्रस्थंमानचतुष्टयम् ॥ इति । यौधापनस्तु—घ्रीहीणांयायवानांवाशातमाहुतिरिष्यते ॥ अगस्त्यः—द्रवद्रव्य
 स्वमानंस्याद्द्वारागोकर्णदीर्घिका । सिद्धांतयोसरे—अन्नंमाससमं प्रोक्तंलाजाभुष्टिमितामताः ॥ होमप्रकारउक्तःसंप्रह—द्रवंह
 विःक्षुयंपवपाणिनाकठिनहविः । अंगुल्यर्धेनहोतव्यंनक्षत्रांगुलिभेदनम् ॥ अंगुल्युत्तरपार्श्वेनहोतव्यमितितुरमृतिः । नित्य
 होमपूर्वमुपरिचसमिधमन्नादाधीत । तद्वक्षणंचस्मृत्यर्थेसारे—पालाशखदिराश्वत्थशम्यदुर्वरजासमित् । अपामार्गाकंदूर्वा
 ध्वजुशाश्चेत्यपरेचिदुः ॥ सत्वचःसमिधःकार्वाकजुश्चक्षणाःसमास्तथा । शस्त्रादशांगुलस्तारुद्रादशांगुलिकास्तथा ॥ आर्द्राः
 पक्वाःसमच्छेदास्तर्जन्यंगुलिचतुर्गुलाः ॥ अषादिताश्चाद्विशासःकुनिदोपविवर्जिताः ॥ ईदृशाहोमयेरमाज्ञःप्रामोतिविषुलांश्च
 यम् ॥ अयंचहोमआयतनेस्यांङिलेवाभिमप्रतिष्ठाप्यतत्रकार्यःकुंडेवास्यांङिलेवापीत्युक्तेः । आयतनंचोक्तंसंप्रह—अरक्षिमात्रम
 इयधंकार्यमायतनंगुधैः । पिशीलमात्रमित्येकेतदव्यंसांतरंभजेत् (?) । स्यांङिललक्षणंत्वदिम्लमुखप्रकरणेपूर्वमेवोक्तम् ॥
 उपोषासन्नप्रयोगः ॥ शुद्धेदेशेचतुर्विंशत्यंगुलंसार्वदाविंशत्यंगुलप्रमाणांवापोऽदृशांगुलप्रमाणांवाचचतुरक्षप्रत्येकंचतुरंगुलो

देवादिनमनम् । अपमत्रपारिजातधृतः क्रमः यथा—ॐ श्रीमन्महागणाधिपत्येत्तमः । उमाभहे
 थारभ्यान्तमः । वाणीहिरण्यगर्भाभ्यान्तमः । शचीपुरंदरभ्यान्तमः । दुर्गायै नमः । क्षेत्रपालाय नमः । वास्तुपुरपाय नमः । मातृभ्यो
 नमः । गुरुभ्यो नमः । आचार्येभ्यो नमः । इष्टदेवताभ्यो नमः । कुलदेवताभ्यो नमः । ग्रामदेवताभ्यो नमः । स्थानदेवताभ्यो नमः । आदित्यादिनवग्रहे
 भ्यो नमः । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः । एतत्कर्म प्रधानदेवताभ्यो नमः । अविघ्नमस्तु सुमुखश्चैकदंतश्च कपिलो गजकर्णकः ।
 लंबोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥ धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचंद्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारंभे विवाहे च
 प्रवेशे निर्गमे तथा । संप्रभो संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुद्धांबरधरं देवं दशदिशेषां च तुर्युजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ सर्वमंगल
 मांगल्येष्विव सर्वायुषाधिके । शरण्येऽयं वक्रगौरिनारायणनिभोऽस्तुते ॥ विनायकं गुरुं भानुं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् । सरस्वतीं प्रणौ न्यादौ सर्वकार्यार्थ
 सिद्धये ॥ तदेव लभसुदितं तदेव तारावलचंद्रवलंतदेव । विद्यावलंतैव वलंतदेवलक्ष्मीपते तं ऽभिपुंगुं स्थिते पामभंग

१ पारिजातवृक्षशालाभिर्मन्त्रणोत्तरं—एवमेताः समावाप्तकलशे देवतास्ततः । एतान्मन्त्रं स्थितान् देवान् संपूज्य प्रार्थयेत्कमात् । ततः—सर्वं पुण्यं लघुत्वं मत्स्यदेशेऽप्यशेषकार्येषु तथैवरे-
 थरः । सर्वैः स्तुत्यैर्भगवान् तदभिमानं समास्तु मांगल्यधिद्वये हरिः ॥ समुत्तैस्तत्कलकल्याणभाजनं यत्र जायते । पुरुषं तमज्जोत्सवं ज्ञानमिदं शरणं हरिम् ॥ तदेवलभमित्यादिपाठः ।
 कश्चिदन्वय—अतीप्सितार्थं सिद्धयर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरस्तस्मीगणाधिपतये नमः ॥ इत्यधिकं । कश्चित्—ज्ञानस्तेषां जयस्तेषां कुलस्तेषां पराजयः । येषां मिदीश्वरयामो
 हृदयस्थो जगद्गुरुः ॥ इति । कश्चित्—भगवान् न पद्मा कर्षजाननमहर्निशम् । अनेकदंतं भक्तानामेकदंतं मुपासहे ॥ इति क्रमोत्क्रमविपर्यस्तानामनेकपद्यानां पाठक्रमोद्भवतो-
 व्यादरणीयः सर्वेषामप्येषां पद्यानां भगवत्पार्यनसारणन स्यादिति भिर्भगलायां सकन्वात् इति ॥

त्सेधमेतलत्रययुक्तायतनं ङकयुक्त्यास्थंडिल्यानिर्मायगोमयेनोपलिप्योल्लिख्य तत्रयथाळाभंसितापद्मपत्रादिसंभाराशिक्षिप्य
 तत्रगृह्याग्निपूर्वधत्प्रतिष्ठाप्यविवाहोत्तरसंध्याकालादारभ्यापासनंकुर्यात् । तच्चैवं । यजमानः कृतसंध्यावंदनः पूर्वप्रादुष्कृतस्याग्नेः प
 थिमतउपविद्याचन्यप्राणानायम्यदेशकालौनिर्दिश्य अग्निरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं औपासनं करिष्यइतिसंकल्प्याशौचत्वारिशृंगौत
 मोयामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् । अग्निमूर्तिध्यानविनियोगः । ॐ चत्वारिशृंगान्नयौ अस्य पादौ द्वे शीर्षे सप्तहस्तासौ अस्य । त्रिधावृद्धो
 धृपभोरौ रवीतिमहोदेवो मर्त्या आविधेश ॥ सप्तहस्तश्चतुःशृंगः सप्तजिह्वो द्विशीर्षकः । त्रिपात्रसन्नवदनः सुखासीनः शुचिस्मितः ॥
 स्वाहांतुदक्षिणे पार्श्वे देवीयामेस्वधांतथा । विचदक्षिणहस्तैस्तु शक्तिमन्नं क्षुचं क्षुवम् ॥ तोमरं वयजं नवामैधृतपात्रं च धारयन् । आ
 र्त्माभिमुखमासीन एव रूपो हुताशनः ॥ अग्नेवैश्वानरशांडिल्यगोत्रमेपध्वजप्राङ्मुखो मम संमुखो वरदो भवेति वेदोक्तैः पौराणोक्तैश्च म
 न्त्रैर्यज्ञपुरुरूपस्य मूर्तध्यात्वा सोदकेन पाणिना समंतात्प्रदक्षिणं त्रिःपरिमृज्य पूर्ववत्परिस्तीर्य त्रिःपर्युक्ष्य प्रागुक्तद्वादशद्रव्येषु मध्ये सुप्र
 क्षालिताद्रिसिततंडुलप्रभृतिपात्रमग्रेरुत्तरतो निधाय ज्वलतादर्भेणावज्वल्य प्रोक्ष्य तेनैव त्रिःपर्यग्निकृत्वा तदुत्सुकं निरस्य अग्नेः पश्चि
 मत आत्सीर्णकुशेषु सभिधा सह विनिधाय । विश्वानि न इति तिसृणामात्रे यो वसुश्रुतो निस्त्रिष्टुप् द्वयोरग्न्यर्चने अंत्याया उपस्थाने
 विनि० । ॐ विश्वानि नो दुर्गह जातवेदः । ॐ सिंधुं न नवा दुरितातिपपि । ॐ अग्ने अत्रिवन्नमसागृणानः । ॐ अस्माकं वो ध्य
 विता तनूनाम् । ॐ यस्त्वा हृदा कीरिणामन्यमानः । ॐ अर्मत्यं मर्त्यो जो हवीमि । ॐ जातवेदो यशो अस्मासु धेहि । ॐ प्रजा
 भिरग्ने अमृतत्वमदयाम् । ॐ यस्मै त्वंसकृते जातवेद उल्लोकमग्ने कृणवस्यो नम् । अश्विनं स पुत्रिणं वीरवंतं गोमंतरयिनं शतस्वस्ति ।

इतिपूर्वाभ्यामृग्यांप्रतिपादमष्टदिक्षुगंधादिनाग्निमभ्यर्च्यतृतीययावज्जाजलिर्नमस्कृत्य दक्षिणंजान्वाच्य समिधमग्नौतूर्णोप्र
 क्षिप्य अपउपरस्पृश्य समिधिदीप्तायांविधूमज्वालांगारग्नौशतसंख्याकान् प्रस्थस्यचतुःषष्टितमभागमितान्वातंडुलान्दक्षिणहस्ते
 नादाय सव्यपाणिहृदिनिधाय अंगुल्युत्तरपार्श्वेनसमिन्मूलतोळ्यंगुलप्रदेशे ॐ अग्नयेस्वाहेतिहुत्वा । अग्नयइदंनममेतित्यक्त्वा ।
 तस्यापेशानदेशेपूर्वाहुतेर्भूयसीमाहुतिंप्रजापतिपदंचतुर्व्यंतमनसाध्यायनस्वाहेत्युच्चार्यासंस्तुष्टांहुत्वा प्रजापतयइदंनममेतित्यक्त्वा ।
 पूर्वयदुपविश्यपरिस्तरणानिविसृज्य परिसमूहनपयुक्षणेकृत्योपस्थानंकुर्यात् । तत्रमंत्राः अग्नआयूंपीतितिसृणांशतंवैखानसाक्रप
 यः अग्निःपयमानोदेयतागायत्रीच्छंदः । अश्रुपुपस्थानेवि० । ॐ अग्नआयूंपिपयसआसुवोज्ञमिंपंचनः । आरेवाधस्वदुच्छुनाम् ॥
 अग्निर्मपिःपयमानःपांचजन्यःपरोहितः । तमीमहेमहागयम् ॥ अग्नेपयस्वस्वपाअस्मेवचःसुवीर्यम् । दधद्रयिमयिपोपम् ॥
 अग्नेत्यंनइतिचतसृणांगैपायनालौपायनायावंधुःसुवंधुःश्रुतवंधुर्विप्रबंधुश्चैकचाक्रपयः अग्निदेवताद्विपदाविराड्छंदः । अश्रुप
 स्थानेवि० । ॐ अग्नेत्वंनोअंतमइतत्राताशिवोर्भवायकूथ्यः ॥ वसुरन्निवसुश्रवाअच्छानक्षिद्युमत्तंमरुयिदाः ॥ सनोवोधिश्च
 धीहवमुरुष्याणोअघायुतःसमस्मात् ॥ तंत्वाशोचिष्ठदीदिवःसन्मार्जननमीमहेसर्विभ्यः ॥ प्रजापतेहिरण्यगर्भःप्रजापतिस्त्रिष्टुप् ।
 प्रजापत्युपस्थानेवि० । ॐ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वाज्ञातानिपरितावभूय । यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोअस्तुवयंस्यामपतयोरयी
 णाम् ॥ तंतुंतन्यन्देवाअग्निर्जगती । अश्रुपुपस्थानेवि० । ॐ तंतुंतन्यत्रजसोभानुमन्विहिज्योतिष्मतःपथोरक्षधियाकृतान् ।
 अनुत्स्वर्णवयतजोगुणामपोमनुर्भवंजनयादैव्यंजनम् ॥ हिरण्यगर्भइत्यस्यहिरण्यगर्भःप्रजापतिस्त्रिष्टुप् । प्रजापत्युपस्थानेवि० ।

ॐ हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकआसीत् । सदाधारपृथिवीद्यामृतेमांस्मैदुवायहुविषाविधेम ॥ एतैर्भैत्रवोय
व्यदेशग्रहःकृतांजलिरग्निमीक्षमाणउपस्थाय पुनरुपविश्यन्यूनातिरिक्ताच्छिद्रत्वाथविष्णुस्मरणंकृत्वा । अनेनहोमेनभगवान्श्री
परमेश्वरःप्रीयतांइत्युक्त्वाग्निंसंभारयेत् ॥ एवंप्रातरुदयात्पूर्वंप्रादुष्करणंकृत्वाहोमकालेपूर्ववत्पूर्वागानिकृत्वा सूर्यायस्वाहे
तिसायंद्रव्यैणैवप्रथमाहुतिंहुत्वा सायंकालवद्वितीयाहुतिंहुत्वा परिसमूहनादिकृत्वोपस्थानंकुर्यात् । तत्रमंत्राः । सूर्योनीदि
वस्पात्वित्यस्यचक्षुःसूर्योगायत्री । सूर्योपस्थानेवि० । ॐ सूर्योनीदिवस्पातवातोअंतरिक्षात् । अग्निर्नःपाथैवेभ्यः ॥ उदृत्य
काण्यःप्रस्कण्यःसूर्योगायत्री । सूर्योपस्थानेवि० । ॐ उदृत्यजातवैदसदुवंहतिकेतव्यः । दृशेविश्वायसूर्यम् ॥ चित्रदेवानामांगिर
सःकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् । सूर्योपस्थानेवि० । ॐ चित्रदेवानामुदगादनींकुचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षसू
र्यआत्माजगत्स्तरुपंश्च ॥ नमोमित्रस्येत्यभितपाःसूर्योजगती । सूर्योपस्थानेवि० । ॐ नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षुःसमहोदेवाय
तदृतंसंपर्यत । दूरेदृशेदेवजातायकेतवेदिवस्पायसूर्यायशंसत ॥ एतैर्भैत्रश्चतुर्भिःसूर्यमुपस्थाय । हिरण्यगर्भइतिचद्वाभ्यांप्रजा
पतिचोपस्थायोचमेइतिप्रातर्होमेविशेषः । ततईश्वरार्पणंकुर्यात् । इतिप्रयोगरत्नेसायंप्रातरौपासनहोमविधिः ॥ ४१ ॥

अथाशौचेप्रसेहोमविधिः ॥ जननशावाशौचयोर्ऋत्विगादिनासायंप्रातर्होमोकारयेत् । स्वयंचद्रव्यत्यागंकुर्यात् ।
ऋत्विगाद्यन्याभावेतुआशौचपातात्पूर्वहोमातेवक्ष्यमाणप्रकारेणाग्निसमारोपणंकृत्वा । सूतकनिवृत्तौस्नात्वाकृतनित्यक्रियोऽग्नि
प्रतिप्राण्य पाणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्य ममनित्यहोमातिक्रमजन्यदोषपरिहाराथंप्रायश्चित्तजनकंअतिक्रान्तहोमाम्भक्तिगलहनिमं

कल्प्य परिसमूहनादिकृत्वा अग्नेःपश्चिमतःसपवित्रेपात्रेआज्यमासिच्य अंगारानायतनादुत्तरतोवहिःकृत्यतेष्वाज्यपात्रंनिधायतु
 णेनानज्यल्यतत्रदर्भाग्रद्वयंक्षिप्तवानेवाज्यंत्रिःपर्यंभिकृत्योल्मुकंनिरस्य कर्षन्निवोदगुद्वास्यअंगारानग्नावतिसृज्यसवितुष्ट्रेतिमंत्रेण
 सरुद्विसृष्णमिवंत्रिरूपयपवित्रेप्रोक्ष्याग्नौग्रहत्याज्यंपश्चिमतोदग्भेष्वासाद्यस्त्रुक्स्त्रुवयोःसमार्जनंकृत्वाज्यंस्त्रुवेणस्त्रुचिचतुर्गृहीत्वा ।
 ॐ मनोज्योतिर्जुष्टामाज्यंविच्छिन्नंयज्ञंसमिमंदधातु । याइष्टाउपसोयाअर्निष्टास्ताःसंतनोमिहुविषाघतेनस्वाहा । मनसेज्यो
 तिसिद्धदंनमेतित्यमृत्या नित्यहोमार्थपूर्ववचंडुलान्तरकृत्य होमवत्परिसमूहनादिसमित्यक्षेपणांतत्रपूर्वकंअतीतकालादारभ्य
 क्रमेणद्वेदेआहुतीहुत्वातत्कालहोमंचकृत्वा अग्निंसूर्यंप्रजापतिंचोपस्थायपरिसमूहनाद्यंगजातंसकृत्कुर्यात् ॥ इत्याशौचेप्राप्ते
 नित्यहोमविधिः ॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

अथापत्कालेकर्तव्योहोमद्वयसमासप्रयोगः ॥ ॥ पूर्वयत्सायंकालीनाहुतिद्वयंहुत्वा पर्युक्षणादिकृत्वा कंचित्कालंनिमील्य
 निमील्ययापुनःपर्युक्षणादिसमित्यक्षेपणांतंकृत्वा न्यःकर्तव्यमातराहुतिद्वयमपकृष्यहुत्वोपस्थानंकुर्यात् । एकैवचेत्समित्सासायं
 होमादावेव । उपस्थानेमंत्राः—हविष्पातमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमूर्धन्यान्वामदेवःसूर्यवैश्वानरौत्रिष्टुप् । उपस्थानेवि० । ॐ
 हविष्पातंमूर्जरंस्वर्निदिदिविस्तृप्त्याहुतंजुष्टमग्नौ । तस्यभर्मेणेभुवननायेदुवाधर्मेणंकस्वधयापप्रथंत ॥ गीर्णंभुवनंतमसापगूहमा

१ सायंनित्यहोमोत्तरंआचमनादिदेवाकालावुत्कृतीत्यममोपात्तदुरितेयादि अमुकापन्निमित्तहोमद्वयसमस्यहोमंकरिष्ये इतिसंकल्प्यनिर्दिष्टहोमं
 कृत्वोपस्थानंकुर्यात् ।

विःस्वर्भगवज्जातुं अग्नौ । तस्य देवाः पृथिवी द्यौरुतापोरणयन्त्रोर्ध्वः सुख्ये अस्य ॥ देवेभ्यो न्वपि तोयज्ञिर्येभिरग्निस्तोषाण्यजर्वृहं
तम् । यो भानुर्ना पृथिवी द्यामुते मामतृता नरोदसी अंतरिक्षम् ॥ यो होता सीत्सथ मो देव जुष्टो यं समाजुज्ञाज्येनावृणानाः । सर्पतृत्रा
त्युरं स्याजगद्यच्छृणवमग्निरकृणो ज्ञातवेदाः ॥ यज्जातवेदो भुवनस्य मूर्धन्नातिष्ठो अग्ने सहरोचनेन । तं त्वा हे ममतिभिर्गीभिर्ब्रुवथैः
सयुज्यो अभयोरोदसि प्राः ॥ एभिर्मन्त्रैः प्राजापत्यैश्चोपस्थापय परि समूहन पर्युक्षणाद्यं गजातं सकृत्कुर्यात् ॥ इत्यापत्काले कर्तव्यो हो
मद्वयसमासप्रयोगः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

अथ गुर्वीदपक्ष होमः ॥ तत्र प्रतिपदि सायंकाले समित्प्रक्षेपणां तं पूर्वाङ्गां तं कृत्वा हुतिप्रमाणेन तं दुलान्पात्रद्वये प्रतिपात्रं च
तुर्दशवारं गृहीत्वा होमकाले प्रथमपात्रस्थानमेवेत्वा हेतिसर्वान् जुहुयात् । ततः प्राजापत्यार्थं गृहीतान् प्राजापतिशब्दं चतुर्थ्यन्तं मनसा
ध्यायन् स्वाहेति हुत्वोपस्थानाद्यं गजातं सकृत्कुर्यात् । एवं द्वितीयायां प्रातः समित्प्रक्षेपणादि पूर्ववत् कृत्वा सूर्याय स्वाहेति पूर्ववद्भुत्वा सा
यंकालीनोत्तराहुतिर्यद्वितीयाहुतिं च हुत्वोपस्थानाद्यं गजातं सकृत्कुर्यात् । पक्षमध्ये वापत्तावागामिचतुर्दशी सायंकालीन होमां तान्

१ सायंपक्ष होमान्कारिष्य इति संकल्प्य ध्यानार्चनानां तं कृत्वा तत्र संस्कृते होमद्रव्ये आहुतिप्रमाणेन इदमग्र इत्यादि प्रत्येकं मन्त्रेण पंचदशवारं यथादि-
त्तं संख्यायां गृहीत्वा प्रात्रन्तरे स्थाप्य सकृत्समिधमग्नौ प्रक्षिप्य मदीप्तायां पूर्वगृहीतहौन्यं सर्वगृहीत्वा प्रयेत्वा हेतिसकृद्भुत्वा द्वितीयं सर्वपूर्ववद्गणनया गृ-
हीत्वा प्राजापतयेत्वा हेति हुत्वोपस्थानं सायंकालीनं सकृदेवेति । द्वितीयायां प्रातस्तथैव सर्वसूर्याय स्वाहा प्राजापतयेत्वा हेति आहुतिद्वयं प्रातः कालीनमुप-
स्थानं अग्निं संरक्षणं पूर्णं यत् समारोपणं वा तदुक्तं नित्यमिति हेयम् ।

शेषहोमान्सायंसमस्येत् । पर्वप्रातर्होमांतांश्चप्रातःशेषहोमान्समस्येत् । सर्वथापर्वसायंहोमःप्रतिपत्प्रातर्होमश्चपृथगेवहोतव्यौ ।
अत्रपूर्वदग्निमभिरक्षेत् । अंतरापन्नियुतौतुतदारभ्यपूर्ववत्सायंप्रातर्होमान्यथाकालंकुर्यात् ॥ इतिगुर्वापदिपक्षहोमः ॥ ६३ ॥

अथसमार्यस्यप्रवासप्रसक्तेऽग्निसमारोपविधिः ॥ ॥ नित्यकालहोमानंतरं । अयंतेयोनिरित्यस्यगाथिनोविश्वामित्रोद्गिर
नुदुर । अग्निसमारोपणेवि० । ॐ अयंतेयोनिरिक्तवियोयतोऽजातोअरोचथाः । तंजानन्नग्नआसीदार्थानोवर्धयगिरः ॥ इत्य
नेनारणिद्वयेऽग्निसमारोपयेत् । अथवाअनेनैवाश्वत्थसमिधिसमारोपयेत् । यद्वा । ॐ यातेअग्नेयुज्जियातुनूस्तयेह्यारोह्यात्मा
त्मानम् । अच्छावसूनिःकृण्वन्नस्मेनयांपुरुणि ॥ युजोभूत्वायुजमासीदुस्वांयोनं । जातवेदोभुवआजायमानःसक्षयुर्गृहि ॥ इति
मंत्रेणपाणीप्रताप्यआत्मनिसमारोपयेत् । तत्रप्रादुष्करणकालेअरणौसमारोपेअरणीनिर्मथ्य । ॐ प्रत्यवरोहजातवेदःपुनस्त्वंदेवे
भ्योह्रव्यंवहनःप्रजानन् । प्रजापतिर्युयिमस्मासुधेह्यार्थाभवयजमानायुशयोः ॥ इत्यनेनस्थंडिलेऽग्निप्रतिष्ठापयेत् । अश्वत्थसमि
त्समारोपणपक्षेऽग्नौत्रियागारादग्निमाहृत्यसंस्कृतेस्थंडिलेप्रतिष्ठाप्यप्रत्यवरोहेतिमंत्रेणतांसमिधंनिदध्यात् । आत्मसमारोपपक्षेसर्व
दाऽऽरुर्यसर्दानंजलेनिमज्ज्यत्नानंस्त्रीगमनंचाकुर्वन्मूत्रपुरीषोत्सर्गेशौचमकृत्वाचिरकालमतिष्ठश्चहोमकालेआत्मसमालुढमग्निमु
च्छास्ररूपेणप्रत्यवरोहेतिमंत्रेणलौकिकान्नौनिदध्यात् । एवंयथाधिकारमग्निंप्रतिष्ठाप्यकालद्वयेएककालेवापूर्ववज्जुह्यात् । इदं स
मारोपणंद्वादशरात्रपर्यंतमेवकुर्यात् ॥ इतिसमार्यस्यप्रवासेप्रसक्तेऽग्निसमारोपविधिः ॥ ६३ ॥

अथपुरुषस्यैवप्रयामकालेकर्तव्यम् ॥ ॥ प्रवासश्चसान्निकेनद्रव्यार्जनादिष्टकार्याधेमेवकेवलेनपुरुषेणकार्यः । नतुतीर्थया
॥ ६३ ॥

त्राद्यष्टार्थकार्यार्थं । तत्रहोमांतपूर्वोक्तमंत्रैरुपस्थाप्यपुनः प्रवासार्थं । ॐ अभयं वोभयं मेस्त्विति मंत्रेणाग्निमुपस्थाय द्विमासमध्य
 वार्तिकालेष्वन्यतमकालपर्यंतं प्रोप्यपुनः स्वगृहसमीपमेत्य । ॐ गृहहामाविभीतोपवः स्वस्त्येवोस्मासु च प्रजायध्वं माचवो गोपतीरिपत् ॥
 इति मंत्रेण गृहं निरीक्ष्य । ॐ गृहानहं सुमनसः प्रपद्ये वीरघ्नो वीरवंतः संवीरान् । इरां वहतो घृतमुक्षमाणास्तोष्वहं सुमनाः संविशानि ॥
 इति मंत्रेण गृहं प्रविश्य । ॐ शिवं शमं शंघोः शंघोरिति पुनस्त्रिरनुवीक्ष्य होमकाले उपस्थानांतं कृत्वा । ॐ अभयं वोभयं मेस्त्विति
 पुनरग्निमुपतिष्ठेत् । ततो ज्येष्ठपुत्रश्चिरउभाभ्यां पाणिभ्यां परिगृह्य । ॐ अंगं दातां संभवसि हृदयादधिजायसे । आत्मा वै पुत्रना
 मासि सजीवशरदः शतम् ॥ इति मंत्रं जपित्वा मूर्धनि त्रिराजिघ्रेत् । एवमितरे पांच पुत्राणां क्रमेण कृत्वा प्रत्तदुहि वृणांतूष्णीमेव शिरो
 जिघ्रेत् । एतत्पुत्रोऽपि प्रोप्यांगते भवति । अवगतमप्यप्रियं वा प्रवासादागतं प्रतितदहर्न निवेदयेयुः ॥ इति पुरुषस्यैव प्रवासकाले कर्तव्यम् ॥

अथाग्निं संसर्गदोषे प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ स्वगृह्याग्निरन्यगृह्याग्निना संस्पृष्टश्चेदग्नीविभज्यो भौसमिति संमरोपणं कुर्यात् । ततः पू
 र्वहोतासमिधोऽग्निमवरोप्य देशकालौ संकीर्त्तय समिद्धयमादायास्मिन्नन्वाहिते ग्रावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा विविचिमाग्निं प्र
 धानदेवतां च रुद्रेण शोषेण स्विष्टकृतमित्यादिसद्यो यक्षये इत्यंतमुक्त्वा समिद्धयमन्नावाधायापरिसमूहनादि पूर्णपात्रनिधानांतं कृत्वा
 अग्नये विविचये त्वा जुष्टं निर्वपामीति चतुरोमुष्टीन्निरूप्य प्रोक्षणाद्याज्यभागांतं कृत्वा ॐ अग्नये विविचये स्वाहेति हुत्वा स्विष्टकृदादि
 होमशेषं समापयेत् । अनुपक्रांतं दर्शपूर्णमासश्चेत् पूर्ववदाज्यं संस्कृत्य सुवेण द्वादशवारं स्तुचि गृहीत्वा अग्नये विविचये स्वाहेति स्तुचा पू
 र्णाहतिं हत्वा कालहोमं चरेत् । पश्चाद्धोता तु अग्नये पथिकृते जुहुयात् । शवाग्निना संस्पृष्टश्चेदग्नये शुचये स्वाहेति जुहुयात् । पचनान्नि

नासंस्पृष्टेदग्नेयसंसर्गायस्वाहेतिजुह्यात् । वैद्युतेनसंसृष्टेदग्नेयेप्सुमेतस्वाहेतिजुह्यात् ॥ इत्यग्निंसंसर्गदोषेप्रायश्चित्तम् ॥ ४३ ॥
अथनष्टाग्नेःपुनःसंधानप्रयोगः ॥ ॥ तत्रप्रमादादग्निनाशेयजमानःपत्न्यासहस्रानादिनाशुचिर्भूत्वादेशकालौसंकीर्त्यममप्रमा
दादिनाग्नित्यागदोषपरिहारद्वाराग्नीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमायश्चित्तहोमंकरिष्ये इतिसंकल्प्य । तत्रत्रिरात्रमग्नित्यागेप्राणायामशतं । विं
शतिरात्रेएकदिनमुपवासः । मासद्वयेत्रिरात्रोपवासः । अब्देप्राजापत्यकृच्छ्रं । एवंत्यागकालानुसारेणप्रायश्चित्तं कृत्वा आयतनंगोमये
नोपलिप्योहिख्य यथालाभंसिक्तादिसंभारान्निदध्यात् । तेयथा—सिक्ताःपद्मपत्रंचवराहविहताचमृत् । सूदमाखूकरंचोपंव
ल्मीकवपशर्कराः ॥ उदुंवराशनंहतंपणांश्चत्यविकंकताः । शंम्यंकुराश्चविज्ञेयाआधानद्रव्यसंज्ञिताः ॥ ततःश्रोत्रियागारादाहृतम
ग्निविधिवत्प्रतिष्ठाप्यसमिध्य प्राणानायम्येदशकालौसंकीर्त्य ममप्रमादाद्विच्छिन्नस्यगृह्याग्नेःपुनःसंधानंकरिष्ये । इतिसंकल्प्याज्यं
पूर्ववत्संस्कृत्यधुवंचसंमृज्य । अयाश्चेतिविमदोऽयाअग्निःपंक्तिः विच्छिन्नस्यगृह्याग्नेःपुनःसंधानाज्यहोमेविनियोगः । ॐ अयाश्चाग्ने
स्सर्नभिःशस्तीर्धसुत्यार्मित्यमयाअसि । अयासावयसाकृतोयासन्हुव्यमूर्हिपेयानोधेहिभेषजंस्वाहा ॥ इतिमंत्रेणधुवेणाज्यंहुत्वासायं
कालपर्यंतंपठ्युपवसेत्तदशकौयजमानोवा । सायंकालेनुपूर्ववन्नित्यहोमंकुर्यात् । द्वादशाहपर्यंतमयमभ्युत्पत्तिविधिः । तदूर्ध्वंतुव
इयमाणोपियाहोमविधिः । आलस्यादिनादुद्विपूर्वकमग्नित्यागेतत्तत्कालानुसारेणंदंप्रायश्चित्तं—द्वादशाहपर्यंतंत्रिरात्रमुपवासः ।
अब्दपर्यंतंमासंपचोव्रतं । द्विधर्षपर्यंतंचाद्रायणं । त्र्यब्दपर्यंतंचाद्रायणंसोमायनंच । तदूर्ध्वमब्दकृच्छ्रं । धनिनोगोदानंचेतिप्रयो
गपरिज्ञाते । स्मृत्यर्थस्तरेतु—द्वादशाहातिक्रमेव्यहमुपवासः । मासातिक्रमेद्वादशाहमुपवासः । संवत्सरातिक्रमेमासमुप

वासः पयोभक्षणं वा इति विशेषः । एवं कालविलंबश्चेत्संकल्पपूर्वकंप्रायश्चित्तं कृत्वा पुनः संधानं । यत्र तु अग्निविच्छेदनिमित्तं कनकं
 चिदग्निविच्छेदः कालविलंबश्चनास्ति तत्राकृतवप्रायश्चित्तं पुनः संधानं कार्यम् ॥ अथ विच्छिन्नस्य गृह्याग्नेः पुनः संधानप्रयोगः ॥
 पत्न्या सह कृतस्नानादिः कृतनित्यक्रियो देशकालौ संकीर्त्य अमुककालादारभ्य एतावतं कालं गृह्याग्निविच्छेदजनितप्रत्यवायपरिहारार्थं
 एतावत्प्रायश्चित्तममुकप्रत्याग्रायेन करिष्ये इति संकल्प्य अग्निविच्छेदकालगणनया स्मृत्युक्तं प्रायश्चित्तं दंपती सह कुर्यात्तां न पृथक् ।
 समाधेतस्मिन् अग्निविच्छेदे न लुप्तानां सायं प्रातर्होमानां तथा दशपूर्णमासस्थालीपाकानां च संपत्तिपर्याप्तमिदं ग्रीह्यादिद्रव्यमाज्यं च ब्राह्म
 णेभ्यः संप्रदेदे इति लुप्तसायं प्रातर्होमस्थालीपाकगणनया तत्पर्याप्तं ग्रीह्याद्याज्यं च ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् । ततः शुभे काले शुचिराचांतः प्रा
 णानायम्य देशकालौ स्मृत्वा विच्छिन्नस्य गृह्याग्नेः पुनः संधानं करिष्ये इति संकल्प्य स्थंडिले पलेपनो ह्येखनाभ्युक्षणाग्निप्रतिष्ठापनानि
 कृत्वान्वा दध्यात् । तथा—द्वे समिधौ गृहीत्वा पुनः संधानं होमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्यास्मिन्नन्वाहिते
 ग्रीजाते वेदसमग्निभिर्भेन गजापतिं गजापतिं चार्धदेवते आज्येन अन्नप्रधानं त्रिराग्निपवमानं संकुदग्निं गजापतिं चाज्येन अर्यमाग्निं
 वरुणाग्निं पूषाग्निं प्रजापतिं च लाजद्रव्येण सूर्यासावित्रीं चतुर्वारमाज्यद्रव्येण शोषेण स्विष्टकृतमित्यादि परिसमूहनादि प्राकृतम् । पात्रा
 सादने विशेषः । ग्रीक्षणीं सुवं प्रणीता माज्यपात्रं लाजशूर्पद्विधं हिंश्च दधिमाशनपक्षेदधिचासादयेत् । आज्यसंस्कारादि प्राकृतं तत्रा
 ज्येन सह लाजानामपि पर्याप्तं शिक्करणम् । आज्योत्पवनासादनयोः कृतयोर्लाजानां त्रिः प्रोक्षणम् । सुवं संसर्जनादि पत्न्यान्वारब्ध इ
 धमाधानाद्याघारांतं प्राकृतं कुर्यान्न च शुषी । अथ प्रधानम् । अन्नआयुषीति तिसृणां शतं वैखानसाः क्रपयः । अग्निः पवमानो देवता

गायत्रीच्छंदः । गृह्याग्निपुनःसंधानप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ अग्नआयुं पिपवस आसवोर्जमिर्पचनः । आरेवाधस्वदुच्छुनां
 स्वाहा ॥ अग्नयेपवमानायेदं० । ॐ अग्निर्ऋषिः पवमानः पांचजन्यः परोहितः । तर्मीमहेमहागयं स्वाहा ॥ अग्नयेपवमाना० ।
 ॐ अग्नेपर्वस्वस्वा असेवर्चः सुवीर्यं । दधद्भूमिमायिपोपं स्वाहा ॥ अग्नयेपव० । त्वमर्यमावसुश्रुतोऽग्निस्त्रिष्टुप् । पुनःसंधानप्रधाना
 ज्यहोमेवि० । ॐ त्वमर्युमार्भवसि यत्कृनीनामस्वधा वनगुह्यं विभर्षि । अंजंति मित्रं सुधितं न गोभिर्यदप्यतीसर्मनसा कृणोषि
 स्वाहा । अग्नयइदं० । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । पुनःसंधानप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो वि
 भ्राजता निपरितर्धभूय । यत्कर्त्ता मास्ते जुहुमस्तद्धो अस्तु वयं स्याम परतयोर्युरीणां स्वाहा ॥ प्रजापतयइदं० ॥ ५ ॥ अथपत्याः प्रक्षा
 लितेऽजलौपतिराज्येनोपस्तीर्यद्विर्लज्जानोप्यपंचावचीतुत्रिरोप्यशूषस्यानभिघार्य अंजलिस्थानप्यभिघार्यतिष्ठन्तिष्ठत्या अंजलिस्व
 कराभ्यां धृत्वा अर्यमणं वरुणं पूषणमिति तिसृणां वामदेवो र्यमाग्निं वरुणाग्निः पूषाग्निं रुष्टुप् । गृह्याग्निपुनःसंधानलज्जहोमेवि० । ॐ
 अर्यमणं नुदेवं कन्या अग्निर्मयक्षत । सइमादेवो अर्यमा प्रेतो मुंचातुनामुतः स्वाहा ॥ इति पठितं त्रान्ते अंजलिमविच्छिंदती अंगुल्य
 ग्रैरंगुलियामपार्श्वेन वापली जुहुयात् । अर्यमाग्नयइदं० । एवमग्रेषु । ॐ वरुणं नुदेवं कन्या अग्निर्मयक्षत । सइमादेवो वरुणः
 प्रेतो मुंचातुनामुतः स्वाहा ॥ वरुणाग्नयइदं० । ॐ पूषणं नुदेवं कन्या अग्निर्मयक्षत । सइमादेवः पूषा प्रेतो मुंचातुनामुतः स्वाहा ॥ पूषा
 ग्नयइदं० । ततः शूर्पकोणेन शिष्टान्सर्वा ह्यजानपतिः पत्नी वाभ्यात्मं प्रजापतिं ध्यायन् जुहुयात् । प्रजापतयइदं० । लाजानां स्विष्ट
 कृक्षास्ति । तत उपविद्याज्यं पतिर्जुहुयात् । आनः प्रजाभिति च तसृणां सूर्यासा वित्री आद्या जगती द्वितीया त्रिष्टुवंत्येदं

लम् । येषां हृदितो भगवान्मंगलाय तन् हृदिः ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र प्रार्थयन्तु धरः । तत्र श्रीविजयो भूतिर्ब्रह्मानीति र्भक्तिर्मम ॥ सर्वे वारब्ध
 कार्ये पुनरायसि भुवनेश्वराः । देवादिशं तु नः सिद्धिं ब्रह्मेष्टान जनार्दनाः ॥ इति

देशकालनिर्देशविचारः । बृहद्वासाः—‘देशकालादिसमर्पणं देवतासमर्पणं तथा । संकल्पे विधिवत्कार्यं नित्यं धर्मस्य हेतवे’ इति । मयूखे ब्रह्मां
 ह्मविष्ययोः—‘मासपक्षतिथीतां च निमित्तानां पञ्चसर्वशः । वल्लेखनमधुवार्णो न तस्य फलभाग भवेत्’ ॥ निमित्तानां संकल्पार्थो दयादीनाम् । सिंह
 रूपद्वतैः संग्रहे—‘अन्दायनर्तुमासाश्च पक्षतिथ्यश्च वारकम् । योगश्च करणं चेति संकल्पोऽयमुदाहृतः’ ॥ संकल्पे प्रारभेण संवत्सरादयश्चांद्रमानेन वा
 ब्याः । निर्णयसिंघावाटिपेणः—‘स्मरेत्सर्वत्रकर्मार्थो चांद्रसंवत्सरं सदा । नान्यं यस्माद्भूत्सरादौ प्रवृत्तिस्तस्य कीर्तिता’ इति । तत्रादौ करि
 यमाणकर्मसंकरपारंभे देशकालयोर्निर्देशः प्रथममुपतिष्ठत इति सविचार्यते—अयं चागमे पुनर्वर्गदेशकालौ निर्दिश्येति संक्षेपेणैवार्थस्तुल्लिखितस्तत्र तत्र
 तिस्रस्तद्व्यतिपत्तयेऽयमुपक्रमः । निर्देशे तावत्पूर्वदेशपरामर्शोऽनंतरं च कालोत्कीर्तनं कर्तव्यमिति सधीचीनः पंथाः । तथा हि ‘देशकालविभागवित्’
 ‘देशः कालः पृथग्द्रव्यं’ इत्यादि प्रामाण्यजातमप्यस्यैव परिपोषकमिति तदनुकूलो वाक्योपन्यास इत्थम्—‘श्रीमत्प्राप्तिस्मिन् ब्रह्मांडे भूतल्लोकैर्जवद्वीपे भारत
 वर्षे दक्षिणापथे रामक्षेत्रे नंदकण्टके देशे संघावर्तमाने गोदावर्यादक्षिणे तीरे (इति देशान्साधारणा निवेशे परुषांश्च सप्तमन्यं तानुक्त्वा) श्रीमद्भगवतो
 महापुरुषस्य विष्णोराज्ञया प्रवर्तमानस्य ब्रह्मणो द्वितीये परार्धे श्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वंतरेऽष्टाविंशतितमगुणाच्चतुष्कं गतकलिप्रथमचरणे बौद्धाव
 तारे १८३७ समाप्तिं श्रद्धाया दशशतमितिशालिवाहनशके चांद्रमानेन राक्षसनामसंवत्सरेऽमुकयानर्तुमासपक्षतिथिवारनक्षत्रयोगकरणे पु

१ हेमाद्रिचक्षुःसकल्ये वाक्यमाहुस्त्येऽप्ययमेव नोऽपीकृतं प्रयुज्यते चेन्न विषयान्तराद्विज्ञेनेषु दाशिणात्या इति देशपालनिर्देशावश्यकव्यवस्थापरिचयार्थं बृहत्तोऽयमुपन्यासः । पार-
 पर्वकर्मपाठे देशकालयोः प्रत्येकवाक्यानां व्याप्तिप्रभावेऽपि यथा यथा चिदेशपालनिर्देशो भवत्येवेति नाप्रोक्ष्याम नान्यादरे ।

अनुष्ठमौ । पुनःसंधानाज्यहोमेवि० । ॐ आर्तःप्रजांजनयतुप्रजापतिरजरसायसमनक्त्वयुमा । अर्दुमंगलीःपतिलोकमार्गिशुश्रू-
 नोभयद्विपदेशंचतुष्पदेश्वाहा । सूर्यासावित्र्याहदं० । ॐ अपोरचक्षुरपतिद्वयोधिशिवापुशुभ्यःसमनासुवर्चाः । वीरसूदेव
 कामास्योनादानोभयद्विपदेशंचतुष्पदेश्वाहा ॥ सूर्यासावित्र्याहदंनमम । ॐ इमांत्वमिन्द्रमीदृःसुपुत्रांसुभगांकृणु । दशास्यां
 पुत्रानाधेहिपतिमेकादशकृधिस्वाहा ॥ सूर्यासावित्र्याहदंनमम । ॐ स्रवाज्ञीश्वशुरेभवस्रवाज्ञीश्वश्र्वांभव । ननांदरिस्रवाज्ञी
 भवस्रवाज्ञीश्वदेवपुस्वाहा ॥ सूर्यासावित्र्याहदं० । समंजतिवत्सस्यसूर्यासावित्रीसूर्यासावित्र्यनुष्टुप् । दधिप्राधाने आज्य
 शेषेणहृदयांजनेवावि० । ॐ समंजतुविश्वेदेवाःसमापोहृदयानिनौ । समांतरिश्वासंधातासमुद्रीदधातुनौ ॥ एतेनस्वयंदधिप्रा-
 शीयात् । आज्यशेषेणहृदयांजनंध्याकुर्यात् । पक्ष्यैचदधिप्रयच्छेत् । साचतूर्णीप्राश्रीयात् । स्वहृदयांजनपक्षेपक्ष्याअपि
 तूर्णीहृदयांजनम् । अधाज्येनयदस्यकर्मणइतिस्विष्टकृतंहुत्याइभमसंनहनादिकर्मशेषंसमापयेत् । अन्नकारिका । उपलेपादिकं
 कुर्यादाधारांतंविधाहवत् । विवाहाज्याहुतीहुत्वालाजहोमोभवेदिह ॥ गृहप्रवेशनीयाश्चहुत्वास्याद्धृदयांजनम् । परिणीयादि
 नारत्नत्रलजानावपतिस्वयम् ॥ इतिनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्नेगृह्याग्निपुनःसंधानप्रयोगः ॥ ७ ॥

अधनास्तिक्वादिसृष्टाग्नेःपुनःसंधानम् ॥ तत्रकर्तासंकल्पपूर्वकंलिखासहोपोष्यापरेद्युःकृतनित्यक्रियःसंकल्पपूर्वकंप्रा-
 यश्चितंकुर्यात् । तद्यथा । द्वादद्याहपर्वतंयथाशक्तिमुवर्णदानम् । मासद्वयपर्वतंकृच्छ्रम् । मासचतुष्टयपर्वतमतिकृच्छ्रम् ।
 पण्मासपर्वतंपराकः । ततोऽहदपर्वतंमासंप्रयोधतम् । अर्द्धपूर्णेत्रैमासिकंव्रतम् । ततःप्रतिवर्षंत्रैमासिकावृत्तिरिति । ततःका

लगणनयासायंम्रातद्दामदशपूर्णमासस्थालीपाकहोमद्रव्यदानम् । ततःशुभदिनेऽपराह्णसमार्योद्देशकालौसंकीर्त्यनास्तिक्यादिसृ
 ष्टाग्नेःपुनःसंधानंकरिष्यइतिसंकल्प्य । आयतनोपलेपनादियथामिलितसंभारनिधानांतंक्षुयात् । संभाराश्च । पलाशोदुंवरा
 भ्यरयशर्माधकंकतांजुजम् । वल्मीकोत्तरयाराहमूपकोत्थातमृत्तिकाः ॥ शर्कराःसिकताःसूदाशंपाण्ड्वस्तारवचः । यथालाभं
 समकरीर्यपावनाग्निंमुद्गरदिति ॥ ततः । ॐ इदंतृप्तकंपूरुतृप्तकंतृतीयैर्नृज्योर्तिप्रासंविशस्य । सर्वेर्दानेतुन्वधुश्चार्हरेधिप्रियो
 देवानांप्रमेज्जतिरे ॥ इतिभंजेण ॐ भूर्भुवःस्वरित्यग्निप्रतिष्ठाप्य समिद्धयमादायपुनर्देशकालौसंकीर्त्य नास्तिक्यादिसृष्टाग्नेःपुनः
 संधानांगभूतमन्याधानंकरिष्येऽस्मिन्नन्याहितेमावित्यादिआधारावाज्यभागौचआज्यनेत्यंतमुक्त्वात्रप्रधानं अग्निमष्टचारंअग्निं
 पवमानमाग्निपावकमाग्निशुचिमाग्निपथिकृतमाग्निंतुभंतंचाज्येन शोषेणस्विष्टकृतमित्यादिसद्योयक्ष्यइत्यंतमुक्त्वासामिद्वयमन्नावाधा
 य परिसमूहनाद्याज्यभागांतंकृत्वा स्रुवेणस्रुज्याज्यंचतुर्गृहीत्वा । त्वमग्नेसप्रधाअसीत्यस्यात्रेयःसुतंभरोऽग्निर्गायत्री । नास्तिक्या
 दिसृष्टाग्नेःपुनःसंधानप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ त्वमग्नेसप्रधाअसिजुष्टोहोतारैरप्यः । त्वयायज्ञंवितन्वहीस्वाहा ॥ अग्नयइदंन
 मम । योअग्निमित्यस्यकाण्योमेधातिथिरग्निर्गायत्री । नास्तिक्यादिसृष्टाग्नेःपुनसंधानप्रधानाज्यहोमेवि० । ॐ योअग्निंदे
 वयांतयेहुविष्मोऽग्निर्वासति । तसंपावकमृच्छयस्वाहा ॥ अग्नयइदंनमम । तंतुंतन्यादित्यस्यवामदेवोऽग्निर्जगती । नास्ति०
 पुनःसं० । ॐ तंतुंतन्यव्रजसोभानुमर्त्येहिज्योर्तिष्मतःपुथोरक्षधियाकृतान् । अनुत्तृणंवंयतजोगुंवामपुमनुर्भवजनयादव्यंज
 नस्वाहा ॥ अग्नयइदं० । त्वनोअग्नइत्यस्यागिरसोहिरप्यस्तूपोऽग्निर्जगती । नास्ति० पुनःसं० । ॐ त्वंनोअग्नेतवदेवपुयुभिर्मुषो

नोरक्षतन्वश्च वंघ । ज्ञातातो कस्तनत्रेगर्वा मस्य निमेषं रक्षमाणस्तव व्रते स्वाहा ॥ अग्नय इदं ० । त्वं नो अग्नेवरुणस्येत्यस्य गीतमो वाम
 देवोऽग्नीवरुणौ त्रिष्टुप् । नास्तिकया ० पुनः सं ० । ॐ त्वं नो अग्नेवरुणस्य विद्वान्द्रवस्य हे लो वं यासि सीष्ठाः । यजिष्ठो बर्हि तमः
 शोऽशुचानो विभ्रुद्वेषां सिप्रमुं मग्धुस्तस्वाहा ॥ अग्नय इदं ० । सत्वं नो अग्न इत्यस्य गीतमो वाम देवोऽग्नीवरुणौ त्रिष्टुप् । नास्तिकया
 द्विस्रष्टाग्नेः पुनः संधानप्रधानाज्यहोमै ० । ॐ सत्वं नो अग्नेवमो भवोतीति निर्दिष्टो अस्याऽपसोऽबुष्टौ । अवयश्च नो वरुणं रराणो वी
 हि मृष्टी कंसुहवो न एधि स्वाहा ॥ अग्नय इदं ० । ॐ मनोज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं स मिमं दधातु । या इष्टाऽपसो निस्तु चक्षु
 ताः संदधामि हविषा पृते नु स्वाहा ॥ अग्नय इदं ० । ॐ पुनस्तवा दित्या रुद्रा वसवः समिधतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीधयुज्ञैः । धृते नु त्वं त
 नुवो वर्यस्य सुत्याः संतयजमानस्तु कामाः स्वाहा ॥ अग्नय इदं ० । एतैर्मन्त्रैः शुचाप्रत्याहुतिं चतुर्गृहीतेनाज्येनाद्यावाहुतीर्हुत्वा सुवे
 णस्यात्या आज्यमादाय । ॐ अग्नये पवमानाय स्वाहा । अग्नये पवमानाय देदं ० । ॐ अग्नये पावकाय स्वाहा । अग्नये पावका
 ये दं ० । ॐ अग्नये शुचये स्वाहा । अग्नये शुचय इदं ० । ॐ अग्नये पथि कृतस्वाहा । अग्नये पथि कृत इदं ० । ॐ अग्नये तंतुमत
 स्वाहा । अग्नये तंतुमत इदं ० । एवं पंचाज्याहुतीर्हुत्वा देवताभ्यस्त्यक्त्वा स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्याहिताग्नयेऽनहुदं क्षिणां दद्या
 दिति ॥ इति नास्तिकया द्विस्रष्टाग्नेः पुनः संधानम् ॥ अथापलीकौपासनप्रयोगः ॥ स्वतः पूर्वमृताये पत्यै दाहाया धार्मिदं च्या
 द्वाधार्माधौ पूर्ववत्सायं प्रातर्होमौ कुर्यात् । इष्टिस्तु कार्या नवा । इत्यपलीकौपासनप्रयोगः ॥ ७१ ॥

अथ विवाहोत्तरदंपत्योर्गृहप्रवेशः ॥ ॥ गृहप्रवेशहोमदिनादारभ्य दशसंक्रांतिच्यतीपातविष्टादिदोषरहिते चतुर्धादौ मौह्रति

कोत्तेऽभेदिनेऽहमत्रेशंकारिष्यमाणः श्वशुरगृहेऽभ्यज्यक्तात्वा रात्रौ स्वदेशाचारानुसारेण नागवत्यादिकृत्वा श्वशुरदत्तदासीदासप
 र्यं कादिश्रुतमुयासिनीकृतनीराजनः श्वशुरादिभ्यो गृहीतवह्नाशीर्वचनः स्वलंकृतः स्वलंकृतयावध्यासहविवाहान्निश्चकदेवस्थाप्याज
 सन्नयन् । पूषात्वेतदत्यस्य सूर्यासावित्रीसूर्यासावित्रीत्रिष्टुप् । वध्यायानारोहणेवि० । ॐ पूषात्वेतो नयतु हस्तगृह्णाभ्विनात्वा
 प्रवहत्तरधेन ॥ गृहान्गच्छ गृहपृथ्वीयथासौ वृश्चिनीत्वां विदधुमावदासि ॥ अनेन यथाविभवं गजाभ्यादिद्यानमारोहयेत् । यानेन प्र
 याणेऽप्यासां नियमः । यानादन्येन शिविकादिना प्रयाणेन मंत्रः । स्वयामविवाहपक्षे स्वगृहगमने नायं मंत्रः । गमने यद्यंतरानाव्या
 नदीत्यात्तदाश्मन्यतीरीयत इति क्रचोर्धेन वधूनां वमारोहयेत् । अत्राजहामेत्युत्तरार्धेन उदकादुत्तारयेत् । अश्मन्यतीरित्यस्येदं
 यागपरिमिच्छिष्टुप् । पूर्वार्धं च स्ववध्यानावारोहणेऽस्तरार्धं च सोदकादुत्तारणे विनि० । ॐ अश्मन्यतीरीयते संरभध्वमुत्तिष्ठतु प्रत
 रतासखायः । अत्राजहामये अस्तत्र शेषाः शिवान्ययमुत्तरं माभिवाजान् ॥ नीयमाना वधू र्यदि वंधुवियोगादिनारोदिति तदा जीवं
 रदतीति क्रचं जपेत् । जीवं रदतीत्यस्य काक्षीवती घोषाऽभ्विनौ जगती । जपेवि० । ॐ जीवं रदतीति विमयते अथ्वरेद्वीर्घ्यामनुप्र
 सिंतिदीधियुर्नरः । द्यामं पितृभ्यो यद्दंसमैरिरेमयुः पतिर्भ्यो जनयः पृथिवर्ज ॥ इति । अयं विधिः स्वयामोपि भवत्यविशेषात् ।
 शोभने पुद्गेश्वक्षचतुष्पथे मुमाविदन्य रिपं धिन इति जपेत् । माविदन्नित्यस्य सूर्यासावित्रीसूर्यासाविज्यनुष्टुप् । जपेवि० । ॐ मावि
 दन्य रिपं धिनो य आसीदिति दंपती । सुगेभिर्दुर्भर्ता तामपद्रांत्यरातयः ॥ वसता वसता वीक्षकाः संति चेत्सुमंगलीरियं वधूरित्युच्चेक्षेत् ।
 सुमंगलीरित्यस्य सूर्यासावित्रीसूर्यासाविज्यनुष्टुप् । जपेवि० । ॐ सुमंगलीरियं वधूरि मांसमेतत्पश्यत । सौभाग्यमस्य दृत्त्यायाथा

स्तुतिपरंतत ॥ इहप्रियंइत्यनयागृहंप्रवेशयेद्धूमः । अयंविधिःस्वप्नामविवाहेपिभवति ॥ ॥ अत्रायमनुष्ठानक्रमः । वरोच
 धूमकर्मत्रेणयथाहंयानमारोप्यविवाहाग्निशकटारोपितमजस्रमप्रतोनयन्सुमंगलीसूकंपठद्विविधैर्वधुभिःसुवासिनीभिरिष्टमंगलसं
 न्नकदर्पणपूर्णकलशकन्यापुष्पाक्षतदीपमालाध्वजलज्जैर्मंगलतूर्यवाद्यैश्चसहितःसितच्छत्रयुतःस्वगृहद्वारेसुवासिनीभिर्नीराजितावि
 ग्रहोवधुंप्राणागृहीत्वाशुभेमुहूर्ते । ॐ इहप्रियंप्रजयातेसमृद्ध्यतामसिन्गृहेगार्हपत्यायजागृहि । एनापत्यातुन्वं । संसृज्जस्वाधा
 जिघांविदश्चमावदाथः ॥ इत्यनेनमंत्रेणस्वगृहंप्रवेश्यस्वयंचप्रविश्यतंडुलचतुष्केषुकुलदेवतालक्ष्मींचसंपूज्यविप्रैःपुण्याहंवाचयेत् ।
 ततोऽगृहप्रवेशनीयहोमःकार्यः । अस्माभिरस्त्वाचारानुसारेणपूर्वकर्तव्यतयोक्तः । ततःशुभेदिनेस्वस्त्यादिव्याचयित्वास्वलंकृतः
 स्वलंकृतवधूरात्रावुपगच्छेत् । नागवल्लीस्तंभवलिप्रयोगस्तुसर्वदेशेष्वनुष्ठानाभावात्तोक्तः ॥ इतिश्रीरामेश्वरसुतभट्टनारा
 यणकृतेप्रयोगरत्नेवधूसहितस्ववरस्वगृहंप्रवेशविधिः ॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

अवसिताअष्टादशप्रयोगाः । अग्नेसप्तपाकसंस्थाः ।

अथसप्तपाकसंस्थाः ॥ ॥ आश्वलायनमाचार्यप्रणम्यपितरंगुरुम् । भट्टरामेश्वरसुतोभट्टनारायणःसुधीः ॥ १ ॥ पंचविं
 शतिसंस्कारेष्ववष्टादशसंस्कृतीः । पाकयज्ञान्सप्तशिष्टान्वक्तिशिष्टेष्टुष्टये ॥ २ ॥ तत्र अतःपरं द्विजातीनांसंस्कृतिनि
 यतोच्यते । संस्काररहितायेतुतेषांजन्मनिरर्थकम् ॥ ३ ॥ पंचविंशतिसंस्कारैःसंस्कृतायेद्विजातयः । तेष्विन्नाश्वयोग्याःस्युः
 श्राद्धादिशुश्रूषांजिताः ॥ ४ ॥ गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोवलिरवच । जातकृत्यंनामकर्मनिष्कमोऽन्नाशनंपरं ॥ ५ ॥ चैलकर्मोपन
 यनंप्रदानांचचतुष्टयम् । ज्ञानोद्वाहोचाश्रयणमष्टकाचयथातथम् ॥ ६ ॥ श्रावण्यामाश्वयुज्यांचमार्गशीर्ष्यांचपार्वणम् । उत्सर्ग
 क्षाप्तुपाकर्ममहायज्ञाश्चनित्यशः ॥ ७ ॥ श्रावण्यादिश्रुतिसुपूर्णमासीपुक्रमेणश्रवणाकर्मभ्ययुजीकर्मप्रत्यवरोहणानित्रीणिक
 र्माणि ॥ पर्ययमायस्यायांक्रियमाणंपार्वणमित्यर्थः । संस्कारानियताह्येतद्वाह्यणस्यविशेषतइतिआश्वलायनाचार्येणोपक्रमोपसंहा
 रयोर्नियतत्वोत्तयाजन्मनैरर्थक्यरूपाकरणनिंदयाचपंचविंशतिसंस्काराणानित्यतोक्ता । पुनश्चैषानैमित्तिकवार्पिकमासिकनित्य
 भेदेनचतुर्विधत्वंसप्याह । नैमित्तिकाःषोडशोक्ताःसमुद्वाहावसानकाः । सप्तैवाश्रयणाद्याश्चसंस्कारावार्पिकामताः ॥ मासिकं
 पार्वणोपचमशकनान्तुवार्पिकं । महायज्ञासुनित्याःस्युःसंध्यावद्याग्निहोत्रवत् ॥ इति । नित्याःप्राल्यहिकाइत्यर्थः । एवंपंच
 विंशतिसंस्कारेणगर्भाधानाद्याअष्टादशोक्ताःइदानींश्रवणाकर्मोद्याःसप्तावशिष्टाउच्यन्ते । तत्रतावत्श्रवणाकर्मोच्यते । श्रवणाक
 र्मसर्पवत्तिकर्मचभुक्त्वापिकेचित्तुर्वति । शुक्तंतूपयासिर्नैवकार्येइति ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

१ अग्निमेषुश्रवणावर्मादिषुविशेषकान्वयनाश्रयिष्यणत्वेणविदग्दीकृतोऽवश्यमाख्येचनीयः ।

अथश्रवणाकर्मप्रयोगः ॥ ॥ श्रावण्यांघौर्णमांस्यापूर्वाह्णवृद्धिश्राद्धं कृत्वा दिवैवब्रीहीणांयवानांवालौकिकांशौभर्जनेनप्रस्य
मिताधानाःकृत्वा खंडितयवब्रीहन्यतरस्यलौकिकांशौभर्जनंकृत्वा तत्पिष्टरूपैःसक्तुभिर्नवकलशंपूर्य्य बलिनिक्षेपसाधनभूतांवैकं
कतदर्शमापिसंपाद्य तदुभयंपृहकाष्टादितंबितेनवेशिकयेनिधाय बतयधर्मगृहेभ्रात्र्यांशुचिंदेशंपरिशृलीयादिहकरिष्यामीति । ब्रीहीं
श्रुपान्नंपुरोडाशकपालंचसंपाद्य धानाःसमार्धांकृत्यअर्धालौकिकात्पेनाक्ताःकृत्यैकपात्रेनिधाय।ऽपराअनकाअर्धाधानाःपात्रांतरे
निदध्यात् । तैतोस्तमितेसूर्येशुचिःआचम्यसपवित्रपाणिःप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्य ममपुत्रपौत्रादीनांचरोगनिवारणसमस्तपा
पक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमित्यविधिरूपश्रवणाकर्मकरिष्ये इतिसंकल्प्य सामिद्वयंत्रयंवादायपुनर्देशकालौसंकीर्त्यास्मिन्श्रव

१ अत्रोदंधंयवस्या—प्रथमप्रयोगेश्रवणाकर्मदिनारपूर्वेषुःप्रातः श्रवणाकर्मसर्पवरयंगरत्वेनमाष्टकापूजनपूर्वकंवृद्धिश्राद्धंकृत्वा श्रवणाकर्मदिने
पूर्वाह्णस्तिस्तिवाचनंकुर्यात् । तत्रअभ्यादयःप्रीयतां श्रवणाकर्मणैस्त्वस्तिइतिशेषः । तदंतैदिवैवचितुषाणांयवानां तदभावेब्रीहीणांलौकिकांशौभर्ज-
नेनप्रस्यद्वयाधिकपरिमाणोधातानाःकृत्वा तासांप्रस्थमात्राःपृथक्कृत्वा शिष्टाभिःपिष्टरूपानसक्तुकृत्वा तैर्नवकलशंपूरयित्वा तंकलशं वैकंकतीदर्वा
चबलिहरणानिवेशिकयेनिधायैतच्छिकयंकपिनिवेशयेत् । पृथक्कृताःप्रस्थमात्राधानाःपात्रद्वयेसान्येनविभज्य लौकिकेनसर्पिण्यर्धाअनक्ति । ततः
स्पृहादभ्यगाराद्वाभ्रात्र्यांशुचिंदेशंचल्यर्थपरिशृलीयात् इहकरिष्यामीति । एतावदह्निकार्यम् । २ सायंहेमंकृत्वादेशकालोत्कीर्तनतेममोपात्त-
दुस्तिक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थश्रवणाकर्मकरिष्येइतिसंकल्प्यामि साहसनामायमितिविभाव्यध्यात्वान्वाधानम् । प्रायश्चित्तेविषुश्चैवपाकयज्ञो-
पसाहसहसिंप्रहादितिरामकल्पद्रुमादत्राग्निःसाहसनामा ।

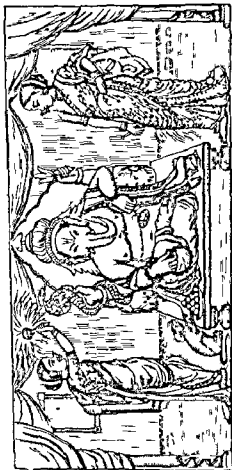
णामनहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानं करिष्ये अस्मिन्नन्याहिते ग्रावित्यादिचक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा प्रधानदेवतामग्निं चतुर्वारं च रुद्रव्येण अच्युतभोग्निपुरोडाशेन अग्निमांशयाज्येन वाजिदेवताधानाद्रव्येण शेषेण स्थिष्टकृतमित्यादिसद्योयक्ष्यइत्यंतमु क्त्वा ॐ भूर्भुवःस्वरित्यग्रावाधाय परिसमूहनादि (अन्नपात्रासादनविशेषः—चरुस्याख्यासहकपालं शरावन्नयमोक्षणीं च । दर्वीसुयो । यमसाज्यपात्रे । इध्मावर्हिणी । शूर्पकृष्णाजिने । उद्धवलमुसले । हृषदुपले । मेक्षणापिष्टोद्धपन्यौ । शन्यो पयेयौ । घेदमदतीपात्रेचेति । शूर्पद्रव्यस्यासादनम् । मोक्षणीं संस्कारादिपूर्णापात्रनिधानांते) चरुपुरोडाशदेवतानांपंचानांतूर् ष्णांचतुरश्वतुरोमुष्टीन्निरुप्य तत्संख्ययातूर्ष्णां प्रोक्ष्यावधातादिकृत्वाप्रक्षाल्य चरुपुरोडाशतंडुलान्यथाभागंपृथक्कृत्य पुरोडाशार्थं स्वयं किंचित्पिष्टीकृत्य कृष्णाजिने प्रस्कंधं पृथ्यादास्यावापेपणेन चूर्णयित्वा ततश्चर्वर्धमग्नादक्षिणभागे स्थालीं निधाय अग्नेः पश्चात्प

१ यस्मिन्नाज्ये पुरोडाशः शायितस्तदाशयाज्येनेनाज्येनोपरि जुहोतीत्यर्थः । २ जयंतपारिजातमतोत्तमश्च शूर्पद्रव्यस्यासादनं एकं पुरोडाशार्थमेकं च र्धमिति विशेषः । ३ शूर्पचतुरोमुष्टीन्निरुप्य शूर्पांतरे च तथैव निरुप्य पुरोडाशपर्याप्तान्नवोप्य निर्वापसंख्यया प्रोक्ष्य क्रमेण पृथगावहृत्य क्षालयेत् । एकस्मिन्नेव निर्वापितुं सहेवावहृत्य प्रक्षाल्य चरुपुरोडाशार्थान्विभज्य कृष्णाजिने उदीचीनं कुंशं शन्यां निधाय तन्मध्ये प्राक्प्रवर्णांष्टपदमासाद्य तस्याः पश्चाद्वागोतिरश्मीमुपलं निधाय तत्प्राग्गेष्टपदि पुरोडाशीयांश्चतुर्वारमभ्युप्योपलं प्राचीं कर्पयित्वा पुनः प्रतीचीमाह्वयन्मध्यदेशे दक्षिणत उत्तरतश्च विरश्मीमाह्वय पुनः सततं पिष्टांतवः प्राच्यं संमाह्वय कृष्णाजिने पिष्टानि प्रस्कंधायोदयशिष्टांस्तंडुलान्पृथ्यापेपयेत् । ४ अग्नौ दक्षिणपार्श्वे सोदकां स्था-
लीमग्निं प्रत्योपवेपमादाय तूर्ष्णीमग्निं मध्यं तेनाग्नेः प्रत्यं चावंगारीं पृथक् स्तवयोरेकं वायव्यां निरस्थ्याप उपरपृथक् द्वितीयां ममेकं तरपाश्वेयस्याप्यतस्मि-

रितरणप्रभेधेउपवेपाख्येनप्रादेशमितयज्ञियकाष्टेनद्वान्गारौपृथक्कृत्यतयोरेकंवायव्येनिरस्यापउपरुद्रय अवाशिष्टमंगारमवस्याप्य
तस्मिन्कपालमुपधायतदुपर्यपरमंगारंनिक्षिप्य कश्चित्पात्रेपिष्टसैकार्धमपःप्रताप्यशरावंप्रक्षाल्याग्नौप्रताप्यशोपयित्वास्वाग्नेनिधाय
शीतवस्मिन्पवित्रवतिपुरोडाशार्थपिष्टंनिक्षिप्य पूर्णपात्रोदकंस्वेषणपिष्टेप्रक्षिप्य पूर्वप्रतप्तोदकेनपिष्टंसंमिश्रयपिंडीकृत्यपूर्वमुपहितं
कपालादंगारंतृणोनापोह्य चरस्याख्यातंहुलानोप्याश्वशफमज्रकूर्माहुतिंपुरोडाशंकृत्वाकपालेनिधायान्निःशस्स्थीकृत्य आज्यंसं
स्कृत्याज्यादीनिचत्वारिहर्धीपित्रिःपर्यग्निकृत्वापुरोडाशमुत्सुकैःप्रताप्यदर्भैःप्रज्वाल्य तत्रैवसुशृतंश्रपयित्वातदुपरिसंगारंभस्मानि

नकपालमुपधाप्यतत्रान्यमंगारंप्रक्षिप्यवेदेनकपालेऽगारान्निधाय मदंतीपात्रेपिष्टसैकार्धमपस्तापयेत् । पिष्टोद्वर्णीपुनःप्रक्षाल्यनिष्टपनेनशुष्कयामग्नः
पश्चात्त्रिहितायांतस्यांतिरःपवित्रंकृष्णजितारिपष्टानिचतुर्वारंसमोप्यवायतःपिष्टानित्रिरुत्पूयसुवेणप्रणीताभ्यजदकमादायवेदेनोपयन्यपिष्टेष्वानी
यपिष्टानिपक्त्वावा मदंतीपानस्याभिस्ताभिरग्निःपिष्टान्यनुपरिहृत्यमेक्षणेनसंमिश्रयपिंडंकृत्वावेदेनकपालादंगारानपोह्यस्याख्यातंहुलानोप्यपुरो-
डाशंकपालेनिधाय जुगमपूपाकृति कूर्मोकारमथशफमात्रंकृत्वाहिरत्वचंमाह्वेयथापुरोडाशाकपालेऽपोनक्षरंति । २ ततस्तेपवित्रेआज्यपात्रेनिधा-
येत्यादि । आज्येनसहधानाचरुपुरोडाशान्पर्यग्निकृत्वोत्सुकंनिरस्यापउपरुद्रयपुरोडाशमुत्सुकैःप्रताप्यदर्भैःप्रसृणादिभिर्वाभिज्वाल्यवाचंविस्तृज्यवे-
देनपुरोडाशेसंगारंभस्मंप्रक्षिपेद्यथासुशृतोभवेत् । आज्योद्वासात्तादित्चर्वासादनातिवेदेनपुरोडाशादंगारानपोह्याभिपार्थाश्वपात्रउपस्तीर्षोपर्य-
वर्तयन्पुरोडाशमुद्वास्यवेदेनभस्मप्रसृज्याशयपात्रेनिधायकपालंभ्रत्यज्यपुरोडाशमनक्ति । तत्रविच्छेदंनिकर्षणंचाकुर्वन्नुपरिष्टात्सर्वमभ्यज्यसुवेण
हस्तेनाधस्तादभ्यज्यलौकिकेनज्येनपूरयित्वा निसंमंस्कट्टुष्टंवाकृत्वाभ्याज्ययोर्मध्येननीत्वावर्हिष्यासाद्यश्वाक्ताधानाधमावाधिश्रित्याभिधारणा-

सिध्यहस्तप्रक्षाल्यसंवापपात्रं प्रक्षालयेत् । ततः आज्यमुद्रास्यवाहिभ्यासाद्य क्षुवंक्षुचंचसमं नृज्यपुरोडाशोपरिस्थभस्मादितृणेनापोह्य
 चरुपुरोडाशानभिषार्थोदगुद्रास्यचरेवहिभ्यासाद्यतदुत्तरतः पात्रांतरस्थितलौकिकाज्येन पुरोडाशमज्जयेत् आचिः पृष्ठं वा कुर्यात् ।
 तदुत्तरतः अक्का अनकाश्च धाना आसाद्ये धमाधानाद्याज्यभागांते कृते अभ्युद्धताच्चरोर्द्व्यार्यथागोत्रं चतुर्वारं च वारं वावदानधर्मेणा
 यदाय अग्नेन येत्यादि मंत्रं नृगते स्वाहाकारं पठन्नाहुतिचतुष्टयं जुहुयात् । अग्नय इदं नममेत्याहुतिचतुष्टये पित्यागः । अग्नेन येत्या
 दिचतुर्णामभारत्योमिद्विष्टुप् । श्रवणाकर्मप्रधानचरुहोमे वि० । ॐ अग्नेन यस्सुपथारारये अस्मान्विश्वश्चानिदेवयुनानि विद्वान् । युयो
 ध्य१ स्सज्जुहुराणमेनोऽर्थं यथातेन मज्जं किं विधेम स्वाहा ॥ अग्नय इदं नमम । ॐ अग्ने त्वं पारयानव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरासिदुर्गाणि वि
 श्वः । पृथ्वीं धृजं हुतानं जुषां भवतो कायुतनं यायुशं योः स्वाहा ॥ अग्नय इदं० । ॐ अग्ने त्वं मृस्सद्युधमोवा अर्नमिन्ना अभ्यमंत
 दृष्टीः । पुनरस्मभ्यं सुवित्ताय देवक्षां विश्वेभिरमृतैर्भिरजन्नस्वाहा ॥ अग्नय इदं० । ॐ ग्राहिर्नो अग्ने प्रायुभिर्भिरजसैरुत प्रिये सदन
 आशुशुक्लान् । माते वृयं जतिरारय विषनंतं विदुन्मा पुरसहस्रस्वाहा ॥ अग्नय इदं नमम ॥ ४ ॥ ततः सव्यपाणिना दक्षिणपाणिनो
 क्ष्योपस्तीर्ष्य कृत्स्नं पुरोडाशमादाय द्विरभिषार्थं च पावतीति त्रिरभिषार्थं । ॐ अच्युताय भौमाय स्वाहा इत्यपर्यावर्तय नूहत्वा ।
 अच्युताय भौमाय इदं नममेति त्यजेत् । ततः यस्मिन्नाज्ये पुरोडाशः शायितस्तदाज्यैकदेशम् । मानो अग्न इत्यस्यागस्त्योमिद्वि
 षासा इनातं कुर्यात् । एनमनका अधिश्रयणवर्जं मासायाऽप्यर्चनाद्याज्यभागांते वद्धताच्चरोरयवदानधर्मेणावदाय जुहुयात् । १ कृत्स्नं पुरोडाशं निधाय
 आदायाज्यत्सहद्विर्वाभिषार्थं अपर्यावर्तय नूहत्संतिष्ठितं दृत्वा खुवेणाशयाज्येन पुरोडाशस्योपरि जुहुयात् ।

चंद्रसूर्यगुरुतत्तद्राशिस्थितेषु सत्तु (इत्यादीन्सप्तम्यन्तान्कालशब्दानर्धोदयादिनिमित्तेषु तान्यपि निर्दिश्य) एवंगुणविशेषणविशिष्टायां शुभतिथौ परमेश्वराशास्त्ररूपसकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं अमुकगोत्रस्य ममासु कफलावाप्तयेऽमुककर्मकरित्वे । इति संकल्पयेत् । यदाचानेकदिनसाध्यः प्रयोगस्तदा प्रयोगाधिकरणीभूतानां तिथ्यादीनां सर्वेषामपि कालानां सुचारुं कार्यं भित्तिमयूखे । अथ वाद्यप्रभृतिदिनद्वये ज्यादिषु दिनेष्वित्युच्चारः । यदि त्वव्यवहिते व्यवहिते वादिनां तरे करिष्यमाणस्य कर्मणः पूर्वेषु केनचित्कारणेन संकल्पः प्रसक्तस्तदाऽद्यपदरहितपक्षान्तकालकीर्तनां तेऽद्यतनदिनाद्वितीयेऽहनीत्यादि स्येष्टसंख्यं दिनमुक्त्वा तत्रत्य तिथ्याद्यभिधानादि प्राग्वत्कुर्यादिति हि रण्यकेशिभूत्रव्याख्या । विशेषविचारो ब्रतराजसंकल्पप्रकरणे द्वेयः ॥

कर्मसंकल्पविचारः । सच विहितेषु केवलदृष्टार्थेषु सर्वकर्मस्वावश्यकः । तथाच प्रयोगपारिजाते मार्कण्डेयः—‘संकल्प्य च यथाकुर्यात्स्नानदानम्रतादिकम् । अन्यथा पुण्यकर्मणि निष्फलानि भवन्ति वै’ इति । यथा यथावत् । अयं देशकालोत्कीर्तनातिकार्यः । सच नित्यनैमित्तिककाम्यकर्मभेदेन त्रिविधः । तत्र नित्यनैमित्तिकयोः कर्मणोः—समोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मनुककर्मकरित्वे इति, काम्ययोस्तयोस्तु—समोपात्तदुरितक्षयपूर्वकं श्रीपरमेश्वरप्रीतिद्वारा मनुकफलसिद्ध्यर्थं मनुककर्मकरित्वे इति, केवलकाम्येतु—समामुक्तकामनासिद्धिद्वारेति त्रिविधो द्वेयः । विधियाव्ये अनेकफलोद्देशेऽपि समुच्चयवोधकपदभावे विशिष्टमेव फलं संकल्पे न लभ्यते । जातेषु पूतत्वादिवदेकवाक्योपात्तत्वेन खले कपोतन्यायेन युगपदुपस्थिते रन्यतरेण नैराकांक्ष्याभावाच्च । न चेदं फलपरं किंतु स्तुतिभात्रमिति वाच्यं । तडागोत्सर्गोदिविधिविधेयभावनायाभाव्याकांक्षया मनुपात्तसर्वस्वरूपतत्फलत्वकल्पनाद्वयसः स्तुत्यर्थोपात्तस्यैव फलत्वं कल्पनायां लाघवात् । ‘भ्रतितिष्ठति ह वै य एतारात्रीरुपयन्ति’ इति रात्रिष्विव प्रतिष्ठायाः । तदुक्तं जैमिनिना ‘फलमात्रेयो निर्देशान्’ इति । एवं च संकल्पवाक्येषां पूर्वापर्यवैशिष्ट्येन सर्वफलत्वेनोद्देश्यमिति । तत्र समुच्चयवोध

धूपआंशयाज्यहोमेवि० । ॐ मानोअग्नेर्वस्जोअघायविष्वेरोरिष्वदुच्छुनाथि । मादत्वतेदशतेमादतेनोमारीषतेसहसायनपराद्वाः
 स्वाहा ॥ इतिसुवेणहुत्वा अग्नयद्दंनममेतित्यजेत् । ततःस्वांज्ज्वावन्येनोपस्तृतेप्रागकाधानाद्विष्वेर्वाथोपचित्याभिधार्य । शंनो
 भयंवित्तस्यवसिष्ठोवाजिनस्त्रिधूप । श्रवणाकर्मप्रधानधानाहोमेवि० । ॐ शंनोभवंतुयाजिनुहवेषुद्वेवतातामितद्रवःस्वर्काः ।
 जुंभयतोहिपृकुंरक्षींसितनेभ्युसहृयवद्यभीषाःस्वाहा ॥ इत्यंजलिनाहुत्वा वाजिन्यद्दंनममेतित्यजेत् । ततोऽनभ्यक्ताधानाः
 पुत्राद्यमात्यतेभ्योदत्त्वा चरुधानैकदेशतःस्थिष्टकृतंहुत्वा होमशेषंसमाप्यधृतपवित्रप्रार्थिविसस्यशुद्धदेशेक्षिपेत् ॥ इतिश्रीनारा
 यणभट्टविरचितेप्रयोगरत्नेश्रवणाकर्मप्रयोगः ॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

अथसर्पवलिप्रयोगः ॥ ॥ आचम्यपवित्रेधृत्वाप्राणानायम्यदेशकालैस्मृत्वा ममभार्यापुत्राप्रचदुहित्समेतस्यभौमांतरिक्षदि
 व्यदिश्यसर्पेभ्यःसंभावितवाधापरिहारद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थनित्यविधिरूपसर्पवत्याख्यकर्मकरिष्ये इतिसंकल्प्यपूर्वाशिक्यस्था
 पितदर्शमादाय शिक्यस्थापितकलशालितसक्तुभिस्तामापूर्यगृहीत्वा गृहाग्निर्गत्यप्राच्यादिशिपूर्वपरिगृहीतंदेशमासाद्यप्रोक्ष्य ।

१ सर्वाशयाज्यहोमस्तुशौनकेनविरुद्धः । २ द्विस्त्रिर्वोप्यपात्रस्यमवत्तंचाभिधार्य । ३ दक्षिणांतसमाप्यकपालंविमुच्यसंख्ययायोद्वासाअभि
 गोभिंरित्यादि । ४ श्रवणाकर्महृत्तंचेत्येकवचनित्कारणान्तरात् । आप्रहायणिकंकुर्याद्वलिकर्मविवर्जितम् ॥ इतिछंदोगपरिशिष्टात् आप्रहायणिकंअन
 प्रत्यवरोहणांतंश्रवणाकर्मकुर्यात् । वलिकर्मसर्पवलिः । सं० कैस्तुदी ।

ॐ सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहा इति मंत्रेण दर्शसंस्कृतत्रयाद्भुत्वो निक्षिप्य सर्पदेवजनेभ्य इदं नममेतित्यजेत् । धलेर्बलिदानुश्चात्तराले केनापि व्यवधानं न कार्यमापरिदानात् । ततः कृताञ्जलिः । ॐ देवसर्पाः पार्थिवाय आंतरिक्षाय वेदिव्याये दिश्याये दिश्यां स्तोत्रं भ्य इमं बलिमाहायतं भ्य इमं बलिमुपाकरोमि ॥ इति मंत्रेण सर्पाङ्गुलिद्वयसंहताभ्यां पाणिभ्यां नमस्कृत्य बलिप्रदक्षिणीकृत्य पश्चाद्दले रूपविन्य ॐ सर्पोऽसि सर्पांतसर्पाणामधिपतिरस्य जनेन मनुष्यांश्चाप्यसे पूषे न सर्पान्यजेत् न देवांस्त्वयि मासतं त्वयि संतः सर्पाः साहिंसि सुभ्रुवांतो परिददामि । इति मंत्रमुपांशुसकृज्जापित्वा ज्येष्ठक्रमेण नामग्राहं पुत्रादीन्यरिं दद्यात्—भुवामुक्तं परिददामि इति पुत्रं । भुवामुक्तं परिददामि इत्यप्रसां दुहितरं । भुवामुक्तं परिददामि इति भार्या । भुवमांतं परिददामि इत्यारामानमेते । अन्यः कृताञ्चन्मां पदस्थाने यजमाननामादितीयांतमुक्त्वा परिददामीति वदेत् । ततः प्रतिपदभारभ्य प्रत्यवरोहणपर्यंतं सायं प्रातः कालेषु तथैव दद्यात् तैरेव सकृन्भिः शुचिर्देवो बलिं दरेत् । तत्र नमस्कारादिपरिदानांतं न कार्यम् । अथवा श्रावणप्रतिपदभारभ्य यस्मिन्नहनि प्रत्यवरोहणं मार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यां पूर्णमास्यां वा क्रियते तस्माद्वर्चानि दानि दत्त्वा स्तुतिभ्यां परिगणय्य तेभ्यः प्रातः सायंकालास्त्रायतो बलींस्तद्वदद्यात् । तदा च प्रथमबलिदानांतं नमस्कारपरिदानांतं सकृदेव न प्रत्येकम् । ततः पवित्रमंधिविषस्य शुद्धदेशे क्षिपेत् । अत्र तदहरे वा खिलबलिदानं न

१ अत्र सर्पबलिमंत्राणां तत्रोक्तवान् देवः सर्पाय जुः होमादौ विविधयोगः इति विशेषः । २ पुत्रादीनां परिदानं यथा—भुवविष्णुक्रमोऽन्ते परिददामि इति विष्णुनामां प्रत्येकं । पुत्राणामन्ते भुवचंद्रादेर्वीते परिददामि इत्यप्रसां दुहितरं । वासांमन्ते भुवइंदिरादेर्वीते परिददामि इति भार्या इत्यादि विविधयोगः । ३ एतत्सर्वतंत्रैः कर्तुं धर्मभ्यो केनापि व्यवधानं न कार्यम् ।

मुख्यः पक्षः । श्रवणाकर्मसर्ववलीप्रतिवर्कपर्यो । अविशेषश्रवणात् । वृद्धिश्राद्धमुभयार्थतन्त्रेणैवकार्यम् ॥ इति श्रीनारायणभट्ट-
विरचितेप्रयोगरत्नेसर्ववलिप्रयोगः ॥ ६३ ॥

अथाभ्युजीकर्मप्रयोगः ॥ ॥ आभ्युजीमासेर्षोर्णमास्यां आभ्युजीकर्मकार्यम् । पूर्वेषुः कर्तोपलेपनादिनाप्रत्यवरोहणेव
॥ ६३ ॥

इयमाणमागोपनिवेशानमलंकृत्यभूमिचसमीकृत्य परेषुः स्त्रीपुत्रादिसमेतोभ्यंगादिविशेषस्नानविधाय शुक्लशुचिवासाः प्रातरौपासनं
कृत्वाभ्युदयिकश्राद्धविधाय भूतपवित्रः प्राणानायन्यदेशकालौ स्मृत्या ममस्त्रीपुत्रादिसहितसन्धूनापेक्षितविषयसंपूर्णतापूर्णां
वसादनसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्यविधिरूपमाभ्युजीकर्मकरिष्येइतिसंकल्प्य अग्निमुपसमाधायसमिद्धयन्त्रयंवादा
यदेशकालौ निर्दिश्य आस्मिन्नाभ्युजीकर्मणि देवतापरिमहार्थमन्वाधानं करिष्येइत्यादि चक्षुषी आज्येन त्यंतमुक्त्वा त्रप्रधानं पशुपतिं

१ प्रथमप्रयोगो श्रवणाकर्मवद्विश्राद्धकृत्यामदंतरेण गृहमुपलित्य तृणैराच्छाद्य वितानबंधनादिना गृहमलंकृत्य मुखं समीकुर्यात् । परेशुः सर्वगृ-
ह्याः कृताभ्यंगस्नानार्थो गृहशुद्धावरधराभवेयुः । कर्ता प्रातर्होमांतस्त्रिवाचनं कुर्यात् । तत्र पशुपतिः प्रीयतामिति विशेषः । ततो देशकालोत्कीर्तनांतं
मम प्रप्रीयतामिति सहितस्य उपास्तदुरितक्षयपूर्वकं न्यूनापेक्षितविषयेत्यादिसंकल्पे विशेषः । २ अग्निं साहसनामायमिति विभाव्य ध्यानादि । ३ अत्र
यथाप्यन्वाधाने केवलपशुपतिमहणमुपलभ्यते तथा पितृभक्तसम्यक् किंतु चरुहोमे पशुपतिः शिवः शंकरः पृषातक इति देवतामाह्वास्तथा मंत्रवर्णात् ।
तेनान्वाधाने पितृवैवकीर्तनावश्यकम् । न च निर्वापे पितृव्यापासितः । पशुपतये निरुच्येति सूत्रे केवलपशुपतरेव कीर्तनात् । न चैवं पशुपतिपदमुप-
लक्षणापेक्षितवाच्यं मंत्राभावात् । न न्यस्तु निर्वापएव प्रोक्षणं त्रिमात्रवर्णिकदेवतापदान्युच्चार्यैव स्यादिति चेन्न । अथैनान्प्रोक्षतिवधानिरुपपत्तिरिति

(शिवद्राकरपुपातकं) चरद्व्येण पुपातकपुपातकद्रव्येण शेषेणस्विष्टकृतमित्यादिसद्योयस्यइत्यंतमुक्त्वासमिद्वयमन्वावा
 पायपरिसमूहनादि (पात्रासादनेचरस्याख्यासहपुपातकस्यासादनं) पूर्णपात्रनिधानांतंकृत्वा, अग्नेःप्रत्यङ्मूर्ध्वपवित्रवतिपशु
 पतयेत्याजुष्टनिर्वपामीतिचतुरोमुष्टांश्चर्यधनिरुप्यतत्संव्ययातधैवप्रोक्ष्यावधातादिचरुश्रपणांतंकृत्वाज्यमिश्रणयः पुपातकाख्यंहवि
 रंतरंकृत्वाज्यंसंकृत्य चरुपुपातकाभ्यांसहपर्यग्निकृत्वाज्योद्भासनादि (चरोरुत्तरतःपुपातकमासाद्य) आज्यभागान्तंकृत्वा सुता
 दिभिरन्यारब्धः स्वसन्निधौवातानुपवेश्य अवदानधर्मणचरुमवदाय । ॐ पशुपतयेशिवायद्राकरायपुपातकायस्याहाइतिहुत्वा
 पशुपतयेशिवायद्राकरायपुपातकायेदनममेतित्यजेत् । ततोयजमानांजलावन्यउपस्तीर्य सुवेणवपुपातकंद्विरवदायामिधार
 येत् । ततोयजमानः ॐ ऊर्नमेपूर्यतांपूर्णममोपसददृपुपातकायस्याहाइत्यजलिनेवहुत्वा पुपातकायेदनममेतित्यजेत् । चरुपुपा

सूयात्तयोजुत्पत्वायगमात् पूर्वोक्तयुतिसरसाद्य । उक्त्वापशुपतयेत्वंवृथुष्यंतततःपरम् । त्वाजुष्टनिर्वपामीतिनिर्वपःप्रोक्षणंतथा । प्रोक्षामी-
 तिविशेषपुत्रप्रोक्षणेऽन्यत्समंभवेदितिकारिकायाःपशुपतयेत्वाजुष्टनिर्वपामीतिनिर्वपप्रोक्षणपरजयंतद्य । नचनिर्वपत्यागयोर्वपरीत्यंकापिनदृष्ट-
 मितिवाच्यं पशुशोदशेनात् । आधानेवावत् ब्रह्मोदनेब्रह्मणेप्राणायजुः ० ब्रह्मणेपानाय ० ब्रह्मणेव्यानाय ० इतिनिरुप्यप्रवेपसइतिहुत्वावेपसइति
 त्यजेत् । एतेनयत्प्रयोगपारिजातकारादीनामन्याधानेकेवलपशुपतिकीर्तनं तथैकेपांश्चिद्याक्षिकमन्यानांहोमेकेवलस्यैवधारणंतदपास्तमिति सं०
 कौमुदी । १ पयस्त्राज्येनिषिकेजुतत्तययःस्वात्पुपातकमिति । २ पशुपतयइत्यादिमन्त्रयोगांतमोवाग्मदेवःपशुपतिःपुपातकश्चायजुःआय्ययुजीकर्म-
 प्रधानशोभेति० । ३ स्विष्टकृत्यंयुपस्तीर्यचरोर्हस्तेन पुपातकस्यभुवेणीत्तरार्धादवदायेतिविशेषः ।

तकदोषास्त्विष्टकृतं हुत्वा इभस्तजहनादिहोमशेषसमाप्य धृतपवित्रमंधिविस्तस्य शुचिदेशे क्षिपेत् ॥ इति श्रीनारायणभट्टविरचिते
प्रयोगरत्ने आश्वयुजीकर्मप्रयोगः ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

अथाम्रयणहोमप्रयोगः ॥ ॥ शरदिपौर्णमास्याममावास्यायां चार्पणितदलाभे कृत्तिकादिविद्याखातदेवनक्षत्रेष्वन्यतमे
चंद्रानुकुल्ये आम्रयणं कार्यम् । मातरोपासनहोमं कृत्वा संकल्पपूर्वकमाभ्युदयिकश्राद्धं विधाय आचम्य पवित्रे धृत्वा प्राणानायस्य
देशकालावुक्तौ त्र्यं मम रोगजरा निवृत्तिश्च यशोऽन्नमासिद्धिराश्रीपरमेभ्य रमीत्यर्थं नित्यविधिरूपमाग्रयणं करिष्ये इति संकल्प्यास्मि
हाम्रयणालये कर्मणि देवतापरिग्रहाय मन्याधानं करिष्ये इत्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा त्रयधानं इंद्राग्नी विश्वान्देवान् द्यावापृ
थिव्यां च रुद्रव्येण शेषेण स्विष्टकृतमित्यादिसंयोगक्षय इत्यंतमुक्त्वा समिद्धयमग्नावाधाय परिसमूहनादि पूर्णपात्रनिधानांतं प्राक्तनं
तंत्रं कृत्वा प्रत्यग्नेः शूर्पेण विजयति तूष्णीं निश्चतुरश्वतुरोमुष्टी निरुप्य तत्संख्यया तथैव मोक्षया वयातादि च रुद्रश्रृणोतं कृत्वा ज्यसंस्कारा
द्याज्यभागांतं कृत्वा वदानधर्मण चरुमवदाय ॥ ॐ सज्जुर्ऋतुभिः सज्जुर्विधाभिः सज्जुर्द्राघिभ्यां स्वाहा । इंद्राग्निभ्यामिदं नमम इति
त्यक्त्वा पुनरवदाय ॥ ॐ सज्जुर्ऋतुभिः सज्जुर्विधाभिः सज्जुर्विधेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं नमः । पुनरवदाय
१ प्रथमप्रयोगे श्रवणार्कमवहृद्धिश्राद्धं स्विधाचनं च कुर्यात् । तत्रोद्राग्यादयः प्रीयतामिति विशेषः । ममोपाचतु रितक्षयेत्यादिसंकल्पः । अग्निं
साहसनाभाय मिति विभाव्य भ्यानादि । २ तूष्णीं कृत्वा शमुष्टी निरुप्य तथैव प्रोक्षणादि । आज्यभागांते विभागानि मर्शवत्कृत्वा वदानधर्मण होमः ।
३ आम्रयणहोमं त्र्यणोतमो वामदेव इंद्राग्नी विधेदेवाद्यावापृथिवी च यजुः आम्रयणप्रधानहोमे विनियोगः ।

ॐ सज्जर्जुभिः सज्जुषिधाभिः सज्जुर्धावापुथिवीभ्यां स्वाहा । द्यावापुथिवीभ्यामिदं नमम । एवं तिस्र आहुतीर्हुत्वा स्विष्टकृतं हुत्वा व
 शिष्टपात्रांतरे कृत्वा तत्पात्रं स्वयंपाणौ धृत्वा । ॐ प्रजापतयेत्याग्रहं गृह्णामि मह्यं श्रियं मह्यं यज्ञसेमह्यं मद्याद्याय । इति मंत्रेण दक्षिणे
 नपाणिना अभिमृश्य ॐ भद्राद्वाग्भ्यः समर्पेद्व्यास्त्वया वृशेन समशीमहि त्वा । स नो मय्योभूः पितृवार्विशे ह शनो भवद्विपद्देशं
 चतुष्पदे ॥ इति मंत्रेण पर्मां रयद्विराचय तत्रैव लपविष्टः । ॐ अमो सि प्राणतदह तं ववीभ्यमोसि सर्वानसि प्रविष्टः । समेजरां रोगमपनु
 यदरीरादमामपधिमामुधाम इन्द्र ॥ इति मंत्रेण अत्मनो नामि मालभेत । ततः पक्षीमध्यमहविः शेषममंत्रं कं प्राश्रीयात् । ततो यजमा
 न इभमस्रहनहोमादिपरिचनानां कर्मशेषं समाप्य धृतपवित्रमां धिं विस्वस्य शुचिदेशे क्षिपेत् । इदमाप्रयणं यदा भव्युज्यां पौर्णमास्यां
 क्रियते तदं ककालत्यादां भव्युजीकर्मणा समानतंत्रता भवति । तत्रा भव्युजीकर्म प्रधानहोमं कृत्वा ऽऽप्रयण प्रधानहोमः द्वयोश्च वोरैकः
 स्विष्टकृदित्यादिज्ञेयम् । यवाप्रयणं न कार्यम् । इयामाकैस्तु प्रस्तरं कुर्यान्न प्रयणं । आस्त्रांतरे हृष्टत्वात् । इदं चाप्रयणमकृत्वा न वाज्र
 भक्षणस्य निषिद्धत्वात् कुर्यान्नैव श्रेयुरातनधान्यालाभेन वधान्यभक्षणार्थं मलमासे ऽपि कार्यम् । अनापदितुं शुद्ध एव । आम्रयः
 पाकरणे प्रायश्चित्तं कारिकायां । अकृताप्रयणो श्रीयान्न वाज्रं यद्वै ततः । वैश्वानराय कर्तव्यश्चरः पूर्णाहुतिस्तु या । इति श्रीनारायण

४ उत्तराधांत्स हृदयदायस्विष्टकृद्वोमादि । चरुशेषवर्जहविरे चिच्छृष्टं दक्षिणा । कर्मसमाप्तौ वैश्वदेवं न वाशेन कृत्वा आम्रयणशेषं वैश्वदेवशेषं
 चैकीकृत्य तस्यानंतं संपेदं सोमिथाय दक्षिणहस्तेन तदक्षमभिमुख्येन । २ प्रजापतये त्वया देवाँ तमो वामदेवो ज्ञं यजुः अभिमर्शो वि० । ३ भद्राश्वा इत्यादि-
 द्वयोर्गोतमो वामदेवः पितृष्विष्टुप् प्राशने आलभने च वि० । ४ कर्ममध्ये सोम्यमभितीर्थं च । तत्र सोम्येन न वाज्रप्राशनमिति भट्टोजी दीक्षितकृतवाङ्मनिके ।

भट्टविरचितेप्रयोगरत्नेस्मार्तप्रयणप्रयोगः ॥ (आश्वयुजीकर्माश्रयणयोःसहप्रयोगः तथादर्शपूर्णमासस्थालीपाकाश्वयुजी
कर्माश्रयणानांसहप्रयोगश्चाप्रधुधकसंगृहीतप्रयोगेभ्यालोचनीयः) ॥ ७९ ॥

अथप्रत्यवरोहणम् ॥ ॥ तच्चमार्गशीर्ष्यार्षाणमास्यांतरपूर्वेषुश्चतुर्दश्यांकार्कर्मम् । दिवैवगृहकुड्यलेपनास्तरणोपस्तरणौ
॥ ७९ ॥

निर्वाद्यतभूमिसमीकरणंप्ररूढापामार्गाहुन्मूलनरुपनिवेशनालंकारंविधायफलरहितधान्यतृणाख्यपलालनिर्मितंचक्षयनार्थंकटं
संपाद्यसंकल्पपूर्वकंप्रत्यवरोहणांगनांदीप्राद्धंविधायसूर्येस्तामितेसायमौपासनंहृत्याशुचिराचांतःपवित्रेभूत्वा देशकालौसंकीर्त्यमम
स्त्रीपुत्रादिसहितस्यजलस्यलचरसर्पाधानिवृत्त्यभयहेमंतसौमनस्यद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं नित्यविधिरूपंप्रत्यवरोहणाख्यकर्म
करिष्येइतिसंकल्प्याग्निमुपसमाधाय समिद्धयंत्रयंवादायपुनर्देशकालौस्मृत्या क्रियमाणेप्रत्यवरोहणेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानं
करिष्ये अस्मिन्नन्याहितेग्रावित्यादिचक्षुषीआज्येनेत्यंतमुक्त्वात्रप्रधानं श्वेतंद्विःपायसेन इधमसन्नहनेनरुद्रमित्यादिसद्योयंध्यइत्यं
तमुक्त्वा समिधावग्रावादध्यात् । अन्नस्वितृक्ष्णशितितेननतकीर्तनम् । परिसमूहनादिपूर्णपात्रनिधानांतंकृत्वाप्रधानदेवतायैश्वे

१ लेपनास्तरणोपस्तरणौरिति लेपनंकुड्यादीनां, आस्तरणंचतेपात्रेवाच्छादनं, उपस्तरणंभूमेर्नवीकरणमिति सं० कौमुदी । २ उक्कालेप्रत्य-
वरोहणंकरिष्यन्नप्रथमप्रयोगेश्रवणाकर्मवद्द्विश्वाद्धस्त्रस्त्रिवाचनंचकुर्यात् । तत्रकर्मांगदेवताश्वेतःप्रीयतामितिविशेषः । ततोऽगृहसमीपेप्ररूढान्
अपामार्गः शाकस्तिलवकः परिव्याधइत्येतान्समूलान्परिखायोद्वास्यभृदंतरेणगृहसुपलित्यवृणोराच्छाद्यभुवंसमीकुर्यात् । शयनार्थफलरहित-
धान्यतृणनिर्मितंकटंसंपाद्येत्यादि । ३ अग्निंसाहसनामायमितिविभाव्यभ्यानादि ।

तायद्विधतुरोमीहिमुष्टींस्तूष्णींनिरुप्यतथैवप्रोक्ष्य पयसिचरुश्रृणुज्यसंस्काराद्याज्यभागांतंकृत्वा सुतादिभिरन्यारवधोऽवदान
 धर्मणावदाय । ॐ अर्धभ्येतपदाजहिपूर्वेणचापरेणच । सप्तचवाऽरणीरिमाःसर्वाश्चराजवांधवीःस्वाहा ॥ श्वेतायेदंनमम । ॐ
 नयेभ्येतश्चाभ्यागारेहिर्जपानकिंचन । श्वेतायवेदार्वायनमःस्वाहा ॥ इतिद्वेपायसाहुतीहुत्वा श्वेतायेदंनममेतित्यजेत् । नात्रसौ
 विष्टकृत् । ततः ॐ शंभयंनःप्राजापत्येभ्योभूयादित्यग्निमीक्षमाणोजापित्वा शिवोनःसुमनाभवइत्युक्त्वा हेमंततिसंबुद्ध्यांतमन
 सास्मरेत् । ततोम्रेःपश्चाद्देशपूर्वपञ्चालनिर्मितंकटकर्तृशयनार्थस्वयमास्तीर्थं स्त्रीपुत्रादिसहितस्तास्मिन्नुपविश्य स्योनापृथिविमेधा
 तिथिर्भूमिर्गार्वा । जपेवि० ॐ स्योनापृथिविभयानृक्षरानिवेशनी । यच्छान्तःशर्मसुप्रथः ॥ इतिपठेत् । एतदारभ्यमंज्रो
 द्यारणाह्यःस्त्रीवाल्यतिरिक्ताःस्योनापृथिवीत्यादिस्वस्त्ययनपर्यंतान्मंत्रान्जपेयुः । ततःकर्ताप्राक्किशिरावदङ्गुल्योदक्षिणपार्श्वेन
 दयाति । गृहिणोर्मंतरंयथान्येध्रसर्वपुत्रपौत्रास्तथैवशरीरन् । ततउत्थायोपविश्यप्राङ्मुखः । अतोदेवामेधातिथिर्देवागायत्री ।
 जपेवि० । ॐ अतोदेवाअर्धवतुनोविष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याःसुसधामभिः ॥ इतिक्रचंचिर्जपित्वापुनरपितथैवशयित्वोत्था
 योपविश्य दक्षिणमुखाः । ॐ अतोदेवाअर्धवतुनः इतिप्रथमपादंसकृज्जपित्वा पुनरपिशयित्वोत्थायोपविश्य पश्चिमाभिमुखः ।
 ॐ यतोविष्णुर्विचक्रमे इतिद्वितीयपादंसकृज्जपित्वा । पुनस्तथैवशयित्वोत्थायोदङ्मुखः उपविश्य ॐ पृथिव्याःसुसधामभिः

१ अपश्चेतइत्यादिद्वयोर्गौतमोवामदेवःश्वेतोऽनुष्टुप्चत्सागायत्रीप्रस्तवरोहणप्रधानहोमेवि० । २ अभयंनइत्यादिद्वयोर्गौतमोवामदेवोऽग्निहेम-
 तौयज्ञः जपेवि० ।

इति तृतीयपादं सकृज्जपेयुः । ततः कर्ता स्विष्टकृद्धर्जं धर्मरज्जुप्रहरणादिकर्मद्योपसमाप्य पवित्रग्रंथं विवस्वत्यशुचिदेशे क्षिपेत् । ततः
 सर्वेयथाशयं शयित्वोत्थायोदिते सूर्ये कृतनित्यक्रियाः संगम्य सौर्याणि स्वस्त्ययनानि च जपेयुः । तानि च । उदृत्य मिति त्रयोदशार्च
 स्वस्त्यकस्याप्यः प्ररकपयः सूर्यो गायत्री अंत्याश्च तद्योनुष्टुभः । जपेयि नियोगः । ॐ उदृत्य जातवेदसं देवं वदति केतवः । इदं वि
 श्वं यत्सूर्यम् ॥ अपुलेताय वयं यथानर्क्षं नायं त्यक्तुभिः । सूर्याय विश्वं च क्षते ॥ अहं शमस्य कृतवो विरमयुः जनुं अनु । आर्जतो अ
 न्नयो यथा ॥ तुराणि विश्वं दर्शतो ज्योतिः कृदसि सूर्य । विश्वमाभासिरोचनम् ॥ मृत्युः देवानां विद्वांसः मृत्युर्देविमात्रुषान् । मृत्यु
 इति विश्वं स्वदेशे ॥ १ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यं तं जनुं अनु । त्वं वरुण परयसि ॥ विद्यामीषुरजस्पृध्वहामिमां नो अक्तुभिः । पश्य
 न्जन्मानि सूर्य ॥ सुसत्वाहुरितरे श्रेयवहंति देवसूर्य । शोचिर्केशं विचक्षण ॥ अयुक्तस्य शूद्रयुवः सूर्यो रथस्य नृस्यः । तामिवाति
 स्वयुक्चिभिः ॥ उद्वयं तमसु रपरिज्योतिष्य पर्यंतु वत्सरम् । देवं देवनासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमम् ॥ उद्यद्वायमिन्नमहश्चरौ ह्यशुत्तरां
 दिवंम् । इद्रेगं मम सूर्य हरिमाणं चनाशाय ॥ शुकेषु मे हरिमाणं रोपुणा कासु दध्मसि । अथो हारिद्वयेषु मे हरिमाणं निदध्मसि ॥ उद
 गाद्यमादित्यो विश्वे नृसहस्रा सह । द्विपुतं मह्यं रधयुन्मो अहं द्विपुते रधम् ॥ २ ॥ नवचर्मैव तज्जप्य मिति कारिकायां । चित्रं देवानां
 मिति षड्चस्य सूक्तस्यागिरसः कुत्सः सूर्यास्त्रिष्टुप् । जपेयि नियोगः । ॐ चित्रं देवानां मुदगादनीकं च धुमिन्नस्य वरुणस्याश्वे । आप्रा
 ध्यावपु ध्रिषो अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत् सूर्युषश्च ॥ सूर्यो देवीमुपसुरोचमानां मयुर्नयोपां मभ्येति पुश्चात् । यज्ञानरो देवयंतो युगा

१ सर्वे स्वस्त्यशय्यायां शयीरन् । २ यजमानः प्रातर्होमांतो कृतसंध्यैः सूर्यैः सह जपेत् ।

निधितन्यतेप्रतिभद्रायभद्रम् ॥ भद्राअथाहृतितुःसूर्यस्यचित्राएतन्वाअनुमाद्यासः । नमस्ततोदिवआपृष्ठमस्थुःपरिधावापृथि
 यीयंतिसद्यः । तत्सूर्यस्यदेवत्वतन्महिष्यंमुध्याकृतोर्वितंतंजभार । युदेदयुक्कहरितःसुधस्यादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै ॥ तन्मि
 त्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपकृणुतेद्योरुपस्ये । अनंतमन्यदृशदत्स्यपाजःकृष्णमन्यद्धरितःसंभरति ॥ अद्यादेवाजदितुसूर्यस्य
 निरंहसःपिपतानिरवृथात् । तन्नोमित्रोवरुणोभामहंतामर्दितिःसिंधुःपृथिवीजतद्यौः ॥ १ ॥ नमोमित्रस्येतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्य
 सार्थोभितपाःसूर्योजगतीदशमीत्रिष्टुप् । जपेवि० ॐ नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षेसमहोदेवायतहृतंसपर्यत । दुरेदशेदेवजाताय
 केतयेदिवस्यत्रायसूर्यायशंसत ॥ सामास्त्योक्तिःपरिपातुविश्वतोद्यावाचयनततन्नहानिच । विश्वमन्यन्नविशतेयदेजतिवि
 श्वाहापोविश्वाहोदतिसूर्यः ॥ नतुअदेवःप्रदिवोनिवासतेयदेतदशोभिःपतुररथर्यासि । प्राचीनमन्यदनुवर्ततेरज्जुदृन्येनुज्योतिषा
 यासिसूर्य ॥ धेनसूर्यज्योतिषाचापसेतमोजाञ्चविश्वमुदियापिभ्रातुना । तेनास्मद्विश्रामनिर्गमनाहुतिमपामीवामपदुःष्वद्वयं
 सुय ॥ विश्वस्यहिमोर्षितोरक्षसिन्नतमहद्वयन्नचरसिस्वयाअनु । यदद्यात्सूर्योपव्रवामहृतशोदेवाअनुमंसिरतक्रतुम् ॥ तन्नो
 द्यावापृथिवीतत्रआपृद्भद्रःशृण्वंतुमरुतोहवंचचः । आशरौधमसूर्यस्यसंहर्षिभद्रजीवतोजरुणामंदामहि ॥ १ ॥ विश्वाहात्वा
 समनसःसुचक्षसःप्रजावतोअनमीवाअनंगसः । जुद्यंतत्वाभिन्नमहोदिवोदेव्येज्योगजीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ महिज्योतिर्विभ्रतं
 त्याविचक्षेणमास्वतंचक्षुषेचक्षुषेमयः । आरोहंतवृहतःपर्जनस्मरिवृयंजीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ यस्तुतेविश्वामुव्रनानिकेतुना
 प्रचरेतेनिचविशतअकुभिः । अनागास्त्वेतदहरेकेदशसूर्याह्नाह्नोवस्यसावस्यसोर्दहि ॥ शनोभवचक्षेसाशानोअह्नाशंभानु

कपदाभावे योगसिद्ध्यधिकरणन्यायेन उक्तान्यतममेकमेव फलं । सकामनिष्कामभेदेनायं योगपारिजाते संस्कारकाण्डे सविस्तरं विवृतोऽस्तीति नेह
 प्रपञ्च्यते । यद्यप्यहरहः स्नानादौ विध्यभावात्मासादेर्नागतत्वं तथापि त्रयस्य मासादेर्नागतत्वं तत्र तत्सोऽहोऽवश्यकः । यच्च केचिदहरहः कर्तव्येषु
 संध्यावंदनादिषु देसकालोच्चारणं कुर्वेति च होमपूजादिषु तत्र हेयोपादेयविषये मूलं न विद्वाः । सर्वत्र संकल्पवाक्यान्ते साक्षतकुशोदकं वा अत्रात्र
 ण हस्तेनैव शान्यां जलादौ प्रक्षिपेन्नभूमौ । अत्र तत्र राजे विशेषः—‘संकल्पवाक्ये विधिवाक्योपात्तधातोरिव तदुत्तमपुरुषस्य प्रयोगो यथा स्यात्तादृशं,
 कर्मणो विदोपनामसत्त्वे तत्सहितं च वाक्यं प्रयोज्यम्—यथा मिहो ब्रह्मो ज्यमि, दशपूर्णमासाभ्यां यक्ष्ये, संख्यामुपासिष्य इति । यथा वै देवपूजां
 करिष्ये, ब्रह्मयज्ञं करिष्य इत्यादि च । न तु संध्योपासनं करिष्ये, ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इत्यादि । एवं सर्वत्र । एतच्च त्रिस्थलीसैतौ प्रघट्टके स्पष्टम् । यत्र तु मंत्रं
 जपेत्, मंत्रजपं कुर्यात्, कायं च यमतर्पणं, यमं संतर्पयेद्बुध इत्युभयथापि विधिर्दृश्यते तत्र मंत्रं जपिष्यामि, मंत्रजपं करिष्य इति वा, यमं तर्पयि
 ष्यामि, यमतर्पणं करिष्य इति वा यथेष्टं वाच्यम् । यत्र त्वाम्नातं संकल्पवाक्यमस्ति तत्र तदेव वाच्यम् । यदा तु नियुक्तः करोति तदा करिष्ये करिष्या
 मीत्येवं द्विविधप्रयोगवति धातौ प्रयुज्यमाने करिष्यामीति परस्मैपदमेव देत् क्रियाफलस्य कर्तृगामित्वात् । होष्ये—आचरिष्ये—भोजयिष्य इत्याद्यु
 निकाः प्रयोगास्त्वसाधव एव । आद्ययोः परस्मैपदित्वात् । अंत्यस्य णिजंतत्वेनोभयपदित्वेऽपि निगणचलने तिसूत्रेण परस्मैपदं नियमात् । स्मार्त
 कर्मसु यजमानकर्तृकसांगप्रधानप्रयोगसंकल्पोत्तरमाचार्योदिकर्तृकः स्वस्वकर्मसंकल्पः प्रधानदेवताभिग्रहस्थापनादिषु पुनः संकल्पश्च शिष्टाचारप्र
 माणकः । प्रथमसंकल्पे कथितस्य देशकालादेः प्रयोगमध्येऽयं तत्संकल्पे पुनरुच्चारणप्राप्तौ प्रागुक्तविशेषणवति देसो काले चाप्युक्तकर्म करिष्य इति वा
 च्यमिति धृपेत्सर्गे भट्टाः । इत्यलमिति वित्तरेण ॥

प्रसंगादत्र पारिजातधृतः शरीरकभाष्यानुवृत्त्या संकल्पप्रकारः । ‘जन्माद्यस्य यतः’ इति सूत्रे ‘यतो वा इमानी’त्यादि विषयव्याख्यानं

नाशां हि मांशं घृणेन । यथाशमघ्नच्छमसं हुरोणे तत्सूर्यद्रधिणं धेहि चित्रम् ॥ अस्माकं देवानुभयाय जन्मने शमयच्छत द्विपदे चतु
पदे । अदत्तिर्वदूर्जयमानमाशतु तदुस्मेशयोरुरपो दधातन ॥ यद्वा देवाश्चक्रुर्मजिह्वया गुरुमनसो वा प्रयुती देवहेळनम् । अरा
वायो नो अभिर्बुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसयो निधेतन ॥ २ ॥ सूर्यो न इति पंचचस्यं सूक्तस्य सौर्यश्चक्षुः सूर्यो गायत्री । जपे विनि ० ।
ॐ सूर्यो नो दिवस्पतिवातो अंतरिक्षात् । अग्निर्नः पार्थिवम्यः ॥ जोषां सवितुर्यस्य ते हरः शतं सवाँ अहति । पाहि नो दिद्युतः प
तंत्याः ॥ चक्षुर्नो देवः सवित्ता चक्षुर्न उत पर्वतः । चक्षुर्धाता दधातुनः ॥ चक्षुर्नो धेहि चक्षुर्नो धेहि चक्षुर्विष्वेत्त नूभ्यः । संचेदं विचप
श्येम ॥ ससंहशत्वावयं प्रतिपश्येम सूर्य । विपश्येम न चक्षसः ॥ १ ॥ आनो भद्रा इति दशचस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो विश्वे देवा
स्त्रिष्टुपं चाद्याः सप्तमी च जगत्यः षष्ठी चिराद् । जपे विनियोगः ॐ आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वतो दग्धा सो अर्परीता स उद्भिदः ।
देवानो यथा स दुमिद्धे असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवे दिवे ॥ देवानां भद्रा सुमतिर्ऋज्यतां देवानां रातिरभि नो निर्वतताम् । देवानां
सख्यमुपसेदि मावय देवान् आयुः प्रतितं तु जीवसे ॥ तान् पूर्वयानि विदाहू महवयं भर्गमिन्नमादिते दक्षमस्त्रिधम् । अर्यमणं चरणं सोम
मभिनोसरस्वतीनिःसृग्गामयं स्करत् ॥ तन्नो वातो मयो भुवो भुवो भुवो जंतन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः । तद्वा वाणः सोम सुतो मयो
भुवस्तदभिनो अशृणु तं धिष्यया युवम् ॥ तमीशानं जगत्स्तस्थुस्पतिं धियं जिन्यमवसेहू महवयम् । पूषानो यथा वेदं सामसं दधेरिक्षि
ता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥ १ ॥ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पपाविश्वे देवाः । स्वस्ति न स्तादर्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पति
र्दधातु ॥ पृषदश्वामस्तः पृथिमातरः शुभं यावानो विदथे पजमयः । अग्निं जिह्वामनवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा अवसागमन्निह ॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवाहितं यदायुः ॥ शतमिन्द्रशरदो अतिदे
यायत्रानश्नुकाजं रसंतनूनाम् । पुत्रासौ यत्र पितरो भव्यं तिमानो मध्यारीरिपता युर्गतोः ॥ आदित्यौ रादितिरं तरिक्षमदितिर्माता स
पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदितिः पंचजना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥ २ ॥ स्वस्ति नो मिमीतामिति पंचर्वस्य सूक्तस्यात्रि विंशे
देव्या रियष्टुर् अन्त्येष्टे अनुष्टुभौ । जपे विनियोगः ॐ स्वस्ति नो मिमीतामधिना भगः स्वस्ति देव्यदिति रनवर्णः । स्वस्ति पृषा असु
रो दधातुनः स्वस्ति द्यावा पृथिवी युचतुनां ॥ स्वस्त्येवायुमुपव्रवामहे सोमं स्वस्ति भुवनस्य स्यस्पतिः । बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्त्ये स्वस्त्ये
आदित्यासौ भंगतुनः ॥ विश्वे देवानो अद्या स्वस्त्ये वैश्वानरो य सुरभिः स्वस्त्ये । देवा अंतवृभवः स्वस्त्ये स्वस्त्ये स्वस्त्ये स्वस्त्ये ॥
स्वस्ति भित्रा न रुणा स्वस्ति पर्यरेवति । स्वस्ति न इन्द्रश्चाग्निश्च स्वस्ति नो अदिते कृधि ॥ स्वस्ति पंधामनुचरे मसूर्या चंद्रमसां विव । पुनर्ददता
म्रता जानुता संगमे महि ॥ १ ॥ परावत इति सप्तदश च सूक्तस्य नाभाने दिष्टो मानवो विश्वे देवा जगती अन्त्येष्टे त्रिष्टुभौ । जपे वि
नियोगः । ॐ परावतो ये दिधि पंत आप्यं मुनीता सो जनिमा विवस्वतः । यया ते र्थे न ह्युप्यस्य वृहि पि देवा आसते ते अधिद्रु वंतुनः ॥
विश्वार्हो नमस्य निबं धानामा नि देवा उत युज्जिया निवः । ये स्य जाता अदिते रन्ध्रस्प रिये पृथिव्या स्ते म इह श्रुता हवम् ॥ येभ्यो मा
तामभुमस्ति न्वेते पर्यः पीयूषं द्यौरादितिराद्रि नहोः । उक्थ्य शुष्मान् पृषभान् त्वमसस्तां आदित्यां अनुमदा स्वस्त्ये ॥ न च क्षसो अर्निमि
पंतो अर्हणा न ह देवा सो अमृतत्वमानशुः । ज्योती रथा अहिमाया अनागसो दिवो वज्र्माणं वसते स्वस्त्ये । सव्याजो ये सुवृधो यज्ञमाय
नुरप रितृता दधिरे दिप्रिक्षयं । तां आ विवा सूनमसा सुवृकिर्भमहो आदित्या अदिति स्वस्त्ये ॥ २ ॥ को वः स्तोमं राधति यं जुजोष

धविश्वेदेवासोमनुष्यतिष्ठन् । कोवोध्यरतुविजाताअरकरद्योनःपुदत्यहःस्वस्त्यै ॥ येभ्योहोत्राप्रथमामयेजेमनुःसाम॥१॥
 मर्नसासप्तहोदभिः । तआदित्याअभयंशमयच्छतसुगानःकर्तसुपथास्वस्त्यै ॥ यईशेरेभुवनस्यप्रचेतसोविश्वस्यस्यातुर्गतश्चम
 तवः । तेनःकृतादकृतादेनसस्पयद्यादेवासःपिपृतास्वस्त्यै ॥ भरेण्विद्वंसुहवहवामहेहोमुचसुकृतुदेव्यजनम् । अग्निमित्रवरुण
 सातयेभगंदावापृथिवीमरुतःस्वस्त्यै ॥ सुत्रामाणपृथिवीद्यामनेहसंसुशमोणमदितिसुप्रणीतम् । देवीनावस्वरित्रामनागसमद्य
 वंतीमारुहेमास्वस्त्यै ॥ २ ॥ विश्वेयजन्नाअधिवोचतोतयेत्रायध्वनोदुरेवायाअभिहुतः । सत्ययावोदेवहृत्याहुवमशृण्वतोदेवा
 अवसेस्वस्त्यै ॥ अपामीद्वामपविश्वामनाहुतिमपारतिदुर्विदन्नामयायतः । आरेदेवाद्देपोअस्मद्युयोतनोरुणःशर्मयच्छतास्व
 स्त्यै ॥ अरिष्टःसमतोविश्वएधतेप्रजामिजायतेधमणस्परि । यमादित्यासोनयथासुनीतिभिरतिविश्वानिदुरितास्वस्त्यै ॥
 यंदेवासोवधवाजसातोयशूरसातामरुतोद्विधेन । प्रातर्यावाणरथमिद्रसानसिमरिष्यन्तमारुहेमास्वस्त्यै । स्वस्तिनःपथ्यासुध
 न्यसुस्वस्त्यै ॥ पुबुजनेस्वयति । स्वस्तिनःपुत्रकृथेषुयोनिषुस्वस्तिरुयेमरुतोदधातन ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथेश्रेष्ठरेक्कणस्वत्यभिया
 वाममेति । सानोअमासोअरणेनिपातुस्वावेशाभवतुदेवगोपा ॥ एवाप्तुतःसुनुरवीवृधद्वोविश्वआदित्याअदितेमनीपी । ईशा
 नासोनरोअमत्येनास्ताविजनोदिव्योगयेन ॥ इत्येतानिसर्वाणिजपेयुः । अतिबहुत्वादन्नलियन्ते । ततोयजमानःसंस्कृताग्ने
 नस्वादुव्यंजनयुक्तेनत्रीनधिकान्वाशक्त्याब्राह्मणान्भोजयित्वातैःस्वस्त्यनंवाचयेदिति । इदमपिकर्मकेचिद्भुक्त्वाकुर्वति । युक्तु
 पवित्रक्षेपणांतमुपवासीकृत्वाभुक्त्वाशयतीतेति ॥ ॥ इतिप्रत्यवरोहणप्रयोगः ॥ ७३ ॥

अथपिंडपितृयज्ञप्रयोगः ॥ ॥ सचानाहिताग्निनापिकार्यः एवमनाहिताग्निर्नित्येश्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयादिति सू-
 त्रात् । नित्येओपासनाग्रावित्यर्थः । तस्यचायमाहिताग्नितोविशेषः । हविःश्रपणंकृत्वाऽतिप्रणयनंकर्तव्यम् । ततोऽतिप्रणीत-
 स्योपसमाधानंपरिस्तरणंचकृत्वाततोर्यागतिप्रणीतादित्यादिसमानम् । यस्मिन्नहोरात्रेपर्वप्रतिपदोःसंधिस्तत्रापराह्णेयागदिनेतत्पू-
 र्णदिनेवापिंडपितृयज्ञःकार्यः । अहोरात्रतिथिसंधौतुयागपूर्वदिनएवेतिवृत्तिकृत् । उक्तापराह्णेओपासनार्मिप्रज्वाल्यशुचिरा-
 चांतःप्राणानायम्यधृतपवित्रोदेशकालौस्मृत्या पितृवृत्तिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंपिंडपितृयज्ञंकरिष्ये इतिसंकल्प्याग्नेयाभि-
 मुक्तोऽग्निंयात्यागंपरिसमुह्याग्नेय्यग्रकैर्दभैःपरिस्तीर्यपयुह्याग्नेरीशान्यांवायव्याग्नेयाग्रकान्दर्भानास्तीर्य तेषुचरुस्थालिशूर्पस्फ्यो

१ उष्णिनेचरुस्थाल्यादीनिदाशंपीर्णमासिकातिरिक्तानिपात्राणिच आज्यंनवनीतंवा त्रैककुंदलौकिकंवाअंजनंघृतमिश्रं ईपट्टिलीनमाज्यंतिष्ठतै-
 संवाग्यंजनं कापोसंशयनीयंकशिषु कार्पासमुपधानं उपबर्हणंवासास्तदयद्रव्याणिवा ग्रीहीन् शकटंचसंपादयेत् । एवंसंपादनासंभवेदाशंपौर्णमा-
 सिकान्येवपात्राणिप्राप्ताणि । २ अग्निंघ्यात्वेव दक्षिणोमेरेकतःप्रदीसंधूपायदुल्लुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेत् येरूपाणिप्रतिमुंचमानादिति । यदाज्य-
 नाहिताग्निःपिंडपितृयज्ञंदाश्रद्धंचव्यतिपत्यकुर्यात्तदापीदानीमेवओपासनोमेरतिप्रणयनम् । यदातुसप्तकेवलंपिंडपितृयज्ञंकुर्यात्तदाश्रपणोत्तर-
 मतीप्रणयनम् । अस्मिन्कर्मण्यवशिष्टदिकानिसर्वकर्मोण्याग्नेयीसंस्थानिकार्योणि । उल्लुकंसंखंडिलादौनिघायउभावग्नीप्रज्वाल्य आग्नेयकोणमारभ्य
 प्रदक्षिणंसंमंतात्सरिसमुहजप्रदक्षिणंप्राग्दक्षिणामैर्दभैःपरिस्तुणीयाद्यथा-पुरस्तादक्षिणामान्दक्षिणतःप्रागग्रान्यश्चादक्षिणाप्रानुत्तरतःप्राग-
 प्रानुत्तरानुत्तरान्दक्षिणानपरान्कुर्यात् । परिसमूहनवत्पयुंक्षुणम् ।

लूलमुसलसुवधुवकृष्णाजिनसकृदाच्छिन्नकुशोधमेक्षणजलपूर्णकमंडलुनितियथायोग्यन्यग्विलान्यैकैकशआग्नेयीसंस्थान्यासा
दयेत् । काष्ठलङ्काःस्पयः । आज्यधारणार्थास्तुक्नुवा । शेषंमसिद्धम् । पात्राण्युत्तानानिकृत्वाकमंडलुजलेनमोर्द्वेयस्थालींशूर्पेणा
दायाग्नेर्दक्षिणतोवस्थितत्रीहिमच्छकंददक्षिणतआरुह्य स्थालींशूर्पेनिधायत्रीहिभिःपूरयित्वा यथास्थालीमुखोपरिस्थाःशूर्पेपतं
तितथानिमृज्य स्थाल्यास्यदेशतःपतितान्त्रीहीनशकटेप्राप्त्य अग्नेःपश्चिमतोवायव्यग्रीवेआस्तीर्णेकृष्णाजिनबल्लखलंनिधायतत्र

१ सकृदाच्छिन्नं बहिः समूलं प्रशस्तम् । अच्छिन्नाग्राः समूलाश्च पित्र्ये तु हरिताः स्मृताः । अमूला देवकार्येषु प्रयोग्याः स्युः सदा बुधैरिति स्मृत्यर्थः सा-
रात् । २ तूष्णीं प्रोक्ष्य शूर्पे स्थालीं प्रगृह्य दक्षिणाग्नेर्दक्षिणतो वस्थितस्य प्रागीपस्य त्रीहिमच्छकटस्य दक्षिणाग्ने आरुह्य सव्यं जान्वाच्य पितृन् ध्यायन्नेकप-
वित्रां तर्हि तां स्थालीनीं चामुष्टिना विपमसंख्यमुष्टिभिर्त्रीहिभिः पूरयेत् पितृभ्यो निर्बपामि इति तूष्णीं वा । एवं त्रीहिभिः पूरयित्वा स्थालीमुखं समीकुर्वन् शु-
परिराशीभूतान् हस्तेन निःसार्य शूर्पे पतितान् चकटे प्रापेत् । शकटाभावे दक्षिणाग्नेः पुकुशेषु स्म्यं निधायोपरि द्वाद्गीहीन्याश्यां पुरस्ताच्छूर्पे स्थालीं निधाय
पूरयेदिति विशेषः । शकटादवरुणस्थालीस्थान्त्रीहीन्सकृदुत्पूय सकृत् प्रोक्ष्य दक्षिणाग्नेर्दक्षिणतः प्रत्यगुदग्रीवे कृष्णाजिने बल्लखलं निधाय दक्षिणाग्रा-
चीतिष्ठंतीपत्नीतया सकृदवहन्यायथाफलीकृता इव भवन्ति । शूर्पेण तु पानघोषासतुषवितुपाणां पृथक्करणरूपं विवेचनं कुर्यात् । पठ्य संभवे यजमान एव
तिष्ठन्नवधातादिकुर्यात् । यजमानो वहतान्सकृत्प्रश्नात्त्यदक्षिणाभौस्थालीमधिश्चित्य पवित्रवत्सांस्थाल्यामपानीयं तंडुलानोप्यभेक्षणेन प्रसव्यं पर्यो-
लोडयन् जीवतंडुलं श्रपयेत् ।

स्थालीस्थानं ग्रीहीन्निधायामेव्यभिमुख्यातिष्ठत्यापद्वयावहतान्सकृत्फलीकृतान् विविच्य सकृत्प्रक्षालितान् जीवतंडुलान् श्रपयेत् ।
 चरुमेनुद्वाल्यैवाग्नेरेकंप्रदीप्तमुत्कुण्ठहीत्वाग्नेराग्नेयांदिशि कृतेशुचिस्थंडिले धेरूपाणिप्रतिमुंचमाना असुराः संतः स्वधया चरंति ।
 परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्टांशोकात्प्रणुदात्वस्मात् ॥ इति मंत्रेण नीत्वा तमतिप्रणीताख्यमग्निमाग्नेयाग्रकैः कुशैः परिस्तीर्य दक्षि
 णाभिमुखः अपहृता असुरारक्षांसि येदिपदः इति मंत्रेणौपासनातिप्रणीतयोरंतराले स्प्येन सव्योत्तरपाणिद्वयगृहीतेन कुशमूलेन वा
 ग्नेयाभिमुखालेखामुह्यत्य तामद्भिरभ्युक्ष्य सकृदाच्छिन्नवर्हिपाच्छाद्य अनुत्पूतमाज्यं विलापितमुत्पूतं नवनीतं वाधुवायामासि
 च्याग्नेर्दक्षिणतः कुशेष्वासाद्य सुवंसंमृज्यतेन ध्रुवास्थमाज्यमादाय चरुमभिघायोदगुद्रास्य अतिप्रणीताग्नेः पश्चाद्भेज्यासाद्य
 तदक्षिणतोऽभ्यंजनां जनकशिपूपूर्वहृणान्यासादयेत् । ततोऽतिप्रणीताग्नेः पश्चिमत उपविश्यार्चयित्वा प्राचीनावीत्यभिघारित
 मरलिमितं पंचदशदारुकमिधमपि तृतीर्थेन तूष्णीमन्नावभ्याधाय सुयेणाज्यमादाय मेक्षणमुपस्तीर्य उद्धृतचरुं द्विधा विभज्य उत्त
 रभागमध्यादंगुष्ठपर्वमानं मेक्षणेनावदाय पुनः पूर्वभागादवदाय पात्रस्थमवत्तंचाभिघार्य । सोमायपि तृमते स्वधानमः इत्यतिप्र

१ तंडुलनिर्वपेष्ठणाजिनोत्सृज्य लमुसलक्ष्मणां निवृत्तिरिति चंद्रचूडीये । अनाहिताग्निपिण्डपितृयज्ञेषु च वर्वासादन होमातिरिक्तं सर्वदक्षिणा-
 मिकार्यं औपासने कुर्यात् । २ इदमन्नातिप्रणयनमनाहिताग्नेः फेबलपिण्डपितृयज्ञविषयकमिति हेयम् । ३ परिस्तीर्येत्युक्तेऽपि तस्य प्रज्वलनपरिसमू-
 हनपरिस्तरणपर्युक्षणानां ग्रहोक्षेयः । ४ व्यतिपंगे तु मातामहत्रयसत्त्वेलेखाद्वयं कार्यं । तच्च स्याभावे कुशैः कार्यम् ।

णीताग्नेर्दक्षिणभागेपराचीनपाणिर्हुत्वा सोमायपितृमतइदंनममेतित्यजेत् । पुनःपूर्ववद्दक्षिणभागस्थचरोरवदाय अग्नयेकव्यवा
हनायस्वधानमइत्यग्नेरुत्तरभागेपूर्ववद्धुत्वा अग्नयेकव्यवाहनायेदंनममेतित्यक्त्वा उपवीतीतूष्णींभिक्षणमग्नावनुग्रहेत् । स्वधा
नमःस्थानेस्वाहोकारेणवाहोमस्तदाहुत्योर्व्यत्यउपवीतिताचभिक्षणानुग्रहरणपर्यंतं—यथा अग्नयेकव्यवाहनायस्वाहेतिप्रथमा
हुतिः । सोमायपितृमतेस्वाहेतिद्वितीया त्यागश्चाहुतिवत् । ततःप्राचीनावीती । पूर्वकृतलेखायांस्थापितकमंडलुजलंदक्षिण
हस्तेनपितृतीर्थेनाग्नेयापवर्गं शुंधंतांपितरःशुंधंतांपितामहाः इतिमंत्रैस्त्रिनिनयेत् । ततोहुतशेषेणसाज्येनत्री
न्पिडान्कृत्वातसालेखायां पराचीनपाणिःपितृतीर्थेनतान्पिडानाग्नेयापवर्गंपित्रादिभ्योदद्यात् । यथा एतत्तेऽमुकशर्मनयेचत्वा
मत्रानुतेभ्यश्चेतिपित्रे एवंपितामहप्रपितामहयोरपि । ततः अत्रपितरोमादयध्वंयथाभागमावृषायध्वमितिसकृत्पिडाननुमंत्र्य

१ अत्रकेचिद्धविःप्रत्यभिघारणस्यास्विष्टकृत्संस्कारार्थत्वादिह्नभवतीतिवदंतितन्नयुक्तम् । सर्वत्रहविःप्रत्यभिघारणस्योपयोद्वयमाणसंस्कारा-
र्थत्वकल्पनात् इहचतस्रहविषःपिंडार्थमुपयोगात्स्यादेव । २ अत्रजीवत्पितृकस्यानेकपक्षाःसूत्रकारेणोक्तास्तेषामुपयोगाभावाद्ब्रह्मव्याख्याताः ।
तत्सत्तुहोमांतमनारंभोवेतिवचनादन्यतरंभवति एतद्विकृतित्वादष्टकास्वेवाधिकारः । प्रसंगादिहैवेदंविचार्यते पिंडपितृयज्ञेअनारब्धेऽष्टकाभवं-
तिनवेति । अत्रकेचित्प्रश्लारंभंविनाविकृतावधिकारोनास्तीतिवदंति । युक्तंचेदं । एवंचानियमेसतिदर्शपूर्णमासारंभात्प्राक्पवमानेद्व्यधिकरणप्र-
सक्तेःप्रश्रुत्यारंभंविनाविकृत्यनारंभोवश्यंवक्तव्यः । अतएवत्रिकांडमंडनः—आरब्धप्रकृतेरेवविकृतावधिकारत्वाइत्याह । नायंनियमइत्येके इति
सं० कौमुदी । ३ अत्रासच्छब्दगोत्रवस्वादिरूपकीर्तनपुनश्चतुर्थ्यतन्मःशब्दोच्चारणानितसंति । ~

सैव्येनपार्श्वेनव्यावृत्त्योदज्जुसोभूत्वा यथाशक्तिप्राणाग्निमयअभिपर्यावृत्य अमीमदंतपितरोयथाभागमावृषायीषत इतिपुनस्ता
 ननुमंत्र्य उपयीती चरुदोषमवघ्रायाचम्यप्राचीनावीती पूर्ववच्छुंधतांपितरइत्याद्यैस्त्रिभिः कमंडलुजलपिंडांतेनिनीय अमुकश
 र्मभ्यंशेतित्रिम्योपिपिंडेष्वभ्यंजनैर्तैलघृतवादर्भेणदत्त्वा अमुकशर्मक्ष्वेतितथैवांजनं दद्यात् । अथ एतद्धः पितरोवा सोमा
 नोतो न्यत्पितरोयुङ्घं इतिप्रतिपिंडमंत्रावृत्या नववासोदशां पंचाशद्रूपीधिकंवयश्चेत्स्वप्रकोष्ठहृदयान्यतरहोमवादत्त्वा कशिपू
 पर्नहणेनियेद्य सव्योत्तराभ्यांकृतांजलिराग्नेयाभिमुखः पिंडानुपतिष्ठेत्तमंत्रैः । यथा नमोवः पितरइयेनमोवः पितरः शुष्मायनमोवः
 पितरः पितरोधोरायनमोवः पितरोजीवायनमोवः पितरोरसाय ॥ स्वधावः पितरोनमोवः पितरोनमएतायुष्माकंपि
 तरइमाअस्माकंजीवायोजीवंतइहस्तः स्याम ॥ मनोन्वाहुवामहेनाराशंसेनसोमैर्न । पितृणांचमन्मभिः ॥ आतप्यतुमनः पुनः ऋ
 त्वुदक्षांयजीयते । ज्योक्सूर्यइदं ॥ पुनर्नः पितरोमनोददातुदैव्योर्जनः । जीवंद्रातंसचेमहि । इतिचतसृभिर्मंत्रैरुपस्थाय ।
 अथ परंतनपितरः सोम्यासांगभीरोभिः पृथ्विभिः पूष्विणेभिः । दत्त्वायासम्यंद्रविणेहभद्रंरयिंचनः सर्ववीरुंनिर्यच्छत ॥ इतिमंत्रेण
 पिण्डानाग्नेयाभिमुखंसकृदुत्तानेनहस्तेनचालयेत् । ततः । अग्नेतमुद्याभ्वंनस्तोमैः ऋतुंनभद्रंहृदिस्पृशम् । ऋध्यामातुओहैः ॥ इति
 औपासनाग्निसमीपंगत्वा । यदुत्तरैरक्षंयुधिवीमुतद्यांयन्मातरं पितरंवाजिहिंसिम । अग्निर्मातस्मादेनसः प्रमुचतुकरोतुमार्मनेन

१ प्रत्येयादिति वचनसामर्थ्यादग्निनाभिमुखेनात्र किंचिदनुप्रजनं कर्तव्यं । अग्निमित्यविशेषवचनेन दक्षिणाग्निमेवेति सं० कौमुदी ।

सम् । इतिमंत्रं गार्हपत्यपदरहितं जपेत् । केचित्तु द्वाभ्यामपि मंत्राभ्यामभ्युपस्थानमाहुः । अथ वीरमेदत्तपितरः इति मंत्रेण मन्थ्ये
मं पिंडमादाय सुपुत्रप्राप्त्यै पत्न्या प्राशयेत् । आधत्तपितरोगर्भकुमारं पुष्करस्रजम् । यथायमरपा असत् ॥ इति मंत्रेण । अयं मंत्रः
पत्न्याः । इतरौ पिंडावस्वतिप्रणीते वा क्षिपेत् । आसादितानां द्वादश पात्राणां मध्ये सकृदाच्छिन्नवर्हिर्हिममेक्षणानां विनियुक्त
त्वात् अथ शिष्टानां नवानां द्वंद्वशब्द उत्सर्गः । अथ शिष्टमेककृणेन सहोत्सर्जेत् । अत्र पित्रादिनामाज्ञानेन तत्तन्नामस्य ज्ञेयत्वे एतत्तत्तदित्यस्या
नंतरंततपितामहप्रपितामह इति शब्दाः क्रमेण पिंडदानमंत्रे प्रयोज्याः । एकस्य द्वयोर्वा नामाज्ञानेन पितृयास्थानंततादिशब्दप्रयोगोऽ
न्यत्र नामप्रयोगः । अत्र पित्रादीनां मध्ये एकस्य द्वयोर्वा जीवने तत्पिंडदानकाले पूर्वोक्तपिंडदानमंत्रेण स्वाहाकारं तेन जीवदुद्देशेना
ग्नौ सव्यपाणिना पिंडहोमः । त्रयाणामपि जीवने पितृमातृजीवने वा त्रयोपि पिंडा होतव्याः । अथवा पिंडदानरहितो होमांत एव पिंड
पितृयज्ञः । अनारंभो वा पिंडपितृयज्ञस्य । अन्येतु न जीवंतमतिदद्यादिति श्रुतेः पितरित्तादिदत्तिका जीवति त्रिभ्योऽपि होम एव
नभूमौ पिंडदानम् । जीवत्पितामहस्य पित्रे पिंडं दत्त्वा द्वयोर्होमः । जीवत्प्रपितामहस्याद्ययोः पिंडः प्रपितामहस्य होमः । होमेच य
ज्ञोपवीतिता सर्वत्र इत्याद्याकर्तव्यम् । अत्र चरुश्रपणहोमयोरधिकरणविकल्पमाहापस्तंबः—सोयमेवं विहित एव मनोहितान्ने
रौपासने श्रपणहोमश्चातिप्रणीते वा जुहुयादिति । एतद्व्याख्या रुद्रदक्षीया—अनाहिताग्नेर्दक्षिणाग्निस्थानीय औपासने श्रपणहोमो
भवतः । अथवा औपासन एव श्रपयित्वा ततोऽग्निं दक्षिणाप्रांचं प्रणीय तस्मिन् जुहुयादित्यर्थ इति । एवं च औपासने एव होमः अतिप्रणी

१ इति प्रत्येयादिति शेषः । २ इत्याद्युत्तेन मध्यमपिंडद्वयमादाय आधत्तमंत्रं सकृदुपवीतव्यमेकीकृत्य प्राश्यादिति सं० कौमुदी ।

तत्तद्व्याहृतिरिति चेत् । अन्येतु नित्यश्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयादित्याश्वलायनीयाद्वाक्यसमभिव्याहारात्सन्निधानादतिप्रणी-
तद्व्याहृत्याचातिप्रणीतएवहोमइति । हरदत्तभाष्यमप्येवम् । अत्र बहुलैक्यमपि पद्धतित्वान्नल्लिखितम् । सयुक्तिकत्वाच्च अति-
प्रणीतेहोमइत्युक्तम् । यद्वा यथासंप्रदायं विचार्य वा कार्यम् । सकृदाच्छिन्नकुशाख्यपिंडवर्हिर्भावेकाशादिग्राह्यम् । तदुक्तं विष्णु-
धर्मोत्तरे—पिंडनिर्माणं कार्यकुशाभावे विचक्षणैः । काशेपुराजदूर्वासुपवित्रे परमे स्मृते ॥ इति राजदूर्वा अतिदीर्घदूर्वाः ॥ ॥
अथ पिंडपितृयज्ञपार्वणश्राद्धयोर्व्यतिपंगप्रयोगः ॥ ॥ योऽनाहिताग्निरौपासनाग्निमान्मृतपितृकः सवक्ष्यमाणं पार्वणश्राद्धं
पिंडपितृयज्ञं च व्यतिपद्नेन कुर्यात् । व्यतिपंगो नाम द्वयोर्विच्छिद्यसहानुष्ठानात्मकस्तत्र विशेषः । तत्र पार्वणश्राद्धं पिंडपितृयज्ञं च व्य-

१ न्यसिपंगप्रदेशेऽयं होमोऽतिप्रणीते भवति अन्यथा मुख्ये इति सिद्धौ । २ तत्र त्रिलोदकं संपादनांतं पार्वणवत्कृत्वा आचम्य तीर्थं प्रवेशादिदेशका-
त्कर्तृनाते उपमन्तं पार्वणश्राद्धं भोपाचदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पिंडपितृयज्ञं च व्यतिपज्य करिष्ये इति संकल्प्य अग्निध्यात्वा ये रूपानी-
अग्रं ननायादनांतं मातामहादिसत्त्वे द्वितीयं कश्चिदुपवर्णं वा सत्तद्व्यं द्रव्यं वाऽऽसादेत् । एतदंतं पिंडपितृयज्ञस्य कृत्वा स्वागतप्रभ्रादिपिड्य विग्र-
पानि शोषनांतं घातुं गन्तुं । यत्तु इममाधानांतं स्वागतप्रभ्रादीति तत्परिशिष्टविग्रहम् । अथ कांस्थे स्थालीपाकादग्रमुद्धृत्येत्यादिमेक्षणानुप्रहरणांतं पिंड-
पितृयज्ञं कृत्वा नंदलादिकरिष्य इत्यादि पिंडनिर्माणं करिष्य इति प्रभ्रान्तो पिंडपितृयज्ञवत्पिंडदानादिपात्रोत्सर्गांतं कृत्वा अनानां चांतो पुपिंडदानमपक्षे इदानीं
प्राप्त्यनाचमज्यविकिरणादिश्राद्धतोषणमापयेत् ॥ इति ।

ब्रह्मणः सकाशादेव प्रपञ्चजातमुत्पन्नं यथामृदः सकाशादुत्पन्नो घटः स्वोपादानं मृदमत्यक्त्वा जीवति । प्रलीयमानोऽपि मृदेव प्रलीयते । एवं ब्रह्मणि जातं जगदपि ब्रह्मालक्त्वा जीवति, प्रलीयमानं च ब्रह्मण्येव प्रलीयत इत्युक्त्योत्तरं शास्त्रसंदर्भेण ब्रह्मणिसमन्वयादिकं प्रतिपाद्या ब्रह्मबुद्ध्यैव कर्मणि कर्तव्या नीत्युक्तम् । श्रुत्यन्तरमपि 'एष एवासायु कर्मकारय तितं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीपते' इति । भणितं च भगवता भगवद्गीतासु—'यत्करोषियद् आसियज्जुहोषि ददासियत् । यत्तपस्यसि कौंतेय तत्तुरुष्वमदर्पणम्' इति । उक्तं च कूर्मपुराणे—'ब्रह्म प्रयाधाय कर्मणि निःसंगः कामवर्जितः । प्रसन्नैर्नैव मनसा कुर्वाणो याति तत्पदम् ॥ ब्रह्मणा दीयते देयं ब्रह्मणा संप्रदीयते । ब्रह्मैव दीयते चेति ब्रह्मार्पणमिदं परम् ॥ नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुुरुते तथा । एतद्ब्रह्मार्पणं प्रोक्तमुपि भिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रीणा तु भगवानीशः कर्मणानेन शाश्वतः । इति यत्कुरुते बुद्ध्वा ब्रह्मार्पणमिदं परम् ॥ यद्वा फलानां संन्यासं प्रकुर्व्यात् परमेश्वरे । कर्मणा मे तद्दृष्ट्वा ह्युर्ब्रह्मार्पणमिदं परम् ॥ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं संगवर्जितम् । कियते चिदुपाकार्यतद्ब्रह्मैव पि मोक्षदम् ॥ अथवा यदिकर्मणि कुर्यान्नित्यान्यपि द्विजः । अकृत्वा फलसंन्यासं वध्यते तत्फलं न तु ॥ तस्मात्सर्वं ग्रयं ब्रह्मेन त्यक्त्वा कर्मो गतः फलम् । अविद्वानपि कुर्वीत कर्मणाऽऽप्नोति तत्फलम्' इति । अपि च ब्रह्मार्पणबुद्ध्या कर्मकरणे फलवाहुल्यमपि भवति । तदुक्तं न्यासेन—'यामुदेव मनो यस्य जपहोमार्चनं तदिषु । तस्यान्तरायो मे त्रैयदेवेंद्रत्वादिकं फलम्' इति । तस्माच्चतुर्विधपुरुषार्थसार्थोऽपि परमेश्वरप्रीत्यैव भवति । तत्तत्र परमेश्वरप्रीत्यर्थं 'आतःसंध्यामुपासिष्ये' 'ज्योतिष्टोमेन यक्ष्ये' इति स्वामीष्टदेवताप्रीत्युद्देशेन संकल्पः कार्य इत्यलमिति विस्तरेण । प्रकृतेऽप्येवमात्माधिकारसदृशं कर्मादौ संकल्पं कुर्यादिति । इति संकल्पनिर्णयः ॥

आपदेव तच्छन्द ऊह विचारः । तत्र प्रयोगपारिजाते व्यासः—'आर्पणं चोद्देव तं च विनियोगस्तथैव च । ब्राह्मणेन प्रयत्नेन वेदितव्यं विपश्चिता ॥ अविदित्वा तु यः कुर्याद्वा जनाध्यापनं जपम् । होममन्तर्जलादीनि तस्य चाल्पफलं भवेत् ॥ मन्त्रार्थज्ञो जपस्य व्यर्थं कुर्वन् अध्ययनं द्विजः । स्वर्गलोकमवा

तिथेणकरिव्येइतिसंकरव्य इभमाधानात्पात्तनांपितृयज्ञं कृत्वा ब्राह्मणपञ्चौचादिआच्छादनांतंश्राद्धं भस्ममर्चादापर्यंतंश्राद्धं कृत्वा
 पित्रर्धाद्विजान्मुद्रा अग्नौकरिव्ये इति पुनरिभमाधानादिपितृयज्ञआमेक्षणानुप्रहरणमथपार्वणमन्त्रानुज्ञानादयोभयशेषक्रमेणसमा-
 पयोदितिक्रमः । आहिताग्निरुसर्वाधान्यर्धानीवादक्षिणाग्नावेवपिंडपितृयज्ञं कृत्वापार्वणश्राद्धं पृथगेव कुर्यात् । तत्रकरं
 दुश्राद्धमयोगेवस्थामः ॥ इतिश्रीभट्टनारायणविरचितेप्रयोगरत्नेपिंडपितृयज्ञप्रयोगः ॥ ७७ ॥

अथाल्पवक्तव्यत्वात्पार्वणश्राद्धात्पूर्वमष्टकाश्राद्धप्रयोगउच्यते ॥ ॥ हेमंतशिथिराख्येपुमार्गशीर्षादिपुचतुर्मुमासेषुकृष्ण
 पक्षेसप्तम्यादित्र्यहसाध्यमष्टकाश्राद्धं कुर्यात् । अशक्नोमाधमासएव कुर्यात् । तत्रायंक्रमः । पष्ठ्यासायंहोमानंतरं सप्तम्यामेवद्याग्रा-
 तर्होमानंतरं देशकालांसंकीर्त्यदर्शयतित्रादीन्मातामहादींश्चसपत्नीकानमूद्य नित्यविधिरूपमष्टकाश्राद्धं कर्तुं कामः पूर्वद्वयः श्राद्धं क-
 रिव्यइतिसंकरव्य ब्राह्मणनिमंत्रणादिद्वितीयसंकरपातं कृत्वा विप्रान्सन्निधायान्नसन्निधनादिपरिषेचनांतं कृत्वा स्थालीज्वयं श्र-
 णदीनिचपिंडपितृयज्ञवरपात्राण्यासाद्य स्थालीपुष्पीहिपूरणादितंडुलप्रक्षालनांतं कृत्वा तंडुलांसिसुसुस्थालीपुविभज्यशुद्धोदनं

१ अपूपमात्रपक्षेतरस्यापनार्यैकेवस्थाली । शूर्पेक्षसल्लसल्लकृष्णाजिनानां निवृत्तिः । अतःपत्रासादनंतोत्स्यात्पांगृहसिद्धात्रेनापूषाभिधायो-
 त्सुकप्रणयनादिदक्षिणतोभुवानिधानांतं कृत्वाऽपूपस्थालीममौनिधायभिषार्योदयुद्धास्योत्सुकपश्चिमतो निदध्यात् । ततः स्वागतं सुस्वागतमित्याद्या-
 न्छादनकरं कृत्वा तं कृत्वा अपूपेभ्य उच्यते यथा तं कृत्वा भौकरिव्यइतिपिष्टविप्रान्प्राचीनावीत्यनुक्षाप्य इभमाधानादिमेक्षणप्रहरणांतं कृत्वा ततोहुतक्षि-
 णपरिवेपणादिसंपन्नवाचनांतं कृत्वा उच्यते यथा तं कृत्वा अपूपेन सह पिंडान् कृत्वा श्रुंतं तां पितर इत्यादि श्राद्धशेषं समापयेदिति ।

तितमिश्रोदनंकुसरंपायसंचक्षपयित्वातिप्रणयनादिधुवायामाज्यनिषेचनांतंकृत्या चरुत्रयंकमेणाभिधार्थोदनुद्वास्यातिप्रणीताग्नेः
 पश्चिमतोदक्षिणसंस्कमेणासाय तदक्षिणतोभ्यजनांजनकश्चिपूषवर्हणनिधानादिभस्मसमर्पादाकरणोत्तरकर्तव्यपाणिशोधनांत
 कृत्याचरुत्रयंपात्रांतरेषुपृथगुभृत्यपृतांकंकृत्या प्राचीनावीत्यग्नौकारिष्यइतिपिच्यन्नाह्मणाननुज्ञाप्यअतिप्रणीताग्नाविभ्रमुपसमा
 धायप्रोवाचभ्येनमेक्षणमुपस्तीर्य शुद्धौदनमभ्यादंगुष्ठपर्वमान्नमेक्षणेनावदाय पूर्वार्धाच्चतथैवावदाय कसरात्तापयसाच्चतथैवाव
 दायस्यातीत्रयोदिष्टपृथक्पृथगभिधार्थाऽयसंचैकवारमभियार्य । उदीरतामित्यष्टर्चसंश्लःपितरंविष्टुष । पूर्वेषुश्चरुहोमेविनि
 योताः ॐ उदीरतामवरुजतरासुउन्मथ्यमाःपितरःसोभ्यासः । असुयईयुरवृकाक्रंतज्ञास्तेनोवतुपितरोहवेषुस्वधानमः । इति
 मेक्षणेनकृत्या पितृभ्यइदंनमः । पुनश्चरुत्रयारपूर्ववदवदाय ॐ इदंपितृभ्योनमोअस्त्वद्ययेपूर्वासोयउपरसईयुः । येषांधिवे
 रजस्मानिषयावेवानूनंसुदृजनासुविधुस्वधानमः ॥ पितृभ्यइदं ॐ आहंपितृभ्युविद्वर्वाअवित्सिनपातंचविक्रमणंचुविविष्णोः ।
 माईयद्रोपेस्त्वपर्यामतस्यभजंतपितृस्तइहागमिष्टाःस्वधानमः ॥ पितृभ्यइदं ॐ यर्हिपदःपितरजुत्यर्वाणिभावोहव्याचकृ
 माज्जपथम् । तआगुतावसाद्यतंभेनाधानुःशंयोरुपोदधातस्वधानमः ॥ पितृभ्यइदं ॐ उपहृताःपितरःसोभ्यासावहिष्येषु
 निधिषुप्रियेषु । तआगमंततइहश्रुतंत्वधिभ्रवंततंवत्स्मानस्वधानमः ॥ पितृभ्यइदं ॐ आच्याजानुदक्षिणतोनिषष्टुमंय
 दमभिर्गुणितविभ्यं । माहंसिष्टपितरःकेनचिद्वायह्म आगःपुरुषताकरामस्वधानमः । पितृभ्यइदं ॐ आसीनासोअरुणीना
 मपस्योरयिधतद्वाशुमेतर्त्याय । पुत्रेभ्यःपितरस्तस्यवस्यःप्रयच्छतइहोर्जदधातस्वधानमः ॥ पितृभ्यइदं ॐ येनःपूर्वेषुपितरःसो

न्यासो नृद्विरेसो मग्नो धवसिंघाः । तेभिर्धुमः संस्त्राणो हवींष्यशत्रुशार्ङ्गः प्रतिक्रामर्मन्तु स्वधानमः ॥ पितृभ्य इदं० एतैर्मन्त्रैरपि स्व
 धानमोत्तरदृष्टाहुतीः पूर्ववद्भुत्वा पितृभ्य इदं नमस्तु देवा त्वा गां प्रत्याहुतिं कुर्यात् । ततो यज्ञोपवीती मेक्षणमनुग्रहत्वा पण्डपस्पृश्य
 प्राचीनावीती हुतशिष्टचक्रत्रयपरिवेपणादिसंपन्नवचनांतं कृत्वा चरत्रयशेषं पिंडार्थमुद्धृत्य यज्ञे गुनिक्षिप्य शेषनिवेदनादिविप्र
 विसर्जनांतं पर्वाणश्राद्धवत्कृत्वा तदहरेव पितृमातामहवर्गद्वयस्य सपत्नीकस्य श्राद्धांगत्वेन तिलतर्पणं कृत्वा पार्वणयज्ञियमेनादिनशेषं
 नयेत् । आहिताग्निस्तु निमंत्रणाद्याच्छादनांतं कृत्वा दक्षिणाग्नीधनादिह विरासादनांतं कृत्वा पूर्ववद्ब्राह्मणाननुज्ञाप्य दक्षिणाग्निं
 मुपसमाधायोदीरतामित्यादिभिरदृष्टाहुतीर्हुत्वा मेक्षणांनुग्रहणहोमशेषपरिवेपणादिब्राह्मणविसर्जनांतं मनाहिताग्निवत्कुर्यात् । यन्म
 तेषिडपितृयज्ञे औपासनागौहोमसोपमत्रापितृयैव होमः । इति श्रीभट्टनारायणविरचिते मय्योगरत्ने सप्तमीश्राद्धप्रयोगः ॥ ७३ ॥

अथाष्टमीश्राद्धप्रयोगः ॥ सप्तम्यां सायभौपासनहोमानंतरं मष्टम्यां वा प्रातर्होमानंतरं देवकालौ संकीर्त्य प्राचीनावीतीदर्थं च
 त्र्यध्वं तान् प्रद्वसपत्नीकानि पठनमूद्य नित्यविधिरूपमष्टकाश्राद्धं करिष्य इति संकल्प्य ब्राह्मणनिमंत्रणादिद्वितीयसंकल्पांतं कृत्वा
 सनाग्निं प्रज्वाल्य समिद्धयभादाय प्रणानायम्यतिथ्यादिसंकीर्त्याष्टकाश्राद्धांगहोमं करिष्ये इति संकल्प्य तत्र देवतापरिग्रहार्थमन्या

१ अन्नश्राद्धांगतर्पणं दर्शवत्पूर्वमेव । अष्टकास्वं त एव तत् इति वचनं तु अष्टम्यामेव प्रवर्तते तस्या एकैकाष्टकापदवाच्यत्वात् । एवमन्वष्टक्येपि ।
 एतेन प्रयोगपारिजातादिभिरंते यदुक्तं दपास्तमिति सं० कौमुद्यां । २ आसनं उपविश्य अन्यप्राणानायम्यतिथ्यादिं स्मृत्वा अष्टकाश्राद्धांगभूतं स्थाली-
 पाकं करिष्ये अग्निं प्रज्वाल्य अथाग्निमा णोऽष्टकाश्राद्धांगस्थालीपाके देवतापरिग्रहार्थमित्यादि स्थालीपाकं समाख्यति प्रसमीये आचमननादिसर्वं कुर्यात् ।

धानं करिष्ये इत्यादि चक्षुषी आन्धनेत्यंतमुक्त्वा विश्वान्देवान्ससवारंचरद्ब्रह्मेण क्षेपेण स्विष्टकृतमित्यादिसद्यो यश्च इत्यंतमुक्त्वा
 समिद्धयंत्रयं वाग्नाथायायपरिसमूहनादि पूर्णपात्रप्रणयनांतं कृत्वा सपवित्रं शर्मश्रेः पश्चिमतो निधाय तस्मिंश्चतुरश्वतुरमुष्टीनाहुति
 संख्यया विश्वान्देवान्ध्यापयत्सूर्या निरुप्य तथैव प्रोक्ष्या वह्ननाद्याज्यभानांतं कृत्वा द्वाहोमं करिष्ये इति पित्र्यर्घ्याह्वाणाननुज्ञाप्य कुरु
 न्येतितरुक्षरं न्युद्धार्य मंत्रहोमं कुर्यात् । तत्र मंत्राः । अग्नेन येति मंत्रद्वयस्यागस्त्यो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् । अष्टकाहोमे विनियोगः ।
 ॐ अग्नेन यंसुपर्धा राये अस्मान् विश्वानि देवयुनानि विद्वान् । युयोध्य ऽसृज्जहुराणमेतौ भूयिष्ठान्तेन मज्जं किं विधेम स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो
 देवेभ्य इदं ॥ ॐ अग्नेत्वं परयानव्यो अस्मान् स्वस्ति भिरतिदुर्गाणि विश्वा । पूश्च पृथ्वी बृहल नृजुर्वी भवातो कायतनं यायुश्च योः
 स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ॥ ॐ ग्रीष्मो हेमंत ऋतवः शिवानो वर्षाः शिवा अभयाः शरद्वः । संवत्सरो धिपतिः प्राणदो नो होरा
 ब्रह्मणो नो दीर्घमायुः स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ॥ ॐ द्याता पृथिवी शिवमंत रिक्षदौ नो देव्यभयं नो अस्तु । शिवादि द्याः प्रदिश
 भूतं भविष्यद्भयं विश्वमस्तु मे ब्रह्मा धियुष्टः स्वाराक्षराणि स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ॥ ॐ आपो मरीचीः प्रवहंतु नो धियो धाता स मुद्रो वहंतु पापम् ।
 सारो मरुतः स दंतु । कर्जं प्रजाममृतं पितृव्यमानः प्रजापतिर्मयि परमेष्ठी दधातु स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ॥ ॐ विश्व आदित्या वसवश्च देवा रुद्रा नो
 तैश्च तव आहुतीर्हृत्वा । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । अष्टकाहोमे विनियोगः । ॐ प्रजापते न त्वेदं तान्युन्यो विश्वा ज्ञाता
 निपु रितार्वाभूय । यत्कर्मास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पुत्रं योरयूणि गं स्वाहा ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ॥ ७ ॥ एवं सप्ताहुतीर्हृत्वा

स्विष्टकृदादिदोमदोषंसमाप्यस्वागतोत्तरायाध्व्यदोषसमवनयनांतंकृत्वा ब्राह्मणसन्निधावाग्नेय्यांदिशिभुवंप्रोक्ष्यदर्शश्चाद्धवत्प्रथम
 पात्रंन्युज्जंकृत्वागंधदानादिपाणिशोधनांतंकृत्वा भोजनार्थादन्नादुद्धृत्यधृताकंकृत्वापित्रर्धेब्राह्मणसमीपउपविश्य तत्पाणिपर्युक्ष्य
 सत्रप्राचीनावीती दक्षिणामान्दर्भानास्तीर्थमक्षेणमुपस्तीर्थमक्षेणैवदिवारमवदायपात्रसमवतंचाभिषार्य सोमायपितृमत
 स्वधानमदतिपाणोहुत्वा पुनःपूर्ववदवदायअग्नयेकव्यवाहनायस्वधानमदतितथैवजुहुयात् । एवंसर्वत्रजुहुयात् । ततोद्विजाःहुत
 मद्यंभाजनेषुनिक्षिप्याच्चन्यपूर्ववदुपविशेयुः । ततःकर्तार्षपरिविव्यशुद्धाभिरद्भिःप्रोक्ष्यपित्रादिभ्योदर्शवत्यक्त्वा पिंडदानकाले
 पूर्वपाश्चिमतोर्द्वेलेखेद्विजसमीपेकृत्वा क्रमेणसकृदाच्छिन्नवाहर्द्वेयेनास्तीर्थप्राचीनावीती शुभंतांपितरःसपत्नीकाहत्यादिअग्न्युप
 स्थानवर्जोद्विजविसर्जनांतंसर्वदर्शश्चाद्धवत्कृत्वा तद्द्वेयेववर्गद्वयस्थतिलतर्पणंकुर्यात् । अत्रकामकालौविश्वदेवौ । इष्टिश्चाद्धेकतु
 दक्षावष्टम्यांकामकालकाचितिशंखस्मृतेः । अत्रगृह्ये भ्योभूतेऽष्टकाःपशुनास्थालीपाकेनयेतविकल्पाभिधानेपिलोकविद्विष्टत्वात्प
 क्षीसंयजानांजाधन्येयपशुनानुष्ठानाभावात्पशुपक्षेप्रयोगोनोक्तः ॥ इत्यष्टमीश्चाद्धविधिः ॥ ७४ ॥

अधान्यष्टक्याख्यनयमीश्चाद्धप्रयोगः ॥ ॥ कर्तापूर्वद्वुःपरेद्वुर्वार्चोक्तकालेदर्शकालौसंकीर्त्य प्राचीनावीती दक्षिणाशुखः
 सव्यंजान्वाच्यपितृवर्गमपत्नीकं, मातृवर्गमातामहवर्गंचसपत्नीकंपृथ्वंतनिर्दिश्य नित्यविधिरूपमन्यव्यष्टक्यश्चाद्धं पिंडपितृयज्ञेय्य
 तपकपार्थपाविधानेनानेहविषाभ्योद्याकारिष्येइतिसंकल्प्य निमंत्रणादिद्वितीयसंकल्पांतदर्शश्चाद्धवत्कृत्वा ब्राह्मणान्सन्निधाय
 दक्षिणामन्यपेदेदोभीपासनान्निविधिवत्प्रतिष्ठाप्यपरिसमृद्ध्य प्राग्दक्षिणाम्रैःसमूलैर्दर्भैरकंपयंखिवारमप्रदक्षिणंपरिस्तीर्थं पात्रासाद

नार्थदर्भानास्तीर्य चरस्यालीत्रिय ३ शर्प ४ स्फ्यो ५ लूल ६ मुसल ७ क्षुव ८ ध्रुवा ९ कृष्णजिन १० सकृदाच्छिन्नत्रये ११ धम १२ मेक्षण १३
 कमंडलू १४ नैकेकशआग्नेयसंस्थानासाद्यस्याल्यंभीहिपूरणादितंडुलप्रक्षालनांतंकृत्वा स्थालीपुतंडुलान्विभज्यशुद्धोदनंतिलमिश्रौ
 दनंपायसंचश्रपयित्वा किंचिच्छुद्धोदनाप्रद्रवंमंडारवृक्षात्रांतरेणादायसंभृत्याद्विमतिप्रणीय तंपूर्ववत्परिस्तीर्य स्फ्येनपित्रादि
 वर्गात्रयार्थं पश्चिमापवर्गलेखात्रयमुल्लिख्यप्रत्येकमभ्रिरभ्युक्ष्य सकृदाच्छिन्ननैकेकनैकेककालेखांस्तृत्वा ध्रुवायामाज्यंक्षिरत्नौपासना
 शर्दक्षिणतःकुशेय्यासाद्य क्षुवेणज्यमादाय चरत्रयंप्रत्येकमभिधायार्गोरेरुद्रुद्वास्यातिप्रणीताग्नेःपश्चिमतोदर्भेषुकमेणदक्षिणसंस्थ
 मासाद्य दधिमिश्रयचपिष्टरूपसक्तून्दधिमंधारव्यान्मधुमिश्रयचपिष्टरूपसक्तून्मधुमंधारव्यान्पात्रद्वयेसंभृत्य दधिमंधसक्तून्ौपा
 सनेऽधिश्रित्याभिधायार्द्रुद्वास्यापायसाहक्षिणतआसाद्य अभ्यंजनांजनकशिपूप्रवर्हणानांप्रत्येकंत्रयमौपासनाग्नेर्दक्षिणतआसाद्य
 पित्रयंत्राक्षणानांस्वागतवचनादितृतीयनिमंत्रणांतंकृत्वाध्यासादनकालेतैजसादीनिनवसंख्याकानिपात्राण्यासादयेत् । मातृद्वि
 त्वेवहुत्वेवापितानहीप्रपितामहीद्वित्वेवहुत्वेवातत्तसंख्यानितद्वर्गापात्राण्यासादयेत् । देवतासंख्याकानिपात्राण्यासाद्यप्रोक्ष्योक्ता
 नानिकृत्वा प्रतिपात्रंदर्भत्रयंनिधायजलसंपूर्णं शनोदेवोरितिपूर्वाकेनमंत्रेणैकेकवर्गपात्रसंजलसंकृदनुमंत्र्य । तिलोसिसोमदेवत्यो
 गोसवेदेवनिर्मितः । प्रब्रवद्भिःप्रतःस्वधयापितुनिमाह्नोकान्भीषयाहिनःस्वधानमः ॥ इतिमंत्रेणमातृपितामहादिरूपाबृहितयथा
 पठितपितृशब्दवताप्रतिपात्रमंत्रावृत्यातिलान्निक्षिप्यगंधपुष्पाणिचनिक्षिप्य पितृपात्रसंपन्नमित्यादियथाङ्गिमभिसुद्रयदर्शवृत्तिप
 त्नादिर्नामगोत्रपूर्वकमुक्त्वाऽऽद्याह्यार्चयित्वोपवीती सर्वेषानामगोत्राप्युच्चार्यसंपादितोवःस्वधाअर्घ्याइतितत्तत्पात्रंतत्पुरतःक्रमे

णमंस्याप्यदर्शयितुं नामभ्यर्दत्त्वा । मातरिदत्तेऽर्धस्वधानमोनममेत्यादिनामातृवर्गस्य दत्त्वाभातामहवर्गस्य च दर्शयित्वा सर्वत्रो
 सारपात्रस्य जलं पिबादि पात्रोक्षित्वा । तज्जलेन मुखमद्भुत्वा । न्यविबलपात्रकरणादिपाणिशोधनांतं कृत्वा । चरुत्रयां हि धिमंथाच्च पात्रचतु
 दयक्रमेण हविः पृथगुद्धृत्य घृताकं कृत्वा सौकरिष्य इति पित्रर्ध्नाक्षणाननुज्ञाप्य क्रियतामिति तैरुकेऽतिप्रणीताग्नाविधममुपसमाधाय
 मेक्षणमुपस्तीर्य तेनांगुष्ठपर्वमात्रं क्रमेण हविश्चतुष्टयस्य मध्यात्पूर्वाध्यायकपुथगवदाय पात्रस्य हविश्चतुष्टयं पुथगभिधाय भवत्तं
 षष्ठकृदभिधाय सोमाय पितृमते स्वधानमभृत्य भौदक्षिणदेशे हुत्वोद्देशत्वा गौकृत्वा । पुनः पूर्ववदक्षिणभागे हविश्चतुष्टया दवदाय
 अग्नये कव्यवाहनाय स्वधानमभृत्य हविर्वह्नी च रभागो हुत्वोद्देशत्वा गौकृत्वा । यज्ञोपवीती तूष्णीमेक्षणमनुग्रहृत्यापजप इत्यो भाग्यां
 परिविष्य । हुतशेषपात्रचतुष्टयस्य हविः सर्वं किंचिच्छेषं वर्गात्रयद्विजभोजनपात्रेषु परिविष्या अत्यागादिसंपन्नवचनांतं कृत्वा । पिंडार्थं
 मुद्धृत्य शार्दूलपत्रवाद्येषु स्थालीचतुष्टयस्थितं हविश्चतुष्टयं सर्वं मधुमंथांश्च प्रक्षिप्य । पुनः प्रकिरणार्थं सर्वस्मादङ्गादुद्धृत्य शेषं निवेद्य द्विजै
 रुत्तरापोशने हस्तप्रक्षालने च कृते स्वयमाचम्य पूर्वस्तीर्णेषु चर्हिः पुंशुं धंतां पितरः शुं धंतां पितामहाः शुं धंतां मातरः
 शुं धंतां पितामहाः शुं धंतां प्रपितामहाः शुं धंतां सपत्नीकामातामहाः शुं धंतां सपत्नीकामातृप्रपितामहाः
 इति मंत्रैः सतिलकमंडलुजलनिनयनं कृत्वा । शुक्लां वरा इत्यादि दर्शश्राद्धे वक्ष्यमाणं वस्वादिदेवद्यानं कृत्वा । आद्राभलकप्रमाणान्म
 गुसुसर्पिस्तिलघृताशवापिंडान् कृत्वा भुवाज्येनाभिधाय । एतत्तदित्यादिनायथालिङ्गवर्गत्रयस्य पिंडरूपमञ्जमित्युक्तिपूर्वकं पिंडनिर्वपणं
 कृत्वा । स्त्रीपिंडेषु पूर्वसंभृतमोदनामद्रवं निषिच्य । करावपर्वणाद्यश्च पुनः स्थानांतं कृत्वा । वीरमेदत्तापितर इति त्रिराष्ट्रत्यापितृशब्दान्

हेतवर्गत्रयपितृन्मत्वेकमाह्यं मध्यमपिंडत्रयं पत्नीप्राशयित्वा पिंडोद्भासनादिविप्रविसर्जनात्तदर्थं श्राद्धवत्कृत्वा तदहरेववर्गत्रयस्य
तिलतर्पणं कुर्यात् । मातृद्वितोपिंडदानकाले एतद्भासनात्मातरीयज्ञदेवश्रीदेवभुक्तगोत्रेषु स्वरूपे च युवामत्रान्विति पिंडदानं कृत्वा
अस्मन्मातृभ्यां यज्ञदाश्रीदाभ्यां अयं पिंडः स्वधानमोनमतेभ्यश्च गयायां विष्णुपदे रुद्रपदे वा दत्तमास्त्विति यथा वा सतमुच्चारयेत् ।
अभ्यंजनदाने यज्ञदेवश्रीदेवभुक्तगोत्रेषु अयं पिंडः स्वधानमोनमतेभ्यश्च गयायां विष्णुपदे रुद्रपदे वा दत्तमास्त्विति यथा वा सतमुच्चारयेत् ।
एतद्वः पितरो यास इत्यादिनापितृशब्दानूहेन मंत्रावृत्त्या सर्वासां वा सो दद्यात् । एवं पितामही प्रपितामही द्वित्वेऽपि । मातृवहुत्वेऽपि
दाने एतद्वोऽस्मन्मातरः यज्ञदाश्रीदारुद्रदाः भुक्तगोत्रावस्यादिरूपायै च युष्मानत्रान्विति पिंडं दत्त्वाऽस्मन्मातृभ्यो यज्ञदाश्रीदारुद्र
दाभ्योऽयं पिंडः स्वधानमोनमम । गयायां मिति पूर्ववत् । अभ्यंजनदाने पूर्ववद्गामान्युक्त्वाऽभ्यङ्गवमिति तैत्तिरीयसिद्धिः । अंजनदाने
अङ्गवमिति अंजनमंत्रावृत्त्या प्रत्येकं द्विवारं क्षिपेत् । वासोदाने एतद्वः पितर इत्यादिना नूहेन सर्वासां वा सो दद्यात् । पितामही प्रपिताम
ही वहुत्वेऽप्येवं कुर्यात् । सर्वेषु पिंडदानादिषु मात्रादीनां द्वित्वे एकनामतवे चाद्वयचनांतंतस्तस्मान्निर्देशं बह्वुत्वे एकनामतवे च बह्वुवचनां
तम् । अत्र यद्यपि सप्तभ्यादिति त्रयश्राद्धकृतं व्यतोक्ता तथापि गृह्यसूत्रेऽष्टमी पद्यष्टका इत्युपक्रम्य पूर्वेषुः पितृभ्यो दद्यादपरेशुरन्व
ष्टयमिति सप्तमी निवर्माश्राद्धयोरष्टमी मुपजीव्योक्तत्वात्तस्या एव सांवत्सरिकवदपराह्णाधिक्र्यादिकं विचार्य तदनुरोधेन सप्तमी निवर्मा
श्राद्धं पूर्वेषुः परेषुश्च कार्यं ननु तयोपरराह्णाधिक्र्यादिकं स्थातव्येण विचार्यमिति । यदि मार्गशीर्षादि चतुर्षु मासेषु मलमासः स्यात्तदा शु
क्लमास एवाष्टकाः कार्यः ननु मलमासे । हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णां सपरस्पक्षाणामिति चतुर्भेदोऽपि दित्याद्याकरोत्तेत्यम् । अष्टकाश्राद्धा

करणेप्रत्यवायवकः कर्मपुराणे—यस्यतेप्रतिगच्छेत्पुनरुपकाभिरपूजिताः । मोघास्तस्य भवंत्याशाः परत्रैव च सर्वशः इति । एतदकरणे
 प्रायश्चित्तमृगिधाने—एभिर्द्युभिर्जिपेन्मंत्रं तवातु तद्दिने । अन्यद्वक्यं यदान्मूनं संपूर्णया तिसर्वदेति । एभिर्द्युभिरिति मंत्रस्य क
 प्यनुत्रः प्रसकप्यक्रं पयिः इन्द्रो देवता जगती छंदः अष्टकाद्यकरणप्रत्यवायपरिहारार्थे जपे विनियोगः ॥ ॐ एभिर्द्युभिः सुमना
 एभिर्दुभिर्निरुधानो अर्मा त्रिगोभिर्भिवना ॥ इन्द्रेण दस्युं द्रव्यं तद्द्रुं भिर्युतद्द्रुं सप्तः समिधारं भेमहि ॥ इति श्रीनारायणभट्टकृते
 प्रयोगरत्ने अन्यद्वक्यप्रयोगः ॥ ६१ ॥

अथाष्टकाविकृतिभूतो माध्यावर्षश्राद्धप्रयोगः ॥ तच्च भाद्रपदापरपक्षे महालयारव्ये सप्तम्यादिषु त्रिविधः सुअष्टकावत्सर्व
 द्युयादिति वृत्तिकृत् । हरदत्तस्तु तत्रैवापरपक्षे मया युक्तायां त्रयोदश्यां संकल्पविधानेन माध्यावर्षारव्यं श्राद्धमित्याह ॥ इति मा
 ध्यावर्षप्रयोगः ॥ अथ प्रतिमासमपरपक्षश्राद्धम् ॥ प्रतिकृष्णपक्षे प्रतिपदाद्यष्टम्युगमतिथिषु पृथग्मातृश्राद्धवर्जसपक्षीकपितृ
 मातामहवर्गद्वयस्यान्यद्वक्यवत्सुराचात्मवर्जसर्वकार्यम् ॥ इत्यपरपक्षश्राद्धप्रयोगः ॥ कृत्तिकादिषु कान्यश्राद्धं वृत्तिका
 रमतेनाष्टमीश्राद्धवत्सर्वकार्यं । यद्वाद्यौनिकोचरीत्यावृद्धिश्राद्धवत् ॥ इति श्रीरामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टविरचिते प्रयो
 गरत्ने अष्टकाविकृतिश्राद्धप्रयोगः ॥ ६१ ॥

इत्ययं प्रयोगरत्नग्रंथः समाप्तः ॥

अथाग्निनस्यप्रकृतिविहृतिप्रयोगप्रयार्थितदपर्यासेवापर्वणिर्षौर्णमासस्थालीपाकाश्वयुज्याप्रयणानांतत्रेणप्रयोगः ॥ पूर्वोक्तका
 लेआभ्युदयिकश्राद्धकृत्व्यादेशकालौसर्कीर्त्यमभोपाचदुहितक्षयद्वाराश्रीपरमे० ममस्त्रीपुत्रादिसहितस्यन्यूनापेक्षितविषयसंपूर्णता
 पूर्णान्वयसादनसिद्धिद्वाराश्रीय० तथाभमरोगजरानिवृत्तिश्रीयशोव्रतासिद्धाराश्रीय० नित्यविधिरूपंर्षौर्णमासस्थालीपाकाश्वयुजी
 कर्मप्रीत्याप्रयणदयामाकाप्रयणानिचतत्रेणकरिष्यइतिसंकल्प्य अन्याधानेचक्षुषीआज्यनेत्यतमुक्त्वाऽन्नप्रधानंअग्निंअग्नीषोमीचर
 द्रव्येणपशुपतिचरद्रव्येण पृथातर्कपृथातकद्रव्येण इन्द्राग्नीविश्वान्देवान्नवाग्नेन सोमंनूतनदयामाक्चरुणाद्यावापृथिव्यांनवाग्नेन शेषे
 णेत्यादि॥ पात्रासादनकालेस्थावीजयं निर्वापेप्रकृतिदेयताभ्यांनिरुप्य ततःपशुपतयेनिरुप्य अभ्युक्तवाससापवित्रलेपंनिमृज्य तस्मि
 द्रव्येअग्नेशरायादिनिधाय इन्द्राग्निभ्यांविश्वेभ्योदेवेभ्यश्चतूर्ण्योद्धिश्चतुरोमुष्टीक्षूतनतंडुलानांनिरुप्य पवित्रलेपंनिमृज्य शूर्पेस्थापित
 पानांतरेसोभायत्येतिसोमायनूतनदयामाकतंडुलान्निरुप्य पवित्रलेपंनिमृज्य पूर्वस्मिन्शरावेद्यावापृथिवीभ्यांतूर्ण्योद्धिश्चतुरोमुष्टीक्षूतनतंडुल
 क्षिरुप्य तर्धेवप्रोक्षणादिआज्यभगांतंडुर्यात् । ततोहविरुद्धरणादिप्रकृतिपागं (अद्वयप्रीयोमयागं) निर्वर्त्यसुतादिभिरन्यारब्धः
 पशुपतिपूर्वपृथातकपागंकृत्वा निमृज्यान्यारब्धो नूतनचरमवदायॐस्सजुर्हं० इन्द्रा० । ॐस्सजुर्हं० विभ्वे० । दूर्वांनिमृज्यसोमाय
 स्वादेतिदयामाकचरुहृत्वा आम्रयणचवोद्धयोरेकदेशपात्रांतरेकृत्वातत्सव्येपाणौकृत्वाप्रजापतये० इतिदक्षिणेनाभिभृद्वय भद्राद्वा०
 इतिमारय द्विराचम्य तत्रस्यएवअमोसि० इंद्रेतिनाभिमात्रभेत । ततोमध्यमहविःशेषममंत्रकंपर्त्वांप्राशयेत् । ततःकर्ताइ

१ सप्तनिधोषातानुपवेदयेतिप्रयोगरत्ने । जुहुयुरितिपहुवचनात् ।

प्रोत्तिनरवंतुविपर्यये' इति । तथा चंद्रिकायां व्यासः—'ब्राह्मणं विनियोगं च छंदोऽप्यर्चयैव तत् । अज्ञात्वा पंचयोर्मंत्रेन स तत्फलमश्नुते' इति । अत्र प्रथमवाक्ये 'आर्पणं दौर्देवतं च' इति ऋषिदृष्टदौर्देवतेति क्रमो गृहीतः । उत्तरवाक्ये तु 'छंदोऽप्यर्चयैव तत्' इति छंदः ऋषिर्देवतेत्येवं क्रमः स्वीकृतः । सर्वानुक्रमपरिभाषां मेतु—'ऋषिर्देवतच्छंदं संस्तु कर्मिष्यामः' इति ऋषिर्देवताछंद इति क्रमोऽप्युक्तः । एवं च ऋष्यादीनां स्मरणेनैव विध्ये प्राप्ते त्रिपुकेन पक्षेण भाव्यमिति विचारे कृतोऽस्ति निर्णय आचारलकारेण । सचेत्थम्—'यच्च सर्वानुक्रमे—ऋषिर्देवतच्छंदं संस्तु क्रमिष्यामो न ह्येतज्ज्ञानमृते श्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तद्वग्वेदिपरम् । कुतः । 'अथ ऋग्वेदाग्न्याशे शाकलके—इत्युपक्रमात्' इति । तेन शाकलशाखाऽध्येतृभिराश्वलायनैर्येषां रिभाषिकः क्रमोऽङ्गीकार्य इति सिद्धम् । एवं सत्येव 'प्रणवस्य परब्रह्म परस्मात्समागायत्री' 'गायत्र्या विश्वामित्रः सविता गायत्री' इत्यादि परिशिष्टादृष्टपाठान्नमः सगच्छते । आहत आद्यमेव क्रमो हेमाद्रिपूर्तकमलाकरादिभिः प्राचीननिबंधकारैः सर्वत्र महानिबन्धेषु तदनुयायिभिरपि स्वस्वप्रणीतग्रंथेषु च । अन्यच्च—'अविदित्वा तु यः कुर्यात् ० तस्य चास्पफलं भवेत्' इत्युपरि निर्दिष्टप्रयोगपारिजातधृतव्यासवचनेनेदमपि स्थापितं भवति यच्छंदं ऋग्व्याद्युपबृंहितमंत्राणां पाठे फलभूयस्त्वं, यत्र तु प्रांचोऽपि कचन स्वस्तिवाचनादावृष्याद्यहमंतराऽपि मंत्रानलीलिखन् प्रयुजते चाधुनिका अपि तथा तत्र फलास्पत्वभात्रं न पुनः कर्मणो वैयर्थ्यमिति सर्वमवदातम् । इत्युपरिर्देवतच्छंद ऊहः क्रमविचारः ॥

एवं संति बहुशोऽन्यथात्वेन परिणताः प्रायोगिका विषया विवेचनीयास्तान्नानवकाशात् स्थलसंकोचाच्च यत्र कापि यथावत् संस्थामतिविवेचयिष्यामः । तथा प्राचीनानेकनिबंधप्रमाणप्रमाणितः स्वस्तिवाचनप्रयोगोऽभिमुखप्रयोगश्चापरेष्वेवं भूता विविधाः प्रयोगा मह्यमहिमभिर्विद्वद्भिर्ममांसिताः सति बहुलायासेन संगृहीतास्तानपि सर्वेषां परिचयाय प्रसंगमनुसृत्य प्रकाशयिष्याम इत्यलमिति विस्तरेणेति शम् ।

विद्वदेकान्तवशंवदः पणशीकरो पाहो वासुदेवशर्मा ।

धमसन्नहनहोमादिकर्मशेषसमापयेत् । इति संस्कारकौमुद्यांतत्रप्रयोगः ॥ यदातु आश्विनपौर्णमास्यां क्रियते तदा एककपाल
 त्वात् आश्वयुजी कर्मणा स्वस्मानंतत्रता भवति । यदा शेषपर्वणि क्रियते तदा प्रकृतिस्थालीपाकेनापि समानंतत्रता बोध्या । तदेतद्ब्रू
 त्तिकृता एकवह्निरेध्माज्येति सूत्रे स्पष्टीकृतम् । यद्यप्यत्र—सहैव श्रपयेदत्र नास्ति व्युद्धरणंतथा । आदिष्टहोममंत्रेण सर्वत्र प्रदी
 यताम् ॥ इति अष्टकप्रकरणे कारिका व्याव्युद्धरणाभिमतं नैनामस्तथापि मध्यमंतुहविः शेषपत्नीप्राश्रात्यमंत्रकम् ॥ इति कारि
 कायाः पत्नी तु मध्यमहविः शेषप्राश्रातिपूष्णीमिति वृत्तेः इति शिष्टादं कदेशं कस्मिंश्चित्पात्रे गृहीत्वा सव्ये पाणौ करोतीत्यादिनाभ्यालं
 भनांतमुक्त्वा पत्नी तु नवान्नवैश्वदेवशेषप्राश्राति इति जयंताच्च वैश्वदेवावशिष्टं तु पत्नीप्राश्रात्यमंत्रकमिति शौनकोक्तैः तत्र विभागादि
 कर्तव्यमेवेति मप्रतिभातीति संस्कारकौमुदीस्यो विषयसंग्रहः ॥ ४३ ॥

॥ इति संस्कारकौमुदीस्यो विषयसंग्रहः ॥

अथप्रसंगाद्गंगाधरशास्त्र्युद्धताःप्रयोगाःसंगृह्यन्ते ॥

अथपिंडपितृयज्ञप्रयोगः ॥ ॥ उक्तदिनेचरुस्यात्यादीनिदार्शपूर्णमासिकातिरिक्कानिपात्राणि आज्यनवनीतंवा त्रैककुदं लौकिकंयाअंजनं घृतमिश्रंइषद्विहीनमाज्यंतिलतैलवाम्भ्यंजनं कार्पासंशयनीयंकशिषु कार्पासमुपधानमुपबर्हणं वासस्तदर्थद्रव्याणिवा ग्रीहीन्शकटंचसंपादयेत् । तत्रस्पयादीनिपंचइध्मोमेक्षणंशकटंचेत्याहुंवरानि । इध्मःपालाशोवा । एवंसंपादनासंभवेदार्शपूर्णमासिकान्येषपात्राणिग्राह्याणि । देशकालकीर्तनातेममोपात्तदुरितक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरग्रीत्यर्थं पिंडपितृयज्ञंकरिष्ये इतिसंकल्प्य आग्नेयीमुखोन्मिष्यात्या दक्षिणाग्नेरेक्तःप्रदीप्तंधूपायदुग्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेत् । येरूपाणिप्रतिमुंचमानाअसुराः संतःस्वधयाचरंति । परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्टांलोकाल्पणुदात्वस्मात् ॥ यदाप्यनाहिताग्निःपितृयज्ञंदर्शश्राद्धंचव्यतिपज्यकुर्यात् रादापीदानीमेवऔपासनाग्नेरतिप्रणयनं । यदातुसप्तकेवलंपिंडपितृयज्ञंकुर्यात्तदाश्रणोत्तरमतिप्रणयनम् । अग्रेप्येतत्सूचयिष्यते । अस्मिन्कर्मण्यविशिष्टदिक्कानिसर्वाणिकर्माणिआग्नेयीसंस्थानिकार्याणि । उग्मुकंस्थंडिलादौनिधाय उभाग्रग्रीमज्ज्याल्यआग्नेयकोणमारभ्याप्रदक्षिणंसमंतात्सकृत्परिसमुह्यअप्रदक्षिणंप्राग्दक्षिणाग्नेर्दक्षैःपरिस्तृणीयात् । पुरस्तादक्षिणाग्रान्दक्षिणतःप्रागग्रान्यश्चादक्षिणाग्रानुत्तरतःप्रागग्रानुत्तरानुत्तरान्दक्षिणानधरान्कुर्यात् । परिसमूहनवत्स्युक्षणं दक्षिणाग्नेः (औपासनात्) प्रागुदक्प्रत्यगुदग्वाप्राग्दक्षिणाग्रान्दर्भानास्तीर्यैकैकशःपात्राणिप्रयुज्जिक चरुस्थालींशूर्पस्पयंउट्खलंमुसलंखंघ्रांघृणाजिनंसकृदाच्छिन्नं

नाहः दृग्भ्रमंक्षणं कर्मण्डुमिति । सकृदाच्छिन्नं वाहः समूलं प्रज्ञास्तम् । तंडुलनिर्वापे कृष्णाजिनोद्धूलमुसलशूर्पाणां निवृत्तिरिति चंद्र
 चूडीये । अनाहिताग्निपिंडपितृयज्ञेषु चर्वाद्यासादनहोमातिरिक्तं सर्वदक्षिणाग्निकार्यमौपासने कुर्यात् । पात्राण्युत्तानानि कृत्वा तू
 ण्यग्निप्रोक्ष्य शूर्पस्थालीं प्रगृह्य दक्षिणाग्नेर्दक्षिणतो वस्थितस्य प्रागीपस्य ब्रीहिमच्छकटस्य दक्षिणार्धे आरुह्य स्वजान्वाच्यपितृन्ध्यायनेक
 पवित्रां ताहितां स्थालीनीं चामुष्टिना विपमसंख्यमुष्टिभिर्ब्रीहिभिः पूरयेत् पितृभ्यो निर्वापमीति । तूष्णीं वा । एवं ब्रीहिभिः पूरयित्वा
 स्थालीमुखं समीकुर्वन्नुपरिराशीं भूतान् हस्तेन निःसार्य शूर्पे पतितान्छकटे प्रायेत् । शकटाभावे दक्षिणाग्नेषु कुशेषु रश्म्यं निधायोपरिष्टा
 द्ब्रीहिं न पात्र्यां पुरस्ताच्छूर्पस्थालीं निधाय पूरयेदिति विशेषः । शकटादवरुह्य स्थालीस्थान् ब्रीहिन्सकृदुत्पूय सकृत्प्रोक्ष्य दक्षिणाग्नेर्दक्षि
 णतः प्रत्यगुदग्ब्रीवे कृष्णाजिनजलं उद्धूलं निधाय दक्षिणाग्राचीतिष्ठतीपत्नीसकृदवहन्याद्या फलीकृता इव भवति । ततः शूर्पेण तुषान
 पो ह्यसतु पवितुषाणां पृथक्करणरूपं विवेचनं कुर्यात् । पट्या अंशं भवेजमान एवतिष्ठन्नवधातादिकुर्यात् । यजमानो वहतान्सकृत्प्रक्ष्वा
 ल्य दक्षिणाग्नौ स्थालीमधिश्चित्य पवित्रवत्यां स्थाल्यामपानीयं तंडुलानोप्यभक्षणं प्रसव्यं पर्यालोडयन्जीवतंडुलं श्रपयेत् । शृतक
 ल्पे चरौ अनाहिताग्नेः केवलपिंडपितृयज्ञेऽतिप्रणयनं प्राग्वत् । तस्य प्रज्वलनं परिसमूहनपरिस्तरणपर्युक्षणं च उभयोरद्वयोरंतराले स
 व्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां गृहीतेन रश्म्येन एकप्रयत्नेन लेखामुल्लिखेत् । अपहृता असुरारक्षां सिवेदिपदः । व्यतिषंगे तु मातामहत्रयसत्त्वे ले
 खाद्वयम् । रश्म्याभावे कुशैरुल्लिख्य कुशानुदङ्गि क्षिपेत् । लेखामभ्युक्ष्य सकृदाच्छिन्नेन चर्वाहिपासकृदवस्तीर्य कचित्पात्रे आज्यं नवनीतं
 यायिलाप्य नवनीतं चेदेकपवित्रेण तूष्णीं सकृदुत्पूय उभयोरन्यतरं ध्रुवायां निषिच्य दक्षिणतो दक्षिणाग्नेर्निधाय श्रुवं समृज्य ध्रुवगृहीते

नयुतेनस्यालीपाकमभिधार्योदगुद्वात्यनुनरभिधार्यदक्षिणाग्नेः पश्चादासादयेत् । अनाहिताग्निस्त्वतिप्रणीतस्यपश्चात् । यस्यपश्चा
चरुः सादितस्तस्यदक्षिणतः अग्न्यंजनांजनकांशिपूपवर्हणानिवासस्तदर्थद्रव्याणिवासादयेत् । अग्निमभ्यर्च्यप्राचीनावीतीअभिघ्रा
रितमिध्मं पितृतीर्थेनतूष्णीं दक्षिणाग्रावुपसमाधाय कांस्यमयेपात्रेचरुमुद्धृत्य दक्षिणं जान्याच्यवामहस्तगृहीतेमेक्षणेऽनुवेणोपस्तीर्यद
क्षिणेनमेक्षणमादायतेनचरोरुत्तरभागाद्विखिर्वानदाययामेनमेक्षणं धारयन्ऽनुवेणपात्रस्थमवत्तंचाभिधार्यमेक्षणं दक्षिणेनादायपरा
चीनपाणिरग्रावुत्तरभागेजुहुयात् । सोमायपितृमतेस्वधानमः सोमायपितृमतइदंनमम । एवमेवपुनरवदाय अग्नयेक
व्यवाहनायस्वधानमः । अग्नयेकव्यवाहनायेदंनममेतिपूर्वाहुतेराग्नेर्यथाहुत्वायज्ञोपवीती मेक्षणमग्रावनुग्रहलजलंस्पृशेत् । ततः
फलीकरणान्यवित्रंचानुग्रहरदितिमानवे । अथवाइध्माधानाद्येतदंत्यज्ञोपवीत्येवकुर्यात् । तत्रअग्नयेकव्यवाहनायस्वाहेतिदक्षि
णभागेहुत्वासोमायपितृमतेस्वाहेत्युत्तरभागेहोमः । मेक्षणमनुग्रहत्यापउपस्पृश्यहोमावशिष्टंस्थालीस्थंचरुमेकीकृत्यावघ्राणार्थं
किंचिदवशेष्यशिश्टेनचरुणाकृतान्यथोत्तरंस्थूलान्पिंडान्ध्रुवाज्येनसर्वेणाभिधार्यप्राचीनावीतीसकृदाच्छिन्नारतृतायल्लेखायामा
दीमर्च्येतेचेत्येवंत्रिपुण्ड्रदेशेपुशुंधंतांपितरः शुंधंतांपितामहाः शुंधंतांपितामहाः इतिमंत्रैः पितृतीर्थेनकमंडलुजलंनिनीय तेषु
पिंडान्सव्यान्वारब्धपराचीनपाणिनादधात् । एतत्तेअस्मत्पितः गोत्रशर्मन्वरूपयेचत्वामत्रानुतेभ्यश्चस्वधानमइतिप्रथमेस्थाने
पिंडं दत्त्वा तस्मात्स्थूलं पिंडं द्वितीयेस्थानेदधात् एतत्तेस्मत्पितामहोत्रशर्मन्वरूपयेच० । स्थूलतरं पिंडं तृतीयेस्थाने एतत्तेस्म
त्प्रपितामहोत्रशर्मन्आदित्यरूपयेच० । आस्तीर्णदर्भमूलेषुपाणिनिमृज्य । अत्रपितरोमादयध्वंयथाभागमावृषायध्वम् । इति

पिंडान्सकृदनुमंत्र्यसव्याधृदाबुल्योदङ्मुखोदक्षिणाग्निमीक्षमाणोयथाशक्त्यायतप्राणः प्रत्यावृत्यामीमदंतपितरोयथाभागमावृष्या
 यीषत । इतिपुनरनुमंत्र्ययज्ञोपवीतीचरोःप्राणभक्षभक्षयेत् । हस्तंप्रक्षाल्याचम्यप्राचीनावीतीशुंधतामित्याद्यैःपूर्ववत्पुनःकमंडलु
 जलपिंडेयुनिनीयदर्भेणपूर्वोपकल्पितमभ्यंजनं दद्यात् । संवोधनं । रूपाभ्यंक्ष्व । त्रिभिर्दर्भैःपिंजूलैरंजनमादायपिंडेषुतल्लेपंनि
 मृजेत् । संवोधनं । रूपांक्ष्व । अथवल्बंतदलाभेनिऋयंगंधाकानिसूत्राणिप्रतिपिंडंवीणिऊणापुंजंयायज्ञोपवीतंवापिंडसमीपेद
 द्यात् । पंचाशद्वर्षतायाऊर्ध्वस्वलोमप्रकोष्ठस्थंहृदयस्थंया । एतद्धःपितरोवासोमानोतोऽन्यत्पितरोयुंभुवं । पितरइमेवःकश्चिपूष
 घर्हणे इतिकक्षिपूपूषवर्हणेनिवेद्य । पितरइदंवोर्ध्वस्वधा इत्यर्घ्यनिवेद्य । पितर० अयंवोर्गंधःस्वधा इत्यादिभिर्गंधपुष्पघूपदीपा
 भिवेद्य उपहारादिचयथासंभवंनिवेद्याथैनानुपतिष्ठेत् । नमोवःपितरइपेनमोवःपितरऊर्ज्जनमोवःपितरःशुष्मायनमोवःपितरोघो
 रायनमोवःपितरोजीवायनमोवःपितरोरसाय । स्वधावःपितरोनमोवःपितरोनमपतायुष्माकंपितरइमाअस्माकंजीवावोजीवंतइ
 हसंतःस्याम ॥ मनोन्वाहुवामहे० ऋ० ३ दक्षिणादिशंगच्छन्पिंडस्थान्पितृन्स्वलीकगमनार्थमस्थापयेत् । परेतनपितरः० ।
 यज्ञोपवीती दक्षिणाग्निप्रत्यागच्छेत् । अग्नेतमद्याभ्यंनस्तोमैःक्रतुंनमद्रंहृदिरपृशं । ऋद्ध्यामातऔहः । ऋक् ॥ १ ॥ गार्हपत्यं
 प्रत्यागच्छेत् । यदंतरिक्षपृथिवीमुत्तद्यायन्मातरंपितरंयाजि० तसं । गृहोत्पत्यसं तस्यगार्हपत्यपदरहितस्यजपमात्रम् । प्राचीना
 योती पिंडान्नमस्कृत्य । यज्ञोपवीतीमध्यमंपिंडंवीरमेदत्तपितरः इत्यादाथपत्न्यैप्रयच्छन्प्रेषेत् पिंडंप्राशान इति । पत्नीपिंड
 मादायप्राश्रीयात् । आंधत्तपितरोगर्भकुमारंपुंकरुस्त्रजं । यथायमरुपाअसत् ॥ पत्न्याएवमंत्रपाठः । पत्नीबहुत्वेविभुज्यसर्वोभ्यः

प्रयच्छेदितिरुद्रदत्तः । कर्ताप्राचीनायीती । अस्थितरावतिप्रणीताग्नौवाजुहुयाद्देवाब्राह्मणायवाद्यादथज्ञोपवीतीयज्ञपात्रा
णिप्रोक्ष्यद्वियहुतसृज्येदुद्रिक्तेतृणद्वितीयंकुर्यात् । चरुस्थालीशूर्पे । स्फ्योत्खले । मुसलस्रुवौ । ध्रुवाकृष्णाजिने । कमंडलुतृणे
चोद्ग्रासयामि । पक्षांतरेतु । चरुस्थालीरस्फ्यौ । स्रुवध्रुवे । कमंडलुतृणेचेतिमयोगः । गृह्येतुजपांतदक्षिणामुखउपविश्यविमान
स्थान्पितृन्यदयन्मद्रमध्योचस्वर्योचि । वीरमे० ३ पिंडान्नमस्कृत्यपुत्रकामत्वेपढ्यापूर्ववत्पिंडप्राशयेत् । अन्यथेतारपिंडवत्प्र
तिपत्तिरिति विशेषः । ततः सकृदाच्छिन्नान्यमावादध्यादिति शतपथश्रुतौ । अतिप्रणीतमग्निं अभून्नोदृतइति मंत्रेणाग्नौप्रक्षिपेदि
तितयसूत्रांतरेपुचददयेते । आभिर्गीर्भिः० इदं विष्णु० भूर्भुवःस्वःइतिजपित्वाचम्यकर्मसमर्पणम् । अनेनपितृयज्ञेनप्रीयतांभग
यानिह । मयाभक्त्याकृतंसर्वतत्सद्रक्षापणंभवेत् । इतिपिंडपितृयज्ञः ॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

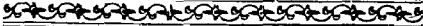
॥ ४३ ॥

अथश्रवणाकर्मसर्पवलिप्रयोगौ ॥ ॥ प्रथमप्रयोगेश्रवणाकर्मदिनात्पूर्वेद्युःप्रातःश्रवणाकर्मसर्पवलयंगत्वेनमातृकापूजनपूर्व
कंशुद्धिश्चाद्धकृत्वा श्रवणाकर्मदिनेपूर्वाह्नेस्तिवाचनंकुर्यात् । तत्राश्यादयःप्रीयतां श्रवणाकर्मणोस्वस्तिइतिविशेषः । तदंतदि
नैवपितृपाणाययानांतदभावेत्रीहीणांलौकिकाग्नौभर्जनप्रस्यद्वाधिकापरिमाणानाःकृत्वा तासांप्रस्थमात्राःपृथक्कृत्वावशि
ष्टाभिःपिष्टरूपान्सफूकृत्वातैर्नवंकलशंपूरयित्वा तंकलशंवैककर्तादर्वीचवलिहरणीनवेशिष्येनिधायैतच्छिष्यंकापिनिवेशयेत् ।
गृथकृताःप्रस्थमात्राधानाःपात्रद्वयेसाम्येनविभज्यलौकिकेनसर्पिर्पार्धावनक्ति । स्वगृहादश्यागाराद्वामाच्यांशुचिदेशंबल्यर्थपरि
गृहीयात् इहकरिण्यामिति । एतावदह्निकार्यम् । श्रवणाकर्मसर्पवल्लिचमुक्त्वापिकेचित्कुर्वति । शुक्लपूषवासिनैवकार्यविति

भट्टाः ॥ सायंहोमंकृत्वादेशकालकीर्तनात् " ममोपात्तदुरितक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रवणाकर्मकरिष्ये इति संकल्प्या
 त्रिसाहसनामायमिति विभाव्यधात्वान्वाधानं । आज्यभागदेवते आज्येनेत्यंते अग्निचतुश्चरुणा अच्युतं भौमं पुरोडाशेन अग्निमा
 शयाज्येन याजिनो धानाभिः अग्निं स्थिष्टकृतमित्यादि । पात्रासादने चरुस्थाल्या सहकपालं शरावत्रयं प्रोक्षणपात्रं च । दर्वीस्रुवौ ।
 चमसाज्यपात्रे । इध्मावर्हिणी । शूर्पकृष्णाजिने । उत्सृजलमुसले । दृषदुपले । मेक्षणापिटोद्वयन्यौ । अग्नयोपवेषौ । वेदमदं
 तीपात्रे चेति । शूर्पद्वयस्य वासादनं । प्रोक्षणी संस्कारादिपूर्णपात्रनिधानां तेषूंचतुरोमुष्टीन्निरूप्य शूर्पांतरे च तथैव निरूप्य पुरोडा
 शपार्याप्तान्नोप्य निर्वापसंख्यया प्रोक्ष्य क्रमेण पृथग्वहस्य प्रक्षालयेत् । एकस्मिन्नेव निर्वापे तु सहैवावहस्य प्रक्षाल्य चरुपुरोडाशार्था
 न्यभज्य कृष्णाजिने जदीचीनकुंवांशान्यां निधाय तत्प्राग्भागे दृषदि पुरोडाशीयांश्चतुर्वारमभ्युप्योपलां प्राचीं कर्षयित्वा पुनः प्रतीची
 माकृत्य मध्यदेशे दक्षिणतः उत्तरतश्च तिरश्चीमाकृत्य पुनः संततं पिष्टांततः प्राच्यां समाप्य कृष्णाजिने पिष्टानि प्रस्कंधावेक्ष्य शिष्टांस्तं
 दुष्टान्पल्यापेपयेत् । अग्नौ दक्षिणपार्श्वे सोदकां स्थालीमधि श्रित्योपेपमादाय तूष्णीमभिमंज्य तेनाग्नेः प्रत्यंचावंगारौ पृथक्कृत्य तयो
 रेकत्रयव्यां दिशि निरस्या उपस्पृश्य द्वितीयमग्नेरुत्तरपार्श्वे वस्थाप्य तस्मिन्कपालमुपधाय तत्रान्यमंगारं निक्षिप्य वेदेन कपाले गारा
 त्रिधाय मंदं तीपात्रे पिष्टे सेकार्थमपस्तापयेत् । पिष्टोद्वयन्यौ पुनः प्रक्षाल्य निष्टपनेन शुष्कायामग्नेः पश्चाद्विहितायां तस्यांतिरः पवित्रं कृ
 ण्णाजिनात् पिष्टानि चतुर्वारं समोप्य धाय ततः पिष्टानि त्रिरूप्य च्रुवेण प्रणीताभ्य आदाय वेदेनोपयम्य पिष्टे ब्वानीय पिष्टानि पक्त्वा अप

१ अत्राग्निः साहसनामा । प्रायश्चित्ते विष्टश्चैव पाक्यश्चेत्पुसाहस इति संमदादिति रामकल्पद्रुमः ।

कृत्याः मंदंतीपात्रस्थाभिस्ताभिः पिष्टान्यनुपरिष्ठां व्य मेक्षणेन संमिश्रय पिंडं कृत्वा वेदेन कपालादंगारानपो ह्यस्थाल्यां तंडुलानोप्य
 पुरोडाशं कपाले निधाय प्रथमं तु गमनं पूषा कृत्वा कृत्वा भस्मं च द्राह्येत् यथा पुरोडाशोऽप्येन क्षरंति ।
 ततस्तेषु विन्ने आग्नयपात्रे निधयेत्यादि । आज्येन सह धानाचरु पुरोडाशान्पर्यभि कृत्वोत्सुकं निस्थाप उपस्पृश्य पुरोडाशमुत्सुकैः
 प्रताप्य दर्भैः स्तृणादिभिर्वा भिज्वल्य वाचं विसृज्य वेदेन पुरोडाशो सांगारं भस्मं प्रक्षिपेद्यथा सुशुतो भवेत् । आज्योद्वासनादि चर्वासा
 दनाते वेदेन पुरोडाशादंगारानपो ह्याभिधाय शयपात्र उपस्तीर्य पर्यावर्तय न्पुरोडाशमुद्वास्य वेदेन भस्मं प्रमृज्या शयपात्रे निधाय क
 पालं प्रत्यज्य पुरोडाशमनक्ति । विच्छेदं निकर्षं चाकुर्वन्नुपरिष्ठात्समं भ्यज्य स्रुवेण हस्तेनाधस्तादभ्यज्य लौकिकेन आज्येन पूरयित्वा नि
 मां प्रमकटपृष्ठं वा कूरुमाभ्याज्य योर्मध्ये न नीत्वा वहिष्यासाद्य अक्ताधाना अशायधि श्रित्याभिघारणाद्या सादानां तं कुर्यात् । एवमन
 फा अधिभयणवर्जमासाद्याभ्यर्चनाद्याज्यभागां तेऽदृष्टाच्च रो रवदानधर्मेणावदाय जुहुयात् । अग्नेन येत्यादि चतुर्णां मित्रावरुणिरग
 रत्यस्त्रिष्टुबग्निः श्रवणाकर्म प्रधान होमे वि० । ॐ अग्नेन यसुपथा० ऋक् १ अग्नय इदं नमम । एवमग्नेषु । ॐ अग्ने त्वं पारयानं०
 अग्नय इदं० २ ॐ अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवा० अग्नय इदं० ३ ॐ पाहि नो अग्ने० अग्नय इदं० ४ चतुर्भिर्भगंते होमः । सव्य
 पाणिना दक्षिणपाणावुपस्तीर्य कृत्स्नं पुरोडाशं निधाय शयपात्रे द्विर्वावदायाभिधाय जुहुयात् । ॐ अच्युताय भौमाय स्वाहा
 अच्युताय भौमायेंदं० । अपर्यावर्तयन्नुं प्रतिष्ठितं हुत्वा स्रुवेणाशयाज्येन पुरोडाशस्योपरि जुहुयात् । मानो अग्न इत्यादेर्भद्रावरुणि
 रग रत्यस्त्रिष्टुबग्निः श्रवणाकर्म प्रधान होमे वि० । ॐ मानो अग्ने वसुजो अघावा० ऋक् १ अग्नय इदं० । सर्वाशयाज्य होमस्तु श्रौ

नकविरुद्धः । स्वांजलावन्येनोपस्तरणंकारयित्वाअक्ताधानमुष्टिनाद्विस्त्रियावोप्यपात्रस्थमवसत्चाभिधायजालिवामपाम्भवेनजु
हुयात् । शनोभवंतुवाजिनइत्यादेभैत्रायरुणिवसिष्ठस्त्रिष्टुब्बाजिनः । श्रवणाकर्मप्रधानहोमेवि० । ॐ शनोभवंतुवाजिनो
हवेयु० ऋक् १ याजिम्यइदं । अनंकाधानाःसर्वाःपुत्रादिभ्योदत्वाचरोधानाभ्यश्चसौविष्टकृतंहुत्वादक्षिणांतसमाप्यकपालं
विमुच्यसंख्यायोद्धास्यआभिर्गीभिरित्यादि ॥ ॥ इतिश्रवणाकर्म ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

तंतःसर्पवलिः ॥ ॥ देशकालकीर्तनात् ममोपात्तंदुरितक्षयद्वाराममसर्पविचारस्यसंभावितसर्पवाधानिदृच्छिद्वाराश्रीपरमे
श्वरप्रीत्यर्थसर्पवलिंकरिष्ये । शिष्यस्यकलशात्संकुनांदर्वापूरयित्वादायगृहादयंगाराद्वाप्रागुपनिष्क्रम्य पूर्वगृहीतेशुचौदेशे
अपोयनीय । सर्पवलिमंत्राणांगीतमोवामदेवोयजुःसर्पहोमादौविनियोगः । ॐ सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहा । इतिप्राङ्मुखोहुत्वानम
रुरुतेति । ॐ येसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्षायेदिद्व्यायेदिदयास्तेभ्यइमंवलिमाहापतेभ्यइमंवलिमुपाकरोमि । बलिप्रदक्षिणंपरीत्य
पश्चाद्द्वलेरुपविश्य । ॐ सर्पोसिसर्पतांसर्पणामधिपंतितरस्यन्नेनमनुग्यांस्त्रायसेपूनेनसर्पान्यशेनदेवांस्त्वयिमासंतत्वयिसंतःसर्पाभा
हिसिपुर्धुयांतेपरिददामि । इतिजपित्वा ज्येष्ठानुक्रमेणपुत्रादीनांपरिदानंकुर्यात् । ध्रुवमहादेवशर्माणंतेपरिददामि । पुत्राणामंते
ध्रुयसायित्रीदेवीतेपरिददामि इत्यप्रचांदुहितरं । तासामंते ध्रुवपार्वतीदेवीतेपरिददामि इतिभार्या । ध्रुवमांतेपरिददामि इत्या
स्मान् । ततः अन्यःकर्तृर्चेन्मापदस्थानेयजमाननामद्वितीयांतदत् । एतत्सर्पंतंवलःकर्तुश्चमध्यैकेनापिव्यवधानंनकार्यं ।
परेशुभातःकालमारभ्यैवमेव । सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिसांयंप्रातर्बलिहरेदामत्यवरोहणात् । नात्रनमस्कारादि । प्रत्यहंबलिदा

नाराची आग्नीप्रतिपदमारभ्य अस्मिन्नहनिप्रत्ययरोहणं क्रियते तस्मादर्वाचीनानि दिनानि ह्रासवृद्धिभ्यां प्रसंख्यायते पुन्यवतः प्रातः
तायं कालास्तापतोऽर्होस्तदेव दत्ता आभिर्गोभि रित्यादि ॥ इति सर्पवलिः ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

अथाभ्युजीकर्मप्रयोगः ॥ प्रथमप्रयोगे श्रवणाकर्मवृद्धिश्चाङ्गकृत्यामृदंतरेण गृहमुपलिव्य तृणैराच्छाद्य वितानबंधनादि
मागृहमलं कृत्य भुजं समीकुर्यात् । परेद्युः सरेगृहाः कृताभ्यंगस्नानाधौ तशुक्लां वरधराभवेद्युः । कर्ताप्रातर्होमांते स्वस्तिवाचनं कु
र्यात् पशुपतिः प्रीयतामिति विदोषः । ततो देवकालं कर्तनाते मम पत्नी पुत्रादि सहितस्योपात्तदुरितस्योपात्तदुरितक्षयपूर्वकं न्यूनोपेक्षित
मतापूर्णोपसादनसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं आश्वयुजीकर्म करिष्ये । अग्निं साहसनामायमिति विभाव्याध्यानादि ।

पशुपतिं शिवं दशंकरं पृषातं कम्पधानं देवतां चरुणा पृषातं कम्पधानं देवतां पृषातं केन अग्निं स्विष्टकृतमि
यासह पृषातं कस्याल्यसादनं । समंत्रके निर्वोपप्रोक्षणे पशुपतये त्याजुं निर्वोपामीत्यादि । चरुश्रपणांते आसा
रेभ्यस्तत्राग्न्यं निरिचत् । चरुपृषातकाम्यां सहान्यस्य पर्यग्निकरणम् । चरोरुत्तरतः पृषातकमासाद्याज्यभागंते
प्रात् । पशुपतय इत्यादि मंत्रयोगैर्गोतमोयामदेवोयजुः पशुपतिः पृषातकश्च आश्वयुजीकर्म प्रधानहोमेवि० । ॐ
कराय पृषातकाय स्वाहा पशुपतये शिवाय शंकराय पृषातकाये दं० । एतद्धोमकाले पुत्रादयः कर्तारमन्वारभेरन्त
ः । ततोपजमाना ज्जलाग्रन्यः कश्चिदुपस्तीर्य सुवेण पृषातं कद्विस्त्रिर्वाचदायाभिघारयेत् । यजमानो जुहुयात् ।

विक्रयानि संस्कृतपुस्तकानि.

मू. प्रे. व्य.			
१०	उत्सर्जनोपाकरणविधिः—(ऋग्वेदीयात्राणी.)	प्रतिसांवत्सरिकश्राद्धप्रयोगः राक्षससूक्तश्राद्धसूक्त-	१०
१०	ऋग्वेदी नित्यविधिः.	सहितः.	१०
१०	देवीसहस्रनामावलिः.	ब्रह्मकर्मसमुच्चयः हिरण्यकेशीयः (विषयाः ३८८)	१०
१०	नित्यकर्मपद्धतिः.	तैत्तिरीयशाखिब्राह्मणोपयुक्तः.	१०
१०	पञ्चायतनदेवानां पृथक् अष्टोत्तरशतनामावलिः.	विष्णुसहस्रनामावलिः.	१०
१०	पूजासमुच्चयः (विषयाः १०५) ब्रह्मकर्मसमुच्चयपरि-	शिवसहस्रनामावलिः.	१०
१०	शिष्टरूपः । अस्मिन्वर्षप्रतिपदमारम्य हुताशन्यन्तर्व-	सप्तशती (चण्डीपाठः), देवीसूक्तं त्रीणि रहस्यानि च	१०
१०	र्धिशिष्यप्रताङ्गभूताः पुंभिः स्त्रीभिश्चावश्यं करणीयाः	इत्येतैः सहिताः कौशेयवद्धा, स्थूलक्षरा.	१०
१०	सप्तमणाः पूजाः, तथा संक्रान्त्यादिनियतनिमित्ता	सप्तशती कौशेयपट्टवेष्टिता, मध्यमाक्षरा.	१०
१०	सप्तमर्षसंक्रान्त्याः, खानसंकल्पाः, विविधदेवानां	सप्तशती कौशेयेन वद्धा सूक्ष्माक्षरा. अस्यां प्रयोगमन्त्र-	१०
१०	सप्तमर्षोपरसप्तनामावलयश्च संगृहीताः सन्ति.	यन्त्रादिविषयाः (४८) सन्ति.	१०

ॐ उन्नमेपूर्वतापूर्णमेमोपसदरपुषातकायस्वाहा पुषातकायेदं० । स्विष्टकृदर्थमुपस्तीर्यचरोहस्तेनपुषातकस्यस्रुवेणोत्तरार्धाद्वदा
यद्विरभिषार्यसोविष्टकृतादिहोमदोषंसमाप्य आभिर्गोभि रित्यादि ॥ इत्याभ्युजीकर्म ॥

॥ ६१ ॥

अथाम्रयणप्रयोगः ॥ ॥ प्रथमप्रयोगेश्वरणाकर्मवद्बुद्धिश्राद्धंस्वस्तिवाचनंचकुर्यात् । तत्रेद्रादयादयःप्रीयतामितिविशेषः ।
सर्वोद्देशकालकीर्तनात् समोपात्तदुरितक्षयपूर्वकजरारोगनिवृत्तिश्चीयशोभमासिनवधान्यमाशानाधिकारसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वर
प्रीत्यर्थआम्रयणंकरिव्ये इतिसंकल्प्याग्निसाहसनामायमितिविभाव्यध्यानादि । आज्यभागदेवतेआज्येनेत्यतेइद्राम्नी १ विश्वान्दे
वान् २ द्यावापृथिव्यौ ३ एताःप्रधानदेवताश्चरुणा आर्क्षिस्विष्टकृतमित्यादि । सूर्याद्वादशमुष्टीभिरुच्यतदैवप्रोक्षणादि ।
आन्यभागातेविभागाभिमर्शायकृत्वेवावदानधर्मणहोमः । आम्रयणहोममंत्राणांतामोवामदेवोयजुर्दिद्राशीविश्वेदेवाद्यावापृ
थिवीच । आम्रयणप्रधानहोमेवि० । ॐ सजुर्ऋतुभिःसजुर्विधाभिःसजुर्दिद्राग्निभ्यांस्वाहा इन्द्राग्निभ्यामिदं० १ । ॐ सजुर्ऋ
तुभिःसजुर्विधाभिःसजुर्विश्वेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा । विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० २ । ॐ सजुर्ऋतुभिःसजुर्विधाभिःसजुर्द्यावापृथिवी
भ्यांस्वाहा । द्यावापृथिवीभ्यामिदं० ३ । उत्तरार्धात्सकृदवदायस्विष्टकृद्भोमादि । चरुशेषवर्जहविरुच्छिष्टंदक्षिणा । कर्म
समाप्तौविश्वेदंयन्वामेनकृत्वा आम्रयणशेषंविश्वेदेवशेषंचकीकृत्य तत्पानंसव्यहस्तेनिधायदक्षिणहस्तेनतदन्नमभिमृशेत् । प्रजा
पत्येत्वेत्यादेर्गोतमोवामदेवोयजुरक्षं । अभिमर्शेवि० । ॐ प्रजापत्येत्वाप्रहंगृह्णामिमह्यंश्रियैमह्यंयशसेमह्यमवाद्याय ।
भद्राप्रदस्यादिद्वयोगोत्तमोवामदेवस्त्रिष्टुप्पितुः । प्रादानेआलभनेचवि० । ॐ भद्रान्नःश्रेयःसमनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीम

ह्रिया । सनोमयोभूः पितृवा विवेदाशानो भवद्विषदं चतुष्पदे । इति प्रादर्या चम्या च मनस्थान एवं नाभिमालभेत् । ॐ अमोसि
प्राणतटवंधी न्यमोसि सर्वा नसि प्रविष्टः । समेजरा रोगमपनुद्य शरीरादमास्य धिमासु धाम इन्द्र । अपञ्चपस्व इत्य आभिर्गीभिरे
त्यादि । इत्याप्रयणप्रयोगः ॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

अथाभ्युज्जीकर्मप्रयणपरोके दिने प्रासौ स ह प्रयोगः ॥ ॥ प्रथमप्रयोगे श्रवणा कर्मवद्धुद्धि आह्वोते जपलेपनवितानवंधना
दित्स्वस्ति वाचनातं कृत्वा देशकालकीर्तनात् मम पत्नी पुत्रादिसहितस्योपात्तदुरितक्षयपूर्वकं नूनापेक्षितसंपूर्णतापूर्णानुपसादनसिद्धि
द्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं आभ्युज्जीकर्म, ममोपात्तदुरितक्षयपूर्वकं जरा रोगनिवृत्तिश्रीयशो व्रतमासि नवधान्यप्राशनाधिकारसिद्धि
द्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं आभ्युज्जीकर्म । अग्निं साहसनामायमिति विभाव्य ध्यानं । आभ्युज्जीकर्मप्रयणहोमे देवतापरि० भागदेवते
आज्येन । पशुपतिं शिवं शंकरं पृथातकं प्रधानदेवता चरुणा १ पृथातकं प्रधानदेवतां पृथातकेन २ इन्द्राग्नी ३ विश्वान्देवान् ४
यानां पृथिवी ५ एताः प्रधानदेवताश्चरुणा अग्निं स्विष्टकृतमित्यादि । पात्रासादने चरुस्थालीद्वयं पृथातकस्थालीप्रोक्षणपात्रं च ।
दर्पांक्षुवावित्यादि । शर्पद्वयं कृष्णाजिनं च । उत्पललमुसले इति । निर्वापे पशुपतयेत्वा जुष्टं निर्वापामि इति जीर्णाक्षिरुप्य पृथात
कस्थाल्यां पयोनिषिच्य तत्र आज्यमानीय शर्पां तरेन वानाद्वादशमुर्दांस्तूष्णीं निरुप्य निर्वापवज्जीर्णाक्षवांश्च प्रोक्ष्य पर्यायेणावधाता
दिक्कृत्वा चरुद्वयं प्रयेत् । आज्यं निरुप्य हविस्त्रयेण सह पर्याग्निकरुणादि । जीर्णचरो रासादनात् तत्प्राक्पृथातकमासाद्य नवचरो
रभिषारणादि । आज्यभागात् सुतादिभिर्न्यारब्धः स्वसादिधौ तानुपवेदयवाजीर्णचरमवदाप्य जुहुयात् । ॐ पशुपतये शिवाय शं

करायपुषातकायस्वाहा । पशुपतयेशिवायशंकरायपुषातकायेदं० । ततोयजमानांजलावन्यजपस्तीर्थं सुवेषपुषातकंद्विस्त्रिर्वा
वदायाभिवारयेत् । यजमानोजुहुयात् । ॐ ऊनमेपूर्वतांपूर्णमेमोपसदत्पुषातकायस्वाहा । पुषातकायेदं० । ततो नवचरोरवदा
यावदाय सज्जूरित्यादिभंजत्रयेणनिर्हुत्वाजीर्णादिहविस्त्रयोत्तरार्धैःस्विष्टकृद्धोमादि । नवहविःशेषवर्जदक्षिणांदद्यात् । शेषमा
प्रयणवत् । इत्याश्वयुजीकर्मप्रयणयोःसहप्रयोगः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

यदितुपूर्वाह्नसंधौशेषपर्याणि एते कियेते पूर्णमासारंभक्षपूर्ववृत्तस्तदा पूर्णमासस्यालीपाकस्यापितत्रमासेष्वयाणांसहप्रयो
गः ॥ तत्रचयदि पूर्णमासात्मानेवाप्रयणमितिपक्षस्तदाप्रयणपूर्णमासाश्वयुजीकर्मणांक्रमेणसहानुष्ठानं । तत्रपुण्यामपि
देवतानां च देवयताः । आप्रयणोत्तरत्वात् । पक्षांतरेतुपूर्णमासाश्वयुजीकर्मप्रयणानांसहानुष्ठानं । तत्रचाप्रयणेतरदेवतानां
जोषैरेवयगइतिविशेषः । तत्राद्यपक्षेप्रयोगः ॥ प्राग्वदाप्रयणसंकल्पवाक्यमुक्त्वा, ममोपात्तदुरितक्षयद्वाराश्रीप०धर्मपूर्णमास
स्यालीपाकहेमं, ममपत्नीपुत्रादिसहितस्योपात्तदुरितक्षयपूर्वकंन्यूनापेक्षितविषयसंपूर्णतापूर्णानुपसादनसिद्धिद्वाराश्रीपरमे०
धर्मआश्वयुजीकर्मचकारित्यइतिसंकल्पः । अन्याधानेआप्रयणाश्वयुजीकर्मपूर्णमासस्यालीपाकहेमदेवतापरिमहार्थमित्यादि ।
इंद्राग्नी १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिव्यौ ३ पशुपतिंशिवंशंकरंपुषातकं ४ चैतःप्रधानदेवताश्चरणा । पुषातकं ५ प्रधा
नदेवतांपुषातकेन । अग्निमग्नीषोमचप्रधानदेवतेचरणा अग्निंस्विष्टकृत्तमित्यादि । सर्वेभ्योनवानेवमग्नवन्निरुप्यप्रोक्ष्यसहैवाव
हत्यश्रपणादि । आज्यभागान्तेचरंसाग्नयेनदक्षिणतउत्तरतश्चद्विधाविभज्यउत्तरस्यंपुनस्त्रेधाविभज्य । इदंपशुपतये । इदमग्नये ।

इदमस्मादस्माभ्यामिति प्रमेणाभिन्मृश्य पूर्ववत्क्रमेण जुहुयात् । चरुदक्षिणार्धवर्जहविरुच्छिष्टदक्षिणा । वैश्वदेवादिशेषमाग्रयण
पद । पक्षांतरतुसंकरस्यावयवानां व्यत्यासः । आद्याभ्यस्तिष्ठभ्यो जीर्णाक्षिरुष्येतराभ्यो नवाक्षिरुष्यपृथक्श्रयणादिप्रागवत्सर्ववधा
यधंजुर्यात् । जीर्णचरंनेधाविभज्याभिर्मर्दाः प्रागवत् । नवचरुशेषवर्जदक्षिणा इत्याद्यह्यं । यदि तु दशपूर्वाह्णसंवाशेषवर्जप्याग्रयणं
क्रियते दशार्धमध्यपूर्वद्युर्नृक्षतदाद्योः सहप्रयोगः । तत्रापि जीर्णानवादिसर्ववधाव्यधं प्रागवदूह्यम् । इत्याग्रयणपूर्णमासाश्च
युजीकर्मणां सहप्रयोगः ॥

॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

अथस्यामाकाग्रयणविचारः ॥

॥ गं० राः ॥—निर्णयसिधौ

इदमस्माकाग्रयणमनित्यमित्युक्तं । वस्तुतस्तु सिद्धांतिभाष्ये

श्रौतेष्वपि स्यामाकाग्रयणस्य कृताकृतत्वसाधनात् । गृह्ये सौम्यसंज्ञानात् । शौनकेनाप्यनुकेः । अनाहिताग्निर्वन्माग्निव्यज्ञा
ग्रयणदेवताभ्यः स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो गृह्ये मा जुहुयादिति सांख्यायनसूत्रे । कथमुल्लङ्घनाहिताग्नेराग्रयणं भवतीति स्थालीपाकं श्रयणा
त्याग्रयणदेवताभ्यः स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो जुहुयादिति सांख्यायनसूत्रे । अग्रयणदेवताभ्य इन्द्राग्निभ्यां विभ्वेभ्यो देवेभ्यो द्यावापृ
थिवीभ्यां स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो जुहुयादिति धौषाथयनकर्मातसूत्रे । आग्रयणदेवताभ्य इन्द्राग्निभ्यां विभ्वेभ्यो देवेभ्यो द्यावापृ
थिवीभ्यां स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो जुहुयादिति धौषाथयनकर्मातसूत्रे । आग्रयणदेवताभ्यः स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो हुत्वेत्यापस्तंबगृह्ये च सौम्य
स्यादर्शनात् जयतेनाप्यनुकेश्च स्मार्तामादस्यामाकाग्रयणं न कार्यमिति युक्तं भाति । दशैष्टेः परमुक्तमाग्रयणकम्पाकर्पाणमासाच्चत
दिति दीपिकादिह्ये सत्ये तत्सूत्रागोचरः श्रौतपरः इष्टिपदात् । आश्वलायनान्यपरो वेति ॥

॥ ४९ ॥

अथप्रत्यरोहणप्रयोगः ॥ ॥ उक्तकालेप्रत्यरोहणंकरिष्यन्प्रथमप्रयोगेश्रवणाकर्मवद्धिश्चाङ्गंस्वस्तिवाचनंचकुर्यात् ।
 तत्रश्वेतःप्रीयतामिति विशेषः । ततोऽगृहसमीपेपरुद्धान्अपामार्गःशाकस्तिवकःपरिव्याधइत्येतान्समूहान्परिखायोद्वास्समुदंतरे
 णगृहमुपलिप्यतृणैराच्छाद्यभुवंसमीकुर्यात् । शयनार्थफलरहितधान्यतृणनिर्मितंकटसंपाद्य अशुज्जानःसायंहोमोत्तरंदशकाल
 कीर्तनांते ममस्त्रीपुत्रादिसहितस्यजलस्यलचरसर्पवाधानिवृत्यभयहंमंतसौमनस्यसिद्धिद्वाराश्रीप० प्रत्यरोहणंकरिष्ये । अग्निं
 साहसनामायमिति विभाव्याध्यानादि । आज्यभागदेवते आज्यनेत्यंते श्वेतं प्रधानदेवतां द्विःपायसेन रुद्रमिभरज्ज्वेत्यादि ।
 तूर्णचतुरोमुष्टीक्षिरव्यचतुर्वारप्रोक्ष्यपयसिचरश्रपणादि । आज्यभागते सुतादिभिरन्यारब्धःपायसादवदायावदायद्वेआहुतीं
 जुहुयात् । अपश्वेतेत्यादिद्वयोगात्तमोवामदेवक्रधिः आद्यस्यानुष्टुप् अंत्यस्यगायत्री श्वेतोदेवता । प्रत्यरोहणप्रधानहोमोवि० ।
 ॐ अपश्वेतपदाजाहिपूर्वेषां परेषां । सप्तचवारुणीरिमाःसर्वाश्चराजवांधवीःस्वाहा । श्वेतायेदं० १ । ॐ नवैश्वेतश्चाभ्यागारे
 हिर्जपानकिंचन । श्वेतायवदवर्षयिनमःस्वाहा । श्वेतायेदं० २ । नात्रसौविष्टकृत् । अभयंनइत्यादिद्वयोगात्तमोवामदेवोयजुर
 द्विहोमंतो । जपेवि० । ॐ अभयंनःप्रजापत्येभ्योभूयात् इत्यग्निमीक्षमाणोजपति । ॐ शिवोनःसुमनाभव इत्युपांशुक्त्वा
 हंमंतइतिमनसाध्यायेत् । पूर्वसंपादितंकटंश्वेतःपश्चात्स्वयमास्तीर्यतस्मिन्पद्मीपुत्रादिसहितजपविद्वजपेत् । स्योनेत्यादंभेधाति
 धिर्गार्थवीभूमिः । जपेवि० । ॐ स्योनापृथिविभय०यः । एतदादिस्वरत्ययनपर्यंतान्वैकृतमंत्रान्पुत्रादयोप्युपनीताश्चेज्जपेयुः ।
 ततस्तत्रप्राग्दशिरावदङ्गुलीदक्षिणपार्श्वेनशायीत । गृहिणोन्तरंप्रव्यादयो ज्येष्ठानुक्रमेणयथावकाशंवातधैवशायीरन् । सर्वोत्तथाय

प्रादुभूता आसित्वा । अतो देवा इत्यादर्भेधातिथिर्गायत्रीविष्णुर्देवावा । जपेवि० । ॐ अतो देवा अवं० भिः । इति मंत्रं त्रिजपेभ्युः ।
 पुनरपि सर्वतथैव शयित्वोत्थापयदक्षिणमुखा आसित्वा ॐ अतो देवा अवंतुनः इति पादं सकृज्जपेभ्युः । पुनरपि सर्वतथैव शयित्वो
 रथापयश्चिन्मा मुखा आसित्वा ॐ यतो विष्णुर्विचक्रमे इति पादं जपेभ्युः । पुनरपि सर्वतथैव शयित्वोत्थायोत्तरामुखा आसित्वा
 ॐ पृथिव्याः सप्तधामभिः इति पादं जपेभ्युः । यज्ञमानोरज्जुहरणादि होमशेषं समापयेत् । ततः सर्वस्वस्वशय्यायां शयीरन् ।
 यजमानः प्रातर्दोभांतो कृतसंध्यैः सर्वैः सह जपेत् । सूर्यो न इत्यादिपंचानां च क्षुर्गायत्रीसूर्यः । उदुत्यमित्यादि नवानां प्रसकृष्वोगायत्री
 सूर्यः । चित्रं देवनामित्यादिपण्णांकुत्सस्त्रिष्टुप्सूर्यः । नमो मित्रस्येत्यादि द्वादधानामभितप्यजगती । शंनो भवेत्यादौ स्त्रिष्टुप्सूर्यः ।
 माप्रगमेत्यादि पण्णां च पुंसु वंशुस्तवंशु विप्रं च वोगायत्री विश्वे देवाः । महित्रीणामित्यादिति सृणां सत्यधृतिर्गायत्र्यादित्याः ।
 कनिकदित्यादि पण्णां गृत्समदस्त्रिष्टुप् । प्रदक्षिणिदावदक्षित्यनयो जगती । उद्गाते वेत्यस्यातिशयकार्यं पृथिव्यां शकुंतो देवता । जातवे
 दस इत्यस्य कश्यपस्त्रिष्टुपश्चैर्जातवेदाः । तच्छंयोरित्यस्य शंयुः शकरी विश्वे देवाः । जपेवि० । जपान्ते यजमानो भक्ष्यभोज्याद्यन्नं
 महुगुणं संपाद्य तेन चतुरोन्माक्षणात्संभोज्यभुक्त्वस्त्रिस्तः पुण्याहवाचनं कुर्यात् । यद्वा तान् प्रति स्वस्वयनं भवतो ब्रुवंतु इति वदेत् ।
 ते च स्वस्वयनमस्त्विति वदेद्युः । तत आभिर्गाभिरित्यादि ॥ इति प्रत्यवरोहणप्रयोगः ॥ ४३ ॥

अथ केवलपार्वणश्राद्धप्रयोगः ॥

॥ ४३ ॥

श्राद्धांगतर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य दैवधर्मेण पुरुरवसंज्ञं कान्चिन्वा न्देवांस्तर्पयामि इति मंत्रावृत्त्यादिः सकृद्भ्रातर्पयित्वा आर्द्रकं

इकान्विभ्वान्देवास्तर्पयामि इतितथैवसंतर्प्य पित्र्यधर्मेषुश्राद्धेयधर्माणान्पित्रादीन्मंत्रावृत्त्याग्निःसकृद्वातर्पयित्वाआचम्यतर्पणं समाप्य । ततोद्विराचम्यर्पविजपाणिःप्राणानायम्य देशकालौसंकीर्त्यप्रार्चीनावीती । पुरुरवसंज्ञकानांविभ्वेषांदेवानांआर्द्रवसंज्ञकानांविभ्वेषांदेवानां अस्मत्पितुरित्यातित्रयाणामुद्दिश्य तृतीयर्पार्पणश्राद्धंकरिष्ये । इच्छाचेत्स्मृत्यनुसारेणपित्रादेःसपत्नीकस्येतिविशेषणंदेयं । मातामहानामपिसपत्नीकानामिच्छातजच्चारणंस्मृत्यनुसारात् । उपवीतीदेवार्थविप्रनिर्मंत्रणादि पाणिहोमोभुक्त्येषमात्रेणोच्छिष्टसमीपेर्पेडदानंच । मातामहादिसत्त्वेअपहताइतिसंत्रावृत्याद्दलेखेवह्निर्देय्यादिविशेषः । अत्रापेक्षितोमन्त्रेर्पेडविचारस्तुमहालयप्रकरणेवक्ष्यते ॥ इति केवलपार्पणश्राद्धप्रयोगः ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥

अथर्पिण्यपितृयज्ञपार्पणश्राद्धयोर्व्यतिपङ्गप्रयोगः ॥ तत्रतिलोदकसंपादनांतंपार्पणवत्कृत्वा आचम्यतीर्थप्रवेशादिदेवाकालकीर्तनांतं उपक्रांतंपार्पणश्राद्धं, ममोपात्तदुरितक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंर्पेडपितृयज्ञंचव्यतिपज्यकरिष्येइतिसंकरव्याभिधायत्वा येरूपाणीत्यादि । मातामहादिकरणपक्षेसकृदाच्छिन्नद्वयं । पात्रप्रोक्षणादिश्रमणांतं मातामहादिसत्त्वेमंत्रावृत्याद्वितीयालेखाभुष्टिरुच्यद्वयोरभ्युक्षणादि । अभ्यंजनांजनासादनांतंमातामहादिसत्त्वेद्वितीयंकशिपूप्रवर्हणंवासस्तदर्थद्रव्यंवासादयेत् । एतदंतंपितृयज्ञस्यकृत्वास्वागतप्रश्नादिपित्र्यविप्रपाणिशोधनांतंश्राद्धंकुर्यात् । यत्तुइध्माधानांतंस्वागतप्रश्नादीतितत्परिशिष्टविरुद्धम् । अथकास्येस्थालीपाक्रादन्नुदृत्येत्यादिभेक्षणानुप्रहरणांतंर्पेडपितृयज्ञंकृत्वा मंडलादिकरिष्येइत्यादिर्पेडनिप्ररूपंकरि

प्यदतिप्रश्रोतोऽपि दत्तयन्त्रयस्मिददानादि यात्रोत्सर्गातं कृत्वा अनाचांतेषु पिडदानपक्षे इदानीं ब्राह्मणानां च मध्य विकिरणादि श्राद्ध
शेषं समापयेत् । इति पिडपितृयज्ञपार्वणश्राद्धयोर्व्यातिपंगप्रयोगः ॥

॥ ४९ ॥

॥ ४९ ॥

अथाष्टकाप्रयोगः ॥ ॥ तत्राभ्यस्तयत्नमतेमार्गशीर्षादीनां च तत्समुद्रुक्त्वा पक्षगतास्यष्टमीषु च तत्कोष्टकाः । आद्रपदापरपक्षेष्टम्यां
त्यष्टकाधर्मकमास्यायर्षसंज्ञकंपंचममिति मुख्यः पक्षः । चतुर्थ्यष्टकानामसंभवे माघे तत्रासंभवे पूर्वापकात्पुनरयोरन्यतरस्मिन्वाष्टकाष्ट
कास्य काले माष्यायर्षचेति द्वयमेव । इतरेस्तु त्रैलोक्यपंचमुमासेषु पंचाष्टकाः कार्यः । अथाकोमार्गशीर्षादिव्येतिस्रः आद्रपदे चतुर्थी
ति चतुष्टयं । अतश्चाकोमाघे भार्गवेति द्वयं । एषु सर्वेषु पक्षेषु प्रत्यष्टमिपूर्वेषुः श्राद्धमन्यष्टक्यं श्राद्धं च भवत्येव । ततोप्यथाकोमाघ
आद्रपोरष्टमी श्राद्धमनाजसर्वेषां । तत्राप्यथाकोमाघे मूलफलोहरेण येन चाप्रदानमात्रं । अत्राप्यथाकोमाघा मेष्टका इति ध्यायन् अनहुश्च
स्तुणदानं आग्निना शुष्कतृणदाहं तिलतर्पणं अनुचानेभ्यश्च दक्षुभदानं श्राद्धमंत्राभ्ययनं वा कुर्यात् ॥ - ॥ तत्र पूर्वेषुः श्राद्धप्रयोगः ॥
श्राद्धयोग्याष्टमी दिनात् पूर्वेषुः पार्वणवत्तर्पणांतं वैश्वदेवांतं वा कृत्वा देशकालकीर्तनांतं पार्वणवदेवा निपटुंश्चोक्त्वा तद्व्यर्थमित्यंतं भव्यो
ष्टकाश्राद्धं कर्तुं कामः पूर्वेषुः श्राद्धं करिष्ये । विप्रान्निभं यमभ्याहृतान संनिधाप्य व्यतिपंगवदग्निभ्यानादि कुर्यात् । तत्र हविस्त्रयपक्षे
पात्रासादने तिस्रः स्याद्वीरासाद्यतासु ग्रीहिपूरणादि क्षालनांतं प्रथमायां शुद्धौ दानं द्वितीयायां तिलमिश्रीदं तृतीयायां पायसं च
क्रमेणाग्नेयी संस्यंश्रपयेत् । तेष्वोद्धेखनादि कृत्वा ओदनं दीनं भिषा योदं गुह्रास्यातिप्रणीतात्पश्चादाग्नेयी संस्यनासाद्य कश्चिदपूपवर्ह
णासादनांतं । अपूपमात्रपक्षे तत्स्यापनाग्नेयैकस्याली । शूर्पोद्धेखलमुसलकुप्याजिनानां निवृत्तिः । अपूपस्तु ग्रीहि तंडुलसंभवा

धृतशुक्लबहुच्छिद्राश्चतुःपुरुषाहारपर्यासारौकिकान्निपक्वमाहाराः । अन्नपक्षेपात्रमोक्षणांतलेलोहखनादिहृत्वा हविरासादनकाले
 अपूपानासादितस्याल्यमादायाग्नावधिश्रित्याभिधारणादिकशिपूपवर्हणासादनांतं । ततोभूमिशोधनादिशुद्ध्यर्थमन्नजपादिवा
 पितृविप्रपाणिशोधनांतंकृत्वात्रिगुणात्रेयुओदनादिभ्यस्त्रिभ्यःपृथगुक्त्य केचलपूपपक्षेकस्मिन्नैवपात्रेजृत्स्यपूतेनाजनादीधमा
 धानांतपिंडपितृयज्ञवाग्भ्योहविभ्योद्विद्विरवदाय पक्षांतरेअपूपेभ्यएवद्विरवदाय पात्रस्यान्यवत्तंचाभिधार्यजुह्यात् । एवं
 पुनःपुनरवदायाष्टाभिश्चतुर्दशभिर्वाहोमः ॥ तत्रमंत्राः ॥ उदीरता० हवेपुस्वधानमः पितृभ्यइदं० १ । एवमग्रेपि । इदंपि
 तृभ्यो० २ आहंपितृन्० ३ वाहिंपदःपितरः० ४ उपहृताःपितरः० ५ आच्यजानु० ६ आसीनासो० ७ देनःपूर्व० ८
 येतावदुदं० ९ येसत्यासो० १० अग्निव्यात्ताः० ११ त्वमग्नईळितो० १२ येचेहपितरो० १३ येअग्निदग्धा० १४ होमांतमे
 क्षणमनुमहृत्यमंडलकरणादि । स्थालीपाकत्रयेणसह पक्षांतरेअपूपैःसहमुक्तशेषमुक्त्यशेषनिवेदनादिसर्वव्यतिपंगवत्कुर्यात् ।
 पूर्वतर्पणंकृतंचोदिदानींकार्यम् ॥ इतिपूर्वेष्टुःश्राद्धप्रयोगः ॥

अथाष्टमीश्राद्धप्रयोगः ॥

॥ तत्रपूर्ववन्मध्याह्नसंधोपासनांतैवैश्वदेवकृत्वा देवकालकीर्तनांतं कामसंज्ञकानांविश्वेपां

॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥

देवानां कालसंज्ञकानांविश्वेपांदेवानां अस्मत्पितुरित्यादित्रयःपंडा तृतीयमित्यंतैअष्टकाश्राद्धंकरित्ये । विप्रान्निमंभ्यसंनिधाप्य
 अष्टकाश्राद्वांगहोमंकरित्ये । तत्रदेवतापरिमहार्थमित्याद्याज्यभापदेवतेआज्येनेत्यंतं अग्निंदिः विश्वान्देवांश्चतुः प्रजापतिस
 इव एताःप्रधानदेवताश्चरुणा अग्निंस्विष्टकृत्वमित्यादि । अष्टाविंशतिमुष्टींस्तूष्णींनिरुप्यतथैवमोक्ष्य अपृणाद्याज्यभागान्तंचरो

विभागमकृत्वा भयदानधर्मणसत्ताहृतीर्जुपात् । अग्नेनयेत्यादिद्वयोरागस्यस्त्रिष्टुवग्निः होमेवि० । ॐ अग्नेनयसु० धेमस्त्वाहा
 भप्रयइदं० १ ॐ अग्नेत्संपाराया० शंयोःस्वाहा अमयइदं० २ मीप्मइत्यादिचतुर्णावामदेवस्त्रिष्टुबिभ्वेदेवाः होमेवि०
 ॐ मीप्मोदेमतं० मायुःस्वाहा विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० ३ ॐ शंतापृथिवी० सर्वतःस्वाहा विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० ४ ॐ आपोम
 रीर्थाः० क्षराणिस्वाहा विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० ५ ॐ विश्वआदित्या० दधातुस्वाहा विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० ६ ॐ आपोम
 ष्यगर्भस्त्रिष्टुप्प्रजापतिः होमेविनि० ॐ प्रजापतेन० रयीणांस्वाहा प्रजापतयइदं० ७ स्विष्टकृद्धोमादिसमाप्य । ततोभूमि
 शोपनादिशुष्यधर्मत्रजपादिषाश्राद्धप्रयोगंकेवलपार्षणवत्कृत्याततर्पणंकुर्यात् ॥ इत्यष्टमीश्राद्धप्रयोगः ॥

॥ ३९ ॥

अथापरेष्टुरन्यष्टक्यधाद्वप्रयोगः ॥ ॥ सचप्रायेणपूर्वेष्टुःश्राद्धवत् । विशेषस्तूच्यते । संकल्पेपितृत्रयानंतरंमात्रादित्रयं
 पक्षेमातामहादित्रयंचोच्चार्य तृत्यर्थमित्यंतं अन्यष्टक्यश्राद्धकरित्ये । विप्राक्षिमंभ्य संनिधाप्य दक्षिणाप्रवणदंशोपरिकृतेस्य
 द्विछेरेसादिसंक्रुते औपासनाग्निंनिधाय समंततोवद्यादिनापरिश्रित्योत्तरतोद्वारंकुर्यात् । नवापरिश्रयणम् । अग्निप्रज्वाल्य येरु
 पाणीत्युत्सुकंपणीयपरिसमुल्ल सभूलदर्भैरकंपयन्त्रिवारंपूर्ववत्परिस्तीर्यपर्युक्ष्य स्थालीचतुष्टयसहितानिषात्राण्यासादयेत् । सकृ
 दान्ध्रद्वयत्रयंवासाद्यमोक्षणादि । ओदनादिचक्रत्रयश्रपणं । श्रपणकाले किंचिदोदनामद्रवंपात्रेसंभृत्यमंत्रावृत्याद्वेतिष्ठो
 वातेताडयित्वाभ्युक्षणादि । सुवसंमार्गाते चतुर्थस्यात्यादधिमिश्रभोजितययपिष्टरूपान्दधिमंध्यादिधाव चक्रत्रयस्याभिपार
 णायासादनांतदधिमन्थनम्रावधिश्रित्याभिपारणाद्यासादनांतंकृत्यादक्षिणतश्चजनाभ्यंजनेकदिन्यादीनांद्वयंत्रयंवासाद्य । भूमि

सूर्यसहस्रनामावलिः

हिरण्यकेशीयो नित्यविधिः—(आपस्तम्बीयः).

आध्वलायनगृहसूत्रम्—(अध्यायचतुष्टयम्).

ऋग्वेदमंत्रसंहिता—अस्या मंत्राः सूक्तानि च प्रायः

प्रयोगक्रमेणैव संगृह्य छन्दर्व्यादिभिरलंकृतानि ।

प्रासंगिकानामैतरेयब्राह्मणखडगानामपि संग्रहः कृतः ।

ऋग्वेदसंहिता—परिभाषा—ऋग्विधान—सर्वानुक्रम—

स्वाहानारनिधिमंत्रकोशसंहिता.

ऐतरेयब्राह्मणम्.

ऐतरेयोपनिषत् (अरणानि आध्वलायनीयानि).

यजुषमनपंचसूक्तानि.

मंत्रसंहिता—हिरण्यकेशीया.

रुद्रः—हिरण्यकेशीयः.

आचारतत्त्वम्—(आह्निकग्रन्थः).

मू. प्रे. व्य.

१०.

१०.

१०.

१॥

३॥

१

१०.

१०.

१॥

१०.

१

मू. प्रे. व्य.

कुण्डार्कः—(१ मरीचिका, २ दीधिति, ३ पद्मिनी, ४

नौका, ५ मिताक्षरा, ६ सुप्रभाह्वटीकापट्टेनोपेतः

कुण्डाकृतिसहितश्च ।) ग्रन्थोऽयं केवलं १५ ह्योकात्म-

को गंभीरार्थकोऽस्ति । अस्योपरि बहुधो व्याख्या

उपलभ्यन्ते । तासु मुख्यतमानां षण्णां संग्रहः कृतः ।

तथैव कुण्डमण्डपानां कुण्डानां च आकृतयः स्पष्टप्र-

तिपत्त्यर्थं योजिताः सन्ति । तथाच यज्ञोपयुक्तानां

विविधकोष्टकानां परिशिष्टानां च संग्रहः कृतः । अस्या-

ध्ययनेन पंचकुंडीनवकुंड्यादीनां सम्यग् ज्ञानं भविष्यति । २

॥

कुंडरत्नावलिः—(सटीका) ६४ कुंडाकृतिसहिता । १।

१०.

त्रह्यकर्मसमुच्चयः—शुक्लयजुर्वेदी-यजुःशाखीयकर्मका-

ण्डप्रदीपः—विविधप्रयोगैस्तथा शास्त्रार्थैः परिपूर्णः ।

अस्मिन् रंगरंजितमंडलानि ६ प्रहमंडलादीनि ३ सन्ति ।

शुक्लयजुःशाखीयैरपूर्वोऽयं ग्रन्थोऽत्रयं संग्राह्यः । ४॥

१

शोधनादिशुद्ध्यर्थमंत्रजपादिवाश्राद्धप्रयोगंकुर्यात् । होमेहविश्वतुष्कादवदानं । उदीरतामित्यादिमंत्रस्थानेसोमायेत्यादिप्रा-
कृतमंत्राभ्यांद्वेआहुतीइतिविशेषः । पिंडार्थान्नमधुमंथानामपिग्रहणं । स्त्रीपिंडार्थान्नैपूवंसंभृतओदनान्नद्रवोऽपिग्राह्यः । अर्घ्य-
पिंडादिमंत्रैर्पूहप्रकारस्तुमहालयप्रकरणेवक्ष्यते ॥ इत्यन्वष्टक्यश्राद्धप्रयोगः ॥ ॥ ३ ॥

माध्यावर्पश्राद्धं—एवमेवदिनत्रयेभाद्रपदस्यकृष्णपक्षेकार्यं । तच्चाष्टम्यनुसारेणकार्यमिति वृत्तौ । त्रयोदश्यनुसारेणेतिहर-
दत्तः । कस्मिंश्चिदिनत्रयेकार्यमितिमतान्तरंतेनैवोक्तं । तत्रसंकल्पादावष्टकापदस्थानेमाध्यावर्षशब्दप्रयोगइतिविशेषः ॥
एतुत्रिश्राद्धेषुविप्रसंख्यामाहाश्वलायनः—नवावरान्नभोजयेदयुजोवेति । अस्यविवरणंशौनकः—नवावरान्द्विजानेषुत्रिपुक्रमं
सुभोजयेत् । अशकौसष्ठपंचत्रीनयुग्मांश्चयथाबलं । सप्तपक्षेपित्रादिद्वितयस्यत्रयस्त्रयः । वरणीयास्तृतीयस्यत्वेकएवविशि-
ष्यते । पंचपक्षेपिपित्रार्धवरणीयास्त्रयोन्ययोः । द्वयोःप्रत्येकमेकैकोवरणीयोविशिष्यते । इति ॥ ॥ ३ ॥

॥ इतिदातारोपाह्वंगंधरशास्त्रिपरिष्कृतपाकसंस्थाप्रयोगाः ॥

अथनारायणभट्टविरचिताऽन्त्येष्टिपद्धतिः ॥

(उत्तरनारायणभट्टी)

सर्वप्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ ॥ श्रीः ॥ भट्टरामेश्वरसुतोभट्टनारायणःसुधीः । नत्वाशिवोसंविचार्यकुरुतेऽत्येष्टिपद्धतिं ॥
ओंसन्नमरणं पित्रादिबन्धुनादिः तीर्थेनीत्वाप्रायश्चित्तंकारयेत् तदीयंस्वयंकुर्यात् । तच्चपडब्दंन्यब्दंसाद्धाऽब्दंवायथाशक्ति
तदेवसुवर्णादिप्रात्यान्नायद्वाराकुर्यात् । संकल्पमात्रंवाकृत्वासूतकांतंकुर्यात् । तद्यथा । चतुरस्त्रीनेकंवाऽध्यात्मविदंपरिपत्त्वेनोपवे
श्य कृतस्नानःशकौसत्यांङ्किन्नवासाःअभुंजानःपरिपदंप्रदक्षिणीकृत्यहृदयेनद्रूयमानोधरण्यांसाष्टांगंप्रणमेत् । ततस्तैःकितेकार्यमि
र्यामावादीःसत्यमेववेदेत्यादिपृष्टेपरिपदमेगोवृषयोःप्रत्येकंप्रत्यान्नायत्वेनयथाशक्तित्वणरूप्ययोर्निष्कंतदद्धतदद्धवानिधायअमु
कस्यमेजन्मप्रभृतिअद्ययावत्ज्ञानानकामाकामसकृदसकृत्कृतकायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीत
सकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमर्दिनीकरणाऽपात्रोकरणजातिभ्रंशकरप्रकीर्णकपातकानांनिरासार्थमनुग्रहं
कृत्याप्रायश्चित्तमुपदिशंतुभवंतः । तथा सर्वधर्मविवेकारोगोत्तारःसकलाद्विजाः । ममदेहस्यसंशुद्धिकुर्वतुद्विजसत्तमाः ॥

१ लौकिकरूढोऽयमुत्तरनारायणभट्टगपरनामान्त्येष्टिप्रयोगोऽद्यात्र सर्वसौकर्याय सगृह्यते । २ स्वकीयपापापनुत्तयेईश्वरप्रीतिकामोऽपिवा
प्रायश्चित्तं कुर्यात् । ३ प्रायोनमतपःप्रोक्तंचित्तनिश्चयश्च्यते । तपोनिश्चयसंयुक्तंप्रायश्चित्तमितिसूत्रं ॥ इतिप्रायश्चित्तशब्दार्थः ।

मयाकृतंमहाधोरंज्ञातमज्ञातकिल्बिषं । प्रसादःक्रियतांमह्यंशुभानुज्ञांप्रयच्छथ ॥ पूज्यैःकृतःपवित्रोऽहंभवेयंद्विजसत्तमैः । एवं
प्रार्थयेत् । पुत्रादिश्चेत्प्रायश्चित्तकर्तातदाऽसच्छब्दस्थानेतन्नामनिर्दिशेत् । प्रार्थनानंतरंमामनुगृह्णुंभवंतइतिप्रणमेत् । तत-
स्तेतमुत्सार्यतस्यशरीरद्रव्यादिशक्तिमुत्तममध्यमादिपक्षाश्चविचार्यअस्मिन्पक्षेऽयंशकइतिनिश्चित्यपुस्तकवाचनपूर्वककथयेद्युक्तु
वादकस्याग्रेप्रत्यक्षान्नायांश्चशक्त्याकल्पयेयुः । अस्मिन्कालेप्रायश्चित्तीचंदनपुष्पादिभिःपुस्तकपूजांसभ्याऽनुवादकपूजांचविधाय
निबंधपूजात्वेनचकिंचिद्यथाशक्तिद्रव्यंनिधायकृतांजलिपुटोनम्रस्तिष्ठेत् । अनुवादकायचपापानुसारेणभृतितिरूपांदक्षिणांदद्यात् ।
ततोऽनुवादकःपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टानांमहापातकव्यतिरिक्तानांपातकानांक्षयोऽनेनपरिषदुपदिष्टेनसर्वप्रायश्चित्तेनामुक्तप्रत्या
न्नायद्वाराप्राच्योदीच्यांगसहितेनाऽऽर्चणेनतवभविष्यति तेनत्वंकृतार्थोभविष्यसीत्युपदिशेत् त्रिः । तच्चसर्वप्रायश्चित्तंशक्त्यनु
सारेणपडब्दंन्यद्दसाद्धींदमन्यद्वापरिषदोनुभतं । प्रत्यान्नायश्च गायत्र्युत्तजपेतिहोमसहस्रेद्वादशब्राह्मणभोजनेतीर्थयोजनया
त्रायोंपेकगोदानेसुवर्णरूप्यनिष्कतदद्धर्नानांगोमूल्यानांशक्त्यादानेशुष्ककेशस्थद्वादशस्नानेषुद्विगुणद्वादशमाभ्रदानादौचएकः
प्राजापत्यइति । तत्रशक्त्याऽमाभ्रद्विगुणंद्रव्यंचतुर्गुणमित्यादियोज्यं । निष्कस्यप्रमाणंलोकशास्त्रयोरेकवाक्यतायांभाषाः । ४० ।
तदद्धं । २० । तदद्धं । १० । मुख्यंसुवर्णतदशकौरजतंग्राह्यं । ततोनिवेदितंप्रायश्चित्तंअभ्वदनुग्रहइत्यंगीकृत्यसन्मानपूर्वकंप्रणम्य
परिषदंवितृजेत् । अस्मिन्नहनिशक्तेनोपवासःकार्यः । इतरेणहविष्याशनं । ततःकस्यांचिद्रिक्तायांतिथौकृतमाध्याह्निकः साया

१ प्राजापत्यपञ्चशतस्तुधेनुंदद्यात्पयस्विनी ।

द्वे गंगादीदेशकालौ संकीर्त्य अमुकशर्मणो मम जन्मप्रभृत्य दयावत् शानाशानकामासकृदसकृत्कृतकार्यिकवाचिकमानसिकसां
 सर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकालिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिचंद्रशक
 रप्रकीर्णकपातकानां निरासेन मरणकालेशुद्धार्थश्रीपरमेश्वरप्रतीत्यर्थं वामुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याग्रायेन प्राच्योदीच्यांगसहितं यथा
 शकिकरिष्ये इति संकल्प्य । यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । केशानाश्रित्य तिष्ठति तस्मात्केशान्वपाम्यहमिति मंत्रेण क
 क्षोपस्य शिखावर्जनखरोमाणि वापयित्वा प्राङ्मुखो भूत्वा द्वादशांगुलदंतकाष्ठेन ॐ आयुर्बलं यशोवचः प्रजापशुवसूनि च । ब्रह्मप्रज्ञां
 च मेधां च तं शोदेहि वनस्पत इति संप्रार्थ्य । मुखदुर्गंधनाशाय दंतानां च विशुद्धये । घृविनाय च गात्राणां दंतोन्संशोधयाम्यहं । इति मंत्रेण
 दंतोन्संशोधयद्वादशांगुलपाङ्कत्वाचम्य स्नात्वा भस्मादिस्नानानि कुर्यात् । तत्र भस्मस्नानमेवं ॐ ईशानाय नम इति शिरसि ॐ तत्पुरुषाय
 नम इति मुले ॐ अघोराय नम इति हृदये ॐ वामदेवाय नम इति गुह्ये ॐ सद्योजाताय नम इति पादयोः । प्रणवेन सर्वांगे । यद्वा ॐ अग्नि
 रिति भस्म ॐ वायुरिति भस्म ॐ जलमिति भस्म ॐ व्योमेति भस्म ॐ सर्वहवा इदं भस्मेति मंत्रैः । एवं भस्मना स्नात्वा
 गोमयेन स्नायात् । गंधद्वारा मिति गोमयं गृहीत्वा । यद्वा । अग्रमग्रं चरंतीनामोपधीनां वने वने । तासां मृपभपल्लीनां पवित्रं कायशोधनं ।
 तन्मे रोगांश्च शोकांश्चानुदगोमयसर्वदेति मंत्रेण गोमयस्नानं । अथ मृत्तिकास्नानं ॐ वज्रिं तथा पर्वतानां खिद्रो वभर्षिषु धिचि । प्रयागभूमिं
 प्रवत्यतिमुह्यज्जिनोर्षमहिनि । इति भूमिप्रार्थ्य ॐ मावोरि पत्न्यनिताय सैत्राहं खनामिवः । द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरं । इति
 १ त्वं शोदेहि वनस्पते इति वा पाठः । २ कुर्वेऽहं दंतपावनमित्यन्ये पेठुः । ३ दशस्नानानि ।

खनित्वा ॐ स्त्रोनापृथिविभवेतिमृदमादाय । ॐ आर्यनेतेपरायणइतिदूर्वामादाय । गायत्र्याभ्युक्ष्यभूमौमृदंनिधायाचम्यदेशका
 लादिस्पृत्वामृत्तिकास्नानमहंकरिष्यइतिसंकल्पमृदंकुशोदेकेनाभ्युक्षेत् ॐ त्रातारमिद्रमवितारमिद्रमहवेसहवशरमिद्रं । हव्या
 मिश्रक्रंपुरुहृतमिद्रस्वस्तिनोमघवाधात्विद्रः । इतिपूर्वस्थां ॐ यमायमधुमत्तमरज्ञैहव्यंजुहोतन । इदंनमक्रापभ्यःपूर्वजेभ्यःपूर्वभ्यः
 पथिकृन्म्यः । इतिदक्षिणतः ॐ तत्त्वायामीतिपश्चिमतः ॐ व्यसोमव्रतेतवमनस्तनूपविभ्रतः । प्रजावतःसचेमहि । इत्युत्तरतः
 ॐ तत्सूर्यरोदसीउभेदोषावस्तोरुपब्रुवे । भोजेष्वस्माअभ्युच्चरासदा । इत्युपरिष्ठात् ॐ अधःपश्यस्वेत्यधः । ततोऽंगेषु ॐ सहस्रशीर्षे
 तिशिरसि ॐ अक्षीभ्यातेनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांछुबुकादधि । यक्षमंशीर्षण्यमस्तिष्काजिह्वायाविवृहामिते । इतिमुखे ॐ ग्रीवा
 भ्यस्तज्जुष्णिहाभ्यःकीर्कसाभ्योअनूक्यात् । यक्षमंदोषण्यमंसाभ्यांवाहुभ्यांविबृहामिते । इतिग्रीवायां ॐ आत्रेभ्यस्तुगुदाभ्यो
 वनिष्ठोर्द्वयादधि । यक्षमंमत्तस्त्राभ्यांयुक्कःप्लाशिभ्योविबृहामिते । इतिहृदये ॐ नाभानाभिनुआर्ददृचक्षुश्चित्सूर्यसर्वा । कुवेरप
 त्यमादुहे । इतिनाभौ ॐ त्वमिद्रसजोपसमुर्काधमर्षिवाहोः । वज्रंशिशानुओजसा । इतिबाह्वोः ॐ सोमानस्वरणंकृणुहिब्रह्मण
 स्पते । कक्षीर्वंतयऔशिजः । इतिकक्ष्योः ॐ यःकुक्षिःसोमपातमःसमुद्रइवपिन्वते । उर्वारापोनक्काकुदः । इतिकुक्ष्योः ॐ बह्वी
 नांपिताबुहुरस्यपुत्रश्चिश्चाकृणोत्तिसमनावगत्य । इषधिःसंकाःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसृतः । इतिपृष्ठे ॐ ऊरुभ्यातेअष्टी
 वज्रांपाण्यभ्यांप्रपदाभ्यां । यक्षमंश्रोणिभ्यांभासदाङ्गसोविबृहामिते । इत्यूर्वोः ॐ मेहनाद्वनंकरणाहोमभ्यस्तेनस्वेभ्यः । यक्षमं

१ यमायसोमं इतिमंत्रेण इत्यन्ये ।

सर्वस्मादुत्तमनुस्तमिदं विवृहामिते । इति जान्वोः ॐ एतावानस्येति पादयोः ॐ यस्य विश्वा निहस्तयोः पंचक्षितीनां वसु । स्यादशयस्वयो
 असद्भुगिदुर्व्येवाशानिर्जहि । इति हस्तयोः ॐ अंगादंगाल्लोलोन्नोलो ज्ञातं पर्वणि पर्वणि । यक्ष्मं सर्वस्मादुत्तमनुस्तमिदं विवृहामिते ।
 अनेन पुरुष सूक्तेन च सर्वांगोद्धर्तनं । एतावत्यशक्तौ ॐ अश्वक्रांतेरथक्रांते विष्णुक्रांते वसुंधरे । शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां पदे पदे ।
 भूमिर्धनुर्धरणी लोकधारिणी । उद्धृतासिवराहेण कृष्णेन शतबाहुना । मृत्तिके हरमेपायं नमयादुष्कृतं कृतं । मृत्तिके ब्रह्मदत्तासि
 कादये पेनाभि मंत्रिते । मृत्तिके देहि मे पुष्टित्वयि सर्वं प्रतिष्ठितं । मृत्तिके प्रतिष्ठिते सर्वतन्मे निणुद मृत्तिके । त्वया हतेन पापेन गच्छामि
 परमां गतिं । इत्येतैर्मन्त्रैः सर्वांगोद्धर्तनमात्रं । अश्वक्रांत इत्येवमादिभिः सतिलांसदूर्वां मृदं शिरसि निधाय मृत्तिकं कास्थानं प्रक्षाल्यतीर्थं
 प्रार्थयेत् ॐ हिरण्यशृंगं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः । यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः ॥ यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वादु
 ष्कृतं कृतं । तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनर्पुनः पुनः ॥ इमं मे गंगे इति ० ऋक् १ ॐ इदं ते न्याभिरसमानमद्भिर्याः काश्च सिंधुं प्र
 यंति नद्यः । सर्पो जीर्णां भिवत्वं जहाति पापं स शिरस्कोभ्युपेत्य । गंगां गेति मन्त्रैः । ततः सुमिन्ध्यान ० समुद्रज्येष्ठा इति च तत्सृभिः ।
 पतो न्विदमिति तत्सृभिः । तरत्समं दीति सूक्तेन । यदंतियच्च दूरं के इति पंचभिः । त्रिभिर्द्वंद्व इति सप्तभिः । आपो हि ष्ठेति तृचन च मार्जनं
 कृत्वा । इमं गंगे इत्युदकमालोच्य ऋतं चेति तृचेनाघमर्पणं कुर्यात् । ततः प्रवाहाभिमुखं स्विचारं मज्जेत् । इति मृत्तिकं कास्थानं । ततः
 आपो हि ष्ठेति तृचेन शुद्धोदकं स्नानं कुर्यात् । अथ पंचगव्यं स्नानानि । गायत्र्या गोमूत्रेण । गंधद्वारेति गोमयेन । आप्यायस्वेति क्षी

१ सुमिन्ध्यान आपोपथयः संतु । इत्थं तत्पंचमंत्रः ।

रण । दधिक्राव्णइतिदग्ना । घृतंमिमिक्षइतिघृतेन । देवस्यत्वेतिकुशोदकेनस्नानंकुर्यात् । देवस्यत्वेतिमंत्रातेअभिषिचामीति
 वाक्यशेषः । स्त्रीशूद्राणाममंत्रकाणित्स्नानानि । एवंदशस्नानानिविधायस्नानांगतपणंकृत्वा । धौतेवाससीपरिधायद्विराचम्य
 विष्णूद्देशेनत्रिम्योधिकान्युग्मान्ब्राह्मणान्पूजापूर्वकंभोजयेत् । आमाद्यंवादद्यात् । इदमेवप्रायश्चित्तांगविष्णुश्राद्धमित्यभिधी
 यते । ततः । गवामंगेषुतिष्ठतिभुवनानिचतुर्दश । यस्मात्तस्माच्छिवंमेस्यादिहलोकेपरत्रचा॥इतिमंत्रेणादिगोदानंप्रत्यक्षंनिष्क्यद्वा
 रावाकुर्यात् । ततोऽग्निस्थापनादिपूर्वकमाज्येनव्याहृतिभिःपापापहविष्णूद्देशेनाष्टाविंशतिमष्टोत्तरशतंवाऽऽहुतीर्जुह्यात् । ततः
 पंचगव्यंकार्यं । सुवर्णादिपात्रेष्वग्नादिपात्रेया । ताम्बायागोमूत्रंत्रिपलंगायत्र्याप्रणवेनवाआदाय । ततोऽगुग्नाधपरिमितंभ्येताया
 गोमयंगंधद्वारामित्यादाय । ततःकपिलायाःपयःसप्तपलमाप्यायस्वेत्यादाय । ततोनीलायाःसप्तपलमेवदधिदधिक्राव्णइत्या
 दाय । ततःकृष्णायाधृतमेकपलंघृतंमिमिक्षइत्यादाय । ततःएकपलंकुशोदकंआपोहिष्ठेत्यादाय । प्रणवेनालोच्यप्रणवेनैवयज्ञि
 यकाष्ठेननिर्मथ्यप्रणवेनाऽभिमंत्र्यसप्तपदैर्हरितैःकुशोदशऽहुतीर्जुह्यादेभिर्मंत्रैः । मंत्राश्च ॐइरावतीधेनुमतीहिभूतं० मयूखैः
 स्वाहा । पृथिव्याइदं ॐइदंविष्णोर्विचक्रमे० सुरेस्वाहा । विष्णवइदं ॐमानस्तोकेतर्नये० हवामहेस्वाहा । रुद्रायेदं ॐअहम्
 जज्ञानं० यिवुःस्वाहा । ब्रह्मणइदं ॐअग्नयेस्वाहा । अग्नयइदं ॐसोमायस्वाहा । सोमायेदं ॐतत्सवितुर्वरेण्यं० प्रचोद
 यात्स्वाहा । सूर्यायेदं ॐस्वाहा । आत्मनइदं ॐभूर्भुवःस्वःस्वाहा । प्रजापतयइदं ॐअग्नयेस्विष्टकृतेस्वाहा । अग्नयेस्विष्ट

? इदंदशमंस्नानं । २ अत्राग्निर्विदनामा । प्रायश्चित्तेविदश्चैव इति स्मरणात् ।

कृतइदं । इतिहुत्वा । व्रतग्रहणंकरिष्यइतिद्विजान्मुद्रा । तैःकुरुष्वेत्यभ्यनुज्ञातःप्रणवेनसर्वपिवेत् । एतच्चब्रामाद्वहिनद्यादे
 स्त्रीरेनक्षत्रदर्शनेकार्यं । अशक्नोतुगोभूत्रादिस्वल्पमाह्यं । सर्वस्यपेयत्वात् । अस्मिन्दिनेउपवासःशक्तस्य । अशक्तस्यहविष्या
 शनं । इतिपंचगव्यंप्राश्यगृहभागत्यविष्णुस्मरन्मौनीनिशामतिवाह्यप्रक्रांतंप्रायश्चित्तंसंकल्पानुसारेणप्रत्यान्नायद्वाराकृत्वाउत्तरां
 गानिकुर्यात् । व्याहृतिभिराज्यंपूर्वगद्भुत्वापूर्ववत्पुनःप्रायश्चित्तांगंविष्णुश्राद्धंकृत्वातेगोदानंपूर्ववच्चरेत् । एवंप्रायश्चित्तंकृत्वा
 शक्नोसत्यांदादानान्यपिकुर्यात् । तानिच । गोभूतिलहिरण्याज्यवासोधान्यगुडानिच । रौप्यंलवणमित्याहुर्दशदानानिपंडि
 ताःइत्युक्तानि । तत्रगयामंगेयित्यनेनगायोमेअग्रतइत्यनेनवागौदेया ॥ १ ॥ सर्वभूताश्रयाभूमिर्वरोहेणसमुद्धृता । अनंतसस्य
 फलदाअतःशान्तिप्रयच्छमे । इतिभूमिदेया ॥ २ ॥ महर्षेर्गोत्रसंभूताःकश्यपस्यतिलाःस्मृताः । तस्मादेयांप्रदानेनममपापंव्यपो
 हतु । इतितिलादेयाः ॥ ३ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थंहेमरीजंविभावसोः । अनंतपुण्यफलदमतःशान्तिप्रयच्छमे । इतिहिरण्यं ॥ ४ ॥
 कामधेनुसंभूतंसर्वक्रतुसंस्थितं । देवानामाज्यमाहारमतःशान्तिप्रयच्छमे । इत्याज्यं ॥ ५ ॥ शरण्यंसर्वलोकानांलज्जायारक्षणं
 शान्तिप्रयच्छमे । इतिवस्त्रं ॥ ६ ॥ सर्वदेवमयंधान्यंसर्वोत्पत्तिकरंमहत । प्राणिनांजीवनोपायमतः
 शान्तिप्रयच्छमे । इतिधान्यदानं ॥ ७ ॥ यथादेयेयुर्विश्वात्माप्रवरश्चजनार्दनः । सामवेदस्तुवेदानांमहादेवस्तुयोगिनां । प्रणवः
 सर्वमंत्राणांनारीणांपार्वतीयथा । तथारसानांप्रवरःसदैवेशुरसोमतः । ममतस्मात्परांलक्ष्मींदस्वगुडसर्वदा । इतिगुडं ॥ ८ ॥

१ दानान्येतामिदं दत्त इति वा पाठः ।

प्रीतिर्यतः पितृणां च विष्णुशंकरयोः सदा । शिवेनेत्रोद्भवोरप्यमतः शांतिप्रयच्छमे ॥ ९ ॥ यस्मादक्षरसाः सर्वे नो
 कृष्टालवणं विना । शंभोः प्रीतिकरं नित्यमतः शांतिप्रयच्छमे । इतिलवणं ॥ १० ॥ एवं दशदानानि दत्त्वा । मंत्रहीनमिति वदन्
 विष्णुस्मरेत् । एतानि दशदानानि सभ्येभ्य एव । तदसंभये अन्येभ्योपि ॥ ततः यन्मया कृतमुक्तायश्चित्तदच्छिद्रमस्त्वितिकत्रा
 उक्ते । अच्छिद्रमस्त्विति ब्राह्मणाः प्रतिब्रूयुः । यद्वा । व्रतच्छिद्रं तपश्छिद्रं यच्छिद्रं यज्ञकर्मणि । सर्वं भवतु मेऽच्छिद्रं यस्य चेच्छंतिवै
 द्विजाः । अच्छिद्रमस्त्विति प्रतिवचनं । एतत्प्रायश्चित्तमकृत्वैव यदि पित्रादिर्मृतस्तदापातकसत्तानि श्रये पुत्रादिना इदमवश्यं कार्यं ।
 अनिश्चयेनावश्यकं । पुत्रादिनाकरणे पंचगव्यप्राशनाभावः । मरणानंतरं ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टोभयोच्छिष्टस्पृष्टास्पृष्टमरण
 खट्वाभरणवंधनमरणादिषु सत्सु वीनपद्मादशपंचदशवाक्छून्प्रायश्चित्तं निमित्तानुसारेण ब्राह्मणवचनाद्गृहीत्वा शकौ तदैव तत्प्र
 त्याम्नायतया हिरण्यादिदत्त्वा शुद्धिसंपाद्य दहनादिकुर्यात् । शकाभक्ताः पुत्रादयः पित्रादेः पापिनः सर्वात्मना शुद्धीच्छवः सर्वप्राय
 श्चित्तेष्वन्यतमकृत्वा दहनादिकुर्युः । एवं कर्तव्यमधिकाराभावे शस्यत्र्यादिकृच्छ्ररूपां शुद्धिमात्मनः संकल्पेन तदैव वा प्रत्याम्नाये
 न संपाद्य दहनादिकुर्यात् । अन्यथा व्यर्थं भवति सर्वं । अथोक्तांति धेनुं दारिद्र्या कुटुंबिने श्रोत्रिया यत्राह्मणाय दद्यात् । अथेत्यादि
 कालं स्मृत्या अमुकगोव्रस्यामुकशर्मणो मम सुखेन प्राणोत्क्रमणप्रतिबंधकोक्तनिष्कृत्य नु कनिष्कृतिसकलपातकक्षयद्वारा सुखप्राणोत्क
 मणार्थं यथाशक्त्यलंकृता मिमांसांति धेनुरुद्रद्वैतममुकगोत्राया मुकशर्मणेतुभ्यं संप्रददे । गवाभंगेऽप्यिति मंत्रमुक्त्वानममभेति

१ तन्निष्कृत्यं सुपर्णरजतनिष्कृतदुर्धतदुर्धादिकं वा २ गोः पुच्छं गृहीत्वा दद्यात् ।

दद्यात् । पित्रादेरशकौपुत्रादिर्दद्यात् । तत्रममेतिपदस्थानेपित्रादेरिति विशेषः । धेन्वभावेप्रत्ययान्नायत्वेनद्रव्यदद्यात् । ततो
 धेतरणीदानं । आचम्यप्राणानाम्यतिथ्यादिकधनानिकृत्वापूर्ववन्ममेत्यंतमुक्त्वायमद्वारस्थितवैतरण्याख्यनद्युत्तरणार्थगोदान
 मंहरिष्ये । ब्राह्मणपादप्रक्षालनंगंधमाल्यवस्त्रादिभिर्यथाशक्त्यभ्यर्च्यतद्धस्ते शिवांशपःसंतु । सौमनस्यमस्तु । अक्षतंचारिष्टं
 चाऽस्तु । यच्छ्रेयस्तदस्तु । यत्पापंतस्ततिहतमस्तु । धेनुकेत्यं प्रतीक्षस्वयमद्वारमहाभये । उत्तितीर्पुरहंदेविवैतरण्यनमोस्तुते ।
 इतिधेनुप्रार्थ्य । चिरणुरूपद्विजश्रेष्ठभूदेवद्विजपावन । तनुवैतरणीमेनांकृष्णांगांप्रदाम्यहमितिब्राह्मणंप्राथ्ये । अद्येत्यादिवै
 तरणीतंतरणार्थमिमांसांकृष्णयस्त्ररक्तमाल्याद्यलंकृतांयथाशक्तिसदक्षिणांतुभ्यंसंप्रददे । यमद्वारेपथेघोरेघोरवैतरणीनदी ।
 तांतनुकामोयच्छामिकृष्णांवैतरणीतुगां । नममेत्युक्त्वाविप्रहस्तेजलंक्षिपेत् । कृष्णायाअभावेऽन्यवर्णापिदेया । गोरभावेद्रव्यं
 देयं । तस्याशकौपुत्रादिर्दद्यात् । तत्रआद्येमंत्रेउत्तितीर्पुरयमितिपठेत् । द्वितीयेतनुवैतरणीमस्येति । तृतीयेतांतनुमस्येति ।
 ततःतिलपात्रदानं । यथाशक्तिकांस्त्रपात्रेतिलांस्त्रिधासुवर्णंच । अद्येत्यादिजन्मप्रभृतिमरणांतंकृतनानाविधपापप्रशमनार्थतिल
 पात्रदानंकरिष्ये । ततोचिप्रस्यपादप्रक्षालनंगंधमाल्यादिभिर्यथाशक्तिकपूजनंकृत्वा । ममजन्मप्रभृतिमरणांतनानाविधपापनाशार्थं
 तिलपात्रंसदक्षिणममुकगोत्रायामुक्तदाम्नेतुभ्यंसंप्रददे । तिलाःपुण्याःपवित्राश्चतिलाःसर्वकराःस्मृताः । शुक्लावायदिवाकृष्णा
 ऋषिगोत्रसमुद्भवाः । यानिकानिचपापानिब्रह्महत्यासमानिच । तिलपात्रप्रदानेनतानिनिरयंतुसर्वदा । महर्षेर्गोत्रसंभूताःकश्यप
 १ सन्नुशिवाजापः । अस्तुसौमनस्यं । अस्त्वक्षतनरिष्टंच इत्यादीनिप्रतिवचनानि ।

श्रीगणेशायनमः ॥ नमःश्रीविंदपुराणाय ॥ श्रीरामसंपरीवारंगणेशचसरस्वतीम् । आश्वलायनंतच्छिष्यान्प्रणम्यपितरंगुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरसुतोभट्टनारायणःसुधीः । प्रयोगरत्नकुलतेकाद्यांशिष्टेष्टुष्टये ॥ २ ॥ ग्रंथेऽस्मिन्गुणगणवत्त्वमुच्यतेचेत्त्यग्र्यंगुणगणवन्तमाहकोन । तत्संतःशिरसिकृतांजलिस्तुयाचेशोध्यंतत्सदसदिहोच्यतेमयायत् ॥ ३ ॥ अथ संस्काराः ॥ तेचाष्टाचत्वारिंशत् । तथाचगौतमः—गर्भाधानपुंसवनसीमंतोन्नयनजातकर्मनामकरणाक्षप्राशनचौलोपनयनानिचत्वारिंशदेतानिज्ञानसहधर्मचारिणीसंयोगःपंचानांयज्ञानामनुष्ठानम्, अष्टकापार्वणःश्राद्धंश्रावण्याग्रहायणीचैत्रीआश्वयुजीतिसप्तपाकसंस्थाः, अग्न्याधेयमग्निहोत्रंदर्शपूर्णमासौचातुर्मास्यान्याग्रयणेष्टिर्निरूढपशुबंधःसौत्रामणीतिसप्तहविर्यज्ञसंस्थाः, अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोमउक्थ्यःपोडशीवाजपेयोऽतिरात्रोऽष्टोर्धामइतिसप्तसोमयज्ञसंस्थाइत्येतेचत्वारिंशत्संस्काराः । अष्टावात्मगुणाः दयासर्वभूतेषुक्षान्तिरनसूयाशौचमनालस्यमांगल्यमकार्पण्यमस्पृहेति । यस्यैतेचत्वारिंशत्संस्कारा अष्टावात्मगुणाश्चसब्रह्मणासायुज्यमामोतीति । पार्वणःपार्वणस्थालीपाकः । श्राद्धममावास्यादि । श्रावणीतत्रकर्तव्यंश्रावणार्कम् । आग्रहायणीतत्र कर्तव्यंप्रत्ययरोहणम् । चैत्रीतत्रकर्तव्यःशूलगवः । आश्वयुजीतत्रकर्तव्यमाम्बयुजीकर्मैतिहरदत्तोव्याचख्यौ । अंगिरसातु—पंचमिश्रसिंस्कारावच्छाः—पंचविंशतिसंस्कारैःसंस्कृतायेद्विजातयः । तेपवित्राश्चयोग्याःस्युःश्राद्धादिपुसुयंत्रिताः ॥ आदि

१ अगिराः—चित्रकर्मयथानेकैर्गैरुन्मील्यतेजनैः । ब्राह्मण्यमपितद्वत्स्यात्सर्कारैर्विधिपूर्वकैः ॥ स्वेत्वेगुह्येयाप्रोक्तस्तथासंस्कृतयोऽखि-
लाः । कर्तव्याभूतिकामेननान्यथासिद्धिमृच्छति ॥ इति ।

लाः । कर्तव्याभूतिकामेनान्यथासिद्धिमृच्छति ॥ इति ।

स्तलिङ्गः स्मृताः । तस्मात्तेषां प्रदानेन मम पापं व्यपोहत् । नममेति विप्रहस्ते जलं क्षिपेत् । पुत्रादिस्तु अस्वपापं व्यपोहत्त्वितिवदेत् ।
 यद्वा । अयं मंत्रः । यो देवः पितृरूपेण हव्यकव्यभुगव्ययः । तिलपात्रप्रदानेन समे विष्णुः प्रसीदत्विति । दात्रं तरे सोस्य विष्णुरिति
 पठेत् । एतन्मंत्रपक्षे विष्णुर्मातिरेकफलत्वेनोद्धेयः । ततो गोमयो पलिसंभूमौ कुशानामुपरि जपविष्टोदक्षिणाधिराः शायितो वा ।
 तुल्यसूक्ष्मपुण्ड्रगामृत्तिकादिपवित्रैरलंकृतः परमेश्वरं सर्वभूतोत्संगे धारितधिरास्तिष्ठेत् । ततः अद्येत्यादि अमृतत्वप्राप्तिकामनया
 पुण्यसूक्तं दिपाठमहं करिष्ये श्रोथ्ये वा । नानानामिति सूक्तस्य । शिशुरागिरसः क्रपिः । पयमानः सोमो देवता । पंक्तिश्छंदः । अमृत
 तत्त्वप्राप्तये जपे विनियोगः । श्रवणे वा विनियोगः । ततो नानानामित्यादि सूक्तं स्वयं जपेत् । नानानां बालानो धियो विव्रतानि जर्जराणां ।
 तस्माद्विष्टं तां भिषज्जहासुस्त्वं तमिच्छतीं द्राघेदोपरि सव । जर्जरीभिरपेयधीभिः पुणोर्भिः शकुनानां । कुर्मारो अश्मभिर्दुर्भिर्हि
 पयं तमिच्छतीं द्राघेदोपरि सव । कुरुरहंतो भिषगुपलम्भक्षिणो नना । नानाधियो वसयवो नगा इव तस्थिर्मे द्राघेदोपरि सव ।
 अभ्युवाब्धौ सुखं रथं हसन्तामुपमंत्रिणः । शोपुरो मणवंतो भेदौ वारिन्मूढकश्चछतीं द्राघेदोपरि सव ॥ १ ॥ शूर्यणावति सोममिद्रः
 पिबतु वृत्रहा । बलं धर्मानां आत्मनो कश्चिद्व्यन्यैर्महादिद्रोः । आपं स्वदिद्रां पत आज्ञां कात्सो ममीदुः । ऋतवा केन सत्येन श्रद्धया
 तपसा सुत इन्द्रो यद्वो ० । पूर्वन्त्यवृद्धं महिषं तं सुयस्य दुहिताभरत् । तं गंधर्वाः प्रत्यगृणन्तं सोमो रसमादधुरिद्रो ० । ऋतं वदं वत दुष्ट
 सुत्यं वदन्सत्यकर्मन् । श्रद्धां वदन्सोमराजन् धानासां सुपरिष्कृत इन्द्रो यद्वो ० । सुत्यमुग्रस्य बृहत्तसं सवति संस्रवाः । संयतिरुसि

१ पुनश्च ब्रह्मचर्येऽप्युनस्य के धारित शिष्यास्तिष्ठेत् । २ आदिशब्देनान्यानि पुण्यसूक्तानि पुरुषसूक्तं विष्णुसूक्तं गीतासहस्रनामादिकंच ।

नोरसाः पुनानो ब्रह्मणा हरद्रायेदो ॥ २ ॥ यत्र ब्रह्मापवमान छंदस्त्रां द्वे वा च्चंदन । आत्मा सोमेमह्वीयते सोमेनानुदंजुनयुक्षि
 द्रायेदो ॥ यज्ञज्योतिरज्रं यस्मिंस्तुके स्वाहुतं । तस्मिन्मार्गे हि पवमानुभूते लोकेऽअक्षितुद्रायेदो ॥ यत्र राजा वैवस्वतो यत्रा
 यरोधनं द्विवः । यत्रामृतं हृतीराप्रसन्नमाममृतं कर्धीद्रायेदो ॥ यत्रानुकामं चरणं त्रिनुकोर्त्रिद्विवेदिवः । लोका यज्ञज्योतिर्व्यतस्त
 इमाममृतं क० । यत्र कामानि कामाश्च यत्र ब्रह्मस्य चिदृषं । स्वधा च यत्र तृप्तिश्च तत्रमाममृतं ० । यत्रानुदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आ
 सते । कामस्य ज्ञासाः कामास्तत्रमाममृतं ॥ ३ ॥ यद्द्रोः पवमानुस्थानुधामान्यकमीत् । तर्माहुः सुप्रजा इति यस्ते सोमार्गे वैधु
 नमनुद्रायेदो ॥ कर्पेभं यत्र तांस्तोमैः कश्यपो ह्वयं यन्तिरः । सोमं नमस्तुराजानुं योज्जेवीरुधां पतिरिद्रायेदो ॥ ससदिशो ना
 नापूर्याः ससहोतारं क्रुतिवर्जः । देवा आदित्या ये ससतेभिः सोमाभिरक्षन् इद्रायेदो ॥ यत्तेराजच्छ्रुतं ह्विस्तेन सोमाभिरक्षनः ।
 अरातीवामानं सारीन्मोचन्तुः किंचुनाममुद्रिद्रायेदो ॥ ४ ॥ यत्र तत्पुंमपदं विष्णोर्लोके महीयते । देवैः सुकृतकर्मभिस्तत्रमा
 ममृतं कर्धीद्रायेदो ॥ यत्र तत्पुंमपदं भूतानां मधिपतिः । भार्वाची च योगी च तत्रमाममृतं कर्धीद्रायेदो ॥ यत्र गंगा च यमुना
 यत्र मुची सरस्वती । यत्र सोमेश्वरो देवस्तत्रमाममृतं कर्धीद्रायेदो ॥ ५ ॥ इति नानानंसूकं । अन्योत्राश्रावयेत् । नानानभि
 तिसूकं तु अंतकाले सदापठेत् । जट्या चैव परं स्थानममृतत्वं सगच्छतीति क्रथियधानवचनात् । ततर्धं त्रिपद्गान् अन्यानि च पुण्य
 सूकानि गीतांस्तोत्राणि सहस्रानामादीनि च पठेत् । शृणुयाद्वा । श्रोतुः संकल्पशक्तौ श्रावयिताऽमुकशर्मणोऽस्य मुकफलमावधे

मुक्तश्रावयिष्ये इति संकल्पयेत् । श्रीरामादिस्मरणं चकार्यं । प्राणोत्क्रमणानंतरं चायुजः सजातीयाग्नाह्वनादयः अतरुणा मुक्तकेशाः
 शवं प्रच्छादितुं मुखं प्राक् शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रतिनयेयुः । स्मार्तोऽग्निः श्रौतावाप्तयः श्रवामेनेतव्याः । प्रेताग्निमध्ये न्यैर्नगं
 तव्यं । सर्वेषां धवाः अधः कृतोऽप्योत्ताः अभ्युपगच्छन्तु रुक्मेशाः वृद्धगुरः सराः प्रेतमनुगच्छेयुः । यदि गृहे भूतसहिंसाह्वानेन नगरपश्चि
 मद्गारेण नयः क्षत्रिय उत्तरद्गारेण वैश्यः पूर्वोण शूद्रो दक्षिणेन । दाहदेशस्तु ग्रामादाग्नेयेनैर्ऋत्येवामध्योन्नतः सर्वतो निम्नोऽना
 वरणो बहुलौपथिश्च । तं देशं प्राप्य शवमवर्गेव निधाय तद्देशात्कटकदादीनिसमूलान्यपास्येत् । ततः कर्ता देशकालौ स्मृत्वा । पित्रा
 देरुर्ध्वोऽच्छिद्राधरोऽच्छिद्रो भयोऽच्छिद्रा रघुरघुमरणखट्वा मरणादिजनितप्रत्यवायपरिहारार्थं पंचदशपट्नीन्वा कृच्छ्रान्यथाशक्ति
 प्राप्यश्चित्तममुक्त्वा स्नात्वा येन सद्यः सूतकांतो वा करिष्ये इति संकल्प्य । शर्को सत्यांतदैवद्रव्यादिनाऽशर्को सूतकांतो वा कुर्यात् । कर्ता
 व्यात्मा शुद्धा देशकालसारणं कृत्वा आत्मशुद्धिद्वारा पित्रा देरौ ध्वं देहिकाधिकारसिद्धार्थं शर्कोऽप्युत्तावदैवकृच्छ्रत्रयं प्राप्यश्चित्तं करिष्ये
 इति संकल्प्य तदैव सूतकांतो वा कुर्यात् । ततः कर्ता जन्धे च पुत्राः कक्षोपस्थशिरावर्जलो मनखा निवापयेयुः । कर्त्तारिचिकानां दशमे
 हिवावपनं यथाचारं । कर्तुं श्वदशमे हनि । भर्तारि मृते पद्या अपि आयेदशमे हिवावपनं यथाचारं कर्त्यं । ततः कर्ता अहतं न प्रत्यगग्ने
 ण वा ससात्रिभिर्भागैः शिरः प्रभृत्य गुलीपर्यंतं पादतलवर्जं प्रेतं प्राक् शिरसमाच्छाद्य चतुर्धर्भागतस्य छित्त्वा तेनात्मन उच्यते चरीयं कुर्यात् ।
 द्वादशाहांतं प्रेतकृत्ये तदैव धार्यं । ततो दहनदेशतो वाप्यव्यादिशि स्मार्ताग्निं निदध्यात् । यदि विच्छिन्नोऽग्निस्तर्हि यतो विच्छेदस्ता

१ निवीतिन इति यावत् । २ दशमेऽहनि पुनः क्षौरं कर्तुं क्रियादित्यर्थः ।

यत्काष्ठगणनयामि विच्छेदमायश्चित्तं तद्वक्तुर्थात् । संकल्पयेद्वा । तच्च नास्ति कथादधित्यगेमासद्वये कृच्छ्रकार्यं । मासचतुष्टयेऽ
 तिकृच्छ्रः । पण्मासोर्ध्वचांद्रादिव्येकं । संवत्सरादूर्ध्वत्रमासिकद्वमासिकं वा । आलस्यादिनाधित्यगेतुद्वादशाहतिक्रमेन्यहमु
 पवासः । मासातिक्रमेद्वादशाहमुपवासः । संवत्सरातिक्रमेमासोपवासः । पयोभक्षणं वा । प्रभादादधित्यगेआत्रिरात्राद्वा
 दशत्युपगणायामाः । आपद्दहाच्चतुर्विंशतिः । आद्वादशाहत्वं चाशब्दं । आर्विशतलहाच्छतं । आमासादुपवासः । आपदि
 यथा । त्रिवर्षत्यागे कृच्छ्रत्वं गोदानं चेत्यादि । अत्र प्रत्याश्रयाः कल्प्याः । यावत्कालं विच्छेदस्तावदाहुतिपरिमितहोमद्रव्यंचद
 धात् । ततः प्राणयामोऽभ्यंजकः । एवं सर्वमेतद्वक्तव्यं । सर्वमेतद्वक्तव्यं प्राचीनावीतिनार्थं । दक्षिणापवर्गं च । ततः कालं स्मृत्या
 अनुक्रम्य णोस्यामि विच्छेदनिमित्तकं दहायामि सिद्ध्यर्थं च प्रेताधानं करिष्ये इति संकल्प्य । पालाशोदुंबरश्च यश्चामी वैकं कतां
 जुजं । वस्तीकोत्तरयाराहमूयकोत्तरातमृत्तिकाः । घातुकालिकतारक्षाऽशनिध्वस्ततत्त्वचः । यथा लाभमेतान् संभारान् संपाद्य
 तेषु लौकिकानि प्रमतिष्याम्य । अथाश्चेत्यस्य विमदोऽयमग्निः पंक्तिः । लौकिकस्याग्नेरौपासनात् त्वसिद्ध्यै आज्यहोमे विनियोगः ।
 ऊँ अयाश्चाग्नेस्तनमिश्रस्तीश्च सत्यमित्यमया असि । अयासावयसाकृतोयासन्हव्यसूहिप्रेयानो धेहि भेषजं स्वाहा । अन्यैकाज्याहुतिं
 जुहुयात् । यस्यामप्यो जुह्वतो मांसकामाः संकल्पयंतो यजमानमांसं । (ध्यायंतु) ज्ञानं तु वेदविषेसादितापस्वर्गलोकमिमं प्रेतनयं ।
 १ प्राजापत्यः कृच्छ्रश्चैव पर्यायो । २ भूर्भुवः स्वः अग्निप्रतिष्ठापयामि इति । ३ अयसेऽप्रयद्दं नममेति त्यागः ।

तुखाह । स्वीरदंनमम । इत्यप्याहुतिकेचिदाहुः । आहिताग्नेरेवेमामपरे । ततोभूरादिव्याहृतिचतुष्टयं जुहुयात् । एवमौपासनः सि
 द्धोभवति । पक्षीमरणेप्येवं । निरग्निः कस्य ब्रह्मचार्यादेः निरग्निः कायाऽपि वाक्यलाभिः । अग्निवर्णकपालं तु कृत्वा तत्र विनिक्षि
 पेत् । करीपादिततोयस्तुजातः स तु कपालजः । अनुपनीता विवाहितयोरप्येवं । विधवा विधुरयोरुत्तपनीयकः कपालाग्नेरे
 ववा । दर्भैरग्निं तु प्रज्वाल्य पुनर्दर्भस्तु संयुतः । पुनर्दर्भस्तृतीयोऽग्निरेष उत्तपनीयकः ॥ लौकिकेन वा सर्वेषां दाहः । आहिताग्नेर्वैता
 नाग्निभिः । ततः पूर्वोक्ते दाहदेशे आग्नेर्यानां क्रैत्यावा ऊर्ध्वबाहुन रायामर्दशानीनां क्रैत्याय तत्पंचारक्षितिर्येगाय तद्दादद्यां तु लि
 परिमिताधः स्वातंदक्षिणा प्रवणमाग्नेयी प्रवणं वागतत्वात्तयेत् । तस्य वायव्यामग्नेर्निधानं । दाहगर्ता दीशाने जानुमात्रं चितस्तिमानं
 वागतं कृत्वा तत्रावकाशे वा लंडं दकं च निक्षिपेत् । इदं गर्तादकं नाम । अथ मेतस्य भृजलाभ्यां मूलं प्रक्षाल्य स्नापयित्वा तिलका
 दिकारयित्वा वस्त्रं परिधाप्य मेतं जटामांस्यानुलिप्य नलदं मालां प्रतिमुचेत् । नलदाभावे तत्प्रतिनिधिं जपां केचिदाहुः । ततः कर्ता
 पादौ प्रक्षाल्या च भ्यामंत्रकं प्राणायामं कृत्वा अथ रेखादिदेशकालौ स्मृत्वा मुक्तगोत्रस्यामुक्तशर्मणोऽस्मिन् पित्रादेः मेतस्य मेतत्वं विमोक्षार्थं मे
 र्भ्वदेहिकं करिष्ये इति संकल्प्य माचीनावीतीर्ध्नाभिं प्रार्थयेत् । उपसर्पति संकुसुकः पितृमेव खिद्रुप् । भूमिप्रार्थने विनियोगः । उपसर्प
 मातृर्ध्नाभिमेतान् रुव्यं च संपृथिवीं सशेवां । ऊर्णं च दापुवतिर्दक्षिणा च वत्प्रात्वा पातु निःक्रेतुं रुपस्यात् । अपसर्पतयेमेताये केचिदि
 १ यस्याप्रय इति मंत्रेणाज्याहुतिं केचिदिच्छंति । त्यागाश्च स्वरिदंनमम इति । मंत्रे स्वरिति लिङ्गात् । २ नलदं नाम 'वाळा' इति प्राकृतभाषया
 जय्यारित्यर्थः ।

हर्षद्वजाः । स्वस्तिनः कृणुत माशु आपतः पुनरगमत् । दिवि जाता अप्सु जाता या जाता ओषधीभ्यः । अथोया आद्रिजा आपस्तानः
 शृंगं तु शृंगनीः । इति भूमिप्रोक्षेदित्यन्ये । अन्येतु अपसर्पेति मंत्रेण भूम्यनुमंत्रणं दिवि जाता इत्यनेन च स्थलशुद्धिरित्याहुः ।
 ततः शमीशाखयोदकेन चत्वा तं त्रिः परिमज्जनप्रोक्षेदपेतेति मंत्रांते । अपेतेति यमः पितरस्त्रिष्टुप् । भूमिप्रोक्षणे वि० ॐ अर्पेत्तुर्वीतु
 त्रिचसर्पुतातोस्मात्पुतं पुतरैर्लोकमकम् । अहो भिरुद्भिरुक्तुभिर्व्यंक्यमोददात्यवसानमस्मै । गर्तोदकेन प्रोक्षेदित्यन्ये । ततोय
 मायदहनपतये चोद्धिखामि । कालायदहनपतये चोद्धिखामि । मृत्यवेदहनपतये चोद्धिखामीति मंत्रत्रयेण रेखात्रयमायसेनोद्धि
 खेत् । ततः सार्वेदिरण्यद्राकलानिति लांश्चमक्षिप्यतिलोदकं प्रक्षिपेत् । यमायदहनपतये पितृभ्यः स्वधानमइति मध्ये । कालायद
 हनपतये पितृभ्यः स्वधानमइत्युत्तरतः । मृत्यवेदहनपतये पितृभ्यः स्वधानमइति दक्षिणतः । केचिद्गोहोद्वेखनं न कुर्वति । प्रेता
 स्येतिलान्धिरा । सज्जातीयाहृतैर्यज्ञियकाष्ठैरेव दहनपर्यासां चितिकारयेत् । तदुपरि बहिर्दास्तो र्थतदुपरि कृष्णाजिनमूर्ध्वलोम
 स्तृणीयात् । ततः प्रेतमग्रे उत्तरे णनीत्यादक्षिणशिरसंचितौ निवेदयेत् । प्रेतस्योत्तरतः पार्श्वोच्चितौ निवेदयेत् । तांदेवरः शिष्यो
 वाजरदासो यो रथापयेदुदीर्घ्वेति मंत्रेण । दासपक्षे कर्तुमन्नपाठेन तु तस्य । उदीर्घ्वे त्वस्य संकुक्षुकः पितृमेधस्त्रिष्टुप् । उदीर्घ्वे नार्य
 भिर्जीवल्लोकं गुताहुं मेतमुपशेष्यहं । हस्तभ्राभसादिधियोस्तवेदं पत्युर्जानित्यमुभिसंबभूय ॥ ततः कर्ता प्रेतस्य मुखेनासिकाद्वये

१ अम्रदाक्षिणं विः प्रोक्षणं । प्रतिप्रोक्षणं मंत्रादुत्तिः । २ कुशमूलेन चोद्धिखेत् । ३ प्रेतपद्मरुपायने चिनियोगः ।

चधुर्द्वयेश्रोत्रद्वये । एवंसप्तच्छिद्रेषुहिरण्यशकलानिनिक्षिपेत् । तदभावेआज्यविदून्वा । प्रेतशरीरेषुत कांस्तिलान्प्रक्षिप्याग्निं
 परिसमुह्यचितिसहिताग्निंपरिस्तीर्यपर्युक्ष्यदक्षिणतोद्वेःप्रोक्षणींक्षुवंचमसमाज्यभाजनंचेतिपात्राण्यासादयेत् ॥ ततःगर्तादकंचम
 सैआसिच्यदर्भैःप्रच्छाद्यप्रणयेत् । कारिकायांनुबहेलुत्तरतःपात्रासादनंचमसप्रणयनंच । प्रभूतमाज्यंवाहिश्चोपकल्पयेत् । इमम
 प्रदत्तस्यदमनोभिच्छिद्रुप् । चमसानुमंत्रणोवि० ॥ इममग्नेचमसंसाविर्जिह्वरःप्रियोद्वेवानामतसोभयानां । एषयश्चमसोर्देवुपातु
 स्तस्मिन्देवाअमृतामादयेत । इतिपूर्वस्थापितचमसानुमंत्रणंकुर्यात् । ततःकृष्णपक्षेअहमरणंप्रातराहुतिमारभ्यरात्रिमरणेसाय
 माहुतिमारभ्यपक्षहोमवन्मरणदिनादिदर्शपर्यंतंदिनसंख्ययाचतस्रश्चतस्रआहुतीर्जुह्यात् । दर्शस्यालीपाकंचकुर्यात् । शुक्लपक्षे
 रात्रिमृतस्यप्रातराहुतीर्जुह्यात् । अथप्रेतोपासनं । अद्येत्यादिप्रेतोपासनंकरिष्यइतिसकल्प्यसमिद्धयमादार्थं । आग्नेकामंलोकंअनु
 मर्तिपुताःप्रधानदेवताअग्नायज्येनयक्ष्ये । प्रेतंप्रेतोरसिआज्येन । यद्वापुषदाज्येनयक्ष्ये । भूर्भुवःस्वःस्वाहेतिसमिद्धयंजुह्यात् ।
 प्रजापतयइदंनममेतित्यागः । परिसमुह्यचितिसहितमग्निंपरिस्तीर्यपर्युक्ष्यतूष्णीमाज्यमुत्पूयक्षुवंसंसृज्याग्निंतूष्णीमलंकृत्यवाम
 जानुपातयित्वाप्राचीनाधीतीक्षुवेणजुह्यात् । अथयेस्वाहा अग्नयइदंनममेतित्यागः । एवमुत्तरत्र कामायस्वाहा । लोकायस्वाहा ।
 अनुमत्तयेस्वाहा । इत्यग्नौआज्येनैव । अस्माद्धैत्वमजायथाअयत्त्वदधिजायतां । असौस्वर्गायलोकायस्वाहेतिप्रेतस्योरसि ।
 पुषदाज्येनप्रेतस्योरसीत्यन्ये । असावितिपदस्थानेपुंसःस्त्रियावाप्रेतस्यनामनिर्दिशेत् । स्विष्टकृदादिनास्ति । पात्रसंयोजनंचनस्ति ।

१ औपासनाग्निंक्रव्यादनामायमितिविभाज्य । २ अस्मिन्ननवाहितेऽग्नौइत्यादिचक्षुषीआज्येनेत्यंतंनास्ति । शेषेणस्विष्टकृतमित्याद्यापिनास्ति ।

ततः सक्तुषिष्टेनापूषं कृत्वा पुरदा ज्येनाऽभिधार्य तदवयवापि ङान्मेतस्य ललाटे मुखे बाहुद्वये हृदये चेति पंचसुस्थलेषु दद्यात् । अग्नेर्वमं
तिदमनो मिस्त्रिष्टुप् । ललाटे मुखे चाऽपूषपिंडदाने वि० । अग्नेर्वमं पुरिगोभिर्व्ययस्त्वसं प्रोर्णं व्युषीव संसामे दसा च । नेत्वा धृष्णुर्हिर
सा जईषा णो द्रष्टुं विधुश्च न्ययुं खयति । इति ललाटे मुखयोरपूषपिंडं दत्त्वा । बाहुद्वये अतिद्रवोत्तमंत्रेण । यौते श्वानाविति मंत्रेण
हृदयेऽपि दद्यात् । अतिद्रवोत्तमंत्रयोर्मः श्वानौ च त्रिष्टुप् । पिंडदाने वि० । अतिद्रवसारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शुबलो साधुर्नापुथा ।
अथापि वृन्त्युविदत्रा उर्षो ह्येयमेनये संधुमा दुंसदति ॥ यौते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पश्चिमक्षौ न चक्षसौ । ताभ्यामेनं परदे हिरा
मिस्त्रिष्टुप् । अग्निमज्वालने विनियोगः । कृत्वा दमं प्रोहं णो मिदं यमराजो गच्छतु रिमवाहः । इहैवायमि तरो ज्ञातव्ये दाद्वेयेभ्यो
दुष्यं वदतु प्रजानन् ॥ अग्निमज्वालयत् । पुंसः शिरो देवोस्त्रिधाः पादद्वे इत्यप्याहुः । ततः वातास्ते वां तु पाथि पुण्यं धामनः सुखा
गात्रसुखानुलोमाः । त्वचः सुखामांस सुखा अस्थि सौख्या वदंतु त्वामरतः सुकृतां यत्र लोकाः । इमा आपो मधुमत्योऽस्मिंस्तलो कञ्चपदु
ह्यंता मक्षीयमाणाः स्वधानमः । इमा आपो मधुमत्योऽस्मिंस्तलो कञ्चपदुह्यन्ता मक्षीयमाणाः स्वधानमः । इमा आपो मधुमत्यः
स्वगतो लो कञ्चपदुह्यंता मक्षीयमाणाः स्वधानमः । इति मंत्रवत्खपद्वयेन चित्तावायुः कार्य इति केचित् । ततो दह्यमानं प्रेतमनुमंत्रयी
ततस्तमंत्रैः । प्रेहि मे हीति द्वयोर्मः पितरस्त्रिष्टुप् । दह्यमानं प्रेतानुमंत्रणे वि० । प्रेहि प्रोहं पथिभिः पव्यैर्भिर्यजानुः पूर्वो पितरः
पुरयुः । इमा राजानास्त्वयं यामदं ता यमं दद्यात् सिवरुणं च देवं ॥ संगच्छ स्वपितृभिः संयुमेन दष्टा पूर्वो न परमेव्यामन् । हिरवाया

॥
 वृष्टपुनरस्तमिहिसंगच्छस्वतन्वासुवर्चाः ॥ अतिद्रवतिद्रयोर्ममःश्वानौत्रिष्टुप् । विनियोगःप्रागवत् । अतिद्रवसारमेधौ
 श्वानौ०ऋक् ॥ १ ॥ यौतेश्वानौयमरक्षितारौ०ऋक् १ । मैत्रिमितिपण्णादमनोमिच्छिष्टुप् । विनियोगःप्रागवत् ।
 मैत्रमत्रोविदहोमाभिर्शोत्रोमास्तत्त्वच्चिक्षिप्रोमाशरीरं । दृदाशतंक्षुण्वोजातवेदोर्धमेतुंमहिणुतातिपुत्रभ्यः ॥ शतंयदाकर्
 सिजातवेदोर्धमेतुंपारिदत्तातिपुत्रभ्यः । दृदागच्छाल्यसुनीतिमेतामथाद्वानांयशुनीर्भाति ॥ सूर्यचक्षुर्गच्छतुवात्मात्माया
 वगच्छपृथिवीचधर्मणा । अपोवागच्छयदितवतीहितमोषधीषुप्रतितिष्ठाशरीरैः ॥ अजोभागस्तपसाततंपस्वततेशोचिस्तप
 तततैर्भविः । यास्तेशिवास्तन्वोजातवेदस्ताभिर्वहनंसुहृतामुल्लोकं ॥ अर्धसृजुपुनरद्योपुत्रभ्योयस्तआहुतश्चरतिस्वधाभिः ।
 आयुर्वसानुवर्षवेतशेषुःसंगच्छतांतन्वाजातवेदः । यत्तेकृष्णःशकुनआततोदपिपुलिःसर्पउतवाश्वापदः । अग्निष्टद्विश्वाद्गदं
 णोतसोमश्चयोर्जाह्मिणांआविशेय ॥ पूषात्वेतद्वतिवतसृणादेवशवाःपूषात्रिष्टुप् । विनियोगःप्रागवत् । पूषात्वेतद्व्यावयतुप्रविद्धा
 ननष्टपशुभुवनस्यगोपाः । सत्यैरेभ्यःपरिदत्सिपुत्रभ्योमिद्वेभ्यःसुविद्विरेभ्यः ॥ आयुर्विश्वायःपरिप्रासतित्वापपात्वापातु
 प्रपथेपुरस्तात् । यवासतेसुहृतोयज्ञतेयुस्तत्रत्वाद्वेवःसंवितादधातु ॥ पूषेमाआशाअनुवेदसर्वाःसोअस्माअभयतमेननेपत् ।
 स्वास्तिदाआर्घुणिःसर्ववीरोमयुच्छन्मरुतुप्रजानन् ॥ प्रपथेपुथामजनिष्टपूषाप्रपथेद्विचःप्रपथेपृथिव्याः । उभेअभिप्रियतमेसु
 धस्तुआचपराच्चचरतिप्रजानन् ॥ उपसर्पतिवतसृणांसंकुमुकःपितरस्त्रिष्टुप् । उपसर्प० ॥ उच्छ्रंचस्वपृथिविप्रियमानिवाधधाःसूपा
 युनास्मैभवसुपवंचना । मातापुत्रयथासिचाभ्येनंभूमऊर्णहि ॥ उच्छ्रंचमानापृथिवीसुतिष्ठतुसहस्रमितउग्रहिश्चरतां । तेगृहासो

द्युतश्चतर्भावतुष्टिश्चाहासिशरणाः संततम् ॥ उत्तैस्तश्चामिष्टुष्टिर्वीत्वत्परीमंलोकं निदधुन्मोअहंरिपं । एतांशूणां पितरौ धारयंतु ते
 द्राघुमः सादनात्तेभिर्नोतु ॥ सोमएकेभ्य इति पंचानां यमोभाववृत्तमनुष्टुप् । विनियोगः प्राग्वत् । सोमएकेभ्यः पवते घतमेकउपा
 सते । येभ्योमधुप्रधायतितांश्चिद्वेद्यापि गच्छतात् ॥ तपसाये अनाधव्यास्तपसाये स्वर्ग्ययुः । तपोयेचाक्रिरे महस्तांश्चि० ॥ येयुध्यं
 तेषु धनैर्षदरांसोयेतन्त्यजः । येषां सहस्रदक्षिणास्तांश्चि० ॥ येचिदपूर्वं ऋतुसापं ऋतावातं क्रतावर्धः । पितृन्तपस्वतो यमतांश्चि० ॥
 सहस्रणीयाः कुवयो योगोपायंति सूर्य । ऋषीन्तपस्वतो यमतपो जांश्चि० ॥ गच्छतात् ॥ हरुणसावित्यस्य यमः श्वानो विष्टुप् । विनि
 योगः प्राग्वत् । हरुणसावसुतपाडवुं मुलायमस्य दत्तौ चरतो जनुं अतु । तावस्मभ्यं हृदये सूर्याय पुनर्दातामसुं मुचे हभद्रं ॥ एतान्मंत्रान्
 जपन्त्यह्यमानमेतोपरितिलान्क्षिपेत् । ततः कुंभं सव्यं सेपुहीत्वारुद्रितितश्चक्षणाश्मना पृष्ठभागोच्छिद्रं कृत्वा प्रेतपाददेशादप्रदक्षिणां त्रिः
 परिनज्जपेत् । वातास्ते वातुपधिपुण्यगंधामनः सुखागान् सुखानुलोभाः । त्वचः सुखामांससुखा आस्थिसौख्यावहंतु त्वामरुतः सुकृ
 तां यत्र लोकाः । इमा आपो मधुमत्योस्मिंस्तैलोक्यपदुह्यंतामक्षीय माणाः स्वधानमः । इत्येकवारं परिक्रम्य पाददेशे एव स्थित्वा अश्मना
 कलशोद्वितीयं च्छिद्रं कृत्वा परिमज्जपेत् । वातास्ते वातुप० । इमा आपो मधुमत्यो तरेक्षितैलोक्यपदुह्यंतामक्षीय माणाः स्वधानमः ।
 पुनस्तथैव तृतीयं च्छिद्रं कृत्वा परिमज्जपेत् । वातास्ते० इमा आपो मधुमत्यः स्वर्गैलोक्यपदुह्यंतामक्षीय माणाः स्वधानमः इति ।
 परिक्रमणं च सर्वेषां सगोत्राणां । एतैस्त्रिभद्रदक्षिणीकृत्य प्रेतशिरोदेशे कुंभं रफोटयित्वा पृष्ठतो नवेक्षमाणाः सव्यमावृत्य कनिष्ठपूर्वकानि

१ जलपूणं । २ पाददेशपर्यंतम् ।

शब्दाद्याजनादौ । गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोचल्लिख्य च । बलिर्विष्णुबलिः । जातकृत्यं नाम कर्म निष्क्रमोऽन्नाशनं परम् ॥ चौलकर्मो
 पनयनं तद्भूतानां चतुष्टयम् । तच्छब्देन प्रसिद्धत्वाद्देवग्रहणम् । तद्भूतानां धेदव्रतानां मित्यर्थः ॥ स्नानोद्धारौ चाग्रयणमष्टकाच्च
 यथातथम् ॥ श्रावण्यामाश्वयुज्यां च मार्गशीर्ष्यां च पार्वणम् । उत्सर्गश्चाप्युपाकर्म महायज्ञाश्च नित्यशः ॥ संस्कारानित्यताह्येते त्रा
 क्षणस्य विशेषत इति । श्रावण्यां श्रवणा कर्मादीत्यादि पूर्ववद्ब्याख्येयम् । नित्यतानित्याः । एते पापंचविंशतीनां नैमित्तिकवार्पिक
 मासिकनित्यभेदेन चतुर्विध्यमाहाथलायनः—नैमित्तिकाः षोडशोक्ताः समुद्राहावसानकाः । सप्तैवाग्रयणाद्याश्च संस्कारावार्पि
 क्रामताः ॥ मासिकं पावर्णं प्रोक्तमशक्तानां तु चार्पिकम् । महायज्ञास्तु नित्याः स्युः संध्यावच्चाग्निहोत्रवत् ॥ इति । अत्र गर्भाधानाद्या
 उपनयनां ता एव सर्वेषां नियताः न तु स्नानाद्याः । तेन ब्रह्मचर्यादिव प्रव्रजेदिति निविरुध्यते । एते च द्विजानां मेव समंत्रकाः । यदाह
 यात्रयत्नयः—ब्रह्मक्षत्रियविदूग्द्रावर्णास्त्वाद्यास्त्रयोद्विजाः । निषेकाद्याः श्मशानां तास्ते पापैर्मंत्रतः क्रियाइति । वैएवार्थः ।
 अत्र ते पापे यमंत्रतः क्रियाइति वदन् शूद्रस्यामंत्रकाः क्रियाइति सूचयति । अत एव संस्कारानधिकृत्य यमः—शूद्रोऽप्येवं विधः कार्यो
 विनामंत्रेण संस्कृत इति । इति संस्काराः ॥ ॥ अथ स्यंस्तिवाचनम् ॥ तद्यत्र कर्तव्यं तदुच्यते । व्यासः—संपूज्य गंध
 माल्याद्यैर्ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् । धर्मकर्मणि मांगल्ये संग्रामेऽद्भुतदर्शने ॥ गृह्यपरिशिष्टे—अथ स्वस्तिवाचनमृद्धिपूर्तेषु ।

१ यमः—पुण्याद्व्याचनं देवब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोकारं दुर्योत्क्षत्रियैश्च योः ॥ कश्यपः—लोकैर्भूतिकर्ममुत्तदादीन्येव वाक्यानि
 रुच्यं तापुणं मुममृद्धमिति । भूतिकर्ममुमंपत्करकर्मसु स्वस्तिवाचनमिति यावदिति हेमाद्रिः ।

गच्छेयुः । इमे जीवा इति संकुसुको मृत्युस्त्रिष्टुप् । सव्यमावृत्य गमने वि० । इमे जीवा विमृतरावृत्तभूद्द्रादुर्वहति नो अद्य । प्राञ्चो
 अगमनृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरं दर्धानाः ॥ अयं मंत्रः कर्तुरेव । जयं तमते सर्वेषां । ततो यत्र बहदुदकं भवति तत्र गत्वा एकवा स सोद
 क्षिणामुखा मुक्के शः कपालमोक्षानंतरं सर्वे सगोत्रिणो वृद्धपूर्वकाः सर्पिडाः सोदकाश्च सकृन्निमज्ज्या चम्योत्तीयेनानामनाकुं भच्छिद्रा
 णिकृतानि तं तीरे निधाय तस्योपरि सतिलतोयां जलिदक्षिणहस्तापितृतीर्थेन सव्योत्तरपाणिना दधुरपसव्येन । अमुकगोत्रामुकशर्मन्ने
 तैत्तेत्ते तिलोदकमुपतिष्ठतामित्येकं जलिर्देयः । सगोत्राः स्त्रियोऽपि दधुरेकदा । अयुग्मा दधुः । ब्रह्मचारी न दद्यात् । मातापितृशु
 र्वाचार्यमातामहमातामहीभ्यः सोऽपि दद्यात् । शववाहकैश्च देयं । अन्ये सुहृदोऽपि दधुः । नवा । दाने पिनाश्मनियमः । पतितब्रा
 ह्मणो न दधुः । क्षत्रियायो दज्ज्मखाः । शूद्रब्राह्मणयोर्दक्षिणामुखा दधुः । ततो दाहजनिततृपोपशमनार्थं मिदं ते वा सोदकमुपति
 ष्ठतामिति कर्ता दमनि उत्तरीयो दकं दद्यात् । ततः सर्वे अन्यानि वासांसि परिधाया द्राणि अधोदशानि सकृदेव निष्पीड्य शोषणार्थमुद
 ग्दशानि निक्षिप्यासीरन् । दिनदाहे आतारको दद्यात् । रात्रिदाहे आसूर्यो दद्यात् । शवस्पर्शनामप्येवं । कर्ता आद्रवस्त्रः । अद्येत्याद्यु
 क्त्वापसव्यं कृत्वा अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्योत्तमलोकप्राप्त्यर्थं प्रथमं दिनविधिं करिष्ये इति संकल्प्य । तान्नादि
 मयेन वै भण्डेऽपि ङार्थं हविः श्रपयित्वा । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य दाहजनिततृपोपशमनार्थं मृत्तिकास्नानं करिष्ये इति संकल्प्य ।
 उदुत्यमिति मृदं गृहीत्वा सूर्याय दर्शयित्वा सहस्रशीर्षेति शिरसि लिपेत् । अंगादंगादिति सर्वांगे । ततो मज्जनं । एवमाद्येह नित्रि

१ सव्यहस्ताऽत्तरऽपस्त्रिः यस्मिन् सव्योत्तरपाणिः तेन ।

वारंमृत्तिकास्नानं । ततः आचम्यामुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य दाहजनिततापोपशमनार्थं तिलतोयां जलिदानं करिष्य इति संकल्प्य
 कुशोप्यदमानं स्यापयित्वा तस्योपरि अमुकगोत्रामुकशर्मणः प्रेतदाहजनित तपोपशमनार्थं एष ते तिलतोयां जलरुपतिष्ठतामिति दक्षिणा
 मुखो दद्यात् । एवं ददाहंतमहरहरे कैकमंजालिवद्धयेत् । एवं चाशदंजलयो भवन्ति । द्वयोश्च वृद्ध्या वा दद्यात् । प्रत्यहं दशदश
 वा दद्यात् । एवं शतं भवन्ति । प्रत्यहं त्रयं त्रयं वा । एवं त्रिंशत् । प्रत्यहमेकैकं वा । एवं दश भवन्ति । प्रत्यंजलिस्नानं कार्यं । ततोऽ
 मुरुगोत्रामुकशर्मणः प्रेत आद्ये हनिशिरो ययव निष्पत्यर्थं मेरुपिंडस्तपोपतिष्ठतामिति कुशोपरिमहांतं हविः पिंडं दक्षिणाभिमुखः प्राची
 नावीती दद्यात् । ततः अमुकेत्यादि पिंडस्योपरि एतच्चिलोदकमुपतिष्ठतामिति तिलोदकं पितृतीर्थं न दद्यात् । एतत्पिंडोपरि भृंगराज
 पत्रं बुलसीदलं चोपतिष्ठतामिति (भृंगराजपत्रंतुलसीदलं च) दत्त्वा । अनादिनिधनो देवः शंखचक्रगदाधरः । अक्षय्यः पुंडरीकाक्षः
 प्रेतमोक्षप्रदो भव । इति पठेत् । आचार्यः अभिरम्यतां । अभिरताः स्मः । इदं पिंडदानं स तिलोदकं मेताप्यायनं मस्त्विति ब्रूयात् ।
 पिंडमुदके प्रक्षिप्य क्त्वा चा मेत् ॥ अथ नवश्राद्धं । प्रथमे हितृतीये च पंचमे सप्तमे तथा । नवमे कादशे चैव तत्तत्र श्राद्धमुच्यते इति
 वचनात् । नवश्राद्धे पुनं त्रामावः । आचम्य प्राणानायम्य तिथ्यादि स्मृत्या अमुकेत्यादि प्रेतस्येत्यंतमुक्त्वा प्रेतत्वमोक्षार्थमाद्ये हनिन
 च श्राद्धं करिष्य इति संकल्पयेत् । ततः अमुकगोत्रेत्यादि प्रेतं तिसंबुद्धं तमुक्त्वा अयं ते क्षण उपतिष्ठतामिति क्षणं दत्त्वा तथैव पाद्यं च दत्त्वा
 अमुकेत्यादि पष्ठयंतमुक्त्वा नवश्राद्धे इदमासनमुपतिष्ठतामित्यासनं । ततो दक्षिणाग्रमेकं कुशं धृत्वा तत्रैकमर्घ्यपात्रमासाद्य तत्रैकं प

१ चरुपिंडं विलसर्पिर्मधुसर्कं रापयोमिश्रितम् । २ अस्तु प्रेताप्यायनमिति आचार्यः प्रतिबदेत् ।

विव्रजलंतिलांश्चक्षिपेत् । अमुकेत्यादिसंबुद्ध्यंतमुक्त्वानवश्राद्धे इदमध्यंतवोपतिष्ठतामित्यर्थं दत्त्वा । तथैव प्रत्यक्षं दास्यमानं वा
 च्छादनं दद्यात् । ततो घृताक्षमन्नमादाया मुकशर्मणे प्रेताय स्वाहेत्येकमाहुतिं विप्रपाणौ जुहुयात् । इदमग्नौ करणं केचिन्ने
 च्छंति । ततः सोपस्करमामं द्विजामेकुशं वदोर्वाग्निनाय विष्णो आमं रक्षस्वेति स्पृष्ट्वा तूर्णोपात्रमालभ्या मुकगोत्रायेत्यंतमुक्त्वा इद
 ममं दास्यमानं वा याशक्ति सोपस्करं सोदकुंभं सदक्षिणमुपतिष्ठतामितिसकुशं तिलोदकं दद्यात् । ततो नाम गोत्रादि चतुर्थं तमुक्त्वा
 आघेहनिविषमश्राद्धे अयं सक्तुपिंड उपतिष्ठतामिति पिंडं दत्त्वा तिलोदकं भृंगराजं च पूर्ववद् दत्त्वा अनादिनिधन इति श्लोकं पठित्वा अभिर
 म्यतामित्युक्ते अभिरताः स्मेति प्रत्युक्तः पिंडं प्रचोह्यात्तायात् ॥ ततः आचम्य प्राणानायास्य देशकालस्मरणादिकृत्वा अमुकस्य त्याज्यु
 क्त्वा प्रेतत्वनिवृत्तिकामः प्रथमदिनविहितं नम्रच्छादनं श्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य । क्षणपाद्यासनाच्छादनानि पूर्ववद् दत्त्वा अग्नौ प्रेता
 यस्वाहेति एकमाहुतिमग्नौ करणं कृत्वा नवा अमुकेत्यादि चतुर्थं तमुक्त्वा प्रेतत्वनिवृत्तये नम्रच्छादनं श्राद्धे इदं दास्यमानं वा मांश्च यथा
 शक्ति सोपस्करं सघृतं सोदकुंभं सवस्त्रं कांस्यं याशक्ति सुवर्णं रजतलोहं तल्लक्ष्मिणोपेतं सोपान्तं कंसोदपात्रमुपतिष्ठतामिति पूर्ववत्संक
 ल्प्य पूर्ववद् भर्तृशिलोपरि नम्रच्छादनं श्राद्धे अयं पिंड उपतिष्ठतां तिलोदकं भृंगराजादि अनादिनिधनादि स्नानांतं पूर्ववत् ॥ ततः अमु
 केत्यादि प्रेतस्येत्यंतं पष्ठयंतं मुक्त्वा मनुष्यलोकात् प्रेतलोकागमनार्थं पाथैयश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य क्षणपाद्यासनाध्याच्छादनानां कार

१ कुशब्दः महाराष्ट्रभाषायां 'चट' इति प्रसिद्धः । २ प्रवाहणं नामयस्मिन् स्थले पिंडदानं कृतं तत्स्थानादन्यत्र निनयनं । नवश्राद्धे अभ्यंजना
 जने अपि देये ।

णामाश्रापेडतिलोदकभृंगराजश्लोकपाठादिद्वानांतपूर्ववत् । सर्वत्रामश्राद्धेआमंशत्तयादशगुणमष्टगुणपंचगुणचतुर्गुणद्विगुणं
 वादधात् । अस्थिसंचयनानंतरंपाथेयश्राद्धमितिस्मृत्यर्थसारे । ततःसर्वशुष्कवस्त्राणिधारयेयुः कर्ततुत्रिगुणमधोदशंपरिधानीयं
 यासोनिष्पीड्योदगमंशोपणायक्षिपेत् । ततःशुष्कंपरिदध्यात् । ततोदष्टेयुनक्षत्रेषुउदितेसूर्येवाचालपुरःसराःवृद्धजघन्याःगृहंगत्वा
 द्वारदेशेनिचयपत्राणिविददयधूतुल्याचम्य पार्षणाग्निगोमयाक्षतैलौदकदूषावृषभसर्पपान्यथालाभंसृष्ट्वा देहल्यांचरणंदत्वावि
 शेयुः । शववाहकानामपिनिवपत्रदशनादिएकाहंचाशौचं । तद्गृहवासिनांत्र्यहं तद्वधमुक्तौतद्गृहवासेचदशाहं । निवपत्रभक्षणं
 भाजनस्यापनंचकृताकृतमितिस्मृत्यर्थसारे । ततःयष्ट्यादिलंबितयोःशिक्ययोर्निवेमृद्भाजनद्वयंजलदुग्धंचनिक्षिप्य प्रेताव्रत्नाहि
 इदंचपिपेतयेदेत् । तस्मिन्दिनेगेहेपाकोनविधेयः । क्रीतंसुहृद्भ्योलब्धवाश्रीयुः । गोत्रजानांतद्दिनेतद्गृहएवभोजनं । आमिपलवणं
 पयोमृष्टान्नपायसादि नाऽश्रीयुः । कर्ताभोजनकालेपात्रस्थंकिंचित्सधृतमन्नमादायामुकेत्यादिप्रेतायेत्यंतमुक्त्वाइदमन्नमुपतिष्ठता
 मितिभूमौदत्वागृहोपरिमक्षिपेत् । भोजनपात्रसमीपेवादधात् । एवंदशदिनानिवादधात् । दशदिनानिभोजनस्थानविपर्ययो न
 कार्यः । हविष्यान्नमेवभुंजीरन् । खेलेनहास्यहर्षोच्चासनोत्कृष्टवस्त्रादिधारणतैलाभ्यंगादि स्त्रीसंगखट्वाशयनादीन्यस्पृश्यस्पर्शादीनि
 वजेयेयुः । रात्रौपृथगेवतृणान्स्तुतभूमौशयीरन् । महागुरुनिपातेत्र्यहमेकाहंचोपवासः । पारणाचक्रीतेनलब्धेनवाच्चेन । गुरुपल्या
 श्वेवं । बालवृद्धातुराणांनैतेनियमाः ॥ अथास्थिसंचयनं ॥ तच्चप्रथमेद्वितीयेतृतीयेचतुर्थेवाप्तमेनमेवादिवसेकतंव्यं । कृष्णपक्षे

१ आचम्याभ्यंदुदूवांकुरवरुपभानभ्रतान्गोमयंचसृष्ट्वासिद्धार्यतैलान्यथष्टपदंन्यस्यसर्वेविशेषयुः इतित्रिंशच्छ्लोक्या ।

दशम्याजर्ध्वमयुग्मतिथिष्वेकादश्यात्रयोदश्यांपंचदश्यांवाकृष्णपक्षांतसपिंडीकरणात्पूर्वस्मृत्युक्तेकालेफल्गुनीद्वयाषाढोद्वयप्रोष्ठ
 पदाद्वयत्रिजन्मपुण्यहस्तनक्षत्रेषुन । ननंदातिथौ । अंगारकार्कमंदवारेषुन । अरश्नांश्वसूकरश्राद्धादिस्पशंपंचगव्येनशालग्रामतुल
 स्युदकेनचप्रोक्षणंकुर्यात् । दाहदेशगत्वाचम्यदेशकालौस्मृतत्वाअमुकगोत्रस्येत्यादिअमुकमेतस्यप्रतत्वनिवृत्यर्थअस्थिसंचयनंकरि
 प्यइतिसंकल्प्य । शमीशाखयासक्षीरोदकेनापसव्यंपरिक्रामन्त्रिःश्मशानदेशंशीतकइतिप्रोक्षेत् । शीतिकेइत्यस्यदमनोश्चिरनुष्टुप्
 अस्थिप्रोक्षणेवि० । शीतिकेशीतिकावतिहादिकेकुहार्दिकावति । मंडूक्याइ सुसर्गमइमंस्व । मिहर्पय । अनेनपादादारभ्यसर्वांचि
 तिप्रोक्षेत् । ततोवृद्धाविषमाःकर्तृसहिताअंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यांगृहीत्वाएकैकमस्थिपादप्रभृतिशिरःपर्यंतयथाशब्देनभवतितथा
 नवेकुंभेनिदध्युः । खियाःकुंभ्यां । स्तनरहितःकुंभः । सस्तनाकुंभी । अन्यद्भस्मशूर्पेणसंशोध्यसूक्ष्मास्थीन्यपि कुंभेनिधायभस्म
 गंगायांक्षिपेत् । ततोवर्षाकालादन्यकालेयत्रजलंनागच्छेत्तादृशेशुद्धेप्रशस्तेदेशेगर्तंकृत्वा । उपसर्पतिसंकुसुकःपृथिवीमृत्युः
 पितरोवात्रिष्टुप् । अस्थिकुंभस्यगर्तप्रक्षेपणेविनियोगः । उपसर्पमातरं० ऋक् १ । अनेनमंत्रेणकर्तोघटगर्तेनिदध्यात् । उच्छृंच
 स्वेतिसंकुसुकोमृत्युःपितरःपृथिवीवाप्रस्तारंपचिः । पांसुक्षेपणेवि० । उच्छृंचस्वपृथिविमानिर्वाधथाः० ऋक् १ । अनेनघटस्य
 समंतात्खातेमृदंक्षिपेत् । उच्छृंचमानेतिसंकुसुकःपृथिवीमृत्युःपितरोवाजगती । अस्थिकुंभसमीपेजपेवि० । उच्छृंचमानापृथिवी
 सुर्तिष्ठतु० ऋक् १ । इतिमंत्रमंजलिंवध्वाजपेत् । ततःउत्तेस्तन्नामीतिसंकुसुकःपृथिवीपितरोवामृत्युर्वात्रिष्टुप् कपालेनघटस्यपि

१ जन्ममासजन्मतिथिजन्मनक्षत्राणित्रिजन्मशब्दवाच्यानि ।

धानेचि० उत्तैस्तन्नामिष्टुधियात्त्वत्परीमं० ऋक् १ । अनेननवखरिणघटं पिदध्यात् । ततः यथाकुंभो न दृश्यते तथा मृदं निधाय पश्चाद
 नयेक्षमाणो न्यत्र गत्वा स्नायात् । ततो गोमयेन श्मशानं देशमुपलिप्य । तत्र त्रिकोणावेदि कृत्वा हरिद्रादिनालंकृत्य तत्रोदकपूर्णकुंभं त
 स्योपरि महांतं भक्तपिंडं च स्थापयित्वा । अद्येत्यादि अमुकगोत्राया मुकशर्मणे प्रेताय भोजनार्थमयं पिंडः पानार्थं चेदमुदकुंभोदकमुपति
 ष्ठतामितिसकुटाति लंजलं क्षिपेत् । ततस्तत्पश्चिमभागे श्मशानवासिने रुद्रायायं पिंड उपतिष्ठतामिति रुद्रायां पिंडांतरं दद्यात् । श्मशान
 यासिभ्यः प्रेतेभ्योऽयं पिंड उपतिष्ठतामित्युत्तरतः पिंडांतरं । प्रेतसख्येऽयं पिंड उपतिष्ठतामिति पूर्वतो दक्षिणतो वा प्रेतसख्ये पिंडांतरं ।
 ततः क्रमेण ते पा मुपरितिलोदकं अमुकेत्यादितिलोदकमुपतिष्ठतामिति दद्यात् । ततः पोलिकात्रयं पादुकापङ्कच्छत्रयं च संपाद्य कालाय द
 हनपतये मृत्यवे दहनपतये इदमुपतिष्ठतामिति प्रत्येकं क्रमेण दद्यात् । ततो यमश्च भ्यामिदमुपतिष्ठतामिति पोलिकादि दत्वा स्नायात् ।
 ततोऽमुकस्येत्यादि प्रेतत्वविमोक्षार्थं अस्थिसंचयनश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य मंडलं कृत्वा तत्र दक्षिणाग्रदर्भं शिखायां क्षणपाद्या सनाद्य
 भृंगराजाच्छादनानि अमुकप्रेतायेदमुपतिष्ठतामिति दत्त्वा तूष्णीमर्चनं । अग्नौ करणं प्रेतायेदमुपतिष्ठतामिति । ततः अमुकेत्यादि मे
 तांतं चतुर्थ्येतमुक्त्या इदं दास्यमानं वाऽऽमंसोदकुंभं स दक्षिणमुपतिष्ठतामिति । ततो दर्भं शिखायां अमुकप्रेताया स्थिसंचयनश्राद्धेऽयं
 पिंड उपतिष्ठतामिति पिंडं दत्त्वा तथैव तिलोदकं भृंगराजं च । अनादिनिधन इत्युक्त्या पिंडं प्रवाहं कृत्वा स्नायात् । अस्थिसंचयनानं
 तरं सापिडानां शय्यासनादौ नदोषः । अधिकारिवर्ज इति ढोहूपद्धतौ ॥ अथ द्वितीयदिनकृत्यं ॥ पूर्वदिनकृत्यदेशं गत्वा अमुकगोत्रस्ये
 १ रुद्रपिंडादुत्तरत इत्यर्थः । २ प्रेतापिंडस्य पूर्वतो दक्षिणतो वा । ३ प्रत्येकं पोलिकां पादुकाद्वयं छत्रं च दत्त्वा ।

त्यादिप्रेतस्येतन्मुक्त्वाप्रेतत्वविमुक्तयोत्तमलोकप्राप्तयेद्वितीयदिनविधिं करिष्ये इति संकल्प्य पूर्ववन्मृत्तिकास्नानं कृत्वा पूर्ववत्संक-
 ल्प्य अमोपरितिलतोयां जलित्रयं द्वयं दशकं वा दद्यात् । हविः श्रपयित्वा अघेत्याद्युक्त्वा मुक्ते तस्य चक्षुः श्रोत्रनासा वयवनिष्पत्त्यर्थं अ-
 यं पिंड उपतिष्ठतामिति दर्भशिखोपरि पिंडं दत्वा तिलोदकभृंगराजतुलसीदलदानं पूर्ववत् । अनादिनिधनो ० । पिंडप्रवाहस्नानं । एवं
 सर्वदिनेषु ॥ अथ तृतीयदिनकृत्यं ॥ पूर्ववत्तृतीयदिनविधिं करिष्ये इति संकल्प्य । अहमन उपरितिलां जलयः पंचत्रयः दशवा । स्नात्वा
 अमुकप्रेतस्य भुजवशो ग्रीवामुखा वयवनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंड उपतिष्ठतामिति अन्नपिंडं दत्वा तिलोदकादिपिंडप्रवाहणां तं पूर्ववत्स्नानं च ।
 अघेत्यादि अमुकप्रेतस्य तृतीयदिने विषमश्राद्धं आद्या दिनवत्कुर्यात्स्नानं च ॥ अथ चतुर्थदिनकृत्यं ॥ संकल्पादि पूर्ववत् । अंजलयः
 षट्त्रयश्चत्वारो दशवा । स्नानं पूर्ववत् । अघेत्याद्युक्त्वा मुक्ते तस्य पाष्णि कुक्षिकटिनाभिगुदलिंगा वयवनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंड उपतिष्ठ-
 तामिति पिंडदानं । तिलोदकादिपिंडप्रवाहस्नानां तं पूर्ववत् ॥ अथ पंचमदिनकृत्यं ॥ संकल्पादि ० । अंजलयो नवत्रयः पंचदश-
 चास्नानं ॥ अघेत्यादि अमुकप्रेतस्योरुजानुजंघा वयवनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंड उपतिष्ठतामिति पिंडदानं । तिलोदकादिपिंडप्रवाहणां तं पू-
 र्ववत्स्नानं च । अघेत्यादि अमुकप्रेतस्य विषमश्राद्धे क्षणादिपिंडप्रवाहणां तं प्राग्वत्स्नानं च ॥ अथ षष्ठदिनकृत्यं ॥ संकल्पादि ०
 अंजलयः एकादशत्रयः षड्दशवास्नानं । अघेत्यादि अमुकप्रेतस्य गुल्फपादां गुलीमर्माद्य वयवनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंड उपतिष्ठतामि-
 तितिलोदकादिस्नानां तं प्राग्वत् ॥ अथ सप्तमदिनकृत्यं । संकल्पादि ० अंजलयस्त्रयोदशत्रयः सप्तदशवा । स्नानं । अघेत्यादि ०
 अमुकप्रेतस्यास्थिमज्जाशिरो वयवनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंड उपतिष्ठतामिति पिंडदानं तिलोदकादिपिंडप्रवाहणां तं प्राग्वत्स्नानं । अघेत्यादि

अमुकप्रेतस्य विषमश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य क्षणादिस्नानांतं प्राग्वत् ॥ अथाष्टमदिनकृत्यं । संकल्पादिअंजलयः पंचदशत्रयोष्टोदश
 वा । स्नानं । अद्येत्यादि० नखदंतलोमाद्यवचनिष्पत्त्यर्थं मयं पिंडउपतिष्ठतामिति पिंडदानं तिलोदकादिपिंडप्रवाहणांतं स्नानं ॥
 अथ नवमदिनकृत्यं ॥ संकल्पादि० अंजलयः । सप्तदशत्रयोनवदशवा । स्नानं । अद्येत्यादिमर्मवीर्यादिसर्वावयवसंपत्त्यर्थं
 पिंडउपतिष्ठतामिति पिंडदानं । तिलोदकादिपिंडप्रवाहणांतं स्नानं । अद्येत्यादिसंकल्प्य क्षणादिस्नानांतं विषमश्राद्धपूर्ववत् ॥
 अथ दशमदिनकृत्यं ॥ पूर्वदिनस्थलगत्वा संकल्पादि० । तिलांजलयः एकोनविंशतिः त्रयः दशवा स्नानं । चरंश्रपयित्वा । अद्ये
 त्यादिसंकल्प्यामुकप्रेतस्य शुल्पिपासानि वृत्त्यर्थं मयं पिंडउपतिष्ठतामिति पिंडदानं । तिलोदकभृंगराजादिपिंडप्रवाहणांतं पूर्ववत् ।
 ततो मृदात्रिकोणांघोर्दिक्त्वा गोमयेन संमृज्य हरिद्रादिना लंकृत्य तत्र कुंभं पंचकंजलपूरितं स्थापयेत् । तदुपर्योदनपिंडांश्च । अमुकगो
 त्रायामुकशर्मणे प्रेताय शुल्पिपासानि वृत्त्यर्थं मयं पिंडः सोदकुंभउपतिष्ठतामिति मध्यस्थं निवेदयेत् । प्रेतसखिभ्य इति पूर्वस्थं । वैव
 स्वताय मायेति दक्षिणस्थं । वायसेभ्य इति पश्चिमस्थं । प्रेताधिपतये रुद्रायेत्युत्तरतः । केचिच्चतुष्टयमेवाहुः । तत्र दक्षिणे प्रेताय ।
 दमशानवासिने रुद्राय पूर्वे । इमशानवासिभ्यः प्रेतेभ्य उत्तरतः । प्रेतसखिभ्यः पश्चिमतः । अन्ये त्रयमाहुः । तत्र मध्ये प्रेताय ।
 उत्तरतः प्रेतसखिभ्यः । दक्षिणतोयमाय । केचित्प्रेतस्थानमात्रे सजलकुंभः पिंडः । अन्यत्र भूमावेव पिंडमात्रमाहुः । पिंडोपरिति
 १ प्राच्यादिचतुर्विंशुमध्ये चेति पंच । २ प्रेतस्य सत्पायः इति तत्पुरुषाश्रयणे राजाहः सखिभ्य इति दक्षिणे तत्सत्पायः इति स्थात् । परं चैतत्प्रेतो-
 गसिद्धार्थं बहुव्रीह्याश्रयणं कर्तव्यम् । प्रेतः सत्पायेणमिति । ३ अन्येभ्य इत्यर्थः ।

लोदकं दत्वा पादुका छत्रपताकापोलिकादिप्रत्येकं तेभ्यः उपतिष्ठतामिति दद्यात् । ततः पश्चिमदेशं स्थं पिंडं वा यसो यावद्भक्षयति तावत्सिषेत् । ततोऽस्मान्तेलेनाभ्यज्यजले निक्षिपेत् । केचित्प्रेतत्वविमुक्तयोत्तमलोकप्राप्त्यर्थं पूर्वोक्तानि दद्यादनाप्यप्यत्र कुर्वन्ति शक्यौ सत्यां । ततः कर्त्राप्रार्थिताः सर्वे वांधवाः संबंधिनश्च त्रींस्त्रीन् धर्मोदकां जलीने कैंकवाप्रेतोद्देशेन जलतीरे दधुः । ततः पुत्रादीनां यथाचारं केदशमश्रुलोमनखादिवापनं । ततः सर्वे सगोत्रा यथादेशाचारं तिलामलकादिस्नानं कृत्वा शुद्धशुष्कवाससो गृहं गत्वा सर्वे तत्रैव भुंजीरन्ति ॥ इति दशाहकृत्यं ॥ अथैकादशेऽहनि कर्तव्यं । तत्र प्रातरुत्थाय स्पृष्टानां मृद्भांडानां त्यागः । गृहानुलेपनं । सर्वे पांसपिंडानां सचैलं स्नानं । स्पृष्टसर्ववस्त्रप्रक्षालनं । पूर्वोक्तमार्गेण पंचगव्यं संपाद्य तस्य प्राशनं । ततः कर्त्ता दृषोत्सर्गकुर्यात् । एकादशेऽहनि प्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते वृषः । प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि । अत्र नाचार्यवरणं काम्यदृषोत्सर्गवत् । किंतु स्वयमेव कुर्यात्सर्वं । देशकालौ स्मृत्वा अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं विमुक्तयोत्तमलोकप्राप्त्यर्थं वृषोत्सर्गं करिष्ये । तदंगमभिप्रतिष्ठापनादिकरिष्ये इति संकल्प्याभिप्रतिष्ठाप्य अन्वाधानं कुर्यात् । अस्मिन्नन्वाहिते ग्रावित्याद्याज्यभागांतमुक्त्वा अत्र प्रधानं रुद्रं चरुणा । सोमं पायसेन । इंद्रं योंवकेन । शेषेण खिष्टकृतमित्यादिपरिसमूहनादिपूर्णं ग्रात्रनिधानांतं विधाय निर्वपादिक्रमेण हविष्यं संपाद्य जुहुयात् । कद्रुद्रायेति प्रसकण्वोरुद्रो गायत्री रौद्रचरुहोमेवि० कद्रुद्राय प्रचैतसे० हृदे स्वाहा । रुद्रायेदं० सोमो धेनुं गौतमः सोमस्त्रिष्टुप् । सौम्यपायसहोमेवि० । सोमो धेनुं सोमोऽर्धं तमाशु सोमोऽवीरं कर्मण्यं ददाति । सा दुन्यं विदुष्यं सुभेयं पितृश्रवणं

१ वायसपिंडम् । २ भर्जितयवपिष्टेजलं संमिश्र्य अग्नौ पाचितं यावत्कमुच्यते ।

योददाशदस्मेस्वाहा । सोमायेदं० इन्द्रवोमधुच्छंदाइन्द्रोगायत्री । ऐन्द्रयावक्वहोमेवि० इन्द्रवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः ।
 अस्माकमस्तुकेयलःस्वाहा । इन्द्रायेदं० । एभिर्मन्त्रैर्यथाक्रमंहुत्वास्विष्टकृदादिमार्जनांतुर्यात् । केचिद्द्रुद्रायस्वाहेत्यादिनानाम
 मन्त्रैरेवहोममाहुः । ततोद्विहायनेमेकहायनंवाजीवद्वत्सायाःपयस्विन्याःपुत्रंनीलादिवर्णं । लोहितोयस्तुवर्णेनमुखेपुच्छेचपांडुरः ।
 भ्येतःपुरविपाणाम्यांसनीलोवृषउच्यतइतिलक्षितंयथालाभंवाआनीय । ततश्चतस्रोद्वेएकांवाएकवर्षाधिकांवत्सतरीमानीयगोस
 हितस्यघृपस्यमन्त्रैरभिषेकःकार्यः । आपोहिष्ठेतिचत्वार्यपःसिंधुद्वीपआपोगायत्री । वृषवत्सतर्थाभिषेकेवि० ॥ आपोहिष्ठामयो
 भुरः० ऋचः ३ । कयानइतिसृणांगौतमोवामदेवइन्द्रोगायत्री । अभीपुणइतिपादनिचृत् । वृषवत्सतर्थाभिषेकेवि० । कयान
 श्वित्रआर्धवद्रूतीसदावृधुःसखा । कयाशचिष्ठयावृता । कस्त्वासत्योमदानांमहिष्ठोमत्सदंघसः । दृढाचिद्वारुजेवसु । अभी
 पुणःसतीनामवितान्जिरिवृणां । शतंभवास्त्युतिभिः । वृषवत्सतरीचवस्वंगंधाक्षतमाल्यादिभिर्यथाशक्त्यलंकृत्य । ऋषभमिति
 सूक्तस्यऋषोऽनुष्टुप् । अंत्यामहापंक्तिः । ऋषभोपस्थानेवि० । ऋषभंमांसमानां सपत्नानांविपासहि । हुंतारंशत्रूणांकृधिवि
 राजंगोपतिगर्वा । अहमस्मि सपत्न्यहद्रइवारिष्टोअक्षतः । अधुःसपत्न्यामिपदोरिमेसर्वेअभिष्टिताः । अत्रैववोपिनह्याम्यभेआर्होइ
 वृग्यया । वाचस्तेनिषेधेमान्यधामदर्धवर्दान् । अभिभूरुहमार्गमंचिन्ध्वकर्मणधाम्ना । आर्वश्चित्तमार्वोव्रतमार्वोहंसमितिदेदे ।
 योगक्षेमंर्वआदायाहर्भूयास्तुतमआयोमूर्धनमकमी । अधस्पदान्मवर्द्धतमंङ्कइयोदुकान्मंङ्ककारुदुकार्दिव । ऋषभमिति
 सूक्तंपंचवर्कृतांजलिपुटोजपेत् । ततोवृषंपदक्षिणमग्निंपूर्वतानीयास्यदक्षिणवाहुस्फिभस्मनात्रिशूलकारंवामेचक्राकारं

अद्विविवाहंता अपत्यसंस्काराः, प्रतिष्ठोद्यापनेपूतं तत्कर्मणश्चाद्यंतयोः कुर्यादिति । आन्धलायनस्मृतिः—वैदिकेतांत्रिके चादौ ततः पुण्याह इष्यते ॥ शौनकः—पुण्याहवाचनविधिं वक्ष्यामोऽथ यथाविधि । प्रयोक्तुः कर्मणामादायंते चोदयसिद्धय इति । तच्च प्रयोगांतर्गतमितिकेचित् । बहवस्तु प्रयोगाद्वहिर्भूतमिति । आद्यपक्षे कर्मप्रयोगसंकल्पकृत्वा कार्यम् । द्वितीये तु तत्कृत्वा कर्मसंकल्पः ॥ अथ स्वस्तिवाचनप्रयोगः प्रयोगपारिजातानुसारेणोच्यते । यजमानः कृताभ्यंगादिः स्वलंकृतो दर्भपाणिः

१ नित्यनैमित्तिकाम्यक्रियांगमलकूपणम् । क्रियास्नानं तथा पृष्ठपोडास्नानं प्रकीर्तितमिति । तेनात्र स्नानं वारुणमेव ग्राह्यं न तु भंत्रस्नानादिगौणमपि । यदापि वारुणस्य पट्मेदा उक्तास्तथाप्यत्र क्रियांगं स्नानं ग्राह्यम् । तच्च धर्मक्रियां कर्तुं यत्पूर्वस्नानं तत्क्रियांगम् । धर्मतत्त्वप्रकाशो—धर्मक्रियां कर्तुं कामः पूर्वस्नानं समाचरेत् । क्रियांगतस्समुद्दिष्टस्नानेनैव परैर्द्विजैरिति । स्मृतिमुक्त्वा वत्यां—धर्मक्रियां कर्तुं कामः स्नानं कर्मांगमाचरेदित्यपि । तच्च तिला मलकादिनाभ्यंगस्नानमिति शिष्टाः । निर्णयसिंहायपि—तिलस्नानं सदा पुण्यं कुर्यादामलकैः श्रितमिति । आमलकमिश्रितमित्यर्थः । प्रयो- गदीपिकायां तु—शिरः स्नातस्तुकुर्वीतैव पित्र्यमथापि वा । प्राङ्मुखो दक्ष्णो वापि शमश्रुकर्मचकारयेदितिवचनाच्छिरः स्नानशमश्रुकर्मणीकार्यं । तत्रादौ शमश्रुकर्मतः शिरः स्नानमित्युक्तम् । अभ्यंगस्नानं प्रकृत्य मदनपारिजाते कात्यायनः—मांगल्यं शस्यते स्नानं वृद्धिपूर्वोत्तरेषु च । स्नेहमंत्रसमा- युक्तं मध्याह्नात्प्राक् द्रव्यत इति । वृद्धिपूर्वोत्सवेषु चेति सिंघौपाठः । अत्र स्नेहस्तैलम् । न च—सोमवारे तथाभ्यंगं वर्जयेत्तु सदा बुधैरिति प्रचेतादिवा- क्येन कर्मांगभ्यंगस्नानेति ध्यादिनिषेधो नेति वाच्यम् । समलापहस्नान एव निषेधो न नित्यनैमित्तिकाम्यवाधक इति पीयूषधारायां भट्टभारुकोक्तः । तेन निष्पन्नं निषेधो भोगार्थस्नानपरः मंगलेष्वभ्यंगेन द्रोप इति सिंघुः ।

फयित्वा तदुपतितसलोहेनाकयेत् । ततः प्राञ्चमुत्सृजेत् । ब्रजंतमनुमंत्रयति । एतं युवानं परिवोदयामितेन कीलंतीश्चरतप्रियेण ।
 प्रायः शासजनुप्रासुभगारायस्पोषेण समिपमदेमेति ॥ शांतातेष्टयिचीशिवमतस्तिक्ष्णैस्तेदव्यभयंकृणोतु । शिवादिशः प्रदिशवदिश
 सआपोयिद्युतः परिपातुसर्वतः शांतिः शांतिः शांतिः । सर्वतो ब्रजस्वोतिब्रूयात् । ऋषभोपस्थानमेतदनंतरं वा । ततो वृधं पूर्वाभि
 मुखं कृत्वा कटुद्रायेति नयर्धस्य पौरः कण्यो रुद्रो गायत्रीं पूर्वदिगुपस्थाने वि० । कटुद्राय प्रचेतसे० ऋचः ॥ ८ ॥ एतत्सूक्तजपांते
 गोभिः सह जलं पिबतृणं भक्षयथा सुखं कीडस्येति वदेत् । ततो दक्षिणामुखं कृत्वा । इमारुद्रायेति सूक्तस्य कुत्सोरुद्रो जगती । अंत्ये त्रि
 दृभी । दक्षिणदिगुपस्थाने वि० । इमारुद्राय त्ववसे कपुर्दिने० ऋचः ॥ ११ ॥ इति सूक्तजपांते गोभिरित्यादि पूर्ववत् । ततः पश्चि
 माभिमुखं कृत्वा । आतेपितरिति सूक्तस्य गृत्समदोरुद्रश्चिदुप । पश्चिमदिगुपस्थाने वि० । आतेपितमरुतां सुन्नमेतमानः सुर्वस्य
 सदद्यायुयोधाः । अभिनो वीरो अर्थतिक्षमेतप्रजायेम हिरुद्रमुजाभिः ॥ त्वादत्ते भीरुद्रशतं मेभिः शतं हि मां अद्राय भेषु जोभिः । व्य
 सार्देयवितुरव्यं ह्रोव्यर्भावाश्चातयस्युविर्ध्वीः ॥ श्रेष्ठो जातस्य रुद्रश्चियासितवस्तमस्तवसां वज्रवाहो । पर्विणः प्रारमहंसः स्वस्ति
 यिभ्यां अभीतो रपसो युयोधि ॥ मात्वारुद्रचक्रुधमानमो भिमर्दुदुतीवृषभमासहती । उवावो गार्ग्यभेषु जोभिर्भुषकमंत्वाभि
 पजां हृणोमि ॥ हवीमभिर्हवत्तेयो हविर्भुवस्तो मे भीरुद्रं दीयाय । क्रुद्रदरः सहवोमानो अस्मिन् भुः सुदिप्रो रीरधन्मुनायै ॥ उन्मांम
 भंदपुप्रभो मरुत्वान्त्वर्क्षीयसाययसानाधमानां । धृणीवच्छायामरुपा अशीया विवासेयं रुद्रस्य सुमं ॥ कर्षु स्वतोरुद्रमृदया कुहं स्तोयो अ
 स्ति भेषु जो जलायः । अप्रभृतीरपसो र्देव्यस्त्यभीनुमावृषभचक्षमीधाः ॥ प्रब्रुवन्नेवृषभाय दिवती चेन्महोमर्ही सुष्टुतिमीरयामि । नम

स्थाकलमल्लीकिन्तनमोभिर्गुणीमासैत्वेपुरुद्रस्यनाम ॥ स्थिरेभिर्गैः पुरुकपुत्रमोवञ्चुः शुक्रैर्भिः पिपिशेहिरण्यैः । ईशानाद्रस्यभुवन
 स्थभूर्नवाडयोपद्रुद्रोदस्य ॥ अर्हन्निवभाषिषायाकानिधन्याहृदिप्रकथजतविविधरूपं । अर्हन्निदं दयसेविश्वमभ्युनवाओजीयो रुद्र
 त्वदस्ति ॥ स्तुहिश्रुतंगतुसदं युवानं गंगं भीममुपहृतमगं । मलार्जिनेरुद्रस्तवानोनयते अस्मन्नित्वपतुसेनाः ॥ कुमारश्चैत्पितरं
 धंदमानं प्रतिनानामरुद्रोपुयंतं । भूर्देवातरं सत्यं तिगुणीपस्ततस्त्वभेपुजारास्यसे ॥ यार्वोभेपुजामरुतुः शुचीं निपाशतमावृणोयाम
 योभु । यानिमनरपुणीतापितानुलाशंचयोश्च रुद्रस्य वदिम ॥ परिणोहतीरुद्रस्य वृज्याः परित्वेपुस्य दुर्मतिर्महीनात् । अवस्थिराम
 षयं अस्तनुवृमीदं स्तोकायतनयायमृक ॥ एवावभ्योवृयभचेकितानयथादेवुनहृणीयेनहंसि । हवनशुद्धोरुद्रहवोधिबुहदं देमवि
 दधंस गीराः ॥ इति सूक्तजपांतो गोभिरित्यादि पूर्ववत् । ततः उदङ्मुलंकृत्वा । इमारद्रायास्थिरधन्यव इति चतसृणां वसिष्ठो रुद्रो ज
 गती अंत्याविष्टु । उत्तरदिगुपस्थाने वि० । इमारद्रायास्थिरधन्यव न इति चतसृणां वसिष्ठो रुद्रो ज
 तिमार्गुपायमरताशणोत्तुनः ॥ सहस्रयेणक्षन्यस्य जन्मनः सास्त्राज्येन दिव्यस्य चेतीति । अद्यवर्ततीरपुनो दुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनो
 भव ॥ यार्तेद्रिद्युदवस्यथा दिवस्यरिस्मयाचरति पुरिसावृणक्तुनः । सहस्रैस्त्वपिवातभेपुजामानस्तुकेपुतनयेपुरीरियः ॥ मानोवधी
 रुद्रमापरादामातभसुमासैताहीकृतस्य । आनोभजवृहोषजीवशुंसेययपातस्वस्तिभिः सदानः ॥ इति जपांतो गोभिरित्यादि पूर्ववत् ।
 ततः धूपभपुच्छेप्रतस्वनामगोत्राद्युच्चार्यतर्पणं कुर्यादिति केचित् । एतावत्कृत्यास्विष्टकृदादिहोमप्रपसमापनांतं कुर्यात् । ततो रुद्रसो
 मद्रभ्यः आमाश्वजयंसदक्षिणं दद्यात् । ततो वृषोत्सर्गं संपूर्णतासि धर्मं तिलाजुदकुंभं गांयासो हिरण्यं च यथाशक्ति दक्षिणं दद्यात् । पति

पुत्रवत्याः सुवासिन्यान्तद्वृषोत्सर्गः । तत्स्थाने एकपयस्विनी गौर्दया ॥ इति वृषोत्सर्गः ॥ ततः अद्येत्यादिर्पिंडप्रवाहणस्नानांतं नव
 श्राद्धं प्राक्तनविषमदिनवत्कुर्यात् । शिवस्वामिमतो नैतत् । पंचवनवश्राद्धाणि पूर्वोक्तानि तन्मते । ततो महैकोद्दिष्टं । तस्मि
 देवादन्ये कदाह्मणं निमंत्रयतस्व शमश्रुकर्माभ्यंगादिकारयित्वा । अद्येत्यादि अमुकगोत्रस्यामुकपते तस्य प्रेतवनिवृत्त्योत्तमलोकप्राप्तये
 एकादशाहमहैकोद्दिष्टं करिष्ये इति संकल्प्य । क्षणपाद्यासनाहर्षगंधपुष्पाच्छादनानि दद्यात् । तत्राहर्षोदक्षिणाप्रकुशोपरि एकमहर्ष
 पात्रमासाद्य तत्रैकं पवित्रं जलं च क्षिप्त्वा । तिलोत्तिसोमदेवत्यो गोसवे देवनिर्मितः । मलवन्निःप्रतः प्रेतमिमो ह्येकान्त्रीणया हि न इति
 मंत्रेण पूर्णं वा तिलान् क्षिप्त्वा अमुकगोत्रेत्यादि संबुद्ध्या प्रेतांतं मुक्त्वा महैकोद्दिष्टे इदं महर्ष्यं तपोपतिष्ठतामित्यर्घ्यं दत्त्वा । पानेष्टुताकं
 सिद्धमन्नमादाय विप्रपाणी प्रक्षालिते दर्भानासीर्यामुकगोत्राया मुकपते तापे दमत्रयथाशाचित्सोपरकरममृतरूपमुपतिष्ठतामिति
 नवापाणिहोमः । परिवेषणाद्यंगुष्ठनिवेशनांतं कृत्वा अमुकगोत्राया मुकपते तापे दमत्रयथाशाचित्सोपरकरममृतरूपमुपतिष्ठतामिति
 संकल्प्याऽप्योशनादि दद्यात् । दर्भशिखायाममुकगोत्रेत्यादि अमुकपते तापायंतोर्पिंड उपतिष्ठतामितिर्पिंडं दद्यात् । तिलोदकं भृं
 गराजपत्रंदक्षिणां च दद्यात् । प्रेतस्त्वयस्त्रययनाभरणानि पादुका ह्यत्रोदकपात्रावाहनादीनि यथाशाचित् दद्यात् । भूयसीं दक्षिणां द
 त्वासंतोपयेत् । अभिरन्यतामिति विसर्जनं । अभिरताः स्मेति प्रतिवचनं । एकोद्दिष्टे एको विप्रः । दिवैव निमंत्रणं । एक
 महर्षपात्रं । धूपदीपौ नस्तः । स्वधाशब्दपितृशब्दनमः शब्दान संसि । नाभिश्चरणं । सर्वप्राचीनावीतिना कार्यं । दैवं नास्ति ।

१ सर्वममनकं विषमश्राद्धवत् । एकोद्दिष्टमहैकोद्दिष्टमिति पर्यायौ ।

प्राञ्चशार्ङ्गः प्रतिक्राममत्तु ॥ ८ ॥ एवं द्वात्रिंशदाहुतीर्हुत्वोच्छिष्टपिंडो न देयः । अग्निं समीपे एकः पिंडः पूर्ववदेयः । विसर्जनांतं पूर्ववत् ।
 इत्यग्नीमर्हकोद्दिष्टविधिः ॥ ॥ अथ रुद्रगणश्राद्धं । तच्चैकादशरुद्रोद्देशेन रुद्ररूपमेतोद्देशेन वा कार्यं । रुद्रोद्देशपक्षे सव्येन ।
 तद्रूपमेतोद्देशपक्षेऽपसव्येन ॥ तत्रैकादशरुद्रनामानि । वीरभद्रश्च शंभुश्च गिरिश्च शम्भवाश्च शराः । अर्जैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकीचा
 पराजितः । भुवनाधीश्वरश्चैकपालीचविशांपतिः । स्याणुर्भगश्च भगवान् रुद्रा एकादशस्तुताः ॥ यद्वा अर्जैकपादहिर्बुध्न्यः
 कपालीरुद्रएव च । धृपाकपिश्रवांभुश्च कपर्दीरैव तस्तथा । हरश्च बहुरूपश्च त्र्यंबकश्चापराजितः ॥ अथ प्रयोगः । द्वाकालौ रमृत्वा
 अमुकगोत्रस्येत्यादिमेतत्त्वविमुक्तयोस्तमलोकप्राप्त्यर्थं रुद्रगणश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य । क्षणपाद्यासनादिक्रमेण सर्वकार्यं । शक्ते
 नैकैकरुद्रनामप्रद्वर्णनैकैकब्राह्मणभोजनं कार्यं । एवं चैकादशब्राह्मणा भवन्ति । अशक्तेन सर्वोद्देशेनैकएव भोजनीयः । भोजना
 भावे एकादशमाह्वानि एकं वा । रुद्ररूपमेतोद्देशपक्षे अर्जैकपाद्रूपिणे अमुकमेतायेदमासनमित्यादिप्रत्येकं कार्यं । एकब्राह्मणपक्षे
 तु एकादशनामान्युक्त्वा एतद्रूपिणेऽमुकमेतायेत्याद्यूहं । भोजनानंतरं दक्षिणा विसर्जनादिकार्यं । अत्र पिंडदानाध्यात्मोक्तकरणवि
 किराणामभावः ॥ ॥ अथ वसुगणश्राद्धं । इदं च कृताकृतं । इदमन्यद्वत्सुद्देशपक्षे सव्येन तद्रूपमेतोद्देशपक्षे त्वपसव्येन कार्यं । शक्ते
 नाष्टौ ब्राह्मणा भोजनीयाः । अशक्तेनैकः सर्वोद्देशेन । अत्राभावे आमाह्वदानं अन्यत्सर्वपूर्ववत् । वसुनामानि च । भुवोऽध्वरश्च सो

१ अलिप्त् श्लोके वीरभद्रः १ शंभुः २ गिरिश्च ३ अर्जैकपात ४ अहिर्बुध्न्यः ५ पिनाकी ६ भुवनाधीश्वरः ७ कपाली ८ स्याणुः ९ भगः १० भगवान्
 ११ इत्येतान्येवैकादशरुद्रनामानि । अन्यानि विशेषणानीति समाधेयं ।

मध्यपञ्चैवानिलोऽनलः । प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोऽष्टौमकीर्तिताइति । अत्रापिषिंङायभावः । इत्येकादशाहकृत्यम् ॥ ॥ अथ,
 षोडशश्राद्धानि । तानिच । आद्यमासिक १ ऊनमासिक २ द्वितीयमासिक ३ त्रैपक्षिक ४ तृतीयमासिक ५ चतुर्थमासिक
 ६ पञ्चममासिक ७ षष्ठमासिक ८ ऊनप्राणमासिक ९ सप्तममासिक १० अष्टममासिक ११ नवममासिक १२ दशममासिक १३
 एकादशमासिक १४ द्वादशमासिक १५ ऊनादिदकानि १६ तत्तत्कालेकर्तव्यानिद्वादशोहिसापिंडीकरणाधिकारसिद्ध्यर्थमपकु
 व्यएकादशेद्वादशेवाहिकार्थाप्येकोद्विद्विधिना । यदिभरणादारभ्यद्वादशमासमध्येकश्चिदधिकमासस्तदातन्मासिकोद्विवारं
 कायएवंसप्तदशश्राद्धानिभवन्ति । अधप्रयोगः । तस्मिन्नेवाहनिपातः षोडशब्राह्मणादिमंज्यतेषांश्मश्रुकर्माभ्यंगाकारयित्वाकृत
 माध्याह्निकः षोडशपाकानिष्याद्यायाकोऽर्धनमानभेदं कृत्वाश्राद्धमुपक्रमेत् । अत्यशकौआमाशनेनवाकुर्यात् । देशकालौस्मृ
 त्वाऽमुकगोत्रस्याऽमुकप्रेतस्यप्रेतत्वनिवृत्त्योत्तमलोकप्राप्त्यर्थंआद्यमासिकमित्यादिऊनादिदकांतमुक्त्वाएतानिषोडशश्राद्धानिस्व
 स्वकालेकर्तव्यानिद्वादशाहेसापिंडीकरणाधिकारसिद्ध्यर्थमपकुव्येकादशेद्वादशेवाहिअन्नेनामाशनेनवाएकोद्विद्विधिनातंत्रेणकरि
 व्यइतिसंकल्प्य । अमुकप्रेतस्याद्यमासिकेक्षणः क्रियतां । एवंद्वितीयमासिकइत्यादिषोडशस्थानेषुक्षणंदत्त्वा । अमुकगोत्राऽमुक
 प्रेताद्यमासिकेद्वितीयमासिकइत्यादिइदंतेषाद्यमुपतिष्ठतामित्येवंपोडशब्राह्मणेषुपाद्यंदद्यात् । एवमासनाद्वर्गंधपुष्पाच्छादनानि
 प्रत्येकंपोडशभ्योदद्यात् । अर्घ्यंतिलावापंतिलोसीतिभंत्रेणमहैकोद्विद्वदूहः । एकैकमर्घ्यप्रत्येकं । षोडशपात्रेषुपृष्ठाकमर्घ्यं

१ मासिकमासादौक्रियमाणं । ननु ऊनमासिकानिप्रैपक्षिकंवेत्यर्थः । तानिनमासादौक्रियन्ते ।

प्रत्येकमादायमहैकोद्विष्टवदमुकशर्मणंप्रेतायस्वहेति एकैकामाहुतितत्तदनेनकोहुत्वाहुतमन्नमद्यौप्रक्षिप्य । तत्तदाहुत्यर्थमन्नंय
 तोष्टहीततत्तदन्नतन्नपरिवेष्यांगुष्ठनिवेशनातंकृत्वा अमुकमेतायाद्यमासिकश्राद्धेदमन्नंयथाशक्तिसोपस्करंसोदकुंभममृतरूप
 म्प्रतिष्ठतामितिसंकल्पयेत् । एवंद्वितीयमासिकादौ । भुक्वत्सुद्विजेजुतत्तदन्नंषोडशसुषान्नेषुष्टहीत्वातत्तत्कराहुतिशिष्टमन्नंतन्न
 तन्नमक्षिप्यतत्तद्विप्रसमीपेदर्भाशिलायाममुकगोत्रायामुकमेतायाद्यमासिकादावयंतोपिंडउपतिष्ठतामितिषोडशापिंडान्दद्यात् ।
 आमपक्षेआमात्रस्यसंकल्पः । सक्तुपिष्टेनचपिंडदानं । पिंडोपरितिलोदकंभृंगराजप्रजादिमहैकोद्विष्टवत् । अंजनादिकंसर्वंप्राकृतं ।
 यथाशक्तिक्षिणांदरनाऽभिरन्यतामितिविसर्जयेत् । अन्यत्सर्वंविहितनिषिद्धादिमहैकोद्विष्टवत् । एवंएकदेशकालकर्तृकत्वात्तं
 त्रेणषोडशश्राद्धानिकुर्यात् । आद्यमासिकंसर्वसमाप्यद्वितीयादीनिप्रत्येकंपृथगोवसर्वाणिननुतंत्रेणेतिकेचित् । एतदनंतरमाद्या
 दिदकमप्येकोद्विष्टविधिनाकार्यं । आद्यमासिकेनतंत्रेणसिद्धेर्नपृथक्कार्यंकिंतुआद्यमासिकंआद्याब्दिकंचतंत्रेणकरिष्यइतिसंकल्प
 येदतिकेचित् । इत्येकादशाहकृत्यं ॥ । अथसापिंडीकरणं ॥ तच्चानेककालत्वेपिद्वादशाहएवकार्यं । अनित्यत्वाच्छरीरस्य । आनं
 त्याकुलधर्माणांपुंसांचैवायुषःक्षयात् । अस्थिरत्वाच्छरीरस्वद्वादशाहःप्रशस्यते । तन्नप्रयोगः । पूर्वेष्वुर्वेभ्वदेवार्धद्वाविप्रौ । प्रेतस्य
 पित्रादेयैःसहसपिंडीकरणंचिकीर्षिततन्नयार्धंनिष्कंचमेतार्थएवंपृज्ज्वाह्मणान्निमंत्रयेत् । अत्यशक्तौदेवेनयथाप्रतेचैकैकमिति
 त्रीन् । निमंत्रणादिकर्तुंस्तेषांचन्नक्षचर्यं । अपरेद्युर्ज्वाह्मणानांरश्मशुकर्माभ्यंगादिकारयित्वाकृतमाभ्याह्निकादिर्दशकालासंकीर्त्यामु

१ अस्मिन्नेवदिनेदशदानानि अष्टदानानि उपदानानि अथशय्यादिदानानिचदद्यात् ।

कगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्यमेतत्त्वनिवृत्त्यापितृलोकाप्राप्त्यर्थं अमुकगोत्रैरमुकशर्मभिर्वसु रुद्रादित्य रूपैस्तपितृपितामहप्रपितामहैः
 सहसर्पिडीकरणं मृताहारादशाहोपार्थको द्विष्टविधानेन करिष्यइतिसंकल्पयेत् । मातुः सर्पिडीकरणे अमुकगोत्राया अमुकदायाः
 अमुकगोत्राभिर्वसु रुद्रादित्य रूपभि रस्तपितामहीमपितामहीवृद्धप्रपितामहीभिरिति विशेषः । एवं भ्रात्रादिसर्पिडीकरणोपि ज्ञेयं ।
 ततः कामकालसंज्ञकविश्वदेवस्थानेक्षणं दत्त्वा भवद्भिः प्रसादः कर्तव्यः । प्रेतस्थानेक्षण उपतिष्ठतु । प्रेतस्य पितृपितामहप्रपितामह
 स्थानेक्षणं दत्त्वा भवद्भिः प्रसादः कर्तव्यः इति क्षिणं दत्त्वा मंडलत्रयं कुर्यात् । उत्तरे वैश्वदेवमंडलं चतुष्कोणं । दक्षिणे प्रेतमंडलं त्रि
 कोणं । तद्वक्षिणे तत्पितृपितामहादिमंडलं चतुर्लं । कामकालसंज्ञकविश्वदेवाः इदं वः पाद्यमिति वैश्वदेवमंडले सव्येन पार्षणवत्पाद्यं
 दत्त्वा । अमुकगोत्राभ्युक्तशर्मन् प्रेतं दद्यामिति प्राचीनावीतीमध्यममंडले प्रेताय पाद्यं दत्त्वा । पार्षणवदमुकगोत्राभ्युक्तशर्मन् तत्पितरि
 त्यादि क्रमेण दक्षिणमंडले त्रिभ्यः पाद्यं दद्यात् । कर्ता पादौ प्रक्षाल्य द्विराचम्योपकांतं सर्पिडीकरणं शार्द्धं करिष्ये इतिसंकल्पयेत् ।
 अत्रैव पादौ पूर्वोक्तः संकलः संकल्पः कार्यः । अपहृता असुररक्षांसीत्याहु कत्वा कामकालसंज्ञकानां विश्वेपादवानां इदमासनमिति
 प्राजपुत्रद्वयायासनं दत्त्वा मंत्रवदर्यासादनावाहनाभ्यर्चनं धूपपूपाच्छादनां तार्चनं प्रकृतिवत् । ततोऽपसव्यं । अमुकगो
 त्रायामुक्रमेतायेदमासनमुपतिष्ठतामिति इदं शुखायासनं दत्त्वा । अमुकगोत्रायेत्यादितत्पित्रे तत्पितामहाय तत्प्रपितामहायेत्या
 दि क्रमेण प्रेतपूर्वभागोऽदं शुखेभ्यस्त्रिभ्य आसनं दद्यात् । तिला निवकीर्याभ्यर्च्यैकं पात्रमासाद्य तत्पूर्वतः पात्रत्रयमासाद्य प्रेतपात्रे
 चतुःशुशुं चर्चनिपायपात्रांतरेषु त्रिभ्यो निपायपात्रासिच्य प्रेतपात्रे महैको द्विष्टचित्तलो सीति मंत्रो हेनतूष्णीं वा तिला निक्षिप्यापितृपात्रे

धृष्यापठितेनतान्त्रक्षिस्वागंधपुण्याणिसर्वत्रक्षिस्वापितृपात्राणिशास्त्रोदवीरित्यनुमंय । पितृपात्राणिसंपश्चानीत्यादिपृश्नास्वयाह्व्य
 इतिविधेदयेत् । ततःप्रेतपात्रस्थमेकंपवित्रप्रेतस्थानीयब्राह्मणहस्तेदत्त्वातपात्रस्थमुदकंकिंचिद्गृहीत्वामुकगोत्रामुकशर्मन्प्रेतदेते
 अर्घ्यमुपतिष्ठतामितिअह्व्यदत्त्वाअमुकगोत्रामुकप्रेतपात्रोदकंअमुकगोत्राणाममुकशर्मणांप्रेतपितृपितामहप्रपितामहानामह्व्यपात्रो
 दकेनसंयोजयिष्येइतिपृष्टे । संयोजयेतिब्राह्मणैरुच्चारितेप्रेतपात्रस्थकुशत्रयंपितृपात्रत्रयेदत्त्वाप्रेताह्व्यपात्रजलंवक्ष्यमाणमंत्रैः किंचि
 र्किंचित्संयोजयेत् । मिताक्षरायांस्मृत्यर्थसारेच । प्रेताह्व्यजलमादौपितृपात्रेकिंचिर्किंचित्संयोज्यावशिष्टेनपश्चात्येतायाह्व्य
 दद्यादित्युक्तं । मंत्रास्तु । येसमानाःसमनसःपुितरौयमुरार्ज्ये । तेषालोकःस्वधानमोद्युहोद्वेयुर्बुक्लपतां ॥ येसंजाताःसमनसो
 ज्जीवाज्जीवेयुर्भामकाः । तेषांश्रीर्मर्षिकल्पतामूर्तिहोकेशतंसर्माः ॥ संगच्छेयुंसंवदधुंसवोभनीसिजानतां । देवाभ्यागंध्यापूर्वसं
 जानानाब्रुपासते ॥ समानोमंत्रःसमितिःसमानीसमानंमनःसहचित्समेपां । समानंमंत्रमभिर्भवेवःसमानेनवोहविषाजुहोमि ॥
 समानीवुआकूतिःसमानाहृदयानिवः । समानमस्तुवोभनोयथावःसुसहासति ॥ मधुवाताइतितृचमपिपठेदितिकेचित् । अमुक
 गोत्रामुकशर्मन्प्रेतामुकगोत्रैरमुकशर्मभिःपितृपितामहप्रपितामहैःसहसायुज्यंगच्छेत्युक्त्वानंतरंपित्रादिपात्रोदकेनपार्वणवत्तेभ्यो
 व्यर्घ्यदत्त्वागंधाच्छादनानियथाकमंसर्वेभ्योदद्यात् । प्रेतस्थानेविशेषेण । ततःअग्नौकरणद्वयंकार्यं । भोजनार्थादक्षात्किंचिदक्षंस
 दृष्टंदृष्टीत्यामुकगोत्रायामुकप्रेतायस्वाह्व्येकामाहुतिप्रेतब्राह्मणकरेहुत्वापात्रांतरेसदृष्टमक्षमादायपार्वणवत्पित्र्यब्राह्मणहस्तेअग्नौ

१ पतुःकुशंभूचर्वितस्त्ववतएकंकुशमित्यर्थः । २ प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानांपात्रत्रये ।

यात्राकरणं कृत्यामेतस्यानाहुत्यत्रयद्वैप्रक्षिपेत् । प्रेतस्थानेनवापाणिहोमः हुतमन्नं परिचिष्टाद्येन सह मुंजीत । अन्नं पाणितले दत्तं
यद्यान्यदुपकल्पितं । एकीभावेन भोक्तव्यं पृथक्भावो न विद्यत इति वचनात् । ततोऽन्नं परिचिष्य देवेषु पृथिवीतेषां त्रिमित्यादि ० काम
कालसंज्ञिकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमन्नमित्यादि पार्षणवत् । ततः प्रेतपात्रेषु पृथिवीतेषां त्रिमित्यादि अन्नमुपकशमं प्रेतो देवतेति वि
शेषः । ततो मुकगोत्रायामुपकशमं प्रेतपात्रे दमन्नमुपतिष्ठतामिति प्रेतस्थाने संकल्पः । पित्रादिस्थानत्रये पार्षणवत् । भोजनान्ते जच्छि
ष्टपिंडो देवः । तदनंतरं पिंडदानं । जच्छिष्टसमीपे मोक्षयो हिरयापहतेत्यभ्युदय भैरवस्तीर्य मुकगोत्रायामुपकशमं प्रेतपात्रे पिंडं उपतिष्ठ
तामिति एकपिंडं प्रेतो देशेन दत्त्वा । तद्वक्षिणतः पंचिकरूपेण पार्षणवत्पित्रादिभ्यः पिंडत्रयं दद्यात् । यद्वा पूर्वतः प्रेताय । तस्याश्चि
मेत्री निषडान् पित्रादिभ्य इति । ततः प्रेतस्थाने तूर्णं जलं दत्त्वा अमुकमेतस्य यद्दत्तं श्राद्धं तदक्षय्यमुपतिष्ठतामित्युक्त्वा विशिष्टदक्षि
णां दत्त्वा भिरभ्यतामिति विसर्जयेत् । सर्वथा दक्षिणा विसर्जने भवतीति । ततः अमुकगोत्रस्यामकमेतस्य पिंडं पित्रादिभिः सह सं
योजयिष्य इति पृष्ट्वा संयोजयेति द्विजैः प्रत्युक्ते । मधुयाता इति तु चेन्न कुशेन प्रेतापिंडं त्रेधा विभज्य अवयवत्रयं त्रिषु पिंडेषु योजयेदेभि
र्मैत्रैः पूज्यैः । ये समानाः ० । ये सजाताः ० । संगच्छन् ० । समानो मन्त्रः ० । समानीवः ० । ततोऽमुकगोत्रायामुपकशमं प्रेतपात्रे
णामुपकशमं पात्रासंयुज्यस्वेति वदन् प्रेतापिंडं प्रथमभागं तस्मिन् पिंडे संयोज्य दधिमधुभ्यां मिश्रीकुर्यात् । एवं मधुयाता इति तु च
भुक्त्वा मुकगोत्रायामुपकशमं प्रेताममुकगोत्रेणामुपकशमं पात्रासंयुज्यस्वेति वदन् प्रेतापिंडं द्वितीयभागं प्रेतपात्रासंयुज्य
दधिमधुभ्यां मिश्रीकुर्यात् । एवमेव वदन् प्रेतापिंडं तृतीयभागं प्रेतपात्रासंयुज्यस्वेति वदन् प्रेतापिंडं तृतीयभागं प्रेतपात्रासंयुज्य
दधिमधुभ्यां मिश्रीकुर्यात् । एवं मात्रादि

शुचिर्भूत्यामंगलसंभारसंभृत्य स्वलंकृतेगृहेगोमयोपलिप्तभूमौसौत्तरच्छदेभद्रासनउड्डुखउपविश्यस्वदक्षिणपार्श्वेसंस्कार्यमुदङ्मु
 रतमुपनेश्य रंगवह्निस्त्रायेकेभूतलेप्रस्थपरिमितस्याशक्त्यान्यूनस्यवाधान्यस्योपरिदक्षिणोत्तरयोःसुवर्णरजतताम्रमृन्मयान्यतमक
 लशद्वयमग्रमनोहरमलंकृतंशुद्धपुण्यजलपूरितंसपह्वंसफलंनिधाय सूत्रवेष्टितोत्तरकलशेपंचरत्नानिनिक्षिप्य तदुपरिसिततंडुल
 पूरितंसफलपात्रंनिधाय तत्पश्चिमदेशेप्रशस्तान्प्रतिवचनसमर्थांस्तद्विवसेश्राद्धादिष्वभुक्तवतोनिषिद्धप्रतिग्रहनिवृत्तान्शुचीन्सोत्त
 रीयान्दर्भपवित्रपाणीन्युगमान्ब्राह्मणान्प्राङ्मुखानासनउपवेश्यगंधगुप्पादिभिरभ्यर्चयथाचारं सुमुखश्चेत्यादिभिर्गणपतिंस्मृत्या
 पोउशोपचारैरभ्यर्च्य उत्तरकलशेदेवताआवाहयेत् । तद्यथा । कलशस्यमुखेविष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रितः । मूलेतत्रस्थितो
 ब्रह्मामध्येमातृगणाःस्मृताः ॥ कुक्षौतुसागराःसर्वेसप्तद्वीपावसुंधरा । ऋग्वेदोऽथयजुर्वेदःसामवेदोह्यथर्वणः । अंगैश्चसहिताः
 सर्वेकलशांबुसमाश्रिताः ॥ पुष्टिःशांतिश्चगायत्रीसावित्रीचसरस्वती । आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारिकाः ॥ सर्वेसमुद्राः
 सरितस्तीर्थांनिजलदानदाः । आयांतुममशांत्यर्थंदुरितक्षयकारकाः ॥ एवमेताःसमावाह्यकलशेदेवतास्ततः । एतान्मंत्र
 स्थितान्देवान्संपूज्यप्रार्थयेत्कमात् ॥ ततः । सर्वेषुकालेषुसमस्तदेशेष्वशोपकार्येषुतथेश्वरेश्वरः । सर्वैःस्वरूपैःस्तुतिमाननादिर्भमास्तु

१ भद्रासनलक्षणम्—श्रीपर्णीकाष्टसंभूतमौंडुवरमथापिवा । त्रिशदंगुलविस्तारमष्टांगुलसमुच्छ्रयम् । द्वात्रिंशदंगुलैर्वाग्निद्वाविंशत्यंगुलेस्तुवा ।
 एवंविधंप्रार्थय्यंभद्रासनमुदाहृतं । धर्मप्रवृत्तीतु—अष्टात्रिंशांगुलेपीठमुन्नतंस्यात्पटंगुलं । तदष्टांगुलविस्तारंकुर्यादौदुंबरादिकमिति । स्नात्वा
 शेषगुचोदेनोपीठयस्त्रिरारुह्ये । पीठेयन्ममामाच्छन्ने उपविश्येद्रविद्युग्मः । इत्यनेनमांगलिकैर्पीठवत्काच्छत्रंकार्यमितिप्रतीयते ।

पिठं पितामह्यादिपिंडत्रये संयोजयेत् । प्रतिपिंडसंयोजने ये समाना इत्यादीनां सर्वमंत्राणामावृत्तिः । ततः अत्र पितरो मादय
 प्रमित्यादिसप्तपार्षणवत् । केचित्तु प्रेतापिंडावयवत्रयेण संयोजितां स्त्रीन्पिंडानि दानीं मृतमारभ्य पुरुषत्रयाय पार्षणवत्पुनरपि नाम
 गोत्राद्युच्चार्य दद्यादित्याहुः । द्वादशाहं तंधारितमुत्तरीयवस्त्रं पिंडोपरि दद्यात् । तच्चाचार्यो गृहीयात् । अवयवोपिंडात्रपाक
 स्थाली आचार्याय देया । ततः एष वो नुगतः प्रेतः पितृभागमवाप्तवान् । शुभं भवतु शेषाणां जायंतां चिरजीविनः ॥ इति मंत्रं प्र
 वेत् । ततो विक्किरद्वयं दद्यात् । शिवा आपः संत्वित्यादि पार्षणवत् । प्रेतस्थानीयविप्राय इतरभ्यो द्विगुणं दक्षिणां दत्त्वा । वाजे वा
 जइत्यादि अभिरम्यतामिति च विसर्जयेत् । ॐ स्वस्तीति वा विसर्जनं । आसीमांतमनुब्रज्य पिंडान् गंगादौ प्राक्षिप्य स्नात्वा गृहमा
 गत्यैश्वदेवादिकं कृत्या सपिंडीकरणश्चाद्धशेषान्नमन्य द्वायथाचारमिष्टैः सह भुंजीत । श्राद्धभोजिनोऽपि सचैलं स्नानं कुर्युः । अत्र
 श्राद्धभोजिणामिधः रघुदौ तदन्नमत्य जन्मुक्त्वा गायत्र्यष्टशतं जपेत् । उच्छिष्टे सिकेतं तत्प्रक्षाल्य मुक्त्वा स्नात्वा द्विशतं जपेत् । उच्छि
 ष्टभोजने सहस्रं जपेत् ॥ इदं मातुः सपिंडीकरणं सहगमने भवेत् केन योजयेत् । तदादिभिस्त्रिभिर्वा । उभयथा ब्राह्मणाः सप्त । तदे
 भावेऽपि तामह्यादिभिः सह । पक्ष्यामृतमातृकेण मान्नादिभिः सह अमृतमातृकेण तु पितामह्यादिभिरित्यादिसर्वनिर्णयावसरे वक्ष्यामः ।
 (अंतरित सपिंडीकालः । षतुर्विंशतिमते । सपिंडीकरणे चाऽब्दे संपूर्णेऽभ्युदयेऽपि वा । द्वादशाहे च केषां चिन्मतं चैकादशे तथा ।
 अत्रैकादशाहद्वादशाहश्चाब्दावाधौ चात्यदिनोत्तरदिनतदुत्तरदिनोपलक्षकौ । इति कालतत्त्वविवेचने वचनसम्भावात्) ॥

मधुपाता इति वृत्तमप्यावृत्तिः ।

इति श्री भट्टारम्भरसूरिसूनुनारायणभट्टकृते प्रयोगरत्ने और्ध्वदेहिकपद्धतासिर्पिंडीकरणप्रयोगः ॥ अथ पाथेयश्राद्धं ॥ द्वादशेत्रयो
दशेयादिप्रातः स्नात्वा प्राणानायम्यतिथ्यादिसंकीर्त्या मुक्तगोत्रस्यामुक्तदशमर्षणः प्रेतलोकात्पितृलोकगमने सुखसिद्ध्यर्थं अमुक्तगोत्राणां
ममुक्तदशमर्षणमस्मत्पितृपितामहपितामहानां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां पाथेयश्राद्धं सदैव सपिंडकं करिष्ये इति संकल्प्य पाथादिसर्व
श्राद्धं पावणवत्पकाक्षेनामाग्नेन वा कुर्यात् ॥ ततः कर्ताभ्यंगस्नानं कुर्यात् । देशकालौ स्मृतत्वा मसपरिवारस्य सकलारिष्टोपशान्तये
क्षेमायुः सिद्ध्यर्थं च गणेशपूजनपूर्वकं स्वास्तिवाचनं करिष्ये इति संकल्प्य यात्राखं स्वस्तिवाचनं चाच्यित्वा शिषो गृहीत्वा वंधुभिः सह सं
जीत । इत ऊर्ध्वश्रीखंडधारणतां वूलभक्षणादि कुर्यात् ॥ ॥ अथोदकुंभश्राद्धं ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः । अर्वाकृत्सपिंडीकरणं यस्य
संवत्सराभवेत् । तस्याप्यग्रं सोदकुंभं दद्यात्संवत्सरं द्विजे ॥ गौतमः । अदैवंपावर्षणश्राद्धं सोदकुंभमधर्मकं । कुर्यात्प्रत्याब्दि काच्छा
द्वात्संकल्पविधिनान्यहं ॥ अधर्मकं पुनर्भोजनादि नियमरहितं । तथा चेदं कृते अकृते वा सपिंडनेत्रयो दशदिनादारभ्य यावद्द्वयं प्रति
दिनं कार्यं । अक्षौ प्रतिमासं कार्यं । तच्चाकृते सपिंडने एकोद्दिष्टं । कृते तु तस्मिन् यो यथा पावर्षणमेकोद्दिष्टं वा मृताह्वाहं कुर्यात्
तथैव मस्य कुर्यादिति । ततो वर्षास्य दिने संवत्सरविमोक्षश्राद्धं पावर्षणविधिना शक्त्या भूरीवाह्मणभोजनं च कार्यं ॥ ॥ इत्युदकुंभश्रा
द्धांतं कृत्यं ॥ ॥ अथ मातापित्रोर्मरणे प्रथमाब्दे विहितनिषिद्धानि ॥ तत्र धवलनिबन्धे देवलः । प्रमीतौ पितरौ यस्य देहस्त
स्याशुचिर्भवेत् । नैवेद्यापि वापि न्ययाचारपूर्णवत्सरः ॥ तथा । महागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधि । कुर्यात्संवत्सरादवर्गे

१ स्वास्तिवाचनानंतरं बलशेषप्रतिमायां रुद्रमावाह्यसंपूज्य ब्राह्मणेः शांति सूक्तानि ईदेषावेति सूक्तं निवर्तध्वमिति सूक्तसौरसूक्तानि च पाठयंति ।

कोद्विंशतपार्वणं ॥ अन्यदीयमित्यर्थः । स्नानचैवमहादानं स्वाध्यायं चान्तिपणं । प्रथमेऽब्देन कुर्यात्तु महागुरुनिपातने ॥ तथा
 सर्वपापैतकार्याणि महागुरुनिपातने । कुर्यात्संवत्सरादर्वाक् श्राद्धमेकं तु वर्जयेत् ॥ भृगुः पिता चैव तथा भ्राता भार्या पुत्रस्तथा स्नुषा ।
 एषां मृतौ चोच्छ्राद्धमन्यस्य न पुनः पितुः ॥ तथा माता चैव सुतो भ्राता पत्नी चैव विपद्यते । तत्र श्राद्धानि कुर्वीत न कुर्याज्जनके मृते ॥
 एतत्सर्ववर्षपर्यंतमकृते सापिंडने ज्ञेयमिति केचित् । अन्यच्च अस्थिक्षेपंगया श्राद्धं श्राद्धं चापरपक्षिकं । प्रथमेऽब्देऽपि कुर्वीत यदि
 स्याद्भक्तिमान्नुत इति ॥ भक्तिमान्भक्त्या ख्यं श्राद्धे देवतात्वयोग्यतां संपादकं श्राद्धं तद्वान् । तत्कृत्वा एतानि कुर्यादित्यर्थः । अन्ये
 तु यथाश्रुतं व्याचक्षते । एतस्य च विषयविवेकोऽस्मात्कृते त्रिस्यलीसेतौ गथाप्रकरणेऽवगंतव्यः ॥ अथ पालाशप्रतिकृतिदाहविधिः ॥
 तत्र देशांतरमरणे पराकट्यमष्टौ कृच्छ्राणि वाकृत्वा स्थीनि दहेत् । यद्यस्थीनि चंडालभ्वादिभिः स्पृष्टानि स्युस्तदापंचगव्यगंगोदकाभ्यां
 प्रक्षाल्य विधिना दहेत् । अथ यस्यास्थीन्यपि न लभ्येत तस्य पणशरदाहः । सचैवं शुचिभूमौ कृष्णमृगचर्मस्तीर्य तदुपर्येकं शरं दक्षि
 णोत्तरायतं निवेदयत उपरि पलाशवृत्तानि न्यसेत् । शिरसि च त्वारिंशत् ४० ग्रीवायां दश १० बाह्वोः प्रत्येकं पंचाशत् १००
 करांगुलीषु सर्वासु दश १० उरसि विंशतिः २० जठरे त्रिंशत् ३० शिश्ने च त्वारि ४ अंडयोस्त्रयंत्रयं ६ ऊर्वोः प्रत्येकं पंचाशत्
 १०० जंघातः पादतलांतं यावत्पादयोः प्रत्येकं पंचदश ३० सर्वासु पादांगुलीषु दश १० । एवं पट्ट्याधिकशतत्रयमितैः पणशरैः शरीरं
 निर्माय ऊर्णासूत्रेण शरेण सह बन्धाजलालोडितयवपिष्टेनानुलिपेत् । ततः शकौ सत्यां वक्ष्यमाणान्यपि कार्याणि । (मूर्धस्थाने क
 दलीफलं) । शिरसिनालिकैर्वतुलतुंबवा । ललाटे कदलीपत्रं । दंतेषु दाडिमीबीजानि । कर्णे कंकणं । नेत्रयोः कपर्दिकौ ।

नासिकायां तिलपुष्पं । नाभावाद्यं । स्तनयोर्ज्वीरफलद्वयं । वातेमनःशिलां । पित्तेहरितालं । कफेसमुद्रफेनं । रुधिरमधु । पुरीषेणो
मयं । मूत्रेणोमूत्रं । रेतसिपारदं । वृषणयोर्वृत्ताकद्वयं । शिश्रेणुजं । केशेषुवनसूकरसटाः । लोमसूणां । मांसस्थानेयवपिष्टेनलिपेन्मा
सपिष्टेनवा । ततःपंचगव्यमंत्रैःपंचगव्येनप्रोक्षेत् । पंचामृतमंत्रैश्चपंचामृतेन । पुनर्नोअसुमितिचृदुक्थयःप्राणस्त्रिष्टुप् । प्राणप्रवेशने
विनियोगः । पुनर्नोअसुगृधिबीदंदातुपुनर्नोद्वीपुनरंतरिक्षं । पुनर्नःसोमस्तन्वदंदातुपुनःपूषापथ्यां । व । स्वस्तिः॥ १ इतिप्राणप्रवेशं
भारयेत् । यद्वा । यत्सेयमवैवस्वतमिति सूक्तेनप्राणानीय । शुक्रमसिज्योतिरसितेजोसीतिमंत्रेणपारदंक्षिह्वा । अक्षीभ्यामितिपठ
मेनशरीरंस्पृशेत् । तच्छरीरंस्नापयित्वाचंदनेनानुलिप्यवच्छोपवीतेपरिधाप्यालंकृत्यअयंसदेवदत्तइतितमभिमृदयइदंचास्यौपासन
मित्याग्निध्यात्वा । यैतरण्यादिदानपूर्वकंऊर्णासूत्रेणवेष्टयित्वाकृष्णजिनेनाच्छाद्यपूर्वाकविधिनाशववहेत् । पालाशवृताभावकु
शौचयोर्दशाहादिपूर्णमेव । गृहीताशौचयोस्तुतयोरपित्र्यहमाशौचं । पक्षीपुनःसंस्कारेपत्युरेवमेवाशौचं । आहिताग्नेस्तुत्र्यहंपर्णशरदाहे । पुत्रपत्न्योरगृहीता
यागद्विधिनानसंस्कारस्तावत्पुत्रादीनांनाशौचं । नचसंध्यादिकर्मलोपः ॥ अथपुनःसंस्कारेकालशुद्धिः ॥ ॥ आशौचमध्य
पुनःसंस्कारेयथामंभवंदिनंशौचं । कालांतरेतुशौच्यमेव । संवत्सराहूर्ध्वप्रतकार्येउत्तरायणःश्रेयान् । तत्रापिकृष्णपक्षः । तिथिपु
नंदात्रयोदशीदिनस्तयंचमर्जयेत् । शुक्रशनिवारौवज्या । नक्षत्रेषुभरणीकृत्तिकार्द्राश्लेषामघाधनिष्ठादिपंचकंत्रिपुष्कराणिचाति
बुधानिसर्वथाग्न्यानि । व्यतीपातेपरिधेवैधृतीचयोगे । विष्टिकरणे चतुर्थाष्टमद्वादशस्थेचंद्रेचातिदोषः । रोहिणीमृगशीर्षपुनर्व

सुपूर्वात्तराचित्राविशाखानूराधापूर्वाषाढोत्तराषाढानिद्विपुकराणि चेषट्टुष्टानि संभवेज्यानि शिष्टान्यदुष्टानि । सर्वथादिनशुद्ध्य
संभवे अनतिदुष्टं वाहनक्षत्रग्राह्यं । पुनः संस्कारे आंतरं न ग्राह्यं । नंदायां शुक्रे च तुर्दयां त्रिजन्मनक्षत्रेषु एको द्विष्टमतिनिषिद्धं ।
एकादशाहादौ न निषेधः । तत्र तिथ्यादि नैव शोध्यं । युगादि मन्वादि संकांत्यमावास्यासु प्रेतकार्येषु नः संस्कारे च किंचिदपि नैव
शोध्यं ॥ अथाधिकारिणः ॥ सर्वत्र दाहपिंडादि अपतितादि ज्येष्ठ औरसपुत्रः कुर्यात् । तदसन्नियौ कनिष्ठः । तेषां स
र्वेषामसन्नियौ पौत्रो ज्येष्ठपुत्रपौत्रादिक्रमेण । तदभावे तथैव ग्रयैत्रः । एषामभावे पुत्रिकापुत्रादयः पुत्राः क्रमेण । तदभावे तत्पुत्रादयः
पूर्वपत् । उक्ताभावे पत्नी । एवं पुत्राद्यभावे पत्न्याभर्ता । तदभावे सपत्नी । सपत्न्यभावे भ्रातृपुत्रो भ्रातास्तु षादुहितादौ हित्रः । अन्यः
सगोत्रः सपिंडः सन्नक्षचारी । मित्रं शिष्यो गुरुर्नृधो धनसंबन्धी वा दद्यात् । न पुत्रस्य पिता दद्यान्नानुजस्य तथाग्रजः । यदि स्नेहे न कुर्वीत
सपिंडीकरणं विना ॥ इदं सति संभवे । अदत्तकन्यायै पितरौ दत्तः । अन्याभावे दत्तानामपि पितरावेव । दौहित्रमातामहौ परस्परं ।
मातामह्याश्च दौहित्रो जामातृश्च शुरौ मिथः ॥ श्वश्रवादः स्नुषा । भ्रातरौ च मिथो दत्तः । गुरुः शिष्यौ परस्परं । सर्वाभावे यः कश्चि
त्कुर्यात् । तस्य सर्वसंपत्त्याप्तिः । वर्षत्रयानंतरं चूडाभावे प्यौर्ध्वे दहिकं मंत्रवत्कुर्यात् । वर्षत्रयादूर्वा कृतचूडो पिशकौ मंत्रमंत्रव
त्कुर्यात् । यद्यशक्तोऽकृतचूडो वा तदाग्निदानमेव मंत्रवत्कुर्यात् । शिष्टमन्येन कारयेत् । एवं पत्न्याप्यग्निदानमात्रं समंत्रकं कार्यं शि
ष्टमन्येन कारयेत् । तथा च कात्यायनः । असंस्कृतेन पत्न्या च ह्यग्निदानं समंत्रकं । कर्तव्यमिदं तत्सर्वकारयेदन्यएव हि ॥ सुमंतुः ।

१ वर्षत्रयानंतरं अकृतचूडः कुमारः मृतानां पितृमात्रादीनामौर्ध्वे दहिकं सर्वसमंत्रकं कुर्यादित्यर्थः ।

अनुपेतोपि कुर्वीतमंत्रपतयेतुमेधिकं । यद्यसौकृतचूडः स्याद्यदित्याद्यत्रिवत्सरः ॥ सर्पिडीकरणादर्वाग्भावीनिश्राद्धानिपुत्रोविभ
 फोऽविभक्तोवासाग्निहितएकएवकुर्यात् । तत्रविभक्तैर्यथाशक्तिस्वकीयंद्रव्यंदेयं । गृह्यपरिशिष्टे । असगोत्रःसगोत्रोवायदित्स्त्री
 यदियापुमान् । प्रथमेऽहनि योदद्यात्सदशाहंसमापयेत् ॥ तथा । प्रथमेहनियद्रव्यंतदेवस्याह्वाहाहिकं ॥ तथा । उत्तरीयशिलापा
 त्रकर्तृद्रव्यविपर्यये । पूर्वदत्तांजलीन्दद्यात्पिंडदानंतथैवच ॥ आचार्यविपर्ययेत्येवं । एकादशाह्वादिकंतुदशाहकत्तज्येष्ठपुत्र
 एवगकुर्यात् । सर्पिडीकरणंतुयोग्येष्ठपुत्रएवकुर्यात् । कनिष्ठोपिवा । नतुपुत्रादन्यः । पुत्रेसतिनान्यस्तत्राधिकारी ।
 तथा । यथीयसाकृतंक्रमेतशब्दंविहायतु । तज्यायसापिक्तव्यंसर्पिडीकरणंपुनः ॥ विभक्ताःपुत्राश्चद्विक्रमाश्चेत्पृथक्पृथगपि
 सर्पिडीकरणंकुर्युः । अविभक्तसुतेपुत्रापि सादिज्येष्ठपुत्रएवकुर्यात् । विभक्ताःप्रत्येकंपृथक्पृथक्कुर्युः । ब्रह्मचार्यादीनांदहनोदक
 दानाद्यधिकाराभागेवक्ष्यते । पापंढ्यादीनामृतानामधिकारिणापिदहनादिनकार्यं । तदाहयाज्ञवल्क्यः । पापंढ्यनाश्रिताःस्ते
 नाभर्तृभ्यःकामगादिकाः । सुराप्यआत्मत्यागिन्योनाशौचोदकभाजनाः ॥ वेदवाह्यालिंगधारणंपापंढं । अनाश्रिताःसत्यप्यधि
 कारेआश्रमविशेषपरहिताः । स्तेनान्राह्मणस्वर्णव्यतिरिक्तोत्तमद्रव्यहारिणः । सुराप्यइत्यादिउद्देश्यगतत्वाह्लिंगमविवक्षितं । आ
 शौचमुदकंचैतन्मरणेनकार्यमित्यर्थः । आत्मत्यागिनोबुद्धिपूर्वकमात्मघातिनः । तेषुविशेषमाहगौतमः । प्रायोनाशकशस्त्राग्नि
 विषोदकोद्धंधनप्रपतनैश्चेच्छतामिति । प्रायोमहाप्रस्थानं । अनाशकमनशनं । प्रपतनंशैलादेःपातःइत्यादिनिमित्तैः । शास्त्रा
 विहितमार्गेणैच्छापूर्वकमृतानामाशौचादिनेत्यर्थः । तथा अंगिराः । चंडालादुदकात्सर्पाद्ब्राह्मणाद्बैद्युतादपि । दंष्ट्रिभ्यश्चपशु

भ्यश्चमरणपापकर्मणां । उदकपिण्डदानंचप्रेतभ्योयत्प्रदीयते ॥ नोपतिष्ठतितत्सर्वमंतरिक्षेचिनश्चयति ॥ आश्वलायनगृह्यपरिशि
 ष्टेपिचंडालादित्याद्युक्त्या न संस्कारविधिस्तेपानैवकार्योदकक्रिया । रोदनंनैवकर्तव्यंसूतकंनचवंधुभिः ॥ दग्ध्वाशरीरंप्रेतस्य
 संस्थाप्याऽस्थीनियत्नतः । प्रायश्चित्तंतुकर्तव्यंपुत्रैश्चांद्रायणत्रयं ॥ मनुः वृथासंकरजातानांप्रव्रज्यासुचतिष्ठतां । आत्मनस्त्या
 गिनांचैवनिवर्ततोदकक्रिया ॥ वृथाजाताःपंचमहायज्ञरहिताः । संकरजाताःप्रतिलोभजाः । प्रमादात्तुपूर्वोक्तनिमित्तैर्मरणेप्राय
 श्वित्तमुक्तं । चंडालाऽभिहृतेविप्रत्यंतरिक्षमृतेपिवा । कृच्छ्रातिकृच्छ्रंचाद्रैस्तुशुद्धिस्तत्रप्रकीर्तितेति ॥ तथाविधेप्रमादमरणेभवत्ये
 वाशौचादि । तदाहांगिराः अथकश्चित्समादेनन्वियेताभ्युदकादिभिः । तस्याशौचंविधातव्यंकर्तव्याचोदकक्रियेतिवचनात् ।
 प्रमादेचांद्रायणंतसकृच्छ्रद्वयंचकार्यं । यद्वापंचदशकृच्छ्राणिकुर्यात् । ततोविधिनादाहादि । बुद्ध्याचंडालादिमृताभ्यादीनांप्र
 तिपत्तिःस्मृतावुक्ता । वैतानंप्रक्षिपेदप्सुआवसथ्यंचतुष्पथे । पात्राणितुदहेदमौयजमानेनवृथामृते । वृथाऽविहितमार्गेण । तेषां
 शरीरंगायामन्यत्रवामहानद्यांक्षिपेत् । यद्वालौकिकादौअमंत्रकंदग्ध्वास्थीनित्स्यापयेत् । प्रायश्चित्तनारायणवल्यादौकृतेऽस्थीनि
 क्षीरेणक्षालयित्वाविधिनादेहत्वाज्जंचकुर्यात् । प्रायश्चित्तनारायणवलीचवत्सरांतेलोकगर्हापरिहारार्थश्चाद्धादौयोग्यतार्थचकार्ये ।
 नारायणवलिःकार्योलोकगर्हाभयान्नरैः । तथातेषांभवेच्छांचनान्यथेत्यब्रवीद्यमइत्युक्तेः ॥ तेषांपापंख्यादीनांबुद्धिपूर्वात्मघातकि
 नांचेत्यर्थः ॥ ॥ अथैषामविभक्ताःशक्ताःपुत्राद्याःसंतितादात्मघातकप्रायश्चित्तंद्विगुणंचांद्रक्ष्यंतसकृच्छ्रचतुष्टयंच । यद्वात्रिंश

१ चंडालाऽभिहृतस्य अंतरिक्षमृतस्य यात्रेतामीनांगृहस्थाभेदव्यवस्था इत्यर्थः ।

तृच्छ्रणि कृत्यापापं व्यादीनां योग्यं च सर्वप्रायश्चित्तं कृतवानारायणवर्लिचकृत्वा तदैव कालांतरे वा वत्सरादर्वागपि दाहश्राद्धादिकुर्युः । अनित्यत्वादायुषः । अकृतनिष्कृतीनां पापं व्यादीनां शवानां स्पर्शनस्नानालंकरणवहनरज्जुच्छेदनदहनाश्रुपातकथादीन्यज्ञानात्कृत्यामहासांतपनंचरेत् । ज्ञानात्तप्तकुच्छं । एतेष्वेकैककरणे त्वज्ञानादुपवासः । मत्याभ्यासे कृच्छ्रातिकृच्छ्रचांद्राणि योग्यतया कुर्यात् । यस्तु वृद्धादिरचिकित्स्यगुरुव्याधियुतः प्रत्याख्यातभिप्रक्षिंयो बुद्धिपूर्वकमप्यात्मानं धातयति प्रयागादी वा तस्य न दोषः । शास्त्रानुज्ञातमरणत्वात् । तस्य प्रायश्चित्तनारायणवलीनस्तः । त्रिरात्रमेवाशौचं । चतुर्थदिने एकादशाहकृत्यं पंचमे सपिंडनं । त्र्यह्नाशौचे पिण्डास्त्रयः दद्यावा । अत्र आद्येऽन्त्ये चाहि पिंडत्रयं । दशांजलिपक्षेत्रयोऽजलयः । दशांजलिपक्षेत्रिंशत् । मध्येऽह्नि पिंडचतुष्टयं । चत्वारश्चत्वारिंशद्वंजलयः । द्वितीयदिनेऽस्थिसंचयनं । एवमन्यत्रापि त्र्यह्नाशौचे । ब्रह्मचारिभिः पूर्वोक्तपापं व्यादिभिः पतितैः क्षुद्रैः प्रक्रांतप्रायश्चित्तत्रैतैश्च सपिंडादिमरणे दहनाशौचोदकदानादिनकार्यं । ब्रह्मचारी प्रक्रांतप्रायश्चित्तश्च मातापितृमहागुरुमातामहमातामह्याचार्योपाध्यायानां कुर्यादिव । तत्र त्रतलोपो नास्ति । किंतु मृतकान्ननाश्रीयात् । न सूतकिभिः सह यसेत् । मात्रादिव्यतिरिक्तमेतत्कर्मकरणे पुनरुपनयनं ब्रह्मचारिणः । याज्ञवल्क्यः । एवं मातामहाचार्ये प्रेतानामुदकक्रिया । कामोदकं सरित्पतास्वस्त्रीयश्च श्रुत्वैज्जां ॥ काममित्युक्तेः सख्यादावदानेऽपि न दोषः । यमेनांजलिसंख्यायां विशेषपञ्चकः । पापाणंतत आदाय विप्रे दद्याद्दशांजलीन् । द्वादशक्षत्रिये दद्याद्द्वैत्ये पंच दद्यात्समृताः ॥ त्रिंशच्छूद्राय दातव्यास्ततः संप्रविशेद्गृहं ॥ अथ

१ पालाशविधिनो सप्तमं प्रकंदाहं आद्यादि दशाहकृत्यं सपिण्डीकरणान्तं चेत्त्यर्थः ।

पोडशश्राद्धानि ॥ ॥ तानिच । मासिकानिदशैकचआद्येद्वेद्यैर्धर्मासिकं । उनाब्दमूनपाण्मासप्रेतश्राद्धानिपोडश ॥ अर्ध्यधै
 मासिकंनैपक्षिकं । नवश्राद्धं संपिंडत्वंश्राद्धान्यपिचपोडश । एकैनैवतुकार्याणिसंविभक्तधनेष्वपि ॥ तत्रचयथांशं सर्वद्रव्यं देयं ।
 यत्रसद्यःशौचंतत्रशंखः । सद्यःशौचेपिदातव्यंप्रेतस्यैकादशेहनि । सएवदिवसस्तस्यश्राद्धपिंडोदकादिपु ॥ शय्यासनानिदिव्यतिपाठः ।
 एकाहाशौचेतुदशाहकृत्यंतस्मिन्नेवाहनि द्वितीयेचैकादशाहकृत्यमितिदुहपद्धतौ । केचित्तुतत्रापिसद्यःशौचवदेकादशाहमाहुः ।
 नवश्राद्धमासिकयोर्विघ्नकण्वः । नवश्राद्धमासिकंचयद्यदंतरितंभवेत् । तत्तदुत्तरंसातंग्यादनुष्ठेयंप्रचक्षते ॥ अंगिराः ॥ प्रथमे
 हितृतीयेह्निपंचमेसप्तमेतथा । नवैकादशेचैवनवश्राद्धं प्रकीर्तितं ॥ शिवस्वामिमते नवश्राद्धानिपंचाहुराश्वलायनशास्त्रिनः ।
 आपस्तंबाःषडित्याहुर्विभापतैत्तिरीयिणाम् ॥ पंचैकाहिकव्यतिरेकेण । भविष्यपुराणेवर्णतोपिव्यवस्था नवसप्तविंशारा
 नानवश्राद्धान्यनुक्रमात् । आद्यंतयोर्वर्णयोस्तुषडित्याहुर्महर्षयः ॥ विंशानव राज्ञांसप्त । तथा प्रेतश्राद्धेतुयत्पात्रमर्घ्यार्थंपरि
 कल्पितं । तस्यैवोत्तानताम्रोकाशेपेपुन्युब्जतामता ॥ प्रेतश्राद्धेनविकिरइतिस्मृतिरत्नावल्यां । तथा द्वादशाहेयदाकुर्यात्पितुः
 पुत्रः संपिंडनं । एकादशेह्निपुर्वीतंप्रेतश्राद्धानिपोडश ॥ यस्त्वालंकारशय्यादिपितुर्गद्गाहनादिकं । गंधमाल्यैःसमभ्यर्च्यश्राद्धभोक्त्रे
 तदर्पयेत् ॥ तथा आशिषोद्विगुणादर्भाजयाशीःस्वस्तिवाचनं । पितृशब्दस्यसंबंधःशर्मशब्दस्तथैवच ॥ पात्रालंभोऽथगाहश्चउ

१ संधिरार्यः । २ उत्तरेणश्राद्धेनसहसमानंतंत्रकर्तव्यमित्यर्थः । ३ तैत्तिरीयिणां आपस्तंबभिन्नाये तैत्तिरीयिणःहिरण्यकेशिदौघाय-
 नाद्यास्तेषांविभापाविकल्पइत्यर्थः ।

लुप्तोद्धेयनादिकं । तृप्तिप्रश्नश्च विनिरः शेषप्रश्नस्तथैव च ॥ प्रदक्षिणा विसर्गसीमांतगमनंतथा । अष्टादशपदार्थाश्च प्रेतश्चाद्धे
 विवर्जयेत् ॥ सपिंडीकरणं यावद्दुर्धर्माः पितृक्रिया । सपिंडीकरणादूर्ध्वद्विगुणैर्विधिवद्भवेत् ॥ पतिपुत्रवतीनारीभर्तुरग्रेमृता
 यदि । वृषोत्सर्गान्कुर्वीत गां दद्याच्चपयस्विनीं ॥ अन्यारोहणे तु नवश्राद्धानि सर्वाणि सपिंडीकरणं पृथक् । एकएव वृषोत्सर्गो गौ
 रेऋतत्रदीयते ॥ यतिपुत्रातातपः एको द्विष्टं जलं पिंडमाशौचं प्रेतसत्क्रियां । न कुर्व्यात्पार्वणादन्यद्ब्रह्मीभूताय भिक्षवे ॥ उशानाः
 एको द्विष्टं न कुर्वीत यतीनां चैव सर्वदा । अहन्येकादशे प्राप्ते पार्वणं तु विधीयते ॥ सपिंडीकरणं तेषां न कर्तव्यं सुतादिभिः । त्रिदंडग्रहणादे
 व प्रेतत्वं नैव जायते ॥ मातृविषये शंसः । मातुः सपिंडीकरणं क्रथं कार्यं भवेत्सुतैः । पितामह्यादिभिः सार्धं सपिंडीकरणं स्मृतं ॥ कारि
 कायां पितामह्यादिभिः सार्धं मातरं तु सपिंडयेत् ॥ अन्यारोहणे तु यमः पर्याचैकेन कर्तव्यं सपिंडीकरणं स्त्रिया इति ॥ पत्नी विषये पै
 ठीनसिः अपुत्रायां मृतायां तु पतिः कुर्यात्सपिंडनं । श्वश्रूयादिभिः सह वास्याः सपिंडीकरणं भवेत् ॥ सपिंडीकरणे च न्येष्टपुत्रस्यैवाधि
 कारः । तदुक्तं वायुपुराणे श्राद्धानि षोडशोदत्त्वा कुर्यान्न तु सपिंडनं । प्रोपितावसिते पुत्रः कालादपि चिरादपि ॥ यदि षोडशश्राद्धा
 निकनिष्ठश्चात्रादिना कृतानि तदा सपिंडत्वमेव कुर्यादित्यपरां ॥ पितृदशाहं कुर्वन् यदि पुत्रो मृतस्तदा तत्पुत्रः पितुरौर्ध्वदैहिकानं
 तं पितामहकृत्यं पुनः संस्कारं कृत्वा सर्वमावर्तयेत् । अतीते तु दशाहं नैवं । तथा अशक्त्या पित्रानुज्ञातेन पौत्रेण पितामहश्राद्धे उप
 कांते पितृमरणे सति पित्राशौचं बहन्नेव स्वकाले पितामहश्राद्धं यत्र कुर्यात् प्रकांतत्वादिति मदनपारिजाते । द्वादशाहादिकाले पुत्रमा
 १ अन्वारुदायाः स्त्रियाः सपिंडीकरणं केवलेन पलाकार्यं । न तु स्वमात्रादिभिः स्वपितामहादिभिर्वा ।

विद्वदभ्यर्थनम् ।

यत्कृपापाद्ग्रीष्मपादेऽलमूकोऽपि पाटवम् । धत्ते तान्विदुषो मृद्गोर्भिवंद्याऽभ्यर्थये मुहुः ॥ १ ॥
 येपां कैरवकुंददृष्टदशमृच्छुआ अदत्रा गुणा मालिन्यं व्यपनीय चेतसि नृणां वैशद्यमातन्वते ।
 संतः संतु मयि प्रसन्नमनसस्ते केऽपि गौणीकृतस्वार्था मुख्यपरोपकारविधयोऽसूयाधनैः किं जनैः ॥ २ ॥
 ग्रंथान्कोऽपि लघुः प्रकाशयति चेद्यत्नेन तेषां प्रथामातन्वति कृपाकटाक्षलहरीलावण्यतः सज्जनाः ।
 माकंदद्रुममंजरीं वितनुते चित्रा मधुश्रीस्ततः सौभाग्यं प्रथयंति पंचमचमत्कारेण पुंस्कोकिलाः ॥ ३ ॥
 दोषोहेखविपः खलाननविलादुत्थाय कोपाज्ज्वलन् जिह्वाऽहिर्ननु कं गुणं गुणवतः सद्यः क्षयं प्रापयेत् ।
 न स्याचेत्प्रचलप्रभावभवनं दिव्यौषधीसंनिधौ ब्राह्मार्थोपनिषद्भिदां शुभहृदां कारुण्यतः प्रेक्षणम् ॥ ४ ॥
 क्षमादेवाः क्षमासाराः क्षांत्वा तन्यत्वदः क्षमाम् । श्रमक्षामे क्षमापात्रेऽनवेक्षा सत्सु न क्षमा ॥ ५ ॥

मांगल्यविबुद्धये हरिः । यत्र योगेश्वरः कृष्णः ० । अनन्याश्चितयंतो मां ० । स्मृते सकल कल्याणं ० । सर्वेष्वारब्धकार्येषु ० । सर्वमंगलमां
 गल्ये ० । तदेव लग्नमित्यादिवधाचारं पठित्वा । लक्ष्मीनारायणौ नत्वा ॐ दुर्गायै नम इति प्रणवादि चतुर्थ्यंत नमो तनामभिः दुर्गाक्षेत्र
 पालं वास्तुपुरुषं मातृः पितृनाचार्यानिष्टदेवताः कुलदेवताः ग्रामदेवताः सर्वादेवताः सर्वान् ब्राह्मणानि ति प्रत्येकं सर्वान्वात्वा प्राणानां य
 न्यदेशकालौ सकीर्त्या मुककर्मकर्तुर्मादौ शुद्धिवृद्ध्या न्युदयसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्राह्मणैः सह स्वस्तिपुण्याहवाचनं करिष्य इति
 संकल्पयेत् । ततः सर्वे ब्राह्मणाः प्राङ्मुखः स्तिष्ठेयुः । तद्वक्षिणतः कर्तोत्तरकलशं विभ्रदुदङ्मुखः स्तिष्ठेत् । कर्तुर्दक्षिणपार्श्वे संस्कार्य उद
 ङ्मुखः स्तिष्ठेत् । अधिकर्ता आपहत्युक्त्वा शिवा आपः संतिवति विप्रान्वाचयित्वा, गंधा इत्युक्त्वा सुगंधाः संतिवति वाचयित्वा, सुमन
 सहत्युक्त्वा सौमनस्यमस्तिवति वाचयित्वा, अक्षतमित्युक्त्वा अक्षतं चारिष्टं चारित्वति वाचयित्वा, दक्षिणा इत्युक्त्वा स्वस्ति दक्षिणाः
 पां तु बहूदयं चारित्वति वाचयित्वा, तं कलशं पूर्ववद्विधाय दक्षिण जातु भूमौ निपात्योदङ्मुखः श्रद्धयेत्यादि सूक्तं जपेत् । श्रद्धयेति पंच च
 स्तसूक्तस्य श्रद्धा कामावनी श्रद्धा तुष्टु । ॐ श्रद्धयाग्निः सार्भिर्धत्ते श्रद्धया हवते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेदं द्यामसि ॥ प्रियं श्र
 द्धं दत्तः प्रियं श्रद्धेदिदा सतः । प्रियं भोजे प्रियज्वं स्विदं भजति तं कृधि ॥ यथा देवा असुरे शुश्रूक्षाम मे पुंच क्रिरे । एवं भोजे प्रियज्वं स्वसा
 कं मुदितं कृधि ॥ श्रद्धा देवा यजमाना वायुणा पाजयसते । श्रद्धां हृदयं यार्कृत्या श्रद्धया विदते वसु ॥ श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यं दि
 नं पारि । श्रद्धां सूर्यस्य निचुचि श्रद्धे श्रद्धां पयुहर्तः ॥ ५ ॥ इति जपित्वा पुनस्तं कलशं मादायोत्थायोदङ्मुखो मनः समाधीयतामि त्युक्त्वा
 समाहित मनसः स्मरति तैरुक्ते, प्रसीदंतु भवंत इत्युक्त्वा प्रसन्नाः स्मरति तैरुक्ते सर्वैः सह । शान्तिरस्तु । पुष्टिरस्तु । वृद्धिरस्तु ।

दादननुष्ठितं । सर्पिंडीकरणं कुर्यात्काले पूत्तरभाविषु ॥ शूद्रस्य तु विष्णुः मंत्रवर्जं हि शूद्राणां द्वादशेऽहनि कीर्तितं ॥ अमावास्याश्चा
 ङ्कारिशूद्रविषयमेतत् । अपराङ्कल्पतरौ च वचनवलादाशौचमध्यएव कार्यं । यत्तु कात्यायनः सर्वेषामेव वर्णानामाशौचा
 ते सपिंडनमिति ॥ तदेतद्व्यतिरिक्तविषयं । ब्रह्मपुराणे आशौचात्ते ह्यवर्णानां दशमं पिंडमुत्सृजेत् । श्राद्धात्ते पिंडदानं तं शुद्ध्यर्थं
 श्राद्धमाचरेत् ॥ सर्पिंडीकरणे व्युत्क्रममृते तु ब्रह्मपुराणे । मृते पितरियस्याथ विद्यते च पितामहः । तेन देयास्त्रयः पिंडाः प्रपितामहपू
 र्वकाः ॥ तेभ्यश्चैतत्कः पिंडो नियोक्तव्यश्च पूर्ववत् । मातर्यग्रमृतायां तु विद्यते च पितामही ॥ प्रपितामहिपूर्वतु कार्यस्तत्राप्ययं
 विधिः ॥ व्युत्क्रमाच्च प्रमीतानां नैव कार्या सपिंडनेति तु मातापितृभृत्यव्यतिरिक्तविषयं । अतएव स्कांदे व्युत्क्रमेण मृतानां न स
 पिंडीकृतिरिष्यते । यदि मातायदि पिताभर्तानैव विधिः स्मृतः ॥ एष विधिः सपिंडननिषेधरूपः । क्षत्रियादिरपि महैकोद्दिष्टमेका
 दशाहन्येव कुर्यान्न तु सूतकांते । तदाह बृहज्जसिष्ठः एकादशेऽह्नि च्छ्राद्धं तत्सामान्यमुदाहृतं । चतुर्णामपि वर्णानां सूतकं तु
 पृथक् पृथक् ॥ लौगाक्षिरपि आद्यं श्राद्धमशुद्धोपिकुर्यादेकादशेऽहनि । कर्तुं स्तात्कालिकी शुद्धिरशुद्धः पुनरेव सः ॥ रुद्रगणश्राद्धं
 तु क्षत्रियादिः सूतकांते कुर्यात् एकादशेऽहनि तथा विप्रानेकादशे वतु । क्षत्रियादिः सूतकांते भोजयेदयुजो द्विजान् ॥ इति मत्स्यपुरा
 णात् । इदं रुद्रगणपरत्वेन व्याख्यातं । मदनपारिजाते गोभिलः । ब्राह्मणं भोजयेदाद्ये होतव्यमनलेऽथवा । पुनश्च भोजयेद्विप्रं द्वि
 रावृत्तिर्भवेदिति ॥ इदं चाद्यमासिकाद्याब्दिकयोः सिद्ध्यर्थं । अंगिराः यस्य संवत्सरादर्वाक् सर्पिंडीकरणं कृतं । मासिकं चोदकु

१ प्रपितामहवृद्धप्रपितामहतत्पितृणां पिंडेषु पित्र्यपिंडं संयोजयेदित्यर्थः ।

भंचदेयं तस्यापि त्सरं ॥ पैठीनसिः सपिंडीकरणादवार्कुर्याच्छ्राद्धानि पोडश । एको द्विष्टविधानेन कुर्यात्सर्वाणि तानि तु ॥
 सपिंडीकरणादूर्ध्वयदा कुर्यात्तदा पुनः । प्रत्यब्दं यो यथा कुर्यात्तथा कुर्यात्स तान्यपि ॥ शाक्यायनिः सपिंडीकरणादवार्गपकृष्यकृ
 चत्रयः पक्षाः । अर्धरात्रपर्यंतं पूर्वं दिनगणनाया । त्रिभागायारात्रे भागद्वयं पूर्वदिनांतर्गतं वा । सूयोदयावधि पूर्वदिनमेवेति वा ।
 तदाह कश्यपः उदितेतु यदा सूर्येनारीणां दृश्यते रजः । जननं वा विपत्तिर्वा यस्याहस्तस्य शर्वरी ॥ अर्धरात्रावधिः कालः सूतकादौ
 विधीयते । रात्रिकुर्यात्त्रिभागां तु द्वौ भागौ पूर्व एव तु ॥ उत्तरांशः प्रभातेन युज्यते मृतसूतके । रात्रावेव समुत्पन्ने मृते रजसि सूतके ॥
 पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं यावद्वाभ्युदितोरविरिति ॥ अत्र देशाचाराद्व्यवस्था ॥ ॥ अथ रात्रौ दाहादिनिर्णयो देवजानीये । रात्रौ चारा
 त्रिशेषे वा ग्रियं ते चेद्विजातयः । दाहं कृत्वा यथान्यायं द्वापिंडौ निर्वपेत्सुतः ॥ निगमः संध्यायां वा तथा रात्रौ दाहः पार्थेयकर्म च ।
 नयश्चाद्धं च नो कुर्यात्कृतं निष्फलां व्रजेत् ॥ रात्रि मृतस्य तुरात्रावेव दाहः । वपनं तु प्रातः । उक्तं च स्मृतिसंग्रहे रात्रौ दग्ध्वा तु
 पिंडांतं कृत्वा वपनवर्जितं । वपनं नेप्यते रात्रौ श्वस्तनी वपनक्रिया ॥ निगमवचस्तु दिनमृतस्यालस्यादिनारात्रिदाहनिषेधार्थं । तथा
 शयं रात्र्युपितं चेन्नीकृत्वा कृच्छ्रान्दहेत्सुतः ॥ इति स्मृतिरत्नावल्यां ॥ दशाहान्तर्दशीपाते भविष्यपुराणे प्रवृत्ता शौचतंत्रस्तु यदि
 दर्शं प्रपद्यते । समार्ये चोदकं पिंडान्त्नानमात्रं समाचरेत् ॥ मातापितृविपये तु गौतमः अंतर्दशाहदर्शश्चेत्तत्र सर्वसमापयेत् ।

१ नायं पक्ष आद्रियते दक्षिणातीः । २ अवशिष्टं सर्वं दशाहकृतं अंजलिदानवयवपिंडदानविपमश्चादिकं दर्शे एव समापयेत् ।

पित्रोस्तुयावदाशौचं दद्यात्पिंडं तिलां जलीन् ॥ पित्रोरित्येकशेषः । यत्तु गालवः पित्रोराशौचमध्येऽपि यदि दर्शः समापतेत् ।
 तावदेवोत्तरंतंत्रपर्यवस्येय्यहात्परमिति तदनौत्सपुत्रो यदा करोति तद्विषयं आपदादिविषयं चेति पारिजाते पराशरमाधवीयेनि
 र्णयामृतेच । ग्रहानंतरं दर्शमातापितृतंत्रस्यापि समाप्तिर्न तु ग्रहमध्ये दर्शपाते । तद्विषयमेव गौतमवचनं । अन्ये पातु यदा क
 दाचिद्दशाहमध्ये दर्शपाते तंत्रस्यापि समाप्तिरिति ॥ ॥ दाहकालेऽग्निनाशे दाहकाष्ठैरग्निमथित्वा तेन देहेत् । भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्याज्याहु
 तिं हुत्वा लौकिकेनाग्निना वा तद्देहं महाजले वा क्षिपेत् । दशाहं प्रेतपिंडं दत्त्वा स्नात्वा भुक्तौ असिपिंडस्य ग्रहोपवासः । सपिंडस्यैकाहः ।
 मत्याद्विगुणं द्वयोः । प्रेतकृत्यं कुर्वतां संचयनादवाक्स्त्रीसंगे चांद्रं । ऊर्ध्वकायत्रयं । अन्ये पात्रे ताशौचिनां पूर्वमंचयनात् त्रिरात्रं ।
 पश्चादुपवास इत्यादि स्मृत्यन्तरं न्योज्यं । अन्यदप्युक्तं कारिकायां । पत्नीमपि देहे देवं भर्तुः पूर्वमृता यदि । अनग्निं कांदहे देवं कापाले
 न हविर्भुजा ॥ अग्निवर्णं कपालं तु कृत्वा तत्र विनिक्षिपेत् । करीपादिततो यस्तु जातः स तु कपालजः ॥ अनुपनीतस्याप्येवं । स्मृत्यं
 तरे तु गृहस्थो ब्रह्मचारी च विधुरो विधवाः स्त्रियः । औपासनश्चोत्तपनस्तु पाग्निश्च कपालजः ॥ देवलः चांडालाग्निरभेभ्याग्निः
 सृत्तिकाग्निश्च कर्हिचित् । पतिताग्निश्चिताग्निश्च न शिष्टग्रहणोचिताः ॥ ॥ आहिताग्नेर्देशांतरमरणे विशेषस्तत्रैव । यस्मिन्देशे
 स्थितो वह्निस्ततोऽन्यत्र मृतो यदि । चरुः पथिकृतः कार्यः पूर्णाहुतिरथापि वा ॥ अन्यदीयेन वत्सेन यागैः स्तुतपयोधरा । आशरीरा
 हूतेस्तस्याः पयसा होम इष्यते ॥ अन्यस्यापि होतव्यं पयसा तदसंभवे ॥ तथा कृष्णपक्षे प्रमीयेत यद्यह्नि प्रातराहुतीः । शेषास्तु जु

हुयाद्दर्शपर्यन्ताः पञ्च होमवत् ॥ तदानीमेव जुहुयात्सायंकालाहुतीरपि । सकृद्गृहीतमन्त्रेष्टं भिन्नतंत्रं च होमयोः । दर्शचापि प्रकुर्वीत
 स्यालीपाकं तथैव तु ॥ होमदर्शनकर्तव्यो पुनर्यदि सजीवति । म्रियेतौ पवसथ्ये हि नैव नयाजयेत्तदा ॥ म्रियेताधिश्चिते नित्य होमद्रव्ये ह
 विष्णुच । यथानिःशेषदधानितयातानि देहेत्तदा ॥ बर्हिष्मासादितेष्वेव हविष्यु म्रियेत्यदा । यासां परिगृहीतानि देवतानां हवीं पितु ॥
 पिंडप्रमाणं तु ॥ एको द्विष्टेन पिंडे तु कपित्थं तु विधीयते । नारिकेलप्रमाणं तु म्रत्यब्दे मासिके तथा ॥ तीर्थे दर्शं च संप्राप्ते कुक्कुटांडप्रमा
 णतः । महालये गया श्राद्धे कुर्यादामलकोपमं ॥ (पितृणा मासनस्थानां यदरक्षित्रयं पुरा । उच्छिष्टं तद्विजानीयान्नोच्छिष्टं द्विजसन्निधौ ॥
 उच्छिष्टस्योत्तरे भागे पिंडं दद्यात्पंडुलं । एकाब्दस्य कपित्थस्य परिमाणं विचक्षणः ॥) अथाऽवयवनिष्पत्तिः ॥ प्रथमे हनि पिंडेन मुखं मू
 र्धा प्रजायते । चक्षुः श्रोत्रं नासिके च द्वितीयेऽहनि जायते ॥ भुजौ वक्षस्तथा ग्रीवा तृतीयेऽहनि जायते । नाभिस्थानं गुदं लिंगं चतुर्थेऽहनि
 जायते ॥ ऊरुपुं पंचमेतैर्यौ पष्ठमर्मसमुद्भवः । सप्तमे त्वक्षिरोस्थी निसर्बलोमानि चाष्टमे ॥ नवमे वीर्यं संपत्तिर्दशमे धृतिपासके ॥
 अनुगम्येच्छया प्रेतं नाति मज्ञाति मेव वा ॥ स्नात्वा स चैलं स्पृष्ट्वाग्निघृतं प्राश्य विशुध्यति । घृताभावे तु गायत्र्या दशकृत्वः पिवेदपः ॥
 ज्येष्ठेन याकनिष्ठेन स पिंडीकरणे कृते । देशांतरगतानां च पुत्राणां तु कंधं भवेत् ॥ श्रुत्वा तु वपनं कार्यं दशाहांतं तिलोदकं । ततः सर्पिंडी

२ सायमाहुतीनां प्रातः पण्डुतीनां तंत्रेण होमं कुर्यात् ।

करणकुयदेकादशेहनि ॥ द्वादशाहेनकतव्यमितिशातातपोब्रवीत् ॥ स्मृत्यर्थसारे ब्रह्मचारिणामनपत्यानांचसपिंडननास्ति ।
 अतस्तेपांसदैकोद्दिष्टमेव । व्युत्क्रममृतानांव्यवहितैःसापिंड्यकार्यनवा । केचित्सर्वत्रसपिंडनमाहुरिति । यतीनांप्रेतत्वनास्ति ।
 अतस्तेपानैकोद्दिष्टंनसपिंडीकरणंकिंतुएकादशेऽहनिपावणंकार्य । दंडग्रहणात्पूर्वमृतेतुदाहादिसपिंडनांतंसर्वविधिनार्थमेव ॥
 इतिभट्टरामेश्वरसूनुनारायणभट्टकृतेप्रयोगरत्नेऔर्ध्वदेहिकपद्धतौउपयोगिनिर्णयः ॥ अथविधानानि । तत्रब्रह्मचारिमरणे
 विधानमालायांविशेषः येषांकुलेब्रह्मचारीनिधनंप्राप्नुयाद्यदि । तत्कुलंक्षयमाप्नोतिसोऽपिदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ ग्रहत्वंप्राप्नुयाद्ब्रो
 धिद्विमेऽनवरतंवसेत् । तस्यापितत्सवंशस्यगतिमिच्छन्महीयसी ॥ विधानंचविधायाशुऔर्ध्वदेहिकमाचरेत् । मृतस्यश्रियमाण
 स्यपडब्दंभ्रतमादिशेत् ॥ त्रिंशद्भ्योब्रह्मचारिभ्योदद्यात्कौपीनकाव्रवान् । हस्तमात्राःकर्णमात्रादद्यात्कृष्णाजिनानिच ॥ पादुका
 छत्रमाल्यानिगोपीचंदनमेवच । मणिप्रवालमालाश्चब्रह्मसूत्राणिचापयेत् ॥ मंत्रैस्ताह्निगैश्चैवब्रह्मसायुज्यसिद्धये । अभावेव्रति
 नांपूज्यागृहस्थाःसाधवःशुभाः ॥ एवंकृतेविधानेचविघ्नस्तस्यनजायते ॥ ब्रह्मचारिमरणे अर्कविवाहः शौनकेनोक्तः । ब्रह्मचा
 रिमृतौशांतिकथयामिसमासतः । तत्रावकीर्णदोषस्यप्रायश्चित्तंप्रशांतये ॥ द्वादशाब्दंपडब्दंवात्र्यब्दंशक्त्याऽथवाचरेत् । ततो
 ब्रतविसर्गाख्यंविधिंसम्यक्समाचरेत् ॥ स्नातकोब्रह्मचारीचनिधनंप्राप्नुयाद्यदि । संयोज्यचार्कविधिनसंयोज्यौत्तौपरस्परं ॥

१ ज्येष्ठेनसपिंडीकरणेकृतेऽपिदेशांतरस्थेनपुत्रेणमृतवातांशुत्वादशाहमाशौचंतिलोदकदानंचकुत्वाएकादशाहेसपिंडीकरणंकार्यमितिशातातप
 मते । २ ग्रहचर्येव्रतसमापिंडक्षणंसमावर्तनाख्यंसंस्कारम् ।

अथाग्निमुपसमाधाय एवं गुणेत्याद्यमुक्तगोत्रस्यामुक्तान्नोमृतस्य ब्रह्मचारिणो व्रतविसर्गं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगं हिरण्येन नानादींश्चाङ्क-
 करिष्ये इति संकल्प्य । तत्कृत्यान्वाधानाद्याधारांतं कृत्वा ज्यं जुहुयात् । व्याहृतयश्च तत्रः । अग्नये व्रतपतये स्वाहा । अग्नये व्रता-
 चिवाहः । अर्कं ब्रह्मचारिणौ हरिद्रयानुलिप्य पीतसूत्रेणावेष्ट्य वस्त्रयुग्मेनाच्छाद्याग्निमुपसमाधाय एवं गुणेत्यादि अमुक्तगोत्रस्येत्यादि
 और्ध्वदेहिकाधि कारार्थमर्कं विवाहं करिष्ये तदंगं हिरण्येन नानादींश्चाङ्क करिष्ये । इत्याधारांतं कृत्वा ऽऽज्यहोमः ॐ अग्नये स्वाहा
 ॐ चूहस्पतये स्वाहा ॐ विवाहविधियोजकाय स्वाहा ॐ यस्मै त्वं कामकामाय वयं स स्वाङ्घ्र्यजामहे । (त्व) तमस्मभ्यं कामं दत्वा धेदं त्वं
 मृतं पिब स्वाहा । कामकामायेदं ४ चतस्रो व्याहृतयः ९ ततः स्विष्टकृदादि । अर्कं शालां ब्रह्मचारिशवं चतुर्पाशिनानां विधिवद्
 हेत् । शालां प्रवाहयेदित्यन्ये । इति ब्रह्मचारिमरणविधिः ॥ ॥ अथ कुष्ठिमरणेयमः । मृतस्य कुष्ठिनो देहं निखने द्रोष्ठभूमिषु ।
 यासरत्रितयं पश्चादुद्धृत्या न्यव्रतं देहेत् ॥ नगंगासुवनं कार्यं नक्षेत्रे विधिरुच्यते । पडब्दव्रतपूर्वेण विधिनां त्यं क्रतुं चरेत् ॥ ततो ऽस्थि
 संचयं तस्य गंगायां प्रक्षिपेत्सुधीः । मासिमासिततः कुर्यान्मासि श्राद्धानि पार्वणात् ॥ संकल्पविधिनां केचित्प्रवदंति मनीषिणः ।
 इत्येवं कुष्ठिनोर्ध्वं कथितं शास्त्रकोविदैः । स्मृतिवद्भिरनूचानैर्यमाद्यैः पूतविग्रहैः ॥ इति कुष्ठिमरणविधिः ॥ अथ पंचकमरण
 विधिः ॥ गरुडपुराणे आदौ कृत्वा धनिष्ठार्धमेतन्नक्षत्रपंचकं । रेवत्यंतं सदा दूष्यमशुभं सर्वदा भवेत् ॥ दाहस्तत्र न कर्तव्यो विपादः ।
 १ पार्वणविधानेन षोडशमासिकश्राद्धानि कुर्यात् २ । ऊर्ध्वं और्ध्वदेहिकं ।

सर्वजातिषु । नजलं दीयते ते तुल्यशुभं सर्वदा भवेत् ॥ पंचकानंतरं कार्यकर्तव्यं सर्वमन्यथा । पुत्राणां गोत्रिणां तस्य संतापो ह्युपजायते ॥
 गृहहानिर्भवेत्पृष्ठक्रक्षेष्वायं पुमृतस्तुयः । तत्र विधिः (अथवा क्रक्षमथ्येऽपि दाहस्तु विधिपूर्वकः । क्रियते मानुषाणां हि सद्य आहु-
 तिकारणात् । प्रियं नियमर्तः कार्यामत्रैस्तु विधिपूर्वकं ॥) शवस्य तु समीपे तु क्षेप्तव्याः पुत्तलास्तदा । दर्भमयास्तु च त्वारः क्रक्षमंत्रा-
 भिमंत्रिताः ॥ ततो दाहः प्रकर्तव्यस्तैश्च पुत्तलैः सह । सूतकांतेन वा पुत्रैः कार्यं शांतिकर्मादि ॥ पंचकेषु मृतो योऽसौ न गतिलभते
 नरः । तिलांश्चैव हिरण्यं चतुर्दशैश्च घृतं दहेत् ॥ विप्राणां दीयते दानं सर्वविघ्नविनाशनं ॥ अथ पंचकमृतदाहविधिः ब्रह्मपुराणे
 कुंभमीनस्थिते चंद्रमरणं यस्य जायते । न तस्योर्ध्वगतिर्दिष्टा संततौ न शुभं भवेत् ॥ न तस्य दाहः कर्तव्यो विनाशः स्वयं जुं तुषु । पंचका-
 नंतरं कार्यं कार्यदाहादिकं खलु ॥ अथवा तद्दिने कार्यो दाहस्तु विधिपूर्वकः । क्रियते मानुषाणां तु सद्यः संततिकारणात् ॥ चिप्रस्य नि-
 यतः कार्यो दाहस्तु विधिपूर्वकं । धनिष्ठा पंचके जीवो मृतो यदि कथंचन ॥ त्रिपुष्करे याम्यभे च कुलजान् मारयेद्भुवं । तत्रारिष्ट-
 विनाशार्थं विधानं समुदीर्यते ॥ दाहदेशे शवं नीत्वा स्नापयेच्च प्रयत्नतः । दर्भाणां प्रतिमाः कार्यः पंचोर्णासूत्रयेष्टिताः ॥ यं
 पिष्टेनानुलिप्तास्ताभिः सह शवं दहेत् । प्रेतवाहः प्रेतसखः प्रेतपः प्रेतभूमिपः । प्रेतहता पंचमस्तु नान्येतान्यनुकमात् ॥ अथ
 प्रयोगः । एवं गुणेत्यादि अमुकगोत्रस्यामुकस्य धनिष्ठा पंचकादिमरणसूचितं वंशानिष्ट विनाशार्थं पंचकमरणविधिं करिष्ये इति संकल्प्य ।
 पंचदर्भप्रतिमाः कृत्योर्णांतु वेष्टनं यवपिष्टानुलेपनं च कृत्वा तासु प्रेतवाहादीन् तत्तन्नाममंत्रैरावाह्यप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गंधमाह्वयैः प्रतिमा-

१ प्रियैः पुत्रादिभिः नियमतः नियमेन । २ पूर्वमुक्तो गरुडपुराणस्यो विधिः अधुना ब्रह्मपुराणोक्त उच्यते इत्यर्थः ।

अलंकृत्यदाहसमयेमेतोपरिन्यसेत् । प्रथमांशिरसि । द्वितीयांनेत्रयोः । तृतीयां वामकुक्षौ । चतुर्थीनाभौ । पंचमीपादयोः ।
 तदुपरिताभ्योनाममंत्रैर्घृताहुतीर्हुतोनोदकधारांचदत्त्वा । यमायसोमंयमोयमोनुष्टुप् । यंयंकंवसिष्टोमृत्युजयस्त्रिष्टुप् इति
 मंत्राभ्यां प्रतिमासु प्रत्येकमाग्याहुतीर्जुह्यात् । ततो विधिनाशवंदहेत् । ब्रह्मपुराणे सूतकांतेततः पुत्रः कुर्याच्छांतिकपौ
 ष्टिकं । कांस्यपात्रस्थितैलंवीक्ष्य दद्याद्विजन्मने ॥ एकाशीतिपलं कांस्यतदर्धवातदर्धकं । नवपट्टत्रिपलं वापि वित्तश्राव्यं नकार
 येत् ॥ तैलेनाज्येन वा पूर्णं दद्याद्वोपोपशांतये । ब्रह्मविष्णुमहेशं द्रवरुणप्रीतयेततः ॥ मापमुद्रयवत्रीहिप्रियंग्वादिप्रयच्छति ।
 स्वर्णदानं रुद्रजाप्यं लक्षहोमोद्विजार्चनं ॥ गोभूदानं पडेतानि कुर्याद्वोपोपशांतये ॥ अन्यत्रापि स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वा शिष्या
 पतंततः । अन्याधानं निर्वपणं देवतानां तथाहुतीः ॥ यमायधर्मराजाय मृत्यवे चांतकाय च । वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ॥
 आहुंचराय दध्राय नीलाय परमेष्ठिने । वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वैक्रमात् ॥ विधिनाश्रपणं कृत्वा एकैकमाहुतिर्हुनेत् ॥ अन्य
 त्रापि धनिष्ठापंचकमृतपंचरत्नानितन्मुखे । न्यस्याहुतित्रयं दद्यात्कर्तावहवपामिति ॥ ततो निर्हरणं कुर्यादेपसांनेर्विधिः स्मृतः ।
 इतरं निखने देवजले वा प्रतिपादेत् ॥ द्विपादक्षमृते तद्वद्धिरण्यशकलं मुखे ॥ इति पंचकमृतविधिः ॥ ॥ अथ सर्पहतेनागव्रतं
 कार्यं । तत्सर्वं स्तरे श्रावणशुक्लपंचमीमारभ्या न्यांवा शुक्लपंचमीमारभ्य पंचम्यामुपवासः । यद्वा चतुर्थ्यामेकभक्तं पंचम्यां नक्तं ।
 दारुमयं मृण्मयं नानागंपंचफणं कृत्वा गंधैः करवीरैः शतपत्रैः जातिपुष्पैर्घृत्पैर्दक्षिणं तं वा सुकिंशखं पद्मं कंवलं कर्कोटकं अभ्वतरं धृतराष्ट्रं

१ चस्मिन्दिने सप्तोदितस्तद्धारभ्य वर्षपयंतं प्रतिमासशुक्लपंचम्यामुपोष्य अनंतं वा सुकिमितिक्रमेण एकैकस्य पूजनं ।

शंकराण्डं कण्ठि यत्तत्तत्कपि लं च प्रतिमा संनामभिः शुक्लपंचम्यां संपूज्य ब्राह्मणान् दधत् पायसमोदकैर्भोजयेत् । संवत्सरांतै चैवं संपूज्य
 महद्ब्राह्मणभोजनं शतत्यासौ वर्षेनागदानं च कुर्यात् । अथ चोभयोः पक्षयोः पंचमीपुष्पमौनागं पिष्टेन विलिख्य सितपुष्पैः सितेन गंधे
 न तिलतंतुलेश्चाम्ब्यर्च्य गव्यं क्षीरं मोदकं च भूमौ निवेद्य उपस्थायैवं वदेत् । मुंचमुंचामुक्मिति । तद्धिने मधुरमश्रीयात् । एवमब्दं वि
 धिना नागमभ्यर्च्य पूर्णेंद्रे यथा शक्तिं सो वर्णनागं च दद्यात् । ततो नारायणत्रयं च कृत्वा श्राद्धादिसर्वं कुर्यात् । तत्र मूलवचनानि
 स्मृतिरस्माद्यत्याज्ञेयानि ॥ अयं पूर्वोक्तपापं द्यादीनां बुद्धिपूर्वकाल्मसातिनां च नारायणत्रयप्रयोगः । कस्यां चिच्छुक्लैकादश्यां नदी
 मन्यद्वा तीर्थं गत्वान्नादि कृत्वा चम्य प्राणानां यम्य देशकालौ निर्दिश्यामुक्तशर्मणः आत्महत्यापापं द्यादिजनितपापोपशमनद्वारा औ
 र्वरेक्षितं संप्रदानं त्वयोर्यता सिद्ध्यर्थं नारायणत्रयं लिख्य वस्त्रेण वेष्टयित्वा पुष्पाणि पंचरत्नानि च प्रक्षिप्य तदुपरि ताम्रादि पात्रे
 पोद्दिष्टेति मंत्रं त्रेणाभिर्मन्त्र्य सर्वौषधी तिलगंधादिप्रत्येकं प्रक्षिप्य वस्त्रेण वेष्टयित्वा पुष्पाणि पंचरत्नानि च प्रक्षिप्य तदुपरि ताम्रादि पात्रे
 प्रक्षिप्य पुश्चिवयमनेतानां पंचमूर्तीः स्थापयेत् । आवाहनादय उपचाराः कार्याः । तत्र विष्णोः पुरुषसूक्तेन पूजा । ब्रह्मणो हिरण्य
 गर्भः समवर्तताम इति । रुद्रस्य कद्रुद्रायेति । यमस्य मांयसोममिति । प्रेतस्य नाम गोत्रेण । षोडशोपचारैः पंचदेवताः पूजयित्वा स्व
 गृह्योक्तमार्गेण स्यं डिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य च रुद्रोमं कुर्यात् । अन्याधाने आज्यभागांतमुक्त्या नारायणं षोडशकृत्वश्चरुणा यक्ष्य इत्युक्त्याग्निं
 स्थिष्टकृतमित्यादि प्राकृतमुक्त्या न्याधानाधनसमिधौ हुत्वा । स्वगृह्योक्तमार्गेण निर्वापादिविधिना चरुं श्रपयित्वा आज्यभागांतं कृत्वा पुरुष

१ त्रिष्टुब्धसंमंत्रागृहीतं रुद्रसंस्तवाच ।

पूरुकेनपोडशाहुतीर्जुहुयात् । नारायणायेदंनममेतित्यागः । अन्यत्सर्वप्राकृतं समाप्याचितदेवसमीपेऽमुकगोत्राया मुकशर्मणे प्रेताय
 विष्णुरूपिणेऽयं पिंड इति मधुगुतापुतां स्तिलमिश्रान्दशपिंडान् विष्णुरूपिणं प्रेतमनुस्मरन् प्रेतस्य नामगोत्रे च उच्चार्य दक्षिणां प्रेषुदभै
 पुदक्षिणाभिमुखोऽपसव्येन दत्त्वा । यत्सेयमभितिसूकेन पिंडाननुमंत्र्य कुशैः शंखोदकेन पुरुषसूकेन पिंडानभिविच्य गंधाद्यैरभ्यर्च्य
 पिंडप्रवाहनांतं रूत्वानघांक्षिपेत् । न पद्वयै दद्यात् । ततः पुरुषसूकेन प्रेतस्य नामगोत्रे उक्त्वाऽमुकं नारायणरूपं तर्पयामीति योऽश्वारं
 तर्पयेत् प्रत्युचं । ततः पुरुषाहारपरिमितमन्नं विष्णवे ब्रह्मणे शिवाय सकिं कराय मायचवली नृगृहीत्वा । ब्रह्मा विष्णुर्महादेवो यमश्चै
 व सर्गिकरः । ब्रह्मगृहीत्वाऽनुयुते प्रेतस्य च धुभां गतिं ॥ इति प्रार्थ्य विष्ण्वादिभ्य इमं वलिसमर्पयामीति त्रिलिङ्गदद्यात् । स्मृत्यर्थं सारतुहो
 मतर्पणमलयो नोक्ताः । ततः प्रतिद्वयं त्रिविधं त्रिविधं फलं च समर्प्य शंकरामधुगुडसर्पिं पिनिवेदयेत् । गीतादिना जागरणं कुर्यात् ।
 ततोऽस्यामेव रात्र्यामनुमानं पंचसप्तनववा ब्राह्मणानामंत्र्य उपोषितः श्वभूते मध्याह्ने विष्ण्वादीनभ्यर्च्य देवादि स्मृत्वा नारायण
 पमेदया राहनादित्युत्तिप्रश्नांतं कृत्वा पिंडपितृयज्ञवदुल्लेखनाद्यवने जनांतं कृत्वा विष्णवे ब्रह्मणे शिवाय मायसपरिवाराय चतुरः पिंडान्
 चानामगोत्रविशिष्टं विष्णुरूपं प्रेतं स्मृत्या पंचमं पिंडं दद्यात् । ततो विप्रानायां तान् दक्षिणाभिस्तोपयित्वा तन्मध्ये चैकं गुणवंतं ब्राह्मणं
 प्रेतस्यानेभोजितं प्रेतदुःखांसं स्मरन् भूमिहिरण्यादिनातिशयेन संतोष्याक्षय्यस्थाने तिलदर्भतुलसीयुतशंखोदकधारां दद्यात् । तत

१ विष्णुब्रह्माणं शिवसंस्कारयमं च पूर्वोक्तविधिना संपूज्य ।

अधिपमस्तु । आयुष्यमस्तु । आरोग्यमस्तु । स्वस्तिशिवंकर्मास्तु । कर्मसमृद्धिरस्तु । धर्मसमृद्धिरस्तु । पुत्रसमृद्धिरस्तु ।
 वेदसमृद्धिरस्तु । शास्त्रसमृद्धिरस्तु । धनधान्यसमृद्धिरस्तु । इष्टसंपदस्तु । इतिपंचदशवाक्यान्युक्त्वा स्वयंकर्मदेवतात्मको
 भगवान्प्रजापतिः प्रीयतामित्युक्त्वा प्रीयतां भगवान्कर्मदेवतात्मकः प्रजापतिरिति तैर्वाचयित्वा, पुण्याहं वाचयित्वेहमित्युक्त्वा
 वाच्यतामितिरुक्ते । ॐ उद्गाते यशकुन्ते सामगायसि ब्रह्मपुत्र इव सर्वने पुशंससि । दूर्ध्ववाजी शिशुमती रपीत्यासुर्वतानः शकुने
 भद्रमावद्विश्वतानिः शकुन्ते पुण्यमावद ॥ इतिक्रचंसवः सहपठित्वा ॐ पुण्याहं भवतो ब्रुवंत्विति स्वयं मंद्रस्वरेणोक्त्वा ब्राह्मणैरपु
 ण्याहं इति तथोक्ते पुनरेवमध्यमस्वरेणोक्त्वा तथैव तरुके पुनरेव मुच्चस्वरेणोक्त्वा तथैव तरुके । ॐ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः
 पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ इत्युचंसवः सहपठित्वा स्वस्ति भवतो ब्रुवंत्विति पूर्व
 यदुक्त्वा ॐ स्वस्तीति तथैव तः प्रत्युक्ते अमुककर्मणे स्वस्ति भवतो ब्रुवंत्विति करिष्यमाणकर्मनाम पूर्व यदुक्त्वा अमुककर्मणे स्वस्तीति
 तः पूर्व यदुक्ते । ॐ क्रुद्ध्यामस्तो भंसनयामुवाज्जमानो भवत्सुरग्रेहोपयातं । यशोनृपं कंसधुगो वृत्तराभूतां शोभुभिनोः काममप्राः ॥
 इत्युचंसवः सहपठित्वा ऋद्धिं भवतो ब्रुवंत्विति पूर्व यदुक्ते ॐ क्रुद्ध्यामस्तो भवत्सुरग्रेहोपयातं । यशोनृपं कंसधुगो वृत्तराभूतां शोभुभिनोः काममप्राः ॥
 नकमते । गृहपरिशिष्टे तु स्वस्त्यमुककर्मण इत्युत्तरप्रत्युत्तरेनस्तः) । ततो विप्राः प्राङ्मुख्य उपविश्य तद्बुद्धिं कलशोदकं विशालता
 धादिषात्रे निनीय यजमानं सामात्यं मंत्रैरभिषेच्युः । ते च मंत्राः । तत्सवितुर्विधमिन्द्रः सवित गा यत्री ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो
 देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ आपो हि धेति न वर्चस्या वरीयः सिंधुद्वीप आपो गायत्री । पंचमी वर्धमाना सप्तमी प्रतियष्टीत्ये

स्तःपवित्रपाणिभिर्बाह्वर्णैःअमुकगोत्रायामुकशर्मणेमेतायविष्णुरूपयेदंतिलोदकमुपतिष्ठतामितिवाचयित्वासकुशतिलमुदकांज
 लिदापयेत् । ततःस्नात्यागुडशर्करापायसादिस्वजनैःसहभुंजीतेति ॥ इतिनारायणवालिः ॥ अथसहयमनविधिः ॥
 अयान्वारोहणंस्त्रीणामात्मनोभर्तुरेवच । सर्वपापक्षयकरनरकोत्तारणायच ॥ अनेकस्वर्गफलदंमुचिदंतत्तथैवच । जन्मांतरेच
 सौभाग्यधनपुत्रादिवृद्धिदं ॥ एवंगुणेत्यादि आत्मनोभर्तुश्चैतज्जन्मजन्मांतरपरंपराजितसर्वपापक्षयद्वाराश्रीलक्ष्मीनारायणमीतयेषु
 राणोक्तानेकफलप्राप्तयेचान्वारोहणंकरिष्ये । तदंगतयाविहितंहरिद्राकुंकुमांजनादिसौभाग्यद्रव्ययुतवंशपात्रवायनदानंकरिष्य
 इतिसंकल्प्यसोपस्कराणिशूर्पाणिदद्यात् । तन्नमंत्रः । लक्ष्मीनारायणोदेवोवल्लसत्वंगुणाश्रयः । गाढसत्त्वंचभेदेयाद्वायनैः
 परितोषितः ॥ सोपस्कराणिशूर्पाणिवायनैःसहितानिच । लक्ष्मीनारायणमीत्यैसत्त्वकामाददान्यहं ॥ अनेनसोपस्करशूर्पादानेन
 लक्ष्मीनारायणोप्रीयेतां ॥ अग्नेःसमीपमागत्यपंचरत्नानिपृच्छ्वे । नीलांजनंतथावज्जामुखेभुक्ताफलंन्यसेत् ॥ ततोऽग्निप्रार्थनांकृत्वा
 मंत्रेणानेननिश्चितं । स्वाहासंश्लेषनिर्विण्णशर्वगोजहृताशन ॥ सत्त्वमार्गप्रदानेननयमांपत्युरंतिकांइत्यादिप्रार्थयन्नाज्ञौजुह्यात् ।
 अग्नयेतेजोऽधिपतयेस्वाहा । विष्णवेसत्त्वाधिपतयेस्वाहा । कालायधर्माधिपतयेस्वाहा । पृथिव्यैलोकाधिपतात्र्यैस्वाहा । अग्न्योरसा
 धिष्ठात्रीभ्यःस्वाहा । वायवेवलाधिपतयेस्वाहा । आकाशायसर्वाधिपतयेस्वाहा । कालायधर्माधिष्ठात्र्यैस्वाहा । अग्न्यःसर्वसाक्षि
 णीभ्यःस्वाहा । ब्रह्मणेवेदाधिपतयेस्वाहा । रुद्रायदमशानाधिपतयेस्वाहा ॥ ११ ॥ एकादशाहुतीर्हुत्वाकुर्यादग्नेःप्रदक्षिणां ॥

१ सत्त्वमन्त्र धैर्यं । तद्विभिन्नप्रवेशेऽप्येत्ये अतस्तद्वानार्थलक्ष्मीनारायणःप्रार्थ्यते ।

ततः शिलां सोपस्कसं संपूज्य तामारुह्य फलपुष्पांजलिं गृहीत्वाऽग्निमार्थयेत् । त्वमग्ने सर्वभूतानामतश्चरसि सा शिवत् । त्वमेव देवजानी
 पेनविदुर्यानि मानुषाः ॥ अनुगच्छामि भर्तारं वैथव्यभयपीडिता । सत्त्वमार्गप्रदानेन नयमांभर्तुरतिकं ॥ मंत्रमुच्चार्य शनकैः
 प्रविशेच्च हृताश्वानं ॥ तामेतस्योत्तरतः सुधादेवरः शिष्यो वानमरकृत्यकरे धृत्वाऽदीर्घं तिस्रान्यामंत्राभ्यां सत्त्वं रहितामुत्थापयेत् ।
 सत्याधिका सुहृदः समाभ्यास्य भर्तारं विष्णुरूपं स्मरतीं प्रविशेत् । हारीतः मृते भर्तारि यानारीधर्मशीला हवता । अनुगच्छति भर्तारं
 शृणुतस्मास्तु यत्फलं ॥ तिस्रः कोट्योऽर्ककोटी च यावं त्यंगरहाणि वै । तावं त्यब्दसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ मातृकैर्पठकंचैव यत्र
 कन्याप्रदीयते । कुलत्रयं तु ताल्येषा भर्तारं याऽनुगच्छति ॥ इत्यादिवाक्यपर्यालोचनया संकल्पे तत्तरफलमुल्लेख्यं । अन्यारोहणे
 अवयवार्पणार्थः पाकस्तत्रेण पिंडः पृथक् पृथक् इति दुर्लभद्वयं । अन्यत्र तु अन्यारोहणानारीणां पत्युश्चैकोदकक्रिया । पिंडदान
 क्रिया तद्वच्छ्राद्धमत्यादिदकंतथा ॥ अन्यारोहे कृतपत्न्याः पृथक् पिंडांस्तिलांजलीन् । पृथक् शिलेन कुर्वान्तदद्यात्कर्कशिलेतथा । पिंडदान
 नवश्राद्धानि भिन्नानि सर्पिणीकरणं पृथक् । एकएव दृष्टोत्सर्गागरे कातत्र दीयते । अन्यारोहणे एकचित्यारोहणे वा स्त्रियाः पृथक् स्त
 पिंडनानां स्तिभर्तुः कृतस्त्रियाः कृतं भवतीति स्मृत्यर्थसारे । भर्ता चैकेनेति वदवः । भर्ता दित्रयेणेत्यन्ये । अन्यारोहणं गर्भिणीनां च
 लापत्यानां रजस्वलानां सूतिकानां च निषिद्धं । गर्भिणीनां तत्तज्जातिवधसमानं । ब्राह्मण्या एकचित्यारोहणमेव न पृथक् चित्यारो
 हणं । क्षत्रियादि स्त्रियाः पृथक् सहवाचितिः । असवर्णायाः पृथक् चित्तिरेव मदनपारिजातमते । अन्यारोहणे नवश्राद्धमात्रं

१ सत्त्वरहितार्थे ररहिणा भीतेति यावत् । २ एकस्मां शिलायां एकस्मिन्नमनीत्यर्थः । ३ सर्पिणीकरणं पृथक्कार्यमिति मतांतरं । नैव कार्यमित्यन्ये ।

पृथक् । तत्रापि पितृमातामह्यार्पणद्वयवत्सहैवानुष्ठानं । आपस्तंबः चितिश्चष्टातुयानारीमोहाद्विचलिताभवेत् । प्राजापत्ये
 नशुक्र्येतत्समाद्वैपापकर्मणः ॥ भर्तुरनुगमनेचितिश्रद्धेत्यर्थः । पत्न्यारजस्वलायां यदाभर्ताभूतः साचदेशकालवशात्तदैवानुगंतु
 मिच्छति न पंचमादिदिनं प्रतीक्षते तत्र विधिरुच्यते यदा स्त्रियामुदक्यायां पतिः प्राणान्त्समुत्सृजेत् । द्रोणमेकं तंडुलानामवहन्या
 द्विशुद्धये ॥ सुसलायां तैस्तदसूक्ष्मवते यो निमंडलात् । विरजस्कामन्यमानास्वेचिते तदसूक्ष्मं ॥ दृष्ट्वा शौचं प्रकुर्वीत पंचमृ
 त्तिकया पृथक् । त्रिंशद्विंशतिर्दशपंचगादं न्वात्वहः क्रमात् ॥ विप्राणां वचनाच्छुद्धासमारोहेषु ताशनं । नारीणां सरजस्कानामि
 यं शुद्धिदाहता ॥ ॥ अथ रजस्वलाभरणे विधिः । अंतरिक्षे नृताये च वह्निवप्सु प्रमादतः । उदक्या स्मृतिकानारीचरेष्वां द्रायण
 त्रयं ॥ संप्रहे पंचभिः स्नापयित्वा तु गव्यैः प्रेतारजस्वलां । वस्त्रांतरा वृतां कृत्वा दाहयेद्विधिपूर्वकं ॥ वृद्धशान्ता तपस्तु रजस्वलायाः
 प्रेतायाः संस्कारादीनि नाचरेत् । ऊर्ध्वत्रिरात्रात्स्नातायां शयनधर्मो न दाहयेत् ॥ इति ज्योतिषसंस्कारमाह । अत्र देशकालानुसाराद्वा
 यस्या । अथेत्यादि अमुकगोत्रायाः अमुकस्वारजस्वलावस्थामरण निमित्तप्रत्यवायपरिहारार्थं और्ध्वदेहिकयोग्यत्वार्थं चां द्रायणत्रय
 प्रायश्चित्तपूर्वकं शूर्पेणाष्टोत्तरशतस्नानानि कारयिष्ये । इति संकल्पब्राह्मणवचनेन चां द्रायणत्रयं कृत्वा यवपिष्टेन प्रेतमनुलिप्य स्वयं
 स्नात्वा शूर्पादकेन शतवारं स्नापयेत् । प्रेतं प्रक्षाल्य भस्मगोमयमृत्तिकाकुशोदकपंचगव्यशुद्धोदकैः स्नापयेत् । पार्वमानीभिः स्वस्त्यय
 नाभिर्भयर्दति यच्च दूरके इति तिसृभिरायो हि षेति तिसृभिः संस्नाप्य पूर्ववत् खं परित्यज्य विधिना दहेत् । यद्वा रजस्व

१ पावमानीः स्वस्त्ययनीः सुदुग्धा हि घृतश्चूतः इत्यारभ्य पंचकचः इत्यर्थः ।

ठां सृति कांचमलं प्रधात्स्य तापयित्वा काष्ठयद्गन्ध्वाऽस्थीनि विधिना दहेत् ॥ अथ सृतिकामरणे ॥ सृतिकामरणे प्राप्ते सवाप्यव्य
 नुलेपनं । अथ तस्मिन् सूर्यः शर्षपां तु शर्षपे ॥ पूर्ववत्संकल्प्य ब्राह्मणवचनाच्चां द्रायणत्रयं कृत्वा पूर्ववच्छतशूर्पक्षानानि कारयि
 त्वा जुभेज्जलमादाय पंचागव्यं तत्राक्षिप्य आपो हिष्ठीययामदेव्यवारुणादिपुण्यभिर्मरिभिमंज्य पूर्वोक्तमंत्रैः संस्त्राप्यविधिना दहेत् ॥ अथ
 सृतिकामरणे दिनभेदे न विधेयमायश्चित्तं । सृतिकानुपदासाध्वीविक्षातामरणंगता । त्रिवर्षपूर्णपर्यंतं शुद्धे तृक्षुणसर्वदा ॥ अथ
 क्षयमभ्यहविषयं । सृतिकानुपदानारीरजसातुपरिभुता । त्रिवर्षे चेतुषानारी द्विवर्षे तृक्षुमाचरेत् ॥ एतद्वितीयज्यहविषयं ॥ एत
 कानुपदासाध्वीविक्षातामरणंगता । अथ तृक्षुणशुद्धेतव्या सस्यवचनं यथा ॥ एतत्तृतीयज्यहविषयं । तथा सृतिकानुपदासाध्वी
 विक्षातामरणंगता ॥ विषण्वदिनादवार्क एकान्देन विशुद्ध्यति ॥ दशाहादुत्तरे तु । सृतिकानुपदानारीप्राणांश्चैव परित्यजेत् । मास
 मेकावधिं यावन्निभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ तथा सृतिकयां मृतायां तु कथं कुर्यात्तथा न्निकाः । कुंभे सलिलमादाय पंचागव्यं क्षिपेत्ततः ॥
 पूर्वभिर्मरिभिमंज्याऽपेया चाशुद्धिर्भवेत्ततः । तैर्वैवक्ष्यापयित्वा तु दाहं कुर्याद्यथाविधि ॥ आर्द्धगणवमानीभिर्वामदेव्याभिरवच ॥
 अन्येश्च नारुणे मंत्रैः संस्त्राप्यविधिना दहेत् ॥ अथ गार्भिणीमरणे विधिः ॥ यदा गर्भवती नारी सशल्यां संस्थिता भवेत् । कुक्षिंभि
 र्चाततः शल्यानि हरयिष्यति ॥ प्रसीतं निक्षिपेत्तुं प्रायश्चित्तं ततः परं । सात्रयस्त्रिंशत्ताकृच्छ्रैः शुद्धयेत्तथा सत्यदोषतः ॥ सगर्भदहने

१ क्षयमनामयः सृतिकयाः प्रथममग्निनयमेरणो ज्यद्वद्रायाश्चित्तं । द्वितीयज्यहमरणेऽर्द्धद्वयं । तृतीयज्यहमरणे एकावदं । २ और्वचिद्विहि
 काभिस्कारित्वाऽऽचरिष्येः ।

तस्यावर्णजं वधपातकं । प्रायश्चित्तं चरित्वा तु शुद्ध्यन्ते पापकारिणः ॥ भूषणहत्यां पतिश्लैवशुद्धिं स्वायं भुवोऽब्रवीत् । अंतर्गर्भमृतखरी
 णां पृथक्ताम्रेण निष्कृतिः ॥ दन्ध्या तु गभर्भसंयुक्तां विरद्वंदकुच्छ्रमाचरेत् ॥ इत्यादिग्रंथांतरतोऽवगांतव्यं । भद्ररामेश्वरसुक्ते भद्रनारा
 यणः सुधीः । व्यपत्तलचिरांकाद्रयामौर्ध्वदेहिकपद्धतिं ॥ अभ्वलायनमार्गेण संतिपद्धतयः शतं । ताभ्यस्तत्त्वस्याविशेषो यः पंडितैः
 सोऽयमार्यतां ॥ इति श्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिरसुन्नारायणभट्टविरचित्ताऽनत्येष्टिपद्धतिः समाप्ता ॥

॥ इति श्रीनारायणभट्टविरचित्ताऽनत्येष्टिपद्धतिः ॥

एर पुस्तक पाराशरियोपादनेन तदस्मणतनुजनुषा चासुदेवशर्मणा सक्तव, तस्य मुन्यय्या पांडुरंग जावजी
इलनेन स्वीये निर्णयसागाराख्यमुद्रणयं नाळये मुद्रयिरवा प्रकाशितम् ॥

शकाब्दा १८५९, सन १९३७.

द्वितीयावृत्ति ।

PUBLISHED - Panduranga Jawaji,
Printer - Ramchandra Yesu Shedge, }
Nirmaya Sagar Press,
26-28, Kolbhat Street, Bombay

॥ इति प्रयोगरत्नं=नारायणभट्टी
उत्तरनारायणभट्टी=अन्येष्टिश्च ॥

द्वेअनुष्टुभौ । अभि० । ॐ आपोहिष्ठामयोभुव० ॥ ९ ॥ आनोभद्रा इति दशर्चस्य राहूगणो गोतमो विश्वेदेवाः पंचाद्याः सप्तमी च
 जगत्यः षष्ठी विराट्स्थानां शिष्टास्त्रिष्टुभः । ॐ आनोभद्राः कर्तव्यो यंतु विश्वतो देवा सो अपरीता स उद्भिदः । देवानो यथा सदुमिद्वृधे
 असन्नप्रायुवोरक्षितारो दिवो दिवे ॥ देवानां भद्रा सुमतिः कृत्यतां देवानां रातिरुभि नो निर्वर्ततां । देवानां सुख्यमुपेदिमावुवं देवान्
 आयुः प्रार्तिरंतु जीवसे ॥ तान् पूयानि विदाहू महवृयं भगं मित्रमादितिं दक्षं मस्त्रिधं । अर्यमणं वरुणं सोमं मध्विना सरस्वतीनः सुभगाम
 यदरुत ॥ तन्नो यातो मयो भुवर्तु मे प्रजंतन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः । तद्वावाणः सोमसुतो मयो भुवस्तदध्विना शृणुतं धिष्ण्यायुवं ॥
 तमीशानं जगत्स्तस्थुः पतिं धियं जिन्वमवसेहू महैवयं । पपानो यथा वेदसामसं द्रुधेरक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्ध
 श्रवाः स्वस्ति नः पषाविश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो आरष्टनेभिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्वामरुतः पृश्निमातरः शुभं यावा
 नो विदथे पजमयः । अग्निजिह्वामर्तवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवाऽवसागमन्निह ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्य
 जत्राः । स्थिरैर्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवाहितं यदायुः ॥ शतमिन्द्रशरदोऽअति देवाय त्रानश्चक्राज रसंतु नूनाम् । पुत्रा सो यत्र
 पितरो भवंति मानो मध्यारीरिपतायुर्गतौ ॥ अदिति द्यौरदिति रतर्क्षमादिति माता सपिता सपुत्रः । विश्वे देवाऽअदितिः पंचजनाऽ
 अदितिर्जातमादितिर्जनित्वम् ॥ १० ॥ अपनः शोशुचदधमित्यष्टर्चस्य कुत्सो ग्निर्गायत्री । ॐ अपनः शोशुचदधमशुशुग्ध्या रयिम् ।
 अपनः शोशुचदधम् ॥ सुक्षेत्रिया सुगातुयाव सुयाच यजामहे । अपनः शोशुचदधम् ॥ प्रयज्मो दिष्ट एपां प्रास्माकां सश्वसरयः । अपनः ० ॥
 प्रयत्सेऽअग्ने सरूयो जायै महि प्रतेव्यम् । अपनः ० ॥ प्रयदग्नेः सह स्वतो विश्वतो यंति भानवः । अपनः ० ॥ त्वंहि विश्वतो मुख विश्वतः

परिभूरसि । अर्पनः० ॥ द्विपोनोविश्वतोमुखातिमावेधंपारय । अर्पनः० ॥ सनःसिंधुमिवनावयातिपर्यास्वस्तये । अर्पनः० ॥ ८ ॥
एतोन्विद्रमितितृचस्यांगिरसस्तिरथीइंद्रेनुष्टुप् । ॐ एतोन्विद्रस्तवामशङ्कशङ्केनसाम्ना । शुद्धैरुक्थैर्वावृध्यांसंशुद्धआशीर्धान्म
मत्तु ॥ इंद्रशुद्धोऽनऽआर्गहियुद्धःशुद्धाभिरूतिभिः । शुद्धोर्येनिर्धारयशुद्धोर्ममद्धिसोम्यः ॥ इंद्रशुद्धोहिनोर्येनिशुद्धोरत्नानि
द्रुशुर्पे । शुद्धोवृत्राणिजिघ्रसेशुद्धोवाजसिपाससि ॥ स्वादिष्ठयेतिदशर्चस्यमधुच्छंदाःपवमानःसोमोगायत्री । ॐ स्वादिष्ठया
मादिष्ठयापवस्वमोमधारया । इन्द्रायुपातयेसुतः ॥ रुद्रोहाविश्वर्चर्षणिर्भियोनिमयोहतं । द्रुणांसुधस्थमासदत् ॥ वरिवोधार्तमो
भवमंहिष्ठोपृजृहंतमः । परिप्राधोमघोनां ॥ अभ्यर्पमहानादेवानांवीतिगंधसा । अभिवाजमृतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदि
दर्धद्विदेवे । इंद्रोत्वेनआशंसः ॥ १ ॥ पनातिपेरिस्तुतंसोमंसूर्यस्यदुहिता । यारेणशश्वतातनां ॥ तमीमण्वीःसमर्यआगम्णं
तियोर्पणोदश । स्वसारःपायद्विवि ॥ तर्माहिन्यत्युबुवोधमतिवाकुरं हति । त्रिधातुवार्णमधु ॥ अभीष्टुममश्यातुतश्रीणांतिधेनवः
शिशुं । सोममिद्रायुपातये ॥ अस्येन्द्रोमेष्ट्याविश्ववृत्राणिजिघ्रते । शूरामघाचमंहते ॥ २ ॥ तरत्समंदीतिचतसृणामवत्सारःपव
मानःसोमोगायत्री । ॐ तरत्समंदीर्धावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समंदीर्धावति ॥ वृत्रावेदवसूनांमर्तस्यद्रव्यवसः । तरत्स० ॥
धुन्नयःपुरुषंत्योरासहस्राणिदग्नेहे । तरत्स० ॥ आयथोस्त्रिशतंतनांसहस्राणिचदग्नेहे । तरत्स० ॥ ४ ॥ शुचीवोहव्येतिमं
त्रस्यवसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप् । ॐ शुचीवोहव्यामरुतःशुचीनांशुचिहिनोग्यध्वरशुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसापआयुन्धुचिजन्मानः
शुचयःपायुकाः ॥ यदंतियचेतिद्वादशर्चसआधायवसिष्ठऋषिः शिष्टानामेकादशानांपवित्रवसिष्ठावृषी पवमानःसोमोगायत्री

यत्तेयविब्रमाचिपीतिद्वेअग्निदेवत्ये उभाभ्यां देवसवितरितिसवितृदेवत्या पुनंतुमामिति वैश्वदेवी
प्रप्यायस्येति पुरउष्णिक् पुनंतुमामिति यः पावमानीर्यो अध्येतीति चानुष्टुभः । ॐ यदंति यच्च दूरकेभ्यं विदिति मा
मिह । पर्वमानवितर्ज्जहि ॥ पर्वमानः सो अघनः पवित्रेण धिर्चर्षणिः । यः पोता स पुनानुनः ॥ यत्ते पवित्रमर्चिष्यन्नेवितर्तमंतरा ।
ब्रह्मतेन पुनीहिनः ॥ यत्ते पवित्रमर्चिष्यन्नेवितर्तमंतरा ॥ ब्रह्मसवैः पुनीहिनः ॥ उभाभ्यां देवसवितः पवित्रेण सवेन च । मां पु
नीहि विश्वतः ॥ १ ॥ त्रिभिर्द्वे देवसवितुर्वर्षिष्ठैः सोमधामभिः । अग्ने दक्षैः पुनीहिनः ॥ पुनंतु मां देवजनाः पुनंतवसवो धिया ।
विश्वे देवाः पुनीतमाजातवेदः पुनीहि मां ॥ प्रप्यायस्व प्रस्यंदस्व सोम विश्वेभिर्गुशुभिः । देवेभ्य उक्तमंहविः ॥ उर्ध्वप्रियं पनिमृतं
युवानमाहुती वृधम् । अगन्म विश्वतो नमः ॥ अलाय्यस्य परशुर्वनाशत मा पवस्व देव सोम ॥ आखुंचि देव देव सोम ॥ यः पविमानीर
ध्येत्युर्षिभिः संभृतरसम् । सर्वसपतमश्नाति स्वदितं मातरि श्वना ॥ पावमानीर्योऽअध्येत्युर्षिभिः संभृतरसम् । तस्मै सरस्वती दुहे
क्षीरं संपिर्मधूदकम् ॥ २ ॥ अग्निः शुचि व्रततम इत्यस्य विरूपो निर्गायत्री । ॐ अग्निः शुचि व्रततमः शुचिर्विभ्रः शुचिः कविः ।
शुचीरो चत आहुतः ॥ १ ॥ समुद्रज्येष्ठा इति चतसृणां वसिष्ठ आपस्त्रिष्टुप् । ॐ समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्पुनानां युत्यर्निविश
मानाः । इन्द्रो यावज्जीव्यं भोरुरादृता आपो देवीरिह मा भवंतु ॥ या आपो दिव्या उत वास्रव तिलनिर्विमा उत वायाः स्वयं जाः । सम
दार्थायाः शुचयः पावकास्ता आपो देवीरिह मा भवंतु ॥ यासां राजा वरुणो चातिमर्धे सत्यानते अवपश्यन् जनानाम् । मधुश्चुतः शुचयो
याः पावकास्ता ० ॥ यासुराजा वरुणो यासु सोमो विश्वे देवा यासू जमदति । वैश्वानरो यास्वग्निः प्रविष्टस्ता ० ॥ ४ ॥ त्रायतामिति वृच

स्वसप्तर्षयोविन्धेदेवाऽनुष्टुप् । ॐ त्रायतामिह देवास्त्रायतामरुतांगुणः । त्रायतां विन्धुं भूतानि यथायमरुपाअसत् ॥ आपइ
 द्वा ईभेपृजीरापोऽमीव चार्तनीः । आपः सर्वस्य भेपृजीस्तास्ते कृण्वन्तु भेपृजम् ॥ हस्ताभ्यां दशशाखाभ्यां जिह्वावाचः पुरोगवी ।
 अनामयितुभ्यां त्वाभ्यां त्वोपरपृशामसि ॥ ३ ॥ इमा आपः शिवतमा इत्यनेन तृचेन देवस्य त्वेति च यजुषा भूभुवः स्वरित्येताभिश्च
 व्याहृतिभिः । इमा आप इति तिसृणामैतरेय आपोऽनुष्टुजगत्यनुष्टुभः । ॐ इमा आपः शिवतमा इमाः सर्वस्य भेपृजीः । इमाराष्ट्रस्य
 वर्धनीरिमाराष्ट्रभृते मृताः ॥ याभिरिन्द्रमभ्यर्षिष्वत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुम् । ताभिरद्भिरभिषिचामित्वामंहराजं
 त्वमधिराजो भवेह ॥ महान्त्यामहीनां सध्वार्जं चर्षणीनां देवीजनिं त्र्यजीजनद्भद्राजनिं त्र्यजीजनत् ॥ देवस्य त्वेत्यस्य सवित्ताम्विनो
 पृषाचयजुः । देवस्य त्वासवितुः प्रसवेत्थिनो वाहुभ्यां पूष्णो इस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्य च सद्रस्य द्रियेणाभिषिचामि । वलायश्चिदै
 यशसेन्नादाय ॐ भूभुवः स्वः अमृताभिषेकोऽस्तु शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्त्वित्येतैर्मन्त्रैः कुशग्रैः सपहवैरभिषिचयुः । ततः सुवासिनी
 भिर्निराजनं कार्ययथाचारम् । ततो ब्राह्मणानां वैदिकं मन्त्रादिपोग्राह्याः । कर्मोत्तेषि पुनरेवं कार्यं । इति जयंतादिसंमतः प्रयोगपारि
 जातमोक्तः पुण्याहवाचनप्रयोगः ॥ ॥ अथेहमाद्रौ दानकांडे बह्वृचगृह्यपरिशिष्टोक्तत्वेनोक्तः सकलसाधारणशिष्टाचारप्राप्तश्च पु
 ण्याहवाचनप्रयोगः ॥ कृतमंगलस्नानः स्वलंकृतः कृताचमनः प्राङ्मुखो यजमानो वस्त्राच्छादिते पीठे उपविश्य पत्नीं स्वदक्षिणतः प्रा
 ङ्मुखीमुपवेश्य संस्कार्य च तथैवोपवेश्य आचम्य प्राणानायम्य सुमुखं श्वैकदंतश्चेत्यादि शुक्लां वरधरं देवं ० अभीप्सितार्थं ० सर्व
 मंगलमांगल्ये ० सर्वदा सर्वकार्येषु ० तदेवलग्नं ० यत्र योगेश्वरः कृष्णो ० सर्वप्यारब्धकार्येष्विति श्लोकान्पठित्वा । ॐ लक्ष्मी

नारायणाभ्यांनमः । उमामहेश्वराभ्यांनमः । शचीपुरंदराभ्यांनमः । मातापितृभ्यांनमः । इष्टदेवताभ्योनमः । कुलदे-
वताभ्योनमः । सर्वेभ्योदेवेभ्योनमः । सर्वेभ्योब्राह्मणेभ्योनमः । देशकालौसंकीर्त्यामुकफलसिद्ध्यर्थंभ्योऽद्यवाऽमुककर्मक-
रिष्ये । तदंगतयादौपुण्याहवाचनादिकरिष्यइतिसंकल्पयेत् । यदातुप्रयोगाद्विभूतंपुण्याहवाचनाद्यंगतदामुकफलसिद्ध्यर्थ-
ममुककर्मकर्तुमभूतमादौपुण्याहवाचनादिकरिष्यइतिप्रत्येकंसंकल्पः । प्रधानसंकल्पस्तुसर्वकृत्वातदिनएवभ्योवाकार्यः । ततो
यजमानः षोडशोपचारैर्गणपतिमभ्यर्च्यप्रार्थयेच्च । ततःकर्तास्वपुरतः ॐमहीधौःपृथिवीचनइमंयज्ञंभिमिक्षतां । पिपतांनो-
१

१ आदौप्रधानसंकल्पस्ततःपुण्याहवाचनम् । मातृपूजांततःकृत्वावृद्धिश्राद्धततःस्मृतमितिसंस्कारगणपतिवचनादादौप्रधानसंकल्पंकृत्वागणप-
तिपूजनादिसंकल्पंकुर्यादिति । तथाचअमुककर्मकरिष्ये । तदंगत्वेनस्वास्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजननांदीश्राद्धंचकरिष्ये । तत्रादौनिर्विघ्नतासि-
द्ध्यर्थं गणपतिपूजनंकरिष्ये । गणानांत्वाशौनकोगृह्यसमदोगणपतिर्जगतीगणपत्यावाहनेवि० । ॐगणानांत्वा० । ऋद्धिबुद्धिसहितंसांगंसपरिवारं
गणपतिमावाहयामीत्यावाह्यमहागणपतयेनमइत्याद्यासनादिषोडशोपचारैःसंपूज्यप्रार्थयेत् । नार्चितोहिगणाध्यक्षोयज्ञादौतुसुरोत्तम । तस्माद्वि-
घ्नंसमुत्पन्नंमत्क्रोधजमिदंतवेतिपद्मपुराणाल्लगात् नऋतेत्वह्निक्रियतेइत्यादिमांत्रालिंगाच्चनिर्विघ्नतासिद्ध्यर्थमादौगणपतिःपूज्यइतिचिंतामणौ । २ अवि-
दितार्पेयच्छंदोदेवतविदित्यादिपरिभाषातोयत्रकापिग्रंथयोगेकेवलमंत्रपाठानर्थक्याट्प्याद्युपन्यासआवश्यकएवेत्यत्रनिर्दिश्यते । यथा—मही-
धौःकाण्वोमेधातिधिर्भूमिर्गोयत्री । ओपधयइत्यस्याथर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । आर्कलशेष्वित्यस्यकाश्यपोदेवलःपवमानःसोमोगायत्री । इमं-
मेगंगइत्यस्यासिधुश्चित्तैयमेधोनयोजगती । गंधद्वारामित्यासानंदकर्मचिच्छीतेतिरासुताःश्रीरुष्टुप् । याओपधीरित्यस्याथर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् ।

भरीमभिः ॥ इतिमंत्रावृत्त्यादक्षिणोत्तरतोभूमिस्पृष्ट्वा । ॐओषधयःसंवदंतुसोमैनसहराज्ञां । यस्मैकृणोतिब्राह्मणस्तंरजन्पारयाम
सि ॥ इतितथैवतंडुलपुंजौकृत्वा । ॐआकलशैपुधावतिपवित्रेपरिपिच्यते । उक्थयैज्ञेयुवर्धते ॥ इतिपुंजोपरिद्वौसलक्षणीधातुम
यामृन्मयौवाकलशौनिधाय । ॐइमंगेयमुनेसरस्वतिशुतुद्विस्तोमंसचत्तापरुण्या । असिक्न्यामरुद्धेवितस्तथाजीकीयेशृणुह्या
सुयोर्मया ॥ इतितीर्थजलेनप्रत्येकंपूरयित्वा । ॐगंधद्वारंदुराधुर्पानित्यपुष्टांकरीपिणीं । ईश्वरींसर्वभूतानांतामिहोपह्वयेश्रियं ॥ इति

अश्रयेवइत्यस्याथर्पणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । स्थोनाष्टयिविकाण्वोमेधातिथिर्भूमिर्गायत्री । याःकलिनीरित्यस्याथर्पणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । सहिरत्ना-
नीत्यस्त्रयावाश्वःसवितागायत्री । हिरण्यरूपइत्यस्यशौचकोपानपात्रिष्टुप् । युवासुवासाइत्यस्यविधाभिगोयूपस्त्रिष्टुप् । पूर्णादर्वीत्यस्यविश्वेदेवाः
शतश्लुःत्रुष्टुप् । भद्रंकर्णइत्यस्यगौतमोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । द्रविणोदाइत्यस्यकुत्सोद्रविणोदाअग्निस्त्रिष्टुप् । सवितापश्चातादित्यस्यलुशोधानाकोविश्वेदे-
वास्त्रिष्टुप् । नवोत्तवइत्यस्यसूर्योसावित्रीचंद्रमास्त्रिष्टुप् । उच्चादिवीत्यस्यांगिरसोदिव्यःप्राजापत्योदक्षिणावातदातारोवात्रिष्टुप् । उद्गातेवेत्यस्यगृ-
त्समदःशकुंतःशकरी । स्वस्तेवायुमित्यस्यस्वत्यात्रेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । ऋद्ध्यामस्तोममित्यस्यकाश्यपोभूतांशोश्चिनौत्रिष्टुप् । त्रियेजातइत्यस्यक-
ण्वःपवमानःसोमस्त्रिष्टुप् । भूमिप्रार्थनादेवि० । कर्मबाहुल्यादनवकाशाद्वासर्पेपापठनाशक्तौयस्यवाक्यंसक्रपिर्यतेनोच्यतेसादेवतयदक्षरपरि-
माणंतण्डंददतिपरिभाषिःकृमृष्याद्युपयुंजीतनैवलमंत्रोहःकार्यः । यद्यपिस्वस्तिवाचनेविनैवप्यागृहपाठस्यप्रचारोद्देश्यतेतत्रापिनैवयथ्यकिं-
तुनेत्रलंफग्रात्पतैवेतिज्ञेयम् । १ यद्यप्यत्रयान्यराशिरपेक्षितस्तथापि—सस्यक्षेत्रगतंप्राहुःसतुपंधान्यमुच्यते । आमंविदुपमित्युक्तंस्विन्नमन्न-
मुरादृतमितवसिष्ठः । यद्वा यान्यमसिधिनुहिदेवानितितंडुलेष्वपि वान्यशब्दप्रयोगइतिचिंतागणिः । तेनतंडुलग्रहणमप्यनवद्यम् ।

गंधकलशयोः प्रक्षिप्य । चंदनादिनातावनुलिप्यपुष्पमालाभूषितौ कृत्वा । (ॐ धा ओं पं धीः पूर्वाजाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मनै
 नुभ्रूणां महंशतं धामा निसप्तच ॥ इतिसर्वोपधीः क्षिप्त्वा । ॐ कांडां कांडाप्ररोहं तोपरुपः परुपस्परि । एवानोद्वेप्रतनुसह
 क्षेणशतेन च ॥ इतिदूर्याः । ॐ अभ्युद्येवो निपदं नपुणवो वसतिं कृता । गोभाज इति कलासतयत्सवत्थपूरुषं ॥ इतिपंचपल
 वान् । ॐ स्योनापृथिविभयानृक्षरानिवेशनी । यच्छानुः शर्मसमर्थः ॥ इतिसप्तमृदः । ॐ याः फलिनीया अं फला अं पुष्पाया
 शं पुष्पिणीः । बृहस्पतिं प्रसूतास्तानो मुंचं त्वंहसः ॥ इतिफलं । ॐ सहिरलानिद्राशुपसुवातंसविताभगः । तं भागं चित्रमोमेह ॥
 इतिकनककुलिशानीलपद्मरागमौक्तिकेतिपंचरत्नानि । ॐ हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहगपानपुत्सेदु हिरण्यवर्णः । हिरण्ययात्परि
 योनेर्निपद्या हिरण्यदाददुत्यन्नमस्मै ॥ इतिहिरण्यं । ॐ युवासुवासाः परिधीत आगात्सबुश्रेयान्भवतिजायमानः । तंधीरासः
 कयउन्नयंतिस्त्राध्यो नर्मसादेवयंतः ॥ इतिवल्हेणसूत्रेणचाकलशोवेष्टयित्वा) । ॐ पूर्णाद्विपरापत्तसुपूर्णापुनरापत् । वृक्षे
 वविक्रीणावद्वाइपमूर्जशतक्रतो ॥ इतिसतंडुलाभ्यांसफलाभ्यां पूर्णपात्राभ्यांकलशयोराननेपिदध्यात् ॥ सर्वत्रप्रतिकलशं मंत्रावृ
 त्तिरुत्तरसंस्थताच्च ॥ ततस्तत्त्वायाभिभुनः शेषोवरुणस्त्रिष्टुप् । कलशेवरुणावाहने विनियोगः ॥ ॐ तत्त्वायाभिभ्रह्मणावंदमान

१ अयं घनुग्निहोतवर्ती भागः काशीस्थपुस्तकात्संगृहीतः । कचिदत्रदूर्योपहृत्वाद्याः प्रक्षेपणेनोक्तास्तदाशयस्तु शांतिकेतेपामावश्यकता अन्यत्र
 मांगलिकेरेच्छिकमिति । २ कलशस्थापनं—पुण्याहवाचनेचैव यः कुर्यात्कलशार्चनम् । दक्षिणस्थः स्थिरश्चैव उत्तरस्थश्चरस्तथा । नचालयेदक्षि-
 णस्थमुत्तरस्थं तु चालयेत् । अन्यथा धर्महानिः स्यादेव धर्मः सनातन इति । याम्यादिशि स्थिरे कुंभे च कुंभः स्थिरो भवेत् । कुंभद्वयं शुभं तत्रैव शुभे चैव

स्तदाशस्तेयजमानोहविभिः । अहळमानोवरुणेहव्रोभ्युक्षं समान आयुः प्रमौपोः ॥ इति उत्तरकलशो वरुणमावाहयेत् चंदनादिना
 पूजयेच्च ॥ तत उत्तरकलशो देवता आवाहयेदेवम् ॥ कलशस्य मुखे विष्णुः कंठेरुद्रः समाश्रितः । मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः
 स्मृताः ॥ कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुंधरा । ऋग्वेदो थयजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः । अंगैश्च सहिताः सर्वे कलशां वसुसमा
 श्रिताः ॥ अत्र गायत्री सायित्री चांतिः पुष्टिकरी तथा । आयांतु मम शांत्यर्थं दुरितक्षयकारिकाः ॥ सर्वे समुद्राः सरितस्तैर्धानि जल
 दानदाः । आयांतु ० ॥ ततस्तत्कलशो अक्षतान्क्षिपेत् ॥ मातृदेवो भव ॥ पिता देवो भव ॥ आचार्यदेवो भव ॥ अतिथिदेवो भव
 इति ॥ ततः अवनिकृतजानुमंडलः कमलमुकुलसदृशमंजलिं शिरस्याधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा आशिपः
 प्रार्थयते ॥ प्रार्थनामाह ॥ एताः सत्या अशिपः संतु ॥ दीर्घाना गानद्योगिरथ स्त्रीणि विष्णुपदानि च तेनायुः प्रमाणेन पुण्याहं दीर्घ
 मायुरस्तु ॥ [विप्रयोर्हस्ते] शिवा आपः संतु ॥ सौमनस्यमस्तु ॥ अक्षतं चारिष्टं चास्तु ॥ गंधाः पांतु सौमंगल्यं चास्तु ॥ अक्षताः
 पांतु आयुष्यमस्तु ॥ पुष्पाणि पांतु सौश्रियमस्तु ॥ तांबूला निपांतु ऐश्वर्यमस्तु ॥ दक्षिणाः पांतु बहुदेयं चास्तु ॥ दीर्घमायुः

इत्येतैर्दक्षिणैश्चैव तच्छुभे कर्मणि कुंभद्वयं श्रेयम् । यद्यपि विभ्रक्तुं भमपां पूर्णमिति षट्पञ्चयंतशौनकादिभिः तथा सूत्रेण वेष्टितं कुंभमित्या-
 श्रयानसृतावप्यविशेषैककलशनिर्देशो देवचनेन कलशद्वयाप्रतीतिस्तथाप्यत्र कुंभपादं कलशद्वयोपलक्षणं सर्वसामंजस्यादिति संस्कारकल्पदुर्मे ।
 उत्तरकलशो देवतावाहनेऽपि दक्षिणकलशो द्वित्यसंपादनार्थः विवाहो मे सत्यामपि षट्पञ्चयंत इति तदनुभवं । तेन
 निधनशालंगस्य स्तिवाचनादावेकैककलश इति याज्ञिकाः ।

अथेदमनप्रास्ताविकम् ।

श्रीमद्भगवतामहामुख्येण तत्कथं द्रजालिकेन सर्गादावखिलस्यावरजंगमात्मकं जगद्धर्मो धर्मो च स्पष्टाऽखिलसंन्यवहारायाऽपरिच्छेद्यशब्दराशि
गततत्तच्छब्दानां तेनार्थेन यथावत्संबंधं परिकल्प्य सर्वान् धर्मान् प्रतिपादकपदेऽस्वतः प्रमाणभूतान् वेदान्कल्पयित्वा हिरण्यगर्भादिभ्यः
प्रत्यपीपदत् तेष्वेतरैर्भ्य इत्येवमुत्तरोत्तरमाविरासीच्छब्दार्थप्रतिपत्तिः । एवं स यन्वादिपरंपरासादितवेदभागामंत्रद्रष्टारः श्रीशस्पृजजनसंघनिर्वाहा
र्थं विशेषतश्चतुःपमानुभावेनापचीयमानशेषमुप्यायुर्वेदानामैदं युगीनमानुप्रप्रणितांशुः श्रेयसाकांक्षिणः पारिकांक्षिणो उत्तराव्यवस्थां केवलनिगमाना
मचारिताभ्यर्चमानानाः शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तार्थैति पच्छब्दं आत्मकानिवेदपटंगानि नानास्मृतीतिहासादीन् धर्मशास्त्राप्रतिपादकानि विधानप
रिकल्पयां च भूवुरिति वेदान्तरमुत्पादिसाधनकलापव्यवस्था । अपि चास्यां परिनिष्ठितामहमहिमभाजोऽप्रेतनाविद्धमेसरा लोकेति कर्तव्यताक्षमा
त्रैकशोधर्मशास्त्रप्रतिपादकान्याह्निकप्रयोगक्षमांश्च निबंधानररचत् । कस्यामपि मानुपकृतावतीतेषु हतियेकाले भिन्नभिन्नप्रज्ञभावि विद्वद्भिः सूक्ष्मदृ
शानुप्रयोभूयः परिरक्षीलने मूलभूतविविधार्थनिबंधानाममेतन्निबद्धरप्रणीतनिबंधानां च कर्तृनैकयात्मा यः परस्परं विसंधादथापतत्येवेति वर्तते रज्जुनैस
र्गिकीदृशितिरनुभूतप्रायेवाखिलप्रेक्षापट्विः । तथा चैतादृश्यामापदि प्रथमालिन्धेन वत्स्यं धर्मगलानो धर्मो धनवद्धपरिकरस्य श्रीभगवतः प्रेरणया के
षिमहानुभावाः प्रादुर्भूय गोपायं त्युद्धूतविविधविसंधादपरिहारदक्षया भिनवया स्वदृष्ट्याऽनादिनिधनधर्मसेतुमर्यादां । अथ यमुद्दिश्याप्यमुपक्रमः
सोऽपि महानुभावो भट्टनारायणः श्रीमद्वाराणस्यां प्रादुर्भूया खिलजगती गतद्विजोपकृतये प्रयोगरत्नम्, कमलाक्ष त्रिस्थलीसेतुं, रुद्रपट्वति,
उत्तरनारायणभट्टी (अत्येष्टिपट्वति) चेति सुप्रसिद्धास्त्रिवंधानरीरचत् । उक्तं च निर्णयान्धश्युपक्रमे श्रीकमलाक्षरभट्टेन—'वेदार्थधर्मरक्षायै

श्रेयःशांतिःपुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु ॥ श्रीयशोविद्याविनयोचितं बहुपुत्रं चायुष्यं चास्तु ॥ (अत्र सर्वत्र ब्राह्मणैरस्ति यत्ति प्रत्युत्तरं देयं) ॥
 यं कृत्वा सर्ववेदयज्ञक्रियाकरणकर्मरिंभाः शुभाः शोभनाः प्रवर्तते तस्य महर्षोकारमादिकृत्वा ऋषयः सामाशीर्वचनं बह्वृषिमतं संविज्ञातं
 भवद्भिरनुज्ञातः पुण्यं पुण्याहं वाचयित्वे ॥ विप्राः वाच्यतामिति वेदयुः ॥ एवमुत्तरत्रापि यथायोग्यं प्रत्युत्तरं देयं ॥ ततो यजमानः ॥
 ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवाहितं यदायुः ॥ ॐ द्रविणोदाद्र
 विणसस्तुरस्यं द्रविणोदाः सनरस्य प्रयंसत् । द्रविणोदा वीरवंती मिषं नो द्रविणोदरासते दीर्घमायुः ॥ ॐ सवितपश्चात्तत्सवित
 पुरस्तात्सवितोत्तरात्तत्सवितानुरात् । सवितानः सुवतु सर्वतातिसवितानो रासतां दीर्घमायुः ॥ ॐ नवोनवो भवतु जि
 यमानो ह्यैकुरुषसां मे त्वग्रं । भगं देवेभ्यो विदधात्यायन्य चंद्रमां स्तिरते दीर्घमायुः ॥ ॐ उच्चादिविदक्षिणावंतोऽअस्थुर्व
 अश्वदाः सहते सूर्येण । हिरण्यदाऽअमृतत्वं भजते वासोदाः सोमं प्रातरेत आयुः ॥ आपुच्छं तु जीवसे दीर्घायुत्वायुवर्चसे । यस्त्वा
 हृदा कीरिणामन्यमानो मर्त्यमर्त्यो जोहवीमि ॥ जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्नेऽअमृतत्वं मद्रयां ॥ ॐ यस्मै त्वं सुकृतं
 जातवेदऽउल्लोकमग्ने कृणवः स्युर्न । अभिनंसपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतं रविनं शतं स्त्वस्ति ॥ संत्वांसि चाभियजुषा प्रजामायुर्धनं च ।
 भो ब्राह्मणाः मनः समाधीयतां । विप्राः समाहितमनसः स्मः । यजमानः प्रसीदतु भवंतः । विप्राः प्रसन्नाः स्मः । यजमानः

१ अत्र पाठे प्रवर्तनीयमतपः स्थाप्याय क्रतुदमदानां विद्विष्टानां ब्राह्मणानां मनः समाधीयतामिति दं वाक्यं बहवः पठन्ति परंतु तस्य कौस्तुभपारि-
 जालकारादिभिरग्रहणान्तद्वयमुपेक्ष्य भवेत् ।

शान्तिरस्तु । पुष्टिरस्तु । वृद्धिरस्तु । अविघ्नमस्तु । आयुष्यमस्तु । आरोग्यमस्तु । शिवं कर्मास्तु । कर्मसमृद्धि
 रस्तु । धर्मसमृद्धिरस्तु । वेदसमृद्धिरस्तु । शास्त्रसमृद्धिरस्तु । पुत्रसमृद्धिरस्तु । धनधान्यसमृद्धिरस्तु । इष्टसंपदस्तु । बहि
 रदोऽरिष्टनिरसनमस्तु । वरपापंतप्यतिहतमस्तु । मध्येयच्छ्रेयस्तदस्तु । उत्तरेकमर्षयविघ्नमस्तु । उत्तरोत्तरमहरहरभिबुद्धि
 रस्तु । उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः संपद्यंताम् । इष्टाः कामाः संपद्यंताम् । तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रसंपदस्तु । तिथिकरणमु
 हूर्तनक्षत्रमहलक्षाधिदेवताः प्रीयंताम् । तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रसप्तह्रसदेवते प्रीयेताम् । दुर्गापांचाल्या प्रीयेताम् । अग्निपुरोगा वि
 श्वदेवाः प्रीयंताम् । इन्द्रपुरोगामरुद्रणाः प्रीयंताम् । ब्रह्मपुरोगाः सर्वदेवाः प्रीयंताम् । विष्णुपुरोगाः सर्वदेवाः प्रीयंताम् । माहे
 श्वरीपुरोगाऽमामातरः प्रीयंताम् । वसिष्ठपुरोगाऽऋषिगणाः प्रीयंताम् । अरुंधतीपुरोगा एकपद्मः प्रीयंताम् । ऋषयश्छन्दांस्याचा
 र्यादेवायज्ञाश्च प्रीयंताम् । ब्रह्मचक्षाक्षणाश्च प्रीयंताम् । श्रीसरस्वत्या प्रीयेताम् । श्रद्धामधे प्रीयेताम् । भगवती काल्यायनी
 प्रीयताम् । भगवती माहेश्वरी प्रीयताम् । भगवती पुष्टिकरी प्रीयताम् । भगवती बुष्टिकरी प्रीयताम् । भगवती ऋद्धिकरी प्रीय
 ताम् । भगवती वृद्धिकरी प्रीयताम् । भगवती विघ्नविनायकौ प्रीयेताम् । भगवान् स्वामी महासेनः सपत्नीकः समुत्तः सपार्पदः सर्वस्था
 नगतः प्रीयताम् । हरिहरहिरण्यगर्भाः प्रीयंताम् । सर्वाग्रामदेवताः प्रीयंताम् । सर्वाः कुलदेवताः प्रीयंताम् । सर्वाधारस्तु देवताः प्रीयं
 ताम् । बहिः हताग्रकाक्षिणः । हताः परिपंथिनः । हताः अस्वकर्मणो विघ्नकर्तारः । शत्रवः पराभवंयंतु । शान्त्यंतु योराणि । शान्त्यंतु
 पापानि । शान्त्यंत्यो तपः । शुभानि धर्षताम् । शिवा आपः संतु । शिवा अन्नवः संतु । शिवा आहुतयः संतु । शिवा ओ

पथयःसंतु । शिवावनस्पतयःसंतु । शिवाअतिथयःसंतु । अहोरात्रेशिवेस्थाताम् । निकामेनिकामेनःपर्जन्योवर्षतु । फलिन्योनओ
 पथयःपच्यताम् । योगक्षेमोनःकल्पताम् । शुक्रांगारकवृधवृहस्पतिशनैश्चरराहुकेतुसोमसहिताआदित्यपुरोगाःसर्वेग्रहाः प्रीयं
 ताम् । भगवान्नारायणःप्रीयताम् । भगवान्पर्जन्यःप्रीयताम् । प्रीयतांभगवान्स्वामीमहासेनः । पुण्याहकालान्वाचयिष्ये ।
 वाच्यतामिति विप्राः ॥ ॐ उद्गातेवंशकुनेसामंगायासिन्नह्मपन्नइवसर्वनेपुशंससि । वृषेववाजीशिशुमतीरपीत्यासर्वतोनःशकुनेभू
 द्रमावद्विश्वतोःनःशकुनेपुण्यमावद ॥ याज्ययायजतिप्रतिर्वैयाज्यापुण्यैवलक्ष्मीःपुण्यामेवतल्लक्ष्मीसंभावयतिपुण्यांलक्ष्मींसंस्तु
 रते । यत्पुण्यंनक्षत्रं । तद्देहकुर्वीतोपच्युपं । यदावैसूर्यजदेति । अयन्नक्षत्रंनैति । यावत्तितन्नसूर्योर्गच्छेत् । यन्नजघ्न्यंपश्येत् ।
 तावत्तिकुर्वीतयत्कुरीत्यात् । पुण्याहएवकुर्वते । तानिवाएतानियमनक्षत्राणि । यान्येवदेवनक्षत्राणि । तेषुकुर्वीतयत्कुरीत्यात् ।
 पुण्याहएवकुर्वते । मह्यंसहकुटुबिनेमहाजनान्नमस्कुवाणायारीर्वचनमपेक्षमाणायामुक्कर्मणःपुण्याहंभवतोभ्रुवत्त्वितित्रिवर्देत् ।
 ॐ पुण्याहमितित्रिवर्देयुर्विप्राः । ॐ स्वस्तयेवायमुपववामहैसोमंस्वस्तिभुवनस्यरपतिः । बृहस्पतिसर्वगणंस्वस्तयेस्वस्तयेआदि
 त्यासोभवंतुनः ॥ आदित्यजदयनीयःपथयैवेतःस्वस्त्याप्रयांतिपथ्यांस्वास्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्येवतःप्रयांतिस्वस्त्युद्यंति (स्वस्त्युद्यंति) ।
 स्वस्तिनुइद्रोबृद्धश्रवाः । स्वस्तिनःपुण्यविश्ववेदाः । स्वस्तिनुस्ताक्षर्योअरिष्टनेमिः । स्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु । अष्टौद्वावसंवः

१ सहकुटुबिनेइत्यत्रसहशब्दःप्रशस्तवचनः इन्प्रत्ययस्तुप्रशस्तकुटुबशब्दात् । अयमेवचसहशब्दस्यप्रशस्तार्थत्वेहेतुः इन्सहयोःसमानार्थक-
 त्वादन्यतरवैयर्थ्यशङ्कानकार्या । प्रशस्तएवायंशिष्टादित्यपाठः । २ असमंजसमन्त्रावृत्तिकरणम् ।

सोम्यासः । चतस्रोद्वेयोरुजराः शर्विष्ठाः । तेषु ज्ञेपातुरजसः पुरस्तात् । संवत्सरीणाममृतश्चस्ति । मह्यमित्यादिकर्मण इत्यंतं पूर्व-
 वत् । अमुककर्मणस्त्वस्ति भवतोद्भवंत्यतित्रिः । ॐ आयुष्मते स्वस्तीति प्रतिवचनं त्रिः । ॐ क्रुध्यामस्तो भंसन्तु याम्वाजमानो भवं
 स्रग्धुक्षोपयातम् । यशोनपुष्कं मधुगोष्वंतरा भूतांशो अभिनोः कामं मयाः । सर्वामृद्धिमृधुन्यामितितवैतजसवपुरस्तात्पर्यभवच्छंदो
 भिर्मध्यतोक्षररुपिरिद्रायाज्यासवतोद्वादशाहपरिभूयसर्वामृद्धिमाधोत्सर्वामृद्धिमृधोतिय एवं वेद । क्रुध्यास्मदुद्व्यनमसो पुसव ।
 मित्रद्वयं मित्रधेयं नो अस्तु । अनुराधानुहविषावुर्धयतः । शतं जीवमशुः सर्वाः । त्रीणि त्रीणि वैद्वानामृद्धानि । त्रीणि
 छंदोऽस्मि त्रीणि सवनानि । त्रयं इमे लोकाः । क्रुध्यामेव तद्दीर्घं पुत्रलोके पुप्राति तिष्ठति । मह्यमित्यादि अस्य कर्मणः क्रुद्धिं भवं
 तेषु यंत्यिति त्रिः । ॐ क्रुध्यातामिति प्रतिवचनं त्रिः । ॐ श्रिये जातः श्रिय आनिरियायुः श्रियं वयो ज रितृभ्यो दधाति । श्रियं
 वसाना अमृतं तयमायुः भवति तत्स्यासमिधा मितद्वौ । श्रिय एवैनं तच्छ्रिया मादधाति सततं मुचावपट्टकल्यसंतत्यसंधीयते प्रजया पशुभि
 र्य एवं वेद । यस्मिन् ब्रह्माभ्यर्जयुस्तव भूतत् । अमुं च लोकं मिदमुचुः सर्वम् । तन्नो नक्षत्रमभिजिह्वित्य । श्रियं दधात्वहं णी
 यमानम् । अहं बुधियुगं वभे गोपाय । यमुपयुस्त्रयि विदा विदुः । क्रुचुः सामां नियजूंश्चि । साहि श्रीरमृतां सताम् । एतैर्मन्त्रै
 र्नीराजनं कार्यं । मह्यमित्यादि पूर्ववत् । अमुककर्मणः श्रीरस्त्विति भवतोद्भवंत्यति त्रिर्ध्वयात् । ॐ अस्तु श्रीरिति त्रिविधाः ।
 यपश्चात् पूर्णमस्तु । गोत्राभिवृद्धिरस्तु । प्रजापतिः प्रीयताम् । ॐ शुक्रे भिरुगुरज आतन्वान्कतुं पुनानः कृविभिः पुवित्रैः ।
 शोचिर्वसानुः पर्यायुरपांश्चि योमिमीते हृहती रनूनाः । तदप्येयश्चेकोभिगीतो मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्यावसन्पृहे । आविधित

सकामप्रविश्वेदेवाःसभासदइति ॥ ततउत्तरकलशंदक्षिणहस्तेदक्षिणकलशंवामहस्तेगृहीत्वाताभ्यांधाराद्वयसंततंपात्रेनिषिचदेभि
 मंत्रः । वास्तोष्पतइतिचतसृणमंत्रावरुणिवारतोष्पतिस्त्रिष्टुप्कलशोदकसेचनेवि० । ॐ वास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मान्स्वावेयोर्ध
 नमोवोभंवानः । यत्त्वेमहेमतिततशोजुषस्वशानोभवद्विषदशंचतुष्पदे ॥ वास्तोष्पतेप्रतरणेनएधिगयुरफानोगोभिरश्वेभिरिदो ।
 अजरासस्तेसुख्येस्यमपितेवंपुत्रान्प्रतिनोजुषस्व ॥ वास्तोष्पतेशुभमयांसंसदातेसश्रीमहिर्गुणवयागातुमत्या । प्राहिक्षेमवृत्तयो
 गेवरनोपुयंपातस्यस्तिभिःसदानः ॥ अमीवहर्वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखांसुशेवैएधिनः ॥ शिवांशिवांशि
 यम् । ततःकर्तुर्वामतःपत्नीमुपवेदयपात्रपातितजलेनपह्यवदूर्वाभिरुदङ्मुखास्तिष्ठतोविप्राअभिषिचयुः । तन्नमंत्राः । समु
 द्रयेष्ठाइतिचतसृणां वसिष्ठआपस्त्रिष्टुप् । अभिषेकेविनियोगः । ॐ समुद्रयेष्ठाःसखिलस्यमध्यात्पुनानायुत्यनिविशमा
 नाः । इंद्रोयावृज्जीर्धुपभोररादृताआपादेवीरिहमामंवतु ॥ याआपोदिव्यावृत्तवास्सर्वतिस्त्रनिर्ममावृत्तवायाःस्वयंजाः । समुद्रा
 ध्यायाःशुच्यःपवृकास्ताआपादे० ॥ यासांराजावरुणोयातिमध्येसत्यानतेअवपदयंजनानां । मधुश्चतुःशुच्योयाःपावृकास्ता० ॥
 यासुराजावरुणोयाससोमोविश्वेदेवायासुर्जुमदति । वैश्वानरोयास्वग्निःप्रविष्टस्ता० ॥ त्रायंतामिति तिसृणांसप्तर्षयआपोनु
 द्रुप् । अभिषेकेवि० । त्रायंतामिहदेवास्त्रायतांमरुतांगुणः । त्रायंतांविश्वभूतानियथायमरुपाअसत् ॥ आपइद्वाउभे
 पूजोरापोअमीवृचातनीः । आपुःसर्वस्यभेपूजीस्तासोऽकृण्वंतुभेपूजं ॥ हस्ताभ्यांदेशशाखाभ्यांजिह्वावाचःपुरोगवी । अनुम
 धिबुभ्यांज्वाताभ्यांत्वोपस्पृशामसि ॥ इमाआपइतितिसृणामैतरेयआपोनुष्टुजगत्यनुष्टुभः । अभि० । इमाआपःशिवतमइमाःसर्व

१ अनेदं ब्राह्मणसद्वयेचमोपयुजतिनसर्वे ।

श्रव्यावित्सः ॥ १ ॥ इति ब्राह्मणम् । सुरास्त्वामभिषिंचतु ब्रह्म विष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथस्तथासं कर्पणो विभुः ॥ प्रद्युम्नश्च
 निरुद्धश्च भवंतु विजयायते । आखंडलो निभगवान्यमो वै न किं तस्तिथा ॥ वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा शिवः । ब्रह्मणा सह
 ताः सर्वे दिक्पालाः पानुते सदा ॥ कीर्तिलक्ष्मी धूर्तिर्मधापुष्टिः श्रद्धा क्रियामतिः । बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः कांतिस्तुष्टिश्च मातरः ।
 एतास्त्वामभिषिंचतु देवपत्न्यः समागताः ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौ बुधजीवसिता कर्जाः । ग्रहास्त्वामभिषिंचतु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥
 देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपद्माः । क्रपयो मुनयो गावो देवमातर एव च ॥ देवपत्न्योद्भूमानागा दैत्याश्चाप्सरसांगणाः । अस्त्राणि
 सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च । औषधानि चरत्नानि कालस्यावयवाश्च ये ॥ सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः । एते
 त्वामभिषिंचतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ९ ॥ इत्यादि पौराणिकान् श्लोकानि पिपठति । अभिषेके तच्छ्रुत्वा रिति मन्त्रांते ॐ भूर्भुवः स्वः
 अमृताभिषेकोऽस्त्विति वदेद्युः । ततश्चाचारप्राप्तमुभयोर्वस्त्रादिदानं तत्परिधानं च । एवं बह्वचपरिशिष्टोक्तं शिष्टाचारप्राप्तं चैकी
 कृत्य पुण्याहवाचनमुक्तम् ॥ इति श्रीमद्विद्वन्मुकुटमाणिक्यश्रीरामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्टविरचिते प्रयोगरत्ने सर्वकर्मोपयोगी
 पुण्याहवाचनप्रयोगः ॥

अर्थलोकांनुसारेणानुकल्पपक्षमाश्रित्यां कुरारपणप्रयोगः ॥ ॥ गर्भाधानादिनामकर्मांतकर्माणि हित्वा त्रयाशनादिविवाहं
 तापत्यसंस्कारेष्वन्येषु च नवागारप्रवेशादिद्व्युभयसंस्कारां कुरारपणं कुर्यात् । तच्चैवं । देशकालौ स्मृतत्वा मुक्तकर्मसाफल्यनिरंतरश्चुभ

१ अत्र लोकांनुसारेण कल्प्यादस्य कचिदनुष्ठानं दृश्यते न सर्वत्र । इदमेव ज्ञापकं देशानुसारेण शिष्टाचारप्रवृत्तेः ।

त्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं अङ्कुरार्पणं करित्वेति संकल्प्य । शुद्धभूमिगोमयेनोपलिप्य रंगवह्न्यादिभिरलङ्कृत्य तत्रासिताक्ष
 तान् प्रकीर्तयित्वा चिदंभीरनवपुष्पात्रसंश्लेषेण वेद्यतदेवपालिकावेन संस्थाप्य बल्मीकमृदं हृदयं कंशुकगोमयचूर्णचतत्राक्षिप्य पालि
 कामूले श्वेततटदुर्लभैः पूरयित्वा द्रव्यङ्कुराभ्यवधाय शरीषविल्वपत्राणामुपरिशुभे मुहूर्ते तद्गुणपात्रं संस्थाप्य तत्रासितरकहरिद्वर्णानिपुष्पा
 पय्यकीर्तयन् भ्यादिपंचस्थानेषु पंचदेवताः पूजयेत् । तत्र ब्रह्मजज्ञानं गौतमो वामदेवो ब्रह्मात्रिष्टुप् । अक्षवाहने विनियोगः । ॐ
 ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पूरयित्वा द्विसंमतः सुरुचावेन आचम्य । सव्यभ्यां हृदयमाश्रय विष्टाः सुतश्च योनिमसं तश्च विचर्य ॥ अनेन पालिकामध्ये
 ब्रह्माणमावाहयेत् ॥ यत इदं त्रिप्रगाथो भर्ग इद्रो बृहती । इद्रो वाहने विनियोगः । ॐ यत इद्रो भर्गो महततो नोऽभयं यद्वृधे । सर्व
 यच्छुषितवृत्तं कृतिभिर्विद्विप्रो विमृधो जहि ॥ अनेन पूर्वभागे इद्रमावाहयेत् ॥ नाके सुपूर्णं भार्गवो वेनो यमस्त्रिष्टुप् । यमावाह
 ने वि० । ॐ नाके सुपूर्णमुपयत्पततं हृदा वेनतो अभ्यर्चयित्वा । हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य यो नोऽशकुनं भूरुणुं ॥ अनेन दाक्षिणेयम
 मावाहयेत् । तत्त्वाया मिशुनः शेषो वरुणस्त्रिष्टुप् । वरुणावाहने० । ॐ तत्त्वाया मिश्रह्मणा वादं मानस्तदाशास्ते यजमानो ह
 विभिः । अहं मानो वरुणो हवो भूरुदास्तमान आयुः प्रमोषीः ॥ अनेन पश्चिमे वरुणमावाहयेत् ॥ सोमो धेनुं गौतमः सोमस्त्रिष्टुप् ।
 सोममावाहने वि० । ॐ सोमो धेनुं सोमोऽवतमांशुं सोमो वीरकर्मण्यं ददाति । सादृश्यां विदुश्च संभयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै ॥
 अनेनोत्तरे सोममावाहयेत् । ततः ब्रह्मणेन मथासनमित्यादिक्रमेण षोडशोपचारैः पंचदेवताः सन्यगभ्यर्च्य पालिकापश्चिमतः प्राङ्म
 खास्त्रिष्टुप् पतिष्ठेत् । दिक्षां पतीक्ष्मस्यामि सर्वकामफलप्रदान् । कुर्वंतु सफलं कर्म कुर्वंतु सततं शुभमिति । ततः सिततंडुलांस्तो

येनप्रक्षाल्यप्राच्यादिचतुर्दिक्षुबीजप्रतिनिधित्वेनसमंत्रंवापयेत् । तत्र यतद्देवतादयश्चत्वारोभन्ताःप्राशुक्कामाद्याः ॥ इतिनारा
यणभट्टकृतप्रयोगरत्नेसर्वाङ्कुरार्पणप्रयोगः ॥

अथाभ्युदयिकश्राद्धविधिः ॥ तच्चगर्भाधानादिगर्भसंस्कारेषुजातकर्मादिव्यपत्यसंस्कारेष्वन्याधानादिपुश्रौतकर्मसुश्रवणा
कर्मादिपुवापीकूपतडागारामाद्युद्यापनादिपुदेवप्रतिष्ठायांनानप्रस्थाश्रम—संन्यासस्वीकारेतुल्यपुरुषादिमहादानादानवगृहप्रवेशेभ
हानाक्यादिवेदव्रतपुराजाभिषेकशान्तिकर्षादिकेषुसर्वेषुजपाकर्मात्सर्जनयोरप्येकेनवीनयोर्वर्तयोरन्यत्राप्येवंविधैकार्यम् । इदं
माभ्युदयिकश्राद्धं वक्ष्यमाणं चमातृपूजनमेकस्यानेकसंस्कारेष्वेककर्तृकेषुगुणपदुपस्थितेषुसर्वादैःसकृदेवतत्रेणकार्यंननुप्रतिसंस्कार
मावुर्या । यथादैवादकृतजातकर्मादिकस्योपनयनकालेजातकर्माद्यनुष्ठाने—देशांतरगतस्यमृतबुद्ध्याकृतोर्ध्वदेहिकस्यागतस्य
पुनर्जातकर्मादिसंस्काराणांयुगपदनुष्ठानेच—कर्मनाशाजलरूपष्टादीनांप्रायश्चित्ततयापुनःसंस्काराणांयुगपदनुष्ठानेवा । तदुक्तं
ब्रह्मपुराणे—गणशःक्रियमाणानांमातृभ्यःपूजनंसकृत् । सकृदेवभवेच्छ्राद्धमादानपृथगादिव्यति । तत्राभ्युदयिकश्राद्धे

१ यज्ञोद्धादप्रतिष्ठासुमेखलाबंधमोक्षयोः । पुत्रजनमधुपोतसर्गेषुद्विश्राद्धसमाचरेत् । तेनैवैदिकहोमांगकेषुदर्शपूर्णमासादिपुचवचनविशेषिते-
पुष्कर्मसुद्विश्वाद्धमाचरणीयमितिहेमाद्रिः । २ तुल्यपुष्पादीनामपियागसंसदनाहोक्रपालानामावाहनमंत्रेषुचसर्वेषु-ममाभ्यर्चनादि-यज्ञंरक्षेत्या-
दिशब्दप्रयोगात्सत्यपिदानरूपत्वेयागधर्मैर्भूतित्वमितिज्ञापिवृद्विश्राद्धंकर्तव्यम् । एवमेवसहोमकेषुधान्यपर्वातादिप्यप्यनुसंधेयमितिहेमाद्रिः ।
तदपिगणशःक्रियमाणसंस्कारेष्वन्यभ्युदयिकेनसाकंसकृदेवकार्यम् ।

कर्तव्यमानुष्योदैव्यश्चद्विविधामांतरादापूज्याः । तत्रमानुष्योमातरोष्ट्रमातृपितामहीप्रपितामहः । मातामहीमातुःपितामही

१ मातृपूजनस्यारण्येऽपि गोभक्तियपुराणेहेमाद्रौ—अष्टत्वामातृपुत्रतुयःश्राद्धपरिवेषयेत् । तासुसक्रीधसपत्रार्हिसाङ्गुर्वातिदारुणम् । इति ।
अत्रापि मातृपुत्रनिविचारः—तत्रगौर्याद्याश्चतुर्दशपोदशवेत्तुपुस्तितोषहृन्चतुर्दशपदसमभिव्याहारान्मातरोलोकमातरइतिद्वयंसर्वासाविशेष-
णम् । एतामातरोलोकमातरोभवति एतामातरोष्ट्रद्वौपूज्याइत्यर्थः । एवमेवादित्यभाष्ये । परशुरामादीनामतेष्वेवम् । हेमाद्रिरूपनारायणमदन-
रत्नादिचारास्तु—पूज्यारुणोदशैवैवमातरोलोकमातरइतिपरिगणनात् पठति । अतएवपद्धतिकारैर्निवधकारैश्चद्वौपक्षावुपन्यस्तौ । वस्तुतस्तुच-
तुर्दशमातृणामेवसत्थाचतुर्दशेवेवपाठःश्रेयान् । अतएवअविच्छिन्नाध्ययनसप्रदायसमागतपाठसम्यग्जनान्तपरिशिष्टाध्येतारोपिवृद्धौपूज्याश्च-
तुर्दशेत्येवपठति । मानसनेयिभिश्चस्तुष्टेमातृपूजाविधेरनुकल्पान्—सर्वेषामपिपक्षाणास्तुष्ट्योक्तविधीयते । स्तुष्ट्योक्तस्यचाभावेप्रहणस्येच्छ-
याभवत् ॥ इतिसप्रहयचनान्यथापिस्तेच्छयेत्तथापिर्तैश्छद्मेभपरिशिष्टोक्तोक्तस्यमातरपूज्याः । कालायनसूत्रपरिशिष्टोक्तयोरेककर्तृत्वात्पार-
स्परमतस्याश्रयणीयत्वाच्च । तथाचस्मृतिसप्रह—नगृह्यादिस्मृतिर्वेयाश्राद्धादावुपलभ्यते । कर्तुमर्हति ते सर्वे पारस्करमुनीरितिमिति । एतासांच
प्रत्यनंदवतात्तवगौरीत्यादिनाऽस्मद्वितानाचमातृत्वेनैकवादेवतात्वम् । अत्रकेचिन्मातरस्तगणाधिप्राइत्यत्रमातृणागौर्याद्यविशेषितानापूज्यत्वावग-
मात्तासानेवमित्यितानादेवतात्वनचतुर्थ्यादिविशेषिताना । अश्नुतत्वात्तासा । यद्यपिगौरीपद्मेत्यादिनाविशेषिताएवमातरोदेवतात्वेनश्रयतेतथापि
तस्यचनस्योद्देशमात्रपरत्वात्निमित्तितानामेवमातृणादेवतात्वमितिमन्यते । अन्येतुगौर्यादीनामत्येकदेवतात्वमाहुः । युक्तवदचैतत् । अन्यथाय-
दुष्टविशिष्टमातृणामेकदेवतात्वे दृष्ट्यौपूज्याश्चतुर्दशेतिचतुर्दशसंख्यानुपपत्तेः दशोपचारैर्देवेशिप्रत्येकनामभेदवद्वैतिकद्रव्यामलेप्रत्येकपूज्यत्वविधान-
नानुपपत्तश्च । तस्मात्प्रत्येकदेवतात्वम् । तत्रगौर्यादीनामत्येकदेवतात्वपक्षेनियामकभावेवाजसनेयिनआहुः । अत्रपूर्वमेवयुक्तमितिचिंतामणि-
रिति । अत्रायनित्कर्ष—यद्यपिप्राहयाद्याश्चतथासासतदुर्गाक्षेत्रगणाधिपानितिवचनतथागणेशेनाधिकहितादृष्ट्यौपूज्यास्तुपोदशेतिवचनेच

मायामानुपलक्षणम् । धितमद्वंद्विदेमद्वनारायणाह्वयम् ॥” इति । मायामानुपलूपित्वनिरूपणेनास्यातिमानुपप्रज्ञावरध्वंप्रतिपादिवमेवास्ती
तिमनागपिनातिरेकोमद्वेदनस्य । तथाच यावत्सेतुहिमशैलयोरेतरालयत्कृतिमुपजीव्यैवपारयंतिसंस्कारानितिलोकातिशायिताऽस्यस्फुटीभवति ।

प्रसंगादत्रनारायणभट्टेतिह्यं यथाश्रुतमुपन्यस्यते ।

पूर्वप्रतिष्ठानपुरे (पैठणनामि) कश्चिदाश्वलायनसूत्राभ्यायीदेशस्थवर्गोयमहाविद्वान् गोविंदभट्टाख्योविप्रप्रवरआस । अमेचतदारमभूरपिस
दाचारसंपन्नो रामेश्वरभट्टः पित्रन्यूनोमहापांडितोवभूव । अयमतीतेऽर्धेवयस्यप्यनपत्यत्वेनसमुद्भूतनिर्वेदः सन्सकुटुंबपरिवारःकाशीक्षेत्रंगारवाऽति
बाह्यामासोर्वरितायुःशेषाह्वानि । तत्रचप्रत्यद्वंश्रीभारगीरथीतीर्थोवगाहोपस्पर्शासृजलपानश्रीविश्वेश्वरदर्शनानवरतब्राह्मसदाचारदिभिर्विस्मृतप्रा
यानपत्यव्यविपादःपरमोदमानांतःकरणःस्थाराध्यदेवंश्रीरामचंद्रमारिराध । अथास्यात्यंततपःसंपन्नत्वेनश्रीरामकृपयाविश्वनाथानुग्रहेणचचरमे
वयसिमूर्तःपुण्यपुंजइवविद्याविनयसद्वर्तनलावण्यादिगुणगणसंपन्नंपुत्ररत्नवभूव । अयंनारायणभट्टनाम्नाव्यवह्रियते । प्रस्तुतप्रयोगरत्नप्रंध
प्रणेताऽयमेव । धाल्यादत्यस्यलोकातिशायिप्रज्ञाप्रकर्षेणारुपाभ्यासेनैवायमचिरादधिगतवेदशास्त्रादिविविधतंत्रोयौवनेऽपिब्रह्मवर्चसीसर्वतंत्रस्य
तंत्रोवभूव । श्रीमच्छारदाप्रतंगेक्षितकाशीक्षेत्रनिकासिविद्वद्विजमंडलमंडनायमानस्यास्यसर्वत्रप्रससारकीर्तिपरिमलोऽपि । अथकदाचनोच्छृण्वलै
र्यवनेरार्यधर्मोच्छेदैकव्यसनेःकाश्यामागत्यालोचि यदायैरहर्दिवंविश्वेश्वरएवाराध्यतेऽतोऽयमेवैषांसर्वस्वमस्योच्छेदेचाधोच्छेदस्तद्धर्महोसश्चाना
यासेनसंपादिवःस्यादितिनिश्चितेथीविश्वेश्वरमंदिरंहठ्ठादुच्चलनुः । तेनातिक्रूरकर्मणातत्रत्याश्चत्वारोऽपिचरणाःप्रबलयवनसंघशान्नासमर्थाः
संतोशाहकृत्वामहत्काष्टेनावारुः । अतिभयंकरेणानेतदुर्व्यवृत्तातिचारेण भगवत्क्षोभादखिलराष्ट्रदेवोनववर्ष । अर्धाब्जलघान्यतणादागन्नेन्य

मातुःप्रपितामहीतिपदपितृज्वसामातृव्यसचेति । ब्रह्माण्याद्यास्तथासष्टदुर्गाक्षेत्रगणाधिपान् । ब्रह्माण्याद्याः—ब्राह्मीमाहेश्वरी
 चैवकौमारीचैष्णवीतथा । वाराहीचतथैन्द्राणीचामुंडासप्तमातरः ॥ दुर्गाक्षेत्राधिपतिगणाधिपतिचपूजयेत् । तथाकालायनः—
 कुड्यलग्नावसोर्धारापंचधाराधृतनतु । कारयेत्सप्तवाधारानातिनीचानचोच्छ्रिताः ॥ गौरीपद्माशचीमेधासावित्रीविजयाजया ।
 देवसेनास्वधास्वाहामातरोलोकमातरः ॥ धृतिःपुष्टिस्तथातुष्टिरात्मदेवतयासहेति । आत्मदेवता आत्मकुलदेवता ॥ आयुष्या
 णिचशांत्यर्थजपेदन्नसमाहितः । आयुष्याणिआनोभद्राइत्यादीनि । ततःवृद्धिश्राद्धंनवदेवत्यंपार्वणत्रयात्मकम् । तत्रक्रम
 माहाथलायनाचार्यः—मातापितामहीचैवसंपूज्याप्रपितामही । पित्रादयस्त्रयश्चैवमातुःपित्रादयस्त्रयः । एतेनवार्चनीयाःस्युः
 पितरोऽभ्युदयेद्विजैरिति । यत्तुवृद्धयसिष्ठः—नांदीमुखेविवाहेचप्रपितामहपूर्वकम् । नामसंकीर्तयेद्विद्वानन्यत्रपितृपूर्वक
 मिति । स्मृत्यर्थसारश्च वृद्धमुख्यास्तुपितरोवृद्धिश्राद्धेषुभुंजतइति तच्छाखांतरविषयम् । आश्वलायनानां अनुलोम्येन
 मात्रादिक्रमेणैव आश्वलायनाचार्यवचनात् । यत्तुब्रह्मपुराणे—पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः । त्रयोह्यश्रुमुखाहोतेपितरः
 संप्रकीर्तिताः । तेभ्यःपूर्वेत्रयोश्चेत्तुनांदीमुखाःस्मृताइति । तन्महालयप्रकरणपठितप्रौष्ठपदपूर्णमासीनिमित्तकश्राद्धविषयं
 पतिपूजनमुक्तंथापितत्रक्रमाभावात् आदौविनायकःपूज्योह्यतेचकुलदेवतेतिबह्वचपरिशिष्टानुरोधाच्चबह्वचानामादौगणपत्यादित्रयम् । वास्तु-
 चागमदुर्वाणस्तवाहारोभविष्यतीतिवचनेनकेपांचिदाचाराद्वास्तोष्णतिततोब्राह्म्यादिसप्ततोगौरीयादिपौडराभातरआवाह्यपूजयेदिति तेनसप्तविंश-
 तिरितिसर्यमनवद्यम् । इतिसंस्कारगणपतिव्याख्या । १ कचिद्वैर्योदिक्रमःकचिद्रणपत्यादिस्तेनद्विविधोपिशिष्टाचारोत्रानुमीयते ।

तत्प्रकरणपाठादित्येवंहेमाद्यादय ऊचिरे । इहचनादीमुखसंज्ञकान्मात्रादीनुद्दिशेत् । विष्णुपुराणे—कन्याविवाहादीननुक्रम्य—
नां दीमुखान्पितृनादौतर्पयेत्प्रयतो गृहीत्युक्तेः । ब्रह्मपुराणे च—जन्माद्यनुक्रम्य पितृन्नां दीमुखान्नामतर्पयेद्विधिपूर्वकमित्युक्तेः ।
शृङ्गाराश्रेणतु—देवानाभयिनां दीमुखविशेषणमुक्तमत्रनां दीमुखेभ्यो देवेभ्यः प्रदक्षिणकुशासनमिति । वृद्धिश्राद्धे च कालः—
कर्माहात्पूर्वेद्युर्मातृपार्वणं कर्माहेपितृपार्वणं कर्मात्तराहेमातामहपार्वणमिति । अस्यासंभवे पूर्वैरेव पूर्वोक्तेमातृपार्वणमध्याह्ने
पैतृकं अपराह्णेमातामहानाम् । अस्याप्यसंभवे आहृद्वृद्धमनुः—अलाभे श्राद्धकालानां दीश्राद्धत्रयंबुधः । पूर्वैरेव कुर्वीत पूर्वो
क्तेमातृपूर्वकमिति । इदंच महत्सुकर्मसु । अल्पे पुतु कर्माह एव श्राद्धम् । पुत्रजन्मनितुदिनेयारात्रौ वा मुक्त्वतोपवासिना वा
पुत्रजननानंतरमेव कार्यम् । अत्र संकल्पादौ विशेषः संग्रहे—शुभाय प्रथमां तेन वृद्धौ संकल्पमाचरेत् । न पश्याय दिवा कुर्यान्महा
दोषोऽभिजायते ॥ अनस्मद्वृद्धशब्दानामरूपाणामगोत्रिणाम् । अनाम्नां चातिलाद्यैश्च नानां दीश्राद्धं च संव्यवत् ॥ कारिका च—
संबंधनामरूपाणि वर्जयेदत्र कर्मणि । अत्र सत्यवसू विश्वेदेवौ । तस्यानेद्वौ विप्रौ मात्रादीनां च प्रत्येकं द्वाद्वौ एव विंशतिर्ब्राह्मणाः ।
यद्वामात्रादीनां त्रयाणां द्वाद्वौ वेवमष्टौ । अत्र नापसव्यं तिलस्थानेनैव एव स्वधास्थाने स्वाहाशब्दः सव्यजानुनिपातनाभावः
नान्नान्नदानं प्राङ्मुख एव कुर्यात् प्रदक्षिणमुपचारो ऋजुदर्भैः क्रियेत्यादयो विशेषाग्रंथांतरतो ज्ञेयाः ॥ पिंडदाने कुलदेशाचारतो व्य
वस्था । भविष्यपुराणे—पिंडनिर्वपणं कुर्यान्नावाकुर्यान्नराधिप । वृद्धिश्राद्धे महाबाहो कुलधर्मानेन वेक्ष्यतु ॥ पिंडदानपक्षे विशेषो यसि
क्षेत्रेणोक्तः—दधिकर्कधुसंमिश्रान्पिंडान्दद्याद्यथाक्रमम् । कर्कधुर्वदरीफलम् । तथा एकैकस्य पिंडद्वयं देयम् ।—एकं नात्रापरं

तूष्णीं दद्यात्पिडद्वयं पुण्ड्रं इति चतुर्विंशति मतात् । अन्ये च बहवो विशेषा ग्रन्थांतरतो ज्ञेयाः । दाक्षिणात्यानां विस्तृतवृद्धिश्चाद्धाचार-
राभायान्नोहोच्यते ॥ अथाभ्युदयिके कर्तृनिर्णयः सायणीये—नादीश्राद्धं पिताकुयादाद्ये पाणिग्रहे पुनः । अत ऊर्ध्वं प्रकुर्वीत
स्वयमेव तु नादिकम् ॥ द्वितीयपाणिग्रहणादौ वरपथकुयादित्यर्थः । कात्यायनः—स्वपितृभ्यः पिता दद्यात्सुतसंस्कारकर्मसु ।
पिडानोद्धहनात्तेषां तस्याभावे तु तत्कमात् ॥ तेषां सुतानां ओद्धहनात्प्रथमविवाहपर्यंतं पिता स्वपितृभ्यः पिडान्तदुपलक्षितं वृद्धिश्चाद्धं
कुर्यात् । तस्य पितुरभावे तु तस्य संस्कार्यस्य पितृणां यः क्रमस्तेन क्रमेण पितृव्याचार्यमातुलादिः श्राद्धं दद्यान्न स्वपितृभ्य इति हेमाद्रि-
णा व्याख्यातम् । जीवति पितृकस्तु पितुर्मात्रादिभ्यो वृद्धिश्चाद्धं कुर्यात् । वृद्धौ तीर्थे च संन्यस्ते ताते च पतिते सति । येभ्य एव पिता
दद्यात्तेभ्यो दद्यात्स्वयं सुतः ॥ एतत्साग्निकविषयमित्येके । विष्णुः—पितरि जीवति यः श्राद्धं कुर्यात्स ये पापिता कुर्यात्तेषां कुर्या-
त्पितरि पितामहे च येषां प्रपितामहः पितरि पितामहे प्रपितामहे च नैव दद्यादिति । आश्वलायनं गृह्यपरिशिष्टे तु—जीवति पिता सुतसं-
स्कारेषु मातृमातामहयोः कुर्यात्तस्या जीवत्यां मातामहस्यैव कुर्यादिति ॥ अथास्य शिष्टप्रचुराचारपरिगृहीतः संकल्पविधिना
प्रयोगः ॥ उपनयनादि महत्सुकर्मसु पूर्वेष्वुज्जितकर्माद्यल्पकर्मसु तदहरे वनादी श्राद्धं कुर्यात् । तत्रादौ कर्ता कृतमांगलिकस्नानो धौ
तवासाः कृतस्वस्त्यनोनादी श्राद्धपूर्वांगमातृकापूजनं कुर्यात् । तच्चेत्थम् । गोमयोपलिप्ते रंगवह्यादिभिरलंकृते श्राद्धस्थले
प्रतिमास्वक्षतं पुण्ड्रं द्विजतिपुयाथालाभं संकल्पपूर्वकं मातृपितामहीमातामहीमातृपितामहीमातृप्रपितामहीपितृप्यस्य

मातृप्यत्वाख्या अष्टमामनुपमात्वर्यथासंभवम् । यद्वापूर्वोक्ताविनायकाद्यागौर्यादिपोडशमातृः ब्राह्म्यादिसप्तमातृः दुर्गाक्षेत्रपा
 लंगणाधिपंचप्रत्येकं कांडानुसमयेन पदार्थानुसमयेन वा प्रणवादिनमोतनाममंत्रैरावाहनादिभिरभ्यर्चयेत् । यद्वा ॐ गौर्यादियो
 डशमातृभ्योनमः ब्राह्म्यादिसप्तमातृभ्योनम इति संक्षेपेण समुदितरूपेणाचरेत् । ततः ॐ आनो भद्राः कृतवो यंतु विश्वतो दंब्या
 मो अपरीता स उद्भिदः । देवानो यथा स द्रुमिद्धधे अस्मन्प्रायुबोरक्षितारो दिवे दिवे ॥ देवानां भद्रा सुमतिः क्रजूयतां देवानां रातिरभि
 नो निर्वर्तिता । देवानां सुख्यमुपसेदिमा वयं देवान् आयुः प्रतितरं तु जीवसे ॥ तान् पूर्वयानि विदो ह महेव यं भगं मित्रमदिति दक्षम्
 सिधं । अर्यमणं वरुणं सोमं धिना सरस्वतीनः सुभगामर्यं रकरत् ॥ तन्नो वातो मयो भुवो तु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः ।
 तद्वा र्याणः सोम सुतो मयो भुवस्तदं धिना शृणु तं धिष्ण्या युवं ॥ तमीशानं जगत्स्तस्थुः पृथ्वा तं धियं जिन्यमवसेह महेव यं । पपानो य
 था वेदं साम स द्रुधे रक्षिता पायुरदं धः स्वस्तये ॥ स्वस्ति नऽ इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्वे वेदाः । स्वस्ति नः स्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः
 स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदं ध्यामरुतः पृथ्वा मातरः शुभं यावानो विदधे पजमयः । अग्नि जिह्वा मर्नवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा
 ऽवसागं मद्भिह ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवान् भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैर्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवाहितं यदायुः ॥ शतमि
 नुशुद्रोऽ अति देवाय नश्चक्रा जरसंतनूनां । पूत्रा सो यत्र पितरो भवंति मानो मध्या रीरिपता युर्गताः ॥ अदिति द्यौरादिति रतारक्ष
 मादिति र्माता सपिता सपुत्रः । विश्वे देवाऽ अदितिः पंचजनाऽ अदितिर्जातमादितिर्जनित्वं ॥ ॐ शतं जीवशरदो वर्धमानः शतं
 हं भूतान् रुतमुच संतान् । शतमिन्द्रा मीतं विता बृहस्पतिः शतार्युपाहू विपेमं पुनर्दुः ॥ आहर्षत्वा विदं त्वा पुनरागाः पुनर्नव ।

सर्वागसर्वतेचक्षुःसर्वमायुश्चतेविदं ॥ त्वमपुवाजिनंदेवजतंसहावानंतरुतारंरथानां । अरिष्टनेमिपुतनाजमाशुस्वस्तयेताक्षयमिहाहु
वेम ॥ इन्द्रस्येवरातिमाजोहुवानाःस्वस्तयेनावभिवारुहेम । उर्वीनपृथ्वीबहुलगभोरुमावामेतौमापेतौरिपाम ॥ सद्यश्चिद्यः
शर्वसापंचकृष्टीःसूयैद्वज्योतिपापस्तानं । सहस्रसाःशतसाअस्यरहिर्नस्मावरेतेयुवतिनशया ॥ माहित्रीणामवौस्तुद्युक्षंमित्रस्या
युग्मणः । दुराधर्पयरुणस्य ॥ नृहितेपाममाचननाध्वसुवारणेपु । इशोरिपुरघशसः ॥ यस्मैपुत्रासोअदितेःप्रजीवसेमत्याय ।
ज्योतिर्यच्छत्यजं ॥ तच्छुयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयेदवीस्वस्तिरस्तुनःस्वस्तिमानुपेभ्यः । ऊर्ध्वजिगातुभेषुजं ।
शंनोअस्तुह्रिपदेशचतुष्पदे ॥ ॐ नमोब्रह्मणेनमोअस्त्वग्नयेनमःपृथिव्यैनमओषधीभ्यः । नमोवाचेनमोवाचस्पतयेनमोविष्ण
वेमहृतेकरोमि ॥ इतिसूकानिपठित्वानांदीश्राद्धसंकल्पंकुर्यात् । तत्रोपवीतीप्राड्मुखस्तिथ्यादिसंकीर्त्य । सत्यवसुसंज्ञका
विश्वेदेयाः नांदीमुखाः । मातृपितामहीप्रपितामह्यः नांदीमुख्यः । पितृपितामहप्रपितामहाः नांदीमुखाः । मातामहमातुः
पितामहमातुःप्रपितामहाः पत्नीसहिताः नांदीमुखाः । एतानुद्दिश्यसंकल्पविधानेननांदीश्राद्धंकारिष्यइतिसंकल्प्यलक्षणल
क्षितान्विशतिसंख्याकानष्टसंख्याकान्वात्राह्मणान्पूर्वधुः सद्योवादेवपूर्वकंनिमंत्र्य कृताभ्यंगस्नानान्पूर्वाह्निपरिचारकैराकार्य
संबुद्धोत्तयातेपांपादान्प्रक्षाल्यप्राड्मुखानुपवेश्यपष्ठीविभक्तयोक्त्वाऋजुर्दभ्युगमान्यासनंप्रदायापःप्रदायक्षणंदत्वा द्वितीययाऽ
मंत्रकमावाह्य गंधशुक्लमाल्यधूपदीपाच्छादनाभरणानिप्रथमयाद्विर्द्धित्वामधुरद्रव्यसहितमनम्लमंत्रपरिविष्य पृथिवीतेपात्र
मित्याशुक्त्वाचतुर्थोत्तयास्वाहाहव्यंनममेतिसर्वत्रत्यक्त्वा तृतेषु-उपासैगायतेतिपंचानांकाश्यपोसितःसोमोगायत्रीजपेवि० ।

ॐ उग्रास्मैगायतानरुःपर्यमानायदेवे । अभिदेव्याऽऽइयक्षते ॥ अभितेमधुनापयोर्थवर्षाणोअग्निश्रयुः । देवदेवायदेवयु ॥
 सनःपवस्वदांगवेदंजनायशमर्षते । शंराजन्नोर्पधीभ्यः ॥ ब्रध्वेनुस्वर्तवसेरुणायदिविस्थुरे । सोमयगाथमर्चत ॥ हस्तच्यु
 तेभिराद्रिभिःसुतंसोमंपुनीतन । मथावाधावतामधु ॥ एताःपंचर्चःश्रावयित्वातैरुत्तरापोशनादौकृतेहस्तशुद्ध्यादिकंकृत्वाद्राक्षा
 मलकेतन्निष्कृत्यवादक्षिणांदत्वा । मातापितामहीचैवतथैवप्रपितामही । पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः ॥ मातामह
 सत्पिताचप्रमातामहकादयः । एतेभवंतुसुप्रीताःप्रयच्छंतुचमंगलमित्युक्त्या कृतांजलिःसंप्राथ्व्यप्रणिपत्यब्राह्मणान्विसृज्याच
 म्यगौर्यादीर्विसर्जयेत् ॥ इतिवृद्धिश्राद्धप्रयोगः ॥

अथातोपिसंक्षिप्तःशिष्टैःक्रियमाणोवृद्धिश्राद्धप्रयोगः ॥ पूर्ववद्गौर्यादीनांब्राह्मणादीनांचपूजांकृत्वा सदूवांकुरानक्षतान्जलंचा
 दाय । सत्यवसुसंज्ञकाविश्वेदेवानांदीमुखाःभूर्भुवःस्वःइदंवःपाद्यंस्वाहा० । मातृपितामहीप्रपितामह्यःनांदी
 मुख्यःभूर्भुवःस्वःइदंवःपाद्यंस्वाहा० । पितृपितामहप्रपितामहाःनांदीमुखाःभूर्भुवःस्वःइदंवःपाद्यंस्वाहा० । मातामहमातुःपितामह
 मातुःप्रपितामहाःपत्नीसहिताःनांदीमुखाःभूर्भुवःस्वःइदंवःपाद्यमित्युक्त्वासर्वपात्रेसदूवाक्षतजलंक्षिपेत् । एवमेवपुनःसत्यादी
 न्यश्वान्देवान्मात्रादीःपित्रादीन्मातामहादींश्चत्रीन्संबुद्धोक्त्वापूर्ववद्वाहतिभिरिदमासनंगंधाद्युपचारकल्पनंस्वाहानममेतिदूवा
 क्षतगंधपुष्पजलानिप्रत्येकंपात्रेनिक्षिपेत् । ततोविनायकाद्याःगौर्यादियोडग्रमातरोब्राह्मणादिसप्तमातरश्चभूर्भुवःस्वरिदंदास्यमानं
 वागुग्मन्नाह्मणभोजनपर्याप्तमन्नंयथाशक्तिसोपस्करममृतरूपेणस्वाहानममेतिदूवादीन्निक्षिपेत् । एवंविश्वेभ्योदेवेभ्योमात्रादिभ्यः

पित्रादिभ्योमातामहादिभ्यः सप्तलौकेभ्यः संवृद्ध्यादद्यात् । अन्नासंभवेन्नपदस्थाने इदं दास्यमानं सोपस्करमाममिति वदेत् ।
 तच्चतुर्गुणं द्विगुणं समं त्र्यक्षयं संकल्पयेत् । आमासंभवेपियुग्मब्राह्मणभोजनपर्याप्ताष्टगुणं चतुर्गुणं द्विगुणं समं वा हिरण्यं हिरण्य
 प्रतिनिधिभूतं द्रव्यं योतिषदन्शत्तया संकल्पयेत् । एवं दशभ्यः संकल्पयेत् । ततः पूर्वचतुर्पासै इत्यादिपंचर्चः श्रावयित्वा कृतस्य
 नृद्धिश्चाद्रस्य संपूर्णता सिद्धयेद्वाक्षामलके तत्प्रतिनिधित्वेन द्रव्यं वा दक्षिणां संप्रदेन ममैत्युक्त्वा । प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रि
 ष्टु । जपे विनियोगः । ॐ प्रजापते न त्वेदुतान्यन्यो विश्वाजातानि पुरितार्चभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु द्रव्यं स्यामपतयो
 स्योगाम् ॥ इति मंत्रं जप्त्वा अनेन नादींश्चादेन नादीमुखे देवताः प्रीयंतां वृद्धिरस्तु । मातापितामहौ चैवेति उक्तं श्लोकद्वयं जपेत् ।
 तत आचारतः किंचिद्रव्यं गृहीत्वा इक्ष्वामेने इति वसिष्ठ इन्द्रास्त्रिष्टुप् । देवता संतुष्टता सिद्ध्यर्थं द्रव्यनाणेन शब्दकरणे विनि० । ॐ
 इक्ष्वामेने पुनर्दं सन्निगोः शश्वत्तमं हवमानाय साध । स्यान्नः सन्तुस्तनयो विजावाग्ने सातैः सुमतिर्भूत्वस्मे ॥ इति मंत्रं जपन् संकल्पयन्नि
 संघट्टनेन शब्दं कुर्यादिति । ततो मातृका विसर्जयेत् । जीवन्मातृकस्य नमातृपार्वणम् । जीवन्मातामहस्य नमातामहपार्वणम् ।
 द्वारलोपात् । जीवत्पितृकस्तु येभ्यः पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यादित्युक्तमेव ॥ इति श्रीरामेश्वरभट्टसुतश्रीनारायणभट्टविरचिते
 प्रयोगरत्ने सन्निगो वृद्धिश्चाद्रप्रयोगः ॥

अथ कौतुक्पथप्रयोगः ॥ सच प्रचुराचाराभावात्संक्षेपतः सूक्तादिमात्रं गृहीत्वा लिख्यते ॥ अत्र शौनकः ॥ अथ कौतुक्पथस्य प्रयो

गोऽन्ननिगद्यते । विवाहादिशुभेकार्येरात्र्यावापिदिवातथा ॥ सांकुरेपालिकायुकेस्थंडिलेव्रीहिपूरिते । सहाक्षतेनकांस्थेनसोद
 कुंभंनिधायच ॥ आचार्योर्दभमयकूर्चं [विष्टरे] उदकुंभंनिधायसाक्षतकांस्थपात्रेपंचगुणीकृतंकार्पाससूत्रंनिधायतत्समीपेप्राङ्मुखं
 यजमानमुपदेशयसकुशहस्तैर्दक्षिणैःसहकुंभोदकेनतत्सूत्रमंत्रैरभिमृषेत् ॥ तेचमंत्राः । तत्सवितुर्विध्वामित्रःसवितागायत्रीसूत्र
 प्रोक्षणेविनियोगः एवंपर्वत्र । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ १ ॥ अग्निमीळेमधुच्छंदा अग्निर्गा
 यत्री । सूत्रप्रोक्षणेवि ० ॐ अग्निमीळेपुरोहितं युजस्य देवमत्विजं । होतारं रजुधातमं ॥ १ ॥ इत्येवेतिमंत्रस्यश्रेष्ठतमाक्रपिःकर्मणो देवता
 न्यैकोत्तरशतस्तोमजोविनियोगः । यद्वा इत्येवेतिमंत्रस्यउपायवक्रपिःकर्मणो देवता अनुष्टुप्छंदः । सूत्रप्रोक्षणेवि ० ॐ इत्येत्योजेत्वा
 यायवस्थोपायवस्थेदुवोचःसविताप्रार्पयतुश्रेष्ठतमायुःकर्मण आर्प्यायध्वमग्नियादेवभागमूर्जस्वतीः पर्यस्वतीः प्रजावतीरनमीवाअयु
 क्षमायस्तेनईशतमाघशः ५ सोरुद्रस्य हृतिः पारियोवृणक्तु ध्रुवा अस्मिन्नोपता स्यातवर्हीर्यजमानस्यपशून्पाहि ॥ अग्नयायाहीतिमंत्रस्य
 गृणानक्रपिः हव्यदातृदेवतागायत्रीच्छंदःसूत्रप्रोक्ष ० ॐ अग्नऽआर्याहिवीतयैगृणानो हव्यदातये । निहोतां सस्तिवर्हिषे ॥ १ ॥
 शंनो देवीरितिमंत्रस्याभीष्टक्रपिः आपो देवता गायत्रीच्छंदः । सूत्रप्रोक्ष ० ॐ शंनो देवीरभिष्टयऽ आपो भवतु पीतये । शंनो
 रभिर्भवंतुनः ॥ १ ॥ आपोहिष्ठेतिनवर्चस्यांवरीपःसिंधुद्वीप आपो गायत्री । पंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठात्येद्वे अनुष्टुभौ ।
 सूत्रप्रोक्ष ० ॐ आपोहिष्ठामयोभुवः ० ॥ ९ ॥ एतो न्विद्रमिति तृचस्यांगिरसस्तिरश्ची ईद्रेनुष्टुप् । सूत्रप्रोक्ष ० ॥ ॐ एतो
 न्विद्रंस्तवामग्नद्रुजं नुसाम्ना । शुद्धैरुक्थैर्वावृचां संशुद्ध आशीर्वा न्ममनु ॥ इन्द्रशुद्धेन आगेहि शुद्धः शुद्धमभिरूतिभिः ।

शुद्धोरायिनिधारयशुद्धोर्ममस्त्रिसोम्यः ॥ इन्द्रशुद्धोहितोरयिशुद्धोरलोनिदुशुषे । शुद्धोवृत्राणेजिघ्रसेशुद्धोवाजैसिषाससि
 ॥ ३ ॥ ऋतंचेतितृचस्याघसर्पणोभाववृत्तमनुष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐ ऋतंचसत्यंचाभीद्धात् ॥ ३ ॥ प्रशार्धायदयावाश्वोमरु
 तोजगती । सूत्रप्रोक्ष० । ॐ प्रशार्धायमारुतायस्वर्भानवइमांचर्चनजापर्वतच्युते । धर्मस्तुभेदिवआपृष्टयज्वनेष्टुभ्रश्रवसेमहि
 नग्नमर्चत ॥ १ ॥ स्वस्तिनोमिमीतेतिस्वस्त्यात्रयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐ स्वस्तिनोमिमीतामृचिनाभर्गःस्वस्तिदे
 व्यादतिरनवर्णः । स्वस्तिपुपाअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावागृथिवीसुचेतुना ॥ स्वादिष्टयेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाःपवमानः
 सोमोगायत्री । सूत्रप्रो० । ॐ स्वादिष्टयामदिष्टया ॥ १० ॥ रक्षोहरणमितिपंचविंशत्युचस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपायूरक्षोहाग्निस्त्रि
 ष्टुप् अंत्याश्रतसोनुष्टुभः । सूत्रप्रो० । ॐ रक्षोहणंवाजिनमाजिघमिमित्रप्रथिष्टमुपयामिशर्म । शिशानोअग्निःऋतुभिः
 समिद्धःसनोदिवासरिपःपातनकं ॥ अयेंदोअचिर्पायातुधानानुपसृशजातवेदःसमिद्धः । आजिह्वयामूरदेवान्नमस्वकृव्या
 दोष्टृकृव्यापिथत्त्वासन् ॥ उभोभयाविष्नुपेधेदिष्ट्राहिन्नःशिशानोवरंरंच । उतांतरिक्षपरियाहिराजन्जंभैःमधेह्यभियातुधा
 नान् ॥ यज्ञैरिष्टुःसनर्ममानोऽअग्नेवाचाशल्याऽअशनिभिर्दिहानः । ताभिविध्यहृदेयातुधानान्प्रतीचोबाहून्प्रतिभङ्घ्येषां ॥
 अग्नेत्यचयातुधानस्यभिधिह्रस्वाशनिर्हरसाहंत्वेन । प्रपवाणिजातवेदःशृणीहिकृव्यात्कृष्णुवाचिनोतुष्टुवृक्षं ॥ १ ॥ यज्ञेदानीं
 पश्यसिजातवेदुस्तिष्ठतमम्रवृतवाचरंतं । यद्वांतरिक्षेपथिभिःपतंततमस्ताविध्यशर्वाशिशानः ॥ उतालब्धंस्पृशुहिजातवेदआ
 तेभानावृष्टिभिर्यातुधानात् । अग्नेपूयोनिर्जहिशोशुचानआमादुःक्षिकृत्स्तमदुर्वेनीः ॥ इहप्रब्रूहियतमःसोअग्नेयोयातुधानो

यद्दृष्टुं नोति । तमारभस्वसुमिर्थाय विष्ठनृचक्षसश्चक्षुः परं धर्येन ॥ तीक्ष्णेनान्नेचक्षुषारक्षयज्ञं प्राचं वसुभ्यः प्रणयप्रचेतः । द्विं
रक्षस्यभिन्नोऽनुचानं मात्वा दभन्यातुधानानृचक्षः ॥ नृचक्षारक्षः परंपश्य विष्ठतस्य त्रीणि प्रतिशृणीह्यग्रा । तस्याग्निपट्टीहरसाशु
णीहिद्वेधामूल्यातुधानं स्यवृश्च ॥ २ ॥ त्रियानुधानः प्रसितितपत्वंतयोऽर्धे अर्धे तेन हंति । तमचिंपारफूर्जयन्यजातवेदः समक्षमेनं
गृणते निर्वृग्धि ॥ तदग्रे चक्षुः प्रतिधेहिरेभे शफारुजं येन पश्यसियातुधानं । अथर्ववज्ज्योतिषा देव्येन सुत्यं धूर्वतमचित्चिंतन्योप ॥
यदग्ने अद्यभिधुना शपतो यद्वाचस्तृणं जनयंतरेभाः । मन्योर्मनसः शरव्याः जायते यातया विध्यहृदये यातुधानान् ॥ पराशृणीहि
तपसा यातुधानान् पराग्नेरक्षोहरसाशृणीहि । पराचिंपामूरदेवान्छृणीहि परासुतुषो अभिशोऽनुचानः ॥ पराद्येदुवावृजिनं शृणु प्र
त्यगेनं शपयानुतुष्टाः । वाचास्तनं दारवक्रच्छंतु मर्मन्विध्वंस्यंतु प्रसितियातुधानः ॥ ३ ॥ यः पारुषेयेण क्रुविपासमुक्तेयोऽअन्धै
नपशुनो यातुधानः । यो अग्न्यायाभरति क्षीरमग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापिवृश्च ॥ संवत्सरीणं पयः ऽडस्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो
नृचक्षः । प्रीयूपमग्रे यतमस्ति तृप्सा तं प्रत्यं चमिचिंपा विध्यममंन् ॥ विपंगवा यातुधानाः पिबंत्वा वृश्च्यंतामर्दितयेदुरेवाः । परेना
न्देयः संचिता ददातु पराभागमोपधीनां जयतां ॥ सनादग्नेमृणसियातुधानान्नत्वारक्षोऽसिपृतनासुजिग्युः । अनुदहसहभूरान्कव्या
द्रोमाते ह्येत्यामुं क्षतुदेव्यायाः ॥ त्वनो अग्ने अधरादुदक्तास्वंपश्चादुतरक्षोऽपुस्तोत् । प्रतितेतै अजरासुस्तपिष्ठाऽअघशंसशोऽनुचतोद
हंतु ॥ ४ ॥ पृथापुस्तोदधरादुदक्ता कविः काव्येन परिपाहिराजन् । सखे सखायमुजरोजरिग्नेग्नेमर्तोऽअमत्यस्त्वनः ॥ परि
त्याग्नेपुरव्यं विप्रसहस्यधीमहि । धूपद्वर्णद्वित्रे दिवेदं हतारं भग्रावताम् ॥ विपेण भंग्रावतुः प्रतिष्मरक्षसोदह । अग्नेतिग्मेन शोचि

धूपिलानिमापनादीनाः संतः कथं कथमप्यतिवाहयामासुर्दिनानि । अथैवाहश्चिह्नवरेकालआपन्निरसनक्षमं कमप्युपायमजानानायवनप्रभवोऽपि
 कर्णोपकर्णकयाश्रुतं नारायणभट्टस्यालौकिकंप्रभावमनुभविंश्रारायांतस्स विषमागत्य प्रचक्षुरवर्षणनिदानम् । तच्छृण्वाऽनुपदमेवोचेतिर्भोकेन
 भट्टनारायणेन भवत्कृतश्रीविश्वेश्वरमंदिरौच्छेदापचारएवनिदानमस्त्यस्यदुर्भिक्षस्येति । तैः पुनस्तु चे किमत्रमानं भवदुक्तवध्यातध्याये, यदि स्यादथ
 वस्तुत्पादधिदृष्टिः साधयामस्तर्हि भवत्कथितानुगुणं भवद्वस्तेनैव पुनः पूर्ववन्मंदिरमिति । भट्टनारायणेनापि सपदि स्माराध्यर्देवतां श्रीरामं श्रीविश्व
 ेश्वरसंक्षितोक्तं एवंचेतुमुद्विग्नप्रभृत्येव भवितेति । वर्षवर्षवदहरेव भगवान्पञ्चनयस्तेनाखिलास्तुतुः यवनाश्चानुपदंकारयामासुस्तद्वस्तेनैव
 मंदिरनिर्माणपूर्वकं श्रीविश्वेश्वरप्रतिष्ठापम् । अदुर्ध्वेन महत्तासंभारेण संमाननपूर्वजगत्पूज्यां जगद्गुरुसंज्ञाम् । काशीक्षेत्रवासिनश्च सर्वविद्वांसः संघीभू
 यादुरखिलमंत्रज्ञागरसभाप्रसंगोऽप्यप्रपूजाम् । याकिंलतावंतकालंतदन्ववायेऽन्याहृतं प्रचलति । जगद्गुरुसंज्ञाचेमं नारायणभट्टमभिष्यार्येवासीन्न
 तद्वदयेषु । इति ॥

भट्टनारायणवंशयानांतरकृतीनांच निर्देशः ।

सर्वाग्रगण्यो भट्टनारायणः । अस्य प्रयोगारत्नं, त्रिस्तलीसेतुः, रुद्रप्रकृतिः, उत्तरनारायणभट्टी (अंत्येष्टिः) इति प्रथाः प्रणीताः संति । अस्य त
 नयौद्वावास्तां रामकृष्णभट्टः शंकरभट्टश्च । तत्र रामकृष्णभट्टस्य तंत्रवार्तिकक्याख्या, जीवतिपदकनिर्णयश्च । शंकरभट्टस्तु द्वैतनिर्णयः ॥
 रामकृष्णभट्टस्य पुत्रत्रयमासीत्, दिनकरभट्टः, कमलाकरभट्टः, लक्ष्मणभट्टश्च । तत्राद्यो दिनकरएव कचिद्विवाकराशब्देन व्यवह्रियते । दिन
 करस्य भाट्टदिनकरमीमांसा, चर्योतः, शांतिसारश्च । अस्य तनुजन्मा विश्वेश्वरभट्टः, गानाभट्ट इत्यस्तौ वापरं नाम । अस्य कायस्थधर्मदीपः,

यातपुरागभिर्भूतिभिः ॥ प्रत्यग्नेमिधुनादहयातुधानाकिमीदिना । संत्वादिशामिजागृह्यद्वधंविप्रमन्मभिः ॥ प्रत्यग्नेहर्सा
 हरःशृणीहिविभूतःप्रति । यातुधानस्वरक्षसोवलुंकिरुजवीर्य ॥ २५ ॥ रात्रीव्यव्यदित्यष्टचक्रस्य सौभरिःकुशिकोरात्रि
 र्भारद्वाजोरात्रिस्तवोगायत्री । सूत्रप्रो० । ॐ रात्रीव्यव्यदायतीपुरुत्रादेव्यधुक्षभिः । विभवाऽअधिशिष्योधिषित ॥ ओर्वप्राऽ
 अमर्त्यानिवतोद्विच्युधुद्वतः । ज्योतिषावाधतेतमः ॥ निरुखसारमरकतोषसंदेव्यायती । अपेदुहासतेतमः ॥ सानोश्चद्यस्या
 वयानितेयामुनर्विधमहि । वृक्षेनवसुतिवयः ॥ निग्रामासोऽअविक्षतनिपुद्वतोनिपुक्षिणः । निद्वेयनासाश्चिद्वर्धनः ॥ द्यावयावृक्यं
 धृक्कयवयस्तेनमूर्म्ये । अथानःसुतराभव ॥ उपमापेर्पिशुत्तमःकृष्णव्यंकमस्थित । उपक्रमणेवयातय ॥ उपतेगाऽइवाकरंवृ
 णीप्यदुहितदिवः । रात्रिस्तोमुंनजिभ्युपे ॥ ८ ॥ कृणुवेतिपंचदशार्चस्यसूक्तस्यवामदेवोरक्षोहाग्निश्चिदुप । सूत्रप्रो० । ॐ कृणुप्य
 पाज्ञःप्रसितिनपृथ्वीयाहिराज्वामर्वाऽइभेन । तृथीमनुप्रसितिद्रुणानोस्तासि विध्यरक्षसुस्तपिष्ठैः ॥ तवभ्रमासंऽआशुयापतत्य
 नृरपृशधृपताशोशंचानः । तपूष्यभेजुह्वापतंगानसंदितोविसृजविध्वंगल्काः ॥ प्रतिस्पशोविसृजतूर्णतमोभवाप्रायुर्विद्योऽअ
 स्याअद्वधः । योनोदरेऽअपृशसोयोऽअंलभ्रमाकप्रेव्याधिरादधर्णीत् ॥ उद्वेगतिप्रमत्यातनुप्यन्यधुमिर्वाऽओपतात्तिभमहेते ।
 योनोऽअरातिसमिधानचक्रेनीचातंधक्षयतसंनशुर्कं ॥ ऊर्ध्वोभंवप्रतिविध्याप्यसदाविष्कृणुव्वदैव्यान्यग्ने । अवास्थिरातनुहि
 यातुज्ज्ञात्रामिमजाभिप्रमृणीहिशर्वान् ॥ १ ॥ सर्वेजानातिसुमतिवविप्रयऽइवतेब्रह्मणेग्रातुमैरत् । विध्वान्यस्सैसुदिनानिरायो
 धुक्ताप्ययोविदुरोऽअभिघात् ॥ सेद्वेगऽअस्तुसुभगःसुदानुर्वस्त्यानित्येनहविषायऽउकथैः । पिपीपतिस्वऽआयुपिदुरोणेविश्वे

दस्सेसुदिनासासदिष्टिः ॥ अर्चामितेसुमतिषोष्युर्वारसंतवावाताजरतामियंगीः । स्वध्वारवासरुधामर्जयेमास्सेक्षत्रार्णिधारये
 रनुद्यन् ॥ इहत्वाभूर्वाधरेदुपुत्सन्दोषावसर्दीद्वियांसमनुद्यन् । कीलंरस्वामुमनसःसपेमाभिष्टुन्नातस्थिवांसोजनानां ॥ वस्त्रा
 स्वध्वःशुहिरुष्योऽअन्नऽउपयातिवसुमत्तारधेन । तसज्जाताभवंसितसुसखायस्तऽआतिथ्यमानपञ्जुर्जोषव् ॥ २ ॥ महोरजामि
 गंधुतावचोभिसन्मापितुगांतमादीनयय । त्वंनोऽअस्यवचसश्चिकिद्भिहोतयविष्ठसुक्तोदमूलाः ॥ अस्वमजस्तरणयःसुधेवाऽ
 अतद्रासोवृकाऽअश्रमिष्टाः । तेषुयधःसुधंचोनिषद्यामेतवनःपांत्वमूर ॥ येषुयवोमासतेवर्तेऽअग्नेपश्यतोऽअंधदुहितार
 क्षन् । रुरक्षान्तस्सुकृतोविध्वेदुदित्स्वतऽइष्टिपुनोनाहरेभुः ॥ त्वयाव्यसंधुन्यधुस्त्वोतास्तवप्रणीत्यव्यामुयाजान् । उभाधां
 सासूदयसत्यतातेनुधुयाधुण्यारयाण ॥ अयातअग्नेसुमिधाधिधेमुमतिस्सोमंशुस्वमानंगुभाय । दद्यादासौरक्षसःप्राह १ स्मान्दु
 होनिदोभिन्नमहोऽअबुद्यात् ॥ १५ ॥ तरत्समंदीतिचतुर्णामयत्सारःपयमानःसोमोगायत्री । सूत्रप्रो० । ॐ तरत्समंदीधा
 यातिधारस्तस्यांधसः । तरत्समंदीधावति ॥ उसावद्वयसूनांमत्स्यद्वयवसः । तरत्समंदी० ॥ ध्रुवयोःपुरुषंत्योरसुहृदा
 णिदमहे । तरत्समंदी० ॥ आययोस्त्रिशतंनसहृदाणिबुद्धमहे । तरत्समंदी० ॥ ४ ॥ सहस्रदीपतिषोडशार्चससूक्तस्सनाराय
 णःपुरुषोनुदुष्यन्त्यात्रिष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐ सहस्रदीपुर्पुरुषः० ॥ १६ ॥ विष्णोर्नुकमितिषड्वचस्यार्थोचव्योदीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् ।
 सूत्रप्रो० । ॐ विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रयोच्यःपार्धवानिविप्रमेरजांसि । योऽअस्कंभायुदुत्तरंसधस्यंविचक्रमाणस्त्रयोर्गुणायः ॥
 प्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणमणेनभीमःकुचुरोर्गोरिष्टाः । यस्तोरुधुत्रिषुविक्रमणेप्यधिक्षियंतिभुवनानिविधवा ॥ प्रविष्णवेक्षुपमेतमन्स

गिरिशिवऽऽरुणायायुष्मन् । यऽहं दीर्घप्रयतंसधस्यमर्कोविभुमेत्रिभिरपुद्गेभिः ॥ यस्यत्रीपूर्णमधुनापुदान्यक्षीयमाणा
 स्त्रपयामदति । यऽउं विधातुपृथिवीमृतयामर्कोद्राधारभुवनानिविधा ॥ तदस्याप्रियमभिपाद्योअद्यनरोयत्रदेवयवोमदति ।
 वरुक्रमस्यसदिवंधुरित्वाविष्णोःपुद्गेर्भमेमध्वजत्सः ॥ तावांवास्तून्युश्मसिगमंधैयज्जगावोभूरैशंगोऽअयासः । अत्राहृतदु
 रगायस्युष्णःपुर्मपुदमवभातिभूरि ॥ १ ॥ अतोदेवाइतिपट्टचस्यकाण्वोमेधातिथिविष्णुगार्वन्त्री । सूत्रमो० ॥ ॐ अतो
 देवाऽअवतुनोय० ॥ ६ ॥ परोमात्रयेतिसप्तचस्यमैत्रावरुणिर्यसिधोविष्णुस्त्रिष्टुप् । सूत्रमो० ॥ ॐ परोमात्रयातन्वावृधानुनत
 मत्त्विमन्यश्नुवति । उभेतंविद्भारजंसीपृथिव्याविष्णोदेवत्वंपुर्मस्यचित्से ॥ नतंविष्णोजार्यमानोनजातोदेवमहिम्नःपुर्मंत
 माप् । उदसभ्रानाकर्मप्वचंहंतदाधर्म्यमार्चककुभंपृथिव्याः ॥ इरावतीधेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या । व्यस्तभ्रान्ना
 रोदसीविष्णवेतद्राधवंधृथिवीमभितोमयूतः ॥ वरुंयज्ञार्चकशुखलोकंजनयतासूयमपासमाग्निम् । दासस्यचिद्धृषाशिप्रस्यमा
 याजप्रधुर्नरापुतनाज्येषु ॥ इंद्राविष्णुहंहिताःशंवरस्यनवपुरोनवतर्चश्चाधिष्ट । शतंवाचिनःसहस्रंचसाकंहृधोअमृतसुरस्य
 धीरान् ॥ इयमंनीयाहृतीवृहतीरुक्क्रमातवसांवधयंती । रुरेवास्तोमंविदधेयुविष्णोपिन्वतमिषोवृज्जनेर्विद्र ॥ वषट्तेविष्ण
 वासआर्हणोमितन्मोजुपस्वशिरपिविष्टव्यं । वधेतुत्वासुष्टुतयोनिरामेयूपपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ७ ॥ हिरण्यवर्णमिति
 पंचदशचस्यसूक्तस्यानंदकर्मचिह्नोतीदिरासुताऋषयः आद्यायाः श्रीरग्निश्चेत्युभेदवतेऽन्यासांश्रीः आद्यास्तिस्रोनुष्टुभः चतुर्थी
 वृहती पंचमीषष्ट्यात्रिष्टुभो ततोष्टाधनुष्टुभोऽत्याप्रस्तारपंक्तिः । सूत्रमो० ॥ ॐ हिरण्यवर्णाहरिर्णिसुवर्णरज्जतस्रंजां । चंद्रां

हिरण्यं लक्ष्मीं जातवेदो म आर्वाह ॥ तं म आर्वाह जातवेदो लक्ष्मीं मनं पणामिनीं । यस्यां हिरण्यं विदुर्गामभ्यं पुरुषानुहम् ॥ अथ
 पवारं धमभ्यं हस्तिनादमुवाधिनीम् । श्रियं देवी मुपह्वये श्रीमा देवी जुपताम् ॥ कांसोस्मितां हिरण्यमाकारं माद्रं ज्वलतीं तप्तानं
 यतीम् । पुद्मे स्थितां पुद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ चंद्रां प्रभासां युशसज्ज्वलतीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदराम् । तां पुद्मिनीं
 शरणमुहं प्रपद्ये अलक्ष्मीं मनश्च तां त्वावृणु ॥ आदित्यवर्णं तपसो धिं जातो वनस्पतिस्तव हृक्षो धविष्यः । तस्य फलानि तपसानुदंतु
 मया तं रायाश्च जगह्याऽअलक्ष्मीः ॥ उपतमां देवसत्त्वः कीर्तिश्च मर्णनासह । प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्टे सिन्धू कीर्तिं मुद्धि ददातु मे ॥ धूर्ति
 पासामलं ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहं । अर्थातिमसं मुद्धि च सुवा निष्ठुदमे गृहात् ॥ गंधह्वरां दुराधर्षां नित्यपुष्टां कसीपिणीं । ईश्व
 रीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियं ॥ मनसः काममाकर्तुं वाचः सत्यमयीमहि । पुशानां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥ कर्दमे
 न प्रजाभूता मायि स भव कर्दम । श्रियं या सयमेकलमातरं पद्ममालिनीं ॥ आपः स्रजं तुं स्तिग्धानि चिह्नी तव स मे गृहे । निचंदुर्वा
 मातरं श्रियं या सयमेकले ॥ आद्रां युः करिणीं युष्टि सुवर्णां हे ममालिनीं । सूर्या हिरण्यं लक्ष्मीं जातवेदो म आर्वाह ॥ आद्रां पुष्करि
 णीं युष्टि पुगलां पद्ममालिनीं । चंद्रां हिरण्यं लक्ष्मीं जातवेदो म आर्वाह ॥ तं म आर्वाह जातवेदो लक्ष्मीं मनं पणामिनीं । यस्यां हि
 रण्यं प्रभवं तं गावो द्रास्यो भवति देयं पुरुषानुहं ॥ यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जहुयाद् जल्यमन्वहं । सूक्तं पुंचदश चूं च श्रीकामः स तत्तजपेत्
 ॥ १६ ॥ ॐ यज्जाग्रतो दूरमुदतं देवतं दुससस्तथैवेति । दूरं गमज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसं कल्पमस्तु ॥ येन कर्माण्य
 पसो भूनीपिणो यद्देहं ध्वंति विदये पुधीराः । यदप्यवक्ष्ये मम तः प्रजानां तन्मे मम ॥ यत्प्रजानं मम तच्च तो ध्याति श्रवज्ज्योतिरुत्तरमुदतम्

जासु । यस्मान्नऽकृतोक्तिचनकर्मक्रियतेतन्मे० ॥ येनेदंभूतंभुवंनंभविष्यत्परिगृहीतमुभयुतंसर्वं । येन्युज्ञस्त्रायतेसुसहोतात
 न्मे० ॥ यस्मिन्नचःसामयजुश्श्रियस्मिन्प्रतिष्ठितारथमुभाविवाः । यस्मिंश्चित्सर्वमोतंप्रजानांतन्मेमनःशिवसंकुक्षम
 स्तु ॥ सपराधिरभ्वनिव्यमन्यव्याजेनीयतेभीशुभिर्वाजिनऽइव । हृत्प्रतिष्ठयदजिरयार्थंभुवंतन्मे० ॥ ६ ॥ विहिहोत्रेतिपंचर्वस्य
 वामदेवोगातमोवायुरनुष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐविहिहोत्राअर्वाताविषोनरायार्थः । वायुवाचंद्रेणरथेनग्राहिसुतस्प्रतीतये ॥ नियु
 द्वाणोअशस्तीनिद्युत्वाइंद्रसारथिः । वायुवाचंद्रे० ॥ अनुकृष्णेवसुधितीप्रेमार्तेविभ्वपेशसा । वायुवाचंद्रे० ॥ वहंतुत्वामनो
 यजोयुक्तासोनवतिर्नव । वायुवा० ॥ वायोशतहरीणांयुवस्वपोष्याणां । उतवातेसहस्रिणोरथुआयातुपाजसा ॥ ५ ॥ मुंचामित्वेति
 पंचर्वस्यप्राजापत्योयश्मनाशनइंद्रस्त्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐमुंचामित्वाहविषुजीवनायुकमज्ञातयुक्षमादुतराजयुक्षमात् ।
 ग्राहिज्माह्याद्वैतदंततस्याइंद्राग्नीप्रमुंमुक्तमेनम् ॥ यदिक्षितायुयद्विवापरतोयादिमत्योरौतिकेनीतएव । तमाहरामिनिर्गतेरु
 पस्यादस्यार्पमेनंशतशार्दाय ॥ सहस्राक्षेणशतशारदेनशतायुषाहविषाहार्पमेनं । शतंयथेमंशरदोनयुतीद्गोविश्वस्यदुरितस्य
 पुरं ॥ शतंजीवशरद्वेवधैमानःशतहंसंतान्श्रुतमुवंसुतान् । शतमिंद्राग्नीसवितान्बृहस्पतिःशतायुषाहविषेमंपुनर्दुः ॥ आहार्प
 त्वाविंदत्वापुनरागाःपुनर्नव । सर्वाणुसर्वतेचक्षुःसर्वमायुश्चवेविदं ॥ ५ ॥ स्थोनायुधिमीमेधातिथिर्भूमिर्गायत्री । सूत्रप्रोक्ष० ।
 ॐ स्थोनायुधिविभवातृक्षरानिवेशनी । यच्छान्तःशर्मसुप्रथः ॥ द्रविणोदाआंगिरसःकुत्सोद्रविणोदाअग्निस्त्रिष्टुप् । सूत्रप्रो० ।
 ॐद्रविणोदाद्रविणसस्तुस्यद्रविणोदाःसनरस्यप्रथसत् । द्रविणोदावीरवतीमिथंनोद्रविणोदारसतेद्वीर्धमायुः ॥ सवितापश्चाता

ज्ञानाकोट्युद्गोविन्ददेवाजगती । सूत्रप्रोक्ष० । ॐ सच्चिताप्रश्वात्तत्सच्चितापुरस्तात्सच्चितोत्तरात्तत्सच्चिताधरात्तात् । सच्चितानं
 सुवसुसर्वतात्तिसच्चितानोरारासत्तदीर्घमायुः ॥ नवोनवोभवतिसूर्यासवित्रीचंद्रमास्त्रिष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐ नवोनवोभवतिसुजायं
 मानोद्वांकेवुरुपसामृतमं । भागंदेवभ्योविदधात्यायन्यचंद्रमास्तिरतदीर्घमायुः ॥ विद्युन्नयापततीतिपुरुखाज्वरशीत्रिष्टुप् ।
 सूत्रप्रो० । ॐ विद्युन्नयापततीदधेद्योन्नरतीमुऽअव्याकाम्यानि । जनिष्ठोअपोनर्युस्सुजातःप्रोवर्शातिरतदीर्घमायुः ॥ उल्ह
 कयातुवसिष्ठंद्रस्त्रिष्टुप् । सूत्रप्रो० । ॐ उल्हकयातुंशुशुल्हकयातुंजहिन्नयातुंभुतकोकयातुं । सपूर्णयातुंभुतगृध्रयातुंहृपदेवप्र
 मृणरक्षइंद्र ॥ पिशंगभृष्टिद्वोदासिःपुरुखाइंद्रोगायत्री । सूत्रप्रो० । ॐ पिशंगभृष्टिमंभृणंपिशाचिमद्रसमृण । सर्वरक्षो
 निर्वह्य ॥ एतैःसर्वमंत्रैःसूत्रमभियच्य ॥ जातवेदसेमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निस्त्रिष्टुप् । ॐ जातवेदसेसुनयामसोममराती
 यतानिदहातुवेदः । सनःपर्पदतिदग्गाणिविश्वानुवेवुसिधुंदुरितालुग्निः ॥ इतिगंधेनसूत्रंवल्लिप्य । विद्वेत्तातभागवो
 नेमइंद्रोजगती । ॐ विद्वेत्तातुसयनपुप्रवाच्यायाचुकर्धमपवाद्भिद्रस्रन्यते । पारावत्तरुसंभतवस्वपावृणोःशरभायुक्कपि
 वंधये ॥ इत्यनेनपुंसोदक्षिणहस्तेवधीयात् ॥ श्रियेजातःकाण्वःपयमानःसोमस्त्रिष्टुप् । ॐ श्रियेजातःश्रियआनिरियायुश्चि
 यंययाजहृत्तभ्योदधाति । श्रियंयसानाऽअमृतत्वमायुन्यवतिसुत्यासंमुधामितद्रौ ॥ इतिस्त्रियायामहस्तेवधीयात् ॥ तत
 आचार्यम्रत्विजश्चयजमानस्यमंत्ररक्षांशुर्युः ॥ तैत्तमंत्राः ॥ शतंजीवेतिद्वयोःप्राजापत्योयक्ष्मनायनइंद्रस्त्रिष्टुप् अंत्यानुष्टुप् ।
 ॐ शतंजीवशरद्वोवधमानःशतहंमृतांछुतमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसच्चिताबृहस्पतिःशतायुंपाह्विषंमुनर्दुः ॥ आहोर्पुत्वा

दिदंत्वा पुनरगाः पुनर्नय । सर्वांगसर्वतैचक्षुःसर्वमायुश्चतेविदम् ॥ येयज्ञेनेत्यष्टैस्त्यसूक्तस्यमानवोनाभानेदिष्टोविश्वेदेवा आ
 याश्चतस्रो जगत्स्यः पंचम्यनुष्टुप् पष्ठीबृहती सप्तमीसतोबृहत्पद्यम्यनुष्टुप् । ॐ येयज्ञेनुदक्षिणयासमं क्राइद्रस्यसुख्यमभुतत्वमा
 नश्च । तैर्भ्योभुद्रमंगिरसोवोअस्तुप्रतिगृणीतमानुवंसुमेधसः ॥ यजुर्दाजन्पितरोगोमयुं वसुतेनाभिदन्परिवत्सरेवृलम् । दीर्घा
 भुत्वमंगिरसोवो ॥ यजुतेनुसूर्यमारोहयन्दिव्यप्रथयन्पृथिवीमातरं वि । समृज्जास्त्वमंगिरसो ॥ अयं नाभावदतिवृत्तुर्वा
 गहर्देवपुत्राः क्रपयुस्तच्छृणोतन । समृह्णयमंगिरसो ॥ विरूपासुइहपयुस्तइद्रभीरवैपसः । तेअंगिरसः सनवुस्तेभुद्रोः परिजज्ञिरे
 ॥ १ ॥ येभुद्रोः परिजज्ञिरेविरूपासोदिवस्परि । नर्वावोनुदयगवोअंगिरस्तमः सचाद्रवेषुमहते ॥ इन्द्रेणयजानिःसृजंतयाधतो
 भ्रजंगोमंतमुभिर्यसं । सहस्रमेददतोअष्टकुर्यः शुश्रवाद्रवेष्वक्त ॥ मनंतंजायतामयमनस्तोक्मवेरोहतु । यः सहस्रंश्रुताभ्यंसुखो
 द्रानाश्रमहते ॥ ८ ॥ त्र्यं वकं वसिष्ठो रुद्रोनुष्टुप् । ॐ त्र्यं वकं वजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकर्मवृवर्धनान्मत्योर्मुक्षी
 शुमानुतात् ॥ एतैर्मंत्ररक्षायां कृतायां यजमानः कृतकमसाहुपयार्थमाचार्यायर्तिरभ्यश्चयथाशक्तिदक्षिणां दद्यात् अन्येभ्योपिभूयसीं
 दक्षिणां दद्यादिति । इति श्रीमद्भद्रारामेश्वरमुत्तनारायणभट्टकृतप्रयोगरत्नेकौतुकबंधप्रयोगः ॥

अधप्रहयज्ञः ॥ सचनित्यनैमित्तिककान्यभेदेन त्रिधा । अयनविषुवोपरागादिषु नित्यः । गर्भाधानादिकर्मप्रारंभेषु नैमित्तिकः
 विषदपणमसंपदादिकामनासुकाभ्यः । अत्रमूलान्याकरतो ज्ञेयानि । अहंरूपादिज्ञात्वाकर्मकार्यमन्यथाविफलम् । तदाहाश्चलायन
 चार्थः—रूपवर्णयुधस्थानमंडलसन्वाहनान् । समित्कुंडोपहारांश्चपुष्परत्नाकृतीरपि ॥ गायत्रीमूलमंत्रांश्चानाममंत्रांश्चकेवलान्

अधिप्रत्यभिदेवानां भजंश्चर्यादिसंयुतात् ॥ तत्तन्मूर्तीश्चजानीयाद्बोध्यन्नर्चयन्नमहान् । अज्ञातैवंपुमानि द्वातत्फलनवापिदति ॥
 दुरःसंचामोतिसुमहद्वयादिद्राप्यवितुमानिति । गायत्रीप्रहगायत्री साप्रयोगेवक्ष्यते । वर्णादयश्चमंडपकुंडादिचक्राभ्येयथोक्तंका
 थम् । नित्यनैमित्तिकयोस्तत्वनित्यम् । नित्यनैमित्तिकंहित्वासर्वमन्यत्समंडपमितिमात्स्योक्तेः । कुंडेवास्थंडिलेपिवेतिआचार्योक्तेश्च ॥
 मंडपलक्षणंहेमाद्रौमत्स्यपुराणे—गृहस्योत्तरपूर्वेणमंडपकारयेद्बुधः । रुद्रायतनभूमौवाचतुरसमुदकप्लवम् ॥ दशहस्तानयाष्टौ
 वाहस्तान्कुर्वादिधानतः । तत्सद्वाराणिचत्वारिकर्तव्यानिविचक्षणैः ॥ इति ॥ कुंडचस्फंदपुराणे—नवप्रहमखर्बुंडहस्तमात्रं
 समततः । चतुरस्रमथोहस्तयोनिक्रंसमेखलम् । चतुरंगुलविस्तारामेखलातद्वद्वुच्छिता ॥ मात्स्ये—वितस्तिमात्रायोनिः
 स्थापयत्सप्तगुलिविस्तृता । कूर्मपृष्ठोन्नतामध्येपार्श्वयोश्चांगुलोच्छ्रिता ॥ गजोष्ठसहस्रीतद्वदायताछिद्रसंयुता । मेखलोपरिस
 र्वत्रअभ्युदयदलसंनिभा ॥ गजोष्ठतुल्याभ्युदयदलतुल्यावेतिविकल्पः । साचयोनिःपश्चिमतःकार्या । पश्चिमेमध्यभागेतुयानि
 कुर्वादिधानतइतिगोक्तेः ॥ मात्स्ये—मानहीनाधिककुंडमनकमयदंभवेत् । तत्स्योत्तरपूर्वतुस्थंडिलंहस्तमात्रकम् ॥ त्रिवप्रं
 चतुरस्रंवाचितस्तुच्छायसंमितम् । स्थंडिलंवेदिः । यन्नामेखलाः । द्विरंगुलोच्छ्रितोयप्रःप्रथमःसमुदाहृतः ॥ अंगुलोच्छ्रा
 यसंयुक्तंयप्रद्वयमथोपरि । द्व्यंगुलसत्रविस्तारःसर्वथाकथितोबुधैरिति । अन्यत्सर्ववर्णदेवानामादिप्रयोगेरपष्टीभविष्यति ॥
 अधप्रहयज्ञप्रयोगः ॥ यजमानःस्नात्वानित्यकर्मनिर्वर्त्यमाहर्तृकोक्तेकेशुभेकालेद्वाकालौसंकीर्त्यअयनादिनित्यकालेषुसंकल्पयेत् ।

महानुकूल्यसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थग्रहयज्ञंकरिव्यवहति । गर्भाधानादिनिमित्तेषुअमुककर्मकर्तुमादावादित्यादिग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थग्रहयज्ञंकरिव्यवहति । विषदपगमादिकामनायांतुअमुककामनासिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्यर्थग्रहयज्ञंकरिव्यवहति । ततःसंभारान्संभरेत् । तत्रनित्यनैमित्तिकयोःप्रतिपदोक्तवरतूनि तदभावेऽनुकल्परूपाणिवायथाशक्ति संपादयेत् । कार्येतुप्रतिनिध्याभावात्प्रतिपदोक्तवरतून्येव । ततआचार्यादिवरणम् । तत्रविधिज्ञंस्वशाखाविदंसाचारमेकंअस्मिन्ग्रहमखेत्वमंचार्यकंकुर्वितिपाणिनातत्पाणिमुपरुग्रय । आचार्यस्तुयथास्वर्गेशक्रादीनांबृहस्पतिः । तथात्वंममयज्ञेऽस्मिन्नाचार्योभवमुग्रतेतिवृणुयात् । अन्यानप्यातिव्यज्यंकुर्वितिप्रत्येकंवृणुयात् । तेचहोमानुसारेणचत्वारोष्टौषोडशवा । तेचकरिच्यामीत्युक्त्वाआचार्येभ्यः । ततोयजमानस्तान्यथाशक्त्यचरयेत् । ततआचार्यःकर्मसंकल्पपूर्वकंगृहादुत्तरतएशानिवाकृतपांचतुर्दिक्षुहस्तमात्रावरयांचतुस्त्रिद्व्यंगुलप्रमाणत्रिभूमिकायांग्रहवेद्यांशुक्लवीहितंडुलैःसकर्णिकमष्टदलमंजुजमुल्लिख्यकर्णिकायांदलेषुचवर्तुलादिग्रहपीठानितत्तदर्पकाक्षतैर्यथोपपन्नैर्वाकुर्यात् । तानीदं । मध्येरकाक्षतैर्वतुलं । आग्नेयदलेशुक्लाक्षतैश्चतुरस्रं । दक्षिणदलेरकाक्षतैस्त्रिकोणं । ईशानदलेहरिताक्षतैर्वर्णाकारं । उत्तरदलेपीताक्षतैर्दार्ध्याचतुरस्रं । पूर्वदलेशुक्लाक्षतैःपंचकोणं । पश्चिमदलेकृष्णाक्षतैश्चापाकारं । नैऋत्यदलेकृष्णाक्षतैःशूर्पाकारं । वायव्यदलेचित्राक्षतैर्ध्वजाकारमिति । ततउदीच्यांरंगवह्निकारंजितपद्मोपरि महीद्याःकाण्योमेधातिथिर्धूमिर्गार्वजी । ॐ महीद्याःपृथिवीचनइमंयज्ञंभिभिक्षतां । पिप

१ त्वमाचार्यकंकुर्वित्येववरणेसिद्धेस्तस्याचार्यादीनामपिगोत्रोद्यारपूर्वकमेतत्कुर्यातिसांप्रदायविदः । तद्विस्तारस्त्वन्यग्रहेयः ।

तानोभरीमभिः ॥ इतिभूमिस्तथा । ओपधयइत्यस्यार्धवर्णोभिगोपधयोनुष्टुप् । ॐ ओपधयःसंवदतुसोमनसुहराज्ञा ।
 यसंष्टुणोर्तन्नाह्यणस्तराजनपारयामसि ॥ इतिप्रदीनोभ्य । आकलशोव्यत्यस्यकारयपोदेवलःपवमानःसोमोगायत्री । ॐ
 आकलशोपुधानविषुवित्रेपरिपिच्यते । त्रयधैर्येपुधयते ॥ इतिवृत्तधान्यपीठेनवमव्रणमकालकृतजसंमृन्मयवानुलिप्तमलंकृतं
 शुभमभिषेकशुभंनिधाय । इममेगंगइत्यस्यसिधुक्षित्रैयमेधोनदीस्तुतिर्जगती । ॐ इममेगंगेयमुनेसरस्वतित्रुतुद्रिस्तोमंसच
 तापकृष्या । अस्मिन्मयामरहृधेवितस्तयाज्जीकीयेशुण्णयासयोमया ॥ अनेनपुण्यजलेनपूरयित्वा नवसूत्रेणवस्त्रयुग्मेनवावेष्ट्य
 हयगजवल्मीकहृदगोष्ठराजद्वारचतुष्पथमृदः उद्धृतासिवराहणकृष्णेनशतवाहुना । मृत्तिकेहरमेपापयन्मयादुष्कृतंकृतं ॥ इति
 शुभेनिक्षिप्य । रुवतिभीमइत्यस्यैश्वर्यामित्रोरेणुःपवमानःसोमोजगती । ॐ रुवतिभीमोवृष्टमस्तविव्ययाशृंगेशिदानोहरिणीवि
 चक्षणः । आयोनिंसोमःसुकृतंनिर्षादतिगुव्ययीत्यमभवतिनिर्णिगुव्ययी ॥ अनेनन्यप्रोधाभ्यधयपुक्षजंवृक्षतवृक्षत्वचः । प्रयो
 यशेष्टित्यस्यवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । ॐ प्रयोयशेष्टेयुदेयताअच्यव्यानमोभिःपृथिवीइधैय । येषांब्रह्माण्यसंमानिविघ्नोवि
 प्यवियंतिअनिनोनदाद्याः ॥ अनेनतथापछयास्त्रिष्वप्य । आप्यायस्तेत्यस्यराह्णगोतमःसोमोगायत्री । ॐ आप्यायस्व
 समनुतेविश्वतःसोमपृष्य । भव्याजस्तसंगधे ॥ अनेनगोधीरं । दधिक्राव्णइत्यस्यगोतमोवामदेवोदधिक्रावानुष्टुप् । ॐ
 दधिक्राव्णोअकारिपंजिष्णोरभ्यस्तयाजिनः । सुरभिर्नोमुखाकरत्नपुआयूपवितारिपत् ॥ अनेनदधि । ॐ शुकमसिज्योतिर
 सिर्तेजोसि ॥ इतिधृतं । गंधद्वारामित्यस्यानंदकर्मचिह्नीर्तेदिरासुताःश्रीरनुष्टुप् । ॐ गंधद्वारादुराधुषानित्यपुष्टाकरीपिणी ।

भाट्टिष्वामनिः, गाताभट्टीष । अस्मिंश्छुरलोपः । अमेवंशपरः द्वितीयो भट्टनारायणपीत्रः कमलाकरभट्टः । अस्य निर्णयसिधुः, पूर्व
 लाकरः, शांतिरुमलाकरः, विवादवाट्टयं (विवादकमलाकरः), काव्यप्रकाशव्याख्या, कमलाकराह्निकम्, शूद्रकमलाकरश्च ॥ छुतीर
 दक्षमणभट्टः । अस्मिन् आषारतजम् ॥ अमेकमलाकरमदुआक्षय आसन् अनंतभट्टः, प्रभाकरभट्टः, शामभट्टइति । तत्रानंतभट्टस्वरत
 स्वरुम एकएव । अत्रभट्टनारायणवंशयानांतच्छुतीनांचशातानामेवछुतीस्त्रिविन्ध्यासस्यपितृवंपानेपांमहामहिमत्वेनान्येऽधिकतिचन्मंथाए
 न्यवमप्रणीतालभ्येरमित्तनुमीयते तत्रातंतपरिचयभाभिर्महाशयेरावेदितसमावेशयामोऽस्यनुत्तुर्दण्णावसरे । तथात्रनिवंधेऽस्यदनवधा
 कृपां धत्तयाक्षरयोजकादिजन्यस्तलितस्थलेष्वपिदयालवोविद्वांसःपरिशोषयंतु कृपाद्रातःकरणेनावेदयंतुमांतदनुत्तुणंपुनःपरिशोषयेयेति स
 लियंभंमाप्योपरमतेऽस्माद्विस्तृतव्यापारात्—

पणशीकरोपाह्विद्वद्वरलक्ष्मणशर्मवनुजन्मा
 वासुदेवशर्मा ।

ईश्वरसर्वभूतानांतामिहोपह्वयेश्रियं ॥ अनेनगोमयम् । गायत्र्याविश्वामित्रःसवितागायत्री । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्य
 धीमहि । धियोयोनःप्रचोदयात् ॥ अनयागोमूत्रचनिक्षिप्य । सहिरलानीत्यस्यश्यावाश्वःसवितागायत्री । ॐ सहिरलानि
 द्राशुपसुवातिसविताभर्गः । तंभागंचित्रमीमहे ॥ अनेननवरत्नानि (हीरकमौक्तिकपद्मरागनीलमरकतगोमेदपुष्परागवैदूर्य
 प्रवालारत्नानि) । याओपधीरित्यस्याथर्वणोभिपगोपधयोनुष्टुप् । ॐ याओपधीःपूर्वाज्ञातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा । मननुवभ्र
 णामहंशतंधामानिसुस्रच ॥ अनेनशतौपधानितदभावेदशमूलानितदभावेसुवर्णवा । ॐ गंधद्वारांदुराधर्षानित्यपुष्टांकरीपिणी ।
 ईश्वरसर्वभूतानांतामिहोपह्वयेश्रियं ॥ इतिगंधनिक्षिप्य । ॐ कांडात्कांडात्प्ररोहतीपरुपःपरुस्पर्श । एवानोद्वेषप्रतनुसह
 स्रैणशतेनच ॥ इतिदूर्वाः । ॐ याःफुलिनीयाअफलाअपुष्पायाश्चपुष्पिणीः । बृहस्पतिप्रसूतास्तानोमुंचत्वंहसः ॥ इतिफलं ।
 ॐ पूर्णादर्विपरपतसुपूर्णपुनरापत । वस्त्रेवचिकीणावहाइपमूर्जशतक्रतो ॥ इतिपूर्णपात्रम् । सर्वसमुद्राः० । गंगेचयमुने
 चेति० । ॐ इममंगेयमुनेसस्वतिशुतुद्रिस्तोमंसचत्तापरुण्या । असिक्न्यामरुद्धेवितस्तुयार्जाकीयेशृणद्यासुपोमया ॥
 इत्येतमंत्रैः । आपोहिष्ठेतिनचर्चस्यसूक्तस्यावरीपःसिधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवधमानासप्तमीप्रतिष्ठाअंत्येद्वेअनुष्टुभी । ॐ
 आपोहिष्ठामयोभुवः० ॥ ९ ॥ अनेनसूक्तेनउकुंभंपूरयेत् । नहितेक्षत्रमित्याद्येकविंशत्यृचामाजीगतिःशुनःशपोवरुण
 आद्यादशत्रिष्टुभःशिष्टागायत्र्यःआभिः । ॐ नृहितेक्षत्रंनसहो नमनुंक्वथनामीपतयत्तऽआपुः । नेमाऽआपोऽअनिमिंपंचरं
 तीर्नयेचातस्यप्रमिनंत्यभ्यं ॥ अबुधेराजावरुणोचनस्योर्ध्वस्तूपदतेपतदक्षः । नृचीर्नानस्थुरुषार्वुध्नएपामस्मेऽअंतनिहिताःकेतवः

स्युः ॥ इरुं हिराज्जावरुणश्चकारसूर्यायपथामन्वेतवारं । अपदेपाद्राप्रतिधातवेकरुतापवचाहृदयाविधिश्चित् ॥ शतंतेराजन्भि
 पजःमुहधमुर्गोभीरामुमतिष्टेऽअस्तु । वार्धस्वदुरेनिस्तितिराचैःकृतंचिदेनःप्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ अमीयक्रक्षानिहितासउच्चान
 णंददश्चेकुहचिदिधेयुः । अदंघ्यानिवरुणस्यग्रतानिचिचारकंशचंद्रमानकमेति ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणवंदमानस्तदाशस्तेयज
 मानोहृविभिः । अहंळमानोवरुणेहनुोध्युरुशंसमानऽआयुःप्रमोषीः ॥ तदिन्नकृतदिव्यामह्यमाहुस्तदयंकेतोहृदऽआविचष्टे ।
 शुनःशेपोयमहंभूतोतःसोऽअस्मान्नाजावरुणोमुमोक्तु ॥ शुनःशेपोह्यहंभूतोतस्त्रिज्वादित्यंद्रुपदेपुवद्धः । अयंनराजावरुणः
 ससृग्याद्विद्धौअदंघोविमुमोक्तुपाशान् ॥ अवतेहेल्लोवरुणनमोभिरवयज्ञोभरीमहेहृविभिः । क्षयंन्नस्मभ्यमसुरप्रचेताराजज्ञेनो
 सिशिश्रयःश्रुतानि ॥ उदुत्तमंवरुणपाशमस्मदवाधमंविमंध्यमंश्रथाय । अथावयमदित्यव्रतेतवानागसोऽअदितयेस्याम ॥
 यच्चिद्धितेविशोयथाप्रदेववरुणग्रतं । मिनीमसिद्याविद्यवि ॥ मानोवधार्थहृल्लवैजिहीळानस्यरीरधः । माहृणानस्यमन्यवे ॥
 विर्मल्लीकार्यतेमनोरुधीरदयंनसादंतं । ग्रीभिर्वरुणसीमहि ॥ पराहिमेचिमन्यवुःपततिवस्यऽइष्टये । वयोनवसतीरुप ॥ कदा
 क्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मुल्लोकार्योरुचक्षंसं ॥ तदिस्त्समानमाशातेवनेतानप्रयुच्छतः । धृतव्रतायद्राक्षुषे ॥ वेद्यायोवी
 नांपुदमंतारिक्षेणपततां । वेदनायःसमुद्रियः ॥ वेदमासोधतव्रतोद्वादशप्रजावतः । वेद्यायजंपजायते ॥ वेदुवातस्यवर्तनिमरो
 मृष्यस्यवृहतः । वेद्यायेऽअध्यासते ॥ निरसाधुतव्रतोवरुणःपरत्याइस्वा । सास्वाज्यायसुक्रतुः ॥ स्वादिष्टयेतिदशचस्यसूक्तस्य
 मधुच्छंदाःसोमोगायत्री । अस्वादिष्टयामदिष्टयार्धस्वसोमधारया । इंद्रायपातवेसुतः ॥ रुद्रोहाविश्वचर्षणिर्भियोनिमयो

हतं । द्रुणासुधस्थमासदत् ॥ वृत्तिवोधातमोभवमंहिष्ठोवृत्तहृतमः । परिप्राधोमघोना ॥ अभ्यर्थमहानादिवानावीतिमंधसा । अभि
 वार्जमतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदर्धदिवेदेवे । इंदोत्वेनऽआशसः ॥ १ ॥ पुनार्तितेपरिस्तुतंसोमसूयस्यदुहिता । वारं
 णशश्वतातना ॥ तमीमण्वीःसमर्यऽआगभ्णंतियोर्णोदश । स्वसारःपार्थदिवि ॥ तर्माहिन्यत्यग्रवोधमतिवाकुरंदर्त ॥ त्रिधा
 तुवारणंमधु ॥ अभीऽममस्याऽउतश्रीणांतधेनवःशिशु । सोममिद्रायपातवे ॥ अस्यादिद्रोमेद्रव्याविश्वोवृत्राणिजिघ्रते । शूरोमुघाच
 मंहते ॥ २ ॥ अनेनसूक्तेनचतुंभमभिमंत्रयेत् । यद्वाकलथाभिमंत्रणेऽन्यमंत्रविदंनियुंजीत । ततःकर्मसंकल्प्यविधिवत्स्वस्ति
 याचनंकृत्वाग्रहवेदिपद्मपीठेयथास्थानंयथामुखीग्रहप्रतिमांस्थापयित्वातदक्षिणवामपार्श्वयोरधिदेवताप्रत्यधिदेवतेतदभिमुख्यौ
 स्थापयेत् । तदभागेपुष्पाक्षतादिप्यावाहयेत् । तत्रायंमंत्रकारः । व्यस्तसमस्तव्याहृतीनामत्रिभृगुभरद्वाजप्रजापतयऋषयः अग्निवायु
 सूर्यप्रजापतयोदेवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बहृत्यदृष्टंदांसिआदित्याद्यावाहनेवि० । ॐ भूरादित्यमावाहयामि । ॐ भुवआदित्यमा० ।
 ॐ स्वरादित्यमा० । ॐ भूर्भुवःस्वरादित्यमा० । आकृष्णेनेत्यस्यहिरण्यस्तूपःसथितात्रिष्टुप् । आदित्यावाहनेविनियोगः । ॐ
 आकृष्णेनुरजसावर्तमानोनिवेद्ययश्चमृतंमर्त्यं च । हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ इत्यृचमुच्चार्य । भगवन्नादि

१ पृथ्वीचंद्रोदये—वर्णरूपगुणैर्गुणैर्काव्याहत्यावाहयेत्तुतानिति । कौर्म—मंत्रेणावाहनंकुर्वन्मंत्रेणैवविसर्जनमिति । मंत्रेणव्याहृतिभिरावाह-
 नेविकल्पः । मदनरत्नस्तुआवाहनस्यापनयोभेदाद्याहृतिभिरावाहनंएतैर्मंत्रैःस्थापनमितिशास्त्रितदाएवप्रयोगः ॐ भूरादित्यमावाहयामि भुवआ०
 स्वरा० भूर्भुवः० आकृष्णेन० आदित्यायनमःआदित्यंस्थापयामि । भट्टरत्नेयमुक्तमितिप्रतापनारासिंहसंस्कारकांडे ।

त्वप्रहाधिपतेकाश्यपगोत्रकालगदेशेश्वरजपापुष्पोपमांगद्युतेद्विभुजपद्माभयहस्तासिंदूरवर्णावरमाल्यानुलेपनज्वलन्माणिक्यखिचि
 तरतर्वागाभरणभारकरतेजोनिधेित्रिलोकप्रकाशकत्रिदेवतामयमूर्तेनमस्तेसन्नद्धारुणध्यजपताकोपदोभितेनसप्ताश्वरथवाहनेनमेरुं
 प्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छाम्निरुद्राभ्यांसहपद्मकर्णिकायांताम्रप्रतिमांप्राङ्मुखीवतुलपीठेधितिष्ठपूजार्थत्वाभावाहयामीत्यादित्यमावाह
 येत् । तदक्षिणपार्श्वे । ॐ भूरादित्याधिदेवतामग्निमा० । ॐ भुवआदित्याधिदेवतामग्निमा० । ॐ स्वरादित्या
 धिदेवतामग्निमा० । ॐ भूर्भुवःस्वरादित्याधिदेवतामग्निमा० । अग्निद्रुतमित्यस्यकाण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्री । अद्रयावाह
 नेति० । ॐ अग्निद्रुतं वृणीमहेहोतारं विश्वैवदसं । अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य पिंगन्नद्रुमश्रुकेशपिंगाक्षत्रिनयनमरु
 णपर्णछागस्यसाक्षसूत्रं सप्तार्चिपंशकिथंरयरदहस्तद्वयमादित्याधिदेवतामग्निमावाहयामि । तद्वामपार्श्वे । ॐ भूरादित्यप्रत्य
 धिदेवतारुद्रमावा० । ॐ भुवआदित्यप्रत्यधिदेवतारुद्रमावा० । ॐ स्वरादित्य० रुद्रं० । ॐ भूर्भुवःस्वरादित्य० रुद्रं० । त्र्यंबक
 मित्यस्यवसिष्ठोरुद्रोनुष्टुप् । रुद्रावाहनेविनि० । ॐ त्र्यंबकं यजामहेसुगंधिपुष्टियर्धनं । उर्वारुकर्मिवृधंनान्मलयोर्मुक्षीयमामृ
 तं ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य त्रिलोचनंपंचवक्त्रं कृपारुढं कपालशूलखट्वांगधारिणंचंद्रमौलिनंसदाशिवमादित्यप्रत्यधिदेवतारुद्रमा० । तद
 क्षिणपूर्वदले ॐ भूःसोममा० । ॐ भुवःसोम० । ॐ स्वःसोममा० । ॐ भूर्भुवःस्वःसोम० । आप्यायस्वेत्यस्यगौतमःसोमो
 गायत्री । सोमावाहनेविनि० । ॐ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृण्यं । भवावाजस्यसंगुथे ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य । भगवन्सोम
 द्विजाधिपतेसुधामयशरीरात्रिगोत्रयमुनादेशेश्वरगोक्षीरधवलंगंकांतेद्विभुजगदावरदानांकितशुक्लांबरमाल्यानुलेपनसर्वांगामृक्क

मौक्तिकाभरणमणीयसमस्तलोकाप्यायकदेवतास्वाद्यमूर्तेनमस्तेसनंदधवलध्वजपताकोपशोभितेनदशश्वेताश्वरथवाहनेनमेरुं
 दक्षिणीकुर्वन्नागच्छाद्भिरुभयाचसहपद्माग्रेयदलमध्येस्फटिकप्रतिमांप्रत्यङ्मुखोचतुरन्नपीठेधितिष्ठपूजार्थत्वाभावाहयामि । तदक्षि
 णपार्श्वपूर्ववद्व्यस्तसमस्तव्याहृत्युच्चारणानंतरं । अप्सुमइत्यस्यसिंधुद्वीपआपोगायत्री । अवावाहनेविनि० । ॐ अप्सुमेसोमोऽ
 अत्रवीदंतर्विश्वांनिभेपुजा । अग्निं च विवशं भुवं ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य स्त्रीरूपधारिणीः श्वेतवर्णामकरवाहनाः पादाकलशधारिणीसु
 क्ताभरणभूषिताः सोमाधिदेवताअपआवाहयामि । तद्धामपार्श्वव्यस्तसमस्तव्याहृत्युच्चारणानंतरं । गौरीभिर्मायेत्यस्यदीर्घतमा
 उमाजगती । उमावाहनेवि० । ॐ गौरीभिर्मायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदोसाचतुष्पदी । अष्टार्पदीनवपदीवभूषणसह
 स्राक्षरापरमेव्योमन् ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य अक्षसूत्रकमलदर्पणकमंडलुधारिणीं त्रिदशपूजितां सोमप्रत्यधिदेवतामुमाभावा० । दक्षि
 णदलेपूर्ववत्प्रणवव्याहृत्युच्चारणानंतरं । अग्निर्मूर्धेत्यस्य विरूपंगारकोगायत्री । अंगारकावाहनेवि० । ॐ अग्निर्मूर्धादिवः कृ
 कुत्पतैः पृथिव्याअयं । अपारेतांसिजिन्वति ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य भगवन्नंगारकाश्याकृतेभारद्वाजगोत्रावतिदेशेश्वरज्वालापुंजोप
 मांगद्युतेचतुर्भुजशक्तिशूलगदाखटांगधारिन्नरकांवरमाल्यानुलेपनप्रवालाभरणभूषितसर्वांगदुरालोकदीपेनमस्तेसन्नद्धरक्तध्वजप
 ताकोपशोभितेनरक्तमेपरथवाहनेनमेरुंप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छभूमिस्कंदाभ्यांसहपद्मदक्षिणदलमध्येरक्तचंदनप्रतिमांदक्षिणामुखीं
 त्रिकोणपीठेधितिष्ठपूजार्थत्वाभावा० । तदक्षिणपार्श्वव्याहृत्युच्चारणानंतरं । स्योनापृथिवीत्यस्यमेधातिथिर्भूमिर्गायत्री ।
 भूम्यावाहनेवि० । ॐ स्योनापृथिविभवानक्षुरानिवेशनी । यच्छानुः शमैः सप्रथः ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य शुक्लवर्णीदिव्याभरणभू

पितां चतुर्भुजां सौम्ययुगपंचद्रां शुसदशां वरां लपात्रसस्यपात्रौ पधिपात्रपद्मोपेतकरां चतुर्दिङ्गपृष्ठगतामंगारकाधिदेवतां भूमिमावाह
 यामि । तद्गामपात्रैर्व्याहृत्य चारणानंतरं । कुमारश्चित्पितरमित्यस्य गृत्समदः स्कंदस्त्रिष्टुप् । स्कंदवाहने वि० । ॐ कुमार
 श्चित्पितरं वदमानं प्रतिनानाभरुद्रोपयंतं । भूर्देवतां रस्तपतिं गृणीषेस्तु तत्स्वभेषजार्स्यस्मे ॥ इमं मंत्रमुच्चार्य पण्मुखं शिखंडकविभूषि
 तं रंकां वरधरं मयूरवाहनं कुक्कुटधंदापताकादात्म्युपेतं चतुर्भुजमंगारकप्रत्यधिदेवतां स्कंदमावाहयामि । ततः प्रागुत्तरदले पूर्ववद्व्याहृत्य
 चारणानंतरं । उद्धुध्यधमित्यस्य बुधः सौम्यस्त्रिष्टुप् । बुधावाहने विनि० । ॐ उद्धुध्यध्वंसमनसः सखायः समन्निर्मिध्वं ब्रह्मः सनी
 ळाः । दुष्टिकामन्निमपसंचदेवी मिंद्रावतो वसे निहयेवः ॥ इमं मंत्रमुच्चार्य भगवन्सौम्यसौम्याकृते सर्वज्ञानमया त्रिगोत्रमगधदेशे श्व
 रं कुंभयणो गद्युते चतुर्भुजसद्वेदकगदावरदानां कितपीतां वरमाल्यानुलेपनमरकताभरणालंकृतसर्वांगविवुधपतेन मस्तं सनद्धपीत
 ध्वजपताकोपशोभितेन चतुःसिंहरथवाहनेन मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्नागच्छविष्णुपुरुषाभ्यां सहपद्मे शानदलमध्ये सुवर्णप्रतिमामुदङ्मुखीं
 वाणाकारपीठे धितिष्ठपूजार्थमावाहयामि । ततस्तत्पार्श्वयोरधिप्रत्यधिदेवतयोरावाहनं । व्याहृतीरुक्त्वा । इदं विष्णुरित्यस्य मेधा
 तिधिर्विष्णुर्गायत्री । सहस्रदीपित्यस्य नारायणः पुरुषो नुष्टुप् । विष्णुपुरुषावाहने वि० । ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदेधेपदं । समूढम
 स्थांसुरे ॥ ॐ सहस्रदीर्घी पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । सभूमिं विश्वतो ब्रुत्वा त्यतिष्ठ दशांगुलं ॥ इमं मंत्रमुच्चार्य कौमोदकीपद्मशंखच
 क्रोपेतां चतुर्भुजां सौम्याधिदेवतां विष्णुमावाहयामि । प्रत्यधिदेवतां पुरुषमावाहयामि । तदुत्तरदले पूर्ववद्व्याहृत्य नंतरं । बृहस्पत इत्य
 स्य गृत्समदो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । बृहस्पत्यावाहने वि० । ॐ बृहस्पते अतियदुर्यो अर्हो ह्युमद्विभाति क्रतुमज्जनैषु । यद्दीदयच्छर्वस

ऽऋतप्रजाततद्रूप्तासुद्रावर्णिधेहिचित्रं ॥ इममंत्रमुच्चार्य भगवन्बृहस्पतेसमस्तदेवताचार्यागिरसगोत्रसिंधुदेशेश्वरदीप्तसुवर्णसह
 शांगदीप्तेचतुर्भुजदंडकमंडल्वक्षसूत्रवरदानांकितपीतांबरमाल्यानुलेपनपुष्परामयाभरणमणीयसमस्तविद्याधिपतेनमस्तेसन्नज
 पीतध्वजपताकोपशोभितेनपीताश्वरथवाहनेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छद्रब्रह्मभ्यांसहपद्मोत्तरदलमध्येसुवर्णप्रतिमामुदङ्मूर्खीदी
 र्धचतुरस्त्रपीठेधितिष्ठपूजार्थत्वामावाहयामि । तदक्षिणपार्श्वेव्याहृत्युच्चारणानंतरं । इन्द्रश्रेष्ठानीत्यस्यगृत्समदइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।
 इन्द्रावाहनेवि० । ॐ इन्द्रश्रेष्ठानिन्द्रावर्णिधेहिचित्तिदक्षस्यसुभगत्वमुस्मे । पोर्षर्यीणामरिष्टितनूनांस्वाम्नानवाचःसुदिनत्व
 महाम् ॥ इममंत्रमुच्चार्य चतुर्दंतगजारूढवज्रांकुशधरंप्राचीपतिनानाभरणभूषितंबृहस्पत्यधिदेवतमिंद्रमावाहयामि । वामपा
 र्श्वेव्याहृत्युच्चारणानंतरं । ब्रह्मणातेब्रह्मयुजेत्यस्यविश्वामित्रोब्रह्मात्रिष्टुप् । ब्रह्मावाहनेविनियो० । ॐ ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायु
 नग्निमहुरीसखायासधुमादआशू । स्थिररथसखामिन्द्राधितिष्ठन्प्रजानन्विद्राडर्पयाहिंसोमं ॥ इममंत्रमुच्चार्य पद्मासनस्थजटिलं
 चतुर्मुखमक्षमालास्रुघुस्तकमंडलुधारिणंकृष्णजिनवाससंपार्श्वस्थितहंसंबृहस्पतिप्रत्यधिदेवंब्रह्माणमावाहयामि । प्राग्दलेपू
 र्ववद्व्याहृत्यनंतरं । शुक्रंतेअन्यदित्यस्यभरद्वाजःशुक्रस्त्रिष्टुप् । शुक्रावाहनेवि० । ॐ शुक्रंतेऽअन्यर्धजुतंतेऽअन्यद्विष्टुष्टु
 ऽअहर्नीयौरिवासि ॥ विश्वाहिमायाऽअथसिखधवोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु ॥ इममंत्रमुच्चार्य । भगवन्भार्गवसमस्तदैत्यगु
 रोभार्गवगोत्रभोजकददेशेश्वरजतोज्ज्वलांगकांतेचतुर्भुजदंडकमंडल्वक्षसूत्रवरदानांकितशुक्लांबरमाल्यानुलेपनवज्राभरणभूषित
 सर्वांगसमस्तनीतिशास्त्रनिपुणमेतेनमस्तेनन्दशुक्लध्वजपताकोपशोभितेनशुक्लाश्वसहितेनरथेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छद्राणीद्रा

भ्यांसहपद्मपूर्वदलमध्येरजतप्रतिमां प्राङ्मुखीं पंचकोणपीठे धितिष्ठपूजार्थत्वाभावाहयामि । तदक्षिणपार्श्वे व्याहृत्युच्चारणानंतरं ।
 इंद्राणीमास्वित्यव्युपाकपिरिंद्राणीपंक्तिः । इंद्राण्यावाहनेविनि० । ॐ इंद्राणीमासुनारिपुसभगामहमंश्रवं । नृहस्याअ
 परं च न जुरसामरेतेपतिविश्वस्मादिद्रुजतः ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य संतानमंजरीवरदानद्विभुजां शुक्राधिदेवतामिंद्राणीमावाहयामि ।
 वामपार्श्वे पूर्व० तं । इंद्रमिद्वेवतातयइत्यस्यमेधातिथिरिंद्रः प्रगाथोब्रुहती । इंद्रावाहनेवि० । ॐ इंद्रमिद्वेवतातयइंद्रप्रयुत्यं
 धरे । इंद्रसमीकेयुनिनोहवामहइंद्रधनस्यसातये ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य चतुर्दंतगजारुदं वज्रांकुशधरंप्राचीपतिनानाभरणभूषितं
 भार्गवप्रत्यधिदेवतामिंद्रमावाहयामि । पश्चिमदले पूर्ववद्व्याहृत्यनंतरं । शमग्निरिरिविठिः शनैश्चरउष्णिक् । शनैश्चरावाह
 नेविनि० । ॐ शमग्निरग्निभिः करुच्छंनस्तपतुसूर्यः । शंवातोवात्वरुपाऽअपस्विधः ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य भगवच्छनैश्चरभास्क
 रतनयकारयपगोत्रसौराष्ट्रदेशेश्वरकज्जलनीलांगकतेचतुर्भुजचापतूणीररुक्पाणाभ्यां कितनीलांवरमाल्यानुलेपनीलरत्नभूषणालं
 कृतसर्वांगसमस्तभुवनभोगणामर्पमूर्तेनमस्ते संतंद्धनीलध्वजपताकोपशोभितेननीलगृध्रथवाहनेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छप्रजाप
 तियमाभ्यांसहपद्मपश्चिमदलमध्येकालायसप्रतिमां प्रत्यङ्मुखीं चापाकारपीठे धितिष्ठपूजार्थत्वाभावाहयामि । तदक्षिणपार्श्वे पूर्वव
 द्वाहृत्यनंतरं । प्रजापतेहिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् । प्रजापत्यावाहनेवि० । ॐ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वज्जातानि
 परितावभूव । यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोऽअस्तुवयं स्यामपतयोर्यीणां ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य यज्ञोपवीतिनंहंसस्थमेकवक्रमक्षमालाद्यु
 चपुस्तकमंडलुसहितंचतुर्भुजं दानैश्चराधिदेवतांप्रजापतिमावाहयामि । वामपार्श्वे पूर्वव० नंतरं । यमायसोममित्यस्यमोयमोनु

द्रु० यमात्राहनेचिनि० । ॐ यमायसोमंसुतयमार्यजुहताहविः । यमंहयुनोगच्छत्यग्निदूतोअरकृतः ॥ इममंत्रमुच्चार्य ।
 ईषत्पीनंदंडस्तंरक्तदंषाशधरंकृष्णवर्णमहिषारुढंस्वर्वाभरणभूषितंशनैश्चरप्रत्यधिदैवतंयममावाहयामि । प्रत्यग्दक्षिणदलाग्रे
 पूर्व्वय० नंतरं । कयानोयामदेवोराहुर्गायत्री राह्वावाहनेवि० । ॐ कयानश्चित्रआर्भुवदूतीसुदार्ढ्यःसखा । कयाशाचिष्ठ
 यात्रुता । इममंत्रमुच्चार्य । भगवन्राहोरविसोममर्दनसिंहिकानंदनपैठिनसगोत्रवर्चदेशेऽश्वरकालमेघद्युतेव्याघ्रवदनचतुर्भुज
 सन्नचर्मशूलवरदानां कितकृष्णांवरमाल्यानुलेपनगोमेदकाभरणभूषितसर्वांगशौर्यनिधेनमस्तेसन्नद्धकृष्णध्वजपताकोपशोभितेनकृ
 ष्णसिंहरथवाहनेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छसर्पकालाभ्यांसहपद्मनैर्ऋत्यदलमध्येसीसकप्रतिमांदक्षिणामुखींशूर्पाकारपीठेधितिष्ठपू
 जार्थत्यामावाहयामि । तद्दक्षिणपार्श्वेपूर्व्वयद्वयाहतीरुच्चार्य । आयंगैःसार्पराज्ञीसर्पागायत्री । सर्पावाहनेवि० । ॐ आयं
 गैःशार्ध्ररकमीदत्सदन्मातरंपुरः । पितरं च प्रयन्त्स्वः ॥ इममंत्रमुक्त्वा । अक्षसूत्रधरान्कुंडिकाकारपुच्छयुक्तानेकभोगांस्त्रि
 भोगभूषणान्भीषणान्राहृधिदेवताःसर्पानावाहयामि । वामपार्श्वेपूर्व्वयद्वयाहतीरुक्त्वा । परंमृत्योइत्यस्यसंकुशुकोमृत्युस्त्रिष्टुप् ।
 मृत्युवात्राहनेचिनि० । ॐ परंमृत्योअनुपरेहिपंध्यायस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेष्टृष्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारांरिषोमोत
 वीरान् ॥ इममंत्रमुच्चार्य । करालवदनंनित्यभीषणंपाशदंडधरंसर्पवृद्धिकरोमाणंराहुप्रत्यधिदेवतांकालमावाहयामि । प्रत्यगु
 तारदलेपूर्व्वयद्वयाहतीरुक्त्वा । केतुकृष्णवन्मधुच्छंदाःकेतुर्गायत्री । केत्वावाहनेवि० । ॐ केतुकृष्णवन्केतवेपेशोमर्याऽअपेश
 से । समुपाद्भिरजायथाः ॥ इममंत्रमुच्चार्य । भगवन्केतोकामरूपजैमिनिगोत्रमध्यदेशेऽश्वरधूस्रवर्णध्वजाकृतेद्विभुजगदावर

दानां कितचित्रां वरमात्यानुलेपनवैडूर्यमयाभरणभूषितसर्वांगचित्रशकेनमस्ते संनद्धचित्रध्वजपताकोपशोभितेन चित्रकपोतरथवा
हनेन मेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागच्छन्नह्मचित्रगुप्ताभ्यां सहवायव्यदलमध्ये कांस्यप्रतिमां दक्षिणामुखीं ध्वजाकारपीठे धितिष्ठजूजार्थत्वाभा
वाहयामि । तदक्षिणपार्श्वपूर्ववद्व्याहृत्य नंतरं । ब्रह्मजज्ञानमित्यस्य नकुलो ब्रह्मा त्रिष्टुप् । ब्रह्मा वाहने वि० । ॐ ब्रह्मजज्ञा
नं प्रथमं पुरस्ताद्विर्सीमुतः सुरुचो येन आ० । सवद्भ्या उपमा अस्त्यविष्टाः सतश्च यो निमसतश्च विवः ॥ इमं मंत्रमुच्चार्य ॥ पद्मासन
स्थं जटिलचतुर्मुखमक्षमालास्रवपुस्तकमंडलुधरं कृष्णजिनवासं पार्श्वस्थितहंसकेतवधिदेवतां ब्रह्माणमावाहयामि । वामपार्श्वे
पूर्व० नंतरं । सचित्रमित्यस्य भरद्वाजश्चित्रगुप्तस्त्रिष्टुप् । चित्रगुप्ता वाहने वि० । ॐ सचित्रचित्रचित्रयंतमस्मे चित्रक्षत्रचित्रत्र
मं योधां । चंद्ररयिपुरुषीरं वृहत्तं चंद्रचंद्राभिरुणते युवस्य ॥ इमं मंत्रमुच्चार्य । उदीच्य वेपं सौम्यदर्शनं लेखनीपत्रोपेतद्विभु
जं केतुप्रत्यधिदेवतां चित्रगुप्तमावाहयामि ॥ अथ कर्मसाद्रुण्यकरदेवता वाहनं शुक्लतंडुलपीठे पुर्यात् । शनेर्वायुप्रदेशो व्याहृत्य
नंतरं । आवून इंद्रे त्स्य स्याण्वः कुसीदी विनायको गायत्री । विनायका वाहने ० । ॐ आवून इंद्रक्षुभं तैचित्रं ग्रामं संगृभाय ।
महाहृस्ती दक्षिणेन ॥ इमं मंत्रमुक्त्वा । चतुर्भुजं त्रिनेत्रं गजाननं नागयज्ञोपवीतिनं चंद्रधरं दंताक्षमालापरशुमोदकोपेतं विनायक
मावाहयामि । तदक्षिणतो व्याहृत्य नंतरं । जातवेदसे मारीचः कश्यपो दुर्गा त्रिष्टुप् । दुर्गा वाहने ० । ॐ जातवेदसे सुनवामुसोर्ममराती
यतो निदहाति वेदः । सनः पूर्णदाते दुर्गाणि विश्वानावेव सिधुं दुरिता त्यग्निः ॥ इमं मंत्रमुक्त्वा । शकियाण शूलखड्गचक्रचंद्रविंब
सेटकपालपरशुटं कोपेत दशभुजां सिंहारूढां दुर्गां ख्यदैत्यामुहारिणीं दुर्गामावाहयामि । तदक्षिणतो व्याहृत्य नंतरं । क्षेत्रस्य प

तिनायामदेवः क्षेत्राधिपतिरनुष्टुप् । क्षेत्रपालवाहनेवि० । ॐ क्षेत्रस्य प्रतिनावयं हितेनेव जयामसि । गामर्ध्वोपयित्वा स
 नो मृत्वातीदृशो ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । इयामवर्णात्रिलोचनमूर्ध्वकेशसुदंष्ट्रभृकुटीकुटिलाननंनूपुरालंक्रतां प्रिसर्पमेखलाश्रुतसर्वांग
 मतिक्रुद्धं द्रुपदाववहं गुल्फावलं विकरोटिकामालाधारिणमुरगकौपीनचंद्रमालिनंदक्षिणहस्तैः शूलव्यालखड्गदुंदुभीन्दधानं वामह
 स्तैः कपालपंढार्यमर्चापानन्दधानं भीमं दिग्वाससमसितहृतिक्षेत्रपालमावाहयामि । तदक्षिणतो व्याहृत्य नंतरं । क्राणादिशुचिरे
 त्यस्य त्रितोयाशुरत्पिङ्गु । वारवावाहनेवि० । ॐ क्राणादिशुर्महीनां हिन्वन्नतस्य दीधितिं । विश्वपरिप्रियाभुवदधीद्विता ॥
 इमंमंत्रमुक्त्वा । धावद्भरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधारिणं धूस्ववर्णं वायुमावाहयामि । तदक्षिणतो व्याहृत्य नंतरं । आदित्सत्त्व
 सेत्यस्य वरसोतरिक्षं गायत्री । अंतरिक्षावाहने विनियोगः । ॐ आदित्सत्त्वस्य रतं सोऽज्योतिष्य इयंति वासुरं । पुरोयद्विध्यते
 दिवा ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । नीलोत्पलाभं नीलांबरधारिणं चंद्रार्कोपेतं दिभुजं पदमाकाशमावाहयामि । तदक्षिणतो व्याहृत्य नं
 तरं । अभिनावातिरित्यस्य राह्मणो गोतमोऽभिनाशुत्पिङ्गु । अश्ववावाहनेवि० । ॐ अभिनावातिरस्य दागोमं हृद्याहिरण्यवत् । ।
 अर्वाप्रयंसमनसुानि यच्छतं ॥ इमंमंत्रमुच्चार्य । प्रत्येकमोपधीपुस्तकोपेतं दक्षिणवामहस्तावन्योन्यसंयुक्तं देहावेकस्य दक्षिणपार्श्वेऽपर
 स्य वामपार्श्वे रक्षाभांडकरशुक्रांबरधारिनारीयुगमोपेतौ देवभिषजावाभिनावावाहयामि ॥ अथ क्रतुसंरक्षकदेवतावाहनं पूर्ववत्तंडुलपीठे
 शुश्रूष्यत् । तच्चेत्थं । तत्र मानदलाप्रो पूर्ववत्वाहतीरुक्त्वा । इद्रं वद इत्यस्य मधुच्छंदं इद्रो गायत्री । इद्रावाहनेवि० । ॐ इंद्रं वो
 जिभ्यतु रपरिहृत्वा महेजनेभ्यः । अस्माकं मस्तु केवलः ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । स्वर्णवर्णसहस्राक्षं वज्रपाणिं द्याचीप्रियमिंद्रमावाहया

मि । आग्नेयदलेव्याहृत्यनंतरं । अग्निमीळित्यस्यमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री । अथवावाहनेवि० । ॐ आग्निमीळेपुरोहितंवृ
 शस्यदेयमृत्विजं । होतारंरजुधातमं ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । स्वर्णवर्णसप्तार्चिंपसवहस्तंशतयज्ञसुकुसुवतोमरव्यजनधृतपात्रा
 णिदधानस्याहाप्रियंभयवहनमग्निमावाहयामि । वाम्यदलाग्नेव्याहृतीरुक्त्वा । यमायसोममित्यस्ययमोयमोजुष्टुप् । यमावाह
 नेवि० । ॐ यमायसोमंसुनुतयमायजुहुताह्विः । यमंहयज्ञोर्गच्छत्यग्निर्दत्तोअरंकृतः ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । रक्तवर्णंदंडधरंमहि
 पनाहनमिजाप्रियंयममावाहयामि । नैर्ऋत्यदलाग्नेव्याहृत्यनंतरं । मोषुणइत्यस्यधारःकण्वोनिर्ऋतिर्गायत्री । निर्ऋत्यावाहनेवि० ।
 ॐ मोषुणःपरापृगनिर्ऋतिर्दुहणावधीत् । पट्टीष्टत्प्लायासुह ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । नीलवर्णखड्गचर्मधरमूर्ध्वकेशानरवाहनंकालिका
 प्रियंनिर्ऋतिमावाहयामि । पश्चिमदलाग्नेव्याहृत्यनंतरं । उदुत्तमंमुग्निधनइत्यस्यशुभःशेषोवरुणोगायत्री । वरुणावाहनेविनि
 योगः । ॐ उदुत्तमंमुग्निधनोविपाशंमधुमंचृत । अवाधुमानिजीवसे ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । रक्तभूषणंतामपाशधरंमकरवाहनं
 पद्मिनीप्रियंवरुणमावाहयामि । वायव्यदलाग्नेव्याहृत्यनंतरं । तवयायोव्यश्वोवायुर्गायत्री । वाय्यावाहनेविनि० । ॐ तवं
 वायवृतस्पतेत्त्वष्टुर्जामातरजुत । अवांस्यावृणीमहे ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । श्यामवर्णहंसदंडधरंकृष्णमृगावाहनंजगत्प्राणरूपमोहि
 नीप्रियंयायुमावाहयामि । उत्तरदलाग्नेव्याहृत्यनंतरं । त्वनःसोमविश्वतइत्यस्यगोतमःसोमोगायत्री । सोमावाहनेवि० । ॐ
 त्वनःसोमविश्वतोरक्षारजज्ञयावृतः । नार्य्येत्त्वावृतःसखा ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । स्वर्णवर्णानिधीश्वरंकुंतपाणिमश्ववाहनंचित्रिणी
 प्रियंजुश्चरमावाहयामि । ऐशान्यदलाग्नेव्याहृत्यनंतरं । कटुद्रावेत्यस्यकाण्वोरद्रोगायत्री । ईशानावाहनेविनियोगः । ॐ

कद्रुद्रायुमर्चतसेमीळुट्टभायुतव्यसे । योचेमंशतमंहदे ॥ इमंमंत्रमुक्त्वा । शुद्धस्फटिकवर्णवरदाभयशूलाक्षसूत्रधरचतुर्भवा
 हनगारीप्रियमीशानमावाहयामि । एवमेकचचारिशद्वैवताआवाह्य कलशेचवरुणपूर्वोक्तवदावाह्य नमोतिश्चतुर्थ्यैस्तत्तन्नाम
 भिःक्रमेणपूर्वोक्तद्रव्यैःपुष्पसमर्पणपूर्वताम्रहदेवतापूजांकृत्वाकर्मसाहुष्यदेवताःक्रतुसंरक्षकदेवताःवरुणचमलयजगंधशतपत्रपुष्पै
 स्वंधवमहाणाविशिष्टधूपैःपुष्पङ्गनैवेद्यैश्चपूजयेत् ॥ अथहोमः ॥ सचसमिच्चर्वाज्यैःप्रतिद्रव्यंप्रतिग्रहमेकावरामिःसहस्रप
 राभिराहुतिभिर्निमित्तशतयनुसारेणप्रधानदशांशेनपार्थ्वदेवतानांतदधेनेतरपांस्वाहातर्नामभिस्तत्तन्मंत्रैर्वर्णाणिनैवसकृद्वदन्ने
 नचरुहोमः । ततआचार्यःप्रत्यगक्षेरासीनःप्राणानायम्यपूर्ववत्संकल्प्याग्निमुखयक्ष्यमाणप्रकारेणप्रागुक्कलक्षणेकुंडस्थंजिलेवोप
 त्पाद्यग्निप्रतिष्ठातंकृत्वा ऋत्विगन्वारन्ध्रःसमिद्धयमादायदेवाकालोनिर्दिश्याद्ययक्ष्यमाणप्रहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानंकरि
 त्ये । अस्मिन्नन्याहितेप्रावित्यादिचक्षुषीआज्येनेत्यंतमुक्त्वा प्रधानदेवतामादित्यमधिदेवतांअग्निप्रत्यधिदेवतारुद्रमर्कसमिच्चर्वा
 ज्यैः प्रधानदेवंसोमसमिधेदेवतामपःप्रत्यधिदेवतांगौरीपलाशसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवताभंगारकंअधिदेवतांभूमिप्रत्यधिदेवतांरकं
 दंरुदिरसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवंवुधंअधिदेवंविष्णुप्रत्यधिदेवंपुरुषंअपामार्गसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवंबृहस्पतिंअधिदेवंइंद्रंप्रत्य
 धिदेवंवज्रपाणंअश्वरथसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवंशुकंअधिदेवमिंद्रंउदुवरसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवंशनिमधिदेवं
 प्रजापतिंप्रत्यधिदेवंयमंशमीसमिच्चर्वाज्यैः प्रधानदेवंराहुंअधिदेवंसर्पान्प्रत्यधिदेवंकालंदूर्वाचर्वाज्यैः प्रधानदेवंकेतुंअधिदेवंब्र
 ह्माणंप्रत्यधिदेवंचित्रगुप्तंशुक्रचर्वाज्यैःविवक्षितसंख्याकैः प्रत्येकं (१०८।१००।२८।८) पार्थ्वदेवताःप्रधानदशांशेन (२८।

१०।८।१८) कर्मसाद्रुष्यदेवताविनायकंदुर्गाक्षेत्रपालंवायुमाकाशमश्विनौ ऋतुसंरक्षकदेवताः इंद्रमाग्निंयमंनिर्ऋतिंवरुणंवायुंकुबेर
 मीशानंप्रधानविंशान (८।१।४।२) अग्निंवायुंसूर्यंप्रजापतिंप्रभूततिलघ्नीहिभिर्विवक्षितसंख्यया (१०८) सूर्यमाज्येन
 त्रयोदशवारंअग्निंचतुस्त्रिंशद्वारंरुद्रद्वान्निशद्वारंशेषेणस्विष्टकृतमित्यादिसद्योयश्म्यइत्यंतमुक्त्वाभूभुवःस्वःस्वाहृत्यभावाधाय । प्र
 जापतयइदंनमस्तुइदंस्त्यगोक्रुयात् । ततोवाहिःसंनहनाद्याज्यदर्भाप्रद्वयप्रक्षेपांतंक्रुत्वालौकिकसिद्धिंजतिंलघ्नीहिभिःसहाज्यंजिः
 पर्याग्निकृत्वाज्यमुद्रास्वार्हिणिंयायुयवसुत्संभार्जनंतंक्रुत्वाज्ञापनांतरेपृथक्कृत्याभावाधिश्रित्य सुवेणाभिघार्योदगुद्रास्याज्याह
 क्षिणतोवाहिंज्यासाद्यप्रत्यभिघार्यैर्यलंकरणाद्याज्यभागंतंक्रुत्वाक्रमेणादित्यादीशानांताभ्ययकचत्वारिंशैवताभ्यआवाहनोक्तै
 स्तत्तन्मंत्रैःसमिधार्ज्यैःप्रागुक्तसंख्याकाआहुतीर्जुह्यात् । तत्रायंप्रकारः । समिधंमूलतोद्व्यंगुलंविहायमध्यमानामिकांगुष्ठैर्पु
 ष्टीरयाजुह्यात् चरंप्रासतमपाणिर्नैव आज्यंक्षुवंपौषतदभावेभ्यश्चयपणं । ततोव्यस्तसमस्तव्याहृतिभिःप्रभूततिलघ्नीहीन्याणि
 नाहुत्या सूर्यपावकरुद्रनानाज्येनजुह्वान्मंत्रैः । तेचमंत्राः । सूर्योऽनइतिपंचर्चस्यसूक्ष्मसूर्योऽजगती । चित्रंदेवानामितिमंत्रस्यांगिर
 सिमंत्रस्तकाण्यःप्ररकण्यःसूर्योऽगायत्री । नमोमित्रस्येतिमंत्रस्तसूर्यपुत्रोभितपाःसूर्योऽजगती । चित्रंदेवानामितिमंत्रस्यांगिर
 सःकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् । उद्वेतिमुभगइतिपंचर्चस्यमंत्रावरुणिर्वसिष्ठःसूर्यस्त्रिष्टुप् सूर्यमीत्यर्थोविहितहवनेविनियोगः । ॐ सूर्यो
 नोदिवरपातयातोऽंतीरक्षात् । अग्निर्नृःपार्थिवेभ्यःस्वाहा ॥ ॐ जोषासवितुर्वर्यस्वतेहरःशतंसर्वाअर्हति । प्राहिर्नोदिद्युतः
 पतंत्याःस्वाहा ॥ ॐ चक्षुर्नोदेवःसंविताचक्षुर्नजुतपर्वतः । चक्षुर्धृतादधातुनःस्वाहा ॥ ॐ चक्षुर्नोधेहिचक्षुषुचक्षुर्विख्यंतु

भ्यः । संचेदं विचपदयेमुस्वाहा ॥ ॐ सुसुंदशंत्वाव्ययप्रतिपदयेमसूर्य । विपदयेमनृचक्षुःस्वाहा ॥ ॐ उदुत्यंजातवेदसं
 देववंदंति केतवः । इदो विश्वायसूर्यस्वाहा ॥ ॐ नमो मित्रस्यवरुणस्य चक्षुःसेमहोदेवाय तद्दत्तं संपर्यत । दूरे दशो देवजाताय केत
 वेदिवरपुत्राय सूर्याय दं सतस्वाहा ॥ ॐ चित्रं देवानां मुदगादनीं कुचक्षुः मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्या आ
 त्मा जगत् सूर्यपृथ्वी स्वाहा ॥ ॐ उदेंतिसुभगो विश्वचक्षुः साधारणः सूर्यो मानुषाणां । चक्षुः मित्रस्यवरुणस्य देवश्च भवेद्यः सुमविंध्य
 कर्मां सिस्वाहा ॥ ॐ उदेंतिप्रसवीता जनानां महान्केतुर्गर्णवः सूर्यस्य । समानं चक्रं यथा विवृतं सन्यदेत्तथा वहाति धूर्ध्रुकः स्वाहा ॥
 ॐ विश्वाजमानवृषसामपस्याग्नेर्भेरुदेत्यनुमद्यमानः । एष मे देवः स विता च च्छंदयः समानं नर्माभिनाति धाम स्वाहा ॥ ॐ दिवो
 रुक्म उरुचक्षा उदेति दूरं अर्धं सूरणि भर्जमानः । नूनं जनाः सूर्येण प्रसृता अयन्नर्थानि कृण्वन्नापां सिस्वाहा ॥ ॐ यत्राचक्रुर्मृता
 गातुर्भस्मरथेनो नदी यन्न न्योतिषार्थः । प्रतीक्षां सूरज्जदेति विधेम नमोभिर्मित्रावरुणोतहृद्व्यै स्वाहा ॥ त्वमग्ने प्रथम इत्यष्टादशार्च
 स्वसूक्तस्यांगिरसो हिरण्यरसृपो द्विर्जगती अं त्याष्टमी षोडश्या स्त्रिष्टुभः । त्वमग्ने ह्युभिरिति षोडशार्च स्वसूक्तस्य गृत्समदो द्विर्जगती ।
 अद्विप्रतीत्यर्थो विहितहवने विनियोगः । ॐ त्वमग्ने प्रथमो अंगिरा कर्षिर्देवो देवानां मभवः शिवः सखा । तव ब्रूते कुवयो विङ्मनाप
 सो जायतं मरुतो भ्राजदष्टयुः स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने प्रथमो अंगिरस्तमः कविर्देवानां परिभूषसि ब्रूतं । विभुर्विश्वसूभुवनाय मोधरो द्वि
 म्नाता शयुः कति धार्चिदाय च स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने प्रथमो मातरिभ्यं वसुक्रतूया विवस्वते । अरे जेतारो दसीहोतव्यं सन्मोभ्रा
 रमयजोमहोदसो स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने मनवेद्याम वाशयः पुरुरवसे सुकृते सुकृतरः । श्वाने णया रिपुत्रो मुच्यसे पर्यात्वा पूर्वमनयन्ना

धर्मुतः स्यात् ॥ ॐ त्वमेव प्रथमः पुष्टिर्धन उद्यतसु च भवसि श्रवणं । य आहुतिं परि वेदावर्षट्तिमेकायुरमेविदा आविर्वास
 तिस्यात् ॥ ॐ त्वमेव जुनिर्वर्तानिरसकमन्त्रिपणं विदधे विचरणे । यः शूरसाक्षात्पारितकभ्ये धने दृष्टे भिक्षित्समृताहं सिद्धसुः
 स्यात् ॥ ॐ त्वं तमममृतत्वयं सुममर्तदधासि श्रवसे दिवो देवे । यस्तत्प्राणजुभयायुजन्मनेमयः कृणोपि प्रयुञ्जस्ये स्यात् ॥
 ॐ त्वनो अभ्यसुनयुनानां युदासं कुरु णु हि स्तवानः । कृज्यामकसापसानवेन दृवद्यावापुधियो प्रावतनः स्यात् ॥ ॐ त्वनो अभ्येपि
 नोरुपस्य आद्रयो देव प्र्यनवद्यजाग्निविः । तनूद्वेधाधिप्रमतिश्चक्रवेत्वं कल्याणवसु विश्वमोषे पुरे स्यात् ॥ ॐ त्वमग्ने प्रमतिस्त्वं
 पितृासित्वं ययुः कृतवज्रा मयोद्ययं । संवारायः शतिनः संसहृस्त्रिणः सखीरचंति प्रतपामदाभ्यु स्यात् ॥ ॐ त्वामग्ने प्रधुममायु
 मायवे देवा अंकुष्वन्नहुयस्य विरपात् । इदमकृणुन्मनुषस्य द्यासनीं पितृयत्पुत्रो ममकस्य जायते स्यात् ॥ ॐ त्वनो अभ्येतव देव
 पायुर्भस्म योनोरसतन्वश्च वयं । ज्ञाता लोकस्य तनये गवामस्य निमेषं प्रक्षमाणस्तव व्रते स्यात् ॥ ॐ त्वमग्ने यज्यवे प्रायुरतरो निपुंगा
 यंचतुरस्रं धत्से । योरातहं व्योष्ठकायुधार्थसेकीरे श्चिन्मंत्रं मनसा वनो पितं स्यात् ॥ ॐ त्वमग्ने उरुशंसाय वाधृतं स्याद्द्वे कर्णः पुर
 मयनो पितृत्वं । आप्रस्य चित्प्रमतिरुच्यसे पितृतामया कुर्यात्सि प्रदिशो विदुष्टरः स्यात् ॥ ॐ त्वमग्ने प्रपदतदक्षिणं नृवमवस्य तं पारि
 पासि विश्वतः । स्वादुक्षि ज्ञायोर्वसुतो स्यो नृकुल जायया जयजते सो पुमा दिवः स्यात् ॥ ॐ इमामग्ने शूरणि मीमृषो न इममध्वानं यम
 गामदूरात् । आपिः पितृप्रमतिः शोभयानां भूमिरस्युपि कुन्मर्त्यानां स्यात् ॥ ॐ मनुष्यदग्ने अग्निरस्वदां गिरो यया तिवत्सदने पु
 र्ववच्युचं । अच्युह्यावद्वादे व्यजन्मासादयजोर्होपि यक्षि च प्रियं स्यात् ॥ ॐ एतेताग्ने व्रक्षणा वायुपस्वदा चो वायस्यै च कृमा वि

दार्या । वृत्तप्रणोप्यभिवस्योऽस्मात्संनः यजसुमत्यायाजवत्यास्वाहा ॥ ॐ त्वमग्नेष्टुभिरस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमृद्भ्यस्त्वमश्मन-
 स्परि । त्वं नोभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नणानृपते जायसे शुचिः स्वाहा ॥ ॐ तवाग्नेहोत्रं तव प्रोत्रमृत्विशुं तव नृष्टं त्वमग्निर्हतायुतः ।
 त्वंप्रशस्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्माचासि गृहर्धतिश्च नोदमे स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने इन्द्रो वृषभः सतामसि त्वं विष्णुं रुरुगायो नमस्यः । त्वं ब्र-
 ह्मरवि विद्रक्ष्य णस्पते त्वां वेधतः स च से पुरंध्या स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने रज्ज्वावरुणो धतव्रतस्त्वं मित्रो भयसि दस्मई ज्यः । त्वमग्ने मा-
 स र्धातिर्यस्य संभुजं त्वमशो विदधे देवभाज्युः स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने त्वष्टा विधते सुवीयुं तव द्वावो मित्रमहः सजात्यं । त्वमांशु हे मा-
 ररिपु स्वभ्युत्वं नराशार्धो असि पुरुवसुः स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने रुद्रो जसुरो मुहो दिवस्त्वं शर्धुर्माकतं पक्षई शिषे । त्वं वातैररुणैर्यासि
 शंगयस्त्वं पपावि धृतः पांसि नृत्सना स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने द्रविणो दाधरुं कृते त्वदेवः स वि तारं ब्रूया अंसि । त्वं भर्गो नृपते वस्वई शिषे
 त्वंप्रायुर्दमेयस्तो विधुस्त्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने दमभा विदपतिं विशुस्त्वां राजानं सुविदं नमृजते । त्वं विभ्यानि स्वनीकपत्य से त्वं सुहृत्वा
 णि शतादशमति स्वाहा ॥ ॐ त्वामग्ने पितरमिष्टिभिर्नृस्त्वां भ्रात्रा युशमया तनूरुचं । त्वंपुत्रो भयसि यस्तो विधुस्त्वं सखा सुशेवः पा-
 स्थाधुषः स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने ऋभुराके नमस्यः स्वं वाजं सक्षमतां रायई शिषे । त्वं विभास्य नृदक्षिद्रावने त्वं विशिश्चुरसि यज्ञमात-
 निः स्वाहा ॥ ॐ त्वमग्ने आर्दति देवद्राष्टुप्रे त्वं होत्राभारतीय धर्से गिरा । त्वमि कांशुता हि मासि दक्षं से त्वं वृत्रहा वसुपते सरस्वती स्वाहा ॥
 ॐ त्वमग्ने सुभृतवत्तमं वयस्त्ववस्या हे वर्ण आसुं दक्षि शिष्यः । त्वं वाजः प्रतरणो वहन्नासि त्वं रयिर्वहुलो विश्वतं रपथुः स्वाहा ॥ ॐ
 त्वामग्ने आदित्यास आस्यः त्वं जिह्वां शुचं यश्च क्रिरे कवे । त्वं रातिपाचो अभ्वरे पुंसश्चिरे त्वे वाहु विरं दं त्याहुं तं स्वाहा ॥ ॐ त्वे

अथैविश्वेभ्यः अमृतांसोऽग्रह आसादेवाहृषिरंदं त्यहुतं । त्वयामतीसः स्वदंत आसुति त्वंगभो विरुधां जज्ञिषुः शुचिः स्वाहा ॥ ॐ त्वंता
 न्सं च प्रतीचासि मृगमनामोऽनुजातप्रचदैव रिच्यसे । पक्षो यदद्रमहिनावितेभ्युदनुयावापृथिवीरोदसीजुभे स्वाहा ॥ ॐ येस्तोतु
 भ्योगोऽग्रामभ्येषदासमर्शरातिमुपसज्जति सरयः । अस्मान् चूर्तश्च प्रहिनेषु वसुधावहृद्देमविदर्थे सुवीराः स्वाहा ॥ कद्रुद्रायेति
 पटचस्य दूयः संपारः कण्वोरुद्रो नायत्री तृतीयाभैजावरुणी । इमारद्रायतवस इत्येकादशार्चस्य सूक्तस्य कुत्सोरुद्रो जगती अंत्ये वि
 द्रुमा । आते पितरिति पंचदशार्चस्य सूक्तस्य गृत्समदोरुद्रो सिष्टः । रुद्रमीत्यर्थे विहितहवने विनि ० । ॐ कद्रुद्राय प्रचैतसेमी
 हृष्टमायतवसे । यो चेभ्यः तं मद्रुद्रं स्वाहा ॥ ॐ यथानोऽदितिः कर्तृत्वभ्ये नृभ्यो यथागव्यं । यथा तोकाय रुद्रियं स्वाहा ॥ ॐ यथा
 नो भिनो नरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति । यथा विश्वेभ्यः स जोषसः स्वाहा ॥ ॐ ग्राधपतिमेधपतिं रुद्रं जलापभेपुजं । तच्छंयोः सन्नमीं
 महे स्वाहा ॥ ॐ यः शुक्रं वृष्यो हिरण्यमिव रोचते । श्रेष्ठो देवानां वसुः स्वाहा ॥ ॐ दानः कर्तृत्ववर्तिसुगुं पायमेध्वं । नृभ्यो
 नारिभ्यो गनुस्वाहा ॥ ॐ इमारुद्राय तव सैकपुदिने क्षयद्वीराय प्रभैरामहे मतीः । यथा यामसा हि पदे चतुष्पदे विश्वं पृष्टमासे अस्मि
 दनान्तरं स्वाहा ॥ ॐ मळानोरुद्रो तनोमयस्कृषि क्षयद्वीराय नमसा विधेमते । यच्छं च योश्च मनुराये जपिता तदश्वाभूतव रुद्रम
 णीति पुस्वाहा ॥ ॐ अदयामते सुमतिदेव यन्त्रया क्षयद्वीरस्य तव रुद्रमीढुः । सन्नायं निदिशो अस्माकमाचुरारिष्टवीराजुहवामते
 हविः स्वाहा ॥ ॐ त्वेषु यं रुद्रं यज्ञसाधं यं कुविमवसे निह्वयामहे । आरु असाद्व्यं हळो अस्तु सुमतिमिह्वयमुस्त्यावृणीमहे
 स्वाहा ॥ ॐ दियो वराहमरुपकंपुदिने त्वेषु रूपं नमसानिह्वयामहे । हस्ते विश्वेऽग्नेपुजायावर्णिशर्मवर्मच्छादिरुस्मभ्यं यं सुस्वाहा ॥

ॐ इदं पित्रे मरुतां मुख्यं तेवचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वधेन । राखाचनो अमृतमर्तुभोजनं तमेतोकायुतनं धाय मलु स्वाहा ॥ ॐ
 मानोमहान्तं मृतमानो अर्भकमानुजक्षतं मृतमानं जक्षितं । मानोवधीः पितरं मोतमातरं मानः प्रियास्तन्वोरुदरीरिपुः स्वाहा ॥ ॐ मानं
 स्तोकेतनं ये मानं आयौ मानो गोपमानो अश्वधुरीरिपुः । वीरान्मानोरुद्रभामितो वधीर्हृविर्भंतुः सट्मि रवाहवामहे स्वाहा ॥ ॐ
 उपते स्तोमानं पद्मापाइवाकर्त्तरास्वापितर्मरुतां सुन्नमस्से । भुद्राहिते सुमतिर्भूत्यत्तमाया वयमवइते वृणीमहे स्वाहा ॥ ॐ आरते गो
 द्रमुतं पूरुपद्मं क्षयद्रीरसन्नमस्सेतं अस्तु । मलाचनो अधिचक्रहि देवाधाचनः शर्मय च्छद्वि वह्वीः स्वाहा ॥ ॐ अर्वाचामनमो अस्मा
 अयस्सवः शृणोतु नो हव रुद्रो मरुत्वात् । तन्नो मित्रो वरुणो मामहंता मर्दितिः सिंधुः पृथिवी जलद्यौः स्वाहा ॥ ॐ आरतेर्मरुतां
 सुन्नमेतमातुः सूर्यस्सुहृदो द्युयोधाः । अभिनो वीरो अर्वातिक्षमेतप्रजायेम हिरुद्रप्रजाभिः स्वाहा ॥ ॐ त्वादत्ते भीरुद्रांतमेभिः
 दातं हि मा अशायिभे पुजोभिः । व्यधुस्सद्गोवितरं व्यहोव्यमीवाश्चातय स्वा विपूचुः स्वाहा ॥ ॐ श्रेष्ठो जातस्य रुद्रश्चि योसि तवस्तं
 मस्तवसां वज्रवाहो । पर्षिणः पुरमंहसः स्वस्ति विश्वा अभीतीरपसो द्युयोधि स्वाहा ॥ ॐ मात्वारुद्रमुकुधामानमो भिमर्दुष्टतीवृष
 भमासहृती । उन्नो वीरो अर्पयभे पुजोभिर्भुपकर्मत्वाभिजयां शृणोमि स्वाहा ॥ ॐ हवींमभिर्हवते यो हविर्भिरवस्तोभे भीरुद्रं दिपी
 य । श्रुद्रदरः सुहृदो मानो अस्वैवभ्युः सुधिप्रोरीरधन्मनायै स्वाहा ॥ ॐ उन्मासमंदवृषभो मरुत्वा न्वक्षीय सुावयं सानार्धमानं ।
 धृणीवच्छाया मरुपा अशिया विवासे यं रुद्रस्य सन्नं स्वाहा ॥ ॐ कुरु स्यते रुद्रमल्लय कर्हस्तो यो अस्ति भे पुजो जलापः । अपुभर्तार
 पसो रैव्यस्याभीनुमा वृषभचक्षमीधाः स्वाहा ॥ ॐ प्रवभ्रवैवृषभाय धिती चेमुहो मुहो सुष्टुतिमीरयामि । नमस्याकं लमली किं नमो

भिर्गुणीमर्तित्वेपुरुद्रस्यनामस्याह ॥ ॐ स्थिरेभिरंगैःपुरुषपुत्रोवभ्युःशक्रोभिःपिपिशेहिरप्यैः । ईशानाद्रस्यमुपनस्यभूरेन
 याउपोपद्रद्रादस्यै ॥ ॐ अर्हन्विभर्षुसायकानिधन्यार्हन्निष्कयज्ञतविश्वरूपं । अर्हन्निदंदयसेविश्वमभ्युनवाओजी
 योरुद्रत्वदस्तिस्याह ॥ ॐ स्तुतिश्चतुर्गत्सद्व्युधानमंगनभीममुपहृतममं । मृळजस्त्रिचैरुद्रस्तयानोन्यतैःअस्मन्निरपंतसेनाः
 स्याह ॥ ॐ कुमारश्चसुतस्त्वदमनुप्रार्तितानामरुद्रोपुयंतं । भूरेद्रातारंसर्पातिगुणीपेरुतस्त्वभेपुजारस्यस्मेस्याह ॥ ॐ
 यार्थेभेपुजामरुतःशुचीन्यादातमापुपुणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंचयोश्चरुद्रस्यवद्भिस्स्याह ॥ ॐ पार
 णोहेतीरुद्रस्यपुत्र्याःपारित्युपस्यदुर्भूतिर्मुहीगात् । अर्वास्थिरामुपवद्भ्यस्तनुप्यमीदृस्तोकाद्यतनयामलस्याह ॥ ॐ एवावभ्योवृ
 पभचेकितानयथादेवनहृणीपेनदंसिं । ह्यनुशुन्नोरुद्वेहयोधिवहद्वदेमविदयैसुवीराःस्याह ॥ एतैरेकोनायातिमन्त्रैःप्रतिमंत्रंस्या
 हांतराज्यंहृत्या घंटादिवादित्रशब्दैःवेद्यामारार्धितैकत्ववारिद्रादेयताभ्योवरुणायचधूपदीपनैवेद्यतांवूलादीनसमर्घ्य प्रसीदंतुभवंत
 इतितान्सप्रार्थकैरतिगन्धारव्यश्चरतिलनीहिशेषेणस्विष्टकृतंहुत्वाइभमसनहनीरज्जुमन्त्रोप्रास्यमायाश्चितादिहोमशेषंसमाप्ययजमा
 नान्यारव्यभाचार्यःपूर्णाहुतिंजुह्यात् । तत्प्रकारस्तुसुवेणाज्यंगृहीत्यासुचंसमाचिंत्वापूरयित्वातस्यांस्तुवमूर्ध्वचिंत्वाधायपुनर
 धोविंत्वातिथ्यस्तुवमेकसुभाक्षतात्रिधायसव्यपाणिनास्तुवस्तुवमूलधृत्वादक्षिणपाणिनास्तुवस्तुवंशंवामुद्रयागृहीत्वातिष्ठन्समपाद
 ऋजुकायःस्तुवाग्रन्यस्तदट्टिःप्रसदात्मा । समुद्रादूर्भिरित्येकादशचस्यसूक्तस्यवामदेवआपस्त्रिष्टुप् अंत्याजगती । पूर्णाहुति
 होमेविनि ० । ॐ समुद्रादूर्भेर्मधुमाँवदारुद्रपुंशुनासममृतत्वमानन्द । धृतस्सनासुगुह्यंयदस्तिजिह्वादेवानामृतस्सनाभिः ॥